

ကျေး
နှစ်ကြောင်း၏
အကြေး
Between
TWO
Tigers

မီယက်နမီ
ခရစ်ယန်တို့၏
သက်သေခံချက်များ

Markina

Compiled by Tom White

ကျေး နှစ်ကြောင်း၏ အကြော်

မီယగ်နမ်
ခရစ်ယာန်တို့၏
သက်သေခံချက်များ

Compiled by Tom White

“အသင်းတော်အတွင်းကန့်သတ်”

Between Two Tigers

Burmese(Shan) Edition

Copyright 2015 Voice Media

info@VM1.global

Web home: www.VM1.global

All rights reserved. No part of the publication may be reproduced, distributed or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic, or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law. For permission requests, email the publisher, addressed “Attention: Permission Coordinator,” at the address above.

This publication **may not be sold, and is for free distribution only.**

မာတိကာ

အမှာစာ

V

အဖြစ်အပျက်များအစ ပြင်းပြသော ဟောပြောမှု

ix

အခန်း (၁)	ညျဉ်းပန်းနှုပ်စက်ခြင်း အလယ်၌	၁
အခန်း (၂)	ကျေးရွှေများကြား၊ ငံ့ဂေလိတရားဝေါ်ခြင်း	၁၃
အခန်း (၃)	သုသာနိရှိ ကျွန်ုပတိအီမ	၂၃
အခန်း (၄)	ဖော်တော်ဆိုင်ကယ်နှင့်ငံ့ဂေလိဝေါ်သူများ	၃၅
အခန်း (၅)	အိမ်အသင်းတော်များ၊ ပျုံးမြှင်းခြင်း၏ ပဲတင်သံများ	၄၅
အခန်း (၆)	တော်မှ ချီးမွမ်းခြင်း၏ ပဲတင်သံများ	၅၃
အခန်း (၇)	ရိုင်ခဲ့သော အုတ်ဖြစ်ပေါ်၌ ရပ်တည်ခြင်း	၅၀
အခန်း (၈)	သင်းအုပ်ဆရာ၏ နှီး	၅၅
အခန်း (၉)	တော်ပနေသော အလင်းတရာ	၆၉
အခန်း (၁၀)	၁၄ နှစ်ကြာ ကျွန်ုပ်ခြင်း	၁၀၉
အခန်း (၁၁)	ကျွန်ုပ်ထို့ ကြောက်သောသူ	၁၁၅
အခန်း (၁၂)	သင်တန်းအတွက် ကြီးမားသောလိုအပ်ချက်	၁၂၅
အခန်း (၁၃)	မပြောင်းလဲသော ဒုက္ခအောက်၌	၁၃၅
အခန်း (၁၄)	အကျဉ်းချုံး၍ ကျမ်းစာကို ဝေါ်ခြင်း	၁၄၃
အခန်း (၁၅)	အသက်စွန်းရန် ဆန္ဒရှိခြင်း	၁၅၁
အခန်း (၁၆)	အနာရောဂါ ဦးခြင်းနေရာ	၁၅၉
အခန်း (၁၇)	အဖွားတစ်ယောက်၏ ရရှင်သောယုံကြည်ခြင်း	၁၈၁
အခန်း (၁၈)	ရန်သူများခံတပ်များကို ဖြောခြင်း	၁၈၉
အခန်း (၁၉)	ရန်သူနှင့်ရင်ဆိုင်မှု	၂၀၁
နိဂုံး	ကျေးနှစ်ကောင်၏ အကြားမှာ ရပ်နေခြင်း	၂၂၅

အမိန္ဒရိန်ပြုခြင်း

ဤစာအပ်သည် ကျွန်တော်၏ သားသမီးများဖြစ်ကြသော Dorothy, Daniel နှင့် မေးများအနေဖြင့် ဘုရားသခင်၏မေတ္တာစမ်းရေး အမိန္ဒရိန်ပြုခြင်း၊ အသက်ရှင်ကာ၊ သူတို့၏မြေကို သူတို့ အဖန်တလဲလဲ ကြိုးစားသန်စင်ဆေးကြောသောသူများသာ မဟုတ်ဘဲ၊ ကမ္မာသူသားများ၏ ခွေများကို ဆေးကြောသောသူများဖြစ်ဖို့ရန် မျှော်လင့်ခြင်းများစွာနှင့် အမိန္ဒရိန်ပြုခြင်းဖြစ်ပဲသည်။

ထုတ်ဝေခဲ့ပြီးသော ကျွန်တော်၏ စာအပ်ပေါင်းများစွာကို စာတည်းဖြတ်ပေါ့သည့် Don Tanner သည် ဤစာအပ်အတွက် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နေစဉ်မှာယင် ခရစ်တော်၌ အပိုပျော်သွားခဲ့ပါသည်။ Don သည် Campus Crusade for Christ သာသနာ၏ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သလို သူ၏ဝင်ရေးသောသတင်းကောင်းများအားဖြင့် အသက်တာ ပြောင်းလဲခဲ့ကြသူ ထောင်ပေါင်းများစွာနှင့် အတူ Don တစ်ယောက်သည် ယခုအခါမှ ဝါးသာမဆုံးသောအပျော် ပိတ်ဖြောလျက် ရှိနေလေပြီ။

အမှာစာ

၁၉၄၈ ခုနှစ်မှစတင်ကာ၊ သင်းအုပ်ဆရာ Richard Wurmbrand တည်ထောင် ဖွဲ့စည်းခဲ့သော “မာတုရများ၏အောက်သံ” သာသနာအဖွဲ့အစည်းသည် ဖမ်းဆီး ချုပ်နောက်ခြင်းခံရသော နိုင်ငံများမှ ခရစ်ယာနှင့်များနှင့် စတင်လက်တွဲ လုပ်ဆောင်လာ ခဲ့ရာ၊ ဉာဏ်းပန်းခြင်းခံနေရသူများထံ ကျမ်းစာအုပ်များ ပေးပို့ခြင်းနှင့် ငွေကြေးပံ့ပိုး ကုသိခြင်းများကို ဂိုဏ်းကဏာတစ်ခု၏ အကျိုးတစ်ခုအတွက်မဟုတ်ဘဲ၊ ခရစ်ယာနှင့် တစ်ခုလုံး၏ အကျိုးကိုမျှော်ကိုသောအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုသာလျင် ဖြစ်ပါသည်။ ယောက် ခရစ်တော်၏ နာမတော်အကြောင်း လုံးဝမဟောဖို့ရန် တားမြစ်ထားသောနိုင်ငံ၊ ဒေသများစွာသို့ ဥပမာ - ရရှားရှိ နှစ်ခြင်းအသင်းတော်များ၊ အာဘေးနီးယားရှိ ကက်သလစ်အသင်းတော်များနှင့် ပို့ယောက်နှစ်ရှိ ပင်တက္ကာကွောအဖွဲ့အစည်းများစသည် နိုင်ငံများထံသို့ ကျွန်ုတ်တို့ ကူညီပံ့ပိုးပေးခဲ့ပါသည်။

ဤစာအပ်၌ သက်သေခံထားသော ခရစ်ယာနှင့်များသည် ဂိုဏ်းကဏာအသီးသီးမှ လာသောသူများဖြစ်ကြပါသည်။ နည်းပေါင်းများစွာသော ပြဿနာအခက်အခဲကြား၊ ကျိုးစာအုပ်ဝေါခြင်း၊ ခရစ်တော်အကြောင်းဝေါ်ခြင်းကို ခဲ့စွမ်းသတ္တိအပြည့်နှင့် မားမားမတ်မတ်ရှိတည်ကာ ဟောပြောနေခြင်းသည် “ကွဲပြားမြားနားနေကြသော” အာယိဂိုဏ်းကဏာ၏ အကျိုးကို ရွှေ့ရှု၍ မဟုတ်ချော်။

ကျွန်ုတ်တို့တွေသာလျှင် နိုင်မာနေကြသော ပိုမိုတို့၏ ဂိုဏ်းကဏာထိုင်ခုပေါ်မှာ ထိုင်ကာ၊ နေရာအနှစ်ရှိနေသောအသင်းတော်အသီးသီးတို့၏ ခံယူချက်ဆိုင်ရာ (doctrinal) များကို လက်ညွှိုးထိုး ပေါ်နေ့ဆွေးနေ့ခြင်းဖြင့် အလုပ်ရှုပ်လာခဲ့ကြပါ သည်။ ဂိုဏ်းကဏာ၊ အသင်းတော်အသီးသီးမှ တက်ရောက်သောစည်းဝေးကြိုး၌ ခံယူချက်ဆိုင်ရာ တူညီမှုကို ရှာဖွေဆွေးနေ့ခြင်းများပြုကြသောလည်း ငင်းတူညီမှု ရယူထားသော ခံယူချက်ဆိုင်ရာက ဘုရားသခင်အား နာခံခြင်းမဟုတ်ပေါ့၊ တူညီမှု သည် အာယိအစွမ်းတန်ခိုးမျှမပေးသလို လူတွေကို ခရစ်တော်ထံသို့ ပြေားလဲဖို့ လည်း မပြုလုပ်နိုင်ချော်။ သို့သော ပို့ယောက်နှစ်၏ တော့ထုံး လျှို့ဝှက်စွာဖြင့် ရေနစ်ခြင်း ခံယူကြသူများ(သို့)အာဖရိကမူဆလင်များ၏ မို့ရှိဖျက်ဆီးခြင်းခံရသောအသင်းတော် ရာပေါင်းများစွာက ခရစ်ယာနှင့်များသည် ဘုရားသခင်အား ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ဖို့

ပြန်လာကြသူများသည် အဘယ်အရာကို ဦးစားပေးမယည့်အကြောင်း ကောင်းမှန်စွာ နားလည်ထားကြပေသည်။ ခရစ်တော်၏ အသွေးတော်ဖြင့် ဝယ်ယူထားသော ကျွန်တော်တို့ ခရစ်ယာန်များသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို တိုးပွဲပုံးဖွံ့ဖြိုးနိုင် ဖြစ်ပါသည်။ မဟာဓာတ်ဒေဝါးချက်သည် ခံယူချက်ဆိုင်ရာသဘောတူညီမှ (ငွေးသည် အခြေခံဖြစ်၏) ရယ်ဖို့မဟုတ်ပါ။ ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာဖြင့် အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် ပိမိအိမ်နှင့်နားခြင်းကို မေတ္တာနှင့် ဆက်ဆံပြုပါ အသက်ရှင်ရန်သာပင်တည်း။

ကဗ္ဗာတုံးရှိ ခရစ်ယာန်များသည် ဘုတ္ထိ၏ဘုရားပေးတာဝန်ကို လက်ခံရရှိကာ၊ ဘုရားစကားကို နာခံလိုက်လျောက်နေကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ အားလုံးသည် အလွန်လုံးချမ်းအေးချမ်းသော အသိင်းအဝန်းများနေပြီး သာသနကွင်းရှိ လူတွေကို ဘယ်လိုဝေါသာကိုသေခံစိုက် ဘယ်လိုထိုးဖောက်ဖို့အကြောင်း ပြောဆိုရန် အတော် စိတ်အားထိုက်သန်နေကြပါသည်။ သို့တည်းမဟုတ် ကျွန်တော်တို့က ကိုယ်တိုင် ငံ့ကေလိုင်းမပြုဘဲ အမှန်တကယ်လက်တွေ့လှပ်နေသူများ၏ မတူညီသည့် ခံယူချက်များအကြောင်းကို မိမိကျကျထိုင်ကာ ဝေဖန်ပုတ်ခတ်ခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန် နေ့ကြကြောင်းတွေ့ရသည်။

တစ်စိုက် ငံ့ကေလိုင်းရာသုံးသော ကျမ်းစာအုပ်(၈)အုပ်ကို ဖြောက်နမဲ့ အလယ်ပို့ဆို ကာသိုလ်လိုပ် ဆရာတော်တိုင်းအား ပေးကော်ခဲ့ရာအကျိုး သက်ရောက်မှု ရှိကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ထိုဆရာတော်သည် ကျမ်းစာအုပ် မမြတ်ဖူးသည့်မှာ အနှစ် (၂၀) ပိုင်ရှိနေလေ၏။ ထိုသာအားရွှေ ငြင်ကျမ်းစာအုပ်များကို လက်ခံရယူကာ နယ်ဖက်မှ အခြားယုံကြည်သူများအား ပြန်လည်လက်ဆင့်ကမ်းပေးလိုက်၏။ အကယ်၍ ကျမ်းစာထုတ်ဖို့စွေ့ဖွေနှိုးသာ လူတစ်ယောက်(သို့အနိုင်၏ တားမြှုံးကြောင့် ကျမ်းစာအုပ်ကို ပိုင်ဆိုခွင့်မရရှိ သောလူတစ်ယောက်သည် မိတ်ဆွေထံ ကျမ်းစာအုပ်ပေးဖို့ တောင်းဆိုလာခဲ့သော် မိတ်ဆွေအာနေဖြင့် ဘယ်လိုလုပ်မည်နည်း။ စက္ကာ(၆၀)အတွင်း အလွန် အနှစ်ရာယ်ကြီးသည့်နေရာ၌ ဤအခွင့်ထူးမျိုးရဲ့ခဲ့သော် မိတ်ဆွေအာနေဖြင့်သူတို့ကို ခံယူချက်ဆိုင်ရာ အကြောင်းပေးမှာလား(သို့)သူတို့ထံ “နေစဉ်ခွန်အား” စာအုပ်ထုလေး ကမ်းပေးမှာလား။

ထိုကဲ့သို့သော ကြပ်တည်းမြိမ်းမှုကြေားမှာရှိကြသော ပိုယက်နမဲ့နိုင်ငံသားများ သည် ဂိညာဉ်အစာ အလွန် ပင်ဆာတ်နေကြပါသည်။ ပိုယက်နမဲ့ ကျွန်ဖြူနှင့် အစိုးရအာနေဖြင့် တရားဝင်ကြော်ပြာထားသောအသင်းတော်များ၊ ကာသိုလ်လိုပ် အသင်းတော်၊ ငံ့ကေလိုအသင်းတော်များနှင့် တရားဝင်မဟုတ်သောအခြားအိမ်က အသင်းတော် (၄) ပါး (၁၃) “မြေအောက်အသင်းတော်”၊ အီမိအသင်းတော် လှပ်ရှားမှုအဖွဲ့များဟူ၍ ရှိပါသည်။ ထို့အပြင် နှစ်ခြင်းအသင်းတော်၊ ပင်တော်ကေ

အသင်းတော်နှင့် အခြားများစွာလည်းရှိ၏။ ပီယက်နှစ်ရှိ ခရစ်ယာန်များသည် ညုံးပန်းနိုင်စက်မှုကို နှစ်ပေါင်း (၃၀၀) ကျော်ခံလာခဲ့ရကြလေပြီ။ နိုင်ငံအတွင်း၌ ခရစ်ယာန်၊ ဗုဒ္ဓနှင့် နတ်ဘာသာဝင်များ ရှိကြရာ၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များသည် အခြားဘာသာဝင်နှင့် မတူတဲ့မှုထူးသော ညုံးပန်းနိုင်စက်ခြင်းကို ခံကြ၏။ ခရစ်တော်၏ မဟာဓာတ်ပိုဒ်ချက်ဆိုင်ရာမေတ္တာရားသည် မောင်နိုက်၏ တန်ဖိုးဆိုင်ရာ ဂီတ္တာရေးရှိ တိုက်နိုက်ချေမှုနှင့်မြို့ရန် ဖြစ်ပါသည်။

ပီယက်နှစ်အစိုးရသည် ခရစ်ယာန်ကျမ်းစာအုပ်ကို အကန့်အသန့်နှင့်သာ ထုတ်ဝေခွဲပြုသော်လည်း ယခု ဤစာအုပ်ထဲ၌ သက်သေခံပါဝင်ကြသော ခရစ်ယာန် အချို့သည် ထောင်ထဲမှာ ကျမ်းစာအုပ်များ ဝင်ပေးကမ်းရန် အခြေချက်ရာယူနေနိုင် ကြပြီဖြစ်၏။ ဘာသာစကားကဲ့ (၆၀)ကျော်ရှိသော ဂီတ္တာရေး (၆)သန်းခန့်ဘို့ အရေးကြီးသောခရစ်ယာန်စာပေများကို ထုတ်ဝေဖွံ့ဖြိုးပါ၍ ပီယက်နှစ်အစိုးရအနေဖြင့် ခွင့်မပြုကြချေ။ ငါးလုံများသည် ပီယက်နှစ်နိုင်ငံသားဖြစ်ကြသော်လည်း ဗြားနားသော ဘာသာစကား၊ ခြားနားသောယဉ်ကျေးမှု စလေ့အမျိုးမျိုး ပိုင်ဆိုင်ထားကြသူများ ဖြစ်ကြ၏။

ကျွန်းတော်နှင့်ဆုံးတွေ့ခဲ့ရသော နို့ချေသည့် ပီယက်နှစ်ခရစ်ယာန်များနှင့် အခြားသူတို့ ကဲ့သို့သော်သူများအတွက် ဘုရားကျေးဇူးတော်ကို ရှို့ခွဲ့ပါသည်။ သူတို့ တွေ့သည် ကျွန်းတော်ဝါးထိုးသားစုကို ချို့သာကြော်ယ်စောင့်ပြည်မှာ သန့်စွမ်းသော အသက်ဘာဖြင့် အသက်ရှုံးကား၊ သူတို့တွေ့အား ဂီတ္တာရေးရှုံး တိုးပြီးတွေး စေသောသူများအားဖြင့် အသိအမှတ်ပြုကြပါသည်။ ထာဝရမိန္ဒာကြောက်မှုသည် မဖြစ်နိုင်သော အနှစ်စာခံခြင်းနှင့် ဆက်ကပ်အပ်နိုင်ကြား မြုပ်နှံနေဆဲပင်။ ကျွန်းတော်နှင့်တွေ့ဆုံးခဲ့ရသော အချို့အသေးပဲ ငံ့ကေလိုဆရာများသည် ဖျော်ရည်ဗျားကိုပါ မဖွံ့ဖြိုးတတ်ကြသေးပေါ့၊ သို့သော်လည်း သူတို့အားဖြင့် ရွာလုံးကျော်ကို ခေါ်တော်ထဲ ဦးဆောင်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ဖျော်ရည်ဗျားကို ကျွန်းတော်ဖွံ့ဖြိုးတတ်ပါသော်လည်း လူတစ်ယောက်၏ နှင့်တံ့ခါးကိုကြတော့ ကျွန်းတော် ဖွံ့ဖြိုးပေးမှုလား၊ ကျွန်းတော်နှင့်တွေ့ဆုံးသူများသည် ၂၂၁၇ ော် ၈၁ ထဲမှာဖော်ပြုပြီးရှိုံးလို “ဥစ္စာတရ်စံ့တရ်စံ့ရှိုံး ဖို့ပို့သောသူကဲ့သူ့သို့ဖြစ်သော်လည်း အလုံးစုတို့ကို ပို့ဆိုင်သောသူများပင် မဟုတ်ပါလား။ ထိုအကြောင်း အရာများအားဖြင့် ကျွန်းတော်ကိုဆင်ခြင်းမေမည့်အာရာတစ်ခုမှာ အစဉ်အပြတ်သည်သော ကောင်းကြီးမှုလားဟုသည် ပေးကမ်းခိုင်းမှုလားကြောင်းနှင့် ငါးကောင်းကြီးမှုလာသည် ဖြစ်အတွက်အသုံးပြုဖို့ သို့ဆည်းထား ရန်မဟုတ်ဘဲ၊ သူတစ်ပါးအား ဝင်ပေးကမ်းရန် ဖြစ်ကြောင်းပင်။

ပိတ်ဆွေအနေဖြင့် ဤစာအုပ်၌ ဖော်ပြပါရှိသော တောက်ပသည့် ပီယက်နှစ်

ခရစ်ယာန်များ၏ သက်သေခံချက်များ၊ ဝင်ခြင်းအပေါ် သဘောတူညီမှု မရှိဘဲ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ လုံးဝှုသုံး သဘောတူညီမှုဟူသည် မရှိမဖြစ်မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုတ်၏ဆန္ဒသည်အနည်းဆုံး ဤရုရှင်သော ဗီယက်နှစ် ခရစ်ယာန်များ အနေဖြင့် ခရစ်တော်၏ မဟာဓာတ်ပုဂ္ဂိုလ်ယူကာ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်သို့ သက်သေခံဝင်ခြင်းကို ပိတ်ဆွေအတွက် ခွန်အားဖြစ်စေရန်ပင်။ သူတို့များကဲ့သို့ပင် ကျွန်ုတ်တို့ အားလုံးလည်း ကြီးစားကြစိုးလား။

Tom White

ပြင်းပြသော ဟောပြောမှု

မိယက်နှစ်များ ပြောစမြို့သောစကားတစ်စုမှာ “တကယ်လို ခင်များကိုယ်ခန္ဓာဝါခြုံး စောင်တစ်ထည်ကို အသုံးပြုခဲ့တယ်ဆိုယင် အဲဒီစောင်ထဲမှာ အသေကောင် အားဖြင့် လျှော့နေမလား၊ မလျှော့လားဆိုတာကို ခင်များ သိရလိမ့်မယ်” ဟူ၍ဖြစ်၏။ မိယက်နှစ်နှင့်၌ ဘာသာရေးလုပ်လမ်းစွာ ကိုးကျယ်ခွင့်ရှိသည်ဟု ငါးနှင့်၏။ အပြင်ဘက်ရှိ လူမြောက်များစွာက ယုံကြည်လက်ခံထားကြသော်လည်း၊ အကယ်၍ မိတ်ဆွေ အနေဖြင့် သူတို့တွေ ဘယ်လိုနေထိုင်ကြကောင်းအဖြစ်မှန်ကို သိလိုပါက သူတို့၏ နှင့်အတွင်း ရက်အနည်းငယ်မျှ သွားနေပြီး ညျဉ်းပန်းခြင်းခံရသည် အသင်းတော်မှ အသင်းသူးသားများထဲ လှည့်လည်ကြည့်လိုက်ပါ။

ခရစ်ယာနှင့်အစ်ကို ဟောင်နှမများ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသော ဒုက္ခဆင်းခြင်း သည် နှစ်ဗုံးကြကွဲ မတတ်ပင်။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ သင်းအုပ်ဆရာများ အဖမ်းခံရခြင်း၊ မိဘများမရှိဘဲ ကလေးငယ်များအိမ်မှာ ကျန်စ်နေရခြင်းနှင့် မိသားစုများ ဆင်းရဲ နှစ်ဗုံးခါးစွာနေရခြင်း စသည်တို့သည် ခရစ်တော်အတွက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

မိယက်နှစ် အသင်းတော်ထောင်လိုက်သည်နှင့်အတူ ဒုက္ခဆင်းခြင်းများသည် လည်း လိုက်ပါလာတော့၏။ ယောက်ခရစ်တော်၏ နာမတော်အကြောင်း ဟောပြော သည်နှင့် ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် နည်းပေါင်းများစွာသောညျဉ်းပန်း နှစ်စာကိုခြင်း ဝေဒနာများ ခံရသည်ဖြစ်ပါသည်။ ခရစ်ယာနှင့်များသည် “ကျားနှစ်ကောင်” ဟူသည့် ကွန်မြားခြစ်ဝါဒနှင့် ဒေသခံမှုဖို့အများတို့၏အကြားမှာ နေနေကြရသည်။ ဘယ်ဖက်ဘဲ လှည့်လှည့်၊ လှည့်လိုက်သည့်ဖက်မှာရှိနေသောကျားက သူတို့ကို ကိုက်စားဖို့ ပြီမ်းခြောက်နေသည်ကို ရင်ဆိုင်ရမည်ပင်။ ရွာတွေထဲက လူမျှီးစုများအကြား၌ သော်လည်းကောင်း၊ ဖြူထဲ၌သော်လည်းကောင်း၊ နယ်ဘက်၌သော်လည်းကောင်း၊ ဓာတ်ယာနှင့်များ၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ဖျက်ဆီးပည့်သူ၊ ဝံးဂေါလိုက် ဆန့်ကျင်သော

သူများက အစိုးရထံ သတင်းပို့စီးရန် အောင်ကြည့်နေဖျက်ရှိ၏။

သို့သော်လည်း ပီယက်နမ်ခရစ်ယာန်များသည် သူတို့ရင်ဆိုင်ရမည့် ဘေးအန္တရာယ်ကြောင်း၊ ဝံကောလီအတွက် ရပ်တန်မသွားစေကြသည့်အပြင် သူတို့တွေသည် ဝေးလံခေါင်လွန်းသည့် ရွာတွေထဲ လျည့်လည်ဟောပြောခြင်း၊ ပဲများ၏ မေးမြန်းခြင်း စစ်ဆေးခြင်းနှင့် ထောင်ကျောင်းစသည်တို့ကို ဝိုင်းမြောက်သော စိတ်အပြည့်နှင့် ခရစ်တော်၏တန်းတော်၌ လုပ်ဆောင်ပြီးဆည်းစေကြ၏။

အရာအားလုံးကိုဘယ်လို စတင်ခဲ့သနည်း

ပီယက်နမ်နိုင်ငံသည် တရုတ်နိုင်ငံနှင့်အီနိုဒ်ယနိုင်ငံတို့၏ အကြေားမှာရှိသော ဒုက္ခဆင်ရေခြင်းကြီးမှားစွာ ခံရသည့်နိုင်ငံလေးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ စစ်ဆောင်မြောက်များ စွာ၏ ဒါက်ဂိုဒ်ခေါင်းမှုခြေဖျားထဲ တိုင်အောင်အနာဂတ်ရခံစားလာခဲ့ရသောနိုင်ငံလည်း ဖြစ်၏။ ငါးဒါးရုပ်တွေစုံမှာ လူတွေသည် ကွန်မြှုံးနှစ်ပါဒေလက်အောက်၌ သူတို့တွေ၏ အသက်တာများကို ခါးသီးခြင်းများစွာနှင့် ပူဇော်အသက်ရှင်ရသလို ခံစားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အပြစ်ပင်လယ်ထဲ၌ ကူးခတ်ရင်းလွှာတ်ပြောက်စွိုး ရှာဖွေနေကြရလဲ။

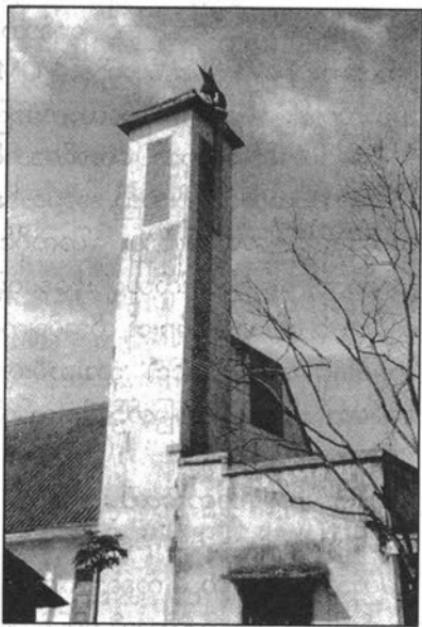
တစ်ချိန်ထဲမှာပင် တရုတ်ပြည်က ပုဒ္ဓဝါဒကို နိုင်ငံအတွင်းသို့ သယ်သွေးခြင်း ခံရကြသည်။ များမကြာဖို့ပင်ဖြုံးတိုင်း၊ ရွာတိုင်းတွင် စေတိပုထိုးများ နတ်စုံပင်များနှင့် စွာရုံများနေရာအနုံတည်ဆောက်လာကြတော့သည်။ အီစိတ်တိုင်း၌ ရုပ်တုထားရှိ ကိုးကွယ်ခြင်းနှင့် လူထုအဆင့်တန်းအလိုက် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ပွဲလမ်းသာင်များ ဆင်ဆွဲခြင်းများ ပြုလုပ်လာခဲ့ကြ၏။

မြောက်ပိုင်းရှိ အသင်းတော်

နိုင်ငံအတွင်းပြောင်းလဲမှုတွေ ဖြစ်ခဲ့ပေမဲ့ အဘယ်အရာမျှ အသင်းတော်ကို ပုံပိုးခြင်းမရှိခဲ့ခြေား။ ၁၉၅၄ ခန့်ခွဲစတင်၍ ယနေ့တိုင်အောင် ညျဉ်းပန်းခြင်း ပြောက်မြှားစွာရှိလာခဲ့ရ ကွန်မြှုံးနှစ်ပါဒသည် ဒုက္ခအပေးဆုံးသော ဝါဒပင်ဖြစ်၏။ ကွန်မြှုံးနှစ်အစိုးရသည် ဘာရားကျောင်းအဆောက်အအီးများကို စတင်သိမ်းယူခြင်းနှင့် ခရစ်ယာန်ဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုလာသူတိုင်းအား ဦးမြှောက်ခြင်းများ လုပ်ခဲ့ကြသည်။ အစိုးရအရာရှိ/တာဝန်ရှိများက ခရစ်ယာန်များဟူသည် နိုင်ငံကိုယ်နှင့် အစိုးရအပေါ် ဆန့်ကျင်သူနှင့် တိုင်းပြည်အပေါ် သစ္ားဖောက်သူများဟူ၍ သတ်မှတ်လာကြ၏။

နိုင်ငံ၏ တောင်ပိုင်းထက် မြောက်ပိုင်း၌ မိန္ဒီပိုင်းပိုမို၍ ဆိုးရွာခဲ့၏။ ပီယက်နမ် တစ်ခြမ်းကွဲသွားပြီး နောက်ပြီးရေ ၁၀၀၀၀၀ ခန့်သော ကာသိုလ်လိပ်နှင့် ဝံကောလီ (Protestants) ခရစ်ယာန်များသည် မြောက်မှ တောင်သို့ ထွက်ပြေးတိုင်းရောင်

အခြေနေထိုင်ခဲ့ကြလေသည်။ ကျန်းရစ်ခဲ့သော ခရစ်ယာန် များ၏ ပစ္စည်းမျွှေး များသိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီးနောက် ထောင်ချခြင်းကိုပါခံကြရ၏။ အစိုးရတာဝန်ရှိများသည် ကျွမ်းစာများကို ဖျက်ဆီးကာ နေရာအနှံ့ဆုတ်ဖြူးဖြန့်ကြပစ် ခဲ့ကြသည်။ အစိုးရထုတ်သတင်းစာများနှင့် အသံလွှင့်ဌာနပေါင်းစုံမှုလည်း ဘုရားမရှိပါဒေဝါယာ အခြေခံကာ ခရစ်ယာန် များအကြောင်း မဟုတ်မမှန် ရေးသားထုတ်လွှင့်ခြင်းပြကြ၏။ ပီယက်နှစ်မြောက်ပိုင်း၌ ညျဉ်းပန်းမှု မတရားပြင်းထန်လာခဲ့သောကြောင့် ယနေ့ထိဒေသရှိ ပြုကြီးပြကြီး၌ နေထိုင်ကသော လူများတို့သည် ငံ့ဂေလိသတင်းကောင်းဟူသည် ဘာမျန်းမပါထောက်ရှိခဲ့ခြင်းကြောင်းပါ။ (သိ) ကျေမှုးစာအုပ်ကို မမြင်ဖူးဘဲ ရှိနေကြသည်။

အယ်နှစ်စန်ကြာသော် အသင်းတော် ၂၄၂ ပါးကို စိတ်ထားပြီး အသင်းတော်၏ လက်ဝါးကားတိုင်များနေရာတွင် ကုန်ပြုနှစ်ကြယ်များကို အစားထိုးထားသည်။

အသင်းတော်လျော့နည်းသားစောင့်အဖြစ် အစိုးရ၏အောင်ပြင်သော နည်းတစ်ခုမှာ အသင်းတော်ရှိခေါင်းဆောင်များ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များကို ချုပ်ကိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ၁၉၉၄ ခုနှစ်မှစတင်ကာ (CMA) ၏ ခရစ်ယာန် သာသနပေါင်းစည်းညီညွတ်ရေးအဖွဲ့အနေဖြင့် မြောက်ပိုင်းဒေသ၌ လွှတ်လပ်စွာဟောပြောခွင့် မရသည့်အပြင် သင်းအုပ်ဆရာတ်များအားလုံး၊ နိုင်ငံရေးဝါဒအကြောင်း၊ အတင်းအဓမ္မ သင့်ယူစေကြ၏။ တို့ကြောင့် မြောက်မြားစွာသော အမှုတော်ဆောင်များသည် လမ်းရွဲသွားခဲ့ကြလေသည်။

ဥပမာ သင်းအုပ်ဆရာ Bui သည် CMA အသင်းတော်၏ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူသည် အသင်းတော်အတွင်း၌ အရေးပါသောပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်နေသော်လည်း သူသည် ရုပ်ထုမ်းတစ်ဦးဖြစ်သောကြောင့် ခရစ်ယာန်များကားကို ထောက်လုမ်းရေးအဖြစ် မှတ်ယူကြ၏။ မြောက်ပိုင်း ပီယက်နှစ်၏ CMA အသင်းတော်၏ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူသည်

အသင်းတော်အတွင်း၌ အရေးပါသောပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်နေသောလည်း သူသည် ရဲဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သောကြောင့် ခရစ်ယာန်များက သူ့ကို ထောက်လျှော့ရေးအဖြစ် မှတ်ယူကြ၏။ မြောက်ပိုင်း ပို့ယောက်နှင့်၍ CMA ကျော်နှင့် တရားဟောရာပည့်၏မှ သူသည်ကွန်မြှောက်ပိုင်းအား လုံးဝထောက်ခံကြောင့် ရဲရွှေ့စွာဖြင့် ကြော်ခဲ့လေသည်။

ခရစ်ယာန်ဦးရေသည် ထောင်သောင်းပေါင်းများစွာ ဝိုးများလာသောလည်း ကျမ်းစာအုပ်ထုတ်ဝေခြင်းသည် အင်မတန်နှင့် ပါးလျှောက်ရှိ၏။ တောင်ပိုင်း၌ ကျမ်းစာ ထုတ်ဝေခွင့်ပြုကြသောလည်း မြောက်ပိုင်း၌ H'mang ခေါ် လူမျိုးစုံးရေပေါင်း (၁၀၀၀၀၀) ခန့် ပြောင်းလဲသူများရှိနေပေါ့ ကျမ်းစာထုတ်ဝေခွင့် လုံးဝပြုကြခဲ့။ ထို့ကြောင့် ငှါးလူမျိုးစုံများ၏ လိုအပ်ချက်များကို ဖြည့်ဆည်း ကူညီကြပါရန် ကုန္ဘာ တစ်ဝန်းရှိ ဘုရားသခင်၏ သားသမီးများအားလုံးထံ ကွန်တော်တို့ အနေဖြင့် ခရစ်တော်၏ နာမတော်မြတ်၌ နှီးဆော်လိုက်ရပါသည်။

ပြင်းထန်သော တရားတော်ဝေါးခြင်း

မြောက်ပိုင်းနေ ပို့ယောက်န်များသည် နှီးညားသိမ်မွေ့သော နှုတုံးသား ရှိသူများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် ကွန်ပြုပေါက်သောအပင်များလိုဖြစ်ပြီး ဆက် အသက်ရှင်ပို့ ရေလိုအပ်နေကြ၏။ သူတို့သည် စစ်ပြင်မှုးတို့ကိုခံရသော စစ်သိုးများကဲ့သို့ဖြစ်ကာ ယခုအခါ ငံ့ကေလိုတရားကို ဖက်ရမ်းရကြလေပြီ။

လူတွေသည် အဘယ်ကြောင့် ငံ့ကေလိုသတင်းကောင်းကို လိုလားကြသနည်း။ သူတို့သည် လူတွေ၏ အတွေးအခေါ်မြှင့်းထဲမှာ ပျောပါးပျောက်ဆုံး နေခဲ့ကြ၏။ ကွန်မြှောက်ပိုင်းများ၏ သွန်သင်မှုသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ပင်သူတို့ကို စိုးမိုးစေခဲ့သဖြင့် သူတို့၏အမြင်မှာ ပျက်ပြားလွှားခဲ့ကြရလေသည်။ ပျောက်သောသားကဲ့သို့ပင် ယနေ့မှာ ပိုင်ဆိုင်သူများလုံးကိုစွန်းကာ ဘုရား၏ခေါ်သံကို တန်းပြန် နေကြလေပြီ။

နယ်အသီးသီး၌ ခရစ်ယာန်များသည် ငံ့ကေလိုသတင်းကောင်းကို ဝေါး ဟောပြောနေကြပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ ပါးခေါ်ကြီးထဲမှာ ဟောပြော အစေခဲသူ တာသည်တော်များ အလွန်နှင့် ပါးလျှောက်သော်များ၏ ထိုအစေခဲများ၏ လုပ်အားသည်ပင်လယ်ထဲသို့ ဆားလက်တစ်ဦး ပစ်ထည့်သကဲ့သို့သာ ရှိပေသည်။ လုပ်စရာအများကြီးရှိသောလည်း လက်တွေ့လုပ်ဆောင်နေသောအရာသည် မပြောပလောက်အောင်မျှ ဖြစ်နေ၏။

ထိုလူများထံသို့ ဘယ်သူသွားလိုကြလေမည်နည်း။ ၁၉၇၅ ခုနှစ်နောက်ပိုင်း ထောင်ပေါင်းများစွာသော ပို့ယောက်န်များသည် တောင်ပိုင်းမှုပြန်ခေါက်လာသူ တွေထဲမှာ ယုံကြည်သူများလည်း ပါဝင်ကြစေရန် ယခုထိ မြောက်ပိုင်း၌ ငံ့ကေလို

အတွက် သက်သေခံဝင်သူမရှိသေးချေ။ မြောက်ပိုင်းမှ ပီယံက်နှစ်များ၊ ဟောင်ကောင် ဒုက္ခသည်စခန်းမှ ငံ့ဂေလိဝင်ဖို့ရန် ပြန်လာကြသည်။ အခြားလူများသည် နိုင်ခြားဖြစ်သည့် မနီလာမှ ထုတ်လွှင့်သော ရေဒါးအီအစဉ်ကြောင့် ငံ့ဂေလိ သတင်းကောင်းကြားသိကာ ခရစ်တော်ကို ပိမိ၏ကယ်တင်ပိုင်ရှင်အဖြစ် လက်ခံလာကြ၏။

ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်လက်ခံလာကြသော လူဦးရေသည် တစ်နှောတစ်ခုဗျား တို့များလာနေ၏။ သူတို့ တွေက အိမ်များပြုတွေဆုံးကာ ငါးအီးများတွင် ဘုရားကျောင်း အဖြစ် အခန်းပြုပြီး ဘုရားရှိခိုးကြရသည်။ သူတို့သည် အစိုးရတာဝန်ရှိများ၏ ပြီးမြောက်ခြင်းနှင့် ပြစ်စက်ပေးခြင်း ခံရသည်သာမက သူတို့၏ နာမည်နှင့် နေရပ်လိပ်စာအတိအကျ TV နှင့် ရေဒါးများထည့်သွင်းကြော်ကာ အခြားလူများကို သတိပေးခြိမ်းမြောက်မှုပြုကြ၏။

ရိတ်သိမ်းရန် စပါးခင်း

ပီယံက်နှစ်တွင် ငွောကြားအားနည်းမှုကြောင့် သာသနာလုပ်ငန်းတွင် ကျယ်ပြန်မှ ဖုန်ဖြစ်နေပါသည်။ ဖြို့ပြကြီးများတွင် အစိုးရအသိအမှတ်ပြု အသင်းတော်များ ရှိသောလည်း ခရစ်ယာန်များ ပါဝင်သက်ရောက်ခြင်းမ ရှိကြချေ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော ငါးအသင်းတော်များမှ သင်းအုပ်ဆရာများကို အစိုးရက ချုပ်ကိုင်ထား သောကြောင့်ပင်။ ဘုရားကျောင်းထည့်ပင် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော် အစုံအလင်ကို ဟောပြေခွင့် မရရှိရှိနိုင်ကြပါ။ ခရစ်တော် ခုတိယအကြိမ်ပြန်လည် ကြဆင်းလာမည့်အကြောင်းကိုလည်း လုံးဝဟောပြောလို့မရပေါ်။

ထိုကြောင့်ခရစ်ယာန်များသည် အိမ်အသင်းတော်များအဖြစ် စုရုံး ကိုကွယ်လာ ကြသည်။ အိမ်အသင်း တော်များ၌ ဦးရေအများဆုံး (၁၀) ဦးမှ (၁၂) ဦးအထိ ပါဝင်ကာ လပေါင်းများစွာမက နှစ်ပေါင်းများစွာအထိ စုရုံးတိပြုကြ၏။ ဤကဲ့သို့သော အိမ်အသင်းတော်၌ ယုံကြည်သူများ နှုတ်ကပတ်တော်လေလာခြင်းနှင့် သူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို လက်တွေ့ကျင့်သုံးခြင်းအပြင် ပြောင်းလဲလာသော လူသစ်များနှင့် မိသာဒုများကိုပါ ဂရိစိုက် ကြည့်ရှုပြုစွာကြ၏။ သင်းအုပ်များသည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်များကို မှန်ကန်စွာသင်ကြားပို့ချကြသည်။ ဤကဲ့သို့ပြုသော ကြောင့် သူတို့တွေသည် အစိုးရတာဝန်ရှိများနှင့် အစိုးရ၏လူ အသင်းတော်မှုအမှတ်တော် ဆောက်များ၏ ညာဉ်းပန်းနိုင်စက်ခြင်းများကို ခံရကြ၏။

တော်ငိုင်းအသင်းတော်မှ မြောက်ပိုင်းသို့ပြင်းပြသော ငံ့ဂေလိတရား ဟောပြောမှုစတင်လာသည့်နှင့်အမှု မြောက်များစွာသော ခရစ်ယာန်များ၏ နှလုံးသား

ထို့ တောက်လောင်သောနီးထူးကြီးဖြစ်ပေါ်လာတော့၏၊ ငါးနီးဝေမှု အကျိုးရလဒ် ကြောင့် များစွာသောအမှုတော်ဆောင် ခရစ်ယာန်များသည် သူတစ်ပါးကို ဝေးလောင် ဝေးလောင် ပြင်းထန်သောဆန္ဒများ စွဲးများရှင်သန် လာခဲ့ကြသည်။ အဘေးပိုင်း ကာလ တစ်လျောက် ဘယ်သူကမျှ လူမျိုးစုများထံ ဝေးလောင်ပော်ပြီး စိတ်ကူးမရှိခဲ့ကြ ချေး၊ အဘာယ်ကြောင့်ဟူသော (အစိုးရရှုံးရုံး ဖော်ဆောင်ခြင်း ခံရမည်ကို ကြောက်နေခဲ့ကြသော ကြောင့်ပင်)၊ သို့သော် ယခုအခါမှာ နီးထူးများကို တိုင်းရင်းသား လူမျိုးစုများ နေထိုင်ကြသောအေသိသို့ စော့တ်နေလေပြီး၊ ယေဇာဂျေလ ၃၇။၉-၁၀ ၂၅ ယောက်သာရားသခင်သည် သူ့လူမျိုးထံ လာရောက် လည်ပတ်သကဲ့ထို့ပင် အသင်းတော်သည် အောင်လဲလွှင့်ထူးသော မဟာစစ်သည်တော်များအလား ဝင်းမြောက်သောများရည်များ ထိုးကာ ချို့တက်နေကြ လေတော့သည်။

“ထာဝရဘုရားကလည်း အချင်းလူသား လေအားပရောဖက်ပြုလော့။ အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို လေအားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အိုလေ၊ အရှင်လေး မျက်နှာတို့မှလာ၏။ ၇၅၁အသေကောင်တို့သည် အသက်ရှင်မည်အကြောင်း သူတို့ အပေါ်မှာ မူတ်လော့ဟု၊ မှာထားတော်မှုသည်အတိုင်း ငါသည် ပရောဖက်ပြု၍ လေသည်သူတို့အထဲသို့ ဝင်လာသဖြင့် သူတို့အသက်ရှင်၏။ အလွန်များသော ပိုလ်ခြေများဖြစ်လျက် မတ်တတ်ရပ်နေကြ၏”။ ယေဇာဂျေလ ၃၇။၉-၁၀။

ခြောက်သွေ့သောမြော် အမြော်ခွဲတည်ခြင်း။

ယင့် ပီယက်နစ်သည် ရိတ်သိမ်းစိုးအတွက် စောင့်မျှော်နေသော စစ်မှန်သည့် ဝင်းမှည်လျှက်ရိုးသော ပါးခေါင်းကြီးပေါ်၊ ညုံးပန်းနိုင်စက်ခြော့ရှင်း ရိုက်နှိပ် သတ်ဖြတ်ခြင်း ကြားထဲကနေ ကွန်မြှေနှုန်းပိတ်တိုင် အများပင်လျှင် အခြားအွှေ့ဝင်များအား ခရစ်တော်၏၏ ဝေးလောင်သားတော်မှုသည်ကို ဝေးလောင်သောကြနေပါပြီ။ ကွန်မြှေနှုန်းနှင့် နယ်မြေမှာ ကွန်မြှေနှုန်းပိတ်ဝင်များက တစ်နေ့သူတို့၏ ခဲာာက်များထံ ခရစ်တော်၏၏ သတင်း ကောင်းကို ပောပြောသက်သော်လေကြလိုပ်မည်ကို ဘယ်သူ သိနိုင်မည် နည်း။ အသင်းတော်သည် တိုးများကိုး စွားလာရာ ခြောက်သွေ့သောအေသိ၌ရှိ အပင်၏အမြော်သည် အနက်ဆုံးသို့တိုးဆင်းကာ ခြေကျတ်ယူသဖြင့် အပူဒဏ်ကို ခံနိုင်ရည်ရှိသကဲ့သို့ပင် ခရစ်တော်၏ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း တန်ဖိုးတော်၌ နှယ်တက် နေသောကြောင့် ငါးအပင်ကို အဘာယ်အခက်အခဲ နတ်ဆုံးဖူးမှုမျှက်ဆီးနိုင် တော့ချေး။

ပီယက်နစ်သိမ်းကို ယေရှာရှိတော်သည် အပြောင်းအလဲပြုလုပ်နေပါသည်။ အသင်းတော်ပေါင်းများစွာ တိုးချွဲတည်ထောင်လာခဲ့သလို မြောက်များစွာသောလူတို့သည်

ခရစ်တော်ထံလုံးလျားလျား ဆက်ကပ်အပ်နှဲလာကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ မိုင်ငံ အတွင်းရှိ နေရာအနှင့်နှင့် တိုင်းရင်းသားများစွာထံသို့ ငောက်လီသတင်းကောင်းကို ဝင်္ဂာသက်သေခံခြေားဖြစ်သလို အဆုံးထိတိုင် ဆက်ဖြောလည်းဝင့်ပြီးမည်ဟု။

ဤစာအုပ်ထဲများ စပါးခင်းထဲရိတ်သိမ်းခြင်း၏ ပါဝင်လုပ်ဆောင်သူများ၏ စကားသံများကို မိတ်ဆွေကြားသိပါလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့၏အဖြစ်အပျက်များကို ကြားသိခြင်းကြောင့် မိတ်ဆွေသည် သူတို့တွေအတွက် ဆူတောင်းပေါ်နိုင်သလို သူတို့၏သက်သေခံချက်များကို အသုံးပြုကာ ကမ္မာတစ်ဝန်းသို့ ရဲရင့်စွာဖြင့် ပြင်းပြသောသတင်းကောင်းကို ဆက်လက်ဝင့်နိုင်ပါသည်။

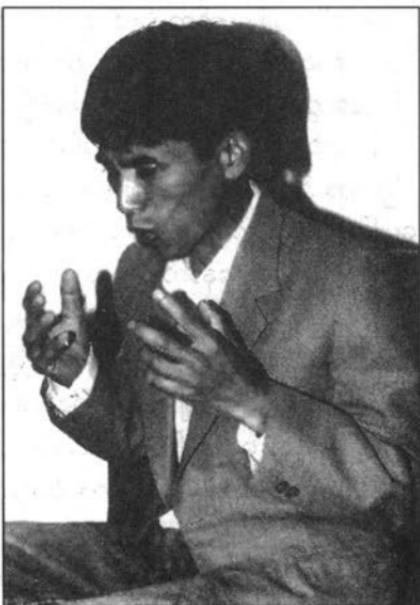
ညျဉ်းပန်းနှုပ်စက်ခြင်း အလယ်

ဗျိုင်းနေသာ တံသားတစ်ဦး

ကျွန်ုတ်ဘာ ဘာတွေ့လုပ်နေသည်ကို စုစုမေးမြန်းဖို့များသည် ကျွန်ုတ်၏ ကျော်စာသို့ လျှို့ဝှက်စွာ လိုက်လာကြတယ်။ ကျော်ထဲမှ ကျွန်ုတ်ပိုတီဝင် တစ်ယောက် သည် ကျော်ဆရာတစ်ဦးအား သူတို့တွေ အားသုတေသနကြောင်းကျော်မှာ ရောက်ရှိ နေကြောင်းပြောခဲ့ရာ ငါးဆရာက ကျွန်ုတ်ကို ထိအကြောင်းဖို့ ပြန်ပြောပြသည်။ နှစ်ရက်ကြာနောက်ရှိပို့ ရဲနှစ်ယောက်သည် ကျွန်ုတ်အိမ်ကို လာဖြောကလေးများကို ပေးခွန်း များစွာပေးခဲ့ကြတယ်။

မီယက်နမ်၌ ခရစ်ယာန်များ သည် သူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်း အကြောင်းကို ဘုရားကျော်၊ အပြင် တွင် ဟောပြောခွင့်မရှိပါ။ ထိုကြောင့် ခရစ်ယာန်များသည် ဤမြစ်သက်စွာ နေဖိုး ဘုရားကို အစောင့်နည်းလမ်း များကို ရှာဖွေနေကြ၏။ ယုံကြည်သူ များသည် အိမ်တွင် စရုံးကာ အတူတကွ ဝတ်ပြုကို ဂွယ်ခြင်း ပြကြတယ်။ သို့သော် တခါတလေ ရဲများက သူတို့၏ စရပ်ကို ရှာဖွေ တွေ့ရှိခဲ့ကြ၏။

ရဲနှစ်ယောက်အိမ်ကို လာသည့် ညျှမောင်း၌ ကျွန်ုတ်၏ သား(၁၇)နှစ်

Do Huy

အချို့ Do Huy Du အား ကျွန်တော်ကို မေးခဲ့ကြတယ်။ ထိန်းတိုင်းတွင် တစ်ဦးက အရင်ဝတ်ဖို့ ထိုတော်ကာ အခြားတစ်ဦးက ရဲတ်စုတ်ဆင်ထားကြ သဖို့ Huy Du သည် ဘုရားခိုးဖြစ်လိုက်ပေါ်ကြကြောင်း သိလိုက်ရ၏။ သူ့အနေဖြင့် ကျွန်တော် အီမိုမှုရှိကြောင်း ဖြေခဲ့တယ်။

“မင်းတို့အိမ်မှာ ပုံမှန်စည်းဝေးဝတ်ပြုလုပ်ကြ၏ မဟုတ်လား” ဟု ဆက်မေးကြ၏။
“ဘယ်ဘရားဟော ဆရာတွေအိမ်ကို လာတတ်ကြသလဲ”။

ကျွန်တော်သားက “ငါတို့အိမ်မှာ ပုံမှန်ဆုတောင်းပါတယ်။ ဘုရားကျောင်းကိုလဲ ပုံမှန်အစည်းအဝေး တက်ပါ၏။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ငါအဖောက ကျမ်းစာ သင်ပေးတဲ့ဆရာတော်၊ အခြားဆရာများကလည်း အီမိုကိုလာကြပါတယ်။

အလုပ်မှုကျွန်တော်အီမ်းကို ပြန်ရောက်တော့ အီမ်းရှုံးမှာ စောင့်မျှော် နေကြသည့် ရဲနှစ်ယောက်နှင့်တန်းတိုးနေပါတယ်။ ကျွန်တော်က သူတို့ကိုအိမ်ထဲ ဝင်လာခဲ့ကြဖို့ မိတ်ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ သူတို့ပြောသည်မှာ “ခင်များ Tin Lanh¹ (ဝေါဂေလီ အသင်းတော်) ခေါ် ခရစ်ယာန်ဘာသာကို ကျင့်သုံးကိုးကွယ်နေတယ်ဆိုတာ ငါတို့ သိထားပါတယ်ဆိုတော့ ခရစ်ယာန်ဘာသာအကြောင်း ခင်များသိသလောက် ငါတို့ကိုပြောပြပါအုံး” ဟူ၍ဖော်၏။

ကျွန်တော်က သူတို့အား ဝေါဂေလီသတင်းကောင်းဝေါးသလို ခရစ်တော် နောက်သို့ ကျွန်တော်ဘယ်လို နာခံလိုက်လျောက်ကြောင်း သက်သေခံချက်ကိုပါ ဝေါးလိုက်တယ်။ ဖုံးရှုက်ခြင်းမဟုပဲ နာမည်တစ်ဗို့ဖော်ပြ လိုက်တိုင်း သူတို့တွေသည် ငါးလူတွေအာကြောင်း အသေးစိတ်ကို သေချာရရှိကိုပြီး ထပ်မံးလာကြတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း ရိုးသားစွာဖြင့် အစိုးရအသိအမှတ်ပြု အသင်းတော်နှင့် ပြောအောက်အသင်းတော်များမှ အမှတ်ဆောင်များအကြောင်း ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ ပေးမြန်းပြောဆိုရာ တစ်နာရီခန့်ကြာလာတော့ မောင်လာသဖြင့် သူတို့တွေပြန်သွားကြ၏။ သူတို့တွေ နောက်ပြန်လာဖို့ ပြောသွားခဲ့ကြသောလည်း ပေါ်မလာတော့ချေ။

နောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော်သိလာရသည်မှာ ထိုရဲနှစ်ဦးသည် Tien Van အမည်ရှိသူများဖြစ်ပြီး PA (၁၆) ခေါ် မြို့ကြောလုပ်ခြေားရေး ရဲစခန်းမှုဖြစ်ကြကြောင်းပင်။ ရဲစခန်း၌ ဗြာနစွဲပေါင်းများစွာ ရှိကြ၏။ အချို့မှာ စီးပွားရေးဆိုင်ရာကို တာဝန်ယူသူ များနှင့် နိုင်ငံရေးကိုကြီးကြပ်သူများစသည်ဖြင့် ရှိကြရာ PA (၁၆)သည် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ကြီးကြပ်တာဝန်ယူသူများဖြစ်၏။

¹ "Tin Lanh" (Good News) is the official name given to all Protestant churches in Vietnam. These church are forced to register under that name.

ခရစ်တော်နှင့် ဆုံးတွေ့ခြင်း

ကျွန်တော် ခရစ်တော်ယောရှုကို ပရရှိသေးမီ အဆိုးမြင်တတ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ မိသားစုထဲ မှာအယောက်တိုင်းက ကျွန်တော်နှင့်အနီးကပ် နေလိုက် သော်လည်း အခွင့်ပရခဲ့ကြပေး။ ဘယ်သူကိုမျှ ကျွန်တော် အယုံအကြည်မရှိခဲ့ပါ။ ကျွန်တော် အချစ်ဆုံးမိခင်အပေါ်၍ပင် အကောင်းမြင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ မိခင်က ကျွန်တော်ကို “ပျောက်သောသား” အဖြစ်တောင် သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်က ဗုဒ္ဓမိသားစုထဲမှာ မွေးဖွားခဲ့ပေမဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မဟုတ်ခဲ့ပါ။ ဟန္တိမြို့မှ သချ်နှင့် တက္ကသိလ်ပညာ ဆည်းပူးခဲ့ပြီးနောက် ဟိုင်ဖုန်းမြို့မှာ(၂၄) နှစ်တိုင်တိုင် ကျောင်းဆရာလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် ကျောင်းသူ/သားများသည် အသက်(၁၃)နှစ်မှ (၅၀)အထိရှိပါတယ်။ အလယ်တန်းကျောင်းမှာလည်း စာပြုခဲ့သ လို့ ဟိုင်ဖုန်းအစိုးရှင် အမိက – ဝါဒဖြန့်ချိရေးအရာရှိအဖြစ်ပါ အမှုထင်းခဲ့ပါသည်။ ဝါဒဖြန့်ချိရေးအရာရှိဟူသည် ဥက္ကဋ္ဌအဆင့် ပြည်သူများအပေါ် ကြိုးကြပ်သူနှင့် ကွန်မြှော်ပိတိဝင် အားလုံးတို့၏အပေါ်မှာ ကွပ်ကဲသူကဲ့သို့ပင်ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်သင်ကြာမှုတစ်လျှောက်၌ လူတိုင်းအပေါ်အကောင်းသ လုပ်ပေးခဲ့ သည့် စိတ်ရှိခဲ့သော်လည်း အခြားလုပ်ခေါ်သောင်ဖက်များမှာ သူတို့ရာထူးတိုးမြှင့် နိုင်ဖို့ရေး သူတစ်ပါးအပေါ် ဘယ်လိုတက်ဖိမည်၊ အနိုင်ယူမည် ဟူသည်ကိုသာ အမဲ ရှာတတ်ကြပါတယ်။ လူတိုင်းသည် အခွင့်အရေးကို စောင့်နေဖတ်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်က သူများ၏လိမ်သွားခြင်းနှင့် လူညွှန်များခြင်းများကို နည်းပေါင်းများစွာဖြင့် ခဲ့ရပါတယ်။ လူတွေက ကျွန်တော်ဖက် များလီးလူညွှန် ချိန်ထားသလို ခံစားရသဖြင့် ငါးကိုဘယ်လို ပြန်ချေမှုများလည်း နည်းလမ်းများကို ကြိုးစားရာဖွေခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ စိတ်အလိုသန္တပျော်ခြင်း၌ ရှာဖွေသောအားဖြင့် အရောက်သော ရောင်းသည့် ဆိုင်ပေါင်းစုံသို့ သွားခဲ့ပြီး ကြိုက်ရာလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ နောင်းစာသင်ပြုပြီး ညပိုင်းအရက်ဆိုင်မှာ အချိန်ဖြန့်းခဲ့ပါတယ်။ နောင်းအရက်တွေကို သောက် စီးကရာက်ကို မူးလိုက်သောက်သော်လည်းပဲ ငါးအရာက ကျွန်တော်ကို ကျောင်းမှု မပေးသည့်အပြင် ပြသောသာဖြစ်စေခဲ့တယ်။

ထိုနောက် ကျွန်တော်က လူမှုရေးဆိုင်ရာနှင့် ရီးရာယဉ်ကျေးမှု အဖွဲ့အစည်း တစ်ခု၌ စတင်အလုပ်လုပ်ခဲ့ပြန်ပါတယ်။ ဤလုပ်ငန်းမှာ မြောက်များစွာသော ဘာသာရေးအကြောင်း ပေးမြန်းဖို့ အခွင့်အရေးကို ကျွန်တော်ရရှိခဲ့ပါတယ်။ သို့သော် လည်း ဘာသာရေးထဲ၌ အယောင်ဆောင်ဘာသာရေးသမား များစွာကို တွေ့ခဲ့ ပါတယ်။ သူတို့က စေတိပုဂ္ဂိုး (ဗုဒ္ဓဘားစေတိ) ကောင်းမြတ်ကြောင်း ပြောကြ

သော်လည်း လူအသိင်းအဝန်းကြားမှာတော့သူတို့ပြောသလို လက်တွေ ကျွန်ုင်သုံး သက်ရှင်ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရတယ်။

ဘုဇ္ဇာ ခါ ဒီဇိုင်ဘာလထဲ၌ Lira Lan ဒေါ် ခရစ်ယာန်ဘုရားကျောင်း တစ်ခုသို့ သွားတတ်ခဲ့ပါတယ်။ ထိုနေရာ၌ သင်းအုပ်ဆရာကတော်နှင့်ဆုံးရဲ့ရာ သူမက ကျွန်ုင်တော်ကို ဝေးကောလိတ်တရားဝင်လိုက်ပါတယ်။ နေ့တိုင်းပင် ကျွန်ုင်တော်က ဘုရားကျောင်းထဲရှိ စာကြော်ညီတိုက်သိသွားကာ ထိုခရစ်တော်ဘုရားအကြောင်း ပို၍ပို၍ ဖတ်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ပထမမှာတော့ ကျွန်ုင်တော်ရည်ရွယ်ချက်က ဘာသာခြားများ အကြောင်း လေ့လာဖို့သက်သက် ပါပဲ သို့သော် ဆရာကတော်၏ ဝေးကောလိတ်ဝေးချက် ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်ကို ကျွန်ုင်တော် လက်ခံရရှိခဲ့ပါတယ်။

ထိုအချိန်အခါး၌ အသင်းတော်တွင် ကျမ်းစာအုပ်မရှိသေးခဲ့။ သင်းအုပ် ဆရာတော်ဆီမှာသာ ကျမ်းစာ အပ်ရှိခဲ့ရာ သူမက ကျွန်ုင်တော်ကို ငါးကျမ်းစာအုပ်ကို (၃)ရက်ငါးပေးပါတယ်။ ခရစ်တော်အကြောင်း ကျွန်ုင်တော်နှင့်သမျှကြီးစားဖတ်ရာ ကြားခဲ့ရသော ဝေးကောလိတ်တရားများသည် ဟုတ်ပုန်နောက်ကြောင်း တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ထိုနည်ဖြင့် ဘုဇ္ဇာ ခါ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၂)ရက်နေ့၌ ယောက်ရုံတော်ကို ကျွန်ုင်တော်၏ နှုန်းသုံးသဲ ခေါ်မြတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ပါတယ်။ ယောက်ဘုရားက ကျွန်ုင်တော်၏ အဆိုးပြင်ဝါဒကို အဝေးသို့ယူ ပစ်ပေးသဖြင့် လူတွေအပေါ် စိတ်ဆိုးဒေါ်သဖြစ်ခြင်း ခံစားချက်မရှိတော့ဘဲ အခြားသူများအပေါ် စတင်မေတ္တာထားလာခဲ့ပါတော့တယ်။ စိုးမိမိသော အခြားအားလုံးကို ခရစ်တော်ထဲ လုံးဝအပ်နှင့်လိုက်တယ်။ ထိုနောက် ကျွန်ုင်တော်နှေးသည်အား ဝေးကောလိတ်စတင်ဝင်ရာ သူမလည်းဘဲ ယောက်ရုံတော်ကို သူမ၏နှုန်းသုံးသဲ ခေါ်မြတ်လက်ခံခဲ့ပါတယ်။ ဘုဇ္ဇာ ခါ စက်တင်ဘာလ (၁၂)ရက်နေ့တွင် ကျွန်ုင်တော်တို့ အေးမောင်နှင့် ရေနှစ်ခြင်းခံယူခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်ုင်တော် ခရစ်ယာန်ပြစ်ခင် မိန့်းမက လောကပညာကောင်းမွန်စွာ တတ်ပြောက်ခြင်းမရှိဘူးအတွက် အထင်အမြင်သေးခဲ့ပါတယ်။ သူမကလဲ ကျွန်ုင်တော်၏ အလွန်အဆင့်နှိမ်ကျွေတဲ့ ကျောင်းဆရာဘာဝကို ဟာသလုပ်ကာ လောင်ပြောင်ခဲ့ဖူး ပါတယ်။ အဲဒီလို တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် နာကျည်းအောင် ကဲ့ပြောဆိုခဲ့ကြတဲ့ နှစ်ယောက်သားကြားရှိ အနာအဆာအားလုံးကို ခရစ်တော်ကျသပေးခဲ့ပါတယ်။ အခု ကျွန်ုင်တော်တို့ကြားမှာ တစ်ခါတစ်ခါလ သဘောထားကဲ့လွှဲမှု ဖြစ်လာတဲ့အခါ ဘုရားရှေ့ မှာ ဒုးထောက်ကာ ဘုရားမစဖြေရှင်းပေးဖို့ ဆုတောင်းခဲ့ကြပါတယ်။ တွေ့နှင်တော်က မိန်းမအပေါ် အရင်ထက်ပိုးပြီး ဂရိစိုးပြုစုစုသလို မိန်းမကလဲ ကျွန်ုင်တော်အပေါ် ပို့ပြီး ဂရိစိုးလာတယ်ဆိုတာ တွေ့ရပါတယ်။

ဘုရားသခင်က ကျွန်ုင်တော်တို့၏ စိတ်နှုန်းကိုသာ ကျိုးမားစေခြင်း မဟုတ်ဘဲ

ခန္ဓာကိပါ ကျွန်းမားစေခဲ့ ပါတယ်။ ကျွန်တော့မှာ ဝံးဖိုက်နာရောက်နှင့် ခါးနာရောက် နှိုးခဲ့တယ်။ (၉) တန်းနှစ်ကတည်းက မျက်စီမှုန် သွားခဲ့သော်လည်း အခု မျက်မှုန်မပါဘဲ ဟဖတ်လို့ရာသလို ဝံးဖိုက်နာရောက်နှင့် ခါးနာရောက်လည်း ပျောက်ကင်းကျွန်းမာခြင်း ရရှိနေပါပြီ။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော့မှုခိုင်ကိုလည်း ခရစ်တော်အကြောင်း ဝေါးခဲ့ရာ အမေးလည်း ခရစ်တော်ကို ယုံကြည် လက်ခဲ့ပါတယ်။ အခု ကျွန်တော်တို့ တွေ့ဆုံးဖြစ်တဲ့အခါတိုင်း အတူတကွုံးယိုဆိတောင်းခြင်း ပြုတတ်ကြပါတယ်။ အမေနှင့် ကျွန်တော်တို့ကြား တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ပြန်ချုပ်နိုင်ဖို့ ပြင်ဆင်ပေးတဲ့ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်ကျော်မျှ တော်ကို ချိုးမွမ်းခဲ့ပါတယ်။

ခရစ်တော်နှင့် သိကျော်ခြင်း၏ အစိုးအခ

ဟိုင်ဖန်းတွင် တရားဝင်ဘုရားကျောင်း သုံးကျောင်းရှိရာ အသင်းသူ/သားပေါင်း (၃)သန်းကျော်ရှိပါတယ်။ ငါးတရားဝင်ဘုရားကျောင်းတွင် အစိုးရအသိအမှတ်ပြု ခံရသောဟောပြောသက်သေခံနိုင်သူ တစ်ဦးတည်းသာရှိတယ်။ ထိုမျှသော ခရစ်ယာန်များကို ဦးဆောင်ဟောပြောလှသူတိုင်း အသင်းတော်ရဲ့ ကော်မတီအဖွဲ့ဝင် ဖြစ်စိုးလို အဖွဲ့ဝင်(၇) ဦးကိုတော့ အသင်းတော် ခေါင်းတော်ကြီးများ၏ ခန်းအားပြုး လိုအပ်ပါတယ်။ အဖွဲ့ဝင် အားလုံးရဲ့ အတွေ့ပွဲတိအသေးစိတ်ကို ရဲစခန်းသို့ ပေးပို့ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ရဲစခန်းမှ ထောက်ခံခွင့်ပြုချက်ရရှိမှုသာလျှင် လျှောက်ထားသူအနေဖြင့် အသင်းတော်ရဲ့ ကော်မတီအဖွဲ့ဝင် ဖြစ်နိုင်ပေါ်။

ဟိုင်ဖန်းမှာ ကျွန်တော်ကခရစ်တော်ရဲ့တန်းတိုးတော်အကြောင်းကို ခရစ်ယာန် များထံ ဝေါးတော့၊ သူတို့တွေအနေဖြင့် အခြားလူများအား ဝံးကော်တရား ဟောပြောဖို့ အလွန်စိတ်အားထားထားသန် လာခဲ့ပါတယ်။ သူတို့တွေက ခရစ်တော်၏ ခန္ဓာတ်ညွောက်ရာ၌ ကလွှာအသီးသီးမှ စာင်ပါဝင်ဆက်ကပ် လာကြပါတော့တယ်။ သင်းအပ်ဆရာ Bui Hoanh Thu က ကျွန်တော်တို့ထံမှ အချို့အသင်းတော်မှ ထုတ်ပစ်ခြင်းခံရမည့်အကြောင်း ကြော်ချက်တစ်ခု ထုတ်ပြန်ခဲ့ပါတယ်။ ငါးသင်းအပ် Thu က ပြောက်ပိုင်းရှိ တရားဝင်အသင်းတော်၏ ဥက္ကဋ္ဌ တစ်ဦးဖြစ်ပါသော်လည်း ခရစ်ယာန်သာသနာလုပ်နှင့် အတွက် လုံးဝေရရှိကိုသူမဟုတ်ပါ။ တန်းနွော်နွော်တို့ ဟောပြောသည့် သူ့တရားဟောချက်များ အစိုးရရဲ့ ဥပဒေစည်းမျဉ်းစည်းကင်းဘဲ ဖြစ်နေတယ်။ သူကဗျာများနှင့် လက်တွဲလုပ်ဆောင်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း(၃၀) ကော်လာ ပြုဖြစ်သလို အိမ်အသင်းတော်များနှင့် ငါးမြှုတက်ရောက် သူများ၏နာမည်ကို အစိုးရထံ သတင်းပေးပို့ခြင်းဖြင့် အသင်းတော်များအတွက် ပြဿနာပေါင်းများစွာကို

ဖြစ်ပေါ်စေသူလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့က နိုင်ငံမြားသားများနှင့် အဆက်အသွယ်ပြု ကြောင်းကို အစိုးရထု သတင်းပေးခဲ့သူလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါန္ဒာ့ကျွန်တော်တို့အားလုံးက
ရဲစခန်းမှု၏စစ်ခြင်း ခံခဲ့ရပါတယ်။
ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နေရပ်လိပ်စာနှင့်
ဘယ်လိုနဲ့အရန်ယာနှင့်လာခဲ့ကြော်း
ပေးမြန်းခဲ့ကြပါတယ်။ ပြီးတော့
အိမ်မှာဘုရားရှိနိုးခြင်းပလည့်ဖို့ တားမြတ်
ရတ်ပင် အမိန့်ပေးကြပါတယ်။
တရားဝင် ဘုရားကျောင်းတွင် သွား
တက်ဖို့ခွင့်ပြုကြပေမဲ့ အတူ့တက္ခ
လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခြင်း အခွင့်
ကျွန်တော်တို့ မရရဲ့ပါ။

ပြီးခဲ့တဲ့ ဒီခေရိစွဲမတ်နောက်
ကဲဘ(၁၆)များနှင့်ကျွန်တော် ထပ်ဆုံး
ရပြန်တယ်။ အိမ်ထဲမှာ ဝတ်ပြု
စည်းဝေးလုပ်ကြရာ ရာကျိုးသော
ယုံကြည်သူများနှင့် မိတ်သဟာရ
အားဖြင့် ပါဝင်လာသူ များက
အိမ်ထဲတွင် ပြည့်လျှော့သွားပြီးနောက်
အိမ်ပြင်ဝန်း တစ်ခုလုံးပြည့်အောင်ပင် တက်ရောက်လာကြ၏။

PA (၁၆) အဖွဲ့မှ ရဲ့သို့ဦးက ခြိတ်ခါးဝင်နားထိ ဝင်လာကာ ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်ခြင်း
၌ ဟောပြောသောဒေသနာကို ထိုင်နားထောင်ခဲ့ကြပါတယ်။ ထိုရဲသုံးဦးမှာ
အရပ်ဝတ်နှင့်လာကြသောလည်း သူတို့တွေကဲဖြစ်ကြောင်းလူတိုင်း သိထား ကြလေ
၏။ အဲဒေါ်ကျွန်တော်က ခရစ်တော်ယောရှု၏ ဖွားမြင်ခြင်း ခရစ္စမတ်ဆိုင်ရာ
တရားဒေသနာကို ဟောပြောဝင့်ခဲ့ပါတယ်။ လူ(၉)ယောက်က ခရစ်တော်ကို
လက်ခဲ့ကြပါတယ်။

“ခရစ္စမတ်နေ့ဟူသည့် တစ်ကဲ့မှာလုံးက ပွဲကျင်းပသောနေ့ဖြစ်ကြောင်း
ငါးသည်လူမျိုးတစ်စု (သို့) နိုင်ငံတစ်ခုနှင့်သာဆိုင်သောအရာ မဟုတ်ကြောင်း
ကျွန်တော်တို့မှာလဲ ခရစ္စမတ်ပွဲကျင်းပစို့ အခွင့်အရေးရှိကြောင်းနှင့် ဤကဲ့သို့
ပွဲကျင်းပခြင်းဖြင့် ဘာပြဿနာမှ ဖြစ်ပေါ်စေမဟုတ်တဲ့အကြောင်း” ကို ရဲ့များအား

ကျွန်တော် ရှင်းပြခဲ့ပါတယ်။ သတ်မှတ်ထားသော ရပ်စွာ၏ ဥပဒေမှ ကျော်လွန်ပြီး ကျွန်တော်တို့ စရစ်စွာမတ်ပွဲကျင်းပြင်းမပြခဲ့ပါ။ ဘုရားကျောင်းလာတက်သူများ အားလုံး ပြန်သွားကြပြီးနောက် ခဲများကဗျွန်တော်ကို ပြောခဲ့သည်မှာ နောက်မှ ကျွန်တော်ကို ပြန်လာတွေ့ကြုံအုံမည်ဖြစ်ကြောင်းပင်။

ဒါန္ဓာရများက ဒါမိရှင်ဖြစ်သူညီအစိုက်ကို Viet ကို အခြားတစ်နေရာမှာ ဖေးမြန်းစစ်ဆေးဖို့ ဒေါ်ထုတ်သွားကြပါတယ်။ “ခင်ဗျား ဘာကြောင့်လူတွေကို စည်းရုံးပြီး ဒီလိုစည်းဝေးခြင်းရတာလဲ” ဆိပ်ဗျားရုံးပြီး ဒေါးမြန်းပေးပို့သောက်လည်း ရဲစခန်းသို့ အခြားသောက်စွာများအတွက် မကြာခဏဆိုသလို ဒေါ်ယူစစ်ဆေးပေးမြန်းခြင်းခံခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့အသင်းတော်မှာ အသင်းသူ/သားပေါင်း အယောက်(၁၀၀) ကျော် ရှိပေါ့ တရားဝင်အသင်းတော်အားဖြင့် ရိုတည်နိုင်ဖို့ လျှောက်လို့မရနိုင်ခြေ။ အပတ်စဉ်တိုင်း အသင်းသူ/သားများကို အဖွဲ့ငယ်များခွဲကာ သီးခြားဒါမိများတွင် ထုတ်ပြေကိုးကွယ်ရပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဤမှုလောက်သော လူအုပ်ကြီးကို တစ်နေရာထဲမှာ စုရုံးပြီးစည်းဝေးတဲ့နေရာက ကျွန်တော်တို့အတွက် ဘုရားကျောင်း ပဲပေါ့၊ အိမ်ဘုရားကျောင်းမှာ ဘုရားသင်အား နှီးမှုများကိုလွှာဖို့ ကျွန်တော်အပျိုးသမီးနှစ်ယောက်စလိုးက သံစုံဝမှုသီချင်းစာအုပ်နှင့် ချိုးမှုပ်းခြင်းသီးချင်းသစ်စာအုပ်များ အသုံးပြုကြပါတယ်။ ဟိုင်ဖုန်းရှိ ကျွန်မြှော်ပိုပိုတိုင်အချို့သည် ကျွန်တော်တို့အသင်းတော်ထဲသို့ ခရစ်တော်ကို လက်ခံယုံကြည့် ပြောင်းလဲကောင်လာကြပါတယ်။

ခရစ်ယာနှင့်များ ဘုရားကျောင်းသစ် ဆောက်လိုသည့်အခါ ခဲများက ပြောသည်မှာ အစိုးရှုံး “ဥပဒေများ” ရှိပါတယ်တဲ့။ ဘုရားကျောင်း “ဆောက်ခွင့်” ရရှိဖို့တော် ဟန္တိုင်မှာရှိသည့် တရားဝင်အသင်းတော်မှ ခေါင်းဆောင်ကြီးများနှင့် လုပ်ဆောင် ရပါတယ်။ တကယ်လိုပုံကြည့်သူများအနေဖြင့် ဘုရားကျောင်း ဆောက်မည်ဆိုပါက ခဲများ၏ ပြောပြချက်အရ လျှောက်စွာပုံစံ ဖြည့်စရာရှိသည်များကို ရေးဖြည့်ကာ ဆိုင်းထိုပြီး တစ်ပြပါက ရိုးစိတ်တယ်ဟု ဆိုသော်လည်း လက်တွေ့မှာတော့ အစိုးရသည် ပြောသည့်အတိုင်း မဟုတ်ချေ။ တစ်ခါက ကျွန်တော်တို့သည် ခွင့်ပြုချက်ရယူကာ တစ်နေရာမှာ စည်းဝေးပြီး တရားဟောပြောခြင်းနှင့် သင်ကြားခြင်း ပြုလုပ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ခဲများက ကျွန်တော်တို့ကို ရဲစခန်းသို့ လာသေားသွားကာ သတင်းပို့သည့် Form မှာ ရေးဖြည့်စေကြသည်မကဘဲ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် ဝတ်ပြုစည်းဝေးခြင်း မပြုမည့်အကြောင်း အပိန့်ပေးခဲ့ကြပါတယ်။

ခဲများက ကျွန်တော်တို့ကို ပို့ယောက်နှစ်ငွေ 1,000,000 dong အထူးပို့ကြရ

ငါးဒဏ်ငွေပမာအတွက် ကျွန်တော်တို့မှာလုံးဝမရှိခဲ့။ ဒါနဲ့ 50,000 dong အထိ လျှော့ချေပေးခဲ့ကြတယ်၊ ကျွန်တော်တဲ့ကျောင်းဆေရာလခမှာ ငွေ 350,000 dong သာလျှင် ငါးငွေသည် US ဒေါ်လာ (၃၅) နဲ့ ညီမှုပါတယ်။ ရဲမှားသည် တကယ်လို သူတို့တောင်းသည့်ငွေပမာဏကို ကျွန်တော်တို့မပေးပါက ထောင်ချမယ်ပြောပါတယ်။ နောက်တစ်ကိုင်ဗုံးလ ထိနည်းဘူး ငွေ 50,000 dong ဒဏ်တပ်ကြပ်ရာ၊ ငါးဒဏ်ငွေ အတွက် ခရစ်ယာနှားလုံးက ကူညီလျှော့ချိန် ပေးခဲ့ကြပါတယ်။

ဟိုင်ဖို့မှ ကိုလိုပါတာ (၆) အကျော့မှာရှိသော ဟိုင်တို့ရွှေသို့ ဗည် ဟူသော အမျိုးသမီးတစ်ညိုးက ကျောင်း၌ ကိစ္စတစ်ခုရှိရှိထွားခဲ့ရာ ရဲမှားသည် ရောက်လာကာ သူမကို ခိုင်စဲခန်းသို့ ဖော်ဆောင် စစ်ဆေးမေးမြန်ခဲ့ကြတဲ့။ ရဲစခန်း၌သူမကို တစ်နောက်နဲ့ သိမ်းထားရှုမှုပောက ငွေ 50,000 dong ကို လဲပေးဆောင်ရန် ဒဏ်တပ် ခဲ့ကြပါတယ်။ အမှုနှာတို့ခရစ်ယာနှားလုံးသမီး AII သည် ထိနောက် ငါးဒဏ်များခြင်း သည် ဘုရားရှိခိုးစွဲ မဟုတ်ဘဲ၊ အခြားယုံကြည်သူ တစ်ယောက်ထံမှ ငွေအနည်းငယ် တောင်းစရာ ရှိလိုသွားခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်တဲ့။

ခရစ်တော်နှင့်အတူ လျောက်လမ်းခြင်း

တန်ငွေနေ့ တစ်မနက်မှာ ဘုရားရှိခိုးစွဲ အခြားယုံကြည်သူမှားနှင့် ဆုံးတွေ့ ခဲ့ကြပါတယ်။ ညာနောင်းမှာတော့ ကျွန်တော်အိမ်တွင် ဓည်းဝေးကြတ်ဖြစ်တယ်။ တန်လံ့နေ့နှင့် အဂါနော်နော်အိမ်းတွင် အပြင်ကိုသွားပြီး ငံ့ကေလိုင်းခြင်းနှင့် ပြောင်းလဲခါစ ခရစ်ယာနှုံးကြည်သူ ခွန်အားပေးခြင်းမှား ပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ မယုံကြည်သူ ပိတ်ဆွေမှားလဲ သူတို့အိမ်ကို အလည်းခေါ်သည့်အခါတိုင်း၌ သူတို့ကို ကျွန်တော်တို့က ငံ့ကေလိုတရား ဟောပြောခွင့် ရရှိတတ်ပါတယ်။ တကယ်လို မယုံကြည်သူ လူသစ်ရှိပါက ဘယ်လိုဘုရားရှိခိုးရမယ်၊ ဘယ်လိုဆုတောင်းရမယ် ဆိုသည့်အကြောင်း သင်ကြားပေးပါတယ်။ အဂါနော်မှားတော့ အိမ်မှားသူ ကျွန်တော် ပိသားစုအားလုံးနှင့်အတူ ကျမ်းစာ တစ်အုပ်ပြီး တစ်အုပ် လေ့လာခြင်း အချိန်ယူကြ တယ်။ ကြာသပတေး ညာကြတော့ ကျွန်တော်တို့ ငံ့ကေလိုဝင်းသည့်နေရာမှာ ဝတ်ပြုစဉ်းဝေးရှိပါတယ်။ စနေနောက် ညီအစ်ကို Viet ရဲ နေအိမ်တွင် တစ်နောက် အစာရောင်ဆုတောင်းခြင်း ပြုကြပါတယ်။

ကျွန်တော်က မနက်တိုင်း မနက်(၄-၅)ကြားမှာ ကျမ်းစာဖတ်ခြင်း အချိန်ယူ ပါတယ်။ ဘုရားသခင်က ဟောရာ ရွေးဘာ အားဖြင့် ကျွန်တော်ကို ခွန်အား ပေးပါ တယ်။ ငါးကျမ်း၌ “ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုအစဉ်ပဲ ပြင်တော်မှုမည်။ အစာ ခေါင်းပါသည့် ကာလည် ဝေါာကျွေး၍ သင်၏အရှိုးတို့ကို နိုင်ခဲ့မေမည်။ သင်သည်

ရေလောင်းသောဥယျာဉ်ကဲသို့ရင်၊ ရေမပြတ်သော စမ်းရေတွင်းကဲသို့ရင်းဖြစ်လိမ့်မည်။”

လစဉ်လတိုင်း နယ်ဝေးမှာရှိကြသည့် အသင်းတော်များသို့ ကျွန်တော်လှည့်လည်သွားပါတယ်။ တစ်ခါ တစ်လေ ကိုလိမ့်တာ (၄၀) ခန့်ဝေးသော အသင်းတော်သို့ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ဌားပြီး (သို့) စက်ဘီးနှင့်သွား တတ်ပါတယ်။ လမ်းသည်“ကလေးများ” နှင့်ဆင်များ၏ ခြေရာများအပြည့်စုံ ကြမ်းတမ်းလုပါတယ်။ “ကလေးများ” ခြေရာကသေးငယ်သော်ညိုး “ဆင်” ခြေရာမှာ ကြီးမားလွန်ပါတယ်။ ရင်းမြောများပြု မိုးတွင်း အချိန်ရောက်ရင် ရေဒိုင်ဖြစ်သွား၏။

ကျမ်းမားအုပ်ကို ပါလားစတိတ်နှင့်သေချာပ်ကဲ့သော ဟောကြားများရား အသုနာဂို့ပါ အဖြူအတူယူ သွားပါတယ်။ ရွာအသီးသီးမှာ ငံ့ကေလိပ်စုခြင်းကြောင့် ယုံကြည်သူ လူသာစုများကို ရော်ခြင်းပေးရသည့် အခွင့်သည် ကျွန်တော်အတွက် ထိုးပြောက်မဆုံးပါ။ ကျွန်တော်တို့ ရှိသာမျှငွေကို ဝေောများ ပို့တွေ့ဆွဲဖို့ အသုံးပြု ကာလုံတွေ့ကိုလည်း ထိုင်စေမှားဖတ်ကြရန် တိုင်တွေ့နှင့်ပြုပါတယ်။ လူတွေက ဝေောကိုဖတ်ပြီးသည်နောက် ပြုံးလာအပ်ကြရကာ အမြားဝေောသို့ ယဉ်တတ်တွေ့ကြ၏။ ပို့တွေ့ဆိုရှိနှာ အလုပ်လုပ်သည် ခရစ်ယာန်မိတ် ခွေများမှာ ကျွန်တော်တို့အတွက် ဝေောပို့တွေ့လုပ်သည်အပါ သေချာကုန်းကိုစွာ တိုးတိုးတိုးတိုးလုပ် ကြပါတယ်။

ပိုယက်နှစ်၏ ပြောက်ပိုင်းသည် အလွန်အေးသောအသစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ကြိမ်ပေါင်းများစွာ ထိုဒေသသို့ ကျွန်တော်တို့ ခရီးသွားသည်အခါ လောက် အသုံးပြု ရုပါတယ်။ တကယ်လို့ အပူရှုန်သည် ရော့ အမှတ်အောက်ရောက်နေချိန် မြစ်ရောက် ကူးဖြတ်ပါက အအေးဒဏ်ကြောင့် နှုတ်ခမ်းတွေအေးစက်ပြီး ပြာလာသလို အကြား အာရုံပင်လျင် ပြဿနာရှိလာသဖြင့် ကျွန်တော်အတွက် အရမ်းခက်ခဲ နေတတ်ပါတယ်။ သို့သော အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ကိုယ်ကိုနောင်လုပ်သဖြင့် သက်သာရာကို ရှုရှိပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့၏ နေထိုင်ပုံ

နေထိုင်း ကျွန်တော်အမျိုးသမီးက (၄) ကိုလိမ့်တာကျော်ဝေးသည့် ဈေးကို သွားပြီး ဟင်းသီး/ချွောက်များ ရောင်းရတယ်။ ကျွန်တော်တို့အိမ်သည် ကျေးလက် အသုန်းတော့၊ ကျေးလက်ရွာသားများက ဟင်းသီး/ချွောက် ပေါင်းစုံကို အမျိုးသမီးအား ရောင်းကြရသည်။ ငှါးကိုအမျိုးသမီးက အမြာလုံတွေအားတစ်ဆင့် ပြန်ရောင်းချ ပါတယ်။ စက်ဘီး၏လုတင်ခုံ၌ ပါးချမ်းပြားကန့်လန့်ထားလျှက်၊ ငှါးအပေါ် ချင်းတောင်းကြီးတင်ပြီး ငှါးချင်းတောင်း တွင်အသီးအရွက်များကို ထည့်တင်ကာ

ရွှေးသို့ သွားရောင်းခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ထိချင်းတောင်းကို ရော်ဘာကြီး များစွာနှင့်တိုင်ချို့ ထားသဖြင့် ဟင်းသီး/ရွှေ့ကြံအများကြီးထည့်တင်လိုပါတယ်။ ဤသို့ဖြင့် တစ်နေ့တစ်နေ့ ကို အမျိုးသမီးက အမြတ်ငွေ (15,000 rS 20,000) dong ငှုံးသည် US ဒေါ်လာ(J) နှင့်ညီမျှပါတယ်။

(၁၇) နှစ်အရွယ်သား Do Huy Du သည် (၁၁) တန်းမှာ ပညာသင် ယူနေပါ တယ်။ ကျွန်တော်နောက်တိုင်း ကျောင်းစာပြလို ရတဲ့ လစာက သား Du ရဲ့ ကျောင်း ပညာရေးစာရိတ်နှင့် သူ့ကျောင်းစားစရိတ် အတွက် လုံလောက် မျှယုံသာရှိပါတယ်။ သမီးလေး Do Thi Thanh Binh သည် (၉) နှစ်သား အရွယ်သာ ရှိပါသေးတယ်။ နေ့ခံးပိုင်း ကျွန်တော့ အမောက သမီးကို ထိန်းရပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့မှာ မိတ္တာ (၃၀၀) ပတ်လည်ရှိ မြေကွက်ရှိပြီး၊ အခန်း တစ်ခုတည်းသော အုတ်တိုက်ထော်ဖြင့် ဆောက်ထားသော အိမ်ရှေ့မှာတော့ ပန်းခြံစိုက်ခင်းရှိပါတယ်။ အိမ်မှာ လျှပ်စစ်မီးသွယ်ထားပါတယ်။ ရေက တော့ခြေထိုင်းရှိ ရေတွင်းမှ ဝင်သုံးကြပါတယ်။ ကျွန်တော်က ရေပူန်းဖြင့် ရေတွင်းကရောက် နောက်တိုင်း ညာမန်က ငင်ရတယ်။ တစ်နေ့ကို

ရေပူန်း(၂၀) ကျော်သုံးကြပါတယ်။ အမျိုးသမီးက အိမ်အပြင်ကွက်လပ်မှာ သူများလာ ရောင်းပေးသော မီးသွေးကိုဝယ်ပြီး ထမင်း၊ ဟင်းချက်စားကြပါတယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ဘဝကို ပြောင်းလဲစေပြီး ပျော်စရာကောင်းတဲ့ အသက်တာကို ပြင်ဆင်ပေးသည့် ဘုရား သခင်ရဲ့ ကျေးဇူးတော်ကို အထူးချွှုံးမွမ်းမိပါတယ်။ ကျွန်တော်အသက်တာ၌ ခရစ်တော်ယောရှုကို ရရှိပြီးသည်နှင့် ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်နှင့် ယုံကြည်သူများရဲ့ ဂရနိုက်ပြုစခင်း ဘယ်လိုခံစားခဲ့ရကြောင်း လူတိုင်းအား ဝေါသက်သေခံချင်ပါတယ်။ မကြာခင်မှာ လက်ရှိကျောင်းဆရာ အလုပ်မှ အမြန်နှစ်ထွက်ပြီး ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်မြတ်ထဲ၌ အချိန်ပြည့်ပါဝင်

လုပ်ဆောင်ဖို့ ဆန္ဒပြင်းပြနေပါတယ်။ ဘုရားပေးသည့် အသက်တာအတွက်
ကျွန်တော်ကျေနှစ်မိပါတယ်။ ကျွန်တော်လုပ်သမျှအရာအားလုံးက ဘုရားအတွက်
ဖြစ်စေမှာပါ။

ကျေးရွာများကြား၊ ငံ့ဂေလိတရားဝင်းခြင်း

နှစ်ကပတ်တော်ကို ဆာတ်သူ

ကျေးလက်ဒေသမှ ရွာသူ/သားများသည် ဘုရားဆာတ်ကြုံ။ ၁၉၉၄ ခု အတွင်း တရားဟောရာ Nguyen သည် ရွာတစ်ရွာသို့လာပြီး ဝါး၊ သဲဒီမိ အများကြီးမှ တစ်အိမ်မှာ လူတွေကိုစုဝေးစေကာ တရားဟောပြာခဲ့ပါသည်။ လူအုပ်က အယောက် (၇၀ မှ ၈၀) ထိ စုစုံနေခြင်းဖြစ်၏။ တရားဟောရာ Nguyen အနေဖြင့် တရားဟောတာ (၅-၆) ပိန်းများသာရှိသေးချိန် ဝါးနှင့်သဲ ဆောက်ထားသော အိမ်တစ်ခိုးက စတင်တိမ်းစောင်းပြုကျ လာသဖြင့် အချို့တွေက ကြောက်လို့ အိမ်ပြင်သို့ ထွက်ပြေးကြသော်လည်း ကျွန်းအချို့မှာ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် လက်ခွဲချိုက်ပြီး (၂) နာရီကြာဟောပြာသော တရားဟောချက်ကို အဆုံးထိ ဆက်လက်နားထောင်းကြသည်။ ဤအဖြစ်အပျက်ကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် လူတွေ သမ္မာတရားကို ဘယ်လောက် ထိ ဆာလောင်နေကြတယ်ဆိုတာ တွေ့ရပါသည်။ နောက်မှ ငါးပြီပျက် သွားတဲ့အိမ်ကို ပြန်ပြပိုင်းကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် ထို့လူ ထို့ထံ ငံ့ဂေလိတရားပို့ဆောင်ဖို့ ကျွန်းတော် ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ သို့သော် ကျွန်းတော်ရဲ့၊ အမှုတော် ထဲမှာ အစပိုင်း၌ အခက်အခဲတွေ အတော်ရှိခဲ့ပါသည်။ ကျွန်းတော် အမျိုးသမီးနှင့် ဆုံးဆည်းချိန် ကျွန်းတော်က ရှင်တုကိုးကွယ်သူ

Do Huy

တစ်ယောက်ပါ။ ၁၉၉၂ ခု စစ်ဆေးကြောင့် Lam Dong နယ်ဖက်သို့ ထွက်ပြေးခဲ့ရာ ငှါးနယ်၏ ကျွန်တော်ကို ဝေါ်ဂေါ်တရားဝင်ခဲ့သည့် သာသနာပြု အချို့နှင့် တွေ့ဆုံးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ဝေါ်ဂေါ်စတင်ဝင်ချို့နှင့် အီမိုဟူ၍ ပုဂ္ဂိုလ်သေးသဖြင့် ယောက္ခမ အီမိုမှာပဲ တည်းခိုခဲ့ရပါသည်။ (ထိုအီမိုက ကျွန်တော်အမျိုးသမီးရဲ့ အမောင်းဆိုင်သော အီမိုဖြစ်၏။) တစ်မနက်မှာတော့ ကျွန်တော်အပေါ်နှင့် ကလေးများအတွက် ထမင်းချက်ပေးပါသည်။ ယောက္ခမက ချက်ထားတဲ့ ထမင်းအားလုံး၊ ဇွဲရတနာပစ္စည်းနည်းနှင့် ချက်၊ ပန်းကန်း၊ တူး၊ စွန်းစသည့်အရာများအားလုံး ယူသွားလိုက် ခဲ့ပါတယ်။ သူတို့က ကျွန်တော်အား အလုပ်လည်း မလုပ်ဘဲ၊ ဝေါ်ဂေါ် ဟောရန် အီမိုကနေထွက်ဖို့ဘဲ သိတယ်ဆိုပြီး ပြစ်တင်ဝေဖန်ကြသည်။

ထိုအကြောင်းကို ပြောရင်းချက်ထဲတဲ့နေ့မည် ဆိုပါက ဘုရားအူမှုတော် အတွက် အနောင့်အယူကိုပို၍ ဖြစ်လာမည်ကို သိထားသဖြင့်၊ ယောက္ခမအီမိုကနေ ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ အခုကျွန်တော်တို့ မိသားစုသည် အီမိုခြေပေါင်း(၂၆) အီမိုသာ ရှိသည့် ရွာကလေးမှာ၊ ကိုယ်အီမိုမြေမြေနှင့် ကိုယ်နေထိုင်ကြပါပြီ။ ကျွန်တော်မှာ သမီး(၂) ယောက်နှင့် သားလေး(၃)ယောက်ရှိရာ၊ အကြီးဆုံးက (၇)နှစ်ရှိပြီး၊ အငယ်ဆုံးမှာ (၇)နှစ် အရွယ်သာ ရှိပါသေးသည်။ ကလေးတွေက မကြာခဏဆိုသလို ရွာထဲရှိ ဖုံးတော့ထဲ ပြေးလွှားဆော့ကဲး တတ်ကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့အီမိုသည် ဝါးနှင့်ဆောက်ထားသော သက်ကယ်နှင့် ဝါးကြောင်းတဲ့ အီမိုကလေးပါ။ ဒီလိုအီမိုကလေးထဲမှာ သားသမီးများကို ပြုစုံပါးထော်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ရွာသည် အလွန်ကြီးမားသော ရော်ဘားကိုပျိုးရော့ခြား အနားမှာပါ။

ဘုရားသခင်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခြေမြေပေါ်လေးကို ကောင်းကြီးပေးသော ကြောင့် နှစ်စဉ်စပါးတင်းပေါင်း(၁၀၀)ကျော်ရရှိပါသည်။ ဘုရား၏ မစွားများခြင်း ကျေးမှုသက်သက်ပင် ရှိသည့်အရာလေးအပေါ် ဘုရား သခင်က ကြွယ်ဝစေပါသည်။

အခု ကျွန်တော်တို့မှာ ကိုယ်ပို့ဆိုမြဲ ပြု ပြောရှိလာသောအပါ ယောက္ခမက ရှိပြီး တရင်းတန်း ဆက်ဆံလာသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုအပေါ် ဘုရားအုံပြုဖွယ် ကောင်းကြီးသွန်းလောင်းပေးနေကြောင်း လူတွေမြိုင်လာကြလေ၏။

နှစ်ကပတ်တော်ပွားများခြင်း

သာသနာပြုဆရာ Huynh နှင့် ကျွန်တော်တို့က S'tien တိုင်းရင်းသားထဲက လူတစ်ယောက်အား ဝေါ်ဂေါ်ဝင်ခဲ့ကြရ ငှါးလူကပြန်ပြီး သူ့လူရှိုးစုထဲ ဝေါ်လေးပေးပြောခဲ့လေ၏။ ကျွန်တော်တို့ Binh Duong နယ်တစ်ဦးကို သွားတော့

Hoang Oang မှာ ခရစ်ယာန်တစ်ချို့ရှိနေသည်ကို တွေ့ခဲ့ကြသည်။ သူတို့ကို ကျွန်တော်က နှုတ်ကပတ်တော်နှင့် ခွန်အားပေးဝင်္ဂံခဲ့သည်။ ယေရှာခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ကြပေမဲ့ အသက်တော်၌ ဝိဟာ၌ အသီးသီးခြင်းမရှိကြပေ။ ထိုကျေးဇူးမျှ၌ မြှေ့ထဲက အခြားယုံကြည်သူများလဲရှိရာ၊ ငါးတို့အတဲ့မှ တစ်ယောက်က ကျွန်တော်အား ကျမ်းစာကို ဘယ်လိုလေ့လာရမည့်အကြောင်း သင်ကြားပေးပါတယ်။

Thanh AII နယ်တစ်စိုက်မှာတော့ဖြင့် ယုံကြည်သူဟူ၍ မရှိပါ။ သို့ဖြစ်၍ ထိန်ယို ဝေဂေလိသတ်း စကားကိုဝင်္ဂံဖို့ ကျွန်တော်သွားခဲ့ပါသည်။ ဒါနဲ့ လူပေါင်းမြောက်များစွာက ယေရှာခရစ်တော်ထံ ပြောင်းလဲလာကြပါသည်။ ကျွန်တော် ပြန်သွားသည့်နောက် ထိုပြောင်းလဲလာသော ခရစ်ယာန်များကို ခဲ့များက ဓတ်ပံ့တွေ နိုက်ယူကာ အစိုးရများ၏ ရှုပ်ရှင် TV အစီအစဉ်ထဲ ထည့်သွင်းပြသခြင်းဖြင့် လူတွေကို ဝေဂေလိသတ်းစကားနောက် မလိုက်ကြဖို့ရန် ဖိအားပေးတားမြတ်ခဲ့ကြ၏။

ခဲ့များသည် ငါးဇာထဲမှ ခရစ်ယာန်အယောက်တိုင်းအား ပေးမြန်းခြင်းပြဲခဲ့ကြ၏။ ပြန်းမြောက်ခြင်းများ ပြုကြသော်လည်း အခြားနိုင်စက်ခြင်းဖျိုးကိုတော့ မလုပ်ခဲ့ကြခဲ့။ ငါးဇာထဲသို့ ဘယ်သူသည် ဤဝေဂေလိ ကိုသယ်ဆောင် ဝင်ဟောပြောခဲ့သည် ကိုသာ ခဲ့များက ကြိုးစားစုံမှုပါ့ကြလေ၏။ တကယ်လို့ ထိုခရစ်ယာန်များ အနေဖြင့် ကျွန်တော်နာမည် ဖော်ထုတ်ပြောဆိုခဲ့ပါက ကျွန်တော်သည် အဖမ်းခံရမည်ပဲ။ ယုံကြည်သူလူသာစ် တစ်ယောက်မှာ ဤကဲ့သို့သော စစ်ဆေးပေးမြန်းခြင်းအတွက် နားမလည်နိုင်ဖြစ်သွားကာ အကြောက်လွန်သဖြင့် သူ့ကိုယ်သူကြိုးဆွဲချသေသွားခဲ့၏။

ထိုနောက် ခဲ့များကကျွန်တော်တို့ရှိသို့ ပြန်လည်လာကြတယ်။ ရွာသား များက ကျွန်တော်သည် ဝေဂေလိဟောဖို့ ထွက်သွားသဖြင့် အိမ်မှာမရှိခဲ့ကြောင်း ခဲ့များကို ပြောပြကြ၏။ သို့နှင့် ဖြူးပေါ်ကရဲ့ ခရိုင်ခဲ့နှင့် ရွာရဲ့များသည် ကျွန်တော်ကို ရှာဖွေခဲ့ကြတော့သည်။

Thanh AII တစ်စိုက်နားရှိ လက္ခဏာရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်၌ ကျွန်တော်က လဖွှဲက်ရည် သောက်နေချိန် ပစ္စတို့သေနတ်ကိုယ်စီးနှင့် ခဲ(၁၀)ယောက်သည် ကျွန်တော်ကို စိုင်းထားကြတော့သည်။ သူတို့ထဲက(၈)ယောက် သည်ဂျ်ကားနှင့် ကျွန်(၂)ယောက်သည် ဖော်တော်ဆိုင်ကယ်နှင့် ရောက်လာကြခြင်းဖြစ်၏။ လမ်းသည် အလွန် ကြုံးတမ်းပြီး ပုံထူးသော လမ်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်က ရွာရဲ့ရုံးမှာ နယ်မြေဆိုင်ရာ ဒု-ကျွန်ကြားရေးမှုးအဖြစ်ပါဝင် လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြောင်း ဖော်တော်ဆိုင်ကယ်နှင့်လာခဲ့သူထဲမှ တစ်ယောက်က ကျွန်တော်ကို မှတ်မီနေ၏။ ဖြစ်ချင်တော့ ကျွန်တော်မှာ နာမည်နစ်ခရှိထားတယ်လေ။ အစိုးရတို့သည် ကျွန်တော်ကို စာရွက်စာတမ်းပေါ် သုံးသည့် Cuxoing အားဖြင့်

သိထားကြပေါ့ ရွာသားတွေနှင့် အီမိသားတွေက “E” လို့ပဲ ခေါ်ကြပါသည်။ ရဲတွေက လာပြီး ခင်များက “E”လားလို့ ဖော်ကြပါသည်။

ကျွန်တော်ရဲ့ မှတ်ပုံတင်ကို ထုတ်ပြေလိုက်၏၊ ကျွန်တော်ကို သိတဲ့ ရဲတွေက အခြားရဲတွေကို ပြောလိုက်သည်မှာ၊ “ခင်များတို့ သေခြားလုပ်ကြစမ်းပါ။ ရွာထဲမှာ ဒီညီအစ်ကိုဘို့ ဝါတို့ သိတာက Cuong ပဲလေ” ဒါနဲ့ သူတို့အထင်မှာ ကျွန်တော်က “E” ယုတေသနကြောင်း ထင်ရှားသွားသဖြင့် ရွာထဲသို့ ပြန်ခေါက်သွားကာ ဆက်လက် ဖော်မြန်းစုစမ်းကြတော့၏။

နိုလ်ချုပ်ကြီး Linh အလည်အပတ်ပြု

ဤအခိုန်ကာလအတွင်း၌ နိုလ်မှုတစ်ရုပ်ပြုကဲခဲ့ပဲသွားသော်လည်း လူတွေမှာ ရင့်ကျက်ခြင်း မရှိသေး (သိ) နှုတ်ကပတ်တော်ထဲ နိုင်လုံးမှ မရှိကြသေးချေ။ လူထဲ မှားကြား သိသိသာသာ စိတ်လှပ်ရှားမှုဖြစ်စေသည့်အရာတစ်ခုက ရဲများသည် နိမိတ် လက္ဏာဖြစ်ပေါ်သည့်နေရာအသီးသီးသို့ အပြေးအလွှား လိုက်လဲတတ်ပဲ ရိုက်ယူ ကြခြင်းပင်။ လူတွေကို ခွန်အားပေးဝင့်ဖို့ သွားသည့်နေရာတိုင်းသို့ ရဲများ လိုက်လာ တတ်ကြပါတယ်။

သို့နှင့် ဘုရားသေခြားက ကျွန်တော်ကို အခြားသောရွာသို့ သွားပေါ်သည်။ ကျွန်တော်အနေဖြင့် တစ်ရွာဝင်တစ်ရွာတွေက် လူညွှန်လည်ကာ လူတွေကိုခွန်အား ပေးခြင်းနှင့် နှုတ်ကပတ်တော် လက်နက်တိန်ဆာများ တပ်ဆင်ပေးခြင်း ပြုခဲ့ပါသည်။ နေရာဒေသအနုံးက ငံ့ကေလီအတွက် တံခါးဖွဲ့ပေးကြပေါ့ နေရာတိုင်းသို့ ကျွန်တော် မသွားနိုင်ပါ။ ကျွန်တော်မသွားနိုင်သည့်တိုင် ထိဒေသရှိလူတွေထဲ ကျွန်တော်ရဲ့ တရားဟောချက် တိတ်ခွေကို ပေးပို့နားထောင်ပေးခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ဆီမှာ ဘက်ထန့်မလိုဘဲ ကက်ဆက်၊ တိတ်ခွေ ဖွင့်နားထောင်လိုအပါသည်။ အဲဒီ ကက်ဆက် အသံမြည်လာဖို့ လိုအပါသောလျှပ်စစ်အားရဖို့ လက်နှင့်လူညွှန်ပေးရုံဖြင့် အဆင် ပြေတယ်ပေါ့။ ပြီးတော့တရားဟောချက်ခွေ အများကြီးကိုကူးကာ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးစုများထဲ ဝင်ရှိခြင်းလည်း ပြုကြပါသည်။

တရားဟောချက်ခွေများထဲက တစ်ခွေကို ရဲများကသိမ်းယူခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်တော်ကိုလည်း ဆက်ပြီး ရှာဖွေနေကြသဖြင့် ကျွန်တော်သည် (၆)လလောက် “ရှောင်ပုန်းဟောပြော” လုပ်ခဲ့ရပါတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်တော်နေခဲ့သော ရွာဟောင်းမှာ သူတို့က ကျွန်တော်ကို ဖော်မြတ်သွားခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်တော်နှင့် ကြိုးဆွဲချသေသွားတဲ့ လူရဲ့အစ်ကို Tai ထို့ ငံ့ကေလီဝင့်ဖို့ တစ်နေရာကို သွားကြပါသည်။ ကျွန်တော်အနေဖြင့် နှုတ်ကပတ်တော်ဝင့်ပြီးနောက်

ညီအစိုက် Tai ကို ဝတ်ပြုအစဉ်းအဝေးမှာ ဝင့်ဖို့ တာဝန်ပေးလိုက်သည်။ ကျွန်တော် က နောက်ဖေးတံ့ခါးမှထွက်ကာ လုံခြုံမှု အတွက် စောင့်ကြည်ခဲ့ရာ ဆရိတ်ရဲဌာနူ အမြင့်ဆုံးသောရာထူးရှိ စိတ်ချုပ်ကြီး တစ်ယောက်က တဲ့အိမ်၏ခြေစဉ်းနှုတံ့ခါးမှ လျောက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်၏။ သူသည်ကျွန်တော်၌လေး Linh ဟင်ဖြစ် နေသည်။ ဒါပေမဲ့ ပထမမှာတော့ သူက ကျွန်တော်ကို မမှတ်မိပဲ ရှိနေခဲ့၏။

“ခင်ဗျားဘယ်သူပါလိမ့်” ဟု ပေးသည်ကို ကျွန်တော်က ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ “ကျွန်တော်လည်း ဦးလေး Linh ရဲ့ ဘယ်ကိုသွားမလိုလဲ”

“မင်းအာမေသီ အလည်သွားမလိုပါ”။

သူက ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည်သူတွေ ဝတ်ပြုစဉ်းဝေးလုပ်နေသည့် အိမ်ခြိဝန်းက အောက်သွားဖို့လုပ်နေတော့ ကျွန်တော်ကသူ့ကို လမ်းညွှန်လိုက်သည်။ “အဲဒါလမ်းက တအားဝေးတယ်ဆိုတော့ ဒီလမ်းကနေသွားပါလား” လို ညွှန်းပြီး ခြိဝန်းပြင်သို့ ထွက်ခိုင်းလိုက်သည်။

သူသည် ယုံကြည်သွားအယောက်(၁၀၀)ကော် ဝတ်ပြုစဉ်းဝေးနေသောနေရာမှ ဖြတ်သွားခဲ့ပါသည်။ (ဒီပါးအိမ်တွေထဲ လူမောက်များစွာဝင်ဆန့်အောင် ကျပ်သိပ်ပြီး နေလို့ရတယ်၊ မိသားစုတစ်စုလောက်လာလည်ရင်လည်းဘဲ ကျွန်တော်တို့ အိမ်မှာပဲ တည်းတတ်ကြတယ်။) ထိုအနိက်အတန်မှာ ဘုရားသခင် အုံညွှန်ဖို့ပို့ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လူပေါင်း(၁၀၀)ကော် စဝေးနေသည့်အိမ်ထဲကို စိတ်ချုပ်ကြီး Linh ကြည့်လိုက်စဉ် သူ့အနေဖြင့် လူ(၂-၃)ယောက်လောက်များကို မြင်ကာ ငှင့်လူတွေက ပိသားစုများသာဖြစ်ကြောင်း ထင်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ လူရာကော်ကို မဖြင့်နိုင်အောင် သူ့အမြင်အာရုံကို ဘုရားထိန်းချုပ်လိုက်ခြင်းပေါ်ဖြစ်မည်။

ရဲ(၉)ယောက်က ကျွန်တော်ကိုဆက်ပြီး စုစုမ်းရှာဖွေနေကြော်။ သူတို့အနေဖြင့် ကျွန်တော်ကို “တရားဟောပြော” နေချိန် ဖမ်းဆီးလိုကြော်။ ကျွန်တော်ကလည်း ဆက်လက်ပြီး ငောက်လိုပ်ခြင်းနှင့် ကျမ်းစာသင်တန်များပေးခြင်း၊ လုပ်ပြုလုပ်ဆဲယ်။

ရက်အနည်းငယ်ကြောသော် ကျွန်တော်ကောက်စိုက်နေချိန် ရဲတစ်ဦးသည် ရွာထဲသို့ ရောက်လာပြီး ရဲစခန်းသို့သတင်းပေးဖို့ စာတင်ပြရန် အမိန့်စာချက်တစ်ဦးကို ပေးသွားခဲ့သည်။ ကျွန်တော်မှာ လယ်(၂)ကွက် ရှိရာအနက် တစ်ကွက်ကိုတော့ စိုက်ပျိုးပြီးသဖြင့် အိမ်ကိုပြန်လာခဲ့ပါသည်။ ယောက္ခမက ကျွန်တော်ထံ စာချက်ကမ်း

ပေးလာ၏။ ဒီစာက ကျွန်တော့ကို ရာက်ပေါင်း အတော်ကြာ အချုပ်စန်ကို ပို့လိမ့်ဆည် ဟူသည်ကို အသိဝင်လာစေသည်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ရဲများက ကျွန်တော့အား ရှာဖွေနေခဲ့သည်မှာ အချိန် မနည်းတော့ပေး။ ကျွန်တော့ကို ဖော်မည့် ရွာထဲက ရဲများထံ ကျွန်တော်သွားခဲ့သည်။ ပိဿားစုနှင့် ခရစ်ယာန်လုပ်ဖော် ထောင်ဖက်များက ကျွန်တော့အိမ်မှာ ဆုတောင်းပေးကြပါသည်။

ပြဿာတစ်ခုအတွက် ရဲစစ်နှင့်သို့ (၂)ရက်တိုင်တိုင် ကျွန်တော့သတင်းပေးပို့ ခဲ့ရပါသည်။ ကြီးခွဲချေ သေသွားသည်ညီအစ်ကို S.O'Rem အားသတ်ခဲ့သူသည် ကျွန်တော့ပုဂ္ဂိုလ်ကြောင်း ရဲစစ်နှင့် စွဲချက်တင်ထားကြ၏။ သို့သော သူတို့တယ်လို့မှ သက်သေဆိပ်လုံအောင် ထောက်ပြန့် မရှိကြပေး။ ရဲစစ်နှင့် မနက်မိုးလင်းရာမှ ညနက်သည်တိုင်အောင် မေးမြန်းစစ်ဆေးခြင်း ခဲ့ရတဲ့။ နေ့တိုင်းညနက်မှ ပြန်ပြန် လွှတ်ပေးကြပြီး နောက်မနက် အတော်ကြီး သတင်းပြန်ပို့ရပါသည်။

ကျွန်တော့ကို ခရိုင်ရဲစစ်နှင့်သို့ ပို့ကြသည်။ ထို့ရဲစစ်သည် ကိုလိမ့်တာ (၄-၅)ခန့်သော အကွားအဝေးမှာ ရှိရာ ဂျစ်ကားစီးခွင့်မပြုပဲ အတင်းအဓိမခြေလျှင် လျှောက်စိုင်းကြ၏။ ရဲနှစ်ယောက်က မော်တော်ဆိုင်ကယ်စီးကာ ကျွန်တော့ ဘေးကနေ လိုက်လာကြ၏။

ခရိုင်ရဲစစ်ရောက်သည်နှင့် ရဲများကြီးက ကျွန်တော့ကို မေးမြန်းခြင်းပြုပါ တော့သည်။ ရဲများကြီး၏ ပုံးနှစ်ဖက်၌ တောက်သည့် ကြယ်တစ်လုံးစီးခွင့် ပြီးတော့ သူတိုင်ခံနောက်မှာ အံခွဲပါ စားပွဲခံ အများကြီးရှိနေပါသည်။ ရဲများကြီးက အံခွဲ တစ်ခုထဲမှ ကျမ်းစာအုပ်တစ်ခုရှိကို ယူလာကာမေးလေ၏။ “ဒီဟာ ဘာစာအုပ် လဲဆိုတာ ခင်များသိလား”

“ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ်။ ကျွန်တော် ခရစ်ယာန်တစ်ယောက်ပါ။ အဲဒီစာအုပ်က ကျမ်းစာအုပ်ဆိုတာ ကျွန်တော်ကောင်းကောင်း သိပါတယ်”ဟု ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ ထို့နောက် ရဲများကမေးခွဲနေပေါင်းများစွာကို ထပ်မေးပါ၏။ “တကယ်လို ခင်များအာနေနဲ့ ဒီကျမ်းစာကို ယုံကြည်တယ်ဆိုတော့လဲ ကောင်းပါပြီး၊ ဒါပေမဲ့ ခင်များအာနေဖြင့် ငံ့ဂေလိတာရား လိုက်လဲဟောပြောခြင်းကို ခွင့်မပြုဘူးနော်၊ ခင်များက ငံ့ဂေလိ ဟောပြောပြီး လူတွေကို သတ်နေတယ်။ S.O'Rem ကိုလည်း ခင်များဘဲ သတ်လိုက် တယ်လေ” သူကိုယ်သူ ကြီးခွဲချေသေသွားသွားသူကို ညွှန်းနေခြင်းပြစ်၏။

ထိုနောက်ပဲ ပီယက်နှစ် ရဲများကြီးက ကျွန်တော့ကို S'Tienou လူမျိုးထဲက ရဲတစ်ယောက် Dieu Kich ခေါ်သည် ရဲ၏လက်ထဲအပ်ခဲ့ပြန်၏။ ထို့ရဲက တိုင်းရင်းသားတစ်ယောက်ပါ။ သူအာနေဖြင့် ကျွန်တော့အား(၂)ရက်တိုင်အောင် မေးမြန်းစစ်ဆေးခဲ့သည်။ ရင်းရဲစစ်နှင့် ဒီမြို့က(၉)ရက်တိုင်အောင် အသွား

အပြန်ဆိုရင်(၁၀)ကိုလို ပိတာခရီးကို နှေ့တိုင်းခြေထဲ၏ လျှောက်ရတယ်။

နောက်ဆုံးရောက်မှ ရဲများကြီးက ကျွန်တော်အား ဖေးမြန်းပြန်ပါသည်။ ကျွန်တော်သတ်းပေးပို့ရေး သားခဲ့သောအကြောင်းအရာအားလုံးမှာ အတူတူဘဲ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရတော့ စိတ်ဆိုးဟန်ဆိုးနှင့် “ခင်ဗျားက အကြောင်းအရာအားလုံးကို အလွတ်ကျက်ပြီးမှ ရေးချထားတာကိုး” ဟု ပြောလိုကာသည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်ခေါင်းကိုရိုက်သည်။ မှတ်ဆိုတော်များကို ခွဲကိုင်ကာ ကြမ်းပြုပေါ်သို့ တွန်းချလိုက်၏။ ရဲများကြီးက ဤကဲ့သို့ နိုင်းယုတ္တိနိုင်စက်နေသည်အဖို့၏ ရဲများက အပြင်မှာရပ်နေကြ၏။

ဘယ်လိုပိုစိမိရိုက်နေပါစေ ရဲများကြီးအပေါ်အမှန်းမထားသည့်အပြင် သူ့အပေါ်မေတ္တာထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့နားမှ အနည်းငယ်နောက်ဆုတ်ပြီး “ယေဇာနာမျှ” ဟု ပြောလိုက်၏။ ဒါနဲ့ ရဲများကြီးသည် နောက်သို့ လှန်လှဲသွား၍ တိုန်လှပြီး အခန်းရဲ့ အပြင်ကို ထွက်ပြေးသွားခဲ့သည်။

အပြင်မှာ ရပ်နေကြသူများက ကျွန်တော်ကို အခန်းတံခါးပိတ်ကာ လျှင်ထားခဲ့ကြတော်၏။ နှင့်ထဲကနေ ထိုကြေးကာ ဘုရားသင်ထံတတ် ဆုတောင်းပါတော့သည်။ ကျွန်တော် ဝံ့ဝေးလိုသွားရောက် ဟောပြောခဲ့သည်နေရာအားလုံးနှင့် ဘယ်သူတွေကို ဘုရားထံပို့ဆောင်နိုင်ခဲ့သည်ကို သတိရရာတုတောင်းပေးနေခဲ့ပါသည်။

ရဲများကြီးက အခန်းတံခါးဖွံ့ဖြိုး အခန်းထဲတင်လာပြန်ပေါ့ သူ့ကိုယ်ပိုင် ရဲ့ခန်းထဲနေလို မရဖြစ်နေ၏။ ကျွန်တော်ကို ခြေနှင့်ပြုဖို့ အခြားရဲတစ်ယောက်ထဲ ခွင့်တောင်းပေါ့ခွင့်မပြုခဲ့ခြေ။

ရဲများကြီးက အခြားရဲများကို ခေါ်စွဲထွက်သွားခဲ့ပော့ ဘယ်ရဲကဗျာ သူခိုင်းမည် ကျွန်တော်အပေါ် ရိုက်ပုတ်ခြင်းအလုပ်ကို လုပ်ပေးလိုစိတ် မရှိကြပေး။ ဘာလိုလဲဆိုတော့ ရဲတွေကရဲများကြီးတစ်ယောက်လုံးသည် ကျွန်တော်ထံမှ ထွက်ပြေးခဲ့သည်ကို မြင်ခဲ့ကြခြင်းကြောင့်ပေါ်။ နောက်ခုံးမှ ရဲများကြီးက “အခုခင်ဗျားကို ပါဝိုက်ဆံနည်းနည်းပေးလိုက်မယ်၊ သွားပြီး တစ်ခုခုသွားစားပါ” ဟု ပြောလာသည်။

ကျွန်တော်က အဆောင်ရောင်နေသည် ဟု ပြန်ပြောလိုက်၏။ “ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ရဲများကြီးအနေနဲ့ ကျွန်တော်ကိုစွဲမရှင်းပြီးမချင်း ကျွန်တော်ဘာမှ မစားဘူး”။

ဒါနဲ့ ရဲများကြီးက “တကယ်လို့ ခင်ဗျားဘာမှ မစားဘူးဆိုရင် ခင်ဗျား အီမိပြန်နိုင်တယ်” ပြောခဲ့သည်။

ရက်ပေါင်းအတော်ကြာသည့်အခါ ရွေးကအပြန်မှာ ရဲများကြီးနှင့် ဆုံးဖြစ်ရာ

ကျွန်တော်က သူ့ကို “မိလို့” Buong ဟု နှစ်ဆက်လိုက်တယ်။

သူက ကျွန်တော့ကို လျည်ကြည့်ပြီး ယုက်ကိုးယုက်ကန်းနှင့် မြေအောက်ကို င့်ကြည့်သွားခဲ့သည်။ ကျွန်တော့ကို လုံးဝ မကြည့်လိုသော်လည်း ကျွန်တော်ကတော့ သူ့အပေါ်မိတ်ဆွေလို သဘောထားဆက်ဆံဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပါသည်။

အိမ်ပြန်လာပြီး ခါတိုင်းလိုဘဲ ယုကြည့်သူများကို ပြန်လည်ပြီးဆောင်ခွန်အား ပေးဝေါ်ခြင်းပြုခဲ့ပါသည်။ ထိုအပြင် ညီအစ်ကို Linh အဖော်းခံရသည့် Phuoc Long နယ်တိုက်တွင် ငံ့ကေလိုဟောဖို့ ကျွန်တော်စတင်လိုက်ပါသည်။ စဟောပြောသည့်နေ့မှာဘဲ Linh ရဲ့ ညီအစ်များ အိမ်ပြု အဖော်းခံရပြန်သည်။

ဘုရားသခင်၏ နယ်နိမိတ်ချွဲကားခြင်း

၁၉၉၃ ခန်း၌ ကမ္ဘာဒီးယားနယ်စပ်အနားရှိ ပါ ပြော သို့ ငံ့ကေလို ခနီးထွက်ခဲ့၏။ ထိုဒေသသည် တစ်ချိန်က ပြင်သစ်အမိုးရအနေဖြင့် ရော်ဘာစိုက်ပျိုး ရော်မိဂိန်း အတွက်မြေပုံဖို့ရန် အလိုရှိခဲ့သည့် နေရာဖြစ်သော်လည်း မဝယ်ဖြစ်ခဲ့ကြ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုသော် ငါးဒေသခံလူတွေက အနောက်တိုင်း အမိုးရရှိ ဆန္ဒကျင်သော ကွန်မြှေနှစ်ပါဒ လွမ်းမိုးသောနေရာပင်။ ဤ ပါ ပြော ဒေသသည် အခြား ကျေးဇူးများနှင့် မိမိုးယုံ့ပါက အလွန်ကျယ်ပြန်သောနေရာ တစ်ခုဖြစ်၏။ တောင်တန်းတွေ ပေါ်ပြီး တောနက်သောဒေသလည်းဖြစ်သည်။

ငါးရွာသို့ ဘယ်သူကမျှ
လည်ပတ်လိုသူပင် မရှိခဲ့သော
ရွာလေးပါ။ ဒါကြောင့် လူတွေ
ဟာ အခြားဒေသရှိ ပီယက်နှစ်
များနှင့် မတူဘဲသီးသန့် နေထိုင်
သူများ ဖြစ်ကြ၏။ ကမ္ဘာဒီးယား
နယ်စပ်နားရှိ နယ်လေတော့
နေလူသူများသည် S'Tieng နှင့်
ခမာလူမျိုးစား ဖြစ်ကြသည်။

ထွေကြောင့် ဤလူမျိုးစားနှစ်စာသည် မကြာခဏဆုံးသလို သွားလာလည်ပတ်
အပြန်အလုန် လက်ထပ်ပေးစားခြင်း ပြုကြ၏။ ဤလူနှစ်ပျိုးက သူစကားကိုယ့်စကား
အပြန်အလုန်နားလည်ပြောဆုံးပြုကြ၏။

ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် ကမ္ဘာဒီးယားမိမိုးထဲသို့ မဝင်သေးပေမဲ့တော့ထဲ
အလုပ်လုပ်သူများအား ငံ့ကေလိုတရားဝေါ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် ဤ

S'Tieng နှင့် မဟလူမျိုးစုများကို အသုံးပြုကာ အလွန်ဝေးလံသီခဲင်သောနေရာ ရှိခြားများသို့ ဝင်ရောက်စေခဲ့၏။ အချို့မှာ ပိယက်နမ်နှင့်နီးရာဒေသတွင် နေထိုင်ကြပြီး အချို့က အလွန်ခဲင်ပါးဝေးလံသည့် နယ်စပ်ဒေသတစ်လျှောက် နေထိုင်ကြ၏။ ဤနယ်တစ်စိုက်တွင် မြောက်များစွာသော ငံ့ကေလိမ္မဆရာများ အဖမ်းခံခြုံပြီးသောနေရာဖြစ်၏။

အကယ်၍ ရွာတစ်ရွာမှ ခရစ်ယာန်ပိသားဂု(ပုဂ)အိမ်ထောင်ခန့်ရှိပါက တရားဝင် အသင်းတော် အနေဖြင့် အလုပ်မသမားတစ်ဦးကိုခန့်အပ်ပြီး ညွှန်ကြားကြသည့်မှာ “အိမ်အသင်းတော်(သို့)တရားမဝင်အသင်းတော်မှ ငံ့ကေလိဟောပြာဖို့ ရောက်လာပါက ရဲတွေဖော်သီးရလွယ်အောင် ခင်ဗျားအနေဖြင့် ရဲစခန်းကို သတ်းပေးပို့ရမယ်နော်” ဟူ၍ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ခရစ်ယာန်မရှိသည့် အလုပ်သမား ခန့်အပ်ခြင်းမပြုကြခဲ့။ အထိုးအနေဖြင့် အိမ်အသင်းတော်မှ သိုးစုများကိုသာ ဖမ်းဆီးဖို့အလိုရှိကြ၏။

ဤကျေးရွာဒေသမှ လူတွေသည်ပြောင်းလဲဖို့ရန် အလွန်နှေးကွေးနေပါသည်။ သူတို့အနေဖြင့် အလုပ် လုပ်မယ်၊ တော့မသားကောင်ထောင်မယ်(သို့)တောင်တောင်းတွေမှ စိုက်ပျိုးမယ် စသည်ဖြင့်သာ သိကြ၏။ သူတို့၏ အသက်မွေးဝင်းကျောင်းမူဗျားနှေးကွေးသလို ဘုရား၏၏ကုတ်ကပတ်တော် လက်ခံဖို့နှင့် လက်ခံပြီး ဘုရား၌ ကြိုးတွေးရင့်ကျက်ဖို့မှာ အချိန်အများကြီး ယူရကြပါသည်။ အချို့မှာ ပိယက်နမ်လို ဖတ်တတ်ကြပေပဲ့ အချို့မှာ မဖတ်တတ်ကြခဲ့။ မြို့ပေါ်မှာ ငံ့ကေလိအဖွဲ့က “မာတုရများ၏ အောင်သံ” အဖွဲ့အစည်းမှ လက်ခံရရှိသော ကျမ်းစာအုပ်များကို ရွာသားများထံ ဝေပေးခဲ့ကြပါသည်။ ငါးငါးငံ့ကေလိအဖွဲ့က ပိယက်နမ်လို ဖတ်တတ် သူများကို ကျမ်းစာဝေပေးပြီး မဖတ်တတ်သူများကိုကြတော့ ငံ့ကေလိတရားဟောပြာကာ ခရစ်တော်၌ ဘယ်လိုကြီးတွေးတို့စွားလာရမည့် အကြောင်းရှင်းလင်းဟောပြာကြ၏။

အွေးဇူး ရှုနှစ်မှ စတင်ကာ ငံ့ကေလိတရားအတွက် စွဲ့တို့အယူဆောင်သစ်များကို သင်တန်းပေး မွေးထုတ်ခဲ့ပါသည်။ အခုခွဲရင် လူတွေယောရှုခရစ်တော်ကို လက်ခံယုံကြည်ကြသည့်အပါ ထိုယုံကြည်သူလူသစ်များ၏ ရှင်တုဖြေတို့ချ နတ်စင်တွေကို ပီးရှိတာနက်မနေ ညာပိုင်းထိုပိုင်အောင်ပင် ပြီးတော့ ပယောဂ ဆရာများ၊ မျှော်ဆရာများအတွက် ကျွန်တော်တို့ ဆုတောင်းခြင်း လုပ်ကြပါသည်။

မြောက်များစွာသော လူတွေက ငံ့ကေလိဟူသည် ဘာမန်းမသိဖြစ်နေကြ၏။ သူတို့တွေအထင်မှာ အကယ်၍ခရစ်ယာန်ဘာသာကို လက်ခံယုံကြည်ပြီဆုံးရင် ပိမိုးဗြာနယ်မှ စွန်သွားရမယ် ဟူ၍နှားလည်ထားကြ၏။ သူတို့ကပြာပါသည်။

“တကယ်ကို ဤခရစ်ယာန်ဘာသာကို ယုံကြည်လိုက်ရင် ငါးက နိုင်ငံခြား ဘာသာတစ်ခု ဖြစ်တဲ့အတွက် ငါတို့က အမြှားဘာသာကို လက်ခံယုံကြည် လိုက်တာ နှုတ်တူမှာပေါ့” ဟူ၍ဖြစ်၏၊ ထိုနေရာမှာ ရွာတစ်စွဲသို့ ကျွန်တော် ရောက်သွားခဲ့ရာ အုံသွစာ တွေကြုံခံရတယ်။ ပြောင်းလဲခါစ ခရစ်ယာန်(၈) ယောက်က ကျွန်တော်ကို ပြောတယ်။ “ငင်ဗျားဘယ်ကိုဘဲသွားသွား ကျွန်တော်လဲ ငင်ဗျားလို ဖြစ်ချင်သည်။

“မဟုတ်သေးပါဘူး ငါနဲ့တူဖို့ မလုပ်ဘဲ ခရစ်တော်ယောက်နှင့်တူအောင်လုပ်ရမှာ” လိုသူကို ပြန်ရှင်းပြ လိုက်ရပါသည်။

ကျွန်တော်ရဲ့ အနှစ်သက်ဆုံး ကျမ်းပိုဒ်သည် ယော ၁၄း၁-၅ ဖြစ်ပါသည်။ ငါးကျမ်းပိုဒ်၌ “တဖန်တုံး ယောက် သင်တို့စိတ်နလုံး ပူပိုင်းမရှိစေနှင့်။ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကြလော့ ငါကိုလည်း ယုံကြည်ကြလော့။ ငါအဘ၏ အိမ်တော်၌ နေရာအခန်းအများရှိ၏။ သို့မဟုတ်လျှင် မဟုတ်ကြော်ကို သင်တို့အား ဝါယာပြောဘဲမနေ။ သင်တို့နေရာ အရပ်ကိုပြင်ဆင်ခြင်းအား ငါသွားရန်။ ငါသည်သွား၍ သင်တို့နေစရာအရပ်ကို ပြင်ဆင်ပြီးမှ တစ်ဖက်ပြန်လာ၍။ ငါရှိရာအရပ်၌ သင်တို့ ရှိစေခြင်းလှာ သင်တို့ကို ငါထံသို့ သိမ်းဆည်းမည်။ ငါသည် အဘယ်အရဟိုသို့ သွားသည်ကိုင်း၊ လမ်းခနီးကိုင်း၊ သင်တို့သိကြ၏ဟု မိန့်တော်မှု၏။ သောမတ်က လည်း သခင်ကိုယ်တော်သည် အဘယ်အရပ်သို့သွားတော်မှုသည်ကို အကျွန်းပို့ မဟိုသည်ဖြစ်၍ လမ်းခနီးကို အဘယ်သို့သိမ်းပါမည်နည်းဟုလျောက်လျှင် “ယောက် ငါသည်လမ်းခနီးဖြစ်၏။ သမ္မာတရားလည်းဖြစ်၏။ အသက်လည်းဖြစ်၏။ ငါကို အဖို့မပြုလျှင် အဘယ်သူမျှ မည်းတော်ထဲသို့ မရောက်ရ၏။ သင်တို့သည် ငါကို သိလျှင် ငါခေမည်းတော်ကို မသိဘဲမနေရကြ။ ယခုမှစ၍ မည်းတော်ကို သိမြင် ကြ၏ဟု မိန့်တော်မှု၏”။

ကျွန်မြောန်ပြောသည်မှာ ငံးဂေလိုတရားသည် ရန်သူများထံက နေလာတာဖြစ် ကြောင်းပင်။ နိုင်ငံရေးပေါ်လစီကို အသုံးပြုကာ လူထုကို ထိန်းချုပ်ကြ၏။ အဘယ်ကြောင်းဆိုသော လူတွေဘုရားသခင်ထဲ ပြောင်းလဲသည်အခါ ဘယ်အရာ ကိုမျှ ကြောက်စိတ် မရှိကြတော့ချေ။ လူတွေသည် ဘုရားသခင်၏ သားသမီးများ ဖြစ်လာသည်နှင့်အတူ ခရစ်ယာန်များက အဘယ် ချိန္ဓာဌာနခြင်းထဲမှာမှ မရှိတော့ပေ။ ခရစ်ယာန်များက ကျွန်မြောန်၏ ဥပဒေသအောက် မဟုတ်ဘဲ ကျမ်းစာဥပဒေ၏ အောက်၌ အသက်ရှုင်ကြတော့၏။

သုသာန်ရှိ ကျွန်မတို့အိမ်

ဘုရားနှင့်ဆိုင်သောအမွှေ

ကျွန်မ၏ဖခင်၊ Vu Van Yet သည် သူ့ယံ့ကြည်ခြင်းကြောင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ထောက်ကျခဲ့ခဲ့ပါတယ်။ လူမဆန်သော ရိုက်ပုတ်ခြင်းဒဏ်ကြောင့် သူ့အဆုံး နှင့်လုံးများပြုတ်မတတ်ဖြစ်ခဲ့ပေမဲ့ ဘုရားသခင်၏ တန်ဖိုးတော်ကြောင့် အသက် ဆက်ရှင်နိုင်ခဲ့၏။ နှစ်ပေါင်းများစွာ Thuong Trang ၌ ဘုရားပေးသော အမှုတော် လုပ်ငန်းထဲ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ပါဝင်ဆက်ကပ်ခဲ့လေ၏။ ယနေ့ အသက်(စာ) နှစ် အချယ်ရှိပြီးမဲ့ အဝေးကိုခရီးသွားလို့မရတော့ခဲ့။ သူသည်ယခုလည်းဆက်ပြီး တရားဝင်အသင်းတော်၌ ပါဝင်လှပ်ရှားနေတုန်းပေါ်။ Thuong Trang မှရှိလိုတွေ ကြေား ဘုရားသခင်ဘယ်လို့ အလုပ်လုပ်နေခဲ့တဲ့ သက်သေခံချက်များသည် သူ့နှင့်လုံးသားထဲ ရှင်သန်စီးဆင်းနေဆဲ ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် အသင်းတော် အပေါ် ဘယ်လို့မေတ္တာသွားနိုင်းလောင်း နေသည်ကို အခြားညီအစိုက် ဟောင်နှမ များအား သိစေလိုပါတယ်ဘွားစွားဖြစ်နေ လေ၏။ ဤသက်သေခံချက်သည် သူ၏ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ပြောက်ပိုင်း ပိုယ်ကိန်းရှိ ခရစ်တော်၏ ခန္ဓာကိုယ်ဖြစ်သော အသင်းသူ/သားတို့၏ ယုံကြည်ခြင်း အကြောင်းပေါ်။

ကျွန်မအဖေက ပုဂ္ဂိုဘာသာ တစ် ယောက်အားဖြင့် ကြီးပြိုင်းလာခဲ့သူဖြစ်ပါ တယ်။ အဖေက အသက် (၃၅)နှစ်မှာ ယေရှုချစ်တော်ကို လက်ခံရရှိခဲ့၏။

Vu Thi Muoi

အဲဒီအခိုင်၌ အဖော်လုပ်များ အဖို့ရအတွက် အလုပ်လုပ်နေသိမြဲဖြစ်၏။ ၁၉၉၄ ခုဗ္ဗာ အဖော်ခံခဲ့ရာ သူ့ယုံကြည်ခြင်းကို စွန်းစွဲဖြစ်၍ ပြင်းဆင်ခဲ့သည့်အတွက် ထောင်(၄)နှစ် ကျွေးခဲ့ရ၏။

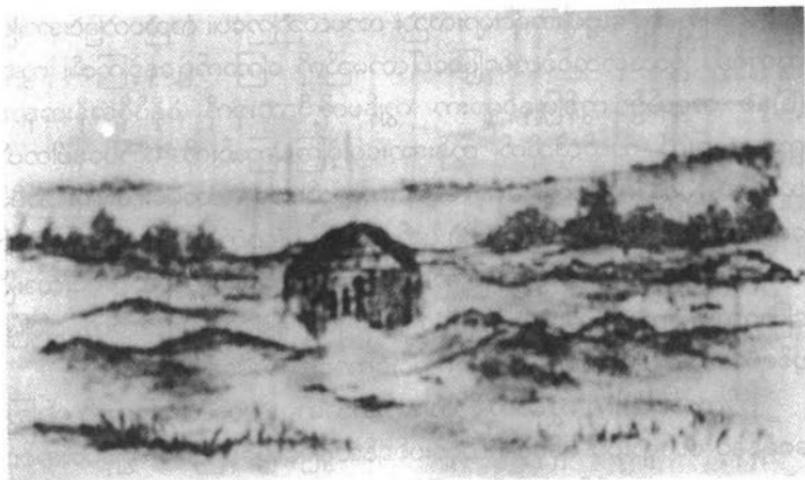
Thuong Trang ရှိတရားဝင် အသင်းတော်တစ်ခု၌ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်၌ လည်း ဆက်ကပ်ခဲ့၏။ ရဲများသည် အဖော်မှုအကြည်သူများကို ဖမ်းဆီးခြင်းကြောင့် အသင်းတော်က စိုးကြောက်လာသဖြင့် အသင်းတော်တိုးပွားခြင်း ရပ်တန် သွားခဲ့တယ်။

မြောက်ပိုင်း၌ ဘုရားသခင်၏ သာသနာလုပ်ငန်း ဆက်လက်သယ်ပိုးရန် အလွန်ခက်ခဲပါတယ်။ ၁၉၉၄ မှ ၁၉၉၅ ထိ မြောက်ပိုင်း ပီယက်နမ်၌ ကျမ်းစာ ကျောင်းဖွင့်ခြင်းဟူ၍ မရှိခဲ့ခဲ့။ အသင်းတော်တွေထဲ အမှုဆောင်များ မလောက်မင့် ဖြစ်ခဲ့၏။ အချို့ကို ဖမ်းချုပ်ထိန်းသိမ်းခြင်း အခြားအမှုဆောင်များကိုတော့ အဝေးကို ပြည့်နှင်းထော်အဖြင့် ဟောင်းနှင့်ခြင်းနှင့် အချို့ကိုကတော့ တောင်းပို့သို့ အတင်းအစွမ် ပြောင်းရွှေ့စေကြ၏။

ပြောက်ပိုင်းရှိ ဘုရားကျောင်းများ အပိတ်ခံရသလို ယုံကြည်သူအများစုံများ အဖော်ခံခဲ့ရကြ၏။ ထိတ်ဟင် ခြင်းမှာရသောအသင်းတော်များ ကြတော့လည်း အမှုတော် ဆောင်လောက်ရှုခြင်းမရှိခဲ့သဖြင့် သူတို့နည်းနှင့် သူတို့ဖြစ်နိုင်သော် ကြီးစားရပ်တည် ခဲ့ကြလေ၏။ ဘယ်လိုပ်ဖြစ်စေကော် ဘုရားသခင်က ထိုအသင်းတော်များအပေါ် ကြည့်ချင်းဖောက်နေခဲ့သဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုမွန်ဘဲ အမှုတော်ထဲ သစ္စာယုံကြည် ဆက်ကပ် လုပ်ဆောင်သူများလည်း ရှိနေပါသေး၏။ ဥပုံးပန်းနှင့်ကို ပြသာနာ ဖြစ်ပေါ် စေသော်လည်း ငှုံးညှုံးပန်းခြင်းက ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေကော် အသင်းတော်၌ ကျွန်းရှုစေခဲ့ရာ ကျွန်းမတို့ပါသားစုလည်း အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။

အဖို့ရတွေက အဖော်ကို ဘယ်လိုပေါ်ဆောင်သွားခဲ့ကြသည်ကို အဖေတစ်ယောက် မသိခဲ့ခဲ့။ အဖေတစ်ယောက်ထောင်ထဲရှိနေစဉ် ကျွန်းမတို့ဟင်နှစ် (၇) ယောက်ကို အဖေကာဘဲ ပြုစေကျွားမွေ့ခဲ့၏။ (ကျွန်းမာက အလုပ် မဆင်တဲ့နေ့အချို့မှာတော့ ဘုရားရှိနှင့် ကြတယ်။ ထိုနဲ့ပါလျှင် ကျမ်းစာဖတ်ခြင်းနှင့် အတူတကွ ဆုတောင်းခြင်းလုပ်ကြပါတယ်။)

မိသားစုံပစ္စည်းသွားကို အာဏာရှိရသူများ သိမ်းပိုက်သူသွားခြင်းကြောင့် ကျွန်းမတို့ မိသားစုံသည် သုသာန်မှာ နေခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်းမာက ထိုသုသာန်မှာဘဲ ဓမ္မား ခဲ့ပါတယ်။ အိမ်နားနှင့်ချင်းဟူ၍ မရှိသောချာတွေနှင့် အလွန်ဝေးလံသော နေရာဖြစ် ပါတယ်။ ကျွန်းမတို့အိမ်နားမှာ သုသာန်ရွေးများမရှိပါ။ အိမ်ပတ်ပတ်လည်း ရေ ပြည့်လျှောက်ရှိတယ်။ ကျွန်းမတို့ မိသားစုံအတွက် အရမ်းအထိုးကျွန်းလှပါတယ်။

ကျွန်မတို့ ပိုင်ဆိုင်သမျှပစ္စည်းများအသိစံခံရပြီး နောက် သုသာန်တွင် နေခဲ့ရသည်။ ငါ့၌ ကျွန်မလည်း စွမ်းခဲ့ရပါသည်။ အရမ်းအထိ ကျွန်လွန်း သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ ကွယ်ကာ စောင့်မပူးကြောင့် အသက်ရှင်ရပါသည်။

ကျွန်မတို့ ဤသုသာန်မှ (၁) နှစ်တိတိနေခဲ့ကြတယ်။ အသက်ရှင်ခွင့် ဘုရားပေးခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ စားဖို့ထမင်းကို လူတွေ့က လျှို့ဝှက်ကာ လာပို့ယေးကြတယ်။

ဒါမိကို ငါကဲပျော်ရွှေက်များ ခုတ်ဖြတ်ကာ မိုးလုံအောင်ကာခြင်း၊ မိုးခြင်းဖြင့် တဲ့ ဒါမိလေးပေမာဆောက်ထားတာဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပိုင့်၌ အမေက သက်ကယ်နှင့် ဒါမိကို မိုးလိုက်တယ်။

အမျိုးသား (၁၂) ယောက်သည် အဖော်နှင့် အတူ ထောင်ထဲရောက်သွားကြ၏။ သူတို့တွေ့က ပြင်သစ်ကိုလို နီအနိုင်ရေး၏ အလုပ်သမားဖြစ်ကြရာ၊ နိုင်ငံရေးပြပိုင်ပြောင်း ပည့်သွားအဖြင့် စွပ်စွဲခြင်းခံရကြခြင်းဖြစ်၏။ သူတို့တွေ့ထဲက (၁၀) ယောက်များ ထောင်ထဲသေသွားခဲ့ကြလေ၏။ အဖော်နှင့် အခြားလူတို့နှင့် ယောက်သော ခရစ်ယန် များသာ အသက်ရှင်ကျွန်ရေးကြခြင်းဖြစ်၏။ ထောင်ထဲက ရေသည် အလွန်သွစ်ပတ် သည့် အတွက်ကြောင့် အဖွဲ့ချုပ်အသဲကျောက်ကပ် ပျက်ဆီးခဲ့ရ၏။ ထောင်မှ လွှာတော်မြောက်လာသည့်အပါ အသည်းအသန်များပါတော့တယ်။ အချိန်တန်သည် အပါမှာတော့ ဘုရားသခင်က သူ့ကို ကျွန်းဟာစေခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်မတို့သည် ခရစ်ယန်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် သော်လည်း ကောင်း ထောင်တွေကို မိသားစုဖြစ်ခြင်းကြောင့် သော်ငင်း အခြားလူတွေက မိသားစုအတွက် ဘာမှလုပ်ပေးလို

စိတ်မရှိခဲ့ ကြချေ၊ ဆွဲဖျိုးအရင်းများလည်း လာမလည်းကြပေး လည်းပတ်ဝန်းအားဖြင့် သူတို့စီမှာ ပြဿနာတစ်စုံတစ်ခုဖြစ်ပေါ်လာမည်ကို ကြောက်ချွဲနေခဲ့ကြ၏။ ကျွန်မ (၆)နှစ် အရွယ်၌ ကွန်ဖြူနှစ်များက ကျွန်မတို့မိသားစုံကို ဖို့ပို့အနီးအနားရှိ ရွာသားများကို ဘယ်လိုတိုက် တွေ့နေးအားပေးခဲ့ကြကြောင်းကို မှတ်မိနေပါတယ်။ သူတို့တွေသည် ကျွန်မတို့အိမ်ကို နောက်တော်းကနေ လာပိုင်းထားပြီး ညုပိုင်း ရောက်လာသည့်အခါ အဖျိုးဖျိုးစွဲပွဲ ပုဂ္ဂိုလ်ခြင်း အော်ဟန်ခြင်းပြုတော်ကြတယ်။ အဖော်ကို ကြိမ်းဟောင်းဆဲဆိုခြင်းပြုကြတယ်။ အိမ်သေးနားပတ်လည်၌ စိုင်းထားပြီး ပြောဆိုနေကြသည့် အသံတစ်ခုမှာ “ဒီလူကို ဖြတ်ချုပစ်ရမယ်၊ ဒီလူကို မြေမြေပ ပစ်ရမယ်ကဲ” ဟူသည်ကို ကျွန်မကောင်းကောင်း မှတ်မိနေပါသေးတယ်။

ဤရွာသားများက ကျွန်မတို့မိသားအားအသက်ရှုရှိမှုလောက်အောင် စွဲနှင့်ကြပ် စေရန်နှင့် ဖယ်ရှားပစ် ရန်နှင့် ဖယ်ရှားပစ်ရန်ဆွဲပြင်းပြနေကြ၏။ ကျွန်မမှုအစ်ကို တို့ပညာတတ်မြောက်ဖို့လဲ မလိုလားကြပေး ကျွန်မတို့ကို သေအောင်ဖို့ညှစ်သတ် လိုကြသည် သာမက၊ ကျွန်မတို့၏ယုံကြည်ခြင်းစွဲနှင့်လွတ်သည့် ပိုင်အောင် ဖိအား အမျိုးဖျိုးပေးလိုကြ၏။ မိသားစုအားလုံးကို အိမ်ပြင်ကိုမထွက်ဖို့ အပိုင့်ပေး ကြသောတော်းလည်း ကျွန်မမှုအစ်ကိုကြီးများကာ၊ (၂၅)ကိုလိမ့်တာ ခန့်ဝေးသော ဟိုင်ဖုန်း ကို ခြေလျှပ်ဖြင့်သွားကာ သင်းအုပ်ဆေရာ၏ အကူအညီ ဖြင့် လျှို့ဝှက်စွာ ပညာသင်ယူ ခဲ့ကြတယ်။ အစ်ကိုကြီးတို့က မြှုံးထဲရောက်သည့်အခါ လပ်းပေါ်မှာ အလွန် လေးလံသောတွေ့နှင့်လည်းများကို တွေ့နောက်၏ သူတို့အနေဖြင့် ကျွန်မတို့ အိမ်မိသားစုတဲ့ ပြန်လာဖို့ဖြစ်သည့်အခါ အစိက လမ်းမကြီးများကို ရှောင်ရှားကာ သူကြီး၌လမ်းလျောက် ပြန်လာတတ် ကြတယ်။

ရဲတွေ ရွာသားတွေ တွေ့ဖို့ကအဖော်းခံရမည်ကို သူတို့သိထားကြ၏။ ညာကြီး မင်းကြီးထဲ ကျွန်မတို့၏ သူသာန်အိမ်ထလို့ အစ်ကိုကြီးများပြန်လာကြသည်ကို မြင်ယောင်နေမိပါတယ်။

တစ်ခါက အစ်ကိုတစ်ယောက်မှာ အဖမ်းခံခဲ့ရတယ်။ ကျွန်မ အလွန် ထွေ့ရွယ် သေးချိန် မနက်တော့တော့တွင် အိမ်ပြင်မှာ အော်ဟစ်ခုညုညာသံများကြောင့် ကျွန်မ လန့်ခို့ခဲ့ရသည်ကို သတိရရပဲပါ။ အစ်ကိုတစ်ယောက်က အိမ်ပြင်သို့ ထွက်ပြေးသွားပြီး ဝါးပင်ပေါ်သို့ တက်သွားခဲ့သည်ကို မြင်လိုက်ရတယ်။ ရဲများက ထိရိုးပင်နားသို့ သွားကာ အစ်ကိုအားအောက်ကိုဆင်းလားဖို့ ပြောကြတယ်။ အစ်ကို အား မြှုံးထဲသို့ ပြန်မသွားဖို့ အပိုင့်ပေးခဲ့ကြ၏ ငါးနောက်အစ်ကိုက ကျွန်မတို့ရဲ့ သူသာန်အိမ်မှာ ရဲများ၏ ချုပ်ကိုင်မှုအောက်မှာ နေခဲ့ရတယ်။

ကျွန်မနှင့်အစ်မတို့က ပညာမတတ်ကြပါ။ အစ်မအကြီးဆုံးက ကျွန်မတို့

အငယ်တွေကို ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးဖို့ အမောက် ကူလုပ်ရ၏။ အမောက စိန်ခင်း၌ အလုပ်လုပ်ရသဖြင့် အငယ်ဆုံးယောကျားလေး (၂) ယောက်အား ထိန်းသိမ်းဖို့ မဖြစ်နိမ့်။ ထို့ကြောင့် လုပြီးမှန်အောင်ဆိုပြီး သားသမီးများကို အိမ်ထဲထားကာ တံခါးသေးခဲ့တတ်ပါတယ်။ ထိုကဲ့သို့သောအချိန်၌ ဘုရားသခင်က ကျွန်းမတိအော် ဘယ်လိုက်ယူပေးခဲ့ကြောင့် တွေ့ကြောခဲ့စားခဲ့ရပါတယ်။ ဒါသားစု အခြေအနေမှာ ကျလိုက်တက်လိုက်နှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ ကွယ်ကာခြင်းနှင့် ဖစ်ခြင်းအတွက် ကျေးဇူးတော်ချိုးမွမ်းမဆုံးအောင်ရေပါ။

အစိုက်တစ်ယောက် (၃၇)နှစ်အချွဲယ် ဆရာဖြစ်သင်တန်းတက်နေချိန် သူပြောခဲ့သည့်စကားတစ်ခုက ကျွန်းမတို့မိသားစုသည် ကွန်မြှော်နှစ်များ၏ တန်ဖိုး အာဏာအောက်မှာ ရှိနေခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဘုရားသခင်၏ တန်ဖိုးအာဏာတော် အောက်မှာ သာရှိနေကြောင်းပင်။ ဘုရားသခင်က နောက်ပိုင်းသူအား ဟိုက်ဖုန်း သို့ ပြန်သွားဖို့ အခွင့်အလင်း ပြင်ဆင်ပေးခဲ့လေ၏။ ဒီအချိန်မှာတော့ ကျွန်းမအတ်ကိုအား ရှုံးအောင်ဖြင့် ဘယ်လိုဖုန်းပျော်ရွယ်၍ မရတော့ပေါ့။ အဘယ့်ကြောင့်ဟူသော် အစိုက်က သူ့နာမည် ပြောင်းလိုက်သောကြောင့်ပင်။ အဖော့ အတ္ထုပွတ် နှင့်ဆက်နှစ် နေပါက အမိုးရှုံးလက်ခံ၍ မရနိုင်သွဲ့ အလုပ်သွားလုပ်ဖို့ အေားခံရိုင်သို့ ထွက်သွား လိုက်တယ်။

အစိုက်အချို့က လျော်လေးနှင့် ဟောင်ကောင်သို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင် သွားကြတယ်။ (၁၇)ရက်ကြာသောသရီးကို လျော်လျော်သွားခဲ့ကြ၏။ အစိုက်များက တစ်မီးသားစုလုံးအတူသွားဖို့ ပြောကြသော်လည်း ကျွန်းမတို့သားအမိ မလိုက်ဖြစ်ခဲ့ကြပါ။ အခုသူတို့က အိမ်ပြန်လာပြီး ဘုရားသခင်ကို အစောင့်ဆန္ဒပြင်းပြနေကြလေ၏။ ကျွန်းများအစိုက်အကြီးဆုံးက ဟောင်ကောင်ရှိ ဒုက္ခသည်စာန်းတွင် ဖွင့်ထားသော ကျမ်းစာကျောင်း၌ နှုတ်ကပတ်တော် သင်ယူနေပါပြီ။ အေားအစိုက် တစ်ယောက်က ပို့ယောနိုင်သို့ ပြန်လာကာ စီးပွားရေးလုပ်ဖို့ အခွင့်အရေးအများကြီး စွမ်းပို့ပြီး ဘုရားကို အစောင့်ဆက်ကပ် နေပါတယ်။

ငဝ်ဂေလိတရားကြားနားခြင်း

ကျွန်းမသည် တရားဝင်အသင်းတော်မှာ ကြီးပြင်းလာခဲ့ပါတယ်။ အရင်က အမှုတော်ဆောင်များနှင့် ယခုလက်ရှိအားလုံးက အမိုးရှုံးထိန်းချုပ်မှု၌ ရှိနေကြ၏။ ဘုတို့အောင်ဖြင့် နှုတ်ကပတ်တော်တရားကို လွတ်လပ်စွာ ဟောပြောခွင့် မရကြပေ။ တရားဟောဆရာက ယောရှုသည်ကယ်တင်ပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင့် ဟောသော်လည်း တရားဟောချက်များမှာ ရှုံးများ၏ ထောက်ခံမှု ရယူရန် လိုအပ်ပေ၏။ သို့တိုင်အောင် ဘုရားကျောင်း၏ ဝတ်ပြုစည်းဝေးချိန်၌ ရှုံးများကအရပ်ဝတ်နှင့် အမြဲတက်ရောက်

ကြ၏။ ဒါကြောင့် တရားဟောဆရာများ၏ ဟောပြောမှုမှာ ကန္တသတ်ခြင်းအများကြီး ရှိနေပါတယ်။ အသင်းတော်ရှိ အမှုတော်ဆောင်များ သင်းထောက်များနှင့် အသင်းသူ/သားများအားလုံး၏ အမည်စာရင်းသည် များ၌အတိအကျ ရှိနေပါ၏။ အသင်းသူ/သားအများစုမှာ အမည်ခံခရစ်ယာန်များဖြစ်ကြတယ်။ ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ တရားဟောချက်သည် အလွန်ကန္တသတ် ထားသဖြင့် ယေရှာခရစ်တော် အကြောင်းရှိ မှုန်ဝါးစွာသာ ကြားကြသောကြောင့်ပင်။

ဤခံရစ်ယာန် ဘာသာရေးဆိုင်ရာမှာ ယေရှာသည်လောကဘုရားအများထဲမှ “ဘုရားတစ်ပါး” အဖြစ် ကျွန်မနားလည်ခဲ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်မရှိအသက်တာမှာ ဘာမှမပြောင်းလဲခဲ့ခြင်း အကြောင်းရင်းပင်။ ကျွန်မအနေနဲ့ ကွာရာ (Choir) အဖွဲ့ လူငယ်အစီအစဉ်စသည့်အသင်းတော်၏ အစီအစဉ်ပြောက်များစွာထဲ၌ ပါဝင်ဆက်ကပ်လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားကျောင်းဟူသည် ကျွန်မမိသားဂျို့ ဘာသာရေးဆိုင်ရာအဆောက်အအီးအဖြစ်သာ နားလည်ခဲ့တယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ယေရှာကိုကျွန်မရဲ့ ကယ်တင်ပိုင်ရှင်အဖြစ် တွေ့ရှိခြင်းမရှိခဲ့သလို ကြားခဲ့ ရသောတရားဟောချက်များကိုလည်း နားလည်ခြင်းမရှိခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်၏။

ကျွန်မအသက်(၂၅)နှင့်သိရောက်လာချိန်မှာတော့ ယေရှာနောက်လိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ် ခဲ့ပါတယ်။ ယေရှာကို အမှုန်တကယ်ရှာဖွေကိုစားသူ သူငယ်ချင်းများနှင့် မကြာခဏ တွေ့ဆုံးခဲ့တယ်။ ဤကဲ့သို့ တွေ့ဆုံးခြင်းကို သင်းအပ်ဆရာက ထိန်းချုပ်မရ ဖြစ်လာ သောကြောင့် အသင်းတော်ထဲ ပြသာနာဖြစ်တတ်စေတော့တယ်။ သင်းအပ် ဆရာသည် ကျွန်မတို့သုတယ်ချင်းတစ်စွာအား တစ်ယောက်ချင်းကို သူ့ဘုရားကျောင်း ရုံးခန်းသို့ခေါ်ကာ အကယ်၍ ကျွန်မတို့သုတယ်ချင်းစုအနေဖြင့် ဆက်ပြီးတွေ့ဆုံးစည်းဝေးမည်ဆိုပါက အသင်းတော်က နေထုတ်ပုံစမ်းသည် ဖြစ်ကြောင်းပြောပါတယ်။ သို့သော် ကျွန်မတို့သိတာသည်မှာ သင်းအပ်ဆရာက ကျွန်မတို့ကိုထုတ်ပစ်သော လည်း ဘုရားသခင်သည် ကျွန်မတို့နှင့်အတူအပြရှိနေသည်ကိုပင်။

ကျွန်မအမျိုးသားက ကုန်တင်ကားဟောင်းပါတယ်။ လွှန်ခဲ့တဲ့ (၄)နှစ်လောက် တန်းက ကားတိုက်မှုကြောင့် သူဦးနောက်ပျက်စီးသွားသဖြင့် ကားဟောင်းလို မရတော့ချော့။ ဒါကြောင့် မိသားစုစားဝတ်နေရေးအတွက် ကျွန်မကပဲ ကြုံပေးရန်းကန် ရတော့တာပေါ့။ သားသမီး (၂၅)ယောက်၏ ပညာရေးစုရိုက်နှင့် စားဖို့သောက်ဖို့ အားလုံးအတွက် မနက်တိုင်း(၃-၄)နာရီကြာအောင် လူတွေအတွက် စက်ချုပ်ရပါ တယ်။ အရင်ကဗျွန်မသည် ဆိုင်မှာ စက်ချုပ်တော့ အိမ်ဘုရားကျောင်း၏ အမှုတော် လုပ်ငန်း၌သော်လည်းကောင်း၊ ဆင်းရုံသားများအား ကုပ္ပါန်စွဲ၌သော်လည်းကောင်း၊ ကန္တသတ်မှုနှင့်တာယ်။ အခုခံဗို့မှုဘဲနေကာ လူတွေအတွက် အပ်ချုပ်တော့ ကျွန်မမှာ

အားလုံးမျိုးရရှိပါတယ်။

ချစ်စရာကောင်းသော တောင်များ

ငြင်အချိန်အခါအတွင်း အိမ်အသင်းတော်ထဲ၌ အသင်းတော်အလုပ်အချို့လုပ်ခဲ့တယ်။ ဘုရားသင်က အမြားအသင်းတော်များမှ အသင်းသူ/သားများကို မြောက်ခဲ့ သတိပေးလာသဖြင့် ထိစုံများအား ခွဲနှုန်းလည်းလမ်းတွေကို ရှာဖွေတွေ့ရှိပါတယ်။ ကျွန်မ သူးရောက်ဝေါ်သောနေရာများသည် ဖို့ပေါင်းအတော်ဝေးတဲ့နေရာပါ။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိတ္တာ? ငြင်အသင်းသူ/သားများမှာ ဘုရားကျောင်း အဆောက်အအီးဟူ၍ မူးကြ သောကြောင့် အိမ်များဘဲ တွေ့ဆုံးစည်းဝေးကြ၏။ အဲဒီအိမ်အသင်းတော်အချို့ အသင်းသူ/သားများပေါင်း (၁၀၀)ခန့်ပဲ နှစ်တို့၏။

အိမ်အသင်းတော်မှ ရရှိယာနှုန်းသည် တောတောင်များပြုရှိသော (သို့) အိမ်များကို တဲ့ ရေချိုးကန် (သို့) တည်းစီးခန်းရှိ ရေချိုးကန်စသည်တို့၌ ရေနှစ်ခြင်းခံလေ့ရှိကြ၏။ ရေနှစ်ခြင်း ယူသည်အခါ ရဲများကြောင်းပေါင်း များစွာတွေ့ရှိလျှင်ရှိရှိလာ တော်ကြည့်နေတတ်ကြ၏။ ရေနှစ်ခြင်းအား အစိအစဉ်အတွက် ပထမဗျားစွာ ရွာထဲ့အတူ အများစုံများရှိလာကာ ဘုရား၏ မျက်မြောက်တော်၌ နှလုံးသွန်းလျှက် သီးချင်းခဲ့ ချို့မှုပ်းဆုတောင်း ပိုပြုကြသည်အခါ ဤသို့ပြုခြင်းဖြင့် ကျွန်မတို့၏အစီအစဉ်ကို ရေတွေရှာတွေ့ဖို့ အလွန်လွယ်ကူစေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။ ထိနောက်ရေနှစ်ပေးမည့်နေရာသို့ ချိုတာက်ကြပါတယ်။ ဤကဲ့သို့သော အခါသမယုမှာ ဆုတောင်းသည်အခါ အသံတိုးတိတ်စွာတောင်းဆိုဖို့ မဖြစ်စိန်တော့ချေ။ ထိုအတွက်ကြောင့် အကြောင်းပေါင်းမနည်း အဖမ်းခံခဲ့ ကြရပါတယ်။

ဟိုတို့မြှုပူမြောက်ပို့း ကိုလိုမိတာ(၃၀)ကျော်အကွာအဝေးမှာရှိရှိလာည့် ဆင်တောင်တစ်ခုအပေါ်မှာ ကျွန်မတို့အတူတာကွဲ ဆုတောင်းနေချိန် ပထမဆုံးအနေဖြင့် ကျွန်မအဖမ်းခံခဲ့ရပါတယ်။ တောင်းတောင်းရှိ မျက်ခင်းပေါ်မှာ ကျွန်မတို့ထိုင်ကြတယ်။ ရာသီဥတုသည် မီးမိုးရွာကျေသလိုပ် အလွန်ပူပြင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့ ဆုတောင်းဝတ်ပြု ကိုကွယ်နေနိုက် ထူထပ်သောတိမ်ထုကြီးက ကျွန်မတို့အရိုက်ရရှိနိုင် ဖုံးအုပ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ပိုယောက်နှစ်၏ အခြေအနေအတွက်နှင့် ကျွန်မတို့၏ အသက်ဖြင့် ဘုရားရှိအစေခိုအတွက် ဘုရားမျက်မြောက်တော်၌ နှလုံးသွင်းကာ အော်ဟပ်ထိုပို့ပြီး ဆုတောင်းခဲ့ကြတယ်။ (၅)နာရီတိုင်အောင် အချိန်ယူဆုတောင်းကြပါ တယ်။ ကျွန်မတို့၏ ချို့မှုပ်းသီခိုသံကို တောင်ခြေနားတစ်ပိုက်မှ လူတွေကြားကြ၏။

ညာနောင်းရောက်တော့ ဖြူထဲကိုပြန်ကြတယ်။ ရဲတစ်ယောက်သည် ကျွန်မအိမ်ထို ဖော်းသီးဖို့ဝါးရှုံး (warrant) စာနှင့်အတူရောက်လာကာ နောက်မနက်ကျေရင်

နိုင်ငံတော်လုံခြုံရေးဌာန၏ ခုံရုံးသို့ သတင်းပေးပို့ပါရန် အမိန့်ပေးသွားပါတယ်။ ကျွန်ုံမရဲ့အိမ်ထောင်နှင့်အခြားအဘယ်ဥပဒေမှ မချိုးဖောက်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကျွန်ုံမအတွက် တစ်ခါမှမရောက်ဖူးသောရဲစန်းသို့ ပထမဗျိုးဆုံးအကြိမ်အဖြင့် သွားခဲ့ခြင်းပင်။ စိုးစိုး စိတ်တွေ စိုးစိုးနေသောကြောင့် အဲဒီညာမှာ မဖော်နိုင်ဖြစ်ကာ တစ်ညာလုံးဆုံးတောင်းနေခဲ့ပါတယ်။ ဒုံးတောက်ကာ နိုင်လျက် ဘုရားထံ တောင်းလျောက်ခဲ့သည်မှာ “ကိုယ်တော်၏စကားတော်ထဲ၌ ကိုယ်တော်ဘုရားသည် လောက်၍ ရှိသွေ့သော ဘုရားများအားလုံးထက် တန်ခိုးကြီးကြောင်းပြောကြားပါတယ်”။ ပြီးနောက် ကျမ်းမာကို ဖွင့်လိုက်ရာ ဘုရားသခင်သည် ယောရာ အခန်းကြီး-၄၃ အားဖြင့် ကျွန်ုံမကို စကားပြောပါတယ်။ ဘုရားပြောသည်မှာ၊ ကျွန်ုံမတို့သည် ရေး၌လျောက်သွားရသည်ဖြစ်စေ၊ မိုး၌လျောက်သွားရသည်ဖြစ်စေ စိုးရိုးစရာမလိုကြောင်း။ ဒါနဲ့ ဆုတောင်းအပြီး ပြုပါသက်မှုရရှိသွားဖြင့် ကျွန်ုံမကောင်းမွန်စွာ အိပ်ပျော်ခဲ့ရပါတယ်။

နောက်မနက်ရဲစခန်းသို့ ဝင်းမြောက်ခြင်းနှင့်သွားခဲ့တယ်။ စက်ဘီးနှင့် (၁)ကိုလိုပါတာခဲ့ခန့်သော ခရီးဖြစ်ပါတယ်။ ထုံးအပါရောင်သူတိထားသည့် ဟိုင်ဖုန်းမြို့နှင့် နိုင်ငံတော်လုံခြုံရေးဌာန္တာနှုပ် အတ်တိုက်အဆောက် အော်ဦးကြီး၌ ကျွန်ုံမရောက်သွားခဲ့တယ်။ ရုံးရွှေ့ဝင်းတံ့ခါးပေါက်မှာ စက်ဘီးကို ထိုးရပ်ထားကာ တံ့ခါးပေါက်အစောင့်အား ဖပ်းဆီးခြင်းဆိုင်ရာစာချွေကို ထုတ်ပြုပြီးအထဲသို့ လျောက်သွားပါတယ်။ အဆောက်အော်ဦး၏အထဲသို့ဝင်ကာ အဘယ်အခန်းမှာ သတင်းပေးပို့ရမည်ကို ရှာခဲ့ပါတယ်။

ရဲ(၂)ယောက်က အလွန်အေးတိအေးစက်သော ပုံဆန်နှင့်ကျွန်ုံမကို နှုတ်ဆက်ပါတယ်။ ကျွန်ုံမက စားပွဲ ရုည်ကြီး၏တစ်ဖက်၌ဝင်ထိုင်ရာ ထို့ရဲများက အခြားတစ်ဖက်၌ထိုင်ကြ၏။ ထိုင်နေရင်း ဘုရားသခင်ထဲ ခဲ့ရင်ခြင်း ပေါ်ဖို့နှင့် ခဲ့များ၏ မျက်နှာကို မကြောက်မဆုံး ဆိုက်ကြည့်နိုင်ရန် ဘုရားမစုစုံ ဆုတောင်းခဲ့တယ်။ သူတို့ဘာတွေ လုပ်ခဲ့သည်အရာများအတွက် ကျွန်ုံမသူတို့ကို အမှန်းပွားခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ သူတို့ကိုချစ်စို့ ဘုရားကကျွန်ုံမကို မေတ္တာပေးထားပါတယ်။ ဤအချိန်ပင်လျှင် သူတို့တွေကို ငပ်ဂေလိတာရားဝင်ဖို့ အခွင့်ကောင်းတစ်ခုအဖြစ် အသုံးပြုဖို့ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုံမခံစားသိရှိမိတယ်။သူတို့တွေ ကျွန်ုံမကို

အကြောင်းအရာ မြောက်များစွာအတွက် ပေးချွန်းမေး ကြတယ်။ ကျွန်မ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို စတင်ဝေါ်တော့ အခြားရဲ(င)ယောက် ဝင်ရောက်လာကြတယ်။ သူတို့တွေအားလုံးက ကျွန်မ၏ မျက်ရည်မျက်ရွက်နှင့် ဝေါ်နေသည့် ထံကေလီတရားတော်ကို အနီးအနား ကနေနားထောင်နေခဲ့ကြပါတယ်။

(၅) နာရီခန်းကြေဖော်ချွန်းမေးခဲ့ကြတယ်။ “ခင်များဘာကြောင့် အဲဒီဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ရတာလဲ”၊ ကျွန်မသူတို့ကို ယောက်လိုကောင်းမြတ်ကြောင့်နှင့် ကျွန်မ အသက်တာဘယ်လိုက်ယောက်ခဲ့ကြောင့် သသည့် ယောဇာကြောင့်ကို ပြောပြတယ်။ ဘုရားသခင်က လူသားအပေါ်ထားရှိသည့် မေတ္တာတရားကို ဦးတည်ချက် ထားကာ ဟောပြောခဲ့တယ်။ ကျွန်မပြောနေသည့်အရာပေါ် သူတို့တွေအလွန်စိတ်ဝင်စားမှု ရှိနေကြသည်ကို တွေ့ရှုပါတယ်။

ဘာကြောင့်ကျွန်မက ဘုရားကျောင်းကိုမသွားဘဲ တောင်ပေါ်သို့ သွားခဲ့ရာကြောင်း ထပ်မေးကြတယ်။ ဒါနဲ့ကျွန်မက “ဘုရားသခင်သည့် နေရာတိုင်းမှာ ရှိတော်မှုသည့် အတွက် သူကိုဘယ်နေရာကနေဘဲဖြစ်ဖြစ် ကိုးကွယ်လို့ရတယ်။ တောင်ပေါ်ဆိတာ အလွန်သာယာတဲ့နေရာဖြစ်သည့်သာမက အလွန်တိတ်ဆိတ်တဲ့ နေရာမဲ့ ကျွန်မတို့က အဲဒီလိုအသာယာဆုံး အလုပဆုံးနေရာမျိုးကနေ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ဝတ်ပြု ရခြင်းပါ”။

အစပိုင်းမှာတော့ သူတို့တွေအလွန်ဒေါက်ဖော်ပေမဲ့ နောက်ပိုင်း၌ ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်ကြောင့် နားလည်လေကဲလာကြ၏။ ပြောရင်းဟောရင်း အရှိန်းလာတော့ ကျွန်မအနေနဲ့သူတို့တွေက ရဲတွေဖြစ် ကြောင့်နှင့် ကျွန်မဟု့ကဲ့သို့ ဟောပြောခြင်းကြောင့် ရောက်ရမည့်အန္တရာယ်ကြီးကိုပါ မော်သွားခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့ ဆန္ဒကဗုရားသခင်သည့် ကျွန်မကိုသူမေတ္တာတော်ထဲ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သလိုဘဲ သူတို့တွေကိုလည်း ဘုရားခေါ်ဖို့ပါ။

စကားပြောဆိုအပြီး၌ ရဲတော်ယောက်က ကျွန်မကိုမေးလားသည့် မှာ “အခ တကယ်လို့ ငါတို့တွေ အဲဒီဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်လက်ခဲလိုတယ် ဆိုရင်ဖြစ်နိုင် မှာလား” “ဟုတ်ကဲ့ရင့် အချိန်တိုင်၌ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်” ဟု ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။

ကျွန်မသည်၍ (၁၅) ယောက်ကို ထံကေလီဝေါ်ခဲ့သည်သာမက လမ်းပေါ်တွေမှာ တွေ့ဆုံးဝေါ်ခဲ့သည်မှာ လည်းအများကြီးပါ။ ရဲစခန်းသို့ ကျွန်မအကြိုမ်ပေါင်း အများကြီးသွားခဲ့ရ နေရာအသီးသီးရှိ ရဲစခန်း၊ ရုံးခန်းများ၌ ရောက်သွားတိုင် မျက်ရွက်နာသစ်များနှင့် တွေ့ဆုံးရစပြပင်။ ရဲစခန်းသို့ရောက်တိုင်း တစ်ခါတွေ့ဆုံးဖြီး ရဲများနှင့် ကျွန်မကိုစကားပြောဆိုခဲ့ မပြုကြခဲ့။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ရဲဗြာနက သိထားသည်မှာ ဂုဏ်စာမျက်နှာ ကျွန်မထပ်တွေ့ဆုံးပါက

သူတို့တွေကိုခရစ်ယာန်ဖြစ်သွားအောင် ကျွန်မက သွေးဆောင်လိမ့်မည်ကို ဖိုးရို့ကြသောကြောင့်ပင်။ ရဲတွေက ကျွန်မတို့ကို တောင်ပိုင်းရှိတရားဝင်အသင်းတော်ဘုရားကျောင်းသို့ သွားကာဝတ်ပြစ်ည်းဝေးကြရန် အတင်းအစွမ်ပြုကြတယ်။ ကျွန်မတို့ကို အီမ်အသင်းတော်ပြုမဟုတ်ဘဲ ဘုရားကျောင်းအဆောက်အအီး၌ ဝတ်ပြုကိုကျယ်စေကြ၏။ အနိုင်ရာက တရားဝင်အသင်းတော်များထံ အမိန့်တစ်ခုပေး လိုက်ကြသည်မှာ အကယ်၍ကျွန်မအနေဖြင့် လူ(၉)ယောက်ထက်ပို့ပြီး အီမ်တွင်စုဝေးသည်ကို တွေ့သည်နှင့် ချက်ချင်း ငင်းတရားဝင်အသင်းတော်သည် ကျွန်မတို့ကို ဖမ်းဆီးနိုင်ကြောင်းပင် ဖြစ်၏။

သူတို့တွေအနေဖြင့် ဟိုင်ဖိုးမြို့၌ခရစ်ယာန်ဟူ၍ မတွေ့မြင်ကြတော့ ကျွန်မတို့ကိုလာဖိုးကြတယ်။ ပြောလိုက်သည်ကေားတစ်ခွန်းမှာ “တိတိုက လူတစ်ယောက်အပေါ် ဦးထုပ်တစ်လုံးလောင်းပေါ်နိုင်တယ်”။ ဆိုလိုသည့်အနိုင်ယူယ်သည် ငါးဦးထုပ်တော်းခံထားသူက လူမှုရေး (သို့) မိမ်ငံရေးပြစ်မှု (ဘာသာရေး ပြစ်မှုမဟုတ်) တစ် ခုခုကျိုးလွန်သူအဖြင့်များယွင်းစွာခွဲချက်တင်နိုင်ကြောင်းဖြစ်၏။ အမှန်မှာ ဘာသာရေးပြစ်မှုအတွက် အနိုင်ရုံး သော်ဦးထုပ်သည် “အခြားဦးထုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဤကဲ့သို့သော အဖြစ်အပျက်မရရနိုင်အောင်ပါ။

ဤရက်အတောအတွင်း၌ ဘယ်သူမှုထောင်ထဲမရောက်ပါ။ သို့သော် များစွာသော ခရစ်ယာန်များမှာ မြိုင်းပြောက်ခြင်းနှင့်ဖို့ပြင်ခြင်းခံကြရ၏။ အတန်းအဝန်းထဲ ဆိုးကျိုးရလဒ်ဖြစ်ပေါ်လာမည်မှာ အမှန်ပဲ။

ကိုလိမ့်တာ(၁၀)အကျာအဝေး၌ရှိသော ရွာပေါင်းများစွာသို့ ငံ့ကေလိဝေ့ဖွံ့ဖြိုးကျွန်မစက်ဘီးနှင့်သွားရပါတယ်။ ကျွန်မပဲ့အစ်ကိုတစ်ယောက်က မိဘမဲ့ကေဟာတစ်ခုကိုဦးဆောင်နေပြီး ကျွန်မတို့သည် စာသင်ကျောင်းတွေမှာ ငံ့ကေလိတရားဝေ့ကြတယ်။ ကျွန်မအမှုသတိရသည် ကျွမ်းပိုက်တစ်ခုက ဘယော ငါးရေး “ဘုရားသခင်သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်တော်မူ၏”။ ကျွန်မတို့ရဲ့ ဆုတောင်းချက်တစ်ခုမှာ အတတ်နိုင်ဆုံး လူပြောက်များစွာကို ဘုရားသခင်၏မေတ္တာအားဖြင့် သူထံပို့ဆောင်ပေးဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့ သာသနာလုပ်ငန်းသည် အချိန်များစွာပေးဆပ်နေရပါသော်လည်း ငင်းသည်တန်ဖိုးမှားလှပါတယ်။

ပြောက်ပိုင်းမှ အသစ်သောဘီသိတ်ခဲ့သင်းအပ်ဆရာများနှင့် ဟောပြောရန် စိတ်နှလုံးသား ပြင်းထင်သော တရားဟောဆရာများတို့သည် ခေါင်းပါးသောအသို့ ငံ့ကေလိတရားကို သယ်ဆောင်ကြ၏။ ဤအဖြစ်အပျက် တရားဝင်အသင်းတော်မှ အမှုတော်ဆောင်များ၌ပင်လျှင် ဖြစ်များလာခြင်းဖြစ်၏။ ဤလှုပ်ရားကို ထိန်းချုပ်ကိုင်သွယ်ဖို့ အမှုတော်ဆောင်များကို အနိုင်ရာလဲ ငွေ့ပုံပေးကာ ကြိုးစားပိတ်ပင်ကြ၏။

ဘုရားသခင်၏ သာသနလုပ်ငန်းပျက်ပြားဖို့ သူတို့တတ်နိုင်သမျှသော နည်းလမ်း များဖြင့် ကြိုးစားထိန်းချုပ်ကြတယ်။

ကျမ်းစာအုပ်နည်းနည်းလေးသာရှိ၏။ ဘယ်လောက်ထိနည်းသလဲဆိုတော့ ကျမ်းစာအုပ်သည် အသင်းတော်မှ ခေါင်းဆောင်များ၌သာရှိကြခြင်းဖြူ၏။ မြောက်ပိုင်းရှိ ယံကြည်သူ ညီအစ်ကိုမောင်နှုမများတို့ အနေဖြင့် ကျမ်းစာကို တောင်ပိုင်း ခရစ်ယာန်များမှသာ လက်ခံရရှိတတ်ကြလေ၏။ တောင်ပိုင်းရှိတရားဝင်အ သင်းတော်များ၌ ကျမ်းစာအုပ်ရနိုင်သည့် အချိန်အခါတွင် ကျွန်းမတို့အတွက် ကျမ်းစာအုပ်ဝယ်ဖို့ တောင်ပိုင်း ခရစ်ယာန်များထံငွေပေးပို့ကာမှာ ယူရပါတယ်။ တစ်ခါတစ်လေများတော့ အခြားတိုင်းပြည့်မှ အခုခုပေးပို့သည့် ကျမ်းစာအုပ်များကို ကျွန်းမတို့လက်ခံရရှိတတ်ပါတယ်။ သင်းအုပ်ဆရာ This ဆိုသူက၊ ငှုံးကျမ်းစာအုပ် များထဲမှ စာအုပ်ကိုငွေ (၂၀၀၀၀၀) ဦးလောက် (တစ်နွေးလုပ်အားခါ)နှင့် ရောင်းခဲ့ ဖူးသော်လည်း ဒါမိအသင်းတော်မှ အသင်းသူ/သား များကိုတော့ဖြင့် ရောင်းမပေးပါ။ ဟန္တိုင်မြို့တော်ထဲ၌ ဒါမိအသင်းတော်များသည် အခြားအဖွဲ့အစည်း(သို့) အသင်းတော်များနှင့် တွေ့ဆုံးတတ်ပါတယ်။ ဤအမှုတော်ဆောင်များသည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်သို့နေကြသဖြင့် ကျွန်းမတို့သည်သူတို့တွေနှင့် ကျမ်းစာအုပ်ကို ဝေမျှခွဲဝေအသုံးပြုကြပါတယ်။

အစိုးရတာဝန်ရှိသူများက ဘာသာရေးအားလုံးသည် အတူတူပင် ဖြစ်ကြောင်း ကြောက်ဖော့ တကယ်တော့ ကျောင်းသားများအတွက် ပြဿနာများ ဖြစ်ပွားစေရန် သွေးခွဲ ဝေခြင်းသည် သာလျှင်ဖြစ်၏။ ကျွန်းမသည် (၃၆)နှစ် သား(၂) ယောက်ရှိပါတယ်။ (၁၅) နှစ် သားကလူးယ်အဖွဲ့မှာ ဘုရားသခင်ကို အစေဆိပ်ပါတယ်။ သားအင်ယ်က(၁၁)နှစ်ပါ။ အကယ်၍သားတို့အနေဖြင့် တရားဝင် ဘုရားကျောင်း၌ ဝတ်ပြုစည်းဝေးပါက သူတို့ရဲ့စာသင်ကျောင်းများလဲ ဘာပြဿနာမှ မရှိပါ။ သို့သော် တကယ်လို့ သူတို့ကအိမ်အသင်းတော်မှာ စည်းဝေးပါက သူတို့အတွက်ပြဿနာက အဆင်သင့်ပင်။ အကယ်၍ အယောက်တိုင်းက ဘာသာ တစ်ခုနောက်သို့ လိုက်လျောက်ခဲ့သော် သူတို့၏သတ်မှတ်လုပ်ဆောင်ချက်အားဖြင့် သူတို့၏ အလုပ်ကိုဆုံးဖြတ်ချက်ချမှုဖြစ်တယ်။

ကျွန်းမအနေဖြင့် အခြားတိုင်းပြည့်မှ ဘုရားသခင်၏အစေဆိပ်များနှင့် ဆံတွေခြင်း အခွင့်ထူးရရှိခြင်းနှင့် သိကျွမ်းခွံ့ရရှိခြင်းအတွက် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး ဂုဏ်တော်ကို အတိုင်းမသိရှိမှုများမြတ်ပါတယ်။ ငှုံးသည် ဘုရားသခင်က ပီယက်နမ်နိုင်ငံအတွက် ငံ့ဂေလိုတဲ့ခါးဖွင့်ပေးခြင်းပင်။ အတူးသဖြင့် ပီယက်နမ်မြောက်ပိုင်းပေါ့လေ။ ပီယက်နမ်မြောက်ပိုင်းရှိခရစ်ယာန် ညီအစ်ကိုမောင်နှုမများအားလုံး၏ ကိုယ်စား

“တရားဝင်မဟုတ်ဘဲ” ဒီယက်နမ်ကိုလာသော သာသနပြုများနှင့် ဝံးကောလိနိုင်ရာ အဖွဲ့များအားလုံးကို ဂျွန်မတို့အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း ဖော်ပြလိပါတယ်။ ထိုအမှုအရာများသည် ဘုရားသခင်၏လက်ရာများဆိတာ ဂျွန်မခံစားနားလည် ပါတယ်။ ဤနိုင်ငံမှာ လုပ်ဆောင်နေသော ဘုရားသခင်၏သာသနအလုပ်ကို လူတွေအားလုံးနားလည် လာဖို့ပို့ပေါ်တော်ဘုရားကူဗုပါစေ၊ ဂျွန်မဆုတောင်း ပါတယ်။ ဂျွန်မအနေဖြင့် ခရစ်တော်၌ နိုင်ငံခြား (သို့) လူမျိုးမြားဟူ၍ရှိတယ်လို့မဖြင့်ပါ။ လူတိုင်းမှာ ကောင်းကောင်ဖခင်တစ်ပါးထဲနို့ကြသလို အခြားဆီအစ်ကို မောင်နှုန်းကို ဂျွန်မအနေဖြင့် ပို၍နားလည်အောင်ဖြောပြလို့သည်မှာ၊ ဝိညာဉ်တော်ဘုရားသည် ဒီယက်နမ်၏ အလည်းအပတ်ရောက်ရှိနေပါပြီ၊ ဆိတာဖြစ်ပါတယ်။

မောက်တော်ဆိုင်ကယ်နှင့်ဝံဒလီဝေါ်သူများ

သင်တို့သည် ဂိဉာဏ်အသီး သီးကြလိမ့်မည်

၁၉၅၅ ခ မတိုင်ပါ တိုင်းရင်းသားစုတစ်ခု၌ ခရစ်ယာန်(၂)ယောက်သာရှိခဲ့၏။ ကျေးလက်ဒေသများမှ တိုင်းရင်းသားစုများစွာက ပြည်ထောင်စုလမ်းမနားနေထိုင်သော ကျွန်တော်လို တိုင်းရင်းသားစုတစ်ယောက်အေနဖြင့် ဘာအတွက်မျှ အလွန်ခေါင် သည် တော့ကျေးလက်ဒေသသို့ သွားရောက်ခြင်းပြုလေ့ မရှိသည်ကို အလွန်အုံထဲ နေပါကြ၏။ ညီအစ်ကို E တစ်ယောက်ရှုပါရုလက်ခံရရှိပြီးနောက် ဤတိုင်းရင်းသား လူမျိုးစုထဲ ကျွန်တော်နှင့်အတူ သွားခဲ့ကြပါတယ်။ (၄)လအတော့အတွင်း အသင်းတော်သည် အသင်းသူ/သား (၁၉၀)ယောက်ထိ တိုးပွားလာခဲ့ပါတယ်။

အသင်းသူ/သားများပြုရှိသော ကျမ်းစာအုပ်သည် အိတ်စောင်ကျမ်းစာအုပ် သေးလေးသာ ဖြစ်၏။ အချို့သော အစိုကခေါင်းဆောင်ပိုင်းပြုသာလျှင် ဓမ္မဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်းစာအုပ် ရှိကြ၏။ ရွာတိုင်းမြို့ မိသားစုတစ်စုက ကျမ်းစာအုပ်တစ်အုပ် နှင့်သာရှိပိုင်းဆိုင်ကြ၏။

ပိုးထွန်းဖို့ ရောန်ဆီ မရှိကြသောကြောင့် ထင်းရှုးမီးထွန်းရကြတယ်။ ထင်းရှုးစုများကို သံပန်းကန်ကြားထွင်ထည့်ကာ မျက်နှာကြပ်၍ ချိတ်ဆွဲထားကြ၏။ ပုံမှန်အားဖြင့် အိမ် (၂) ခန်းအတွက် ထို့ထင်းရှုးပန်းကန်တစ်ချပ်ချိတ်ဆွဲ ထွန်းကြခြင်းဖြစ်သည်။ ငှါးမီးအလင်းနှင့်စာဖတ်စိုးဆိုတာ အတော်ခက်ခဲလုပါတယ်။

သူတို့၏ အိမ်မျက်နှာကြပ်မှာ အလွန်နိမ့်စွာ ဆောက်ထားတတ်ကြ၏။ သူတို့၏ တံခါး၌ ထင်ထွက်သည့် အခါခေါင်းငံ့ရတယ်။ ပြီးတော့ သူတို့၏ မီးခွက်ကို အမင့်မှာ မထားနိုင်သောကြားင့် ကျွန်တော်တို့အလင်းလုံးလောက်အောင်မရကြပါ။ အိမ်ရှည်ကြီးများမှာ ညီညာခြင်းမရှိသည့်အပြင် အဖွဲ့အစည်းများသော ကြမ်းပြင်က လည်း ညာစ်ပတ်နေတယ်။ ကြိမ်ဖိန့်နှင့် ကင်းခြေကောင်များကဲသို့သော အခြားအကောင်များ အိမ်ထဲဝင်လာတတ်ပေမဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ အကိုက်တော့ မခံခဲ့ရကြပါ။ အမိုး၌ထဲရုံအတွက် သက်ကယ်ကို သုံးကြ ပြီးခေါင်မိုးကိုတော့ တိုင်ကလေးများနှင့် ထောက်ထားကြ၏။ အိမ်၏အစွမ်းတစ်ဖက်၌ မီးဖို့ချောင်အားဖြင့် အသုံးပြုပြီး ရေကတော့အပြင်မှာ ခင်ယူကြတယ်။

မိသာ(၉၀)ပတ်လည်ရှိ အိမ်တစ်လုံးထဲ၌ လူတိုင်းကအထူပ်အပိုးတွေနှင့် နေထိုင်ကြ၏။ အမှုစ်များ၊ ငင်းအကျယ်အဝန်းတွင် လူပေါင်း(ရာသို့၍၀)စုနေဖို့က အလွန်ကျွန်းကြပ်နေပါပြီ။ ဒါကို အိမ်ရှင်လုပ်သူက ဝါးတွေကိုသုံးကာ အဖြောပြီး ထိလှို့ရေတက် ပိုများသောလူတွေစုရုံဖို့ ပြင်ဆင်လေ၏။ ငင်းဒေသသည် အေး သောဒေသဖြစ်၏။ လူတိုင်းက စောင်းခြားထားကာ နှီးကပ်လျှက်တိုင်ကြတယ်။ ခရစ်ယာန်များက ညုပိုင်းစု ရုံးကြကာ ဂုဏ်တော်သီးမွမ်းခြင်းနှင့် ဓမ္မသီချင်းများကို အလွတ်သိခိုနိုင်ဖို့ ကျက်မှတ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်အား ကောင်းမွန်စွာအစေနိုင်ရန် ဘုရားသည်သူတို့ကို ခွန်အားပေါ်တယ်။

လူတွေက ထင်းရှုးမီးခွက်နှင့် အနည်းငယ်လုမ်းသည် နေရာတွင် ထိုင်ကြသည်ဖြစ်၍ ငင်းမီးခွက်မှ ပြာများကျသော်လည်း သူတို့တွေကို မလောင်ပေါ်။ သို့သော်လည်း ငင်းမီးခွက်မှ ပီးမိုးသည် အိမ်ခန်းတစ်ခုလုံး၌ ပြည့်နက်လေ့ရှိသလို မျက်နှာကျက်နှင့် နံ့များကို မည်းတူးစေ၏။ ထုတ်ပြုစည်းဝေးပြီးသည့်အပါ အဝေးမှုလာ သော ယုံကြည်သူများမှာ အဲဒီမှာဘဲ အဲဒီခဲ့ရကြသည်မှာလည်း ကြိမ်ပေါင်းမနည်းပေါ် မနက်မိုးလင်းလာတော့မှ တောာအဝေးကြီးမှာရှိသည့် သူတို့အိမ်ကို ပြန်ကြတယ်။ သူတို့၏မျက်နှာလုံးတွေသာပြင်ရတော့တယ်။ အဘယ်ကြောင့်ဟူသော ပီးမိုးနှင့် ပြာတွေကြောင့် သူတို့၏မျက်နှာတစ်ခုပြုလုံးမှာ မည်းသွားခြင်းကြောင့်ပေါ်။ အနီးအနားမှ လာသော ယုံကြည်သူများက ထုတ်ပြုစည်းဝေးပြီးလို့ ညာတွင်းချင်းပြန် ကြသွားသည် တစ်ခါတစ်လေ သူတို့တွေ ရဲ့အိမ်မှာအနားယူစေဖို့ အခြားယုံကြည်သူများကို ခေါ်သွား တတ်ကြပါတယ်။

အခါသမယတစ်ခု၌ ရွာသားများအချို့က အစိုးရထု ကျွန်တော်နှင့် ပတ်သက်၍ မုန်မကန်သတင်းပေး ပို့ကြတယ်။ သူတို့တွေသတင်းပေးပို့ကြသည်မှာ ကျွန်တော်က အစိုးရကို ဆန်ကျင်သည့် အလုပ်တွင်ပါဝင်ကြောင်းနှင့် ဘို့၊ ဘေးများ၏ ကိုကွယ်ခြင်း

နှင့် ရပ်တဗျားကို ဖျက်ဆီးပါကြောင်းပင်။

ဘဇ္ဇာ ခုံများကသူတို့၏စခန်းသို့ လာဖို့ရန်ကျွန်တော်ကို အဖို့နဲ့ပေးကြတယ်။ ကျမ်းစာကပြောသည်မှာ “မိမိအသက်ကိုတွေ့သောသူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ ငါ့ကြောင့် မိမိအသက်ရှုံးသောသူမှာကာ အသက်ကို တွေ့လိမ့်မည်” (မသဲ ၁၀၃၉)။ ကျမ်းစာထဲမှာဘုရားလူများသည် ညျဉ်းပန်းနိုင်စေခြင်း ရင်ဆိုင်ရမည့်အကြောင်း ဖော်ပြထားသောကြောင့် ဘုရားသခင်၏နာမတော်ကို ချီးမွမ်းပိုပါတယ်။

မရင့်ကျက်သေးသည် အချို့သောခရစ်ယာန်များ ညျဉ်းပန်းခြင်းအောက်၌ ရောက်သည့်အခါ ကျွန်တော်အ ကြောင်းရဲများထံ မုန်မကန်သတင်းပေးပို့ခြင်းကြောင့် (၃)ကြိမ်ထက်ပန်ည်း ရဲစခန်းမှုပေါ်တွေ့ခြင်းကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ညီအစ်ကို တစ်ယောက်ကပြောတယ် “ညီအစ်ကို K' Be က၊ ဒီဟာကို ကျွန်တော်အား ပေးခဲ့ပါတယ်”။ ရွာအသီးသီးမှ အိမ်အသင်းတော် (၄)ပါးက သူတို့ကိုကျမ်းစာအပ်ပေးခဲ့သူမှာ ကျွန်တော်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းပေးခဲ့ကြ၏။

ကျွန်တော် ရဲစခန်းထဲသို့ဝင်သွားချိန် ရဲတစ်ယောက်က “ဒီနှေ့ ခင်များအတွက် သေချာစဉ်းစားဖို့ အချိန် ပေးမယ်။ ခင်များအာနေနဲ့ ဒီနှေ့ သွားတရားစကားဟောပြောဖို့ ဆန္ဒရှိပါသလား။ ခင်များကို တရားစွဲဖို့ လုံလောက်သည့် စာရွက်စာတမ်း အထောက် အထားအားလုံး ဝါတို့မှုရှိပါတယ်”။ စာရွက်တစ်ရွက် ကျွန်တော်လက် ထဲထည့်ပေး လာကြတယ်။ ငါးသည် ညီအစ်ကို တစ်ယောက်က သူ့ကျမ်းစာအပ်ထဲမှာ ညုပ်ထားသောစာရွက်ဖြစ်၏။ စာရွက်ပေါ် ကျွန်တော်နာမည်ရေးထားသည်ကို တွေ့ရ တယ်။ သူတို့သည် အကယ်၍ စာရွက်ပေါ်က နာမည်သည် ကျွန်တော်နာမည် ဖြစ်ပါက မျက်လုံးကိုကျယ်ကျယ်ဖွံ့ဖြိုး ကြည့်ဖို့ပြောပါတယ်။

နောက်ပိုင်း ရဲများက ကျွန်တော်တည်ထောင်ထားသော အသင်းတော်ရှိသည့် နေရာတစိုက်ရှိ ရွာနှစ်ရွာမှ အသင်းတော်များသို့ လာရောက်ညျဉ်းပန်းကြတယ်။ ထိုယ့်ကြည်သူများသည် ဘုရားသခင်က ပထမဗျားဆုံး ကျွန်တော်ကို စို့ညှဉ်ရိတ်သိမ်းခွင့်ပေးသည့်သူများဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်သည် ထိုယ့်ကြည်သူသားသမီးများအတွက် အလွန်ဝင်းသာပိတ်ဖြစ်နေရသလို မကြာခဏသွားရောက် ခွန်အားပေးပါတယ်။ ထိုနောက်ပိုင်းအသင်းတော်၌ မငြိမ်မသက်ဖြစ်စေသည့်ညျဉ်းပန်းဖိနိုင်မှု များစွာ ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။

ဘုရားသခင်၏အသံတော်ကို သိရှိခြင်း

ကျွန်တော် အမူတော်လုပ်ငန်းအောင်မြင်လာခဲ့ခြင်းသည် အမျိုးသမီး Kior ရဲ့ စိတ်နှလုံးအကြောင်းမဲ့ ပါဝင်ပုံပို့ကူညီခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပါတယ်။ အမူတော်ထဲ

ဆက်ကပ်နေသည့် ကျွန်တော်အတွက်ဆုတောင်းပေးခြင်းနှင့်သားသမီးများကို ကြည့်ရှုပြစ်ခြင်း၌ ကြီးစားလုပ်ဆောင်၏။ ကျောင်းနေသူည့်အချေယ် သားသမီး (၂) ယောက်ရှိပါတယ်။ အငယ်ဆုံးသမီးက (၉)နှစ် သားသာရှိသေးသည့် ချစ်စရာ သမီးလေးဖြစ်ပါတယ်။ သားကြီးကတော့ (၉)နှစ် ရှိပါပြီ။ အခါပေါင်းများစွာ အမျိုးသမီးက ကျွန်တော်ရဲ့ ထံကေလိခရီးစဉ်တွေမှာလိုက်ရာ တစ်ခါတစ်လေ တစ်နေ့ကိုတတ်တော့ သားသမီး (၂) ယောက် ကိုကောင်းမှန်စွာ ထိန်းသိမ်းစေရန်ရှောက် တတ်သည့် သူတို့၏ အဒေါ်လေးနှင့်ထားခဲ့ကြတယ်။

အမျိုးသမီး Kiop က ကလေးတွေကို ထံကေလိပေးခြင်း တာဝန်ယူပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့သည့် အမှုတော်ထဲပါဝင်ရသည်မှာ ပျော်ပါတယ်။ ညု၌ဗုံးပန်းခြင်း များလေလေ၊ စိုးမြောက်ခြင်းကလေည့်တိုးလေလေပါဘဲ။ ကျွန်တော်တို့၏ ဝင်ငွေက စိုက်ပျိုးရော်စိုက်နဲ့တွေမှာ အလုပ်ယုပ်ကြသည့် သူများလောက်မကောင်ပါ။ သို့သော် ဘုရားသင်က မိသားစုအတွက် နေ့စဉ်လုံးလောက်သောကောင်းကြီးများချေပေး မစပါတယ်။

ထံကေလိထွက်တိုင်း ကျွန်တော်နှင့် အမျိုးသမီးတို့က ဘုရားသင် ဘယ်လို ဦးဆောင်လိမ့်မည်ကို သိရှိစွဲ အတူတက္ခ ဆုတောင်းလေးပြုကြတယ်။ တန်းနှင့် တစ်မနက်၌ Phu Hiep အသင်းတော်ကိုသွားပြီး နှုတ်ကပ်ပတ် တော်ဝင့်စိုးစိုးပါတယ်။ အဲဒီမနက် အတော်ကြီးအိပ်ရာနီးကာ အမျိုးသမီးကို ပြောလိုက်တယ် “Phu Hiep အသင်းတော်သို့ စက်ဘီးနှင့်သွားပြီး ပွဲတော်မဂ်လာပေးရမှာမို့ စောဘေးအိပ်ရာထဲကြစွဲ”။

အမျိုးသမီးက ဘုရားသင်သည့် ကျွန်မန်လုံးသားထဲ စကားပြောပါတယ်နော်။ “ဒီမနက် ကျွန်မတို့ Phu Hiep အသင်းတော်ကို သွားစွဲ စိုးပါဘူးဖြစ် နေတယ်”။ အမျိုးသမီးပြောသည့်အရာကို ကျွန်တော်လည်း သဘောတူသဖြင့် နောက်တစ်ပတ် ကျုမ္မသွားစွဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြတယ်။

ကျမ်းစာအုပ်လုယူသမီးပိုက်ခြင်း

ထိုတန်းနှင့်နှင့် ညနေပိုင်းတွင် အသင်းတော်မှုညီအစ်ကို (၈)ယောက်က ကျွန်တော်တို့ အိမ်သို့ ပြေားလာပြီး “အိုး-ညီအစ်ကို K'Be ရော အခုပ်တို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမှာလ ဒီမနက်ကျွန်တော်တို့ တို့ပြုစဉ်းဝေးနေသည့် အိမ်သို့ အထူးရဲ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ရောက်လာကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့တွေ လက်ထဲမှာ ကျမ်းစာအုပ်တောင် ကိုင်မထားသေးဘူး။ ကျမ်းစာက နံရုံများချိတ်ထားတဲ့ လွယ်အိတ်မှာဘဲ ထည့်ထား တို့ရဲတွေက အထဲဝင်လာပြီး နှုတ်သွားကြပြီး သူတို့တွေ

အလွန်ကို ဒေါသပုန်ထနေတဲ့ ပုံပါဘဲ”။

ဤတိုင်းရင်းသားစုများ၏အိမ်သည် ရှိုးရှိုးလေးတွေဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့က ကျွမ်းစာအုပ်ကို နံရုံမှာ ချိတ်သည့်လွယ်အိတ်တွေမှာ ထည့်သိမ်းထားတတ်ကြ၏။ ရဲတွေက ထိုလွယ်အိမ်တွေမှာ ရှာဖွေကာ ကျမ်းစာ အုပ်(၆)အုပ် ယူသွားခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေါ့ တစ်ချို့ကျွမ်းစာအုပ်ကိုတွေ့ကိုတော့ အခြားညီအစ်ကို အချို့က ရဲတွေမတွေ့ခဲ့ အမြန်ဖွတ်လိုက်ကြသဖြင့် ပါမသွားခဲ့ခဲ့။

ထိုနေ့မနက်တော့တော့ပိုင်းပိုပင် ရဲများသည်ညီအစ်ကို Nhiem အပါအဝင် ပြောင်းလဲခါစ လူသစ်(၇) ယောက် သူတို့တွေ ခရစ်ယာန်ဖြစ်လာတာ (၇)လသာ ရှိုးသားသွားရှိုးရှိုး Doin ဗျာဖော်မှုအောင်းဆီးခဲ့ကြ၏။ ဤခရစ်ယာန်များကို ယ်ဆီးပါချိန် ရဲများကကျွန်တော်ကိုပါ ရှာဖွေခဲ့ကြရာ သူတို့ကိုအမိန့်တစ်ခုပေါ့ခဲ့ကြသည် မှာလာမည့် အဂါနေ့ရဲစာန်းကို သတင်းပေးပို့ကြရန်ဖြစ်၏။ အဲဒီနေ့ရဲများက Phu Hiep အသင်းတော်ကိုလည်း ရောက်ရှိလာကြကာ “K'Be ဘယ်မှာလ” ဟူမေးမြန်း ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီနေ့ Phu Hiep အသင်းတော်သို့မသွားဖို့ရန် အကြောင်းပေးလာသည် အမျိုးသမီးကို အထူးကြွေးဇူးတင်မိပါတယ်။

နောက်တမနက်တွင် ရဲစာန်းသို့လာဖို့ အခေါ်ခံရပါတယ်။ အဲဒီကို ကျွန်တော် မသွားခင် ညီအစ်ကို Nhiem နှင့်တွေ့ဖြစ်ရာ သူက ပြောတယ် “ခင်များဒီမနက်က Phu Hiep အသင်းတော်ကို မလာတာသိပ်ကောင်းသွားတယ် ရဲများက ခင်များကို ရှာခဲ့ကြတာ ပြီတော့ကျွန်တော်ကိုလည်း မနက်ဖန်ရဲစာန်းသို့ ခေါ်ထားကြတယ်လဲ”။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် အတော်ကြာအောင် ဘာတွေပြောကြရမည်ကို ထဲ့ဖြတ်ပြောဆိုခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော်က သူ့ကို ခွန်အားပေးခဲ့တယ်။ “မကြောက် နှုန်းတော် ဘုရားသခင်မင်းနှင့် အတူရှိတယ်။ သူကို မမှားပါ၊ သတိထားပါ သူတို့က ခင်များက ဒီလိုလွည်းများကာ ပေးကြလိုပ်မယ်။ ခင်များအကြောင်း ညီအစ်ကို K'Be ပြောပြလို ငါတို့သိထားပြီးပါပြလို ပြောလာခဲ့ကြရင် မယုံလိုက်နော်”။

နောက်များသိပ်မကြာမိ Phu Hiep အသင်းတော်မှ ခရစ်ယာန်အမျိုးသား အားလုံး ရဲစာန်းသို့လာခဲ့ကြရန် အမိန့်စာ ရောက်လာသလို သူတို့တွေ့စာန်းမှာ အဖော်ခံရခြင်းဖြစ်တယ်။ အဖော်ခံရပြီး ပထမအပတ်၌ သူတို့တွေ့သည် တစ်ယောက် တစ်နေရာ အမှားဝန်းကြမ်းများတွင် အစာရေဆာမကြေးပဲ ချုပ်ထားကြ၏။ ဒုတိယအပတ်ရောက်လာတော့ ညီအစ်ကို K'Nhin သည်အကြောင်းခန်းငယ်နံပါတ် (၇)မှာ ထည့်ကြ၏။ ငါးအခန်း(၇)သည် ထောင်သားအားလုံးအသံ့ပြုသော အိမ်သာ ရှိုးသည်အထူးခန်းဖြစ်၏။ အဲဒီအခန်းထဲ နေရသူထောင်သားခရစ်ယာန်တိုင်းက ဒီပါးသည်အနဲ့အသက်ကြောင့် ထမင်းမော်နိုင်သောအခန်းပင်။ ညီအစ်ကို K'Nhin

သည် ထိအခန်းတွင်တစ်ပတ်တိတိ နေခဲ့ရ၏။ သူထောင်မှလွတ်မြောက်လာပြီးနောက် အိမ်ရောက်တော့ (၃-၄)လကြာ အလွန်ဆိုးဆိုးရွားရွားမကျိန်းမဟာ ဖြစ်ရတော့၏။ ကျွန်တော်က အဲဒီအခန်း(၃) မှာအထည်မံခဲ့ရပါ။ သို့သော် ရဲများသည်ကျွန်တော့ကို ဖြော်ပြောက်ကြတယ်။ “တကယ်လို့ ခင်ဗျားအနေဖြင့် သတင်းကို မှန်မှန်ကန်ကန် ပြောခဲ့ပါက အဲဒီအခန်း(၃)သည် ဘယ်လိုပျိုးလည်းဆိုတာ ခင်ဗျားသွားမည်းစမ်းရမယ်နော်”။

ထိုခရစ်ယာနှင့်အစ်ကိုများသည်သတင်းမှန်မပြောကြ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုသော် ကျွန်တော့အကြောင်း ဖုံးရှုက်ထားကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရဲများကပြောပါတယ်။ ကြုံခရစ်ယာနှင့်အစ်ကိုများသည် သစ္စနှင့်သောကြောင့် သူတို့၏အသင်းကို လာရောက်ပြီးဆောင်နေသူမှာ ကျွန်တော်ဖြစ်ကြောင်း ရဲများထံမပြောလို့ခဲ့ကြချေ။ ဒါကြောင့်သူတို့တွေ တိတ်ဆိတ်နေကြ ခြင်းဖြစ်၏။

စွဲနဲ့လသည် ကောက်ပဲသို့။
 ရိတ်သိမ်းချိန်ဖြစ်သောကြောင့်
 အလွန်ခက်ခဲပါတယ်။ အိမ်တိုင်း
 လိုလိုစားမ စရာမနိကြချေ။ စုသိမ်း
 ထားသော စပါးဟောင်းများ
 ကုန်သွားချိန်နဲ့ စပါးရိတ်သိမ်း
 စပြုချိန် ကြားကာလမ့် စွာသား
 များစားဖို့သောက်ဖို့ အတော်
 အကြပ်အတည်း တွေ့တတ်သည်
 အချိန်ဖြစ်ပါတယ်။ ခရစ်ယာနှင့်
 မိသားစုများမှာလည်း အိမ်မှာ
 စားစရာရှားပါးနေချိန် ဖြစ်သော်
 လည်း အိမ်သားများက ထောင်
 တွင် ချုပ်နောင်ခံနေရသော အမျိုးသားများအတွက် ထမင်းဟင်းပို့လာကြတယ်။

အသင်းသူ/သားများက ထောင်ကျခံနေရသူများအတွက် အလူခြင်းများ ပါဝင် လှုံးခိုးကြရန် ကျွန်တော်ခွန်အားပေးခဲ့တယ်။

ရဲများသည် အသင်းသူ/သားများနှင့် ထောင်ကျခံနေသူများတို့ အဆက်အသွယ် လုပ်ဖို့ ခွင့်မပြော။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ရဲများစိုးရိမ်းသည်အရာမှာ အသင်းသူ/သားများနှင့် ထောင်ကျခံသူများအချင်းချင်း အားပေးခြင်းနှင့် အကြုံအသဏ္ဌားပေးခြင်း ပြုကြမည်ကို သိသောကြောင့်ဖြစ်၏။ အနီးသည်များသည် သူတို့ ခင်ဗျားသည်များ

အတွက် ထမင်းကို ချင်းတောင်ထဲမှာထည့်ကာ အပ်ထားခဲ့ကြရ၏။ တစ်ရက်ခြား တစ်ခါ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို ကြိုးစားယူလာပေးကြ၏။ ဒါပေမဲ့ ရဲများက ငါးဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို ယူစားစိုက်ပြီး ထမင်းနှင့် ဆားတွေကိုပဲ တံ့သီးပေါက်မှာ ထိုးည့်ထားတတ်ကြတယ်။

ဤညွှန်းပန်းခြင်း၏နောက်ပိုင်း ခရစ်ယာန်များ၏ယုံကြည်ခြင်းမှာ အနည်းငယ် လှုပ်ခါသွားသဖြင့် အသင်းသူ/သားများက သူတို့ဆာသို့ကျွန်တော်ကို လုံးဝ မလာ စေလိုသည့်အကြောင်းလာခဲ့ပါက ညျဉ်းပန်းခြင်းက သူတို့အပေါ် ပိုမိုတိုးလာမည် ဖြစ်ကြောင်းစကားလှမ်းမှာလိုက်ကြတယ်။ ဒါနဲ့ ထိုအသင်းသူ/သား များထံ ကျမ်းချက် မသလဲ ဘား၆၆ ၌ ဘုရားပြောထားသည့် ကျမ်းပိုမိုအားဖြင့် အားပေးလိုက်တယ်။ “ရိုကြောင့် စိတ်မပျက်သောသူသည် မော်လာရှိ၏...”ဟူသော ကျမ်းပိုမိုနှင့်အတူ အခြားကျမ်းချက်များကိုသုံးကာ အားပေးခဲ့တယ်။ ထိုနောက် မကြောမီသူတို့တွေက ကျွန်တော်ကိုအသင်းတော်သို့ ပြန်လာဖို့ရန် ခေါ်ဖိတ်လာကြ၏။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်သည် အသင်းတော်ကို ပြန်သွားကာ ခွန်အားပေးသဖြင့် အသင်းတော်သည် အရင်ထက် ပိုမိုနှင့်မာလာခဲ့တယ်။

Don Duong မှ ညီအစ်ကို(၃)ယောက်အဖမ်းခံရပြီးနောက် သူတို့ထံမှ ဘာသတင်းအစအနမ္မာ မရခဲ့ကြ။ ဒါကိုငွေ 750,000 dong (၃-၄ လ၏ လုပ်အခာ) ပေးပြီးမှ လွှတ်မြောက်ပါတော့၏။ ခရစ်ယာန်တွေပေးဖို့ ငွေပေါ် ကြသောကြောင့် ကျွန်တော်ဆီလာကာ အကူအညီတောင်းကြတယ်။ “တိတို့ ပိုက်ဆံဘယ်က ချေးဌားနိုင်မှာလဲ၊ ထောင်က လွှတ်မြောက်လာခဲ့ပြီးနောက် တော်သွားကာ သစ်ဖြတ် အလုပ်လုပ်နိုင်သလို အခြားဘာအလုပ်ဘဲ ဖြစ်ဖြစ်လုပ်ပြီး ပြန်ပေးမှာပါ။

ရွာင်းလေးမှ တိုင်းရင်းသားစု လူတွေအနေဖြင့် ပိုက်ဆံမရှိကြပါ။ ချေးဌား ပေးမဲ့သူလဲ မရှိကြချေး။ အကယ်၍ခံရခြစ်ယာန်များက ဒါကိုငွေပေးနိုင်သွေး ရဲများသည် သူတို့တွေကို (၂)လထောင်ဒါက် စီရင်မည်ဖြစ်၏ ကြိမ်ပေါင်းများစွာ ဤကဲ့သို့သော အခြေအနေမျိုးအတွက် ခရစ်ယာန်များသည် မယုံကြည်သူများထံမှ ငွေကို မတန်တစ်ဆော့ အတိုးငွေနှင့် ချေးဌားရလေ့ရှိကြ၏။ အကယ်၍ ငွေ 100,000 dong ချေးလျှင် ဥပမာ(၆)လ ကြာသည့်အခါ သူတို့တွေက 170,000 dong ပြန်ပေးဆပ်ရမည်ဖြစ်ပါတယ်။ (၆)လဆုံးသည့်အခါနိုင်သည် အကြွေး ပြန်ပေးဆပ်နိုင်ဖို့ အချိန်တို့တောင်းလွန်လှပါတယ်။ ခရစ်ယာန်ပိုသားစုများအနေဖြင့် သူတို့တော်နိုင်သူမျှ ပြန်ပေးဆပ်ကြ၏။ အကယ်၍ သူတို့ ပို၍ တတ်နိုင်သော ပိုပေးကြတယ်။ သို့အောင် ကျေနှစ်တင်းတိုင်းမယ မတင်းတိုင်းဘူးဆိုတာကတော့ မယုံကြည်သူ တစ်ယောက်ချင်း အပေါ်မူတည်နေလေ၏။

အချို့ခရစ်ယာန်များက ပိုးချည်ထုတ်ယူနိုင်သည့်အကောင်ကို မွေးမြှုံးပြီးမှ ရသောငွေဖြင့် ပြန်ဆပ်ကြတယ်။ အချို့က သစ်ဖြတ်ခြင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အချို့က တစ်ရက်တာနိုက်ခင်းမှုရရှိယဉ် လုပ်အားခက် စုစုပေါင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ထောင်ထဲက သူတို့၏ခရစ်ယာန် ညီအစ်ကိုများအတွက် စုပေါင်းပေးဆပ်ကြ၏။

အသင်းသူ/သားများကို ကွွန်တော့ရဲ့ အမိကအလုပ်သည် ဘုရားသခင်ကို အစောင့်ဖို့ ငွေအများကြီး မရှိရကြောင်း နားလည်အောင်ရှင်းပြရတယ်။ အတူတက္က ဆုတောင်းကြရာ ဘုရားသခင်သည် ကွွန်တော့တို့ လိုအပ်နေသည့် တိကျသော ငွေပေါ်ယာ (750,000) ဝေါ်ကို မြှုပ်ထဲမှ ခရစ်ယာန် (၈) ယောက်အသုံးပြုပြီး ပေးချေ ခဲ့ပါတယ်။ ဒါနဲ့ ညီအစ်ကို (၃)ယောက်လွတ်မြောက်လာခဲ့ကြရ၏။ ထို (၃) ယောက်သည် ဒါက်ငွေမပေးဆောင်နိုင်ကြသော်လည်း ထောင်ထဲသွား စရာမလိုဘဲ တစ်ခုတစ်ယောက်ပေးဝေခြင်းကြောင့် လွတ်မြောက်လာကြသည့် အတွက် ဘုရားကျေးဇူးတော်ကို ချို့မွမ်းမိပါတယ်။

ဤခရစ်ယာန်ညီအစ်ကို (၃) ယောက်သည် ထောင်ထဲတွင်သင်ယူခဲ့သော သင်ခန်းစာတစ်ခုမှာ သူတို့အဖော်ဖြင့် လူကိုအားကိုသည်အပါ လူကာဘာမှ လုပ်မပေး နိုင်သောကြောင့် ဘုရားကိုအားကိုခြင်းသည်သာ အကောင်းဆုံးဖြစ်ကြောင်းပင်။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့တွေအတွက် နည်းလမ်းပေါင်းစုံဖြင့် ကူးမှန်ပါတယ်။ သူတို့တွေအဖော်ဖြင့် အကောင်းဆုံးအစောင့်ရန် ဘုရားသခင် ခွင့်အားပေးပါ၏။

ခြုံးပြုခြင်းမှာ

မနှစ်က ငပြီလ၏ ညတစ်ညွှေး ညီအစ်ကိုတစ်ယောက်က ကွွန်တော်တို့ကို ပေါ်တော်ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ချွာတစ်ချွာရှိ Long Queue အသင်းတော်သို့ခေါ်သွားပါတယ်။ ကွွန်တော်နှင့် အမျိုးသမီးတို့ ငင်းညီအစ်ကို၏ ပေါ်တော်ဆိုင်ကယ်နောက်ဖက်၌ စီးနှင့်လိုက်ပါသွားကြပြီး၊ ကျမ်းစာအုပ်နှင့် ဝောအချို့ကိုပါ ယူသွားကြပါတယ်။

ထို့ခြားသို့ရောက်ဖို့မြန် တက်လိုက်ဆင်းလိုက်နှင့် တောင်တန်းတွေ ကြားလမ်း ကလည်း အလွန်ကြား တမ်းသော ချို့ခွှက်တွေပေါ်သောလမ်းဖြစ်၏။ ကွွန်တော်တို့၏ ဆိုင်ကယ်မှာမျိုးပါတယ်။ သို့သော များသောအားဖြင့် ညာတွေမှာ ဆိုင်ကယ်စီးသည့်အပါ လုံခြုံမှုရရှိဖို့ မြို့ဂိုလ်တွေနဲ့မဖြစ်နေရမှာသာလျှင် ထွန်းကြတယ်။ လမ်းကောင်းကောင်း မမှတ်ပို့သည့် အပါအတွက်တွန်းဖို့ ပတ်မြတ်စွာ တတ်မြတ်စွာ တတ်မြတ်စွာ ပြောလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ပြန်ပိတ်ဆိုင်းကာ ခနီးကို ဆက်သွားကြတယ်။

ကယ်များကိုကြည့်ခြင်းနှင့် ဆိုင်ကယ်စီးသို့တတ်မြတ်စွာ သုံးပြီးရွာတစ်လွှာက်

သွားရသဖြင့် ဘယ်ကိုပွားနေသည် မသိနိုင်။ သို့သော် ဆိုင်ကယ်ဟောင်းသူ ညီအစ်ကိုက ဗျာလမ်းအားလုံးကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်တယ်။

မိုးတွင်းကာလဖို့ ဆိုင်ကယ်ချောက်ဖို့ဆိုတာ အင်မတန်လွယ်ကူတယ်။ တစ်ချို့သောနေရာတွင် လမ်းဆိုးသည်သာမက ချွဲထူထပ်နေသဖြင့် ဆိုင်ကယ်ကို ဟောင်းလို့မရ ဖြစ်တတ်တယ်။ တစ်ညွှန်တော့ ချွဲထူသည်လမ်းကို အရိုက်ပြင်းစွာနှင့် ချွဲအိုင်ကြားဟောင်းနှင့်ခွဲကြားတယ်။ ကြိမ်ပေါင်းမနည်း ရေတွဲပြုတ်ကျေကြားတယ်။ ကျွန်းတော်ဝို့မှ မိုးရှိပေ့ပဲ့ လမ်းကတစ်အားချော်နေတယ်။ အလွန်စေးသောချွဲလမ်းထဲ ပြုတ်ဟောင်းရတော့ လမ်းဘေးသို့ ပြုတ်ကျေသွားသည် အကြိမ်ကလည်း မနည်းပါ။ ခရစ်တော်၌ အခြားသောညီအစ်မတစ်ယောက်ပါ ပြုတ်ကျေသွားခဲ့တယ်။ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို ရွှေတိုးနောက်ဆုတ် လုပ်ကာ ဖြည့်ဖြည့်ချင်းမောင်းနေသိန် သူမကို ဖြုပြုကိုင်လျက် ထိနိုင်ရပါတယ်။ ချွဲတွေကြားနှင့် ကျွန်းတော်ဝို့၏ ကိုယ်ခွဲ တစ်ခုလုံးမှာ ဝါထိနှုန်ပေသွားခဲ့တယ်။

သွားရမည့်ခရီးကအလွန်ဝေးနေပါသဖြင့် ဆိုင်ကယ်ရပ်ကာ တုတ်ချောင်းကို သုံးပြီး ဆိုင်ကယ်၏ဘီးများ နှင့်ဘီးအဖုံးများတွင် ပိတ်ဆိုက်ပေါ်သော ချွဲစေးများကို ခြစ်ခွဲကြတယ်။ ပြီးတော့စက်နိုးကာ ခရီးပြန်ဆက်ကြ ရာဘီးတွေကြား ချုပ်ပိတ်ဆို သွား ခဲ့ပါတယ်။

ဗျာကိုရောက်ဖို့ နာရီပေါင်းများစွာ ဟောင်းနှင့်ရာတ်ပါတယ်။ ထို့ကြောင့် အသင်းသူ့/သားများထံ ညုပ်စွဲတွင် လည်ပတ်ရာတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူတို့တွေသည် နေ့အချိန်၌ ကိုလိုပော့(ပု)ခန့်ဆေးသောနေရာတွင် အလုပ်ထွားဆင်ကြရသောကြော်ပုံ၊ သူတို့သည် အိမ်ထဲမှာညုပ်စွဲသောကြော်၌၌ မိမ့်ကာ ရေနွောက်မြော်ကျေသောက်ကြ၏။ လူတိုင်းက ထိုင်လျက်ကျွန်းတော်ဝို့၏အလာကို စောင့်ဖျော်နောက်တယ်။ ကျွန်းတော်ဝို့ ငါးရွာသို့ရောက်သည်နဲ့ အိမ်တွေမှာလည်ပတ်ခြင်း တစ်ခါတစ်လေ လူမှုမာအတွက် ဆုတောင်းခြင်း၊ ကျွမ်းစာ ဟောပြောခွဲအားပေါ်ခြင်း နာရီပေါင်းအတော်ကြား သူတို့၏ အတူနေကြတယ်။ ကျွေးကျွေးလုပ်စရေးပျော်သည်အပါ ရွှေထွေမသိခင် အမြန်ပြန်လာရပါတယ်။ ဆိုင်ကယ်မီးမထွန်းဘဲ နှီးကြောင်နီးရှုက်ဖြင့် အပြန်နုံးပြန်ထွက်ခွာလာကြတယ်။

တစ်ညွှန် ကျွန်းတော်ဝို့သည် Quang Khe မှ တစ်ခြားတစ်ဖက်သို့ ဖြတ်ကျော် ကာ Lai Dong ခရိုင်၏ ကျေးလက်ဒေသပို့ဗို့ ပြုတ်ခွဲကြပါတယ်။ ငင်းနယ်မြော် ပြစ်တစ်စင်းရှိရတယ်။ ကျွေးတွေပျောက်တွေပေါ်သည် အလွန်နက်သော တော်စုံ ကိုလည်း ဖြတ်လျောက်ခွဲကြတယ်။ တော်နက်တွင် ဖြတ်လျောက်စဉ် ရွှေဆုံးလှု၏ နောက်၌ ရထားတဲ့ကဲ့သို့ စိတန်းလျောက်ကြရပါတယ်။ ဒေသခံ တိုင်းရေးသားစုံများ သည် ခြုံမျက်များကိုသာ အနည်းအကျဉ်းခုတ်ကာ လမ်းအဖြစ် အသုံးပြု သွားလာ

တတ်ကြလေ့ရှိတယ်။ အဲဒီညာ ညီအစ်ကိုတစ်ယောက်က ဂျွန်တော် ရှေ့ အခြားတစ်ယောက်က ဂျွန်တော်ရဲ့နောက်မှာ ဘူးပရှည်ကြီးထမ်းကာ လျောက်ကြတယ်။

သစ်ကိုင်းပြောက်များပေါ်နှင့်လျောက်သံနှင့်ပါးပင်များပေါ်တက်သံကို ဂျွန်တော်တို့ကြားလိုက်ရတယ်။ “အဲဒါ ကျားများလားပသီ” လို့ ဂျွန်တော်ပြောလိုက် မိတယ်။ ဂျွန်တော်ရှေ့က လူပြန်ဖြေသည်မှာ “ဟင့်အင်။ မဟုတ်လောက်ပါဘူး” သို့သော် ဂျွန်တော်လှည့်ကြည့်လိုက်သည့်အခါ ညာဘာက်ခြမ်းမှာ ကျားသစ်တစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ အဝါရောင်နှင့် အနုကြရောင်အစိုးကြော်းတွေ့ကို တွေ့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဂျွန်တော်တို့က ပြောလိုက်တယ်။ “ဒါ၊ ဒါတို့ကို ဘုရားကွယ်ကာမှပါ လျောက်သာ ဆက်လျောက်” ဒါနဲ့ဆက်လျောက်ခဲ့ကြတယ်။

ဂျွန်တော်ရဲ့ ခွန်အားအရရားကျိုမ်းဖို့ဖြစ်သည့် ယော (၁၉၅၁၆) ၅၂ ဂျွန်တော်တို့ကို ဘုရားသခင်ဘယ်လို့ ရွှေးကောက်ထားကြော်းတွေ့ရတယ်။ “သင်တို့သည် ငဲ့ကို ရွှေးကောက်ကြသည်မဟုတ်၊ ငါသည်သင်တို့ကို ရွှေးကောက်သဖြင့် သင်တို့သည် သွား၍၍တည်ကြည်သော အသီးကိုသီးမည်အကြောင်း... ငါခန့်ထား၏” ပြည်ပမှာ ရိုကြသည့် ခရစ်တော်ပြည်လီအစ်ကိုဟောင်နှုမများထံ အကူအညီတောင်းခံလို့ သည်မှာ အထူးသဖြင့် ဂျွန်တော်ရဲ့လူမျိုးစုဖြစ်သည် K'110 နှင့် ပီယာက်နမ်တိုင်းပြည်အတွက် သတိရရှိတောင်းပေး စေလိုပါတယ်။ ဒါမှသာလျှင် ငပံ့ဂေလိုတရာကို လွှတ်လပ်စွာ ပောပြောနိုင်ပြီး ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် ကျယ်ဝန်းစေမည့်ဖြစ်ပါတယ်။ ဂျွန်တော်တို့က လည်း ခရစ်တော်ပြု ညီအစ်ကိုဟောင်နှုမများအားလုံး အတွက်သတိရရှိတောင်းပေးနေပါတယ်။

အခန်း (၅)

ဒီမိမာရှိသော ပျံ့ဖွားခြင်း

စိတ်နှလုံးနှင့် လုပ်ဆောင်မှုများ၏ ပြောင်းလည်းကောင်းတစ်ခု

ရဲဝန်ထပ်းဘဝတုန်းက ကျွန်တော်ကတရားဟောဆရာတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ခဲ့တယ်။ သူ့ကို ကျွန်တော်တို့က သူရဲ့ဘာသာရေးလုပ်ဆောင်မှုများအတွက် ဖော်ပြန်းစဉ်ဆေးဖို့ ရဲခန်းကိုခေါ်ခြုံကြတယ်။ ရဲတစ်ယောက်အနေဖြင့် ဟိုရှိမင်းမြို့¹ (Saigon) တစ်စိုက်ထက် ကွန်မြေးနှစ်ဦး ပိုမိုပြင်းထန်သော Que နှင့် Da Nang နယ်ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပိုပြီးအနီးကပ် တော့ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တာဝန်ကျသည့် Que Son အစိုင်းသည့် Da Nang နယ်တစ်ခုလုံးထဲ၌ အခက်အခဲဆုံးသောအပိုင်းအဖြစ် ကျော်ကြားသောနေရာအောင်သဖြတ်တယ်။

ထိုဒေသတစ်စိုက်တွင် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်အများနှုံးကြသည်ကို ကျွန်တော်သိတ္ထားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ထိုခရစ်ယာန်များ၏ သက်ရှင်မှုက ခရစ်ယာန်နှင့် မတူကြပေ။ သူတို့တွေက ပြောက်များစွာသောရာအတိမှုများကို ကျူးလွန်တတိကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့သည် သင်းအုပ်ဆရာကို ခေါ်ယူကာသတိပေးကြရတယ်။ ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအများသည် ထိုသင်းအုပ်၏ အသင်းသူးများဖြစ်နေကြခြင်းကြောင့်ပင်။ အထက်လူကြီးများက ဤကိစ္စကို ဖြေရှင်းရန် ကျွန်တော်လက်ထဲအပ်ပေးကြတယ်။

အကြမ်းဖက်မှု နီးမှာနှင့် လူသတ်မှတ်သည့် လူမှုရေးဆိုင်ရာ၊ ရာစေတ်မှုများကို ကျွန်တော်က ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရပါတယ်။ အချို့သော အမှုများသည် လူတွေကို အပြစ်ဖို့ရန် ဖြစ်သည့်အခါ ကျွန်တော်တို့က ထိုပြစ်မှုကို စကားနှင့်ပြောဆိုဆုံးမပြီး ရှင်သိမ်းလိုက်ကြတယ်။ ခရစ်ပုံ့နှင့်အများစုသည် ကျွန်တော်ကို ကြောက်သောကြောင့်

¹ After the Communist takeover in 1975, the city of Saigon was renamed Ho Chi Minh City. Many Vietnamese living in the South use either name when referring to the city.

စကားများများ မပြောကြခဲ့။ ဒါပေမဲ့ ဤသင်းအုပ်ဆရာကတော့ ကျွန်တော်ကို ကြောက်ပုံမပါ။

ဒါနဲ့ကျွန်တော် ဒေါသထွက်ပိတယ်။ သင်းအုပ်ဆရာကို သူ့ဘာသာရေး အကြောင်းမျေားသည်အခါး၊ ကျွန်တော်ကို ဝေစာတွေ ကမ်းပေးလာခဲ့တယ်။ သူ့သည် ကျိုးစာထဲက အဖြစ်အပျက်များနှင့် အခြားအကြောင်းအရာများစွာကို ပြောပြခဲ့ပေမဲ့အားလုံးကို ကျွန်တော်မမှတ်ပိနိုင်တော့ပါ။ ပိုမိုကြားလိမ့်တိ ကျွန်တော်မှာ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။

ကျွန်တော်တို့သည် (၃)နာရီနှစ်ကြာအောင် ပြောဆိုခဲ့ကြတယ်။ သင်းအုပ်ဆရာက အလွန်ယဉ်ကျေးသည့်သာမက နိမ့်ချုပ်ရှိတယ်။ ဤစိတ်နေသဘောထားတွေသည် ကျွန်တော်ကိုတကယ်ဘဲ ဖော်စားနိုင်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်စားပွဲခုံမှာ တိတ်ဆိတ်စွာ ထိုင်နေစဉ်၊ သင်းအုပ်ဆရာက ဖြည့်ညွှေးစွာဖြင့် ဝင်ကေလိတရားတော်ကို ဝင့်ခဲ့ပါတယ်။ သူအမှုအရာသည် အလွန်ဖြောင့်မတ် သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူအနေဖြင့် ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ဖြစ်စေ၊ မကျူးလွန်သည်ဖြစ်စေ သူ့ကိုကြည့်ရတာ ဖြောင့်မတ်သည် လူတစ်ယောက်နှင့်တူပါတယ်။ သူနှင့် ယခုလိအတူ စကားပြောဆိုရသဖြင့် ကျွန်တော်ဝင်းသာမိတာအမှုပါ။

သင်းအုပ်ဆရာနှင့်တွေ့ခဲ့ပြီး များမကြာဖိ ကျွန်တော်ဘုရားကျောင်း စတက်ပါတော့တယ်။ ကျွန်တော် ဘုရားကျောင်းသွားသည်ကို လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက် ရေအမှုထဲများမသိကြပေး၊ ဘုရားကျောင်းကို နောက်နှစ်မှာပင် စက်ဘီးနှင့်သွားပါတယ်။ ကြောက်စိတ်ဟူ၍ ကျွန်တော်မှာ မရှိတော့ပါ။ ဘုရားကျောင်းတက်ချင်စိတ်တအား ပြင်းထန်နေပြီ့ အဖော်ခံရမည်ကိုပင် ကျွန်တော်အတွက် ဂရုမစိုက်အားတော့ပြီး။

Linh က ကျမ်းစာကိုင်နေစဉ်

ဘုရားကျောင်းဆိုတာ ဘာမှန်းမသိရသေးသော်လည်း သင်းအုပ်ဆရာ၏ အိမ်မှာထိုင်ရင်း ဘုရားကျောင်းထဲသိဆိုချိုးမှုများနေကြသည့် အလွန် နားဝင်ချိုလှသော သီချင်းသံများကို နားထောင်ကာ ပျော်နေခဲ့ရတယ်။ ဘာသီချင်းဆိုတာ ကျွန်တော်မသိနားမလည်းပေမဲ့ ဂရုစိုက်ပြီး နားထောင်ခဲ့ပါတယ်။

သင်းအုပ်ဆရာက ကျွန်တော်ကို သူ့အိမ်မှာထမင်းစားဖို့ ခေါ်ပါတယ်။ သင်းအုပ်က ကျွန်တော်ကို မကြောက်ပေမဲ့ အခြားအသင်းသူ/သားများမှာ ဖိမ်နေက

တယ်။ ဖြစ်နိုင်တာက သူတို့တွေ ကျွန်တော်ကိုကြောက် နေရသည့်အကြောင်းရင်းဟာ ကျွန်တော်သည် ရဲတစ်ယောက်ဆိုတာ သူတို့သိထားသောကြောင့်ဖြစ်နိုင်၏။

ဘုရားကျောင်းကို ပုံမှန်တက်ခဲ့ပေမဲ့ ဘုရားသခင်ဟူသည် အဘယ်သူ ဆိုတာ ကောင်းမွန်စွာ မသိရသေး။ တစ်နှစ်ခန့်ကြောပြီးနောက် သင်းအပ်ဆရာက အခြားနယ် အသင်းတော်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့တော့ ကျွန်တော်အလွန်စိတ် စာတ်ကျေသွားသဖြင့် အီမိမှာဘဲ နေခဲ့တော့တယ်။

ထိုအခြေအနေဖြစ်ခဲ့သည့်တိုင်အောင် ကျမ်းစာအုပ်မရှိ ဘာမရှိနိုင် (၉) လခန့် အကြောနောက်ပိုင်း နှုတ်ကပတ်တော်ဆာဝတ်လာသည့်အတွက် ဆုတောင်းခဲ့တယ်။ နောက်တော့ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကောင်းမွန်စွာ သင်ယူခဲ့ပြီးသော ငံ့ဂေလိအဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့နှင့် တွေ့ဆုံးတစ်ခုကို ကျွန်တော်ရရှိခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့နှုန်လုံးသာထဲ ယောရှုခရစ်တော်ကို ဒေါ်ဖိတ်လက်ခဲ့ပေမဲ့ ဤခရစ်ယာန် ငံ့ဂေလိအဖွဲ့၏ ဝင့်ခြင်း မတိုင်ပါ ထိုတိခုမှုအကြောင်း နားမလည်ခဲ့သေးပါ။ ယခု ကျွန်တော်ရဲ့အလုပ်အတွက် စိုးရိမ်ခြင်းမရှိတော့ပါ။ ယောရှုနောက်လိုက်ခြင်းသည် ထာဝရဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်ရဲ့ ရဲဝန်ထပ်လုပ်ငန်းသည် ယာယိမှုသာ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်နားလည်ရပါတယ်။ ဘုရားပေးသမျှ အရာအားလုံးအတွက် ကျွန်တော်ကျော်နှင့် လက်ခံစွဲဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်အတွက်အနှစ်သက်ဆုံးကျမ်းပိုဒ်သည် “ထိုကျမ်းစာရှိ သမျှသည် ဘုရားသခင်မှတ်သွင်းတော်မှုသောအား ဖြင့်ဖြစ်၍” ဘုရားသခင်သည် ခုံလင်သောသူ ကောင်းသောအမှုအမျိုးပျိုးတို့ကို ပြုစခင်းအလိုင်း၊ ပြင်ဆင်သောသူဖြစ်မည် အကြောင်း၊ ဥပုဒ်ဒေါ်ခြင်း၊ အပြစ်ကိုဖော်ပြခြင်း၊ ဖြောင့်မတို့ဖြောပြပြစ်ခြင်း၊ တရားကို သွေ့နှင့်ခြင်း၊ ကျေးဇူးများကို ပြုတတ်၏။ (ပတီ ၃၁-၁၇) ဟူသောကျမ်းပိုဒ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားသခင်သည် ဤခရစ်ယာန် ငံ့ဂေလိအဖွဲ့နှင့် (၈)နှစ်ခန့် နှုတ်ကပတ်တော်လေ့လာခြင်း၊ အတူဆုတောင်းခြင်းပြုဖို့ တွေ့ဖုံး ပြုးအခွင့်ထူးအား ကျွန်တော်အတွက်ပြင်ဆင်ပေးတယ်။ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော်ထဲ၌ အလုပ်လုပ် နေသည်ကို ကျွန်တော်မြင်တွေ့ခဲ့စားရတယ်။

ကျွန်တော်လက်သည် အလွန်ဆုံးဆုံးရွားရွားပြင် ယောင်ကိုင်းနေသောလည်း ကုသဖွံ့ဖြေလက်ထဲပွာ မရှိပါ။ ဒါနဲ့ကျွန်တော်ဆုတောင်းတယ်။ “ကိုယ်တော်ဘုရား ကျွန်တော်မှာဖွေမျိုးပါ ဒါကြောင့် ကိုယ်တော်သည် ကုသရောလတူမျိုးများကို ဓမ္မဟော်၌ မောက်များစွာကို ကျွန်းမာခြင်းပေးခဲ့သကဲ့သို့ ကျွန်တော်ကိုလည်း ကျွန်းမာခြင်းပေးတော်မှုပါဘုရား”။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်တော်လက်ကို ချက်ချင်းပင် သက်သာ ကျွန်းမာခြင်း ပေခဲ့ပါတယ်။

စားပွဲ၏အခြားတစ်ဖက်ပေါ်၌

ကျွန်တော်သည် အစကစစ်သားတစ်ယောက်ပါ။ သို့သော် နောက်ရိုး ရဲာာက်သို့ ပြောင်းလိုက်တယ်။ ရဲစခန်း၌ (၁၂)နှစ်သာတာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီးနောက် ရဲများက ကျွန်တော်ကို အလုပ်ဖြေတ်ပစ်လိုက်ကြကြောင်း သိလာခဲ့တယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ကျွန်တော်ကိုပြောမပြုကြပါ၊ အချို့ရဲများပြောသည်က “အခါ ခင်များမှာ ဘုရားသာခင်ရှိ နေပြီဆိုတော့ ခင်များတို့ သိုးသန့်ထိုင်နေသုတေသနပြုပေါ့”။ သူတို့က ကျွန်တော်ကို လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်ရဲစန်ထမ်းတစ်ယောက်မျှ မရှိတဲ့ရုံးခန်းတစ်ခုမှာ နေစေကြပါတယ်။ ကျွန်တော်ကို ဘာအလုပ်မှုမလုပ်စေကြတော့သဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်လာကာ တိတ်ဆိတ်စွာပဲ နေလိုက်တယ်။

ရဲစန်ထမ်းဘဝကို ရပ်နားပြီးနောက် ကျွန်တော်မှာရှိသည် မြေကွက်ငယ်လေး၌ စိုက်ပျိုးရေးစတင်လုပ်ပါတယ်။ မြေကွက်မှာ စပါးနှင့် ကန်စွန်းဥများကို စိုက် တယ်။ သက်ကယ်အမိုးနှင့်မေကိုးအိမ်မှာ နေထိုင်ကြပါတယ်။ ပိုးစိုးချောင်သည် အိမ်၏ နောက်ဘေးဖက်မှာ ဆောက်ထားတယ်။ ထမင်းဟင်းကို သစ်အကိုင်းအခက် တွေ နှင့်ချက်ကြတယ်။ ကိုယ်ပိုင်ရေရှာ်းပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် ပိုတာ(၈၀၀)အကွာမှာရှိသည့် သူများ၏ ရောဘေးမှ နှေ့စဉ်သွားထမ်းရပါတယ်။ ရော်ဆိုမိုးချက်အသုံးပြုခဲ့ကြပေမဲ့ လွန်ခဲ့သည် (၁၂) မှစပြီးအိမ်မှာ လျှပ်စစ်မီးတန်းထွန်းနှင့်ကြ ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့အိမ်သည် တောင်ခြေအနီးမှာရှိတော့ ညုပိုင်းရောက်ရင် ကျား ကျိုနှင့်လုပ်လွှာစသည့် တေားရှိအကောင်များနှင့် အခြားတေားကောင်များ၏ အသံပေါင်းစုံကို ကြားရပါတယ်။ ပရ့စကောင်တွေရဲအော်သံကလည်း ဆူညံ့နေတယ်။ အိမ်ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်လိုက်ရင်တော့ လမင်းရဲ့အလင်းရောင်သည် အိမ်ထဲမှာ လင်းနေတတ်၏။ အိမ်တစ်ခုလုံးသည် လေတစ်စီးပိုးနှင့် တိုက်သောတောင်ခြေမှာ ဆောက်ထားခြင်းဖြင့်ဖြစ်ပါတယ်။

အိမ်ထဲမှာကလေးတွေရဲ့အပ်ရာအတွက်ပါးကုတင်တစ်လုံးနှင့် ကျွန်တော်တို့ အနီးမောင်နှင့်အတွက် တစ်လုံးကလွှာပြီး အခြားဘာမှုမရှိပါ။ ကုတင်ပေါ်မှာ ယပ်ကန်း ဖျာခင်းကြတယ်။ ကုတင်နိုင်ခဲ့ဖို့ ပါးကောင်းနှင့် လုပ်ရပါတယ်။ သို့မဟုတ်ပါက ခဏလေးနှင့် ပျက်တတ်ပါတယ်။

မကြာသေးခင်ကပဲ ရေကြီးတော့ ကျွန်တော်တို့အိမ်မောင်နဲ့ စိုက်ထားသည့် စုံခေါင်း အားလုံးပျက်စီးသွားတယ်။ ငှါးရေကြီးခြင်းက အိမ်ဆောက်ထားသည့်အပိုင်းကိုတော့ မရောက်ရိုင်သည့်ပါ အိမ်ပျက်စီးခြင်းပုဂ္ဂိုလ်ပါ။ မြေနှင့်သည့်အပိုင်းသာ ရောက်ခဲ့တယ်။

ကျွန်တော်တို့ မိသားစုလုံးကျွတ် ဘုရားကျောင်းတက်ကြတယ်။ ကျွန်တော်မှာ (၉) တန်းနှင့် (၁) တန်း အရွယ်သီးနှစ်ယောက်ရှိပါတယ်။ သူငယ်ချင်း အချို့က

ကျွန်တော်ဘာကြောင့်သူတို့နှင့်အရာက်အတူ မသောက်တော့သဖြင့် ကျွန်တော်နှင့် ပဒေဝင်းသင်းတတ်တော့ကြောင်း ပြောလာကြတယ်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်မှာ ပို၍ကောင်းမွန်သည့် ခရစ်တော်ပြုသူငယ်များအချို့ရှိလာပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့အိမ်လေးကို လူပေါင်း (၃၀) ခန့် ထိပ်ပြောကို ဂျယ်ဖို့ စည်းဝေးသော နေရာအဖြစ် အသုံးပြု ကြတယ်။ ကုလားထိုင်မနိုက်သောကြောင့် ကြိုးပြင်ပေါ်မှာဘဲ ထိုင်ကြရတယ်။ တရားဝင်အသင်းတော်မှ လွှဲ၍အိမ်အသင်းတော်အတွက် ခရစ်ယာန် စာပေါ့၊ စာရွက်စတပ်းဆိုင်ရာများ၊ သုံးဆောင်ခွင့်မရမပြုကြချေး၊ အကယ်၍ အိမ်အသင်းတော်များတွင် ခရစ်စာရွက်စာတပ်းများ၊ ကျမ်းစာအုပ်များနှင့် ဓမ္မသီချင်း စာအုပ်စသော မည်သည့်အရာမဆိုရမှားတွေ့ရှိပါက အားလုံးသိမ်းယူခဲ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာ ကျမ်းစာသင်တန်း စာအုပ် (၁၂)အုပ်ရှိကြရာ ပထမဦးစွာ အခြေခံခရစ်ယာန်အသက်တာ နောင်တတာရားအကြောင်းနှင့် ယုံကြည်ခြင်း အကြောင်း စတင်လေ့လာကြပါတယ်။

ရဲစခန်းမှ ကျွန်တော်ကိုခေါ်ဖို့ အမိန့်လာပေးတာ နှစ်ကြိမ်ရှိနေပါပြီ။ ပထမ အကြောင်းလာ၏စဉ်က ကျွန်တော်တို့တွေ့က ကျမ်းစာလေ့လာနေကြချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ အိမ်မှာလူအယောက် (၃၀) လောက်ရှိနေချိန် ညွှန်ငြုပ်စွဲ ရဲများရောက် လာကြခြင်း ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့အားလုံးက ဆင်းရာဟားတွေ့ပါ။ သို့သော်ရဲများက ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်ချင်းကို ၇၀ (၂၀၀၀) သည် ဒေါ်လိုက်ကြတယ်။ ထိုမျှမက ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်ချင်း ရဲစခန်းသို့ အခေါ်ခဲ့ကြတယ်။ ကိုလိုမိတာ (၃၀) ခန့် ဝေးသော ရဲစခန်းသို့ခြေလျှင်လျောက်ကြချိန် ရဲ(၄)ယောက်က ရှစ်ကား နှင့် ကျွန်တော်တို့၏ နောက်မှ လိုက်လာကြ၏။ ရဲ(၄)ယောက်စလုံးတွင် သေနတ်ကိုယ်စိနိကြ၏။ အကယ်၍ ပြေးအားသန်သူအနေဖြင့်တော့ အိမ်သို့လစ်ပြေးလို့ ရှိနိုင်မည်ဖြစ် သော်လည်း မပြေးနိုင်သူအတွက်မှာတော့ဖြင့် ရဲစခန်းရဲ့သို့ အရောက်လျောက်ရမည်ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့ထဲမှာ အဘိုးကြီး၊ အဘားကြီးအိုများ၊ လူငယ်များနှင့် အမျိုးသမီးများ အရွယ်ရုံး ပါဝင်ပါတယ်။ နွေရာသီချိန်မျို့ ဖုံးတစ်ထောင်းထောင်း နှင့်လျောက်ကြရပါတယ်။ လမ်းတစ်လျောက် လျောက်သွားကြစဉ် လူတွေက ကျွန်တော်တို့ကို ရိုင်းကြည်ကြတယ်။ အထူးသဖြင့် ကလေးလေးတွေနှင့် ကျွန်တော်တို့ အသင်းတော်မှ အခြားယုံကြည်သူများပေါ့။ ကျွန်တော်က လူအုပ်၏ရော့ဆုံးကနေ လျောက်ခဲ့ပါတယ်။

ခရိုင်ရဲစခန်း၏ရိုးသန်းသည် အလွန်လှပသောအဝါရောင် အုတ်တိုက်ဖြစ်ပါတယ်။ အယောက် (၃၀)သော ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့သည် အခန်းကြီးတစ်ခုသို့ ဝင်သွားကြတယ်။ ရဲတွေက ကျွန်တော်သည် ဤလူအုပ်တွေအ တွက်တာဝန်ရှိသူ ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုပြီး ကျွန်တော်ကလွှဲလို့ ကျွန်သည့်အဖွဲ့သားအားလုံးကို ချက်ချင်း ပြန်လွတ်

လိုက်ကြတယ်။

အခုစားပွဲ၏အခြားတစ်ဖက်များထိုင်နေချိန် ရဲအာဏာရှိများက မေးခွန်းများ မေးလာခဲ့ကြရာ ကျွန်ုတ်တော်ကလည်း အခွင့်ကြုံတိုင်း သူတို့တွေကို ငံကေလီဝင်ခြင်း ပြုပါတယ်။ (၃)ရက်တိုင်အောင် စစ်ဆေးမေးမြန်းခြင်း ပြုပြီးနောက် သူတို့တွေ မှတ်ချက်ယူကာ ကျွန်ုတ်ကိုလျှော့လိုက်ကြတယ်။ အချို့သောရဲများသည် သနားစရေကောင်းလုပ်တယ်။ ပြောက်များစွာသောရဲများက ယနေ့ထိ ကျမ်းစာအုပ် ဟူသည် ဘာမှန်းပင်မသိကြ၊ သူတို့၏အထင်းက ကျွန်ုတ်တို့ခဲ့ရစ်ယာန်ဟူသည် နိုင်ငံဘာသာကို လက်ခံကိုးကွယ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် ငှုံးကလူတွေကို လွှမ်းမိုးသွား လိမ့်မည့်ဟု ထင်မြင်ယူဆ နေကြ၏။ သူတို့တွေ အနေဖြင့် အဘယ်ကြောင့် ခရစ်ယာန် ဘာသာသည် နေရာအန္တာသို့ လွှဲပြန်စွာ ပျုံးစွားနေကြောင်း မသိ ကြချေ။ သူတို့ သိထားသည့် အရာတစ်ခုက ခရစ်ယာန်အများသည် လူကောင်းတွေဖြစ်ကြ ကြောင်းပင်။ ဒါကြောင့် အချို့ရဲများ ခရစ်ယာန် များအပေါ် သိပ်ဒေါသထွက်ခြင်း မရှိကြပေါ့ တစ်ခါက သူတို့တွေသည် ကျွန်ုတ်ကို တရားဝင်အသင်းတော်အား မသိစော့ ကြိုက်ရာဘာမဆို လုပ်လို့ရနိုင်ကြောင်း အခွင့်ပြုကြတယ်။ အကယ်၍ ကျွန်ုတ်က သူတို့ခွင့်ပြုသလို လုပ်ချင်သည့်အတိုင်း လုပ်လို့တရားဝင်အသင်းတော်က သိရှိပြီး ရဲစခန်းသို့ သတ်ပေးခဲ့သော် ကျွန်ုတ်ကို ခွင့်ပြုခဲ့ကြသော်၊ ထိုရဲတွေက ကျွန်ုတ်ကို ဖမ်းချပ်ကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျော်များတွင် များစွာသောခရစ်ယာန်များသည် အိုးများ။ တော့တော်နေရာများတွင် အဲဒဲလိုက် တိတ်တဆိတ် ဤသို့တွေ့ဆုံးတတ်ကြသောအဲဒဲတွဲ့။

ကျွန်ုတ်တို့အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်တစ်စိုက်တွင် အိမ်အသင်းတော်ဟူ၍ ကျွန်ုတ် အိမ်တစ်ခုတည်သောရှိရာညီဖြစ်လိုလို အိမ်နှာပဲ ဆက်လက်ပြီး ထိုပြုရှိကွယ်ကြတယ်။

ဘုရားသခင်၏ ဂဏ်ကျေးမှုးတော်ကို အထူးချွှုံးမွှေ့မိပါတယ်။ ဘာ့ကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ကျွန်ုတ်ခရစ်တော်ယောရှုကို စတင်သိရှိလာချိန် လူတိုင်းကကျွန်ုတ်ကို မလိုလားကြသဖြင့် အိမ်လည်သွားသည့်အပါ အထဲမဝင်စေ၍ တံခါးပိတ်ခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်ုတ်ကို လောင်ပြောင်ကြသည့်မှာ အမျိုးစုံအောင်ပင်။ ဒါပေမဲ့ ယခု ဘုရားသခင်

က လူတွေအထဲ၌ ကျွန်တော့အိမ်ကို လာလည်လိုသည့် စိတ်ထည့်ပေးလိုက်၏။ သူတို့တွေက ကျွန်တော့ရဲ့ ငံကေလီလှပ်ငန်းအတွက် ပါဝင်ကူညီကြတယ်။ ယယ်ကြည်သူ့ပုဂ္ဂန်လျှင် ငံကေလီခနီးအတွက် ခနီးစရိတ်၊ ကားခ မလောက်မင့် ဖြစ်သည့် အခါ ပိုက်ဆံချေးဌားပေးလာကြပါတယ်။

ကိုလိုမိတာ (၃၀ မှ ၄၀) ခန့်ဝေးသောနေရာသို့ ဟစ်ခါတစ်လေ စက်ဘီး(သို့) မော်တော်ဆိုင်ကယ်နှင့် သွားပါတယ်။ ကျွန်တော်ရောက်သွားသည့်ရွာတိုင်းမှာ မြောက်များစွာသောတပည့်တော်စုများကို ဘုရားသခင်က ဖြစ်ပွားပေါ်တယ်။ အကယ်၍ ညီအစ်ကိုဘုတ်ယောက်ယောက်သည့် ကျွန်တော့ကိုဖိတ်ပေါ်ခဲ့ပါက ကျမ်းစာ အုပ်ကောက်ယူကာ သူ့အိမ်အသင်းတော်သို့သွေးပြီး ရက်နည်းငယ်ခန့်ကြာ ကြမ်းခင်း ပေါ်အိမ် ဝေါ်ခွန်အားပေါ်ခြင်းပြုလုပ်တယ်။ ဗိုလ်ချုပ်လူမျိုးများကြား၌ ဘုရားသခင်၏ သေသနာလုပ်ငန်းသည် အတော်ပုံးနှံးလာနေပြီး ဖြစ်သလို ဘုရားသခင်သည် ကျွန်တော့ကို ငှုံးသာသနာလုပ်ငန်း၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု(သို့)တစ်ထောင့်တစ်နေရာမှာ ပါဝင်စေနေသဖြင့် နာမတော်ကိုအထူးချွဲးမွမ်းပါတယ်။

တောထဲမှ ချီးမွမ်းခြင်း၏ ပုံတင်သံများ

အဆိုးဆုံးသော ထောင်သားများကို ထားသောနေရာ

Long Le Chan အကျဉ်းထောင်သည် အလွန်ဆိုးရွားသောနေရာဖြစ်၏ ငါးအကျဉ်းထောင်တွင် ရာဇ်တိမှုပြစ်ဒဏ်၊ အဆိုးဆုံးသောထောင်သားတွေကို ထားကြ၏။ အဲဒီမှာ မြောက်များစွာသောခါးမြေတွေ၊ လူသတ်သမားများ (၁၅) လူမှုရေးဆိုင်ရာ၌ ပြစ်မှုကျိုးလွန်သူများရှိကြတယ်။ လူမှုရေးဆိုင်ရာ၌ ပြစ်မှုကျိုးလွန်သူများ ရှိကြတယ်။ ကျွန်ုတ် အပါအဝင်အခြားသင်းအုပ်ဆရာ (၅)ယောက်နှင့် လူမှုရေးပြစ်မှုကျိုးလွန်သူ တစ်ယောက်တို့ကို ရရှား (Microbus) ၏ ကားလေး ပေါ်တင်ကာထိအကျဉ်းထောင်ထဲသို့၌သွားကြတယ်။

ထိနေရာသို့ မသွားခင် တစ်ညာမှ မှန်တိုင်းတရာ့၌ ကြီးမားသည့် ရွှေလင်းယဉ် တစ်ကောင် ပျုံသန်းနေသည့် အိမ်မက်တစ်ခု မက်ခဲ့ပေမဲ့ အပိုပို့ယ်ကို နားမလည်ခဲ့ပါ။ ထောင်သို့ ကားဆိုက်သည်နှင့် လုံခြုံရေးသမားက ကျွန်ုတ် တို့ကို ငါးထောင်၏ ရုံခန်းသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်တော့ ထောင်သားမြောက်များစွာကို တွေ့ရတယ်။ သူတို့လည်း ဘောင်ဘီတို့နှင့် ကျောမှုလည်း ဆေးပုံင်ကြောင် ထိုးထားကြ၏။ အကျဉ်းသားအယောက်တိုင်း ၅၇ ကျောပေါ်မှာ ရွှေလင်းယဉ်ပုံ မှင်ကြောင်ရှိကြတယ်။ ဘုရားသခင်ပေးခဲ့သော အိမ်မက်သည် ဤနေရာတွင် ပြည့်စုံလေပြီ။ ဘုရားသခင်သည် ဤဆိုးရွားလှုသောအခြားနေရာမှာပင် ကျွန်ုတ်နှင့် သင်းအုပ်ဆရာအားလုံးကို

Hoang Van Phung

ကျယ်ကာပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိနှင့် ဦးမြိမ်သက်ခြင်းကို ပေးခဲ့တယ်။

ကျွန်တော်ရဲ အမူတော်လုပ်ငန်းတလျောက်တွင် ဘုရားသခင်ကျယ်ကာပေး ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်နှင့် အခြားသောတရားဟောဆရာတွေ ငံကေလီလုပ်ခဲ့သည့် နေရာသည် Loum Dong Bao Loc နေရာ ဝန်းကျွန်ဖြစ်ပါတယ်။ ငြင်းဒေသသည် ဟိုချိမ်းမြှုပြန်နှင့် ကိုလိမ့်တာ (၂၀၀)ခန့်အကွားမှာ တည်ရှိ၏။ ထိုဒေသရှိ K'ho လူမျိုးစုတဲ့မှ မြောက်များစွာက ယောက်နှင့် ယုံကြည်လက်ခံရရှိကြ၏။ ယခုဆိုလျှင် ယုံကြည်သူ လူသစ် (၅၀၀)ယောက် ရှိနေပါပြီ။

၁၉၉၀ခုနှစ်၏ နောက်ဆုံး (၆) လအတွင်း၌ ကျွန်တော်တို့ဆိုတဲ့ ဘုရားသခင် သည် ခရစ်ယာနှင့်ဝမ္မဆရာများကို စောင့်ပြီး သင်တန်းပေးစေခဲ့ပါတယ်။ သင်တန်းပေးနေသည့်ကာလအတွင်း၌ သင်တန်း၏ (၅) ရက်နွေးမြောက်မှာ ရဲများကလော၍ သင်တန်းဆရာ(၃)ယောက်ကို ဖမ်းချုပ်သွားကြပါတယ်။ ထို အဖမ်းခံရသူများသည် ညီအစ်ကို Hoai Hoang နှင့် No တို့ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့တွေသည် (၂) လတိတိ အချုပ်ခံရသည့်အပြင် တစ်ယောက်ကို ဒဏ်ငွေ 100,000 dong ခံရကြ၏။ ကျွန်တော်လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက် အိမ်နီးနားချင်း ညီအစ်ကို Vu Minh Xuan နှင့် ကျွန်တော်တို့သည်လည်း လပေါင်းများစွာ မကြာခဏဆိုသလို ရဲစခန်းသို့ အခေါ်ခံကြရပါတယ်။

ထိုနောက် ၁၉၉၁ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ အစောင့်တော်ရက်၌ ငံကေလီဝင်ခဲ့ပြီး အိမ်ပြန်လာသည့်အခါ ကျွန်တော်အိမ်နှင့် အိမ်နီးနားချင်းညီအစ်ကို Xuan တို့၏အိမ်ကို ရဲများလာစိုင်းကြပါတယ်။ ဂျိမ်ကားပေါ်မှာလည်း ရဲ (၅-၆) ယောက်ရှိ နေကြပါတယ်။ ရဲမှာလည်းက ကျွန်တော်တို့အိမ် တန်းပြောင်လာကာ ‘မတ်တစ်ရပ်’ ဟု အမိန့်ပေးလိုက် တယ်။ သူလက်ထဲ၌ စာရွက်တစ်ခုပါလာရာ ငါးစာရွက်ပေါ်၌ ‘ချက်ခြင်း ဖမ်းချုပ်ရန်’ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်မှာ အေးသည်နှင့် သားသမီးတွေကို နှုတ်ဆက်စကားပြောဖို့အချိန် အနည်းငယ်သာ ရလိုက်တယ်။ သူတို့တွေ ကျွန်တော်ကို လက်ထိပ်ခဲ့ကာ ရှစ်ကား ပေါ်သို့ ခေါ်သွားကြပါတယ်။ ညီအစ်ကို Xuan လည်းသဲ အဖမ်းခံရ ၏။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ကို ခရိုင်အချုပ်ခန်းထဲ (၂၂)ရက်ကြာ ချုပ်ထားခဲ့ကြပါတယ်။

အကြိုင်ပေါင်းများစွာ မေးခွန်းမေးခဲ့ကြပါတယ်။ ရဲတွေ ကျွန်တော်ကို ပြောသည့်မှာ ခရစ်ယာနှင့်သာသာဆိုတာက အပေါ်ကန်တွေရဲ့ဘာသာဖြစ်ကြောင်းကို (CIA) မှတ်ဆုံးတင်အသင်းတော်က ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ ‘ဟင့်အင်း ကျွန်တော်တို့က ခရစ်တော်အကြောင်း ရှိုးရှိုးလေး သက်သေခံဝင်တာပါ။ ဘာနိုင်ငံရေးမှ မလုပ်ကြပါဘူး’ ဟု ပြန်ဖော်လိုက်တယ်။

ကျွန်တော်ကို မီးယရှိ၊ အမြောင်ခန်းထဲမှာ တစ်ယောက်ထဲထားကြတယ်။ ညီအစ်ကို Ximao ကလည်း အခြားသော အခန်းတစ်ခုမှာ ချပ်ထားကြ၏။ များမကြေမိ ကျွန်တော်ရဲ့ အိမ်နီးနားချင်းဖြစ်သည့် အခြားတိုင်းရင်းသားစုထဲက တရားဟောဆရာ ညီအစ်ကို K' Phillip ကိုပါ ဖော်ဆိုပါ။ နှစ်ရှည်စွာနေရမည့် ထောင်သား အတွက် ထမင်း၊ ဟင်းက ပိမိအိမ်မှ ပို့ဖို့ဖြစ်၏။

ထောင်ထဲမှာ ဘုရားသာဝင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတွက် ကျွန်တော် အလွန်ဘဲ ဒေါသထွက်ခဲ့ရတယ်။ အမျိုးသမီးက ကျွန်တော်ရဲ့ ကျွန်မီးစာအပ်မှ ကျမ်းစာရွက် အချို့ကို ဆွဲဖြေကာ ပေါင်မှန့်ကိုထပ်ပြီး ကျွန်တော်ထံလာပို့တယ်။ ဤပေါင်မှန့်ထပ်ကို ရဲမှတစ်ဆင့် ကျွန်တော် လက်ခံရယူခြင်းဖြစ်တယ်။ ငင်းကျမ်းစာရွက်လေးကို ရဲများ မထိချင်အောင် ညုစ်ပတ်နေသည့် ကျွန်တော်ရဲ့ လွယ်အိပ်၏ ဒေါင့်မှာ ရှုက်ထားခဲ့တယ်။ ညီအစ်ကို K' Phillip ကို အဆက် အသွယ်လုပ်ပြီး နှုတ်ကပတ်တော်ဝေါ့ဆို ကျွန်တော် ကြီးစားခဲ့တယ်။

နောက်ပိုင်း ကျွန်တော်ကို အကျဉ်းခန်းကြီးသို့ ပြောင်းရွှေထည့်ကြပါတယ်။ ညီအစ်ကို K' Phillip က အခန်းကပ်လျက်မှုရှိနေတော့ တံခါးကြားမှ ကျမ်းစာပိုဒ် တစ်ချို့ကို သူ့ထံ ထိုးပေးလိုက်တယ်။ ကျွန်တော်ဖတ်ပြီးသော ကျမ်းပိုဒ်နှင့် သူမဖတ်ရသည့် ကျမ်းပိုဒ်များကို အလဲအလှယ်လုပ်ခဲ့ကြတယ်။

ညီအစ်ကို K' Phillip, Xuan နှင့် ကျွန်တော်တို့သည့် ဖီဒီယိုရိုက်စို့ လူမှုရေးဆိုင်ရာ ပြစ်မှုကျူးလွန်သူများ တန်းစီရာ အတန်း၌ ရပ်စောင့်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာအကျဉ်းသားကဲ့သို့ သတ်မှတ်ကြ၏။ ငင်းထောင်မှ အကြီးဆုံးသော ရဲများကြီးက ကျွန်တော်တို့ကို ပြောတယ်။ ‘မင်းတို့ကို ထောင်(၂)နှစ် ချမယ်’ ကျွန်တော်တို့၏ စာရွက်စာတမ်းသည် ပဟိုဌာနချုပ်သို့ပို့ပြီး ပြည်တွင်းရေး ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ချုပ်မှ ဆက်လက်စစ်ဆေးခဲ့ရမည့် ဖြစ်၏။

တစ်ရက်ကျတော့ ရဲများက ‘အဝတ်အစားတွေကို ထုတ်ပိုးပြီး ဂျိတ်ကား ပေါ်တက်ကြပါ’ အခြားထောင်သို့ ပြောင်းရွှေဖို့ ကျွန်တော်တို့တွေ ပြင်ဆင်နေကြခိုန် ညီအစ်ကို K' Phillip တစ်ယောက်သည့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အိတ်ထောင်တွေထဲမှာ ကျမ်းစာရွက်များထည့်ထားကြသောကြောင့် နိုးရိပ်နေရ၏။

ကျွန်တော်က သူကို အားပေးလိုက်တယ်။ ‘မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ငါတို့ကို ဘုရားသာဝင် ကာကွယ်ပေးမှာပါ’။

လက်တွေခြေတွေကို သံကြီးနှင့်တုပ်နောင်ကာ ကိုလိမ့်တာ(၁၂၀)အကွာမှာ ရှိသော Da Lat ထောင်သို့ ပြောင်းရွှေဖို့ ထောင်ဂျစ်ကားပေါ်တက်ကြစဉ် သူတို့တွေ ဖီဒီယိုရိုက်ယူကြ၏။ အသွယ်လမ်းတလျောက် ဆုတောင်း ခဲ့ကြတယ်။ သူတို့တွေ

ကျွန်တော်တို့ကို ဘယ်နေရာသိ ခေါ်ဆောင်သွားနေကြတာကို မသိရပါ။ လမ်းပေါ်ရှိကားပေါ်မှ လူများတို့သည် ကျွန်တော်တို့ကို သူ့နှီး၊ ပါးပြုပုံစံနှင့် နိမ်သောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်ကြပါတယ်။

ထောင်သို့ ရောက်သွားသည်နှင့် အကျဉ်းထောင်သားများကို ယာယိ ထားနိုယ်တုံ့နေရာ၌ ထားကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့နေရာမည် အခန်းသို့ ဗိုလ်လိုက်သည် အခါမျာတော့ ကျွန်တော်တို့က ‘အထက်တန်းစားအခန်း’ တွင် နေရာ ရကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့နာမည်မှည်ထားသည့် ‘ရွှေလင်းယုန်’ ခေါ် ဝါရင်ထောင်သားများက ကျွန်တော်တို့၏ ခန္ဓာနှင့် ဒေဝါယောက်နှင့်ရှာဖွေစစ်ဆေးကြတယ်။ ဘုရားသင် ကျွန်တော်တို့ကို ကူးမကျပ်ကာပေးပါတယ်။ ‘ရွှေလင်းယုန်’ သည် ကျမ်းစာရွက်များကို မြင်သည့်အခါ သူ့အနေဖြင့် ငင်းစာရွက်များသည် စတုပြတ်နေပြီဟု ထင်လေ၏။ ဟန္တိပြုခြင်း၊ ပုဂ္ဂိုစ်ဆေးရေးရွားနှင့်မှ အရာရှိတစ်ယောက်သည် ကျွန်တော်တို့ကို စုစုပေါင်းစစ်ဆေးဖို့ Da Lat ဖြူ့သို့ရောက်လာသောကြောင့် ကျွန်တော်တို့သည်လည်း ထို Da Lat ဖြူ့သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့တွေ Da Lat ဖြူ့မှာရှိနေကြပေးပေယဲ့ ကျွန်တော်တို့သည် ဟန္တိပြည်တွင်းရေးဆိုင်ရာရွားနှင့်အဆင့်ရှိ လက်အောက်၌ စစ်ဆေးခံကြရပါတယ်။ ငင်းရုံးမှတာဝန်ရှိလူကြီး အားလုံးက မြောက်ပိုင်းပါယက်နမ် သားများဖြစ်ကြ၏။ သူတို့တွေသည် ကျွန်တော် ထက် အပ်ရည်ကြတယ်။ အသားအရေ ပို၍ တောက်ပဲကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ အသံကလည်း မတူကြချေ။ သူတို့တွေက အစိုးရောင်ယူနိုင်ပေါင်းနှင့်ဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့က ဆန္ဒကျင်သာက်ပေါ့။ ပြီးတော့ သူတို့လက်ထဲမှာ ကျွန်တော်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်သည် မြောက်များစွာသော ဖိုင်တွေ၊ စာရွက်စာတမ်းများရှိကြ၏။

ဤထောင်သို့ ကျွန်တော်တို့ ပထမဗျားဆုံးရောက်သည့်အခါ ညီအစ်ကို K' Phillip သည် ခြေနှစ်ချောင်းစလုံး သံကြိုးနှင့် အတုပ်ခံရသည်သာမက သမဲတလင်းအခန်းကျဉ်းထဲ ထည့်ထားခြင်းခံရ၏။ ငင်းအခန်းသည် အကယ်၍ မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပါက မျက်နှာကျက်ကို ခေါင်းနှင့်တို့ကိမ်းသေချာသည်။ လဲလျော်းနေမည်ဆိုပါကလည်း ခေါင်းနှင့်ခြေသည် ဟိုဘက်၊ ဒီဘက်နဲ့ရုံးကို ထိနေ မည်ဖြစ်လေ၏။ K' Phillip ၏ ငင်းအခန်းကျဉ်းထဲ သူ့အနေဖြင့် နေ့လား ညာလား ဟူ၍ပင် မသိရချေ။ ထောင်သားအယောက်တိုင်းသည် နေ့စဉ် (၁၀)လီတာခန့်သော ရေကိုသာ ရရှိကြရာ ငင်းရေနှင့် လျှော်ဖွတ်ရေချိုးသည့်ကိစ္စအားလုံးအတွက် အသုံးပြုရတယ်။ K' Phillip သည် ထိုအခန်းကျဉ်းထဲ တစ်ယောက်တည်း သောက်ရေအနည်းငယ်ရတာကလွှဲလို့ ရေဟချိုးနှင့် တဘာက်ပေါ် ရေစွာတို့ ရေဘတ်ဘဲတို့က်ကာ (၆)လကြာ နေခဲ့ရလေ၏။

ညီအစ်ကို Xuang ကတော့ အခြားလူမှူရေးဆိုင်ရာပြစ်မှုကျိုးလွန်သူ (၁၀)ယောက်နဲ့ အခန်းကြီးတစ်ခုမှာ နေရ၏။ ‘ထောင်၏စည်းမျဉ်းဥပဒေ’တစ်ခုက ထောင်သားအသစ်ဝင်လာတိုင်း ရိုက်နှုန်းခြင်းနှင့် သူ့ပွဲည်းများ လုယူခြင်းခံရ ဖည့်ဖြစ်၏။ သို့သော် ညီအစ်ကို Xuang လူသားအဖြစ် ဝင်ရောက်လာချိန် ဘုရားသင် ကွယ်ကာပေးသောကြောင့် အရိုက်မခံရခဲ့ ထောင်မှားကြီးက Xuang ကို မတ်တပ်ရပ်စိုင်းကာ သူ့အဝတ်ထုတ်အားလုံး၌ ရှာဖွှဲပေးသည့်မှာ ‘ဘာပြစ်မှ ကျိုးလွန်ခဲ့တာလဲ’။

‘ကျွန်တော်က ယောက်အကြောင်း
ဟောပြောသူပါ’ဟု ပြန်ဖြစ်၏။ ထောင်သား
တွေက သူ့အဖြောက် စိုင်း၍ ဟားတိုက်ကြ၏။
သူတို့တွေက ခတ်ထားသော သံကြီးတွေကို
ဖြည့်ပေးကာ သူ ဘယ်မှာအိမ်ရမည်ကို ဣ္ဣန်ပြ
ကတယ်။ သူတို့ ပြတဲ့နေရာသည် အိမ်သားနှင့်
ကပ်လျက် အလွန်ညစ်ပတ်တဲ့ နောက်ဆုံး
ခန်းပင် ဖြစ်၏။

သူသည် လူမှူရေးပြစ်မှုကျိုးလွန်သူ
ခေါင်းမှုခြေားစိုင်ဒော် သန်း အပြည့်ရှိ
သောလူငယ်တစ်ယောက်၏ အနားထိုင်ရ၏။
Xuang တစ်ယောက် ဘယ်လိုအံ့စားရမည်ကို
သင် တွေ့မိမှာပါ။ သူသည် ငါးလူငယ်နားမှာ
သန်း အကိုက်ခံကာ အိပ်ရရှိ နေရာပေးခြင်း
ခံရ၏။

ကျွန်တော် အခန်းထဲမှာ ငံ့ကောလိတာရား စတင်ဝေငါပါတယ်။ မြောက်များ
စွာက ယောက်ခဲ့တော်ကို ယုံကြည် လက်ခံကြသဖြင့် ဝါးမြောက်နေကြတယ်။

ရဲများသည် ဖေးမြန်းစစ်ဆေးဖို့ ကျွန်တော်ကို ဆက်လက်ခေါ်နေဆဲပင်။
သူတို့သည် ကျွန်တော်က အယူသည်းမှုအကြောင်း ဖြန့်ဝေသူအဖြစ် သတ်မှတ်
ကြတယ်။ ရဲတစ်ယောက်က ကျွန်တော်ရဲမှတ်တမ်းစာရွက်ပေါ်၌ ‘အယူသည်းသူ’ဟု
ရေးထားလေပြီး၊ စာရွက်ပေါ် လက်မှတ်အတင်းထိုးခိုင်းပါတော့တယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က ရဲကို ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ ‘ကျွန်တော်က
တရားဟောဆရာပါ။ ယောက်ခဲ့တော် အကြောင်းဘဲ ဟောပါတယ်။ ဘယ်တော့မှ
အယူသည်းခိုင်းအကြောင်း မပြောခဲ့ဖူးပါ ဆိုတော့ ကျွန်တော် ဘယ်လို နည်းနဲ့မှု

ဒီစာရွက်ပေါ် လက်မှတ်မထိုးနိုင်ဘူး'။

ရဲက ကျွန်တော်ကို စာဖွံ့ဖြို့ရာသို့ တွန်းလိုက်ကာ သီးသန့်အခန်းကျဉ်းသို့ ပို့မယ်။ ဘာညာနဲ့ မြိမ်းခြောက်ပေမယ့် ကျွန်တော် လက်မှတ်မထိုးပါ။

လုံခြုံရေးများက ကျွန်တော်ကို လူသတ်မှတ်ရောက်ရှိလာသူ ကြိုးမိန့် (သို့) သေမိန့်ခံရသော အခြားထောင်သား တစ်ယောက်နှင့်အတူ သီးသန့်အခန်းကျဉ်းသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့ကြပါတယ်။ ငါးလူနှင့် ကျွန်တော်မတွေ့မီ K' Phillip က သူ့ကို ဝေးကောလိဝေးပြီးဖြစ်ရာ အခု ကျွန်တော်က သူ့ကို ဆက်ပြီး နှုတ်ကပတ်တော် ဝေး ခွန်အားပေးတယ်။ ဤထောင်သားက စိတ်နှုလုံးအကြောင်းမဲ့ဖြင့် ဘုရားသခင်ထဲ ဆုတောင်းတော့တယ်။

ဤအခန်းကျဉ်းလေးသည် အလွန်အေးပါတယ်။ ကျွန်တော်က သစ်ပြား လေးတစ်ပြားခဲ့ပြီး အိမ်သာခွက် နားမှာ အိပ်ပါတယ်။ အမျိုးသာ့ ပို့ပေးလိုက်သည် ကျမ်းစာရွက်စုစုပေါင်းမှာပါရှိသော ကျမ်းပို့ပို့တစ်ခုကို သတိရမိတယ်။ ငါးသည် ဆာလဲ၊ ၁၀၄၆ 'ဆင်းရဲခံနေရသောအခါ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟတ်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခတယူ ဆယ်နှစ်တော်မူ၏'။ ဤအခန်းကျဉ်းထဲ ဘုရားရှေ့တော်များက လက်ကို မြောက်ကာ ဆုတော်းပြီးတော့ ဘုရား ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်တော်ကို ဤအချုပ်အန်းထဲမှသော်ငါး၊ ပေးမြန်းစစ်ဆေးခြင်းထဲမှသော်ငါး၊ ကယ်လွတ်လိမ့်မည်ကို ယုံကြည်သော ကြောင့်ပင်။

သိပ်မကြာဖို့ ရဲများက ကျွန်တော်ကို ခေါ်ကာပြောပါတယ်။ 'လက်မှတ်ထိုးဖို့ ဆန္ဒရှိပြီလား'

ကျွန်တော်က 'ဟင့်အင်း'လို့ ပြန်ဖြေတော့ သူတို့က မူလန်းရှိ အခန်းကျဉ်းထဲ သို့ဟု ပြန်ပို့ကြ၏။ ငါးသာက ကျွန်တော်ရဲ့ ဆုတော်းသံကို ဘုရားသခင် နားလောင်းတယ်ဆိုတာ သိရတယ်။ ကျွန်တော်ကို ကယ်လွတ်ဖို့ရန် ဘုရားသခင်က PC ၁၉ ရဲ့ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်(ကပ္ပတိန်)ကို အသုံးပြုခဲ့၏။ ကျွန်တော်ကို စောင့်ကြပ်သည့် ရဲယည် အခြားယာယိအကျဉ်းသားများကိုလည်း ကြည့်ရှုရေ၏။ ငါးရဲက ကျွန်တော်ကို နှုတ်အခန်းကျဉ်းထဲသာ ဆက်ထည့်ထားချင်သော်လည်း သူ့အထက်မှ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်က သူ့ကို အပိုင်းပေးလိုက်တယ်။ 'သူ့ကို အခြားပြစ်မှုကျိုးလွန်တဲ့ အကျဉ်းသားတွေထားသော အခန်းကြိုးသို့ ပို့လိုက်ပါ။'

ကျွန်တော်အပေါ် အညီးထားနေသည့် အဟောင့်ရဲက ကပ္ပတိန်ထံသို့သွားကာ အခြေအတင်စကားများတော့ ၏။ 'ဒီထောင်သားက အရေးခေါင်းမာတာ။ ဒါကြောင့် သူ့ကို ကပ္ပတိန်အနေဖြင့် အခန်းကျဉ်းထဲဘဲ ဆက်နေဖို့ အမိန့်ချုသုတေသန'။

သို့သော် ကပ္ပတိန်က 'သူ့ကျိုးမာရေးအတွက် ပါ့မှာ တာဝန်ရှိတယ်။ ဒါကြောင့်

သူကို ကပ္ပတိနှင့်အနေဖြင့် အခန်းကျဉ်းထဲဘဲ ဆက်နေဖို့ အမိန့်ချသင့်တယ်'

သို့သော် ကပ္ပတိနှင့်က 'သူကျဉ်းမာရေးအတွက် ငါမှာ တာဝန်ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် သူကို ပို့တဲ့ အကျဉ်းခန်းကို ပြန်ပို့ရမယ်'။

ထောင်တွင်း၌ ငံ့ကေလီဝေးဖို့မှာ မလွယ်ကူလျပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ရဲများက အခိုင်ပြည့်စောင့်ကြည့် နေကြသည်မှာသာမက ထောင်သားတွေထဲမှာလည်း ရဲများထံ သတင်းပေးပို့သူများရှိနေခြင်းကြောင့်ပင်။ ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ပါလေစေ ဘရားသင်က ကျွန်တော့အတွက် နည်းလမ်းပြင်ဆင်ပေးပါတယ်။ ကျွန်ထောင်သည် ယာယိတောင် ဖြစ်သည့်နို့ မြောက်များစွာသော ထောင်သားများသည် ဝင်လိုက် ထွက်လိုက်ပါ။ ငါးထောင်ထဲ (၈)လသာနေခဲ့ရတဲ့ ကာလအတွင်း ထောင်သား အယောက်(၂၀)ထံ ငံ့ကေလီသတင်းစကား ဝေးဖို့ပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် သီးသန့် အခန်းကျဉ်းထဲမှ အခန်းကြီးသို့ ပြန်ရောက်လာသည့်အခါ ငါးအခန်းကြီး၌ ခရစ်ယန်(၄-၅)ယောက် ရှိနေပါ တယ်။ ငါး ယုံကြည်သူများက ကျွန်တော်နဲ့ ထွေတော့ လက်ခွဲနှင့်ဆက်ပြီး ဖွောက်ကြတယ်။ 'ခွဲလင်းယုန့်' ကျွန်တော့ ဆိုမှာ ရှာဖွေရာ ဒီတစ်ကြိမ်များတော့ ကျွန်တော့ရဲ့ကျမ်းစာရွက်စုတ် အစိုင်းအစများကိုယူပြီး အဝေးသို့ လွှင့်ပစ်လိုက်လေ ၏၏။ သို့သော် ထိုအထဲမှ နှုတ်ကပတ်တော်အားလုံးကို ကျွန်တော်အလွတ်ပြီးသားဖြစ်နေပါပြီ။

ခွဲလင်းယုန့်တို့၏ အသိကိုထဲ

Tong Le Chan ထောင်အလုပ်စခန်းသို့ ကျွန်တော်နဲ့အတူ အခြား တရားဟောဆရာများဖြစ်သည့် Hau Anh K' Phillip နှင့် ဌာကညာ များဝိုင်းကို စေလွှတ်ခဲ့ကြ၏။ ငါးသည် မဂ်ခဲ့သောဒိုင်မက်များထဲမှ ပုန်တိုင်းကြားမှာ ကြိုးမားသော ခွဲလင်းယုန့် ပုံသန်းခြင်းအကြောင်းပင်။ ကျွန်တော်တို့ ဒီနှင်းလိုက် ပါသော ရရားကားငယ်ရှိ အစိမ်း ရောင်ဝတ်စုနှင့် စစ်သားများသည် နာမည်တဲ့ဆိုတ် လက္ခဏာ ဘာမျှမရှိကြချေ။ ကျွန်တော်တို့သည် သံကြိုးနှင့် တန်းစီ ချည်နောင် ထားကြပြီး နောက်ကျော အဝတ်ပျော်၌ 'C.T' ဟူ၍ ရေးသားထားကြ၏။ ငါးကဲ့ အပိုပိုမှာ ကျွန်တော်တို့က 'ပြန်လည်ကာ ပညာသင်ကြားရန်' စေလွှတ်ခြင်း ခံခြင်းဖြစ်ကြောင်းပင်။

Tong Le Chan ထောင်သို့ သွားသော ခရီးစဉ်သည် (၉)နာရီခန့်ကြာ၏။ ငါးသည် မနက်စောစောမှ စဲ့ရာ ညနေ(၄၅၁၇၅၅)နာရီထိပင်ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို လျှော့ချေးယူသူ လွှဲယောက်ပါတယ်။ သူတို့အထဲမှ တစ်ယောက်က ကျွန်တော်တို့သည် သင်းအပ်ဆရာတွေဖြစ်ကြောင်း သိတေားလေရာ

လမ်းခုလပ် ရောက်တော့ မေးပါတယ်။ ‘တကယ်လို့ ခင်များတို့က လမ်းပေါ်မှာ စားစရာ တစ်ခုခုဝယ်ချင်ခဲ့ရင် ကွွန်တော် ဆင်းဝယ်ပေးပါမယ်’ သူတို့တွေသည် ကွွန်တော်တို့ကို အပေါ်အပါးသွားဖို့ ကားပေါ်မှ ဆင်းနိုင်းကြတယ်။ သံကြိုးကိုပါ ဖြေတဲ့ ပေးကြတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကွွန်တော်တို့တွေက သင်းအုပ်ဆရာတွေ ဖြစ်ကြလိုပေါ့။ သို့သော် အခြား ရာဇ်ဝါယဉ်များလွန်သူများကိုတော့ နေမြတ်သဲထားကြ၏။

ဘုရားသခင်က တစ်နှစ် ကွွန်တော်တို့တွေ ပြန်လည်အတူတကွေရှိဖို့ တံ့သီးဖွင့်ပေးလိမ့်မယ်ဆိုတာကို သံကြသောကြောင့် အလွန်ပေါ်ကြတယ်။ ကွွန်တော်တို့ကြားမှာ ‘နီးထယ့်’ဖြစ်ကာ ဘုရားသခင်ကို ဝတ်ပြေကိုးကွယ် ခြင်းအားဖြင့် ဝင်းမြောက်မှု အပြည့်အဝခံစားကြရပါတယ်။ ကွွန်တော်တို့ရဲ့ ထောင်ကား အနီးအနားရှိ လူတွေကို ကြည့်ကာ ထောင်သားတွေ အဲဒီလို ဝင်းမြောက်ပေါ်ခွင့် နေကြသည်ကို မြင်ရသဖြင့် အံ့အားသင့်သလို အထူးအဆန်း ဖြစ်နေလေတော့၏။ ရဲများက ကွွန်တော်တို့ရဲ့ ရှေ့ နောက်နှင့် အလယ်မှာထိုင်ကာ ကွွန်တော်တို့အပေါ် အလွန်ဒေါသ ပုန်ထလျက် ကြည့်နေကြတယ်။ သူတို့အထဲမှ ရဲတစ်ယောက်က ပြောလိုက်တယ်။ ‘ဘာကြောင့် ဒီထောင်သားတွေ ဒီလိုလုပ်နေကြတာလဲ’

ထောင်ကိုရောက်သည်အခါ လုံခြုံရေးရဲများက ကွွန်တော်တို့ကို သက်ဆိုင်ရာ ထောင်၏ တာဝန်ရှိသူများ လက်ထဲသို့ လွှဲပြောင်းအုပ်နှင့်ကြတယ်။ ပုဂ္ဂကြောင်ကို ဖြင့်လိုက်သည်နှင့် မြင်ခဲ့ရတဲ့အိပ်မက်မှ ပုန်တိုင်းကြားထဲ ပုံသဏ္ဌာန်သော ရွှေလင်းယုန်ကို ဘွားသတ်ရမိတယ်။ ရဲက ကွွန်တော်၏ခေါင်းကို ကတုံးရိတ်ကာ သင်းအုပ်ဆရာအားလုံးကို အတူနေစေကြပါတယ်။

ကွွန်တော်တို့ရဲ့ သင်းအုပ်ဆရာများလည်း အခြားထောင်သားများကဲ့သို့ပင် အလုပ်လုပ်ရတယ်။ ထောနကိုကြိုးကို ဝါးမူရည်နဲ့ ခုတ်ရှင်းခြင်း၊ သစ်ဖြတ်ခြင်းနှင့် မြေထွက်ယက်ခြင်းများ လုပ်ရတယ်။ နောက်နှင့်အမျှ ထောင်သားများမှာ အလုပ်ကြမ်းများကို ကြိုးစားလုပ်ကြပါတယ်။ ဤအခြေအနေ၏အကြားမှာ နောက်ဆုံး ထောင်ကြိုးကြပ်ရေးများက ငွေပြောင်၏။ သူနှင့် ရွှေလင်းယုန်များက ထမင်းယူလိုက်တော်ဝါချောင်း ထောင်ထဲကြပ်ရေးများ ငွေပြောင်၏။ ထောင်ထဲမှာ အမြေတမ်း ဆာလောင်နေကြသည့်ဖြင့် ပိန်လိုက်နိုက်တော့သော်။ အစာစား ချိန် ကွွန်တော်တို့သည် ပန်းကန်ပြားနှင့် (၂)ပန်းကန်များသာ ထမင်းနှင့် ဟင်းရည်ရောစ်ပြီးသားကိုသာ စားကြရတယ်။ ဒါကြောင့် အလုပ်ကြမ်းလုပ်ရတဲ့ ကွွန်တော်တို့ ထောင်သားများအတွက် ဆက်လက် အသက်ရှင်နိုင်ဖို့မှာ မလွယ်ပါ။ များစွာသောထောင်သားများသည် အားအင်ချည့်နဲ့ကာ မူးလဲကြလေ၏။

ဒါကြာင့် ထောင်သားများက အစာအတွက် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ထိုးကြိုတ်ရန်ဖြစ်ကြလေ၏။ နောင်း သူတို့တွေ အလုပ်သွားလုပ်ကြတဲ့နေရာမှာ စစ်ကာလအတွင်း၌ ပေါက်ကွဲခဲ့သောဗုံးမှ သံစာ သတ္တုစန့် ဝါယာကြိုးများကို တွေ့ကြရ၏။ ထိုသတ္တုစန့်များကို ဝါးပြောင်လုပ်ဖို့ ဖောက်ယူကြတယ်။ အပတ်တိုင်းလိုလို ဒဏ်ရာရရှိသူများ ရှိသဖြင့် ထောင်ဆေးရှုသို့ ပို့ဆောင်ကြရ၏။

ထိုထောင်တွင် နစ်အတော်ကြာနေလာခဲ့ကြသည့် ထောင်သားအချို့က ပြော ပါတယ်။ ‘ငင်များတို့ (သင်းအပ်)များ ဒီကိုရောက်လာတဲ့အချိန်က တကယ့်ကို ပြုမိုးချမိုးသောအချိန် အနေအဖော်မှာပါ။ တကယ့်လို့ ဒီထက်စောပြီးရောက် လာခဲ့သော် ထောင်သားအချင့်ချမ်း ရန်ဖြစ် ထိုးကြိုတ်၊ ဂလုံးဘျေ စသည်ဖြင့် သတ်ဖြတ်ကြတာ။ တခါတလေ လောင်နေသော ပလပ်စတစ်အိတ်နှင့် မကျေနှစ်သူ အခြားထောင်သားရဲ့ မျက်နှာပေါ် ပစ်ပေါက်လို့ မျက်နှာလောင် ကျမ်းသွားတာတွေလည်း ရှိတယ်။ ကျွန်ုကားရေးများအသစ် Chu Xuan Ding ကြောင့် ဘုရားသခင်ရဲ့ ကျေးဇူးတော် ကို ချိုးမွမ်းပါတယ်။ ဘာကြာ့နှင့်လဲဆိုတော့ သူက ထောင်ရဲ့အခြေအနေကို ကောင်းမွန်လာစေခဲ့သူပါ။

ကျွန်ုကားရေးများအသစ်က ထောင်သားများ၏ မိသားစာအနေဖြင့် ထောင်သား အတွက် ထမင်းပေးပို့ဖို့ ခွင့်ပြုလိုက်ပါတယ်။ ထောင်အရာရရှိများက နောက် ကျွန်ုတော်တို့ကို ထမင်းဂရမ် (၅၀၀)ခန့် ပေးကြတယ်။ ကျွန်ုတော်တို့ ရရှိတဲ့ ထမင်းဟင်းကို အိမ်မှ ထမင်းမရသော အခြားထောင်သားများအား ပေ့ကြပါတယ်။

သင်းအပ်ဆရာ Hung နှင့် အခြားတိုင်းရင်းသားစုံမှ တရားဟောဆရာ (၇) ယောက်တို့ အဖမ်းခံခဲ့ရကြောင်း ကျွန်ုတော်တို့ ကြားရတယ်။ Hung နှင့် ငါးတရားဟောဆရာ (၇) ယောက်တို့မှာလည်း ထမင်းမလောက်မင့်သာ စားက သော်လည်း အတင်းအဝါနိုင်းစေတဲ့ အလုပ်ကြမ်းများကို ဆာလောင်ငတ်မှတ်ခြင်း ကြားထဲကနေ ပုံသက်သေကောင်းဖြစ်အောင် လုပ်ကိုကြီးစားလုပ်ကြ၏။ သူတို့တွေ ဘယ်လောက်ထိ လုပ်ကြသလဲဆိုသော် တောထဲက အရွက်တွေခူးပြီး ချက်စားက ပေမယ့် ဝလင်္ခာမစားကြပါ။

စာန်းထဲမှာရှိတဲ့ ခွဲလင်းယဉ်တွေက ကျွန်ုတော်တို့ရဲ့ ပစ္စည်း၊ အဝတ်အစားများ နှီးယူကြတယ်။ တခါက လင်းယဉ်သည် တရားဟောဆရာ K' Phillip ၏ ဘောင်းဘီကောင်းရှိကြောင်း သိထားသဖြင့် သူတဲ့ပည့်အား ‘ပါအဲဒီ လူဆီက ဘောင်းဘီငှားချင်တယ်။ သွားပြောစမ်းပါအဲး’ဟု စေလွှတ်ခဲ့၏။

ကျွန်ုတော်တို့က ငါးခွဲလင်းယဉ်ထဲ ပြန်ပြောလိုက်တာက ကျွန်ုတော်တို့မှာ ဘောင်းဘီ များများစားစားမရှိကြောင်း ဝတ်ဖို့လုံးလောက်ယုံမျှသာရရှိတယ်ဟု သူတို့က

ပြန်ပြောတယ်။ “ခင်များဘောင်ဘီ ဗားပေးလိုက်ပါ။ သူက သူ့ဘောင်ဘီဟောင်းတွေကို မင်းကို ပေးမှာပါ။” ထိုနောက်လင်းယုန်က သူ့အားမြတ်ဆုံးသူတဲ့ တယောက်ကို ဒုးထောက်ကောာ ခါးပတ်ယူပြီး ခရစ်ယာန်များရှေ့မှာပင် ရက်စက် စွာဖြင့် ရိုက်နှက်ပြုလိုက်ပါတယ်။

နေရာတစ်ခုမှာတော့ အခန်းရှည်ကြီး (၄) ခန်းရှိရာ တစ်ခန်းတွင် လူပေါင်း (၂၀၀ မှ ၃၀၀) ထိ ထည့်ထားကြ၏။ တစ်နွေလုံး အလုပ်ကြမ်းကြီးကို လုပ်ပြီး အချုပ်ခန်းသို့ ပြန်ရောက်လာသည့်အခါ ကျွန်တော်တို့သည် လင်းယုန်များ၏ ထိန်းချုပ်မှုအောက်မှာ နေရတယ်။ အနားယူ အိပ်ချိန် ဆုတော်းရန်ခွင့်ပေးမယ့်အား လင်းယုန်များက ကျွန်တော်တို့တွေကို အပြစ်အကျော်ပေးဖို့ အလုပ်တွေအပျိုးမျိုး ကြဖန် ဖန်တီးပြီး နိုင်းကြလေတယ်။ မနက်တိုင်း ထောင်သားများခြေလက် မျက်နှာသစ်၊ တံမျက်စည်းလွှဲပြီးနောက် (၅) နာရီတိုးတာနဲ့ လင်းယုန်များသည် ကျွန်တော်တို့ အယောက်တိုင်းကို အလုပ်ခွင့်သို့မဟုတ်ဘူးခင် တန်းစီတိုင်းရိုင်းကြတယ်။ လင်းယုန်များ၏ ထိန်းချုပ်မှုအောက်မှာ အချုပ်ခန်းထဲနှင့် လုပ်ငန်းခွင်အပြင်တို့တွင် ဆင်းဆင်ရဲ့ လုပ်ကိုင်နေထိုင်ကြရပါတယ်။

Tong Le Chan ထောင်သို့ ကျွန်တော်စရောက်လာတဲ့အခါ မြေဂျွဲတဲ့ အဖွဲ့တဖွဲ့တွင် တာဝန်ကျေပါတယ်။ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့တွင် လူပေါင်း (၁၇ မှ ၂၀) ယောက် ပါဝင်တယ်။ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ရဲ(၂)ယောက် စောင့်ကြပ်ကြ၏။ ငှါးနေရာတွင် ရက်အနည်းငယ်ခန့်လုပ်ခဲ့ရာ တစ်ရက်မှာ ရဲအရာရှိတစ်ယောက်က ကျွန်တော်ကို ခေါ်ကာ နိုင်းပါတယ်။ ‘မနက်ဖြန်ကျေရင် ခင်များ ငါအတွက် ရေနွေးသွားကျိုး ပေးပါနော်’

ကျွန်တော်သည် အလုပ်ကိုပြန်သွားလိုက်သည့်တိုင် သူ ဘာကိုဆိုလိုသည်။ နားမလည်ခဲ့ပါ။ ဒါနဲ့ တွေ့ခြားထောင်သားက ပြောတယ်။ ‘ရေနွေးသွားကျိုးချက် ဆိုင်းခြင်းခံရတော့ ခင်များသိပ်ပေါ်နေရာပေါ့။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ခင်များက ကျွန်တော်တို့လို အလုပ်ကြမ်းလုပ်စရာမလိုတော့ဘူးလေး။ ဒါပေမယ့် နောက်တိုင်း ခင်များ အနေဖြင့် သူတို့တွေ အတွက် ယိုးဒယားခေါ်ကိုခွဲထုပ်(၂)ထုပ်ကို ထုပ်ပြီး ချက်ပြုတ် ပေးရမယ်။ ပြီးတော့ စီးကရက်များပါ ပုံမှန်ဝယ်ပေးရမယ်သိလား။ ခင်များ အနေနဲ့ ဘာမှာကို လုပ်စရာမလိုတော့ပေမယ့် ထုပ်ခြမ်းစရာ အားလုံးအတွက် ခင်များဘဲ ထူတ်ရမယ်လေး။ နောက်ဆုံးပြောမယ်ဆိုရင် အဲဒါ အခါးခြောက်ကိုပါခင်များ အိတ်ထောင်စိုက်ဝယ်ပြီး ကြိုချက်ပေးရမှာနော်’

ထိုနေ့ညွှန် အိပ်မက်တစ်ခုမက်သည်မှာ ကျွန်တော်က လက်ဖက်ခြောက် အိတ်တစ်ခုမှ လက်ဖက်တွေကို ထည့်စရာပုံးတစ်ခုထဲ လှယ်ထည့်နေသည်ကို

မြင်မက်ခဲ့ပါတယ်။ မနက်ရောက်တော့ စိတ်ပူနေသဖြင့် ဘုရားသခင်ထဲ ဆုတောင်းတယ်။ ဤကိစ္စနှင့် ပက်သက်ပြီး ဘယ်လိုလုပ်ဆောင်ရလိုပဲမည်ကို ကျွန်တော်အား ဘုရားသခင် ပြသခဲ့ပါ တယ်။ ဤကဲ့သို့သော အလုပ်မျိုးကို လူမှုရေးပြစ်မှုဆိုင်ရာ အခြားထောင်သားများအတွက် အလွန်ဝမ်းပန်းတော့ လုပ်ကြမည်ပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုသော ငင်းအလုပ်ဟာ လာသံပေးလာသံယူလုပ်ဖို့ အခွင့်ကောင်းတစ်ခုလို ဖြစ်နေ၍ပင်ဖြစ်ပါတယ်။ သို့သော် ကျွန်တော်လို တရားဟောဆရာတစ်ယောက်အတွက်ကတော့ ထိုသို့လုပ်ဖို့မဟုတ်ခဲ့။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က ထိုရဲထဲတန်းသွားကာ ပြောလိုက်ပါတယ်။ ‘ကျွန်တော် အဲဒီရောနေးကြုံချက်မယ့် အလုပ်ကို မလုပ်နိုင်ဘူး’

ရဲက ‘ဒါဆိရင် အလုပ်ထဲသွားပြီး မြေဆက်တူး၊ ကော်ရုပ်ပေါ့’ သူကို ကျွန်တော် ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ ဒါ အလုပ်ကြမ်းကို ဆက်လုပ်သွားနိုင်ဖို့ ဘုရားက ကျွန်တော်ကို လုံ လောက် တဲ့ ခွန်အားပေးမယ် ဆိုတာ ယုံကြည်တယ်။’ ကျွန်တော် ပြောလိုက်တဲ့စကားကြောင့် ရဲများရှင့် ထောင်သားများက အုံသွေးဝေနေကြ၏။ သူတို့ထင်တာက ကျွန်တော်အနေဖြင့် ဤမျှကောင်းတဲ့အခွင့်အရေးတစ်ခုကို ငြင်းဆိုခြင်းသည် ရူးအလိုပ္ပါ ထင်ကြတယ်။ ဒါနဲ့ သူတို့တွေက ကျွန်တော်ကို ပြောတယ်။ ‘ခင်ဗျား ဘာဖြစ်လို့ အလုပ်ကောင်း၊ အခွင့်ကောင်းကို မရွေးတာလဲ’

ကျွန်တော်တို့ အလုပ်လုပ်သည့်နေရာသည် တောင်စခန်းမှ (၄၅)မီနဲ့ကြာ ခ ၅၂ မှုန် မှုန် ၈ လျှောက် ရတယ်။
ကျွန်တော်နှင့် အခြား ထောင်သား အချို့ကို ပြပြည့်နေတဲ့ ရေကာတာ တစ်ခုတွင်လုပ်ဖို့ တာဝန်ပေးကြတယ်။ ရေမြောင်းထဲရှု မြေကန်နှင့် အမှိုက်များကို ရှင်းထဲတဲ့ ကြရပါတယ်။ ပြီးတော့ ပါးစိုက်မည့် စိုက်ခင်းကို ရှင်းကြရတယ်။

တစ်ခါတော့ ကျွန်တော်တို့တွေ အားလုံး တစ်ပတ်လုံး အပြစ်ဒဏ် ပေးခြင်း ခံရကြတယ်။ လူတစ်ယောက် သည် တစ်ရက်မှာ မိတာ (၂၀၀) ပတ်လည်ပြေကို မနက်မီးလင်းမှ ညီးချုပ်အထိ ကော်ထိုးကြရပါတယ်။ မိုးတွင်းအချိန်အခါမြို့ ပိုစက်ခဲ့လျပါတယ်။

တစ်နေကုန်လုံးမိုးတော်လဲ ဘောင်းသီတိ ဝတ်ပြီး လုပ်ရတယ်။ လုပ်ငန်းခွင့် တော်တွင်လည်း မြွှေ့က အလွန်ပေါ်မှပေါ်။ ထိုမျှမက ကင်းခြေကောင်များနှင့် ပျား ပုံစံသည့်အကောင်များသည် ကျွန်ုတော်တို့အယောက်စီတိုင်းလိုလို တုပ်ခံကြရတယ်။ ပြီးတော့ ခြေဖေါ်းနှင့် ခြေသလုံးများမှာ ဆူးတွေ့ကို ထွင်ထဲတဲ့ ရတာလဲ အမော ပါပဲ။ ရောမြောင်းထဲမှ မျှေးကောင်ကလည်း အများကြီးရှုနေရတယ်။ ထိုမျှေးကောင် တွေ့က လက်ချောင်းထက် ကြိုးနေသောကြောင့် ကျွန်ုတော်တို့က ငင်းမျှေးတွေ့ကို ကျွဲ့မျှေးများလို့ ခေါ်ကြတယ်။ အချင်းချင်း ကိုယ်ပေါ်ရှိ အရေပြားမှာ မျှေးတွေးက် နေသလား၊ မတွေ့က်ဘူးလားဆိတာ ကြည့်နေရသလို မြေကော်ထိုး ကြရတယ်။ တကယ်လို့ အခြားလူအပေါ် မျှေးတွေးက်နေသည်ကို တွေ့ပါက ယူပြီး အဝေးကို ပစ်လိုက်ရတယ်။

အကယ်၍ နိုင်းထားသည့်တာဝန်အပိုင်း မပြီးခဲ့ပါက ရဲများသည် ထောင်ထဲ ရောက်လျင် ကျွန်ုတော်တို့ကို ညျဉ်းပန်းနှင့်စက်ကြတယ်။ ကျွန်ုတော်တို့သည် အခန်းကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲထည့်ထားခြင်း ခံရသည်သာမက တစ်နှေ့တွေ့ကို ရောတစ်စွဲကိုနှင့် ထမ်းတစ်ပန်းကန်သာ ကျွေးကြတယ်။ ဒီကြေားထဲ ခြင်ထောင်လည်မဖူး၊ ငင်းအခန်းကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲ သင်းအုပ်ဆရာ Nguyen ဆိုရင် နှစ်ပတ်လုံးလုံး ထည့်ထားခြင်း ခံရ၏။

မြေကော်ထိုး၍ ပင်ပန်းအားကုန်လာတော့ ဘုရားထဲ 'ကိုယ်တော်ဘုရားကယ်မတော်မူပါ'လို့ ဆုတော်းပိတယ်။ ဘုရားသခင်ရဲ့ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ဆင်ခြင် အောက်မေ့သည့်အခါ ငင်းနှုတ်ကပတ်တော်သည် ကျွန်ုတော်တို့ကို နှစ်သိမ့်မှု ပေးပါတယ်။

ချီးမွှေ့ပြုးခြင်း၏ ပုံတင်သံများ

မြေကော်များစွာသော S' tieing တိုင်းရင်းသားစုများသည် ကျွန်ုတော်တို့ရဲ့ ထောင်အလုပ်စန်းနားပတ်ဝန်းကျင်တွင် နေထိုင်ကြ၏။ သူတို့တွေ့ရဲ့ ကလေးများ သည် ပညာသင်ယူခြင်းမရှိနေ့ကြချေ။ ကလေးများမှာ သူတို့ရဲ့ ကွဲခွားများဘဲ ထိန်းကျော်ကြရာ ကျွန်ုတော်တို့တွေ့ရဲ့ ထောင်သားရဲ့ လုပ်ငန်းခွင့်နား အမြား ဖြတ်လျောက် သွားလာတတ်ကြတယ်။ ငင်းကလေးများမှာ များသောအားဖြင့် စားစရာ ထမ်းပင် မရှိကြချေ။ Tong Le Chan ထောင်သို့ ကျွန်ုတော်မရောက်ခင် ငင်းနယ်တစ်စိုင်ရှိ လူတွေသည် ယော်အကြောင်း လုံးဝမကြားသိကြရပေါ့ သူတို့တွေ့ကို ငံ့ကေလိဝင်ဖို့ ဘုရားသခင်က ကျွန်ုတော်တို့ကို ဤနေရာသို့ ပို့ဆောင်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

အသင်းတော်က ကျွန်ုတော်တို့ရဲ့ ယုံကြည့်သူတွေ ထောင်ကို လာလည်

ပတ်ကြည့်သည့်အခါ သူတို့သည် ထိ S' tieng တိုင်းရင်းသားစုများအား ဝေးကေလီ စတင်ဝင်းတော့၏။ ကျွန်တော်တို့အသင်းတော်မှ ယုံကြည့်သူအဖွဲ့က ထိ တိုင်းရင်းသားများထံ လျှို့ဝှက်စွာနဲ့ ဝေးကေလီဝင်းကြသဖြင့် မြောက်များစွာသောသူတို့သည် ပြောင်းလဲလာကြတယ်။ သူတို့မှာ အဝတ်အစားမရှိ အစားမရှိ အလွန်ဆင်းရဲ့နှင့်ပါးကြပေါ်၍ ယောရှုက သူတို့၏ အသက်တာကို လုံးဝပြောင်းလဲပေးခဲ့သောကြောင့် ခရစ်ယာန်ဖြစ်ခြင်း အသက်တာ အတွက် ဝိုင်းမြောက်နေကြလေပြီ။ ယခု ထောင်ပေါင်းများစွာသော S' tieng တိုင်းရင်းသားစုများသည် ခရစ်ယာန်ဖြစ်လာကြ လေ၏။

ကျွန်တော်တို့ တောထ အလုပ်လုပ်နေသို့မျှ ရဲများက အမြေတော့ကြည့် နေတတ် ကြတယ်။ ဒါကြောင့် ဝေးကေလီကို လွတ်လပ်စွာဝင်းခွင့် မရရှိခဲ့ကြခဲ့။ သို့ဖြစ်၍ တိုင်းရင်းသားစုများနှင့်တွေ့သည့်အခါ လျှို့ဝှက်သော စကားနဲ့သာ ပြောဆိုကြရတယ်။ ကျွန်တော်တို့က ‘ဟာလေလုယာ’လို့ ပြောလိုက်သည့်အခါ အကယ်၍ ခရစ်ယာန် တစ်ယောက် ဟုတ်မဟုတ် ကျွန်တော်တို့ သိရာသည့်မှာ ရှင်းလှုက ‘ဟာလေလုယာ’လို့ ပြန်ထဲးလာခြင်းအားဖြင့် သိကြရပါတယ်။

မြို့ထဲက သင်းအုပ်ဆရာတန်ယောက်သည် ထိတိုင်းရင်းသား ယုံကြည့်သူ များအား ဘုရားသခင်ကို ဘယ်လို ချိုးမွမ်းကိုးကွယ်ရမယ့် သိချင်းများကို လျှို့ဝှက် သင်ကြားပေးခဲ့တယ်။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်တို့တွေ့ အလုပ်ထ နှုတ်ကပတ်တော် ဆင်ခြင်ရင်း အလုပ်လုပ်နေသို့မျှ သစ်ပင်ပေါ်ကနေ ပုဇွဲနဲ့ မူတ်သည့်သိချင်း ဓမ္မတေးကို ကြားလိုက်ရတယ်။ ကလေးများသည်လည်း ချိုးမွမ်းသိချင်းဆိုကြရ ရှင်းချို့ပဲတင်သံများသည် တောတစ်စုလုံး၌ ပြည့်နေလေတော့၏။ ထိုကလေးများ၏ ချိုးမွမ်းသံက ကျွန်တော်နှင့်သားထဲ လုံးဝိုင်းသိက်စေနေပါတယ်။

ရဲများအနေဖြင့် ကျွန်တော်တို့ကို တင်းကြပ်စွာတော့ကြည့်နေသည့်ကြားထဲမှ Tong Le Chan ထောင်သားအတော်များများထံ ဝေးကေလီသတင်းကောင်း ဝင်းခဲ့ခြင်းကြောင့် ယုံကြည့်သူ အတော်များနေပါပြီ။ လုပ်ငန်းခွင့် အလုပ်လုပ်နေသို့မျှ အလုပ်လုပ်နေသို့မျှ တွေ့ကြခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ လုပ်ငန်းခွင့်၌ အလုပ်လုပ်နေသို့မျှ ကျွန်တော်တို့တွေ့သည် လက်များကိုမြောက်ပြီး ဘုရားသခင်ကို ချိုးမွမ်းကိုးကွယ်ကြပါတယ်။ ရဲများ အနီးအနားမှာရှိနေသောကြောင့် အသံ ကျယ်ကျယ် မဆိုဘဲ ဖြည့်သော်စွာဖြင့် သိဆိုကြတယ်။ လုပ်ငန်းခွင့်တွေ့ နေ့လည်စာ အတူစားကြခြင်း ပိုမိုတို့ပိုမိုသောကျျေးပိုင်းကို အချင်းချင်းခွဲတို့ပတ်ကော် နှုတ်ကပတ်တော် ကို အချင်းချင်းဝင်းကြပါတယ်။

ရဲများသည် အမြေတော် အပြောင်းအလုပ်တတ်ကြတယ်။ တရီတလေ

ကျွန်တော်တို့ အမူးတော်ဆောင်များ အတူတကွ တစ်နေရာမှ နေ့လည်စာကို စားရပေးယူ တခါတလေကြတော့ တဗြားလုပ်ငန်းခွင့်မှ အခြားထောင်သား များထံ တက္ခာတြားစော့တိလိုက်ကြတယ်။ ရောက်သည့်နေရာကျေသည့် အဖွဲ့သားများအား ကျွန်တော်တို့သည် နှစ်ကပတ်တော်ဝေါ်ကြပါတယ်။ ဥပမာ မိဇ္ဇိ-ဂျာင့် ရုံကို ခွန်အားနှစ်ပြည့်စုစော်မူသော ခရစ်တော်အားဖြင့် အရာခံပိုင်းကို ပါတတ်နိုင်၏ ဆာလံ ၁၀၉၆ ‘ဆင်းရဲဒုက္ခခံရသောအပါ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟန်၍ ဆင်းရဲ ဒုက္ခထဲက ကယ်နှစ်တော်မူ၏’နှင့် ဆာလံ၊ ၂၃ စသည်ကျမ်းပိုင်များနှင့် အခြား ကျမ်းပိုင်များ၊ ထိနှစ်ကပတ်တော်များကို ကြားရသည့်အပါ ကျွန်တော်တို့တွေ ပျော်ကြတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ငင်းကျမ်းပိုင်များက ကျွန်တော်တို့ကို ခွန်အား ပေးနေခြင်းကြောင့်ပိုင်ဖြစ်သည်။

အချို့ရဲများက ကျွန်တော်ကို ဝက်လို့ခေါ်သည့်အပြင် နည်းမျိုးစုံသုံးကာ ကျွန်တော်ကို ပိုနိုင်ပါတယ်။ တစ်ဖက်မှာ ကျွန်တော်အပေါ် အင်မတုန်မှ ရရှိကိုတဲ့ ကောင်းတဲ့လူအချို့ကို ရဲတွေအထဲမှာပင် ဘုရားသခင် ပို့ဆောင်ပေးပါတယ်။ ပြောရမယ်ဆိုရင် လူတစ်ယောက် နိုင်ငံခြားသို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှေ့ငွေရှုံးပါဝင်ခဲ့သော ကြောင့် အနှစ် (၂၀) ထောင်ခဲ့နေရသော ရဲမူးကြီးနှင့် ကျွန်တော် တွေ့ခုံဖြစ် ပါတယ်။ ကျွန်တော်နှင့် တွေ့ခုံချိန် သူ့ပြောတယ်။ နောက်ထပ် (၁၉) နှစ် ထောင်ထဲ နေရားမည်ဖြစ်ကြောင်းပင်။ ထိုသူက ကျွန်တော်ရဲ့ယုံ့ပေါ် လက်တင်ကာ အကူအညီ တောင်းတယ်။ ‘တရားဟောဆရာကြီးရော ဆရာဒါမ် ပြန်ရောက်သည့်အပါ ကျွန်တော်အတွက် သတိရရာဂုဏ်တောင်းပေးပါနော်။ ဒါ ဒီထောင်ထဲမှာပဲ ယော်ကို ယုံကြည် လက်ခဲ့တာပါ’

သူက ကျွန်တော်ကိုပြောပြုတယ်။ ရဲမူးကြီးဘဝတုန်းက ခရစ်ယာန် တရားဟော ဆရာများ၊ သင်းအုပ်ဆရာ အတော်များများကို ဖော်ချုပ်ခဲ့ဖူးကြောင်းပင်။ သူသည် နတ်ကိုးကွယ်သူတစ်ယောက်ပါ။ ထောင်ရောက်စ ပထမ(၃)လ လောက် တော့ ဒီပို့လို့မရခဲ့ကြောင်း။

သူအနားမှုရှိသည့် သင်းအုပ်ဆရာက ‘တကယ်လို့ ခင်များ ယော်ကို ယုံကြည် ပါက အုံဖျယ်နိမိတ်လက္ခဏာ မြင်ရမယ်’ ဟုပြောလိုက်ကြောင်း။

ထိုညာ တစ်ယောက်တည်း ဒူးထောက်ဆုတောင်းဆဲလေကြောင်း၊ ‘ယော် ကိုယ်တော်က ဘယ်သူဘယ်ရီဆိုတာ ကျွန်တော်မသိပါ။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်တော်က အမှန်တကယ်ရှိတယ်။ ကိုယ်တော်က ဘုရားဖြစ်တယ်။ ကောင်းကင်မြေကြီးနှင့် ကျွန်တော်ကို ဖန်ဆင်းသူဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်ကို နိမိတ်လက္ခဏာ သက်သေ တစ်ခုပြပါ။ ကျွန်တော် ဒီထောင်ကိုရောက်ရှိလာတာ (၄)လရှိနေပါပြီ။ အခုထဲ

ကျွန်တော် အိပ်လို့မပျော်နိုင်ပါ။ ဒါကြောင့် ကိုယ်တော်က ဘုရားမှန်တယ်ဆိုရင် ဒီည ကျွန်တော်ကို အိပ်ပျော်ရသောအခွင့်ကို ပေးပါ' ငင်းညာညွှေ သူအတွက် (၄)လတာအတွင်း ပထမဗီးဆုံး အိပ်ပျော်ခဲ့ရသော ညဖြစ်ခဲ့ကြောင့် ပြောပြသက်သေ ခံပါလယ်။

ထောင်ထဲရှိနေစဉ် သင်းအုပ်ဆရာ Nguyen အနေဖြင့် ငံ့ဂေလိ ဟောပြောနည်း သင်ကြားပေးသည့်အရာနှင့် ပြောင်းလဲယုံကြည်သူ လူသစ်များကို ဘယ်လိုဂုဏ်ပြုစုရမည့်အရာ သင်ကြားပေးသည်ကို ကျွန်တော်တို့ ခံယူခဲ့ကြပါ တယ်။ သင်းအုပ် Nguyen ကလည်း အလုပ်စာန်းတွင် ကြမ်းတမ်းလေးလံတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ဖို့ရောင်။ ခြေထောက်ရောင်ကိုင်းခြင်းခြင့် အရိုးအဆစ်ကိုကိုခဲ့ခြင်းဝေဒနာ ခံစားနေရသော် ဤားလည်း (၄၅)မိနစ်ခန့် လျောက်ရ သော လုပ်ငန်းခွင့်သို့ သွားကာ အလုပ်ယုပ်ရောင်။ အကြိမ်ပေါင်းမနည်း ခံစားရတဲ့ နာကျိုးခြင်းဝေဒနာကြောင့် မျက်ရည် ထိန်းမရလို စီးကျေသည်မှာ အခါခါပ်။ သူသည် တုတ်ကောက်အကူနှုန်း လမ်းလျောက် ရလေရာ လုပ်ငန်းခွင့်သို့ရောက်ဖို့ တစိတယောက်က သူကို ကူတွဲခေါ်သွားကြရ၏။

သင်းအုပ်ဆရာ Ha Hak

ထောင်ထဲရှိ Lo Ban Hell ခေါ် အခြားသရစ်ယာန်တစ်ယောက်သည် တိုင်းရင်းသားစု တစ်ခုထဲက သင်းအုပ်ဆရာ Ha Hak အကြောင်းကို ကျွန်တော် တို့အား ပြောပြုတယ်။ Lo Ban Hell တစ်ယောက် ထောင်မှ လွှတ်မြောက်လာ သည့်အခါ မြောက်ပိုင်း ပိုက်နှစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်သွားလေ၏။ သင်းအုပ်ဆရာ Ha Hak သည် ကြိုင်ပေါင်းများစွာ ထောင်ကျခံရရာ တခါတလေကျရင် လပေါင်း အတော်ကြာတတ်၏။ သူရဲ့နောက်ဆုံးသတင်းက သူသည် သူတိုင်းရင်းသားစု (ရှုဝါ) ထဲ ငံ့ဂေလိဝင့်ရော အားလုံးက ခရစ်ယာန်ဖြစ်လာကြောင့်ပင်။ တောင်ပေါ် ကုန်မြှင့်ပိုင်း၌ ဘုရားအတွက် အစောင့်ခြင်းသည် မလွယ်ကူလှချော့။ အမှုတော်ထောင် များအား ရဲများက 'နိုင်ငံရေးလုပ်သူ' အပြစ် စွမ်းစွဲခဲ့ကြရ၏။ ရဲများ အနေဖြင့် သင်းအုပ် ဆရာများသည် ငံ့ဂေလိတရားဘဲ ဟောပြောတယ်ဆိုတာကို မသိကြပေါ့။

တခါက သင်းအုပ်ဆရာ Ha Hak သည် ရဲများ၏ ပေးမြန်း စစ်ဆေးခြင်း ခံနေစဉ် ရဲ တစ်ယောက်က သူ့ မျက်နှာပေါ်မှာ ဘွတ်စိန်ပုံ၊ ခြေဖနောင့်အကန် ခံခဲ့ရသောကြောင့် သွားတစ်ချောင်းကျိုးသွား၏။ ထို့နောက် သံကြိုးနှင့် အတွပ်ခံရကာ သံမှုစည်ပိုင်း အပျက်တွေရှိနေရာ ပြောပြုတစ်စုတွင် ပစ်ထားခြင်းခံရ၏။ အလွန်ပုံပြင်း သောနေရာ ဖြစ်သလို တစ်နေ့တစ်နေ့ ရောတစ်ခွက်၊ ထမင်းတစ်ပန်းကန်မျှနှင့် အသက်ရှင်ခဲ့ရ၏။ ကိုယ်ပေါ်မှာလည်း အကိုးမပါ။ ဘောင်းသီတိသာ ဝတ်ရလေ၏။

ကုန်းမြင်ပေါ်မှာ ရှိသောနေရာဖြစ်သဖြင့် ညုပိုင်း၌ အလွန်အေး၏။

သင်းအုပ်ဆရာ *Ha Hak* (ခု)နှင့် သင်းအုပ်ဆရာ *Hoang Van Phung* (ယာ) တို့ ထောင်ထဲရှိ
သူတို့ ဖော်များအား သွားတွေ့နေစဉ်

သင်းအုပ်ဆရာအနေဖြင့်
ငါးနှင့် (၃)လကျော်
ပစ်ထားခြင်းခံခဲ့ရလေ၏။
ထို ကာ လ အ တွဲ င်း
ငါးညှုံးပန်းမှုထဲမှ လွတ်
ပြောက်ထို့ ဘုရားသခင်
ထံ ဆုတောင်း ခဲ့လေ၏။
ဘုရားသခင် သည်
သူအားခံနိုင်ရည် ခွန်အား
ပေးလေ၏။ သူ့အနေဖြင့်
(တမန်၊ ဥုမှာပါ ရှိတဲ့
ဒမသတ် လမ်း ပေါ်၍

ရှင်ပေါ်လျှော်အပေါ်သို့ အလင်းတန်းကြီးတစ်ခု သူ့အပေါ်မှာ ထွန်းလင်းသည်ကို
ဖြင့်တွေ့ရ၏။ ဘုရားသခင်ပေးလာသော ခွန်အားသစ်များကြောင့် သူ့အနေဖြင့်
၌ကဲ့သို့သော ညျှော်ပန်းဒုက္ခဆင်းခဲ့ခြင်း အားလုံးကို ကျော်ဖြတ်လာနိုင်ခြင်းဖြစ်၏။

သံပုံးစည်ဗိုင်းတွေ့ကြားမှ အင်မတန်ကြီးမားသော မြေကြီးများထွက်လာရာ
သူ့ခြေထောက်ပေါ်တွင် လျှောက်ဖြတ်ခဲ့ပေ၏၊ မြေကြီးများ လျှောက်ဖြတ်နေသည်ကို
သူ့အနေဖြင့် ဆုတောင်းရင်း ကြည့်ရှုသာသက်သက်ကလွှဲလို့ ဘာမျှ မတတ်နိုင်ချေ။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့လက်နှင့်ခြေပေါ်မှာ သံကြီးတုတ်နောင်ထားသောကြောင့်
ပင်။ သူ့ဆုတောင်းသည်အတိုင်း မြှေတ်ကောင်မှ သူ့ကို မပေါ်ကိုခဲ့ပေ။

ရဲများသည် ကျွန်ုတော်ကို ထောင် (၂၇) နှစ်ကျခံရမည်ဖြစ်ကြောင်း ကြော်
ခဲ့ကြသော်လည်း ဘုရားသခင်၏ ကူမခြင်းကြောင့် (၂) နှစ်ခဲ့မျှနှင့်ပင်လျင် ထောင်မှ
လွတ်ပြောက်လာခဲ့ပါတယ်။ ယနေ့ ကျွန်ုတော်က သာသနာပြုအဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ကို
ဦးဆောင်နေပါတယ်။ ကျွန်ုတော်အားဖြင့် ပြောက်များစွာသော အဖောက်ကန်
ခရစ်ယာန်များက ပီယက်နမ်ရှိ ယုံကြည်သူများကို ကူညီထို့ ဘုရားသခင် အသုံးပြု
နေလို့ ကျေးဇူးတော်ကို အထူးချွေးမွှေ့ကြတယ်။ ဘုရားသခင်သည် ခင်ဗျားကို အဖောက်ကန်
တွေကို အသုံးပြုကာ ကျွန်ုတော်တို့ကို ထောင်ထဲကနေ လွတ်ပြောက်စေခဲ့ပါတယ်။
အဖောက်ကန် ယုံကြည်သူအားလုံးကို ဘုရားကောင်းကြီးချေပေးဖို့ ကျွန်ုတော်ဆုတောင်း
ပါတယ်။ ယေရှု၏ နာမည်အဖောက်ကန် ယုံကြည်သူများကို ကျွန်ုတော် နှင့်သားထဲက

နေချစ်ပါတယ်။

အမေရိကန်အတွက် ဆုတေသန်းကောင်းချီးပေးနေသလို ကျွန်တော်ယုံကြပါတယ်။ ဘုရားသခင်သည် အမေရိကန်ကို ကောင်းကြီးချပေးမယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အမေရိကန်သည် အမြားနိုင်ငံတိုင်းပြည်သို့ သာသနာပြု မြောက်များစွာကို စေလွှာတ်သောနိုင်ငံတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ ပြဿနာအက်အခဲများစွာ ရှိနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အမေရိကန်ယုံကြည်သူ သားသမီး မျိုးဆက်ပေါင်းများစွာကို ဘုရားသခင်က သူ့ရဲ့နိုင်ငံတော်ကျယ်ပြန့်စေစွာ အမိုက်အမာမဲ့ အဖြစ် အသုံးပြုပြီးမယ်ဆိုတာ လုံးဝယုံကြည်ပါတယ်။

ရိုင်ခုံသော အုတ်မြစ်ပေါ်၌ ရပ်တည်ခြင်း

သင်တိုဝင်းမြှောက်စရာ စုလင်ခြင်း

ကျွန်တော်တို့မိသားစုသည် ရပ်ထုက္ကားကျယ်ခြင်းဖြင့် နေထိုင်လာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ ကလေးတစ်ယောက် ဖျားလို့ သေခါနီးဖြစ်နေသူ့နှင့် ဖိုးသည်ကလည်း ကျွန်းမာရေးမကောင်းဖြစ်လို့ သေသွားတဲ့အချိန်ထိ ကျွန်တော်တို့က မှုံးဆရာ၊ ပယောက်သမှုပျားကို အားကိုးခဲ့ကြတယ်။

ယုံကြည်သူဖြစ်လာပြီးနောက် ဘုရားသခင်က ကျွန်တော်ကို (ယော ၁၆၂၂)၌ ပါရိုသော ကျွန်မ်းစာကို ဖော်ပြတယ်။ ငါးကျွန်မ်း၌ ‘ယခုတိုင်အောင် ပါ၏နာမကို အမိုးပြု၍ သင်တို့သည် အဘယ်ဆုကိုမျှ မတောင်းကြသေး။ သင်တို့သည် ဝါးမြောက်စရာ အကြောင်းစုလင်စေခြင်းကှာ တောင်းကြလော့။ ထိုသို့ တောင်းလျှင် ရက်လိမ့်မည်’ ဟူ၍ ပါရိုပြီး (၃) ညာဆက်တိုက် ယောဟန်ခရစ်ဝင်ကျမ်းကိုဖတ်ကာ ဆုတောင်းခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် ကလေးတစ်ယောက်မှာ ငြက်ဖျားရောက်ရှိတယ်။ ဒီအတွက် ဆုတောင်းခဲ့ရေ (၃) ရက်နေ့မြောက်တွင် ကလေးက လုံးဝ ကျွန်းမာသွားတယ်။ ဘုရားသခင်သည် ငြက်ဖျားစွဲတဲ့ကလေးကိုသာ ကျွန်းမာစေသည် သာမက ကျွန်တဲ့သားနှင့်သမီး နှစ်ယောက် ကိုပါ ကျွန်းမာစေခဲ့ပါတယ်။ ကျွန် နိမိတ် လက္ခဏာများအားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် အမှန်တည်ရှိကြောင်း ကျွန်တော်ကို သက်သေ ထူးပေးခြင်းဖြစ်တော်၏။

အယောက်(၃၀၀)ခန်းသော ယုံကြည်သူ

Diey Lien

တိုင်းရင်းသားတစ်စုနှင့် ညီအစ်ကို E ပဲဒိုက်မှာစောင်းကာ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြတယ်။ အိမ်လေးမှာ ဝါးကြပ်းခင်း၊ သက်ကယ်မိုး၊ နံရံကလည်း ဝါးထရံကာဖြစ်၏၊ အိမ်ပေါ်ကို တက်ဖို့ လျေကားအဖြစ် သစ်ပြားတစ်ပြားသာလျှင် ထောင်ထားရာ ငါးကနေ တက်ရပါတယ်။

ထိုသစ်သားပြား၏အောက်မှာ တိုင်ချောင်းတွေနဲ့ ထောင်ထား၏၊ အိမ်သေး ပေါ်ယုံ အခန်း(၃)ခန်းရှိရာ အခန်း၏ဘေးခန်းတွေမှာတော့ အိမ်ရှင်ပိသားစုများ ကနေပြီး အလယ်ခန်းကိုတော့ ဝတ်ပြုစည်းဝေးသောနေရာအဖြစ် အသုံးပြုကြပါ တယ်။ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်နေစဉ် အိမ်ပတ်လည်တွင် စိုးအုံနေကြတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ အိမ်ထဲမှာ လူမဆန့်နိုင်တော့သဖြင့် ဖြစ်၏။

လွန်ခဲ့သော (၃) နှစ်လောက်က ငါးတိုင်းရင်းသားစုံ အမှုတော်ဆောင်(၃)ဦး ခန့်သာရှိသော်လည်း ယခုအခါးမှာ အမှုတော်ဆောင် (၂၀) ကျိုး ရှိနေနေပြီး ရွာလုံးကွယ်သည် ခရစ်ယာန်များဖြစ်ကြတော့ ဝတ်ပြုစည်းဝေး၌ တစ် ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ဂုဏ်တော်ချိုးမွေးဖို့ရှိန်အတွက် လာတတ်ကြတယ်။ အမှုတော်ဆောင် များနှင့် အိမ်ပေါ်မှာ ဝင်ဆန္ဒနိုင်သမျှသော အသင်းသူးသားများ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်နေစဉ် မဆန့်နိုင်တော့ဘူး အယောက် (၁၀၀) ခန့်သော အခြား အသင်းသူးသားများသည် အိမ်အောက်နှင့် အိမ်ဘေးပတ်လည်၌ နေရာယူကြရတယ်။

သူတို့တွေက အသံကျယ်စွာနဲ့ ချိုးမွမ်း၊ ဓာတောင်းခြင်းပြုသောကြောင့် ရဲများရောက်လာကြတော့၏။ ရွာရဲ များမှာ အရပ်ဝတ်များသာ ဝတ်ဆင်ထား တတ်ကြတယ်။ ရဲများအနေဖြင့် အိမ်ပေါ်ခန်းထိ တက်လာကြသော်လည်း ခရစ်ယာန်များသည် ထွက်မပြီးကြသည့်အပြင် ဆက်ပြီးသာ ဘုရားသင်အား ချိုးမွမ်းသိဆိုနေကြတယ်။

ရဲများသည် ငါးရွာမှ အမှုတော်ဆောင်အယောက်(၂၀)အား ရဲစခန်းသို့ ခေါ်သွားကြရာ ရွာသားယုံကြည်သူ အားလုံးကလည်း လိုက်သွားကြလေ၏။ လမ်းမလျောက်နိုင်သော သက်ကြီးများသာ အိမ်မှာကျို့ရှိကာ ကလေးများ အပါအဝင် ရွာသားပေါင်း အယောက်(၁၀၀)ခန့်သည် ဖုံးထူးသောလမ်းကနေ (၁)ကိုလိမ့်တာ ခွဲခန့် အဝေးမှာရှိတဲ့ ရဲစခန်းသို့ ချိတ်သွားကြ၏။ ဤလူအုပ်ကြီးက စိုးရေးပြုနေသကဲ့သို့ပင် လမ်းပြုသွားနေကြစဉ် ကျွန်တော်တို့သည် သီချင်းသိဆို ချိုးမွမ်းနေကြတယ်။ သီချင်းခေါင်းဆောင်တွေက ဥပမာ ‘တိုင်းကောင်းကင်သို့ တက်သည့်အပါ သိုးသူငယ် များနှင့် ယောရှု အတူနေကြရမှာဖြစ်တယ်’။ ရဲစခန်းသည် သွားဖို့၊ ပျော်ကာ အဆောက်အအီးဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့တဲ့ တွေက ရဲစခန်းအပြင်မှာ ပတ်တပ်ရပ်ကြပါတယ်။

ရဲစခန်းထဲမှာ ချုပ်သောက်ရှိရာ တစ်ယောက်ကပြောလိုက်တယ်။ ‘ဒါ ရဲစခန်းကွဲ
မင်းတို့ထိတ်ထင်တိုင်း လုပ်လို့မရဘူး’ ဘာပဲပြောပြော ကျွန်တော်တို့က ဆက်ပြီး
ချိုးမျမ်းဆုတောင်းနေကြရာ ရွှေသူကြီးကလည်း လာပြီး ကျွန်တော်တို့တွေကို
အိပ်ပြန်ကြဖို့ ပြောသွားပါတယ်။

ဒါပေါ်ယုံ လိုက်လာကြတဲ့ ရွှေသားအားလုံးက ‘ညီအစ်ကို E ကို ကာကွယ်
လိုကြတယ်။ ညီအစ်ကို E ကို ပါတို့လိုအပ်တယ်။ သူကို ပါတို့လိုချင်တယ်’ ဟု
ပြန်ဖြေကာ လူတွေက ဆက်နေနေကြတယ်။ ‘ခင်များတို့အနေနဲ့ တစ်ယောက်
ယောက်ကို ဖမ်းချင်ရင် ပါတို့ရွှေသားအားလုံးကို ဖမ်းကြပါ။ သတ်မယ်ဆိုလည်း
ပါတို့အားလုံးကိုပါ သတ်ကြပါ’ ခရိုင်ရဲများသည်လည်း ရောက်ရှိလာကြတယ်။

ခရိုင်ရဲများသည် အတူတက္က စည်းဝေးစရုံးကာ ဝတ်ပြောကိုးကွယ်ဖို့ တားမြစ်
ကြတယ်။ အယောက်(၃၀၀)သော ရွှေသားတွေက လုံးဝ မကြောက်မရွှေ့ဘဲ ဖမ်းချင်တဲ့
အမှုတော်ဆောင်များကို လွှတ်ပေါ့ဖို့ တောင်းဆိုနေကြသေး၏။

နှုတ်ကပတ်တော်ကို ငတ်မွှုတ်သူ

တိုင်းရင်းသားစရုံးမြောက်များစွာသည် ယုံကြည်သူများဖြစ်လာကြသလို
ဘုရားသင်အား လွှတ်လပ်စွာကိုးကွယ်ခွင့်ကို လိုချင်လာကြ၏။ အချို့သော

ရဲများသည် အလုပ်သမား ၃၀-ယောက်ကို စစ်ဆို၏ဆောင်သွားရာ
တရားလုံးရှိရွှေသားများက ဆွာက်မှလိုက်လာနေကြသည့်ပုံ

ယုံကြည်သူများမှာ ကျမ်းစာကို ကောင်းမှန်စွာသင်ကြားခြင်းမခံယူကြရသေးချေ။ ဤတိုင်းရင်းသားစုံများအား အစိုးရအနေဖြင့် လွယ်လွယ်နဲ့ ထိန်းသိမ်းစွဲ ကြုံစားက တယ်။ တစ်ညွှန်မှာ ရဲများသည် ရွာသားများကို ရပ်ရှင်အခွဲတစ်ခွဲလာရောက် ပြသကြရာ ငင်းရပ်ရှင်၏ အတိုင်းမှာ လူတစ်ယောက်ကသူများဟန်ည်း နီးယူမှုပြုခဲ့ရာ အစိုးရအနေဖြင့် ထိုသူရှိုးအား သတ်ပစ်သောအကြောင်းဖြစ်၏။ ဤရပ်ရှင်ခွဲကို ပြသခြင်းဖြင့် ရဲများသည် ရွာသားများ၏ စိတ်ပြောင်းစေဖိုပ်ပြုဖြစ်၏။

ထိုအပြင် ရွာသားများအား ဦးမြောက်စိအားပေးခြင်းလည်း ဖြစ်၏။ ‘အကယ်၍ မင်းတို့ ပြစ်မှုတစ်ခုခု ကျူးမှုလွန်ပါက မင်းတို့လဲ အဲဒီရပ်ရှင်ထဲကလိုဘဲ အသတ်ခံ ရမယ်’။ ရပ်ရှင်ထဲ၌ ပြစ်မှုကျူးမှုလွန်သူ သူရှိုးအား သတ်ဖြတ်တဲ့ပုံထဲမှာ အလွန်ပင် ရက်စက်ကြမ်းကြတဲ့၊ လူမဆန်သော သတ်ဖြတ်မှုကို ပြသကြ၏။ ငင်းသူမှာပင် ရဲများသည် ခရစ်ယာန်စာပေဆိုရာများကို ရှာဖွေခဲ့ကြရာ အီမံတစ်အီမံ့၌ ကျမ်းစာအုပ် တစ်အုပ်ကို တွေ့ရှိကြသဖြင့် ထိုကျမ်းစာ အုပ်ယူလာသောသူကို အပြုံပေးဖို့ ခနိုင် ရဲစခန်းမှ ရဲများသည် ရွာသားတစ်ယောက်ချင်းကို မေးပြန်ကြ၏။ ‘ဒီကျမ်း စာအုပ်က ဘယ်သူယူလာခဲ့တာလဲ’ သူတို့တွေ့ရွာသားများထံ ဝေါကေလိုကို ဘယ်သူ စတင် ဟောပြောခဲ့သည်ကို ပြောဖို့ အမြန်ပေးကြခြင်းသည် သဲလွန်စ ရှာဖွေသိရှိဖို့ ဖြစ်လေ၏။

S'tienဗ လူမျိုးစုတဲ့မှ ညီအစ်ကိုတစ်ယောက် ငင်းရွာတွင် ပထမဗျားဆုံး ကျမ်းစာအုပ်ကို ပိုင်ဆိုင်ရှိသူဖြစ်၏။ ထိုအချိန်အတောအတွင်း၌ ငင်းညီအစ်ကိုသည် ကျမ်းစာအသိပညာ များများစားစား မရှိသေးသာဖြင့် ကြောက်စိတ်စိုးမျိုးလွန်သွားကာ နောက်ဆုံး သူကိုယ်သူ ကြီးခွဲချေသေသွားခဲ့တယ်။

နောက်ပိုင်းတွင် ရဲများက ညီအစ်ကို E အား ပြန်လည်ဖမ်းကြလေ၏။ ညီအစ်ကို E အား ဖမ်းဆီးရာ၌ ရွာသားများ၏ ဆန့်ကျင့်မှုကို ကွယ်ကာဖို့ရန် ရဲများသည် ရွာသူကြီးများနှင့်အတူ E ကို ရဲစခန်းသို့ အစည်းအဝေးတက်ရောက် ရန်ဟု လိုင်လည်ကာ ခေါ်ယူဖမ်းချုပ်ကြလေ၏။ ရဲစခန်းရောက်မှ ဖမ်းကြသည့်မို့ ရွာသားများ ဘယ်ချိန် ဖမ်းလိုက်ပုန်းတောင် မသိလိုက်ကြချေ။

ညီအစ်ကို E တွင် ကျွန်းစာအုပ် (၂) အုပ်ရှိ၏။ သူ ထောင်မကျခင် ကျွန်းတော်းအား ကျမ်းစာအုပ်တစ်အုပ်ပေးပါတယ်။ ညီအစ်ကို E သည် ရွာသား များကို နွားတွေ ကွဲတွေ အတင်းအဓမ္မရောင်းစေကြောင်းနှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာတွေမှာ လည်း ပါဝင်ကြောင်း ရဲများက စွဲပြုစွဲကြတယ်။ သူ့အား Tong Le Chan ထောင်၌ (၃)လ ထောင်ဒဏ်ချုပ်တိကြ၏။ ထောင်သားများ၏ အလုပ်စခန်းတွင် သစ်ခွဲခြင်းနှင့် အလူးစိုက်ခင်း၌ အလုပ်ကြမ်းလုပ်ရ၏။ ထို (၃) လ လသောကာလှုံး အမျိုးသမီးအား တစ်ကြိမ်သာ တွေ့ခွင့်ပေးကြလေ၏။

အသင်းတော်သည် အလွန်နှစ်ယောကြာ့င့် ဘယ်လိုဆုတောင်း ရမည် သိသောဖြင့် ညီအစ်ကိုအတွက်လည်း ကြာမှတစ်ခါ ဆုတောင်းပေးကြတယ်။ သူတို့တွေ ယောက် ယုံကြည်လက်ခံကြပေမယ့် ကျမ်းစာအုပ် ဟူ၍ လက်ထဲမရှိကြ။ သေးငယ်သော ကျမ်းစာကောက်နှစ်ချက်များသာရှိကြ၏။ သို့သော် ငင်းကျမ်းစာ ကောက်နှစ်ချက်လေးက ညျှော်ပန်နိုင်လက်မှုကို ကြောက်ရှုံးထိတ်လန်ခြင်းမှ ကွယ်ကာ ပေးရန် လုံလောက်သောအခြေခံပေးနေခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ကျွန်တော်တို့တွေသည် အသင်းသူ/သားများကို ဘုရားသခင်အား ကျော်စိုင်း မသွားဖို့ ယုံကြည်ခြင်း ပိုမို နိုင်ပြေလာဖို့ နှစ်ကပတ်တော် ဆက်လက်သင်ကြား ပေးကြပါတယ်။ ဝေးကော်သတ်းစကားသည် Birth Long မှ အလွန်ကျယ်ဝန်းတဲ့ Phuoc Long နယ်အထိ ပွဲနှုန်းရောက်ရှိနေလေပြီ၊ ငင်းနယ်တွင်ရှိ Tပ ဆိတ္တဲ့ ညီအစ်ကို တစ် ယောက်လည်း ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်လက်ခံသွားဖြစ်၏။

ရွာတစ်ရွာ၌ ခရစ်ယာနှစ်ခိုင်တစ်ယောက်သည် သူမလက်ထဲတွင် သေသွားသော ကလေးကို ချိထားကာ ဘုရားသခင်ထံ ဆုတေဘားလိုက်တယ်။ ‘အသက်ရှုံးရုပ်သွားပြီ ဖြစ်တဲ့ ကလေးတွေကိုပင်လျှင် အသက်ရှုံးရုပ်ခြင်းပေးနိုင်သော ဘုရားသခင် ကူမ တော်မှုပါ’ သေတာ နာရိဝဝ်ကျော်ရှိပြုဖြစ်တဲ့ သူမတော်ကလေး အသက်ပြန်ရှင် လာခဲ့လေ၏။

Phuoc Long နယ်သို့ မသွားခင် ငင်းရွာတွင်နေကာ ပြောင်းလဲကာစ လူသစ် များ၏ ရုပ်တွေများနှင့် အဆောင်လက်ဖွဲ့ပစ္စည်းများ ပါးရှိဖျက်ဆီးကြရာ၌ ကျွန်တော် လည်း ပါဝင်ကြည်ပါတယ်။ ဤတိုင်းရေးသားစွာတွင် မော်ဆရာ (သိ) ပယောဂဆရာ သည် ရွာသားများ၏ ကိစ္စအဝေဝက် ထိန်းချုပ်ကိုင်တွယ်သွားဖြစ်၏။

ထိုရွာသို့ ကျွန်တော် နောက်တစ်ခေါက်ပြန်ရောက်သွားတော့ တစ်မနက်မှာ ဝတ်ပြေကိုးကွယ်ခြင်း၌ လူအယောက်ပေါင်း(၂၀၀)ကျော် တက်ရောက်ကြသည်ကို တွေ့ရတယ်။ ဝတ်ပြေကိုးကွယ်ခြင်းအိုအစိုးဒုတိယ် ပါဝင်တက်ရောက် သူများအားလုံးသည် (၁)နှစ်သားကလေး သေခြင်းမှ အသက်ရှုံးပြန်လာခြင်း သက်သေခံချက်ကို ကြားရကြ၏။ ငင်းသည် ဘုရားသခင်၏ နှစ်ကပတ်တော် ဝင်ပော်ပြောဖို့ မဟာ အခွင့်ကောင်းတစ်ခုပင်ဖြစ်လေတော့၏။

လူတစ်ယောက်၏ဖနောင့်တွင် အလွန်အဆိုပြင်းတဲ့ ဖြွောပေါက်ခံရ၏။ အခြား လူတစ်ယောက်အားလည်း ငင်းဖြွောပျိုးအပေါက်ခံရကာ (၂၄)နာရိအတွင်း သေသွားလေ၏။ အနီးအနားတွင် ဆေးကုသဖို့ ဆေးခန်းမရှိသည်မို့ ကျွန်တော်တို့ တတွေ ဖြောပေါက်ခံရသူအတွက် ဆုတေဘာ်းကြရာ အသက်ရှုံးရုပ်ခြင်းအခွင့်ရလေ၏။ ကျွန်တော်တို့၏ ဆုတေဘာ်းခြင်းကြောင့် မြင်တွေ့ရသော ဘုရားသခင်၏ တန်ဖိုး။

နိမ့်တိလက္ခဏာများကို အချို့သောရွှေသားများက ရဲစခန်းသို့ သတင်းပေးပို့ခြင်းဖြင့် နောက်ယူကြတယ်။

ရဲများ အလည်အပတ်ရောက်လာခြင်း

ကျွန်တော်တို့ရဲ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်းအစဉ်းအဝေးသည် မှန်းလွှဲပိုင်းမှ ပြီးလေ ရှိတယ်။ ကျွန်တော် တရားဟောချက်ပြီးသည်နှင့် စစ်ဝတ်စုံဝတ်ထားသော ခဲ့ချေယောက် ရောက်ရှိလာကြတယ်။ အယောက်ဝိုင်းမှာ နိုင်ယောက်ပို့စိန့် ဖော်တော် ဆိုင်ကယ်စီးကာ ရောက်လာကြရာ ကျွန်တော်ကို စိုက်ကြည်ပြီး ပြောသွား သည်မှာ ‘ဟင့်အင်း ဒီလူ မဟုတ်ဘူး’

ဤအသင်းတော်မှာ ကျွန်တော်က ခေါင်းဆောင်ဆိတာ ရဲများမသိကြသော ကြောင့် ပြန်ခေါက်သွားကြ၏။ တကယ်လို့ ကျွန်တော်အနေဖြင့် ထွက်ပြေးစီး ဆန္ဒရှိပါက လွှတ်ကျွေတွေ ထွက်ပြေးနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က တကယ်လို့ အဝေးကို ထွက်ပြေးသွားပါက ကျွန်တော်ရဲ သွန်သင်ချက်နှင့် လုပ်ဆောင်ချက်များ ကိုက်ညီခြင်း မရှိဘဲဖြင့် အသင့်သူ/သားများအတွက် ရှုပ်ထွေးစရာဖြစ်နေမည်ဟင်၊ ဘုရားသခင်အား အစောင့်းဆိုတာ ရင်ဆိုင်ကြုံလာသမျှသော အခြေအနေအားလုံးကို ရောင်ရှားစီး မဟုတ်ချေ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် အဲဒီမှာဘဲ ဆက်နေခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်ရဲ တစ်အုပ်တည်းသော ကျမ်းစာအုပ်ဟာ တစ်ရွာလုံးအတွက် အလွန် တန်ဖိုးကြီးမြတ်နေပါတယ်။ အမှုတော်ဆောင်(၂)ယောက်ရှိပေါ်မယ့် ဓမ္မဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ်ပါရှိသော ကျမ်းစာအုပ် တစ်အုပ်တည်းရှိကြတယ်။ ဘယ်လို့ အာက်အခဲ ပြသသနာမျိုးပင် ရင်ဆိုင်ရစေကောမှ ကျမ်းစာအုပ်ကိုတော့ အပျောက်မခဲ့နိုင်၊ ဒါကြောင့် ငါးကျမ်း စာအုပ်လုံးချို့စာတော်ရဲရှိပါတယ်။

နောက်တစ်ခါမှာလည်း ကျွန်တော်က ရဲတွေရဲ စိုင်းခဲ့ခြင်းခံရချိန် ကျမ်းစာအုပ် ကိုတော့ အခြားသို့အစ်ကို တစ်ယောက်အား ပေးအပ်ပြီးသွားဖြစ်နေခဲ့တယ်။ ရဲများက ကျွန်တော် အကြံ့စုံကိုဖော်ဆုပ်ကာ၊ ‘ခင်ဗျား သင်းအုပ်ဆရာမဟုတ်လား’ ဆိုပြီး မေးကြတယ်။

ကျွန်တော်က ‘ဟုတ်ကဲ့’ လို့ ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။ ရဲတွေက သက်သေ အထောက်အထားတွေကို ကြိုးစားရှာကြတယ်။ ဘုတ္တိတွေ ရှာရင်းရှာရင်းနဲ့ အခြားအမှုတော်ဆောင် တစ်ယောက်ထံမှ ရှင်ယောဟန်ခဲ့လိုင်ကျမ်းစာအုပ် လေးကို ရှာဖွေတွေရှိကြတယ်။ ပြီးတော့ အခြားယုံကြည်သူတစ်ယောက်၏ အိတ်ဆောင်ထဲက ကျမ်းစာအုပ်အသေး လေးတစ်ခုကိုပါ ယူသွားကြတယ်။ ရဲများအကြံ့ပေါင်းများစွာ ကျွန်တော်ကို ဖမ်းဆီးလိုခဲ့ကြပေါ်မယ့် ဘယ်သူက ဤအသင်းတော်မှာ နှုတ်ကပတ်

တော်ဝင့်ဟောပြောသည်ကို သေချာတိကျသောအထောက်အထားကို ရဲများ ရယူလိုကြ၏။ ဤအကြိမ်မှာတော့ သူတို့တွေ သေချာတိကျစွာ သိကြရလေပြီ။ သူတို့တွေ ကျွန်တော်ကို ဖော်တော်ဆိုင်ကယ်ပေါ်ရှိ ရဲ(၂)ယောက်ကြား စီးစေကာ အဝေးသို့ပေါ်သွားကြတယ်။ ကျွန်တော်ကို သေနတ် ပြောင်းတည့်ထားလျက် ရဲစခန်းသို့ ပေါ်သွားကြတယ်။ ရဲစခန်းသည် (၁၉)မိတ္ထာ အရှည်ရှိပြီး အခန်းငယ်(၂)ခန်း ဖွဲ့ထား၏။ ရဲစခန်းအထဲတွင် ရဲတွေ အမြောက်အများ ရှိနေ ကြပါတယ်။

ရဲများက ကျွန်တော်ကို ကျမ်းစာအုပ်ငယ်လေး ဘယ်ကရရှိကြောင်း မေးခွန်း ထဲတိကြတယ်။ ငင်းကျမ်းစာအုပ် လေးက ကျွန်တော်ဟာမဟုတ်ဘဲ အခြား အမှုတော်ဆောင်ရဲ့ ကျမ်းစာပါ။ ‘ဒီကျမ်းစာအုပ်လေးက တရားဝင် အသင်းတော်က ရတာပါ’လို့ ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။

ထပ်ပြီးမေးကြပြန်တယ်။ ‘အဲဒီမှာ တရားသွားဝင့်ဟောပြောဖို့ ဘယ်သူ စင်များကို နိုင်းစေတာလဲ။’

ကျွန်တော် ကို ဘယ် သူ ကမှ ပနိုင်းပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရွာသား တွေ၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လူတွေက သေရှည်သေရက် သောက်စားမူးရူး၊ လောင်းကစားလုပ်နှင့် အခြား မကောင်းမူ ပြောက်များစွာ လုပ်ခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် အခု ကျွန်တော်တို့ နှုတ်ကပတ်တော် သိလာတော့ ငင်းနှုတ်ကပတ်တော်က လူကောင်း တွေဖြစ်သောဖြင့် ကျွန်တော်အနေနဲ့

ကျွန်တော်လူတွေကို နှုတ်ကပတ် တော်ဝင့်လိုခြင်းရယ်ပါ။

ယုံကြည်သူညီအစ်ကိုများအားလုံးကို ကွယ်ကာဖို့အလို့ငှာ ကျွန်တော်က သူတို့တွေအနေဖြင့် အသင်းတော်အကြောင်း မသိရလေအောင် အဖြစ်အပျက် တစ်ခုကဲ့သို့ ထွင်ပြီး ပြောပြလိုက်တယ်။ ‘တိုးတက်ယဉ်ကျေးသော နေရာအောင် သွားချင်လို့ သစ်ခုတ်ကာ ဖောင်ဖွဲ့ပြီး မြစ်ရေတစ်စင်းကင်း ကျွန်တော်များဆင်း လာခဲ့ပါတယ်။ ဒီလို များရင်းလာခဲ့ရာ တစ်နေရာရောက်တော့ ကုန်းပေါ်တက် လိုက်ရာ လူစည်ကားတဲ့ ဈေးတစ်ခုကို ကျွန်တော်ရောက်သွားတယ်။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော် လူမျိုးတွေ အများကြီးကိုတွေ့လို သူတို့တွေ ဘယ်ကို သွားနေကြသည်ကို

မေးကြည့်တယ်။ သူတို့က ဘုရားကျောင်းကိုသွားတာဖြစ်ကြောင်း ပြောတော့ ကျွန်တော်လဲ သူတို့နောက်လိုက်သွားတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဒီဘာသာတရားအကြောင်း ကျွန်တော်သိလာရတာပါ။ အဲဒီချေးကို ရောက်သွားခြင်းသည် သစ်သွားရောင်းဖို့ပါ။

‘ကျွန်တော် အရင်က အရာက်သောက်တတ်တယ်။ ပြီးတော့ ဆဲဆိုတတ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် အခု နှုတ်ကပတ်တော်ကြားရပြီးနောက် အသက်တာပြောင်းလဲကာ ဆေးလိုင်း အရာက်သောက်ခြင်းနှင့် ဆဲဆိုခြင်းမျိုး လုံးဝမြှုပ်တော့ပါ’ နှုတ်ကပတ်တော် အားဖြင့် ကျွန်တော်အသက်တာ ဘယ်လိုပြောင်းလဲခဲ့ကြောင်း ရွာသားများကို ပြောပြန်တာပါ။ အဲဒါ ဘုံးကြောင့်လဲ၊ ကျွန်တော်ပြောပြတာကို ရွာသားတွေ နားထောင်လိုကြတာပေါ့။

ရဲများက ဆက်မေးတယ်။ ‘ခင်များ ဘာတွေကို ဟောပြောတာလဲ’ ကျွန်တော် ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။ ‘ကျွန်တော်တို့ ဒီလိုသိချင်းမျိုးကိုဆိုပြီး ဆုတောင်းကြတယ်’ ဒါနဲ့ ရဲတွေအတွက် သိချင်းဆိုပြတယ်။ ‘နေ့စဉ်သတိငါး ယောက် ချုပ်ပါ။ သူကို ပို၍ပို၍ ချုပ်ပါ’

ဆိုနေတဲ့သိချင်းဖြင့် မပြီးသေားဘူး၊ ရဲတစ်ယောက်က ကျွန်တော်ကို ခြေထောက်နဲ့ ကန်ပါတော့တယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်ကို စမ်းဖို့အတွက် ဆေးလိုင်သောက်ရန် အမျိုးမျိုးလုပ်ကာ နိုင်းကြတယ်။

ကျွန်တော် ဆေးလိုင်မသောက်ကြောင်း သူတို့ကိုပြောတယ်။ ရဲအရာရှိသည် သူ့အိုတ်ထောင်ထဲက စီးကရာက တစ်လိပ်ကို ကျွန်တော်အားပေးပါတယ်။ စီးကရာက တစ်လိပ်ကို ကျွန်တော်ရွှေ့တည့်တည့်ရှိ စားပွဲပေါ်မှုချလိုက်ကာ ‘သောက်ပါ’ ဆိုပြီး အတင်းအဝွေးဆိုင်းလိုက်တယ်။

ကျွန်တော်က ‘ကျွန်တော် ဆေးလိုင်မသောက်တတ်ဘူး’ဟု ပြန်ဖြေတယ်။ ဒါနဲ့ ထိုရဲအရာရှိသည် သူ့သေနတ် ပစ္စတိုကို ထုတ်ကာ အကယ်၍ ကျွန်တော်က ငါးဆေးလိုင်ကို မသောက်ပါက ပစ်သတ်မည်ဟု တကဲက လုပ်တော့သည်။ ကျွန်တော်သည် ဤနယ်တစ်လိုက်၌ တရားဟောဆရာတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေရ သော်လည်း ကြောက်စိတ် လုံးဝ မရှိပါ။

နောက်ပိုင်း သူတို့က ကျွန်တော်အား ခေါက်ဆွေကျွေးကြသော်လည်း ကျွန်တော် မစားပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အစာရောင်ဆုတောင်းချင်လို့ ဖြစ်ပါတယ်။

သူတို့တွေ ကျွန်တော်ကို ဖျာတစ်ချပ်ပေးကြရာ ငါးဖျာကို ညစ်ပတ်ပေကျံ နေတဲ့ ကြမ်းပေါ်ခင်းပြီး အိပ်ခဲ့ရပါတယ်။ ရဲတစ်ယောက်က ကျွန်တော်အား အခန်းတစ်ခုကို ခေါ်ဆောင်သွားတယ်။ ငါးအခန်းသည် ထောင်ခန်းမဟုတ်ပဲ

ရဲစခန်း၏ ရုံးခန်းဖြစ်နေပါတယ်။ ကျွန်တော်မှာ မြို့မြို့ တောင်ပရှိပေါ်ယူ ဘုရားကျေးဇူးတော်ကြောင့် ကောင်းမွန်စွာအိပ်ပျော်ပါတယ်။ အဲဒီညာ ကျွန်တော် စဉ်းစားခွန်အားယူမိသည်မှာ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော်ခေါင်း၌ ပါောက်နေသောဆံပင် အရေအတွက်ကိုပင် သိကြောင်းဖြစ်ပါတယ်။

ပထုမျိုးဆုံး အဖော်းခံခြင်းဖြစ်တော့ ဘာလုပ်ရမယ်၊ ဘာတွေဖြစ်လာမယ် ဆိတာတွေကို ကျွန်တော် မသိပါ။ ကျွန်တော်အနေဖြင့် သားသမီး နော်နှင့် အခြားဘယ်အရာကိုမျှ ဖစ်စုံစားမိခဲ့ပါ။ နောက်မနက်(ဂ)နာရီမှ (၁၂)နာရီထိ ရဲစခန်း၏ ခြစ်စည်းရုံးကာဖို့ရန် ကျွန်တော်ကို နိုင်းစေကြတယ်။ ကျွန်တော် ခြေခတ်နေစဉ် ရဲများသည် ရဲဆေးတင်တဲ့အနေဖြင့် အရက်ကို မူးအောင်သောက်ကြ၏။

ပကြာမိများပင် သူတို့တွေသည် ကျွန်တော်ကို ရိုက်နှုက်ကာ ပေးခွန်းများ ပေးကြပ်နိုင်တယ်။ ပေးလာသမျှ ပေးခွန်းများအတွက် ကျွန်တော်က မနေ့ကလိုပဲ ဆက်ဖော်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုမရိုက်မိ သိချင်းအရင်ဆိုခိုင်းကြတယ်။ သူတို့၏ ရိုက်နှုက်ခြင်းကြောင့် ကျွန်တော်ကိုယ်ခန္ဓာကြီး ချွေးသီးချွေးပေါက်များ ဖြစ်လာ သော်လည်း အလွန် ကျွန်းမာခြင်းနှင့် ခံနိုင်ရည်ရှိသလို ကျွန်တော်ခံစားတယ်။

ရဲအရာရှိကြီးက ကျွန်တော်ကို ထုန်က်တဲ့အခါ ယေရှု၏ အသွေးတော် အားဖြင့် ကျွန်တော်ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် လွမ်းခြားမြို့မြို့ ဆုတောင်းမိတယ်။ ရိုက်ပုတ်ခြင်းကြောင့် နာကျင်ခြင်းခံစားပေါ်ယူ သိချင်းပါတယ်။ နာမတော်ကို သီးမွမ်းပါတယ်'လို့ ပြောထွက်လိုက်တယ်။

ရဲအရာရှိကြီးက နောက်သို့ဆုတ်သွားကာ ကျွန်တော်အား အဝေးသို့ တွေ့န်းပို ပစ်ဖို့ အပိုင်းလေးလိုက်တယ်။ ငှင့်အချုပ်ထဲတွင် အခြားခရစ်ယာန် အမူတော်ဆောင် ညီအစ်ကို Tu နှင့် Domyad တို့သည်လည်း ရဲများ၏ ရိုက်နှုက်ညွှေးပန်းခြင်းကို ခံကြရ၏။ ရဲများက ကျွန်တော်ဘက်လွည်းလာပြီး ကျွန်တော်အပေါ် အခြားသူ များထက် ပိုပြီး မဲကာ ရိုက်ပုတ်ကြလေတော့၏။ သူတို့သည် ကျွန်တော်က 'ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ကြောင်း မှတ်ချက်ချကြတယ်။ ကျွန်တော်ကို ရိုက်ပုတ်ထုန်ကြတာ (၂)နာရီခန့်ကြာမှ ရပ်ကြတော့၏။ ကျွန်တော်ကို ရိုက်နှုက် ညွှေးပန်းနေသိနိုင်တွင် အခြားအမူတော်ဆောင်(၂)ဦးက ကျွန်တော်အတွက် ဆောင်းပေးနေခဲ့ကြ၏။

ရဲများသည် သူတို့၏ဦးထုပ်များကို ချွောက်ကာ ကျွန်တော်ကို ရိုက်ကြတယ်။ သူတို့ကို ကြည့်လိုက်တော့ ချွေးတာသီးသီး မျက်နှာနှီးရဲရှုင့် တုန်နေကြတယ်။ သူတို့တွေက ကျွန်တော်ကို ကြောက်ချွဲ့နေကြပုံပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူတို့ အချင်းချင်း ပြောနေကြသည်မှာ ကျွန်တော်က သိုင်းကွန်ဖူး (သို့) အတတ်တစ်ခုခု တတ်ကျွမ်းထားသူဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

ပိုယ်နှစ်လူများ ရဲတစ်ယောက်ကပြောတယ်။ 'ဘိုးဘေးခေတ်ကတည်း ကစပြီး ကိုးကွယ်လာခဲ့ကြတဲ့ ဘာသာကို ဆန့်ကျင်ဖျက်ဆီးတဲ့သူက ခင်ဗျားပဲကိုးကွဲ'။ သူတို့ပြောကြသည်မှာ သူတို့သည် ဘုရားမဲ့ဝါဒကိုယ်ထားကြပေမယ့် သူတို့မှာ ဘိုးဘေးတို့ကို ကိုးကွယ်ပြီးချေသူများဖြစ်ကြပောင်းပင်။ အကယ်၍ ကျွန်တော်က ပုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ပါက သူတို့အနေဖြင့် ကျွန်တော်အပေါ် ဤများ ရိုက်နှုက်ကြပေါ်မဟုတ်ချေ။

ညီအစ်ကို Tu ရဲနောက်မှာ ရပ်နောက်တဲ့ ရဲတစ်ယောက်သည် သူ့ခေါင်းကို ကန်လိုက်သောကြောင့် Tu တစ်ယောက်ခဲဗျာ လဲလှမတတ် ဖြစ်သွားတယ်။ Tu နှင့် Doing တို့နှစ်ယောက်ကိုလည်း အတင်းအဓမ္မ သီချင်းဆိုခိုင်းစေကြလေ၏။

အခု ရဲအရာရှိများ ပေါင်မှန်စားပြီးသည်နှင့် ပြောပါတယ်။ 'ခင်ဗျား ဆုတောင်းပါ။ ခင်ဗျား ဘုရားသခင်က လိုရာဆန့်ဖြည့်ဆည်းပေးပါလိမ့်ယ်။ ကျွန်တော်က ဘာကိုမှာ စားလိုပိတ်မရှိကြောင်း သူတို့ကိုပြောပါတယ်။ ရဲများက မှန်စားခန်းတွင် ပေါင်မှန်စားနေကြရာ ကျွန်တော်ကိုလဲ မာခေါက်နေသော ပေါင်မှန် အနည်းငယ်ပေးကြတယ်။ ကျွန်တော်က ဘာမှ စားလိုပိတ်မရှိသေးကြောင်း ပြန်ပြော ပါတယ်။ ကျွန်တော်က လွှဲလို့ အခြားလူတွေကို ပေါင်မှန် ပေးပဲ့က ပို၍ ယဉ်ကျေးသိမ်းမွေ့ကြောင်း တွေ့ရတယ်။ သူတို့က ကျွန်တော်ကို ပေါင်မှန်စားဖို့ ဆက်ပြီးအားပေးကြတယ်။

ညာနေပိုင်း(၃)နာရီခန့်တွင် ရဲတွေက ကျွန်တော်ကို ပြည့်နယ်ရဲစခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြသော်လည်း အခြားခရစ်ယာန်(၂)ညီးကိုတော့ ချိန်ထားကြတယ်။ သေနတ်ကိုယိုစိန့် ရဲ(၃)ယောက်က ကျွန်တော်အတောင့်အဖြစ် လိုက်ပိုကြတယ်။ ကျွန်တော်က ရှစ်ကားပေါ်မှာ သံကြီးအပြည့်နှင့် ရဲများ၏နောက်တန်းမှာ ထိုင်လိုက်ပါတယ်။ ဤရှစ်ကား၏နောက်ပိုင်းတွင် လျှော့အိမ်သဖွယ် သေတွောကြီးပါရှိရာ ငါး၌ ထောင်အချုပ်သားများကိုထည့်ကာ ပြောင်းရွှေ့ သယ်ဆောင်ခြင်းပြုကြ၏။

ကျွန်တော်ကို ခေါ်ဆောင်သွားသောရဲစခန်းသည် ပို၍ ကြီး၏။ ငါးသည် ကိုလိမ့်တာ(၃၀) အဝေးမှာရှိသော Phuoc Long ဦးရှိတဲ့ ရာဇ်တော်ကျွဲးလွှန်သူ ထောင်သားများကို ထားသည့်နေရာဖြစ်၏။ ထိုထောင်ကို ရောက်သွားသည့်အခါ သက်ဆိုင်ရာရဲများထဲ လွှဲပြောင်းသိနိုင် ကျွန်တော်ကိုလိုက်ပို့သော ရဲများက ကျွန်တော်ထမင်းစားပြီးပြုဖြစ်ကြောင်း ပြောပြကြတယ်။ အမှန်မှာ ကျွန်တော် ဘာမှုကို မစားရသေးပါ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ဘယ်လိုနာကျင်မှု မျိုးမှ မခံစားရပါဘူး။

ညီအစ်ကို Tu နှင့် Doing ရွာကို ပြန်ရောက်ရှုလာသည့်အခါ ရွာသားများက 'ညီအစ်ကို Liem (ကျွန်တော်) ဘယ်လိုနေလဲ၊ သူ ဘယ်လိုဝေဒနာ ဒုက္ခဆင်းရဲ ခံနေရတာ တွေခဲ့ကြလား'

ထိုညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ပြန်ဖြေသည်မှာ ‘ဟင့်အင်း သူမှာ ဘာဒုက္ခဆင်းလဲမှ ဖျိုပါဘူး။ သူကို ဂျစ်ကားပေါ် ခေါ်သွားခိုန် သူ့ကြိုက္ခည်ရတာ ကျေန်းကျေန်းမာမပါဘဲ’။ အမျိုးသမီးထံ ကျွန်တော်သတင်းပြောပြီး သူတို့နှစ်ယောက် ပြန်သွားကြ၏။ ကျွန်တော်အမျိုးသမီးက ဝမ်းသာမြှေးတူးနေခဲ့၏။ ပြီးတော့ ဘုရားကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းရင်း ဆက်ဆု တောင်းပေးနေလေ၏။

ခရိုင်ရဲများသည် ရွာကရဲများထက် ပိုပြီးယဉ်ကျေးဇာ ဆက်ဆံကြတယ်။ ရွာရဲများက ကျွန်တော်သိချင်းဆို လေ့ရှိကြောင်း ပြောပြထားခဲ့ကြသဖြင့် ယခု ခရိုင်ရဲများလည်း သိချင်းဆိုဖို့ တောင်းဆိုလာကြတော့တယ်။ သူတို့တွေက ခင်များကို ပေးမြန်းတိုင်း ပြောကြားချက်တွေက ဘယ်လိုနဲ့ အမြတ်နေရတာလဲ’ ဆိုပြီး မေးကြပါတယ်။

ကျွန်တော်သိတာ တစ်ခုထဲရှိတယ်။ ငါးသည် ငံ့ကောလိသတင်းပါ။ ထိုသတင်းစကားထက် ပိုသော တဗြား ပြောပြစ်ရာ ကျွန်တော်မှာမရှိဘူး။

သူတို့တွေ ကျွန်တော်ကို ထောင်ရှိ အခန်းကျဉ်းလေးထဲသို့ ခေါ်သွားကြ တယ်။ ငါးအခန်းကျဉ်း၌ လေဝင်လေထွက်အတွက် နံရံတွင် အပေါက်ယ် (၂)ခုသာ ရှိလေ၏။ အချိန်ပြည့် မောင်နေ၏။ တံခါးက သံပြားနှင့်လုပ်ထားရာ ငါး၌ ဖွင့်လုပ်ပြုလုပ်နိုင်သော ပြုတင်းပေါက်ယ်တစ်ခု တတ်ထားကြတယ်။

အခန်းကျဉ်းတစ်ခုထဲမှ ထောင်သား(၄)ယောက်ပြတ်သိပ်ထားကြရ ကျွန်တော်ကိုလည်း ငါးအခန်းကျဉ်းထဲထည့်တော့ ကျွန်တော်က(၉)ယောက် မောက်ပြစ်ပါတယ်။

ရှိနှင့်ပြီးသား ထောင်သားများအယောက်တိုင်းသည် ခေါင်းကတုံးထားကြ၏။ ကျွန်တော်က အသစ်ရောက်လာသူဆိုတော့ အခန်းဖော်များသည် ကျွန်တော်ကို ညျဉ်းပန်းကြသလို အမျိုးမျိုးလိမ်းလည်လည်းစားခြင်းပြုကြတယ်။ သူတို့တွေက ကျွန်တော်၏၊ အနေးထည်၊ အကျိုက်နှင့် ဘောင်းသီရှည်များ ခွာတ်ယူကြတယ်။ သူတို့တွေသီရှည်မှာ ဘောင်းသီတိများသာရှိကြ၏။ ထောင်ထဲမှာ နီးခြင်း၊ ရှက်ခြင်းနှင့် လူသတ်ခြင်းရှိလေ၏။ သူတို့၏ ခြေမျက်စိတွင် သံကြိုးခတ်ထားခြင်းခံရပေမယ့် နံရံမှာ ချည်ထားခြင်းတော့ မပြုကြခဲ့။

အခန်းဖော်များအား ယော်အကြောင်းကို ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ သူတို့ထဲက တစ်ယောက်က ‘ခင်များက ဆံပင်ရည်၊ ကျွန်တော်တို့က ကတုံးတုံးထားလို့ ခင်များက ပါတို့ထက်သာတယ် ထင်သလား’။

ကျွန်တော် ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။ ‘ဟင့်အင်း ကျွန်တော်က ခင်များတို့ထက် ပိုဆိုပါတယ်။ ကျွန်တော် အင်မတန်ကြီးလေးတဲ့ ပြစ်မှုကျူးလွန်ခဲ့တယ်’

‘ဘာပြစ်မှုပါလိမ့်’ ဆိုပြီး ပြန်မေးကြတယ်။

ကျွန်တော်က ‘ငံကေလိသတင်းကောင်း ဟောပြောလိုလေ’။

သူတို့က ကျွန်တော်အနေဖြင့် ဘယ်ဘာသာတရားဟောပြောကြောင်း ဆက်မေးကြတယ်။ ငံကေလိတရားဟောပြောခဲ့ကြောင်း သူတို့ကို ပြောပြတယ်။ ငံကေလိတရားဆိုတာ ယောရှိကို ယုံကြည်လက်ခံဖို့ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြတယ်။ ယောရှိကို ယုံကြည်လက်ခံရင် ခင်ဗျားတို့အသက်ဟာလည်း ပြောင်းလဲလိမ့်မယ်။

သူတို့က ကျွန်တော်ကို ဆေးလိပ်သောက်မလားဆိုပြီး မေးကြတယ်။ ‘ကျွန်တော် ဆေးလိပ် လုံးဝ မသောက်ဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ယောရှိကို ယုံကြည်လက်ခံလို့ ပါဘဲ’ ရဲ(ခြေ)ယောက်က ကျွန်တော်ကို ဂိုင်းထိုးကြော်တဲ့အပါ ဘုရားသခင် ဘယ်လိုက်ယောက်ခဲ့ကြောင်း၊ ရဲများ ကျွန်တော်ကို ထိုးကြော်တဲ့အပါ ပြီးတာနဲ့ ချက်ခြင်းသူတို့တွေ ဖူးကြလေကြောင်း၊ အခန်းဖော်တွေကို ဝေါ်ပြောပြပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ထမင်းစားချိန်မှာ အယောက်တိုင်းမှာ ထမင်းတစ်ပန်းကန်၊ ဆားဇွန်းတစ်ဝက်၊ ဟင်းချို့တစ်ခွက်နှင့် အိမ်က ရေသာဖြစ်ပါတယ်။ အခန်းဖော်ကို ပြောပြတယ်။ ‘ဘုရားသခင် ကျွန်တော်တို့ကို ဒီအခန်းကျွန်းထဲကနေ လွတ်ပြောက်စို့ ဆုတောင်းရအောင်လား’ ဒါနဲ့ ကျွန်တော် မျက်စိမ့်တို့ကိုကာ ဆုတောင်း ပါတော့တယ်။ အခန်းဖော်များ မျက်စိမ့်တို့ကြလား၊ မ့်တို့ဘူးလားဆိုတာကတော့ ကျွန်တော် မသိပါ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်ထမင်းထဲက (၃-၄) နွေးစားပြီးနောက် ကျွန်တဲ့ဟာကို အခန်းဖော်များအား ပေးကျွေးတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူတို့တွေ အားလုံး ဝိန်လိုနေကြသောကြောင့်ပဲ။

အခန်းဖော်တစ်ယောက်ကို ထမင်းပေးလိုက်တယ်။ အခြား(၃)ယောက်က ကျွန်တော်နဲ့ ခွဲတမ်းထမင်းကို မစားကြပါ။ သူတို့တွေ ကျွန်တော်ကို ကြည့်လိုက်တော့ ကျွန်တော်လည်း ဝိန်လိုနေတယ်ဆိုတာ တွေ့မြင်ကြပဲ။ ကျွန်တော်ရဲ့ခွဲတမ်း မစားဘူးဆိုရင် သေသွားနိုင်တယ်ဆိုတာ စိုးရိမ်နေကြတယ်။ ကျွန်တော်က ပြန်ဖြေ လိုက်တယ်။ ‘ကျွန်တော်အတွက် စိုးရိမ်စရာမလိုပါဘူး၊ ကျွန်တော် သန်မာကျွန်းဟ ပါတယ်’ ဘယ်လို့ ရှင်းပြနေပါစေ သူတို့က ကျွန်တော်ခွဲတမ်းထမင်း ယူမဆဲးကြခဲ့။

နောက်မနက်ရောက်တော့ ပိုမို ပေးမြန်းစစ်ဆေးဖို့ ခေါ်ခြင်းခံရပါတယ်။ သူတို့သတင်းစုံ ပေးပို့ပြီးတဲ့အပါ ကျွန်တော်ကို လွတ်လိုက်ကြတော့တယ်။

ကျွန်တော်တို့အိမ်မှာ ငွေပို့ရရှိတဲ့အတွက်ကြောင့် အမျိုးသမီးက ကျွန်တော်ဆီ လာလည်တဲ့အပါ အစားအသောက်ယ်ခြင်းဖို့ အခြားရုံများထံမှ ငွေချေးငှားလေပဲ။ သို့သော် လမ်းပေါ်မှာ ဝါးပန်းတသွားနဲ့ ပြန်လာသောကျွန်တော်ကို သူမ မြင်တွေ့ရပ်။ ကျွန်တော်က အိမ်ကို တည့်တည့်မတ်မတ်ပြန်သွားတယ်။ တစ်ရွာလုံးမှာ လည်း

ဝင်းသာမဆုံး ဖြစ်နေကြတော့၏။ ရွှာသားများ အိပ်ကိုလာကာ ဂျွန်တော် ဘယ်လိုနေသလဲ ထောင်ထဲ ဘယ်လိုဒုက္ခ ဆင်းရဲတွေ့ခဲ့ရသလဲ ဆိုတာတွေကို မေးမြန်းကြတယ်။

ဘုရားသခင်က ထောင်ထဲမှာ နိမိတ်လွှာဏာပြခဲ့ကြောင်း ပြန်ပြောပြတော့ ကြားရသူတိုင်း ခွန်အားရရှိကြလေ၏။

Phuoc Long ဒေသမှ ခရစ်ယာန်များကလည်း ဂျွန်တော့ကို ‘ခင်ဗျား နေကောင်းပါရဲ့လား’ဆိုပြီး မေးကြတယ်။ ရဲများက ဂျွန်တော့ကို ရိုက်နှင် ထိုးကြိတ်ကြတဲ့အခါ သူတို့အနေဖြင့် ဂျွန်တော့နှင့်များကို ကျိုးပဲအောင် လုပ်ကြ ပေါ်ယှဉ် ဘုရားဂွယ်ကာပေးလို့ ဘာမှုမဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ပြောပြသကိုသေခံခဲ့တယ်။

ဂျွန်တော် ယခုထိ ဆက်ပြီး ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်တရားကို ဟောပြောနေပါတယ်။ အနှစ်သက်ဆုံးသော ဂျွန်တော့ရဲ့ ကျမ်းပိုဒ်သည် ဂလာတိ၊ ၂၁၀ တွင်ပါရို့သည့် ‘ဝါသည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံပြီး သို့သော်လည်း အသက်ရှင်သေး၏။ ထို့သို့ဆိုသော ဝါသည် ကိုယ်တိုင် မရှင် ခရစ်တော်သည် ဝါ၌ ရှင်တော်မူ၏’ ဖြစ်ပါတယ်။

သင်းအုပ်ဆရာတ် ဇနီး

ညျှင်းပန်းနိုင်စက်မှု အတွက်ပြင်ဆင်ခြင်း

၁၉၇၅ ခု မတိုင်ပါ ကျွန်ုင်မသူငယ်ချင်းတို့။ နှစ်ယောက်သား ဦးယောက်နှစ်ဗျာ၊ ကွန်မြှို့နှစ်ဗျာ၊ ကလ္လာတွေကို ဘယ်လိုပြီးခြောက်မှု စတင်လာခဲ့သည်ကို မသိရှိခဲ့ကြပေ။ သို့သော် “ယော်အတွက် ညျှင်းပန်းနိုင်စက်ခြင်း” ဆိုတဲ့စာအုပ်ကို ဖတ်ကြည့်တော့မှ ကွန်မြှို့နှစ်နိုင်ငံတွင်းမှာ ပြည်သူများအနေဖြင့်၊ ဘာသာတရား၌ လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ထတ်ပြုလို့ မရနိုင်ကြောင်း သိရတော့တယ်။ နောက်တစ်ချက် ကတော့ ကျွန်ုင်မတို့လည်း ထိုညျှင်းပန်းမှုအတွက် ပြင်ဆင်ထားရမယ်ဆိုတာကိုလည်း သိလိုက်ရကြပါတယ်။

၁၉၇၅ ခု ငြို့လအတွင်း၌ “Saigon” မြို့ (ဟူဒီမင်မြို့) ကြီးကွန်မြှို့နှစ်ဗျာ၊ လက်ထက်နောက်သွားပြီးနောက် (၂) ရက်တွင် သင်းအုပ်ဆရာ “Cuong” နှင့် တွေ့ဆုံးချိန် ကျွန်ုင်က ကျောင်းသူသာဝသာရှိနေသေးတယ်။ ဆရာက အဖော်ကနှစ်ဗျာ ရှိသော ခရစ်ယာန်သာသနာကျောင်းတစ်ခုတွင် သင်တန်းတက်ရောက်ခဲ့သူ တစ်ယောက်ပါ။ သူ့အနေဖြင့် လိုလိုလားလားနဲ့ ဦးယောက်နှစ်ကို ပြန်လာပြီး နေထိုင်ရာ၊ နောက်ပိုင်း နှစ်ပေါင်းများစွာ ထောင်ကျော့တဲ့အထိပင်။ ဆရာ ‘Cowpig’ ကလည်း “ယော်အတွက် ညျှင်းပန်ခြင်း” ဆိုတဲ့ စာအုပ်ကို ဖတ်ခဲ့ရသဖြင့်၊ တကယ်လို့ အမှုတော်ဆောင် များအဖမ်းခံရ အသင်းတော် များအပိတ်ခံရပါသော်လည်း ခရစ်ယာန်တို့သည် မယိုင်မလဲ။

ပိမိခြေမှာ မြို့ဘရ်တည်ကာ အချင်းချင်း နှစ်ကပတ်တော်ဝေး၊ သင်ကြားခြင်းနှင့် အတူတက္က စုရုံး ကျမ်းစာလေးလာဖို့ အတွက် ပြင်ဆင်ရမည်ဆိတာ ဆရာအနေဖြင့် သိရှိနဲ့လေ၏။ ဆရာ “Countryside” သည် ကျွန်မြှားနှင့် အာဏာရှင်များ၏ ဖိန်ပို့သောယုံကြည်ခြင်းနှင့် ပုဂ္ဂန်မတို့ကောင်းသူးများကို သေချာဂရရှိကြပ်ဆင်ပေး ခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်မတို့တွေ အရင်က ငံကေလီဆိုင်ရာ ခရစ်ယာန် စာအုပ်အရောင်းဆိုင် တစ်ခုမှ တွေ့ဆုံးကြတယ်။ ကျောင်းသူးသားများအနေဖြင့် တစ်သင်းမှာ ခရစ်ယာန် နှစ်ယောက်ပါဝင်သောအဖွဲ့များကိုဖွံ့ကြသည်။ သင်းအုပ်ဆရာ “Countryside” က ကျွန်မအား ပထမဖွဲ့မှာ ပါဝင်စေခြင်း ဆိုလိုခြင်းမှာ ကျွန်မတို့သည် နောက်မှ အခြားနယ်များတွင် သင်တန်း တက်ဖို့ဖြစ်၏။

ထိုအတွင်း၌ ကျွန်မသည် ခရစ်ယာန်အတွက် အိမ်တိုင်ရာရောက်ဝေး သက်သေခဲ့ခြင်း အဖွဲ့အစည်း၏ အစီအစဉ်နှင့် အသံလွင်ပြုနေတွင် အမှုထော်း နေချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့အနာဂတ် အမျိုးသားဖြစ်လာသည် “Nguyen” သည် ကျွန်မတို့၏ တရားဟောစန်းသို့လာပြီး တရားဟောပါတယ်။ အဲဒီချိန် ကျွန်မ (၂၂) နှစ် အရွယ်သူက (၂၃)နှစ် ရှိနေပေါ်။ သူ့ကို ကျွန်မ သိကျော်းခြင်းပါရှိခဲ့ပါ။ သင်းအုပ်ဆရာ “Countryside” က ဆရာ “Nguyen” အား ကျောင်းသူသားများနှင့် ပါဝင်သင်တန်းတက်ရန် ဖိတ်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ကျွန်မရဲ့ အတိက တောင်ပိုးနယ်ပိုးကိုနှစ်ရှိတဲ့ “Phan Rang” ကျော်းမာရ် (၃) နယ်သို့ ငံကေလီဝေးဖို့! တာဝန်ပေးခြင်းခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်မတို့ သိနှင့်ပြီးသာ တစ်ခုကာ၊ အသင်းတော်များသည် ကျွန်မြှားနှင့်အစိတ်ရုံး ပိတ်ပို့ခြင်း လက်အောက်၌ ရှိနေသည်ဖြစ်၍ ခရစ်ယာန်များ အနေဖြင့် အိမ်မှာ စည်းဝေးဝေးပြုကြဖို့ ပြင်ဆင်ကြ၏။ ငါးဥပဒေသည် (၁၉၅၉) ခုနှစ် တည်ထားခဲ့သောအရာဖြစ်လေ၏

ထိုအချိန်၏ နှစ်အတွင်း၊ ကျွန်မသည် ‘Nguyen’ က သူ့ရဲ့ သင်တန်းစာ အပြီး သင်တို့ (၁) နှစ်ကြာသော သင်တန်းအတွက် “Nha Trang” ရှိ ကျမ်းစာကျောင်းသို့ ပြန်သွား၏။ “Nha Trang” သည် ကျွန်မ အိမ်မ ကိုလိုပို့တာ (၁၀၀) ခန့် အကွားအဝေးတွင် တည်ရှိပါသည်။ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် စာအပြန်အလှန် ရေးပို့ဆက်သွယ်ကြတယ်။ တခါတလေ “Phan Rang” နှင့် ကျွန်မတို့ နယ်တိုက်၊ သာသနာအလုပ် ပါဝင်ကူညီဖို့ရန် ကျောင်းမှ ခွင့်တောင်း ယူကာ ရောက်လာတတ်ပါတယ်။

၁၉၄၅ ခု နောက်ပိုင်း အစိုးရသည် အမှုတော်ဆောင် သင်းအုပ်ဆရာများကို

စတင်ဖမ်းသီးကြတော်၏။ အစိုးရ အနေဖြင့် သင်းအုပ်ဆရာ အယောက်တိုင်း၊ အသင်းတော်၌ ဘယ်နှစ်နာရီ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်မည် စီစဉ်ထားကြောင်း၊ မှတ်ပုံတင်ကြဖို့ရန် အမိန့်ချက်၏။ ကျွန်မတို့ ခရစ်ယာန်များ အနေဖြင့် တန်္ဂုံနွေနေ့၊ ဘုရားကျောင်းတွင် ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ချိန် (၁) နာရီမျှသာရက်ပါတယ်။ ကျွန်တဲ့ အစီစဉ်အားလုံးအတွက် တားမြစ်ထားကြတော့ လူငယ်အစီစဉ်နှင့် ကလေးများ အတွက် “Sunday School” အစီစဉ် ဟူ၍ မရှိတော့ခဲ့။

ကျွန်မအနေဖြင့် သင်တန်းလုပ်တဲ့နေရာသို့ မြောက်များစွာသော လူငယ်များကို ဖိတ်ခေါ်ကာ “ ၃-၃ အသင်းအဖွဲ့ ” ဖွဲ့စီး ဘယ်လိန့် သာသနာထဲ ပါဝင်ရမည် အကြောင်း သင်ပြေတယ်။ စာတည်းဖြတ်သူများ၏ မှတ်ချက်။ ၃-၃ အသင်း (၃) အဖွဲ့ ဟုဆိုလိုသည်မှာ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့တွင် (၃) ယောက် ပါဝင်သော အဖွဲ့ဖြစ်ပြီး၊ ငြင်းအဖွဲ့မှ အယောက်တိုင်း၌ သီးခြားသာသနာ ဆုကျေးဇူးများမှာ – ငံ့ကေလိ လုပ်ငန်း၊ သင်တန်းပေးသူ (သို့မဟုတ်) သင်းအပ် ဆုကျေးဇူးစသည်တို့ ဖြစ်လေ၏။ မြောက်များစွာသော သင်းအုပ်ဆရာများနှင့် ခရစ်ယာန်များသည် ကွန်မြှုန်များကို ကြောက်ချုံကြ၏။ အချို့နေရာဒေသမှ ခရစ်ယာန် အချို့မှာ သူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ပင် စွန့်လွတ်ကြလေတော်၏။ ကျွန်မအနေဖြင့် ခွင့်အားကိုးထိုက်သော ကျောင်းသူ၊ သားများကို ရွှေးရတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိတော့ တကယ်လို့ စိတ်ချုပေသူ မဟုတ် ခဲ့သော် သူတို့တွေက ကျွန်မလုပ်ဆောင်သမျှကို ထောက်လှန်ယူကာ ရဲစခန်းသို့ သတင်ပေး တိုင်ကြား ကြပည်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မက အခြားဒေသများသို့လည်း လူညွှန်လည်း သင်တန်းပေးတယ်။ လူတစ်ယောက်အနေဖြင့်၊ ဒေသတစ်ခုမှ အခြားဒေသတစ်ခုသို့ ခရီးသွားလိုက်က အစိုးရ၏ ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံရသာလို့၊ (၃) သွားမည်းဒေသများ ဆွေမျိုးရှိဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ ကျွန်မ၏ ဆွေမျိုးများထဲ အလည်အပတ်သွားမည့်ဟု လျောက်ခွာ စာရွက်ပေါ်တွင် ဆိုင်းရေးထိုးသဖြင့် ခွင့်ပြုရရှိခဲ့တယ်။ တစ်ချို့သော နေရာဒေသသို့ ကျွန်မသွားခဲ့ပေမယ့်၊ တခါတလေသာယ်ဆွေမျိုးမှ မရှိခဲ့တဲ့ နောက်ရာမျိုးသို့ ရောက်သွားခြင်းပါ။ နေ့ခုံး၌ ကျွန်မတို့အလုပ်လုပ်ရသောကြောင် ညာပိုင်ရောက်မှုပဲ ကျမ်းစာလေ့လာကြသည်။ အဲဒီလို့ ကျမ်းစာလေ့လာနေချိန် ဆွေးဟောင်သံကြားတိုင်း ကင်းလှညွှန်ခဲ့တွေများ ရောက်ရှိလာကြခြင်းလားဟူ၍တော့ ထင်မိတ်တို့ကြရတာယ်။ သတ္တုရှိသော ခရစ်ယာန်များအချို့ကသာလျှင် ကျွန်မကို သူတို့နှင့် အတူနေဖို့ လိုလာကြ၏။ လူအုပ်ကြီး တွေ့ဆုံးစည်းဝေးစို့ ခွင့်ပြုချက် မရသောကြောင့် ကျွန်မတို့ ကျမ်းစာလေ့လာသောအဖွဲ့ကို (၃) ယောက်ထက်မကျော်စေဘဲ ကန်းသတ်ထားကြရပါသည်။ တကယ်လို့၊ (၃) ယောက်တွေ့ဆုံးစည်းဝေးခဲ့ပါသော်လည်း

ရို့ရိုးသာမန် တွေ့ဆုံးသူကဲ့သို့သာ ဖြစ်နေလေ၏။

ပြည့်စုံသော ပေါင်းဆည်းခြင်း

၁၉၇၇ ခနှစ်အတွင်း၌ ဂျွန်မနဲ့ သင်းအုပ်ဆရာ “Nguyen” တို့ထိုးမြှား မင်္ဂလာပြုကြတယ်။ မင်္ဂလာအခန်းနားတွင် လူငယ် Choir အဖွဲ့အနေဖြင့်၊ သီချင်းတစ်ဖို့ ပါဝင်သို့ဆုံးကြတယ်။ အခမ်းအနားတွင် လှုပသော အဝတ်အစား ဝတ်ဆင်ခွင့် မပြုကြ၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ တကယ်လို့ ဝတ်ဆင်ထားသော အဝတ်အစားက အလွန်လှပပြီး၊ ဒေါ်ကြီးသည်အရာဖြစ်ခဲ့ပါက ဂျွန်မတို့အနေဖြင့်၊ ဒဏ်ငွေ တပ်ခြင်း ခံရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ငြင်းဒဏ်တပ်ခြင်းကို ဂွန်မြှုံးနှစ်များက “မိုက်မဲသော ဒဏ်တပ်ခြင်း” ဟု ခေါ်ဆိုကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မင်္ဂလာအခမ်းအနားမှာ ငွေကုန်ကြေးကျကာ သားနားသောအသုံးဆောင်များ ဥပမာ— လှုပသော မင်္ဂလာဝတ်စုံများ ဝတ်ဆင်ခြင်းသည် သူတို့တွေအတွက်မှာ မိုက်မဲသောလုပ်ရရှိဟု မှတ်ယူကြခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ အဲဒီလို့ အခြေအနေမျိုး ရှိနေသဖြင့် ဂျွန်မသည် အလွန်နှုံးဆင်းသော အဝတ်အစား အဖြူရောင်ကိုပဲ ငါးဝတ်ခဲ့တယ်။ ဆရာ “Nguyen”က ဒီနှီးရောင် ကုတ်ဝတ်စုံ (Suit) တစ်စုံ ငါးဝတ်ပါသည်။

ဂျွန်မမှတ်ပုံတင်သောနေရာသည် Phan Rang မှာဖြစ်သောကြောင့် ခွင့်ပြုချက်မရာဘဲ ဟူဒီမင်းမြှုံးသို့ ပြောင်းရွှေ့ဖို့ မဖြစ်စိုင်ချေ။ ဂျွန်မအသက်(၂၄)နှစ် က ဂျွန်မတို့နိုင်ငံနှင့် ကမ္ဘာဒီယား နိုင်ငံတို့ စစ်ဖြစ်ကြရာ၊ ကျောင်း ပညာသင်သော လူငယ်အားလုံး စစ်ထပ်ပါဝင် တိုက်နိုက်ခဲ့ကြတယ်။ ကြွယ်ဝ ချမ်းသာသည် ဂျွန်မတို့ မိသားစုသည် စီးပွားရေး လုပ်နေကြရာ၊ အစိုးရက ဂျွန်မတို့ အိမ်ကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ကြတယ်။ အမေသာသွားသည်သာမက အဖော်တော့ စစ်တပ်ကားနှင့် တိုက်ခြင်းခဲ့ခဲ့ရတယ်။

အဖော့ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်က ဂျွန်မအတွက် အလွန်စိတ်မကောင် ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ငြင်းလှုသည် ဖေဖေနှင့် အင်မတန် ရင်းနှီးသူ ဖြစ်ပေမဲ့ သူစစ်တပ်ထဲဝင်ကာ ဂျွန်မြှုံးနှစ်ပါတီဝင် တစ်ယောက်ဖြစ်လာဖို့ ပြောက်ပိုင်းပါယက်နမ်သို့ သွားလိုက်သည်။ ထိုနေရာမှ ပြန်လာသည့်အခါ ဂျွန်မရဲ့အခြေနေဆိုးကြီးကို မြင်တွေ့ရာဖြင့် ဂျွန်မကို သူ့ကဗျာဏီ၌ အလုပ်တစ်ခုပေါ်တယ်။ ဂျွန်မ အလုပ်က ကဗျာဏီက ထုတ်သောပစ္စည်းများ၏ ကုန်ကျေစရိတ်ကို ခန့်မှန်းတွက်ချက်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဂျွန်မအနေဖြင့် ကဗျာဏီမှ ဘယ်လိုမျိုးပစ္စည်းထုတ်ရမယ်၊ ထုတ်ကုန်လယ်လောက် ကုန်ကျေလို့မည် စသည်တို့ကို အစမှ အဆုံးစစ်ဆေးခြင်း၊ တွက်ချက်ခြင်းများပြုလုပ်ရတယ်။ (၂) နှစ်ကျိုးကြာ အဲဒီကဗျာဏီမှာ အလုပ်လုပ်

ခဲ့ပါတယ်။

(၂) နှစ်ကြာပြီးနောက် အလုပ်ထဲကနေတွက်ပြီး၊ ဟူသူမင်းမြှုကသို့သွားလိုက် ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ကျွန်မအလုပ်ရှာမတွေ့နိုင်ပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်မရဲ့နောက်ခံသုတေသနများသည် ချမ်းသာကြော်လေသာ အသိုင်းအရိုင်းမလာခြင်း ဖြစ်သည်ကတစ်ကြောင့်၊ အစိရရှုမှာ ခရစ်ယာန် တစ်ယောက်ဖြစ်သာဖြင့် မျက်နှာသည်ကတစ်ကြောင့်နဲ့သင့်။ တရားဟော ဆရာဖြစ်တဲ့ ကျွန်မအမျိုးသား ကလည်း ထိန်ည်းတူမျက်နှာမရချေ။ အဆင့်အတန်း ခွဲခြားခြင်းသည်လည်း ကျွန်မတို့ကို ချုပ်ချယ်ထားလိုဖြစ်နေပါတယ်။ ကျွန်မပတို့ အနီးအမျိုးသားရဲ့ မိဘတို့ အီမံရှုအခန်းငယ်တစ်ခုနဲ့ နေထိုင်ကြသည်။

အမျိုးသားက အသင်းတော်တစ်ခုတွင် လက်ထောက် သင်းအုပ်တစ်ယောက် အဖြစ်သာ ပါဝင်အမှုဆောင်နေသူတို့ လစာမရှိသာဖြင့်၊ ကျွန်မကာဘဲ အလုပ်လုပ်ကာ သူ့ကို ထောက်ပံ့ရပါတယ်။ ကျွန်မသည်တွန်းလည်းငယ်တစ်ခုနှင့် မနက်ရို့လင်း ရာကန် ညမ္မားချုပ်သည်တိုင်အောင် တစ်မြို့လုံး အနုံသွားကာ ချို့ညှပ်တွေ့နှင့် အသားညွှန်ပေါ်မှန်များကို လိုက်လုံရောင်းချုပ်သည်။ ကျွန်မအနေဖြင့်၊ တရားတို့ အမျိုးသမီး များဝတ်ဆင်ထားသလို ဘောင်းဘီးရည် ဘလောက်အကျို့မွှေ ဝတ်ပြီး ဦးထုတ်ဆောင်းရပါသည်။

ပထမတော့ ဒီလိုအဝတ်အစားမျိုးဝတ်ဆင်ကာ အလုပ်လိုရတာ အင်မတန်ရှုရှု ခဲ့တယ်။ ဘာဖော်ရှုနဲ့သော ကျွန်မက ချမ်းသာတဲ့ မိသားစုံပဲ ကြီးလာ သူဖြစ်လိုပါ။ တခါတလေ မိတ်ဆွေဟောင်းများသွားရောက်လည်တဲ့အခါ သူတို့တွေ ကျွန်မအတွက် စိတ်မကောင်းသဖြင့်ရိုက်တယ်။ သို့သော်ကျွန်မပဲ စိတ်ခဲဲတဲ့မှာတော့ ဒီလိုမျိုး အလုပ်လုပ်တာဟာ ဘုရားသခင်၏ အစောင့်အား ထောက်ပံ့နေခြင်း ဖြစ်တယ်လို့ ပဲယူထားလိုပါ။ ဒါကြောင့် အလုပ်ကို ကျွန်မဆက်ပြီးကြီးစားနေဖဲ့ပါတယ်။ ကျောင်းသူ သားများ ကစားချင့်၍ ကျောင်းမှာ ကျွန်မပို့တယ်။ နေအလွန်ပဲ နေချိန်ပဲ့ ကျွန်မ အနေဖြင့် ခဏထိုင်ကာ အနားယူပါတယ်။ ကျောင်းသူ သားများထွက်လာပြီး ကျွန်မသိက ချို့ချုပ် ပေါင်မှန်များ သယ်စားကြတယ်။ ကျွန်မရဲ့ ပညာရှိသော အပြောအဆိုတွေကြောင့် ကျွန်မသည် ဆင်းရသား မိသားစုံတဲ့က မဟုတ်ဘာ အခုလို ဒီလိုချေး ရောင်းနေခြင်းက နိုင်ငံရဲ့ အခြေအနေကြောင့်သာဖြစ်ကြောင့်၊ ကျောင်းသူ သားများ နားလည်သောပေါက်ကြလေ၏။ ဒါကြောင့်သူ တို့တွေက ကျွန်မကို “အနိတ်” ဆိုပြီး တရားတသေခါးကြပါတယ်။ သူတို့သည်လည်းလာပြီး ကျောင်းသင်ခန်းစာဆိုရာ သချုပ်နှင့် အခြားဘာသာရပ်များကို ဖော်ပြန်းပေါ်ကြသည်။ ကျွန်မက သူတို့ကို ငံဂေလိတရားဝင် သက်သေခံတယ်။

နှစ်ကပတ်တော်ဝေါရန် အားကြီးသူ

၁၉၈၁ ခုနှစ်ထဲမှာ ကျွန်မအမျိုးသားသည် စတင်ပြီး ဘုရားသခင်အား အလွန်ဆာတ်လာသောကြောင့် သူ့အနေဖြင့် ဆိတ်ပြုပါသောနေရာသို့ သွားကာဘုရားသခင်နှင့် အချိန်ယူဖို့ဆန္ဒရှိခဲ့၏။ ၁၉၈၂ ခုဗြိုင်မကလည်း ဘုရားသခင်ကို ဆာတ်မှုအား ကြီးလာလို ခံစားခဲ့ပါတယ်။ ဒါနဲ့ရွေးရောင်ခြင်း အလုပ်ကို ရပ်နားလိုက်ကာ စတင်ပြီး ဘုရားသခင်နှင့် အချိန်ယူခဲ့ရာ ၁၉၈၃ ခုနှစ် တို့လုံးပါဘဲ။

၁၉၈၄ ခုနှစ်ရောက်တော့ ကျွန်မတို့ အေးဟောင်နှုန်းသည် “Truong Minh Giang” အသင်းတော်၌ တာဝန်ပေးခြင်းခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မအမျိုးသားသည် နောင်တတရားတော်အကြောင်း၊ ပထွေးပေါ်ကနေ အပတ်စဉ်တိုင်း ဝေါ်တယ်။ ကျွန်မတို့ လင်မယားသည် အနည်းငယ်သောလူတစ်စုံကိုဖိတ်ခေါ်ကာ နိုတယူအတွက် အတူတကွ ဆုတောင်းကြတယ်။

၁၉၈၄ အောက်တိဘာလအထူး တရားဝင်အသင်းတော်က ကျွန်မအမျိုးသားကို လူသိရှင်ကြား အလုပ်ပြုပါ လိုက်ကြတယ်။ ယခု ကျွန်မတို့မှာ သမီး(၂) ယောက်နှုန်း ဖော်ပြုခြင်းများတိတဲ့ အတွေအကြုံရှိထားရာ ရွေးငယ်လေးတွေမှာ ရောင်းဖို့ပစ္စည်များကို ပေါက်သည်ချေရောင်းသောရွေးကြီး၊ ကုန်တိုက်များသို့ သွားကာ ယ်ယူရောင်းချုပါတယ်။ တရားဝင်မှာဘဲ ငြင်းရွေးကြီးမှ အိမ်အတွက် လိုအပ်သော ဆန့်၊ ဆီ၊ ဆားနှင့် ဟင်းသီးချွောက်များလည်း ဝယ်ရတယ်။ ခရစ်ယာန်အစ်မ တစ်ယောက်နှင့် ကျွန်မရဲ့ ညီအရင်းတို့က ကျွန်မတို့ ပိုသားစုအတွက် အဖော်ကန်မှ ဒေါ်လာငွေအနည်းအကျင့်း ပို့ပေးတတ်ကြတယ်။

ကျွန်မအမျိုးသားကို အလုပ်ပြုပါတိုက်သည်အပါ အခြားလူငယ်အုမှုတော် (၁၃) ယောက်ပါ ကျွန်မတို့နှင့် ထွက်လာကာ ဆက်ပြီး အတူဆုတောင်းကြတယ်။ ထိုလူငယ်များသည် ဘုရားအတွက် အလွန်စိတ်အားထက်သန်ကြသော်လည်း ကျမ်းစာကောင်းကောင်း နားမလည်ကြချေ။ သင်းအုပ်ဆရာ Nguyen နှင့် Thugen တို့က ငြင်းလူငယ်များကို သာသနကွာ ပါထဲသို့ မစေလွှတ်သေးဘဲ။ သူ့အဖော်း ခံရသည့်အထိ၊ (၂) နှစ်ကြာ သင်ကြားပေးတယ်။ ကျွန်မအမျိုးသားက ၁၉၉၁ ခု အောက်တိဘာလ၊ သူ့အဖော်းခံရသည့်အထိ၊ (၂) နှစ်သင်ကြားပေးတယ်။ ၁၉၉၂ ခု ရောက်လာတော့ ထိုသင်တန်းသား ညီအကိုများအနေဖြင့် စတင်ကာ အပြင် ထွက်ပြီး ပံ့ဂေလိဝေါကြတော့၏။

J/၁ ယောက်သော ရဲများ

အမျိုးသားအဖွဲ့ခံရတဲ့နှင့် ဒေသဆိုင်ရာ ရဲဘာစ်ယောက် မနက် (၇) နာရီခန့်မှာ ငရာက်လာပြီ။ အမျိုးသားနှင့် စကားပြောကြတယ်။ ကျွန်ုမရဲ စိတ်ထဲကနေ ဒီပါနက် တရာ့ဖြစ်တော့မယ်ဆိုတာ ခံစားရတယ်။ အဲဒီအချိန် ကျွန်ုမက အိမ်အပေါ်ထပ်မှာ ရှိနေခဲ့ရာ၊ အမျိုးမျိုးသော ခရစ်ယောန်စာပေများ၊ လက်ခံရရှိထားတဲ့ ကျွမ်းစာအုပ် အသစ် (၂၀) အုပ်အပါအဝင် အားလုံးကို ကြိုးစားကာ ဖွက်လိုက်တယ်။

နောက်များမကြာဖို့တွင် ဂျစ်ကား (၃) စီးနှင့် ခဲ့အယောက် (၂၀) ထပ်ရောက် လာကြတယ်။ သူတို့တွေသည် အမျိုးသားကို ဖ်းဆီးပဲ အမိန့်စာကို ဖတ်ဖို့တောင့် နေကြ၏။ သူတို့တွေထဲက အဆျိုးက ခဲ့ဝတ်စုံတို့ကြိုး၊ ကျွန်ုအချိန်မှာ အပေါ်ဝတ်ဖြင့် ဖြစ်ကြ၏။ ငြင်းရဲများသည် ဖြုံပြခဲ့ ခရိုင်ရဲနှင့် အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာ အတွင်းရေးများ၏ ရဲများသည် စသည်ဖြင့် အသီးသီးပါဝင်ကြ၏။ (၁၉) ယောက်လောက်က ကျွန်ုမလို့ အိမ်ထဲသို့ဝင်လာပြီး ကျွန်ုတဲ့ရဲများသည် ဂျစ်ကားပေါ်မှာ နေရစ်ကြ၏။ အိမ်ထဲသို့ ရောက်သည်နှင့် အမျိုးသားအား အပေါ်ထပ်မှာရှိနေတဲ့ ကျွန်ုမကို အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာဖို့ ခေါ်ဆိုင်ကြလေတော့တယ်။ အမျိုးသားကိုကျေတော့ တနေရမှာရပ်နေဖို့ အတင်းအဓိုက ခိုင်းလေ၏။ အရာရှိဖြစ်တဲ့ ပိုလ်မှုးကြီးတစ်ယောက်က လူကြီးမင်္ဂီး Nguayen အား ဖ်းဆီးခြင်း အဖိန့်ကို ဖတ်ကြာရှင်း ချုံး နှိုးတစ်ယောက်ကို နားထောင်စေလိုပါတယ်” ဟု ကျွန်ုမအား ပြောလာတယ်။ “ကျွန်ုမပြန်မေးလိုက် တယ်။ ကျွန်ုမအမျိုးသား ဘာပြစ်မှု ကျျှေးလွန်ခဲ့တာလဲ” အရာရှိကြီးသည် ဒေါသသုနှင့် ပြန်အော်ပြောလေတယ်။ ဘာပြစ်မှုဆိုတာ ခင်ဗျား ပေးစာမေလိုဘူး။ အမိုးရဲ့ အမိန့်ကို ခင်ဗျားနာခံဖို့ဘဲလိုပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်ုမပြန်ပြီး “ပိုလ်မှုးကြီးအနေနဲ့ အဲဒီလိုပြောကြတယ်ဆိုရင် ရှင်တို့အားလုံး အခုချက်ချင်း ကျွန်ုမအိမ်ပေါ်ကနေ ဆင်းသွားကြဖို့ ပြောရပါလိမ့်မယ်”

ဒေသဆိုင်ရာ ရဲတစ်ယောက်က ကျွန်ုမနားချုပ်းက်လာကာ၊ “ခင်ဗျား အနေနဲ့ ကျွန်ုတော်တို့ရဲ့ အရာရှိကြီးကို အဲဒီလို မပြောရဘူးလေ” ဟု ဆိုပါတယ်။

ကျွန်ုမပြန်ဖြေလိုက်တယ် ကျွန်ုမကြိမ်းပေါင်းများစွာ စာတွေထဲမှာ ဖတ်မိတာကာ မြောက်များစွာသောရဲ အတုယောင်တွေက ပြည်သူများ၏ အိမ်တွေကို သွားပြီး အနောက်အယုက် ပေးတာမျိုးရှိတယ်ဆိုတော့၊ အခုရှင်တို့က ရဲအစစ်အမှန်လား၊ အတုယောင်လားဆိုတာကို ကျွန်ုမသိချင်တယ်။ ပြီးမှ ကျွန်ုမနာခံစာ လိုတယ်ဆိုရင် နာခံလိုက်မယ်”။

ပိုလ်မှုးကြီးက ညွှန်သာသောအသုနဲ့ ပြန်ပြောတယ်။ အဲဒီအဖိန့်စာဟာ အတော်ရာထူးကြီးတဲ့ အာဏာရှင်ဗျားချုပ်ထားတာပါ။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားအနေဖြင့်

မေးခွန်းတွေ မေးတယ်ဆိုရင်၊ ခင်ဗျားအာဏာရှင်များထံသို့ သွားရပါလိမ့်ဖုည့်”။

ကျွန်းမျက်ချင်း ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။ တကယ်လို့ ရှင်တို့ကြောတာ တကယ် မှန်တယ်ဆိုရင် အဲဒီအာဏာရှင်ရဲ့ အထောက်ထားကို ကျွန်းများပြီ။ “လိုအပ်တယ် ဆိုရင်တော့။ ကျွန်းမျက်နှာနေနဲ့ ဖိယက်နှစ် သမ္မတအတိသွားတွေ ဆုံးဖို့ အဆင်သင့် ပါဘဲ”။ ငဲတွေအား အမိန့်စာဖတ်ခွင့်ပြုဖို့ ကျွန်းမျက် အမျိုးသားက စိတ်ရည်စွာဖွင့် ပြောပါတယ်။ ဒါနဲ့ ရဲတစ်ယောက်က အမိန့်စာကို ဖတ်ရာ၊ သင်းအုပ်ဆရာ Nguyen သည် တရားမဝင် ငံ့ကေလိုသတင်းစကား ဟောပြော ခဲ့သဖြင့်၊ သူ့ကိုဥပဒေအရ ဖမ်းဆီးခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထောင်(၃) နှစ်အကျခံရင်း ကွန်မြှားနှစ်ပါဒ် ပုံစံသွင်းဖို့ ဖြစ်ကြောင်းရှုပါ၏” အမိန့်စာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်းမျက်များမှာ ပါတယ်။ “ကျွန်းများသားက တရားဟောဆရာ တစ်ယောက်ပါ။ သူ့အနေနဲ့ ငံ့ကေလို တရားဟောပြောသော နိုင်းသားကောင်း တစ်ယောက်ပါ။ ဘာပြစ်မှာ မကျူးလွှန်ခဲ့ပါ။ ရှင်တို့က ဘာကြောင့်သူ့ဘို့၊ ကဗြိုင်းလူသတ်သမားတွေကို သွားပြီး မဖမ်းတာလဲ။ ရှင်တို့သိသင့်တာက ကျွန်းတော်တို့ဟာ နိုင်ငံတော်ကို အကျိုးပြု နေသူတွေဆို တာလေ။ ရှင်တို့မှာ ဘာအထောက်အထား၊ ခိုင်လုံတဲ့ သက်သေပြစ်ရာ မရှိဘဲနဲ့။ ကျွန်းများ အမျိုးသားကို အခုလိုလာဖမ်းတယ်ဆိုတာ အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး။ အဲဒါ လုံးဝ မကောင်ဘူး”

တိုနောက် အမျိုးသားက ပြုမိသက်စွာထိုင်ကာ၊ “ဒီလိုနေ့ရက်မျိုး ရောက်လာ မယ ဆုံးတာ သိနှင့်ပြီ့မို့၊ အခု ပါသွားဖို့ အဆင်သင့်ရှုနေပါပြီး”။

အမိန့်စာမှ ဖတ်စရာရှိတာ အားလုံးဖတ်ကြားပြီးနောက်၊ ဆက်လက် ဖတ်ကြား မည် အမိန့်စာသည် ကျွန်းမျက်အဲ အိမ်တစ်ခုလုံးကို ရှာဖွေစစ်ဆေးဖို့ဖြစ်၏။

“ကျွန်းမျက် အိမ်ထဲက ရှင်တို့ဘာအလိုက်လို ရှာဖွေမှာလဲ” လို့ မေးလိုက်တယ်။ သူတို့က “ယူချင်တဲ့အရာယူဖို့မှာ ရှာတွေချင်တဲ့ ဘယ်အရာမဆုံး ရှာတွေဖို့ပါဘဲ”။

ကျွန်းမျက်ပြီး စိန်ခေါ်သံပြုလိုက်တယ်။ “ကျွန်းမျက် ဖစ်ည်းတွေ ခိုးယူဖို့ ရှင်တို့ အခွင့်အရေး ချောင်းနေတာမဟုတ်လား။ ရှင်တို့က လူတွေရဲ့အိမ်တွေမှာ ဝင်ပြီး အိမ်ရှင်များရဲ့ ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ပစ္စည်းများယူတတ်ကြတယ်။ ဘာပြစ်မှာ ကျူးလွှန်ခဲ့ခြင်း မရှိတဲ့ အိမ်ရှင်များရဲ့အကြောင်း ရှင်တို့သိပြီးတဲ့အခါ သူတို့မစ္စည်းတွေပါသွားတာရေး ဖျက်ဆီးရတဲ့ ရတာတွေရှိကြတယ်။”

နောက်ဆုံးမှာ ထိုလိုကြီးက ပြောတယ်။ ခင်ဗျားကို ငါကတိပေးပါတယ်။ အဲဒါက ခင်ဗျားအမျိုးသားအား မေးမြန်စစ်ဆေးဖို့ လိုအပ်တဲ့ ဖစ်ည်းအထောက်အထားလေး တွေကိုပဲ ငါတို့ယူပါမယ်နော်။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အခြားဘာပစ္စည်းမှ ငါတို့မယူပါဘူး။

ထိုပိုလ်ကြီးရဲ့ ပုံးပေါ်မှာ ကြယ်တွေအများကိုးကပ်ထားတာတွေလို့ အမျိုးသား

ကို ဖော်ကြည့်မိတယ်။ “အမျိုးသားရေး အဲဒီကြယ်တွေက ဘယ်အဆင့်ကို ပြုသလဲ”။

အမျိုးသားက ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။ ကြယ်သုံးမွင်ဆိုတော့ အတွေ့တွေ ပိုစ်များကြီး အဆင့်ပဲပေါ့ ”။ ကျွန်မအနေနဲ့ ကျွန်တဲ့ ယောက်သားတွေအားလုံးကို လည်ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်တယ်။ “ရှင်တို့အားလုံးကြားတယ်နော်။ ပိုလ်များကြီးက ကျွန်မတို့ရဲ့ ပိုင်ဆိုတဲ့ ဘာဟန္တ်းတရမှ မယူပါဘူးလို့ ကတိပေးခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ရှင်တို့အားလုံး သွားပြီး ရှာဖွေပို့ ကျွန်မခွင့်ပြုလိုက်တယ်။” သူတို့အားလုံးက အိမ်ပေါ်ထပ်ကို တက်ချင်ကြတယ်။ ဒါနဲ့ကျွန်မက၊ “ဟင့်အင်း၊ အားလုံး မဟုတ်ဘူး။ (၅) ယောက် စလုံးက အိမ်အပေါ်၌ ရှာဖွေကြတယ်။ တခါတာပါ ရဲများကလည်း ပစ္စည်းများကို အိမ်ထောင့်သို့ ဂုဏ်ပိုင်းပစ်ကာ၊ အမျိုးသားအား ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအဖြစ် စွတ်စွာရန် အထောက်အထားများကို ယူကြ၏။ သမီးနှစ်ယောက်စလုံးက အရမ်းငယ်သေးတော့ ကျွန်မကာဘဲ ထိန်းနေရသဖြင့် သူတို့ကို ပြောလိုက်တယ်။ ကျွန်မမှာ မျက်လုံး အများကြီးမရှိဘူး၊ ဒါကြောင့် တကယ်လို့ ကျွန်မက ဒီရဲ (၇) ယောက်ကြည့်နေချိန် တွေားရဲများက တရာ့ရယူပြီး အတိအသေးစိတ်စောင်ထဲထည့် လျှို့သွားနိုင်သလို တွေား တယောက်က အမျိုးမျိုးလာစွမ်းစွဲနိုင်တယ်။

ရဲ (၈) ယောက်က ကျွန်မရဲ့ ချင်းတောင်းတရာ့ထဲမှ စာတောင် ထုတ်ယူသည်ကို တွေ့ရတယ်။ စာထဲမှာ ပိုတ်ဆွေတယောက်ရဲ့ ခရစ်ယာနှစ်နာမည်ပါတယ်။ ထို ရဲထဲ ကျွန်မပြေးသွားကာ သူတို့ကိုင်ထားတဲ့ စာကို ယူပြီး အဝေးက လွှတ်ပစ်လိုက် တယ်။ ပြီးတော့ သူများပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာ စာကို ဖတ်တယ်ဆိုတာ ရှင်အရမ်းရိုင်းတာပဲ” လို့ပြောလိုက်တယ်။

ထိုရဲသားက ပြန်ပြီး ခင်များက အရမ်းကို စကားများတာဘဲ။ ငါကရဲ တစ်ယောက်ရို့ ငါအလုပ်လုပ်နေတာ မသိဘူးလား”

“ဘုရားသခင် ဘာပြောရမလဲဆိုတာကူမတော်မူပါ။ ဒါနဲ့သူကို ပြန်ချေပ လိုက်တယ်။ ရှင်က ရဲဆိုတာကျွန်မသိပါယယ်။ နှင့်က ကျွန်မသိခွင့်မတောင်းတော့ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူးပေါ့။ ကျွန်မအမျိုးသားတောင်မှ ကျွန်မ သိခွင့်တောင်းရသေးတယ်။

ကျွန်မတို့အိမ်ထဲမှာ ကက်ဆက်တိတ်ခွေများ၊ သီချင်းခွေများနှင့် တရားဟော ခွေများ၊ သေတ္တာကြီးထဲထည့်ထားကြရာ ငြင်းကို ရဲများက ယူသွားပြီး စစ်ဆေးဖို့ ဆန္ဒရှိနေကြတယ်။ ဒါနဲ့ကျွန်မက သူတို့ကိုပြောတယ်။ ဟင့်အင်း ကျွန်မသိမှာ ကက်ဆက်ရှိနေဆိုတော့ ဒီမှာဘဲ ဖွင့်နားထောင်စစ်ဆေးလိုက်ပါ။ ရှင်တို့ သွားသွားချင်တိုင်း အားလုံးယူလို့ မရဘူး၊ ဟု ကျွန်မပြန်ပြောလိုက်သည်။

ရဲများသည် အိမ်မှ ပစ္စည်းယူမသွားကြပါ။ သူတို့လိုချင်တာက ကျွန်မ

အမျိုးသားပါ။ အမျိုးသားနှင့်အတူ သူ့တရားဒေသနာခွဲများနှင့် ကျွန်မတို့ရဲ့အိမ် အသင်းတော်မှတ်တမ်းရေးထားသောစာချက်၊ စာတမ်းများကို ယူသွားကြပါတယ်။ ငြင်းစာချက်တာတမ်းများသည် ရေးထားခဲ့တာကြာပြီးမှာ မမှတ်မိတော့သဖြင့် ဖွက်ဖို့ သတိမရမလိမ့်ပါ။

ရဲများနှင့် ကျွန်မတို့အားလုံး အိမ်အောက်ထပ်ကို ဆင်းကာယူသွားမဲ့ ပစ္စည်းအားလုံးအပေါ် အမှတ်အသား လုပ်ကြပါတယ်။ အမျိုးသားက ပြောတယ် “အခုက္ခန်တော်တို့ ထွက်မသွားခင် မိသားစု အားလုံးဆုတောင်းမှာဖြစ်ပါတယ်”။

ရဲများခွင့်ပြုကြတယ်ဆိုတော့ သမီးလေး (၂) နှစ်ယောက်နှင့် ကျွန်မတို့ လင်မယားအားလုံး မိသားစု (၃)ယောက်စလုံး အော်နှစ်ဦးမှာ ဒူးထောက်ကြတယ်။ ရဲတွေက အခန်းထဲကနေ စောင့်နေကြတယ်။ ကျွန်မတို့ရဲ့ သမီးငယ်လေး (၂) ယောက်က ငိုယ်ယင်း ဆုတောင်းကြလော်။ ကောင်းကင်ဘုံမှ ဒါ အဖော်ရား သမီးတို့ ဖေဖေကို ပြီးသက်ခြင်းနဲ့ သူ့အသင်းတော်ကိုလည်း လုပြုခြားစားတော်မှပါ”။ ပြီးတော့ ကျွန်မနှင့် အမျိုးသားကလည်း ဆုတောင်းကြပါတယ်။ “ကျွန်မအနေနဲ့ ယောက်နာမတော်ကိုပါ ပြောထွက်ပြီး အသင်းတော် လုပြုမှုရှိဖို့နှင့် အသင်းသူ့ သား အားလုံးကလည်း အသင်းတော်အတွက် ရပ်တည်ကွယ်ကာကြဖို့ ဆုတောင်းတယ်။ ကျွန်မတို့ (၁)နာရီခွဲခန့်ကြာအောင် တောင်းကြတယ်။ ဘုရား ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်းတာက အမျိုးသားအား လက်ထိတ်မက်ဘဲ ဂျစ်ကားပေါ်သို့ တက်စောက်ပေးကြတယ်။ လူတစ်ယောက်ကို ဖော်ဆိုပါ အရေား ရဲ (၂) ယောက် လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

နံရံပေါ်က မြေဖြူအမှတ်အသားများ

ရဲများသည် အမျိုးသားကို Saigon၊ မြစ်ပေါ်ရှိ လုပြုရေးထောင်၊ ထောက်လုမ်း ရေရှိ၊ တာခုထို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ ငြင်းနေရာမှာ သူ့ကို (၃)လကြာ တယောက်ထဲ ပစ်ထားကြ၏။ ထိုအချိန်ကာလအတွင်း အမျိုးသားမျက်နှာကို ကျွန်မ မမြင်တွေ့ရခဲ့။ ရဲများက အမျိုးသားထံ ထမ်းပို့ရန် (၁)လမှာ တကြော်သာ ကျွန်မအား ခွံပြုကြတယ်။ ဘုရားသခင်က အသင်းတော်ရှိ ယုံကြည်သူ ညီအကို ဟောင်နှုမများအား တို့ထိ စကားပြောပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့တို့တွေက ကျွန်မတို့ အစိုက် အစားစာတွေ ယူလာပေးကြ၍ ကျွန်မအနေဖြင့် အမျိုးသားကိုလည်း ထမ်းပို့နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ သားအမိများက အမျိုးသားအတွက် အကောင်းဆုံးအစားအစာကို သိမ်းထားကြပါး အိမ်မှာ ရိုရိုးဟင်းတွေပဲ စားကြပါတယ်။

(၁၀)နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော သမီးငယ်က ဖင်သည် (၃)နှစ် ထောင်ကျခံမည်

အကြောင်း ကြားသိရ၏။ သူမသည် (၉)တန်းကျောင်းသူတယောက် ဖြစ်သလို သူအမသည် (၇)တန်းကျောင်း ပညာသင်နေဆါ့နဲ့ ဖောင်လုပ်သူ အဖော်ခံခြင်းဖြစ်၏။ သူမအနေဖြင့် မြေဖြေနဲ့ရုံပေါ်မှာ ရက်စွဲကို ရေးမှတ်ထား၏။ နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ၁၉၉၁ ခုနှစ်ဖုံးမှတ်ထားခြင်းကလွှဲလို့ သူမအနေဖြင့် ကျောင်းမှာ ဘယ်နှစ်တန်းထဲ တက်ရမယ်၊ သူအမက ဘယ်နှစ်တန်း ရောက်တော့တယ်ဆိုတာကိုသာ သူမခေါင်းထဲ ရှိနေလိမ့်မည်။

ပထမလထဲမှာဘဲ ကျွန်မ သမီးတို့ရဲ့ အမှတ်အာလုံးဆိုးကျသွားသဖြင့် အဆင့်ကောင်းမှ အတော်ကို နိမ့်တဲ့ အဆင့်သို့ရောက်သွားကြတယ်။ ဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ပါရလဲ ဆိုတာကို သမီးတို့နားလည်အောင် စတင်ရှင်ပြအားပေးသည်ကို သုတို့နားလည်ကြ၏။ သမီးတို့ကလည်း သူငယ်ချင်းများကြားမှာ ဖောင်အဖော်ခံခြင်းကြောင့် စိတ်သိမ်ငယ်ခြင်းမျိုး ပခံရကြခဲ့။ သမီးငယ်လည်း (Lint) ကပြောတယ်။ “သမီးက ဖေဖေနဲ့ အရောင်းဝယ် လုပ်ချင်တယ်၊ ဒါမှ ဖေဖေ တစ်ယောက် ထောင်ကနေထွက်လာနိုင်မှာ” (၃) လကျော်လာသည့် အခါကျမှ အမျိုးသားထံ (၄) လအတွင်း (၂) ခါ ထမ်းပို့ဆွဲပြကြသလို၊ (၅)တပါ (၁၅) မိနစ် တွေ့ဆုံးစကားပြောခွင့်ပြကြလေ၏။ ထိုနောက် အမျိုးသားကို (Phan Dang Lai) ပြောင်းခွွဲတယ်။ ပြီးနောက် ခေါ် Tong Le Chan ထောင်အလုပ် စန်းသို့ ပြောင်းလိုက်ကြ၏။

ငြင်းအလုပ်စန်းသို့ အသင်းတော်မှ ယုံကြည်သူ ညီအကိုဟောင်နှမအချို့နှင့် ကျွန်မအမျိုးသား သွားရောက်လည်းပတ်ကြတယ်။ တွေ့ဆုံးစကားပြောချို့နှင့် ဘယ်လောက်ရမယ်ဆိုတာ ကျွန်မတို့မသိကြပါ။ ရဲများသည် ကျွန်မတို့အဲကို ပို့ဆွဲကောင်သည့်နေရာကို ခေါ်ဆောင်သွားစဉ် အမျိုးသားက ကျွန်မနှင့် အဲသား များကို ပြင်လိုက်ရပါ့။ “ဟာလေလယ်” အမျိုးသားအောင်လိုက်တဲ့ “ဟာလေလယ်” စကားကို ရဲများနားမလည်ကြသဖြင့် အဲသွားကြသည် ဆိုပြီး အောင်လိုက်တော့တယ်။ ခြစည်းရှိုးအပြင်ဘက်မှာ ရှိနေတဲ့ကျွန်မတို့ အဖွဲ့ကလည်း ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် “ဟာလေလယ်” လို့ ပြန်တုန်းပြန်ကြတယ်။

အဲဒီမှာ တစ်မြို့တော်ခန့်ရည်သေားဖွံ့ဖို့နေတယ်။ ခြစည်းကလည်း အမျိုးသားနှင့် ကျွန်မတို့အဖွဲ့ရဲကြားမှာ ခြားနားနေတော့ ကျွန်မတို့က ဒီဘက်ချမ်းမှာ ထိုင်သူ ကလည်း အဝေးတစ်နေရာမှာ ထိုင်လိုက်တယ်။ ကျွန်မတို့အနေဖြင့် သူအား ဘာမှ ပေးလို့ မရသလို ကျွန်မအနေနှင့်လည်း အမျိုးသားကို လက်စွဲနှုတ်ဆက် ခွင့်မပြုကြခဲ့။

အမျိုးသားက မိသားစုအကြောင်းမေးပြီးနောက် အသင်းတော်အခြေနောက်

မေးပါတယ်။ “ငါရဲ့ ငါးမွေးကန် ဘယ်လိုပဲ တိုးပွားမှနိုင်လားပြီးတော့ အတားအသိုး တရာ့ရှိသလာ”။ ကျွန်မတို့အနေဖြင့် ဤကဲ့သို့သော လျှို့ဝှက်စကားလုံး သုံးကြ ရပါတယ်။ ဘာကြောင့်လည်းခိုတော့ ရအတောင့်တွေက အလွန် နားပါးသောသူများ ဖြစ်ကြတယ်။ တွေ့ဆုံစကားပြောချိန်က (၁၅) မိနစ်တည်းမို့ တိုလွန်လုပါတယ်။ အမျိုးသားက သူ့အလုပ်စခန်းသို့ ပြန်မသွားခင် ဒီလိုထောင်ကျေနေခြင်းကို လက်မခံ ကြောင်းနှင့် သူ့အတွက်ဘာမှ စိစရာမလိုကြောင်း ပြောသွားပါတယ်။ တရာ့က ကျွန်မအမျိုးသားထံ သွားကြည့်မို့ သွားချိန် ကျမ်းစာအုပ်မှာ အရွက်တရှိုကို အိတ်လုပ်ပြီး၊ ငြင်းအိတ်ထဲစာ ထည့်ပေးလိုက်တယ်။ ငြင်းအစာကို အမျိုးသား လက်ခံ ရရှိသည့်အပါ အစာထည့်တဲ့အိတ်ကို သိမ်းထားကာ ကျမ်းစာဖတ်ရှိုကို ရှိလေတော့၏။ ပြီတော့ တရာ့တလေ စာကို အသားထဲတည့်ကာ ပလားစတိတ်နဲ့ ထုတ်ပြီး အမျိုးသားထံ စာရေးပို့ခဲ့၏။ ငြင်းအစာဖြည့်စားတဲ့အပါ ကောင်းကောင်း သတိထားသင့်ကြောင်း သူကို မှာရပါတယ်။

အမျိုးသားကလည်း
ထောင်ထဲမှ ကျွန်မထဲ
စာရေးတဲ့အတိုင်း စာလုံးကို
အသားငယ်ဆုံးရေးပြီး
ပလာစတိတ်နဲ့ ပတ်ကာ
ပို့တတ်လာတယ်။ ထိုတင်
မက ထောင်ထဲမှာ သီချင်း
အပိုဒ် (၃၀)ကို ဂိုတာတို့
အခြားသားရှိတာမှ ပပါပ
ရေးစဉ်ခဲ့၏။ ရဲတွေ လာတဲ့
အခါး တရာ့တလေ စာထဲမှာ
သံပုံ (notes) များထည့်ကြ
တယ်။ နိုင်ငံခြားမှ ခရစ်ယာန်
ညီကို များရောက်လာပြီး။

အမျိုးသား ထောင်ကျေတဲ့ကိစ္စအတွက် ကူညီလိုနေကြောင်း ပြောကြပါတယ်။ ဒီကိစ္စအတွက် ကျွန်မ စိုးရိမ်ကြောင်း ပြန်ပြော လိုက်တယ်။ ဤကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အာဏာရှင်ကိုး အတော်များများထံသို့ သွားကာ ပြောဆိုခဲ့သဖြင့်၊ ကျွန်မကိုတောင်မှ ထောင်ချိန်တဲ့ အဆင့်အထိပါပဲ။ ကျွန်မတို့ကဲ့သို့သော မတရားသောဒုက္ခဆင်းရဲကို နောင်လာနောက် မြို့ယောက်နှင့်သားများ မကြုံရလေအောင် အယောက်တိုင်းအား

ခရစ်ယာန်များသည်တိတ်တဆိတ်တွေ့ဆုံးကြ၍ ယုံကြည့် သုသံများနှင်းခံကြရာ ငြင်းအမှုအားဖြင့် အဖော်ခံ ရသူများသည်လည်း များစွာရှိကြသည်။

ဤကိစ္စကို ပြောပြခင်ပါတယ်။ ဤဖြစ်ရပ်မျိုးကို ကျွန်မဖော် ထုတ်လိုပါတယ်။ သို့မှသာ ကျွန်မတို့ ပိုက်နှစ်ထဲမှာ ဖြစ်ပျက်နေသည့် အခြေနေကို တကဗ္ဗ္ဗာလုံးက သိရှိပြီး၊ ကျွန်မရဲ့ အမျိုးသားကိုသာ မဟုတ်ဘဲ အခြားယုံကြည့်သူအားလုံးလဲ အာရုံစုံစိုက်ခြင်း အကျိုးခံရဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ထောင်ထဲမှ အမျိုးသားနှင့် တွေ့ဆုံးစကားပြောဆိုပြီးနောက်၊ လပေါင်း အနော်းငယ် ကြာထိ ကျွန်မကို အလည်အပတ်ပြုခဲ့ကြတယ်။ ခဲများသည် ကျွန်မကို ပိုရဲစခန်းသို့ ခေါကာ (၂) ရက်တိတိ၊ မနက်ပိုင်း (၇) နာရီထိ လူသူကင်းရှင်းသော နေရာတစ်ခုတွင် မေးမြန်းကြ၏။ ပထမနေ့၊ မနက်၌ ရဲတစ်ယောက်က ကျွန်မကို အသင်းတော်အကြောင်းမေးတယ်။ ငင်းလူအား ကျွန်မ ဤကဲ့သို့ အကြော်ပေးလိုက်တယ်။ အသင်းတော်ကို ညှင်းပန်းမလုပ်နဲ့။ သူ့ဟာသူ ရှိနေပါခဲ့။ ရှင်သိထားသင့်တဲ့အရာတစ်ခုမှာ အင်ပါယာသည့် ခရစ်ယာန်များကို အတော်ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်လေလေ အသင်းတော်သည်လည်း တိုးပွဲးလေလေဘဲလေ”။ ရဲက ပြန်ဖြတ်ထဲ ကျွန်တော် သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခု ဖေးမြန်းရတာက ကျွန်တော်ရဲ့ တာဝန်ဘဲလေ။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ခင်ဗျားက နိုင်ငံရေးအတွက် ဘာသာရေးကို အလွှာသုံးစား လုပ်နေလိုပါ။

ပြီးသည့်နောက်၊ ဆက်မေးတယ် “ခင်ဗျားအနေဖြင့် ငံ့ကေလိတရားဟောပြောနေအုံမှာပါ။ ကျွန်မရဲ့ ဆန္ဒသည် သန်းပေါင်း (၆၀) ကော်သော ပိုက်နှစ် နိုင်ငံသားများထဲ ငံ့ကေလိတရားဟောပြောရှိ၍ အဆင့်အရေးရရှိတယ်။ ကျွန်မအနေဖြင့် ပြောမပြတတ်သည့် သနားခြင်း ရှင်ဗာ ရှင်မှာ ပြည့်ပါသဖြင့် ပိုလိမ့်တယ်။ ကျွန်မကို ဖေးမြန်းနေသည့် ရဲကလဲ ပိုချင်တဲ့ ပုံစံဖြစ်နေတယ်။ သူကပြောထွက်ပါတယ်။ သူ့မှာ ကျေမ်းစာအုပ်တစ်အုပ်ရှိကြောင်း။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူ့တာဝန်က ဘာသာရေးဆိုင်ရာကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရသူ (၇) ယောက်ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ သူ့မှာ ဓမ္မသိကျေမ်းစာအုပ်ယ်လဲရှိ ထား၏။ ပြီးတော့ သူတေပါးကို သွန်သုတေသနုံးမဖို့ရန် သိလိုသောကြောင့် ကျေမ်းစာကို ဖတ်ကြောင်းပြောပါတယ်။

“တကဗ္ဗ္ဗာ ရှင်သာ ထိုယေရှုကို လက်ခံယုံကြည့်လိုတယ်ဆိုရင် ကျွန်မ အခုပင် ဆုတောင်းပေးမယ်” လို့ပြောလိုက်တယ်။ ဆက်ပြီး၊ ကျွန်မက သူ့ကို ယောက်နှားသားကို နှင့် ယောက်နှားသားတဲ့ စသည့် ကျေမ်းပို့စ်တွေကို သူကျေမ်းစာအုပ်ထဲ ဖွင့်ပြပေးလိုက်တယ်။

နောက်ပိုင်း၊ လမ်းပေါ်မှာ သူ့ကို ကျွန်မတို့ ဖော်တော်ဆိုင်ကယ်ပေါက တွေ့ဆုံးဖြစ်ကြတယ်။ သူက ကျွန်မကို လှမ်းခေါ်လိုက်ခြင်းဟာ ကားမီးပွင့် ကြားထဲမှာ ခေါ်ရာသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ကျွန်မရဲ့ ဆိုင်ကယ်နောက်တွင် ယူနိုင်ပေါင်းနှင့်

သူကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဆိုင်ကယ်ကို အရှိန်လျော့ချကား၊ သူကဆိုင်ကယ်နဲ့ ယဉ်လျက် မောင်းသွားကြတယ်။ ကျွန်ုမမေးလိုက်တယ် နေကောင်းရဲ့လား။ ပြစ်သက်ခြင်းရပြီပေါ့။ ကျမ်းစာကောဇာတ်ရဲ့လား” သူကပြီးကာ၊ ဆက်မောင်းနှင့် သွားလိုက်ပါတယ်။

ပီယက်နှစ်မာနေပြီး ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်၌ ပါဝင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ကတည်းက ညွှန်းပန်းနှစ်စက်ခြင်း ခံရမည်ဆိုတာ သိရှိခဲ့ပြီးသားမို့၊ ငင်းအတွက် ကျွန်ုမ အဆင်သင့်ရှိနေပါတယ်။ ကျွန်ုမအမျိုးသား (သို့) အခြားသင်းအုပ်ဆရာများ အဖမ်းခံရသည့်အခါး၊ ပီယက်နှစ်ရှိ ခရစ်ယာန်များသာမက ကမ္မတရှိပ်းလုံးရှိ ခရစ်ယာန်အားလုံးသည် သူတို့အတွက် ဆုတောင်းပေးနေကြသောကြောင့် ထောင်ကျခဲ့ကြသွားများအနေဖြင့် အတိုင်းကျန် ခံစားကြမည်မဟုတ်ကြောင်း ကျွန်ုမအကြောင်းမဲ့ ယုံကြည်ပါတယ်။

ပြီးတော့ အကယ်၍ ကျွန်ုမတို့က ကျွန်ုမတို့ရဲ့ သားသမီးများကို ချစ်တယ် ဆိုရင် ဘုရားသခင်က ကျွန်ုမတို့ရဲ့ သားသမီးများအပေါ် ကျွန်ုမတို့ ချစ်သည်ထက် ပိုပြီချစ်တယ်။ ဂရရိက်လိမ့်ဆိုတာကို ကျွန်ုမ လုံးဝ ယုံကြည်ပါတယ်။ ကျွန်ုမက သားသမီးများနှင့် အတူရှိစဉ် သူတို့ကို ပြုစုပျိုးထောင်တယ်။ ကျမ်းစာတွေကို သင်ပေးတယ်။ ဒါတွေမကဘဲ ကလေးတွေအနေဖြင့် မိဘများနှင့် ဘုရားကို အစေခံတတ်သင်ကြားပေးတယ်။ အကယ်၍ ကျွန်ုမတို့ အဖမ်းခံခဲ့ရသော်၊ ဒါဘုရားသခင်ကျ ချစ်လို့ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သူတို့တွေသိကြပါလိမ့်မယ်။ ထောင်ကျ သွားသည့်အတိုင်း သူတို့ကို မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သားသမီးများ နားလည်ကြတယ်။

တပါကာ၊ သင်းအုပ်ဆရာ Nguyen အဖမ်းခံရတော့ ကျွန်ုမက သားသမီးတွေကို သားသား၊ မီးမီးတို့ ကြီးပြင်းလာသည့်အခါး ဘာလုပ်ကြမှာလဲလို့ မေးဖူးတယ်။ အကြောင်းမကာ၊ “သမီးက သာသသနာပြဖြစ်ချင်ပါတယ်” လို့ ဖြပ်ပါတယ်။

ဒါနဲ့ “သမီးက အဖော် အဖမ်းခံရမှာကို မကြောက်ဘူးလား” လို့ ဆက်မေးတော့ သမီးက “ဟင့်အင်း” ကျွန်ုမတို့သားသမီးများက အခုထိ အင် အဖမ်းရခြင်းအတွက် ရုဏ်ယူပါကြောင်း ပြောကြတယ်။ ကျွန်ုမတို့ မိသားစုအတွက် ခွန်းအား အရင်းပြစ်က ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုမရဲ့ အနှစ်သက်ဆုံး၏ ကျမ်းပိုဒ်အများကြီးထဲမှ အမှတ်ပိုင်ဆုံးနှင့် ခွန်းအား အရဆုံး ကျမ်းပိုဒ်သည် (ယောရှု ၂၄း၁၅) ဖြစ်ပါတယ်။ ငင်းက ကျွန်ုမအတွက် ပဋိသာဉ် တစ်ခု (သို့) ကတိစကား တစ်ခုဖြစ်သည်။ “ငါနှင့် ငါ အီမ်းသားဖြစ်လျှင် ထာဝရဘုရားကိုသာ ဝတ်ပြုမည်” ဟူသော ကျမ်းချက်ဖြစ်ပါတယ်။

တောက်ပနေသော အလင်းတရ

သေနတ်ပြောင်းရှုံး

တစ်ခါက ကျွန်တော်နှင့် အချို့သော နောက်လိုက်အမှုတော်ဆောင်များသည် ရွှေတစ်ရွှေဖြတ်ပြီး ကမ္မာဒီးယားထဲသို့ဝင်ကာ စတင်ဆုတောင်းလျက် ငံ့ဂေလိ တရားကို စစ်သား စ ယောက်က သူအိမ်ပေါ်မှာ ရပ်နေပြီး (AK) ခေါ် ရိုင်ဖယ် သေနတ်ပြုံး ကျွန်တော်တို့ကို ထိန့်ဆုံးပြောနေ၏။ ငြင်းစစ်သား၏ အမျိုးသာမီးက သူ့ဘေးနာမှာ ရပ်နေခဲ့၏။ ထိအမျိုးသာမီးက နောက်ပိုင်တွင် လူတွေဆုတောင်းတာကို သူမရဲ့အမျိုးသား (စစ်သား) မှန်းကြောင်း ကျွန်တော်တို့ကို ပြောပြတယ်။ အမျိုးသာမီးက သူ့အမျိုးသားကို ပြောလိုက်တယ်။ “အဲဒီလူတွေ သူတို့ ဆုတောင်းနေကြတာ တောင်းကြပါစေပေါ့၊ မဟန်ပါနဲ့” ဒါနဲ့ ငြင်း စစ်သားက ပပစ်ကြတော့ရွှေ့၏။

ကျွန်တော် သွားလာလည်ပတ်တဲ့ ကာလတစ်လျှောက်၌ ပြောက်များစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာများ ပြင်တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ စောော့ ပြောပြတဲ့အရာက နိမိတ် လက္ခဏာ အများကြီးယဲ့က တခုပါ။ ကျွန်တော်ရဲ့ အသက်တာ စပြောရမယ် ဆိုရင်-

ပထမ ကျွန်တော်ရဲ့
ဖြစ်တဲ့ ( ) မှာပင် ခရစ်တော်
ကို လက်ခံပြီး ခရစ်ယာန်
တစ်ယောက်ဖြစ်လာပါတယ်။
ယေရှုကို လက်ခံရချိန်၊
ကျွန်တော်က ပြည်သူ့
အကျိုးဆောင်မှာ တာဝန်
ထဲမှု : ၁။၁၅။၆၅ နေသူ
တစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်တော်

ခရစ်ယာနဲ့ ဖြစ်လာသည်ကို တစ်ထပ်ယောက်က သိရှိရွားသဖြင့် များထံသတင်းပေးခဲ့သောကြောင့် ရဲစခန်းမှအခေါ်ခဲ့ရတယ်။ ပြီးတော့အချုပ်ထဲ ထည့်ကြတယ်။ “ခင်ဗျားက ပြည်သူအကျိုးဆောင်အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်ဖြစ်ရက်သားနဲ့! ငံ့ဂေလိ တရားလည်း ဟောပြောတယ်နော်၊ အဲဒါ ခွင့်ပြုဘူးလေ” ဆိုပြီတော့ပြောတယ်။ သူတို့တွေ ဘာဘဲပြောပြော၊ နောက်ပိုင်မှာလဲ ကျွန်တော် ငံ့ဂေလိဆက်ပြောတယ်။ ပထားမဆုံး ကျွန်တော်မိသားစုနှင့် ဆွဲမျိုး၊ နောက်အိမ်နားနီးချင်းနှင့် ရွှေလုံးကျွန်တော်ယောက် လက်ခံယုံကြည်လာကြတယ်။

တနေ့တော့ ကျွန်တော်လာတာနဲ့ နယ်မှာ ရှိတဲ့ Ben Yu ဆေးရုံသို့ ဆေးကုသ ခံစိုး သွားတယ်။ ဆေးကုသခံအတွက် ရွှေတရ္တာင်း အမေရိကန် ဒေါ်လာ ၅၀၀ ခန့်! ငြင်းသည် ပိုက်နှမ်မှာ လူတစ်ယောက်ရဲ့ တစ်နှစ် လုပ်အားခန့်နှင့် ညီမျှငွေပေးရတယ်။ ငြင်းငွေပောသည် နယ်ကလုပ်ပြောချက်အရာ ကျွန်တော်အဆုတ်နှင့် နှလုံးတို့သည် ကုသပြီးနောက်မှာတောင် အခြေအနေ ဆိုးရွှေနေသေး။ ဆေးပေါင်ဆုံး ထိုးသွင်းသည်သာမက၊ ခွဲစိတ်ခြင်းပါလျှပ်တယ်။ ကျွန်တော်အနေဖြင့် နှုတ်ကပတ်တော် များများစားစား မသိရှိရသေးပေမဲ့ ရောဂါ အတွက် ဆုတောင်းခဲ့ရာ ဘုရားသင် ကျွန်းမားခြင်းပေးပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ အခြေအနေ ရင်ဆိုင်ခဲ့ပြီးနောက် ကျွန်တော်ရဲ့ ဝါးကွဲ တစ်ယောက် ဆီ အလည်သွားခဲ့တယ်။ သူကလည်း နေမကောင်းဖြစ်နေတာ ကျွန်တော် ထက်တောင် ပို၍ ဆိုးဝါးနေ၏။ သူ့ရောဂါကုသခြင်းအတွက် ရွှေတရ္တာင်း (ဒေါ်လာ ၅၀ ပေးလိုက်ပေမဲ့ ကျွန်းမာခြင်းမပြန်နေရာ ကျွန်တော် ဘယ်လို ကျွန်းမာခြင်း ရရှိသည်ကို သက်သေခံဝေါ်ပါတယ်။ ဘယ်လို ဝေါ်ရမယ်ဆိုတာ နည်းလမ်းတွေ မြောက်များစွာ မသိပေမဲ့ ဘာဖြစ်ဖြစ် ဝေါ်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒါက ကျွန်တော်အတွက် ခရစ်တော်ကို ရရှိပြီးနောက်၊ ပထားမဆုံးဆုံး ငံ့ဂေလိတရားဝေါ်ခြင်းပါဖြစ်ပါတယ်။

များမကြာဖို့ (Min) ကိုကျွန်တော်ဆင်းသွားတော့ ကျမ်းစာအုပ်စစ်အပ် လက်ခံရရှိပါတယ်။ ဉာဏ်တိုင်း လူတွေကို သွားရောက်ခွန်အားပေးခြင်း၊ နှုတ်ကပတ်တော် ဝေါ်ခြင်းနှင့် ကျွန်တော်အိမ်မှာ ဝတ်ပြုစည်းဝေးပြုလုပ်တယ်။

ကျွန်တော့အပျိုးသမီးသေသွားတယ်။ သူမနှင့် ကျွန်တော် ကလေးတစ်ယောက် ထွန်းကားတယ်။ အခြားအပျိုးသမီး တစ်ယောက်ကို ပြန်လက်ထပ်ရာ ကလေး (၄) ယောက်ထွန်းကားပါတယ်။ မိသားစုက အတော်ဆင်းခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော်က

စပါးစိုက်တယ်ဆိုပေ့ လယ်ထွန်တတ်ပါတယ်။ ကျွေက တစ်ကောင်သဲရှိကြတယ်။ သောက်ရေအတွက် အီမံနဲ့ (၁၀) မိတာခန့်အကွာ တောင်စောင်းမှာ ရေတွင်းတူးထားပါတယ်။

အီမံက သက်ကယ်မိနဲ့နဲ့ အခန်းပါရှိပြီး ဝါးရုက္ခာထားရာ နံပါ်၌ ဘာပုံပန်းချို့ပုံရှုပါ။ ငြင်းအခန်းတွေထဲ လူအုပ်ကြီး ကျုပ်သိပ်ထိုင်ကာ ဝတ်ပြုကြတယ်။ လျှပ်စစ်ပါးမူရသောကြောင့် ရေနံသိမ်းကို အမိကအားထားကြပါတယ်။ ရေနံသိမ်းခွက်ကို ဓားပွဲပေါ်မှာထွန်း၍ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ကြမ်းပြင်ပေါ်၍ ထိုင်ကာ အလင်းရနှုကြပါတယ်။

ဆူတောင်းစည်းဝေးလုပ်တိုင်း တံခါးပိတ်ကြရတယ်။ သီချင်းဆို ချိုးမွမ်းခြင်းကြောင့် ရဲများ၏ ဖြို့ပေးခြင်းကို အကြိုးပေါင်းများစွာ ခံခဲ့ကြပါတယ်။ ဘယ်လိုပင် ဖြို့ပေးခြားကြရောက်ဗြာတော်မှာ ကျွန်တော်တို့သည်ဆက်ပြီး ကျယ်လောင်စွာ ဘုရားကို ချိုးမွမ်းကြပါတယ်။ တရားဝင်အသင်းတော်၏ သီချင်းများစွာကို သီဆိုက သည်အပြင် အသင်သောချိုးမွမ်းသီချင်းများစွာကိုလည်း အီမံအသင်းတော် များမှ သင်ထားပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ပိုသားစွာ အကျွေးအဇွေး လုံလောက်စွာ မပြင်ဆင် နိုင်ပေ့ ယုံကြည်သူများက ချို့ချို့တွေ့ မှန့်တွေ့နှင့် အခြားအစားစာ အစည်းအဝေးသို့ ယူဆောင်ပေးတတ်ကြပါတယ်။

အထားရှင်များထံမှ ဆန့်ကျင်မှုများ

ပထမလိုင်းတွင် ကျွန်တော်အိမ်တွင် ဝတ်ပြုစည်းဝေးကြသောအွဲသားမှာ (၂၀) ယောက်မျှသာဖြစ်ပါတယ်။ အခု အသင်းသူးသားများတိုးများသဖြင့် (၄)ဖွဲ့ခြားကာ အိမ်(၄)အီမံမှာ ဝတ်ပြုကြတယ်။ ကြာသပတေးနေ့ကို အစာရောင်ဆုတောင်းရက်အဖြစ် သတ်မှတ်ကာ ဆူတောင်းကြပါတယ်။ တန်းနေ့ မနက်တိုင်း ရုံးရုံးနာရီ (၃၅) ရေးဝေးနာရီမှာ အွဲသားအားလုံး အတူတကွ တစ်နောရာမှာ စည်းဝေးဝတ်ပြုကြတယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ရွှေမှာ နယ်ပိုင်ရဲ့ ခရိုင်ရဲ့ ရွှေမှစသည် အမျိုးမျိုးသောရဲများ နှုကြပါတယ်။ ကျွန်တော်အနေဖြင့်၊ ငံးကေလီ ဟောပြောတိုင်း၊ ရွှေထဲတွေ့မှာ ချိုးမွမ်းတိုင်း ရဲများ ကျွန်တော်ကို ရဲစခန်းသို့ခေါ်ကာ၊ လူတွေ့ကို စုရုံးပြီး တရားဟောပြောခြင်းအကြောင်း ဖော်မြန်းခြင်းခံရတယ်။

ပထမဆုံး ထောင်ကျသည်အခါ ကျွန်တော်ကာ နှုနယ်သေးသော ခရစ်ယာန် တစ်ယောက်မျို့ ရဲများကို ယောက်အကြောင်း မပြောပြဖြစ်ခဲပါ။ ကျိုးစာကောင်းမွန်စွာ ဖတ်ရှုလေ့လာခြင်းမရှိတော့ ကျွန်တော်မှာ သတ္တိကြောင်နေခဲ့ပါတယ်။ ထောင်ကျ

အမျိုးသမီးလေသည့်အခါး၊ လာပို့သောအစားယူဖို့အချိန်မျှသာ တွေ့ခွင့်ပြုကြတယ်။ ရရှိတဲ့ (၅) မိနစ်အတွင်းမှာ “မထိုးရိမ်နဲ့နော်၊ ဒါဟာပြုသာနာကြီး မဟုတ်ပါဘူး” လို့ အမျိုးသမီးကို အားပေးစကားပြောလိုက်တာ အမျိုးသမီးက တိတ်ဆိတ်စွာ နေပါတယ်။

တရားဝင်အသင်းတော်မှ ခရစ်ယာန်များသည် အဖမ်းခံခဲ့ကြောင်း ကျွန်တော် သိတော်ပါတယ်။ သို့သော်လည်း ကျမ်းစာကို ကောင်းမွန်စွာ ဖတ်ရှုပြီးနောက်မှာတော့ တရားဟောပြောလို့ ထောင်ပြန်ကျေရမည်ကို ကျွန်တော်အနေဖြင့် လုံးဝကြောက်စိတ် မရှိတော့ပါ။ ညီအငယ်ဆုံးနှင့် ကျွန်တော်တို့က တစ်ရွာထဲမှာနေကြတယ်ဆုံးပေး သူ့အိမ်နှင့်သူ ဆောက်နေပါတယ်။ ငံ့ကေလိုတရားဟောပြောမှုကြောင့် ညီအငယ်ဆုံး သည် ကျွန်တော်ထက် (၁) ပတ်လောက်စောပြီး အဖမ်းခံရ၏။ အခြား ကျွန်တော်ရဲ့ ဆွဲမျိုး (၂) ယောက်သည် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရကြ၏။

ကြိုင်ဖန်ပေါင်းများစွာပင် ရဲစခန်းရုံးတို့ အခေါ်ခံရသည့်သာမက စာအုပ်ထူကြီး တွေ့နဲ့ရိုက်ခြင်း ပါးရိုက်ခြင်းစသည် ညူးပန်းနိုင်စက်ခြင်းများကို ကျွန်တော်ခံရပါတယ်။ ခဲ့စခန်းရုံးတို့ရဲ့ ထိန်နာရီ (၃၃) နှစ်နာရီ ကြောထိုင်ရောသည်။ (၉၄-၅) ဇြိုင်းက ကျွန်တော်ကို ပုံစံမ (၆၉) ဥပဒေကို ချိုးဖောက်ခဲ့ကြောင်း အတင်းအဓမ္မရေးခိုင်းကြပါတယ်။

ပုံစံမ (၆၉) ၅၈ ဆုံးလိုခြင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ အနေဖြင့် အိမ်မှာ လွတ်လပ်စွာ ဝတ်ပြုကိုကွေယ်ခြင်းအခွင့်ရှိပြုကြောင်းဖြစ်ပေး အထိုးရများ အနေဖြင့် ၄၄၈းကို အပိုပို့ယ် တစ်မျိုးကောက်ယူကြလေ၏။ ရတွေကတရားအဝင် လူတွေကို စုရုံးပြီး တရားဟောပြောခြင်းသည် အထိုးရအပေါ် ဆန့်ကျင်ပုံနှင့်ကန်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်အား ဝန်ခံစေလိုကြတယ်။ ကျွန်တော်က ပြန်ပြောလိုက်တယ် “အိမ်မှာ လူတွေကို စုရုံးပြီး ဆုတောင်းပေးတယ်။ ကျွန်တော် သိမှတ်သလောက် သူတို့အား ဝင့်ဟောပြောသည်ကလွှဲပြီး တခြားဘာမှ မလောက်ပါဘူး”။

တစ်ခါက ခရိုင်ရဲများသည် ကျွန်တော်ကို ဂျစ်ကားပေါ် အတင်းဆွဲတင်ကြတယ်။ သူတို့အားလုံးက မူးရူးနေကြတယ်။ ကျွန်တော်နားကို ဆွဲကိုင်ကာ “မိုက်မဲတဲ့ တရားဟောဆရာ၊ နောက်ထပ်ဟောအုံမှာလား” လိုက်ပြောပြီး ကျွန်တော်ခေါင်းကို ရိုက်ထုကြတယ်။ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော်ကို ထောင်ကျဖို့ အခွင့်ပေးနေတယ်” လို့ ကျွန်တော်ထင်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့တွေ ကိုလိုပိတာ (၂၀) ကျော်ဝေးသည့် ကျွန်တော် ထောင်ကျခဲ့ရတဲ့ ခရိုင်ရဲစခန်းသို့ သွားကြတယ်။ ဒါ Loc Ninh ထောင်မှ အခန်း (၆) ခဲ့ရှုံး။

Loc Ninh အချုပ်ထောင်ထဲမှာ ကျွန်တော် (၁၁) လကြောနေခဲ့တယ်။ ထောင်ကို ရောက်လာခဲ့ရတဲ့အတွက် ဘုရားရှင်၏ နာမတော်ကို ချိုးမွမ်းမိ၏။ ကျွန်တော်၏

သက်သေဝေးခြင်းကြောင့် ထောင်သားတစ်ယောက် ခရစ်ယာနှင့်ဖြစ်လာတယ်။

ရဲများသည် ကျွန်တော်ကို ထောင်ပြင်သို့ ၏၏ထုတ်ကာ ပေးမြန်စစ်ဆေးကြတယ်။ ကျွန်တော်က ကလားထိုင်ပေါ်မှာ ထိုင်နေစဉ် ရဲများသည် ကျွန်တော်ရှေ့မှာ ရှိတဲ့ သစ်သားစားပွဲတွင် ထိုင်ပြီး ကျွန်တော်အား ဖြစ်းခြောက်ကြတယ်။ သူတို့တွေ သည် အေားရွှေများမှ ကျွန်းစာအုပ် (၂) အုပ်နှင့် ဓမ္မသီချင်းစာအုပ်များ သိမ်ုလာကာ အိမ်သာခန်း၌ ထည့်ထားကြ၏။ ငှါးကျမ်းစားအုပ်၊ ဓမ္မသီချင်း စာအုပ်များဖြင့် ကျွန်တော် ဦးခေါင်း၊ နှေ့ဗို ရှိတ်တတ်ကြ၏။ ကျွန်တော်အတွက် တရားဝင်စွဲချက် တင်ဖို့ တရာ့မှ သူတို့မတွေကြချေ။ ရဲများ ပေးချိန်းပေးမြန်ပြီးနောက် တအောင့် အကြာမှာ သူတို့အနေဖြင့် ကျွန်တော်အား ပေးဖို့မရှိကြတော့ချေ။

သူတို့တွေသည် အခန်းကျဉ်းလေးတစ်ခုတွင်ထည့်ကာ အပြင်ကနေ သော့ခတ်လိုက်ကြ၏။ အချုပ်ခန်းမှာ ပြတ်ပေါက် မရှိရာဖြစ် ဘာအလင်းမှုမရှိရာဖြစ် မော်ပိတ် နေသည်။ အေားအချုပ်သား (၉)ယောက်က အချုပ်ခန်း၏ သမံတလွှုံး ကျမ်းပြင်၌ လဲလောင်းနေကြ၏။ ကျွန်တော်တို့အတွက် အပေါ်အလေးသွားဖို့ စလုံတစ်ခုသာ ထားပေးကြသဖြင့် အခန်းတရာလုံးမှာ အနှစ်ဆိုးနှင့်ပြည့်တော့တယ်။

ကျွန်တော် အခန်းဖော် (၉) ယောက်လုံးက လူဆိုး၊ စားပြုများဖြစ်၏။ သူတို့တွေက ကျွန်တော်ကို ထိုးကြတ်ချကြ၏။ အထူးသဖြင့် အချုပ်ခန်းသို့ စောရောက်သူတိုင်း နောက်မှ ရောက်လာသော ထောင်သားများအပေါ် ဖြစ်းခြောက်ခြင်းနှင့် အနိုင်ယူခြင်းများပြုလိုကြတယ်။

အချုပ်သားတစ်ယောက်က အေား တစ်ယောက်ကို လက်ညွှန်းထိုးပြကာ “ဒီလူမှာ သံကြီးရှိတယ်။” သူက လူဆိုး၊ စားပြုတစ်ယောက်လေး” လို့ပြောလိုက်တယ်။ ငှါးလူဆိုးသည် အသက် (၂၇)နှစ် အရွယ်ရှိပြီး အရပ်ရည် မျက်နှာရည်မွန်နေတော့ နိုင်ငံ ခြားသားနှင့်တူနေတယ်။ သူ့ရဲ့ ရင်ဘတ်အပြည့် လူဗုံမ်းကြောင်ထိုးထား၏။ သူသည် မြောက်စိုင်းကလာသော ဆံပင်ရည်ရည် ထားသူဖြစ်ပြီး ငှါးလူဆိုးက အင်မတန်ကြမ်းတမ်းပုံပေါ်နေသည်အပြင် ကျွန်တော် ကိုပါ ထိုးကြတ်လိုစိတ်ရှိနေ၏။

အမျိုးသားက ကျွန်တော်အတွက် ယိုဒယားခေါက်ဆွဲထုတ်လာ ပို့ပေးခဲ့သဖြင့် ထောင်ထဲကရတဲ့ထမင်း၊ ဟင်းကို အခန်းဖော်အချုပ်သားများအား ပေးလိုက်တယ်။ တကယ်လို့ ကျွန်တော်က အသံကျယ်စွာ ဆူတောင်းပေးပါက ထိုးကြိတ်ခံရမယ် ဆိုတာ သေချာတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က နှလုံးသားထဲကနော် ၂-ရက် အစာရှောင် ဆူတောင်းပြီးသည်နောက် အခန်းဖော်များ ကျွန်တော်အပေါ် ကောင်းမွန်စွာ ဆက်ဆံလာကြတယ်။ သူတို့တွေ ကျွန်တော်နား ချည်းကပ်လာကြရာ တစ်ယောက်သောသူက “ခင်များ သီချင်းကောင်းကောင်းဆိုတတ်တယ်ဆိုတာ ပြန်ဆိုပေးပါလား” လို့ တောင်းဆိုလာတယ်။

ညျစဉ် ညျတိုင်းချီးမွန်းသီချင်းများကို ကျွန်တော်ဆိုနေရတယ်။ သီချင်းတစ်ပုဒ်ရဲ့ စာသားမှာ “လက်ဝါးက်ပိုင်ကို ကြည့်လိုက်တိုင်း၊ ကျွန်တော်တို့တွေ ဆင်ခြင်ပိတယ်။” သူတို့တွေ လိုက်မဆိုတတ်တော့ ကျွန်တော်ဆိုတာကိုဘဲ နားထောင်ကြ၏။ “အိုး၊ နားထောင်လို့ အရော်းကောင်းတယ်” လို့ပြောကြတယ်။

အချုပ်ခန်းကျဉ်းထဲ အိပ်တာ (၂) ညျ ပြောက်၍ ကျွန်တော် အိပ်ပျော်နေချိန် သံကြိုးခတ်ထားသောလူဆိုးက အလွန်လှပသောဝတ်ရုံဖြူနဲ့။ လူတယောက် ကျွန်တော်ထဲ အလည်းလာသည်ကို မြင်တွေ့ရ၏။ ဤလူဆိုးတစ်ယောက်ထဲသာ လျှင် ထိုရှုပါရုံကို မြင်ခြင်းဖြစ်၏။ ဒါနဲ့ကျွန်လူဆိုးက ဝတ်ရုံဖြူနဲ့လူကို “ခင်များ ဘယ်သူ့လဲလို့ မေးလိုက်တော့၊ ဝတ်လုံဖြူနဲ့လူက ကျွန်တော်ကို လက်ညွှိုးထိုးပြေကာ “ငါ သူ့ဆီ အလည်းလာတာပါ” ဟု ဖြောလိုက်၏။

လူဆိုးအနေဖြင့် နားမလည်းနိုင်သေးသည့်မို့ တဖန် “ခင်များ ဘယ်သူ့လဲ ဘယ်ကိုသွားမလဲ ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ” ဟု မေးမြန်း၏။

ထိုအခါမှုလဲ ဝတ်လုံဖြူနဲ့ လူက “ငါ ဒီလူဆီ အလည်းလာတာပါ” ဟု ပြောဆိုရင်း ကျွန်တော် လွှေ့နေသောနေရာသို့ လျှောက်လာခဲ့လေ၏။

ထိုရှုပါရုံမြင်ရသောလူဆိုးသည် နောက်မန်ကရောက်တော့ ကျွန်တော်ကို မေးတယ်။ တကယ်လို့ ခင်များ ငါအတွက်ဆူတောင်းပေးမယ်ဆိုရင်း ဒီသံကြိုး ထဲက ငါလွှောက်မယ်၊ ပြီးနောက် ခင်များကိုးကွယ်တဲ့ ဘုရားကို ငါ ယုံကြည့် လက်ခံမည်” ဟု လာပြေ၏။

“ခင်များ သခင်ယောရှုကို နှလုံးသားထဲကနေ လက်ခံယုံကြည်ပြီး အိပ်ပြန်ပါ။ မကောင်းတဲ့အရာ၊ ဓားပြတိကိုခြင်း၊ လယ်ကိုခြင်းနှင့် နီးဂုက်ခြင်းစသည့်တို့ကို ထပ်မလုပ်နဲ့တော့၊ ထိုသို့အသက်ရှင်ပါက ဘုရားကောင်းကြီးပေးလိမ့်မယ်” လို့ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။ သူ့ခေါင်းပေါ်တွင် လက်တင်ပြီး ယောရှုကို လက်ခံစိုး ဆူတောင်းပေးလိုက်ပါတယ်။ အချုပ်ခန်းဖော်အားလုံးအား ရောမ ၃။၂၃ ၃၃၁၆-

၁၇ နှင့် ယောဟန် ၁၁၂ စသည့် ကျမ်းပိုဒ်အပေါ်အခြေခံပြီး ဝင်ခဲ့တယ်။

နောက်တစ်ယနက်မှာ ကျွန်တော်အချုပ်ခန်းထဲကနေ လွတ်မြောက်လာခဲ့ရတယ်။ ရဲတယောက်က ကျွန်တော်ကို ဟွိန်ဒါဟောတော်ဆိုင်ကယ်နှင့် အိမ်အရောက်ပြန် ပို့ဆောင်ပါတယ်။ အိမ်ရောက်သည်နောက် (၈)ရက်မှာ အချုပ်ခန်းထဲက လူဆိုးလည်း သံကြီးခတ်ခြင်းမှ လွတ်ကျွောတွေ့သွားကြောင်း သတ်းကြားလိုက်ရတယ်။

အုပ်ချုပ်သူအာဏာရှင်များသည် ရွှေသားအရောက် (၃၀၀)ခန့်ကို ကျွန်တော်တို့ ရွှေ၏ ကျောင်း၌ စုရုံးစေကြ၏။ ငြင်းရွှေသားများသည် ရဲများ ကျွန်တော်ကို ဖြော်ပို့ဆုံး စောင့်နေကြခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ အိမ်ရွှေရောက်လို့ ကျွန်တော် ဆိုင်ကယ်ရှုရာသို့ ပြေးထွက်လာကြတော့တယ်။ ကျွန်တော်က ထိကျောင်းထဲသို့ ဆိုင်ကယ်ရှုရာသို့ ပြေးထွက်လာကြတော့တယ်။ လျှောက်သွားစဉ် ရွှေသားအားလုံးက ပျော်ရွင်စွာ အော်ဟာစ်မြှူးထူးကြလေ၏။ ကျွန်တော်တို့၏ ဝင်သက်သေခံခြင်းကြောင့် ရွှေမှာ နိုးထမ္မားကြီး ရောက်လာတော့တယ်။

လူတွေက ကျွန်တော်အား လာရောက်လက်ခွဲ့နှုတ်ဆက် ပြီးခွင့်လျက် ရှိနေစဉ် ရဲတစ်ယောက်က စားပွဲပေါ်တက်ကာ၊ မတ်တပ်ရပ်ပြီး သူတို့ရဲ့ တရားအမိန့်စာကို ဖတ်ကြားနေ၏။ ရဲဖတ်ကြားသောအမိန့်စာထဲ၌ ကျွန်တော်သည် ဥပဒေကို ချိုးဖောက်မှာ အကြိမ်းပေါင်း ဘယ်လောက်ရှုခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်းပါရှိ၏။ ကျွန်တော် အနေဖြင့် ဤကဲ့သို့ တရားဟောပြောခြင်းကို ရှင်တန်းကာရပ်ဖို့ ဂတိဝန်ခံစေကြ ပါတယ်။

ရွှေသူသားများက နောက်များမှာ ကျွန်တော်အနေဖြင့် သတ်မှတ်ထားသည့် ဥပဒေများ ချိုးဖောက်လို့ အဖမ်းခံရသောသူတွေကို ကျွန်တော်က ကူညီပို့ပို့ ကြမည့်အကြောင်း၊ ပြောလာကြတယ်။ သူတို့ပြောသည့်အရာကို ရဲများ နားထောင် နေသည်ကိုပင် ဂရမဖိုက်အားကြတော့ပေါ်။

ပြီးခဲ့တဲ့အပတ်က ရဲတွေ ကျွန်တော်အိမ်ကို လာသွားကြတယ်။ အဲဒီအချိန် အသင်းသူ့ သားအားလုံးက ကျွန်တော်အိမ်မှာ စုရုံးဝတ်ပြုနေကြချိန်ဖြစ်၏။ ရဲတစ်ယောက်က ကျွန်တော်ကို လက်ညီထိုးကာ ပြောတယ်။ “ခင်များက ချုပ်တားတဲ့ ဥပဒေကို ချိုးဖောက်ပေါင်းမနည်းတော့ဘူး။” အခုလဲ ဆက်ပြီး ဟောဖို့ ကြရည်ရွယ်ထားတယ်ဆိုတော့ အခုမင်းကို ငါတို့ ဖမ်းချုပ်ရလိမ့်မယ်”။

သို့သော ယုံကြည်သူများက ခဲာကို “ခင်များ ဒီမှာထိုင်ပါ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ပြန်ကြမယ်။ ငါတို့ဆွဲတောင်းမယ်။ ပြီးတဲ့အခါကြရင် ကျွန်တော်တို့ပြန်ကြမယ်။ ငါတို့ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး” ပြောပြလိုက်ကြ၏။

အမူတော်မြတ်၌ ဘုရားအတွေပါရီခြင်း

ကျွန်တော်အမူဆောင်နေသော နေရာ၌ ဘုရားသခင်က လူပေါင်းများစွာ အပေါ် အနာရောဂါဌိမ်ခြင်းပြုနေရာ၊ စကားဆုံးအမှု နတ်ပူးသူနှင့် အခြားသောရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပောက်ကင်းကြရ၏။ ကျွန်တော် ဆွဲမျိုးမြောက်များစွာ သည် ကမ္မာဒီးယား၌ နိုက်သဖြင့်၊ မကြာခဏ ဆိုသလို ကျွန်တော်သွားရောက် လည်ပတ်ပါတယ်။ သူတို့တွေ ကျွန်တော်တို့တွေကို ခေါကာ၊ ပြောသည့်မှာ “ညီအစိုက် (Dieu) ကို ငါတို့ဆိုကို လာလည့်စုံ ပြောပေးကြပါ။ ငါတို့တွေ ယော်ရစ်တော်ကို ယုံကြည်လက်ခံချင်လှပြီ”။

သို့သော ကျွန်တော်တို့ ရွာထဲကာဘယ်သူမှ သွားလိုစိတ် မရှိကြချေ။ ထိုနောက် ကျွန်တော်တို့ထဲက တယောက်အား ဝိဉာဏ်တော်ဘုရား တို့ထိသောကြောင့် နှလုံးသားတွင် ဝန်တင်ခြင်းခံစားရသဖြင့် ဆုတောင်းကြကာ တောနက်ကြီးကို ဖြတ်သွားကြပါတော့တယ်။

အမူတော်ဆောင်အများစုမှာ ကျမ်းစာအုပ် မရှိကြပါ။ ကမ္မာဒီးယားသို့ ကျမ်းစာအုပ်ကို အထိန်ပတ်ပြီး ယူသွားကြရပါတယ်။ တစ်ခါတလေ ကျမ်းစာအုပ် များကို ပီယာက်နံပါတယ်။ သို့သောကြောင့် မရှိလိုပါဘူး။

ကျွန်တော်အနေဖြင့် ငံ့ကောင်း ဟောပြောစို့ ခနီးထွက်တဲ့အခါပေါင်းများစွာတွင် ကျွန်တော်အီမ်မှာ အခက်အခဲပြုသုနာများစွာ ကြိုရတတ်လေ့ရှိတယ်။ ကျွန်တော် ငံ့ကောင်း ပြုနေစဉ် ဘယ်သူကမျှ ကျွန်တော် အီမ်မိသားစုကို ကူညီကြည့်ရခြင်း မရှိတဲ့အတွက်ကြောင့် တစ်ခါတလေ ငံ့ကောင်းလုပ်ခြင်းကနေ ရပ်နားလိုစိတ်တောင် ဖြစ်ပေါ်လာတတ်တယ်။ သို့သော ကျွန်တော်က “ဌားအုပ်ကြီးကို ဦးဆောင် နေသော်ကြံ့ကြံ့” အလား ဖြစ်နေတော့ အကယ်၍ ကျွန်တော်က အားနည်းခဲ့သော် နောက်လိုက်တွေ ဘယ်လိုနေလိမ့်မလဲ။ တစ်ညွှန်တော့ ကျွန်တော် ဆုတောင်းရာ ဘုရားသခင်က အီမ်မက်ထဲမှာ မသေး ရွေးချွဲ ကျမ်းပိုဒ်ကို ပေးပါတယ်။ ငြင်းကျမ်းပိုဒ်၌ “စိတ်နှလုံး နှမ်ချသောသူတို့သည် မဂ်လာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကာ ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်သည် ထိုယူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏” ဟူ၍ ပါရှိ၏။ ထိုကျမ်းပိုဒ်သည် ကျွန်တော်အား ရောင့်ခြင်းနှင့် ဝါးမြောက်ခြင်းပေးကာ ဘုရား၏ သာသနာအတွက် ခရီးဆက်စေခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ရှာနှင့် အနီးတို့က်မှာသာသနာလုပ်ငန်း အစပြေကာ လုပ်လက်စ ဖြစ်ခဲ့ပေမဲ့ အစိုးရကာ အဟန်အတားပြုရန်အတွက် ညွှန်းပန်နိုင်စကိုခြင်း အမျိုးမျိုးဖြင့် ဖို့ပြန်နေကြတယ်။ ကျွန်တော် ညီနှစ်ယောက်က ကလေးများ သာသနာ လုပ်ငန်းတွင် ပါဝင်လုပ်ဆောင်ကြပါတယ်။ ယခုဆိုရင် သာသနာလုပ်ငန်းအတွက် ဆက်ကပ်အပ်နဲ့

လာသော ညီအစ်ကို ဟောင်နှုမများ တစ်နေ့တွေား၊ များပြားတိုးပွား လာနေသည်ကို တွေ့ရပါတယ်။ ကမ္ဘာတစ်ရှင်းမှာရှိကြတယ်။ ခရစ်ယာန် ညီအစ်ကို ဟောင်နှုမများ အားလုံး (Bu Dop) နယ်အတွက် သတိရ ဆုတောင်းကူညီပေးကြဖို့ရန် ကျွန်ုတ် အနေဖြင့်၊ ဆုတောင်းခံချက်တင်ပြလိပါတယ်။ သို့မှသာလျင် (Bu Dop) နယ်ပြုရှိသော အသင်းတော်များ တိုးပွားခိုင်ခဲ့လာကာ၊ အခြားနယ်အသီးသီးမှ ယုံကြည်သူများကို သင်တန်းပို့ချုတဲ့ အမိကဗုံးနေရာဖြစ်လာမည်ကို ယုံကြည်ပါ၏။ ဤကဲ့သို့ လုပ်နိုင်မှုသာ သာသနာလုပ်ငန်း ကျယ်ပြန့်တိုးပွားလာမည်ဖြစ်၏။

ကျွန်ုတ်တို့သီမှာရှိတဲ့ မျက်စီကန်းသောခရစ်ယာန်ညီအစ်ကို တစ်ယောက် သည် ကမ္ဘာဒီးယားသို့ ညအမောင်ထဲထဲ အလင်းမလိုဘဲ၊ သူသွားရမည့်လမ်းကို အလိုလို သိရှိနိုင်သူ တယောက်ရှိပါတယ်။ ငြင်းညီအစ်ကိုသည် ခရစ်တော်အတွက် ဝေါဂေလိဝေါဂေရာ အကောင်းဆုံးသောသူဖြစ်၏။

အကယ်၍ ကမ္ဘာတစ်ရှင်းရှိ ယုံကြည် သူများ ကျွန်ုတ်တို့ကို ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် မကူညီပါက၊ ကျွန်ုတ်တို့သည် ကြက်မပဲ အတောင်ပဲ အောက်မှာရှိသော ကြက်ပေါက် ကလေးတွေခံမှာတော့ ဝံစံလွှာ တော့ကြောင် များ လာပြီး ကိုက်စားကြလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ သို့သော ငြင်းကြက်ပေါက် ကလေးများကို ကြက်မက အပ်ထားပါက အဘယ်သော အကောင်မှ လာမည့် မဟုတ်ပါ။

ကျွန်ုတ်ရဲ့ သက်သေခံချက်ကို ဂုဏ်တော် သီချင်းချီးမွမ်းရင်းနဲ့ အဆုံးသတ် လိုက်ပါတယ်။

ဂုဏ်တော်သီချင်းချီးမွမ်းရင်း

၁၄ နှစ်ကြာ ကျွန်ုခံခြင်း

လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်းများစွာက (Can Tho) မြို့မှာရှိတဲ့ ကြီးမာသော အသင်းတော် အဆောက်အအီးမှာ နေထိုင်ထို့ (CMA) ခေါ် ခရစ်ယာန် သာသနာပြု တည့်သည့်များရဲ့ ခေါင်ဆောင်ကာ၊ ကျွန်ုတော်နဲ့ ကျွန်ုတော် ပိဿားစုကို တာဝန်ပေးအပ် ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်ုမြို့နှစ်များ အာဏာရလာချိန်မှာ ခဲ့များက သေနတ်နှင့် အသင်းတော်ကို အာဏာနှင့် လာရောက်သိမ်းယူခဲ့ပါသည်။ ဒါပေမဲ့ သာသနာပိုင်ပစ္စည်းများကို ကျွန်ုတော်အနေနဲ့ ရဲလက်ထဲ မအပ်နဲ့ခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်ုတော် သူတို့ကို ပြောခဲ့တာ ကတော့ ပါဟာ မန်နေဂျာတစ်ဦးသာက်သက်ပါ၊ ပိုင်ရှင် မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ဒီ အဆောက်အအီးကို ငါမပေါ်နိုင်ဘူးလို့ ပြောခဲ့တယ်။ တကယ်လို့များ သူတို့ ဒီအရာ၊ တွေကို ယူချင်တယ်ဆိုရင် သူတို့က အတော်အာဏာရှိဘူး၊ တစ်ဦးရဲ့ စာရွက်မှာ ဆိုင်ထိုးထိုးရာယ်။

“ဒါဆိုရင်၊ ငါတို့ မင်းကို သတ်ပစ်လိုက်မယ်”လို့ သူတို့ ြိမ်းခြောက်ကြ တယ်။ ကွန်ုမြို့နှစ်ပါတီဝင် တစ်ဦးက သူ့ကိုသူ အသင်းတော်ရဲ့ သင်းအုပ်ဆရာ ဖြစ်တယ် လို့ ကြော်ကြော်ခဲ့တယ်။ ပြောတော့ အာဏာပိုင်များဟာ ကျွန်ုတော်နဲ့ ပိဿားစု နေထိုင်တဲ့ ဘုရားကျောင်းနှင့် ကျောင်းဝင်ရှိ အိမ်ကို သိမ်းယူကာ သူတို့နေရာယူ ခဲ့တယ်။ ဘုရားကျောင်းအိမ်ထဲမှာ ခဲ့များ က ကျွန်ုတော်အားဖြူသမီးနှင့် ကလေး ဆယ်ယောက်ကို ပင်ကား တစ်ဦးနဲ့ ခေါ်ပြီ Mekong ဖြောက်ကျွန်ုပ်းအော်ရဲ့ မြို့တော်မှ ၅၀ ကိုလိုပီတာ ကွာဝေးတဲ့ အိမ်တစ်လုံး ထဲမှာနေခေါ်ခဲ့တယ်။ သူတို့ဟာ ဒီလိုက်လုံးနဲ့ ကျွန်ုတော်တို့ကို သီးသန့်၊ ခွဲခြားထားခဲ့သည်။

သင်းအုပ်ဆရာ Lap Ma နှင့် သူ့ဇီး

ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ကျွန်တော်ဟာ ပီယက်နမ်ရှိ ငံ့ကေလီအသင်းတော်များ အတွက် တောင်ပိုင်းရဲ့ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်လို့ပါဘဲ။ မြောက်များစွာသော အမှုတော်ဆောင်များဟာ ကျွန်တော်ရဲ့ ကွက်ကဲမှုအောက်မှာရှိခဲ့တယ်။

ကျွန်မြို့နစ်တွေ ပထားများအာဏာရဲ့ချိန် သူတို့ပြောသည်မှာ ရေရှည်အိုချုပ်မှု ပေါ်လစီဟာ မပုန်ကန်ဘူး။ ပြီးတော့ အမှုတော်ဆောင်တွေလဲ အစိုးရနှင့် ဆက်သွယ်ခွင့် မပြုခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့၊ ကျွန်မြို့နစ်အစိုးရက ငှုံးကို တို့မြှင့်၍ ချမှတ်ခဲ့သည်မှာ “မှန်ကန်တဲ့ ပေါ်လစီဖြစ်တယ်။” အမှုတော်ဆောင် အားလုံးဟာ ပါတီတစ်ခုထဲကိုဘဲ ဆက်သွယ်ရမယ်။ ဓမ္မများနဲ့ လူနေ့မှုအဆင့်အမျိုးမျိုးတွေလဲ ဆက်သွယ်ရမယ်။ တကယ်လို့များ အာဏာပိုင်များပေါ်ခဲ့တယ်။ အခြားသော အမှုတော်ဆောင်များကို သွေးဆောင့်ဖို့ ပုံးပေါ်မှုတော်ကို အသုံးပြုခဲ့ကြတယ်။ သူတို့ ကျွန်တော်ကို သီးသန့်ခဲ့ခြားထားခြင်းသည် အခြားသော အမှုတော်ဆောင်များအပေါ်၊ သုကေပသည်းနိုင်အောင်ဖြစ်၏။ သို့မှသာလျှင် ငှုံးအမှုတော်ဆောင်များအပေါ် အစိုးရများ၊ အုပ်စိုးချယ်လှယ်နိုင်မှုဖြစ်တယ်။ အစိုးရများတောင်းဆိုကြသည်မှာ “ရှေ့ဆောင်အမျိုးသားပါတီ” ၌ ကျွန်တော်အား ပါဝင်ရန် ပြောကြတယ်။ ဒီလိုလုပ်ခြင်းဖြင့် ကျွန်တော်ဟာ နိုင်ငံရေးသမား တစ်ယောက်ဖြစ်လာမယ်၊ ပြီးတော့ အစိုးရအတွက် ပြောရမည့်အရာတွေ ပြောလာ ရမယ်။ ကျွန်တော် အဲဒါကို ငြင်းယောက်ခဲ့တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ နိုင်ငံရေးသမား တယောက်မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်ဟာ အမှုတော်ဆောင်တစ်ယောက်ပါ။

အစိုးရတွေဟာ ကျွန်တော် လက်အောက်မှာရှိတဲ့ အမှုတော်ဆောင်တွေကိုလည်း ဒီအဖွဲ့အစည်း၌ ပါဝင်ဖို့ ပြောခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ စစ်တပ်ကို ဘယ်သူသွားနေသလဲ၊ စသည်အဖြင့် ပြောရတယ်။ တရားဝင်အသင်းတော်ရဲ့ အပြင်ဘက်မှာ ငံ့ကေလီ တရားဝင်နေတဲ့ အမှုတော်ဆောင်များသည်သာလျှင် ရှေ့ဆောင်အဖွဲ့ထဲ ပါဝင်ခြင်း မရှိကြခဲ့။

သူတို့တွေ ကျွန်တော်တို့ကို ထောင်သားတစ်ယောက်ထက် ပိုမိုးဆိုးရွာ ဆက်ဆံကြ၏။ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကသာ ထောင်ကျွေးရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ဒီသားစုတစ်ခုလုံးဟာ အခြားသောအမှုတော်ဆောင်များအတွက် ပုံးပေါ်မှု တစ်ခုဖြစ်စေရန် အိမ်ကိုပါ ထိန်းချုပ်ခြင်းဆံကြပါတယ်။ ရဲများဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အဝင်အစားများ စာအုပ်များ စာများနဲ့ အခြားပိုင်ဆိုင်တဲ့ ပစ္စည်းများကို အဝေးသို့ ယူသွားခြင်း ခံခဲ့ရတယ်။ ရဲများသည် ကျွန်တော်တို့ ဒီသားစုကို (၃) ကိုလိုပါတာ အတွင်းမှာ သာလျှင် ပြောင်းရွှေ့ခွင့်ပြုကြတယ်။

ကလေးများကို ကျောင်းတက်ခွင့်ပေးခဲ့ပါတယ်။ နေ့တိုင်းအိမ်သို့ ပြန်လာကြ

ရတယ်။ ကျွန်တော်ကလေးထဲက တစ်ယောက်ဟာ သချုပ်မှာတော်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့အပည့်အချင်းတိုးလာဖို့၊ ကျောင်းဝင်ခွင့်လျောက်လွှာကို ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း မရှိသောကြောင့် တက္ကာသိုလ် ဝင်ခွင့်မရနိုင်ခဲ့ဘူး၊ ကျွန်တော်ကလေးများဟာ ကျောင်း ထောက်ပံ့မှု လက်ခံရရှိခြင်းအတွက် အချေးမခံရဘူး။ ပြီးတော့ ထူးချွန်ဆုံးများ ရရှိခြင်းကို ပယ်ဖျက်ခြင်းခံခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်တော် ကလေး သုံးယောက်၊ အခြားအိမ်လိပ်စာကို အသုံးပြုပြီး ကျောင်းမှာ နာမည့်စာရင်းထည့်ခဲ့တဲ့အတွက်၊ ပိဿာရနေထိုင်တဲ့ အိမ်နှင့်အတူ၊ ဖမ်းဆီးခြင်း မခံခဲ့ရပါဘူး။

ကျွန်တော်ရဲ့ အိမ်နှင့်ချင်းများဟာ ကျောင်း၏ သက်ဆိုင်ရာကော်မတီများထံသို့၊ ကျွန်တော်က “အမှုတော်ဆောင် တယောက်ဖြစ်ကြောင်း။ ပြီးတော့ ဥပဒေများကို ချိုးဖောက်ခြင်းရှိကြောင်းနှင့် နိုင်ငံရေးနှင့်ပတ်သက်သောပြစ်မှု ကျူးလွန်ခြင်းရှိ သုတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ရေးလိုက်ကြုံ၏။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ဟာ အသက်ပေးပြီး အစေခံဖို့ထက် အဘယ်အရာကိုမှ မတောင်းဆိုလိုပါဘူး။ ယောဘပြာခဲ့သလို “တကယ်လိုများ ဘုရားသခင်၊ ငါ့ကို သတ်ခဲ့မယ် ဆိုရင်တောင်၊ ငါဟာ သူ့ကို ကိုးစားနေအုံမှာပါ”။

၁၉၈၂ နှစ်မှာ ကျွန်တော်ကို ဖမ်းဆီးချုပ်နောင်ခံနေရတဲ့ချိန် (Long My) မှာရှိတဲ့ ၂၂ ယောက်သော (CMA) တောင်းပိုင် ပီယာက်နမ် အာမှုတော်ဆောင် များနဲ့ ကျွန်တော်တို့ အသင်းတော်ရဲ့ ခေါင်းဆောင်တို့က ကျွန်တော် အသင်းတော် ဟောင်းမှာ တာဝန်ခံ သင်းအပ်ဆရာဟာ ကျွန်တော်ကို ထောက်ခံဖို့ နေနေသာသာ၊ စွပ်စွဲသောစာတစ်ရေးကာ၊ ငှင်းစာရွက်ပေါ်မှာ လူတွေကို အတင်းအစွမ် လက်မှတ်ရေးထိုးစေခဲ့ခြင်းအားဖြင့် ကျွန်တော် လွတ်မြောက်ဖို့ ကာကွယ်ပေးသော စာကို လူတွေ ဆန့်ကျင်ကြောင်းဖော်ပြုခဲ့၏။ နှစ်အတော်ကြာ၊ ဘုရားသခင်ဟာ ဒီဆရာကို အပြစ်စီရင်ခဲ့တယ်။ သူ့အပေါ်ဂရုဏာထားပြီး သူ့ရဲ့ နောင်တာတရား အတွက် စောင်ခဲ့တယ်။ သူ့ဘယ်တော့မှ နောင်တာမရခဲ့သောကြောင့် နောက်ဆုံး သူဟာ အသင်းတော်မှ အကြောခိုမှာပင် ထွက်ခွာသွားခဲ့ရတယ်။ ငှင်း လူထွက်သွားပြီးနောက် အသင်းသား (၁၁၀) ကျော်တိုးလာခဲ့သလို ယုံကြည်သူများ၏ အကျင့် စာရိတ္ထပိုင်းဆိုင်ရာနှုန်းသည် အံ့သွေ့ဖွယ်တိုးတက်ပြောင်းလဲလာခဲ့တော့၏။

ကျွန်တော်ကို ထောက်ပံ့ကျည်ခဲ့သောကြောင့် ခရစ်ယာနှုန်းသမီးဝယ် တစ်ယောက်သည် (၃)လကြာ ဖမ်းချုပ်ခြင်းခံရလေတော့၏။ ကျွန်တော်ရဲ့ အဖမ်းခံရမှုကို ကွယ်ကာရေးသားသော စာရွက်ပေါ်၌ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြသော ယုံကြည်သူအားလုံးသည် ဖကြာခဏဆိုသလို ရှစခန်းမှ ခေါ်ယူစစ်ဆေးခြင်း

ခံကြရတယ်။

ကျွန်တော်တို့ မိသာစုသည် ပထမ အစကတည်းက သီးခြားခွဲထားသော AP (၄) နေရာ၌ (၄)နှစ်ခွဲကြာ နေခဲ့ကြတယ်။ အခြားဘယ်သူတွေနဲ့မှ ဆက်သွယ်ခွင့် မပြုကြချေ။ သင်းအပိုတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဘယ်ယုံကြည်သူ ကိုမှလဲ ဝေါ်ခွဲနဲ့အား ပေးရန်အခွင့်ကို ကျွန်တော်မရခဲ့ပါ။ တကယ်လို့ ကျွန်တော်က တနေရာရာကို သွားလိုသည့်အခါ ဘယ်ကိုသွားပြီး ဘာလုပ်မယ်ဆိုသည့် အချက်အလက်များကို လျောက်လွှာ စာရွက်ပေါ်တွင် ရေးဖြည့်ပြီး ရဲစခန်းကို သွားရပါတယ်။ ထိုမျှမက အကယ်၍ မိတ်ဆွေ တစ်စုံတစ်ယောက်အနေဖြင့် ကျွန်တော်ဆီ လာတွေ့ဆိုပါကလဲ ထိုနည်းတူ လျောက်လွှာပေါ် ရေးဖြည့်ရတယ်။

ကျွန်တော်ကို AP (၆)နေတဲ့ အချိန်အတွင်း၌ လူပေါင်းမြောက်များစွာ ယေရှုရစ်တော်ကို ယုံကြည်လက်ခံလာကြတယ်။ ထိုကြောင့် များက ကျွန်တော်ကို AP (၆)သို့ ပြောင်းခွဲလိုက်ကြတယ်။ ငွေး AP (၆)မှာလဲ လူပေါင်း (၄၀၀) ယောက်ကျော် ယေရှုထံ ပြောင်းလဲလာကြတယ်။ ဤ နေရာကျိုးလေး၌ ကျွန်တော် တို့ မိသားစုများ (၃) နှစ်နေကြရာ၊ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုသည် အစိုးရ၏ ဟန်းနှင့်ခြင်းပြုကြသည့်မှာ (၁)နှစ် ရှိလာနေပါပြီ။

ရဲများ ကိုယ်စိုင်ထုတ်ထားသော ဥပဒေများကို ချိုးဖောက်ခြင်း

ပီယာက်နမ်နိုင်ငံ၏ ပုဒ်မ (၂၅) အရ “တရားစိရင်ပြီးသည့်နေ့ရက်နောက်၊ အောက်ရာသိမ်းပိတ်ခြင်းကာလသည် (၁)နှစ်မှ (၅)နှစ်သာဖြစ်၏။” ထိုမျှမက ဥပဒေထဲမှာ “တရားရုံးမှ အပြစ်ရှိကြောင်း၊ ကြီးဗားရှာဖွေလို့ မတွေ့ရှိပါက လူတစ်ယောက်ကို အပြစ်ကျျှေးလွှာသူဟူ၍ မသတ်မှတ်နိုင်ပေ” ဟု ဖြစ်၏။ တရားရုံးရှေ့မှာ ထင်ရှားသော ပြစ်မှု တစ်ဦးသူ ကျွန်တော်မှာ မရှိသည့်အတွက် ကျွန်တော်သည် ပြစ်မှု ကျျှေးလွှာသူ တယောက်မဟုတ်ပါ။ သို့သော် တရားရုံးမှ ထွက်ဆိုချက် ဘာမှမရှိဘဲ ကျွန်တော် သည် အပြစ်ရှိသူ၊ ပြစ်ဒဏ်ခံရမဲ့သူအဖြစ် သတ်မှတ်ကြလေ၏။ ဤမထင်ရှားသော ဒေသအတွက် နယ်မြေဆိုင်ရာဥပဒေသည် အပိုပါယ်မဲ့အကျိုးပရှိဘဲ သူတို့က အာဏာပိုင်များ၏ လက်ထဲ လုပ်ချင်သလိုလုပ်လို့ရသောအရာဖြစ်၏။

အာဏာရှင်များက ပြောသည့်မှာ တကယ်လို့ ကျွန်တော်ကသာ ငံ့ကေလိ မသွားတော့ဘဲ အစိုးရ၏ စကားနားထောင်ခဲ့သော ပြုသာနာအားလုံး ပြုခြင်းသွား မည်ဖြစ်ကြောင်းပင်၊ သို့သော် ကျွန်တော်က ငံ့ကေလိတရား ဆက်လက် ဟောပြာ နေသောကြောင့်၊ ပြဿနာပေါင်းစုံသည် ကျွန်တော်အတွက် ဂိုဓိဖြစ်များ စေသလိုပင်ဖြစ်နေ၏။ အာဏာရှင်များအနေဖြင့်၊ သက်ဆိုင်ရာတာဝန်ရှိရှိများ (သို့)

အခြား လူတွေများက ကျွန်တော်အကြောင်း ဖော်မြန်းလာတဲ့အခါးမှာ အာဏာရှင် များသည် လိမ်းလည်ကာ၊ ဒီး သူက သာသနာကို လွတ်လပ်စွာ လုပ်နိုင်သူပါ။ ထို့မျှမက နိုက်ခင်း၊ ပါးခင်း၊ ငါးများစသည် လုပ်လိုတဲ့အရာအားလုံးကို သူ လုပ်လို့ရပါတယ် ဟု ဖြေတတ်ကြ၏။

ကျွန်တော်တို့ မိသားစုတစ်ခုလုံးကို အခုလို သီးခြားခွဲထားကြခြင်း၏ အကြောင်းရင်းတစ်ခုမှာ အမျိုးသမီးကလည်းဘဲ တရားဟောဆရာမ တယောက် ဖြစ်ကြောင်း၊ သူတို့သိနေသောကြောင့်ပင်။ အမျိုးသမီးလည်း ကျွန်တော်လို ငံးကေလိတရားနှင့် အခြားသာသနာလုပ်ငန်းများကို လုပ်ဆောင်နိုင်သူ ဖြစ်သော ကြောင့် ဘုရားသင်အတွက် အသက်ပေးအခေါ်နေကြတဲ့သူမနှင့် သားသမီး (၁၀) ယောက်တို့ အားလုံးဟာ အာဏာရှင်များ ပိတ်ပင်တားဆီးကြလေ၏။

ကျွန်တော်တို့ မိသားစုသည် စားစရာထမ်းမရှိတဲ့အခါ့နဲ့ ကြာခဲ့ကြရပါတယ်။ ဘယ်လိုမှ မလုပ်တတ်တော့တဲ့အဆုံး၊ စိတ်ပျက်ခြင်းများစွာနှင့်အမျိုးသမီးက အသက်နှင့်ရင်းပြီး စွဲနဲ့ဘေးကာ ရေးထဲမှာ ဆိုင်ခန်းတာရဲ့ ရားရန်းပြီး စားစို့ထမ်းအတွက် အဝတ်ချုပ်ခဲ့ရပါတယ်။ သို့သော် များမကြပါ သူမ၏ အဝတ်ချုပ်ပြီး ငွေရှာခြင်းကို တားမပြီးကြ၏။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ “ကျွန်တော်အနေဖြင့် ငံးကေလိ ဟောပြောလို့ မိသားစုအပေါ် ဒါကိုခတ်ညှင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အမျိုးသမီးကိုပါ ငွေရှာဖို့ စိတ်ပင်ခြင်းဖြစ်၏။ ငွေးစွဲစွဲချက်သည် ပုန်ကန်နဲ့ မရှိသောကြောင့် သူမက အာဏာရှင်များထံ အသနားခံလွှာ တင်ပြခဲ့ပေမဲ့ သူတို့တွေသည် လာပြီးသူမ၏ ဆိုင်ခန်းကို ဖျက်ဆီးလိုက်ကြ၏။ ဘယ်လို့ အခြေနေမျိုးရင်ဆိုင်ရစေကာမှာ အဝတ်ချုပ်မည့်နေရာကောင်း ပြန်လည်ရရှိဖို့ ဘုရားသင်က စိတ်ကောင်းရှိသူ ဆိုင်ခန်းပိုင်ရှင်ထံ သူမအား ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့၏ သမီး (Nguyen Tir him Thanh) အသက် (၂၈) နှစ် အိမ်ထောင်သည်လည်း ကျွန်တော်တို့ မိသားစုနှင့် အတူတူနေကြတယ်။ သူမသည် တခါတစ်လေ တွေားရွာမှာ အမျိုးသားဆီအလည်သွားဖို့ ခွင့်တောင်းတတ်တယ်။ ရဲများ၏ ခွင့်ပြုချက်ရယူကာ၊ အမျိုးသားလုပ်သူကလည်း ရုံနှစ်ရုံခါ သမီးဆီး အလည်ပတ်ရောက်လာလေ့ရှိပါတယ်။

ဘုရားသင်၏ လူများအတွက် အသိပေးခြင်း

အကယ်၍ ယခုလို နယ်နှင်ဒါက်ပေးခြင်းသည် ကျွန်တော်အတွက်ဘဲဆိုခဲ့ပါက ကျွန်တော် နှုတ်ဆိတ်နေလိုပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ယောက် မရရှိသေးသော အနာဂတ် ဖီယက်နမ် ပြည်သူ့ သားများအတွက် ကျွန်တော် စဉ်စားမိတယ်။ ပြီးတော့

ကျွန်တော်ရဲ အရင်အသင်းတော်ရှိ ယုံကြည်သူ တစ်ဝက်ခန့်မှာ အစိုးရအသိအမှတ်ပြုသင်းအုပ်ဆရာတော်ရှိ စိညာဉ်ရေး၌ သေနေကြတယ်။ ထိုအသင်းသူသားများစုသည် ယောက်ရှိ မိမိကယ်တစ်ပိုင်ရှင်အဖြစ် လက်ခံစိုး လိုနေကြသေး၏။ ကျွန်တော်အနေဖြင့် အင်လိပ်စာကို ရောနိုင်၊ ဖတ်နိုင်အဆင့်တက်ထားပါတယ်။ တရားဟောချက်များကို ဘာသာပြန်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ပြီးခဲ့တဲ့ မတ်လမှာ အစိုးရအနေဖြင့် ကျွန်တော်ကို တရားရုံးတက်စိုး အမိန့်ဘဏ် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်မြှုံးနှစ်များသည် ပြောတာတာမျိုး၊ လုပ်တာတာခြားဖြစ်၏။ ကျွန်တော် ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး နိုင်ငံခြားသား ယုံကြည်သူများ မြန်သည့်အခါ အာဏာရှင် အစိုးရများ သည် “ဒုံးသူကို ပါတီးကောင်းမွန်စွာ ကရိစိုက် ဆက်ဆံကြတယ်။ သူမှာ လွတ်လပ်မှု ရှိပါတယ်။” ဟု လိမ့်ပြီး ဖြေတတ်ကြ၏။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ မိသားစုအား နယ်နှင်ဒါက်ပေးခြင်း၊ ဖမ်းဆီးချုပ်ချယ်ခြင်း အမိန့်ဘဏ် သူတို့အား ပြန်သည့်အခါဖြစ်ခေါ် ကျွန်တော်ကိစ္စကို မိယက်နှင့်သမ္မတထဲ တိုင်ကြားသည့်အခါဖြစ်ခေါ် ကျွန်တော် ဘယ်မှာ နေထိုင်နေတယ် (သို့) ဘာပြဿနာ ရင်ဆိုင်နေရသည်ကိုဖြစ်ခေါ် အာဏာရှင်များအနေဖြင့် လုံးဝင်းဆိုကြမည်သာဖြစ်၏။

နှစ်ပေါင်းများစွာကြာညာငှုံးခဲ့ပြီး နောက်ဆုံး၌ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဖြစ်မှန် အခြေအနေတွေ လူတွေသိရှိလာကြ၏။ ဘယ်လိုအခြေနေမျိုးမှာ မြှုပ်နှံနေခဲ့ပေမဲ့ ဘုရားသာခင်က မေ့မယားပေး ကျွန်တော်တို့ မိသားစုအတွက် ဆုတောင်းပေးကြသော ယုံကြည်သူ အားလုံးအပေါ် အထူးကျေးဇူးတင်ရှုပါတယ်။ ဆက်လက် သက်ရောက်ကာ အမှုတော်ထဲ နှစ်ခြင်းယောဟန်ရှင့် ပရောဖက် ဒလိယတို့ခေတ်ကလို ပြီးချမ်းသော အချိန်ကာလရောက်ရှိစိုး၊ ဆုတောင်းကူးစေလိုပါတယ်။ ထိုဘုရားလူ၊ ခွန်အားရှိသော ပရောဖက်များပင်လျှင် ကြိမ်ဖန်ပေါင်းများစွာ စိတ်အားပျက်မှုရှိခဲ့ကြကြောင်း တွေ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်နှင့် မိသားစုအားလုံး ဘုရားထံမှ ခွန်အားရယူကာ သေသည်တိုင်အောင် ဘုရား၏ အမှုတော်မြတ်၌ သစ္စရှိရှိစိုး ဆုတောင်းကူးသည်လို ပါတယ်။

ကျွန်တော် မိသားစုသည် ဒုက္ခဆင်းရဲမျိုးစုံကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ရင်ဆိုင်လာခဲ့ကြတယ်။ အဆိုးဆုံးသော ဒုက္ခဆင်းရဲနှင့် ညျဉ်းပန်နှင့်စက်ခြင်း ခံခဲ့ရသည့်နှစ်ထဲမှာ တောင်မှ ကျွန်တော်အနေဖြင့် သားသမီးများက စိတ်ဝါတ်ကျကာ ဘုရားသာခင်၏ အမှုတော်ထဲ ပါဝင်ဆက်ကပ်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်ဟု ထင်ခဲ့ပေမဲ့ သားသမီးအားလုံး ဘုရာအပေါ် အချိန်မပြတ်ဘဲ ဆက်ပြီးအစောင်လာခဲ့ကြပါတယ်။ ကျောင်း ပညာသင်ယူ နေသော အငယ်ဆုံး ကလေးနှစ်ယောက်ကလွှဲ၍ ကျွန်သားသမီး (၈)ယောက်စလုံး

အရွယ်ရောက်နေကြပါပြီး။ သူတို့ယဉ်ကြည်သူများ ရေပို့လာသော စာစောင်ရေပါင်း (၁၀၀) ကျော်ကို လက်ခံရရှိခြင်းအတွက် အာဏာရှင်များက အလွန်အမင်း အမျက်ဒေါသ ထွက်နေကြလေ၏။ ထိပြည်ပ ယဉ်ကြည်သူများထံ ကျွန်တော် အနေဖြင့် အကြပ်ပြုလိုက်သည်မှာ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံကို လာရောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ဒီလိုနေနေကြတယ်။ ဘယ်လိုအခြေအနေရှိတာကို ကြည့်ရှု အားပေးဖို့ဖြစ်ပါတယ်။ အကောင်းဆုံးကတော့ ကျွန်တော်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး လာရောက်ကာ အစိုးရ အာဏာရှင်များနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆုံးတွေ့ဆွဲခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

ကျွန်တော်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကဗ္ဗာတစ်စုမ်းသို့ အသိပေးကြော်ပြီး ကတည်းက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သားသမီး (၃) ယောက်သည် ခွင့်ပြုချက်ရယူကာ တစ်ပတ်တစ်ခါ အိမ်ပြန်လာပြီး ကျမ်းစာ အတူတက္ခ လေ့လာကြတယ်။ ခဲများသာမှ ပြောဆိုလာခြင်းမရှိတော့၊ ကျွန်တော်တို့တွေ့ရဲ့ ကျမ်းစာလေ့လာခြင်းကို ရေရှင့်စွာ ဆက်လက်ပြုလုပ်ကြတယ်။ အိမ်သိမ်းပိုက်ခြင်းခံရသော ပထမဆိုင်းတွင် ကျွန်တော်တို့ ပိဿားစုသည် ဟိုချီးမှုပြု၍ တော်သို့ သွားလာဖို့ ခွင့်ပြုကြချေ။ သို့သော် ယခုအခါမှာ တော့ ပြည့်စုံအောင် ရေးဖြည့်ပြုးနောက် ရဲများထောက်ခံ ပေးပါက လည်ပတ်နိုင် ကြပါတယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ တစ်ခုတည်းသော အပြင်းပြဆုံး ဆန္ဒတစ်ခုမှာ ငံ့ကေလိတရားကို လွတ်လပ်စွာ ဟောပြောနိုင်ဖို့ပါ။ ကျွန်တော် အသက်က ဘုရားလက်ထဲမှာ နိုဝင်ပါတယ်။ သူ့အသက်သည် ဘုရားသခင်၏ လက်ထဲမှာ နှုန်းကြောင်းပင် သို့သော်လည်း ရံဖွဲ့ရံခါ သူလဲ ကဲသာဘုရင်ထဲ သူ့အသက်အတွက် အသနားခံမှုပြုခဲ့ကြောင်း တွေ့ရတယ်။ မိတ်ဆွဲအားဖြင့် ကျွန်တော်ကိစ္စ ပေါ်လွင် ထင်ရှားသလို ဆုတောင်းပါတယ်။ ကျေးဇူးပြု၍ အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း စာရေး စေလိပါတယ်။

Pastor Nguyen Lap Ma
AP 6, Thi Train Long My
Huyen Cong My
Tinh Can- Tho
Vietnam

ကျွန်ုပ်တို့၊ ကြောက်သောသူ

ပြင်ဆင်ခဲ့သည့် နှလုံးသား

ကျွန်ုပ်၏ အနှစ်သက်ဆုံးသော ကျမ်းပုဒ် မသဲ ၁၀။၂၈ ပါန့်ဆိုသည်ကား “ကိုယ်ခန္ဓာကိုသာ သတ်၍ စိတ်စိည်းကို မသတ်နိုင်သော သူတို့ကို မကြောက်ကြ နော်။ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စိတ်စိည်းကို ငရဲ့၍ ဖျက်ဆီးနိုင်သောသူကိုသာ ကြောက်ကြ လေ၏။ ထိုကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ညွှန်းပန်းနိုင်စက်ခြင်းကို ခံနေစဉ် လူကို ကြောက်ချွဲ့ရန်မဟုတ်ဘဲ ဘုရားသခင်ကိုသာ ကြောက်ချွဲ့ရမည်။ ဘုရားသခင် သို့မဟုတ် လူသားကိုကြောက်ချွဲ့ရမည် ဟုသော မေးခွန်းခံနေစဉ် ကျွန်ုပ်၏ အ သက်တာ၌ ဤကျမ်းပိုဒ်အားဖြင့် ခွန်အားယူခဲ့သည်။ ဤအရာကား ကျွန်ုပ်၏ ဘဝအစေပေတည်း။

လူ ၁၀၀၀ ခန့် နေထိုင်သော ကျွန်ုပ်တို့၏ ကျေးဇားကလေးတွင် အိပ်တောင်စု (၁၀)ခန့်သာ ခရစ်ယာန်အိမ်တောင်ရှိခဲ့လေ၏။ သူတို့အားလုံးသည် ကျွန်ုပ်ထက် ဖြစ်ခဲ့တော်လျှင် ခရစ်ယာန်ဖြစ်ခဲ့ကြသော်လည်း ကျွန်ုပ်သည် သူတို့ထက် အရှင်ပထမ ညွှန်းပန်းနိုင်စက်ခြင်းနှင့် ချုပ်နောင်ခြင်းခဲ့လေ၏။ ခရစ်တော်၌ ညီမလေး တစ်ယောက်သည် သူမ၏ အနှစ်သက်ဆုံးသီချင်း “သူဟာ ဘယ်သူလဲ သူသည်သခင်ဖြစ်သည်။ လူတိုင်း သည် ထိုသူအား ချီးမွမ်း ကြလေ၏။ လူတိုင်း သည် ထိုသူအားချုပ်ကြ၏။ ပြီးတော့ “သင် ဘဝ၌ ဒုက္ခရောက်နေစဉ်၊ သင့်ဘဝ၌ တစ် ကိုယ်တည်းဖြစ်နေသည် ဟု ခံစားနေစဉ် သူကို ကြည့်လိုက်ပါ” ဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်းပြုနေကြ၏။

သူမသည် ကျွန်ုပ်အား မင်းဘာဖြစ်လို့ ဘုရားကျောင်းမတက်ရတာလဲ။ မင်း ဘုရားကို

K'Thien

အရမ်းချိန်ပါတယ်။ ဘုရားသခင်ထဲမှ မင်းခဲ့ အပြစ်ကို ဝန်ချတောင်းပန်လိုက်ပါ။ ပြီးတော့ ငါတို့ဆီမှာလာခဲ့ ဟု ပြောဆို လိုက်၏။

ထိုညွှန်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ရွာအတွင်း လည်ပတ်နေစဉ် ပိမိန္ဒာအပြစ်များ ဖုံးလွမ်းနေကြောင်း အထူးသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ပိမိတစ်သက်တာ၌ ဘုရားသခင် မရှိကြောင်း သံသယစိတ်ရှိခဲ့လေ၏။

ပြီးတော့ ထိုည်မှာပင် ကျွန်ုပ်သည် တွေ့ခြားသော ယုံကြည်သူများနှင့် ပိမိ၏ အိမ်တွင် တွေ့ဆုံးခွေးခွေးခဲ့သည်။ တွေ့ဆုံးခွေးခွေးနေစဉ် ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တစ်သက်တာ၌ ဝင်ရောက်ခဲ့လေ၏။ မြို့တဲ့မှ အလည်ပတ်ရောက်လာသော အမျိုးသမီးနှစ်ညိုးက ပိမိအား မင်းဆုတောင်းဘူးသလား မင်းမှာ မနေ့ညာက ပြင်ဆင်မှု ရှိခဲ့သလား ဟု မေးခဲ့လေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် နှိုးရှိုးကလေးဖြင့် ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်ုပ်တစ်ညာလုံး ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။ ဒါဟာ အကောင်းဆုံး ပြင်ဆင်ခြင်းဘဲ မဟုတ်လား၊ ဟု ဖြေခဲ့သည်။

သူတို့သည် “ ဒီအရာက အံသစရာဘဲ ဒါပေမဲ့ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ နှစ်းသားကိုသာ ကြည့်နေတယ် ” ဟု ပိမိအား ပြန်ဖြေခဲ့ကြ၏။

ဤအရာကား ကျွန်ုပ်၏ ဘဝနှင့် ပိသားစု ပြောင်းလဲခြင်းအစပေတည်း၊ ထိုအရာဖြင့် ပိမိသည် ဘုရားသခင်ထဲမှ ကြီးစွာသော ခွန်းအား ရရှိလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ညီမလေးထံမှ ရရှိခဲ့သော ဓမ္မသစ်ကျမ်းစာအုပ်ကို အိမ်အပြန်လမ်းတွင် ဖတ်ခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အပြင်ကို ထွက်တိုင်း ထိုကျမ်းစာအုပ်ကလေးကို ပိမိ၏ ခေါင်းအုန်းအောက်၌ ရှုက်ထားခဲ့လေ၏။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်၏ ကလေးနှစ်ယောက် ရှိခဲ့လေ၏။ တည်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ပိမိ၏ ကလေးအပေါ် လက်တင်ပြီး ဆုတောင်းပေးပို့ ကြီးစာနေခဲ့၏။ တစ်ညာတွင် ကျွန်ုပ်သည် ခင်ပွန်းသည်၏ နိုက်ပုတ်ဆူမောင်းခြင်းကို ကြောက်ချုံးနေခဲ့၏ ကျွန်ုပ်သည် ခင်ပွန်းသည်အပေါ် လက်တင်ပြီး ဆုတောင်းပေးပို့ လက်တင်ခွင့်နှင့် ဆုတောင်းပေးရသည်အခွင့် ရရှိခဲ့လေ၏။ ထိုဆုတောင်းပြီးနောက် ခင်ပွန်းသည်သည် ကျွန်ုပ်မအပေါ် အကြင်နာ

ဆန့်ကျင်ဘက် ရင်ဆိုင်ခြင်း

ကျွန်ုပ်သည် ပထမဆုံး ပိမိ၏ ခင်ပွန်းထဲမှ ညျင်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းခံခဲ့လေ၏။ ခင်ပွန်းသည်သည် ကွန်မြှေနှစ်ပါတီမှ စွန်းခွဲသည်တိုင်အောင် သူ့ဘဝ၌ ဘုရား မရှိဟန်သော အယူဝါဒသည် စွဲမြှေလျက် ခံယူနေခဲ့၏။ မကြာခဏ ခင်ပွန်းသည် သည် အရက် အလွန်အကျိုး သောက်ကာ အသိနှစ်မတော် ပြန်လာတတ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ခင်ပွန်းသည်၏ နိုက်ပုတ်ဆူမောင်းခြင်းကို ကြောက်ချုံးနေခဲ့၏ ကျွန်ုပ်သည် ခင်ပွန်းသည်အပေါ် လက်တင်ပြီး ဆုတောင်းပေးပို့ လက်တင်ခွင့်နှင့် ဆုတောင်းပေးရသည်အခွင့် ရရှိခဲ့လေ၏။ ထိုဆုတောင်းပြီးနောက် ခင်ပွန်းသည်သည် ကျွန်ုပ်မအပေါ် အကြင်နာ

တို့ခဲ့လေ၏။

တန်္ဂုံနွှေ့ မနက်ပိုင်း ထုတ်ပြုချိန်တွင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော အမှုတော်ဆောင် တစ်ဦး ရောက်ခဲ့ပြီး နှုတ်ကပတ်တော်ဝင်ခဲ့လေ၏။ ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီး အမှုတော်ဆောင်သည် ပိမိပင်ပန်းနေသောကြောင့် သူမကိုယ်ဘား ဝင်ပေါ်နိုင်မလား ဟု ကျွန်ုမအားတောင်းဆိုခဲ့၏။

နေစဉ် ကျွန်ုမကျော်ဘာ ဖတ်သည်အချိန်တိုင်း မှတ်စုတွင် ရေးသားခဲ့သော အချက်များနှင့်အတူ ရှင်ယာကုပ် ဉာဏ်အားဆောင် အခန်း ၃ မှ အကျင့်ပါသော ယဉ်ကြည်ခြင်းကို စတင်ဝင်ခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုမသည် ယောကျား၊ ပိန်မ၊ ကလေး စုစုပေါင်း ၂၆ ယောက်ကို ဝင်ခဲ့လေ၏။

ရုတ်တရဂ် ရဲသားနှစ်ဦးသည် ဒီမိတွင်းသို့ ဝင်လာကြ၏။ ပရီသတ်အားလုံး ပြိုမ်သက်နေကြ၏ ရဲသား ဝင်ရောက်လာစဉ် ကျွန်ုမသည် ရရှိသော အချိန်တွင်း ပိမိ၏ ကျမ်းစာအုပ်ကို ရှုက်ထားလိုက်၏။ သို့သော် ပိမိ၏မှတ်စုကိုမှ ရှုက်ခွင့် ပရာခဲ့ပေါ့။ ရဲများက ဘယ်သူမှ မလူပိုနဲ့ ပြီးတော့ ကျွန်ုမအား မင်းက ဟောပြော နေတယ် ဟု ကျွန်ုမအားပြောလိုက်၏။ ကျွန်ုမကတော့ ဟုတ်ကဲ့ ကလေးတွေကို သွေ့နှင့်နေတယ် ဟု ပြောဆိုလိုက်၏။

သူတို့သည် ကျွန်ုတော် မှတ်စုစာအုပ်ကို ကြည့်ပြီး ဒီမှတ်စုဘာ ဖြောပ်က ယဉ်ကြည်သူ တစ်ဦးက ကျွန်ုမတို့အတွက် တရားဟောချက် တွေကို ရေးထားတဲ့ စာအုပ် ဖြစ်မယ် ဟု ထင်ခဲ့ကြ၏။ အကြောင်းမှာ မှတ်စုစာအုပ် ထဲတွင် ရေးသာထားသော စာများသည် လက်ရေးသေသတ်ပြီး ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖြစ်နေသောကြောင့် ကျေးလက်စွာသားများ မရေးနိုင် ဟု ထင်နေခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့က ကျွန်ုမအား မင်းက ဒီအဖွဲ့ခဲ့ ခေါင်းဆောင်လား ဟု ပေးခဲ့ကြ၏။

ကျွန်ုမသည် ရဲရင့်စွာဖြင့် အမှန်တိုင်း ပိမိသည် စာရွေ့ယာန်အမှုတော်ဆောင် တော်ဦးနှင့် ဘဏ္ဍာထိန်းဖြစ်ကြောင်း ဖြေဆိုခဲ့၏။

သို့သော် သူတို့က မင်းဟာ ဒီအဖွဲ့ခဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လို့ မင်းရဲ့ အဖွဲ့သား ပြန်ပြောလိုက်၏။

ကျွန်မသည် အယောက်တိုင်း၏ အမည်ကို ရေးလိုက်၏ ကျွန်မလက်ရေး များနှင့် မှတ်စုံ စာအုပ်မှ လက်ရေးကို နှိမ်းယဉ်ကြည့်ကြသည်။ ရဲများက မှတ်စုံစာအုပ်၏ ပိုင်ရှင်နှင့် အကြောင်းခုံကို သိသလိုဖြစ်က ဘာမှ ဖော်မြန်ခြင်း မရှိတော့ဘဲ အထူးဖော်ကြ၏

ထိုနေ့ရက်သည် တန်္ဂုံငွေနေ့၊ ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်မကို ချက်ခြင်းမဖမ်းဘဲ မနက်ဖြန့်ကျေရင် မင်းနဲ့ ဒီအိမ်ရှင် ငါတို့ရဲ့ ခရိုင်ရဲစခန်းကို လာခဲ့ကြ ဟု ရဲများက ပြောလိုက်၏။

နောက်တစ်နေ့၊ တန်္ဂုံးနေ့တွင် ကျွန်မအား အမောင်ခန်းထဲသို့၊ ၃ ရက်နှင့် ၃ ည့် ချပ်နောင်ခဲ့ကြ၏။ ထိုအမောင်ခန်းထဲ ပုတ်သိုးနေသော ကောက်ရိုးများ တစ်ချပ်ပေါ်တွင် ကျွန်မနေထိုင်ခဲ့ရ၏။ ထိုအချပ်ခံစဉ် မနက် ၅ နာရီမှ နေလည် ၁၂ နာရီထိ ရဲအရာရှိများက ကျွန်မအား ပေးခွဲန်းအဖူးဖူး၊ ပေးခဲ့ကြ၏။ ပြီးတော့ နေ့လည် ၂ နာရီမှ ညနေ ၅ နာရီထိ ထပ်မံပေါ်ကာ ပေးခွဲန်းများကို ပြန်၍ ပေးခဲ့ကြ၏။

ဤအချိန်ကား ကျွန်မသည် ခရစ်တော်အတွက် အကျိုးခံရသောအသီးနှင့် ဖြစ်သော်လည်း နေစဉ်ကျွန်မသည် ယောက်သည် ကောင်းသော သိုးထိန်း ယခုပင် စကားပြောတော်မှပါ။ ဘုရားသခင်ကို ရီးမွမ်းပါ၏ ဟု သိဆို ရီးမွမ်းခဲ့လေ၏။

နံရုပေါ်က အပေါက်တစ်ခု

ကျွန်မမူတော်းနေစဉ် ဘုရားသခင်သည် ကျွန်မအား ဖီး၏ ယတ်ဝန်ကျုံများထံ ဝင်ပါ၊ သက်သေခံပါ ဟု စကားပြောခဲ့၏။ ကျွန်မ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက် သည့်အခါ “ဒီမှာ ဘယ်သူမှမရှိပါလား” ကျွန်မ ကြီးစားပြီး ပြန်ကြည့်လိုက် တယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ဟောင်မွမ်းနေတဲ့ ကောက်ရိုးများကလေးကို ခွဲချဲလိုက်တဲ့အခါ နံရုပေါက်ကလေး တွေ့လိုက်ရတယ်။ အပေါက်ကလေးဟာ သေးလွန်းလို့ တော်တော်လေးကို ကြည့်ယူရပါတယ်။ ထိုအပေါက်ကလေးကနေ ကြီးစားပြီး ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ တဖက်အခန်းကိုဖြင့်လိုက်ရတယ်။ ထိုအပေါက်က ဖြင့်လိုက်ရတဲ့ လူများကတော့ ပီယာက်နာမ်ပြောက်ပိုင်းကလူ (၆) ယောက်ဖြစ်ပြီး ကျွန်မ သူတို့ကို ခေါ်ပြီး ခင်တို့ ဘာလို့ ဒီအချပ်ခန်းကို ရောက်ရသလဲ လို့ ပေးလိုက်ပါတယ်။

သူတို့က အရောက်မှူးပြီး အချင်းချင်း ရန်ဖြစ်လို့ ဒီကို ရောက်လာတာပါ။ “ငါတို့မင်းကို ရဲများက ပေးခွဲန်းမေးတာတွေကိုသိနေတယ်” ဒါပေမဲ့ မင်း ဘာအာမှုနဲ့ ဒီကိုရောက်လာသလဲလို့ ကျွန်မအား သူတို့ ပြန်ပေးခဲ့ကြ၏။

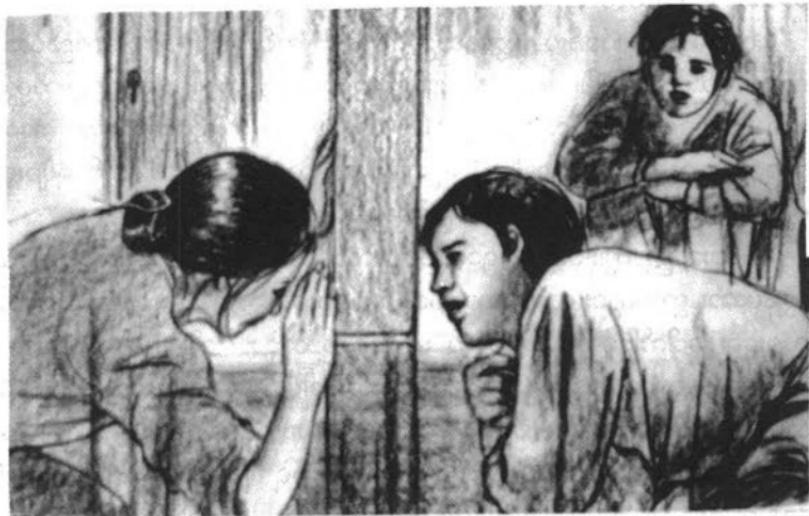
ကျွန်မသည် အသက် ၂၀ ရှိ လူထောကလေးကို တွေ့ပြီး မျက်နှာကို

ကောင်းကောင်း မမြင်ပေမဲ့ သတင်းကောင်း ကိုတော့ ဝေါ်လိုက်တယ်။ ထိုလူငယ် ကလေးသည် သတင်းကောင်းကို ကြားလိုက်တဲ့အတွက် ငိုကြားနေခဲ့သည်။ ကျွန်ုံမသည် ထို လူငယ်ကလေးအား မိမိ၏ လိပ်စာကို ပြောပြီး မင်းထွက်လာတဲ့ နေကကြရင် ငါအိမိကို လာခဲ့ မင်းရဲ့ အပြန်စရိတ်ကို ငါပေးမယ်ဟု အားပေးစကား ပြောခဲ့၏။

ခဲ့များတံ့ခါးဖွင့်သည်အခါ ကျွန်ုံတော်တို့သည် အပေါက်ကို တစ်စုံတစ်ခုဖြင့် ကွယ်ထားကြ၏။ အချုပ်ခန်း၏ အလယ်တွင် ခန်းမဆောင်တရရှိ၏။ ခန်းမဆောင်၏ ဘယ်ဘက်တွင် အခန်းလေးခန်းနှင့် ညာဘက်တွင် အခန်းလေးခန်းရှိ၏။ ပထမ အခန်းကို တံ့ခါးပိတ်ခြင်းမရှိသလို ကျွန်ုံမသည် ဒုတိယအခန်းတွင် နေထိုင်၍ အပေါက်ကို ကွယ်ထို့ ကျွန်ုံမအချိန် အပြုရရှိနေခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုံမသည် ထိုအပေါက်မှတဆင့် အချုပ်ကျွေနေသော လူငယ်၊ လူကြီးများကို ၃ ရက်လုံးလုံး စကားပြောနိုင်ခဲ့သည်။ လူငယ်များသည် ကျွန်ုံမကို အပေါက် ကလေးမှတဆင့် ခေါ်သည့်အခါတိုင်း ကျွန်ုံမသည် သူတို့အတွက် အမြဲခုံတောင်း ပေးခဲ့ပါသည်။ သူတို့တစ်တွေများက ကျွန်ုံမအား “ဒီမှာ ဘာလို့ရောက် နေရတာလ အီမီကို သတိမရဘူးလား မင်းရဲ့ သားသမီးများကို သတိမရဘူးလား” ဟု လည်းမေးခဲ့ကြပါတယ်။

ကျွန်ုံမမှာ ကလေး (၃) ယောက်ရှိတယ်။ အလတ်ကတော့ သားနှင့်

ဝါးထရုံကိုတွန်းပြီး အပေါက်အတွင်းကို ဝင်ကြည့်စဉ်

အငယ်ဆုံးကတော့ င နှစ်အရွယ် သမီးလေးဖြစ်တယ်။ ကျွန်မသည် ပိုမိုရဲ့ မိသားစာကြောင်းကို ပြောလိုက်နေစဉ် အထွေးဆုံးသမီးကလေးကို ပို၍သာတို့ မိခဲ့ပါသည်။ ခင်ပွန်းသည်သည် အထွေးဆုံးသမီးကလေးကို ကျွန်မနိုရာ အချုပ်ခန်းသို့ ခေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ သို့သော် ဘုရားသာဝ်၏ ကူညီမစခြင်းကြောင့် သမီးလေးသည် ကျွန်မကို တွေ့လိုက်သည့်အခါ ငါကြေးခြင်းမရှိသလို ကျွန်မထံသို့လည်း အပြေးဝင်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ သမီးကလေးသည် ရဲသားများ၏ ပြဿနာသော အရှင်များအပေါ် စိတ်ဝင်တစာကြည့်နေရင်း ပျော်ရွင်နေခဲ့ပါသည်။

ရဲများသည် “ကြည့်စမ်း မင်းရဲ့ သမီးလေးကတောင် မင်းကို အပြစ်ရှိတယ်လို့ ထင်ပြီး မင်းကိုတောင် မကြည့်တော့ဘူး” ဟု ကျွန်မအား လျောင်ပြောင်ခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်မသည် ရဲများကို စိတ်ထဲ၌ ကြောက်ချုံခြင်းမရှိခဲ့သော်လည်း ခင်ပွန်းသည်ကိုတော့ ကြောက်ချုံခဲ့ပါသည်။ အကြောင်းမှာ ခင်ပွန်းသည်တစ်ယောက် အလွန်ဒေါသထွက်နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ခင်ပွန်းသည်က ရဲများအား “ဒီအရပ်များ သန္တာခါးမြတွေအများကြီးရှိတယ် သူတို့ကို မင်းတို့ဘာလို့ မဖမ်းကြတယဲလဲ ဒီအရပ်များ တို့မိန့်မလောက်ကောင်းတဲ့သူရှိကြရင် ရွာများ ပြဿနာရှိရှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီလိမ့်န်မကို မင်းတို့ ဘာကြောင့် ဖမ်းရသလဲ ”ဟု ဝေဖော်ပြစ်တင်ခဲ့၏။

အကြီးနှစ်ယောက်ကတော့ ကျွန်မအချုပ်ခန်းမှ (၃)ရက်လုံးလုံး ချုပ်ထားခဲ့တော်ကို သိပေမဲ့ အထွေးဆုံး ကလေးမကတော့ အမေ သမီးနဲ့ (၃) ရက်လုံးလုံးမနေဘဲ ဘယ်သွားနေခဲ့သလဲ ဟု ကျွန်မအားမေးခဲ့လေ၏။

ကျွန်မ အချုပ်ခန်းမှ လွှတ်သည့်နေ့တွင် အစ်ကိုနှင့် ခင်ပွန်းသည် ကျွန်မသည် လာကြိုပြီး ရွေးထဲသို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့လေ၏။ ရွေးထဲသို့အရောက်တွင် အသင့်တောင့်နေသော သမီးငယ်လေးက အပြေးနှင့် ကြိုဆိုဖက်ရမ်းကာ အမေ နောက်ဆုံး ဘယ်တော့မှ သမီးကို မခွဲတော့ပါနဲ့ ဟုပြောခဲ့၏။ သို့သော် ရဲများက ကျွန်မ၏ အမှုကို လုံးဝရပ်ဆဲခြင်းမပြုခဲ့ခြေား။

ရဲများသည် ကျွန်မအား (၅၀၀၀၀၀ တောင်) ဒါတ်ရိုက်ခဲ့ကြ၏။ သူတို့သည် ကျွန်မအား ရွာအတွင်း လူစည်ကားရာသို့ ခေါ်ဆောင်ကာ အပြစ်ရှိထုံးတစ်ယောက်၊ လူမှုးရေး ဖောက်ပြန်သူတစ်ယောက် အဖြစ်ကြည်းခဲ့၏။ ထိုနောက် ကျွန်မအား “မင်းဟာ ဘုရားသာဝ်၏ သမီးဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် မင်းဟာ အမြဲတမ်း အမှုန်တရားမှာ ရှိတည်တယ်။ မင်းဘယ်တော့မှ မှုသား မပြောဘူး၊ အကြောင်းမှာ မင်း မှုသားပြောနေမယ်ဆိုရင် ငါတို့ တိုင်းပြည့်ရဲ့ ပြုဗို့ထားတဲ့ ဥပဒေကို ဆန့်ကျင်သလို ဘုရားသာဝ် အပေါ်၍လည်း အပြစ်လုပ်ရာဖြစ်တယ်” ဟု သူတို့ပြောခဲ့ကြ၏။

ရအရာရှိများသည် တြေားသောဘာသာစကားဖြင့် ဆုတောင်းနေသော သူများကို မှန်းတီးခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် ကျမ်းစာဖတ်ခြင်းနှင့် အသင်းတော်မှ တစ်ချို့သော စွဲရှုက်စာတမ်းအားဖြင့် အြေားသောဘာသာစကားဖြင့် ဆုတောင်းခြင်းကို သိရှိခဲ့ကြသည်။ ကျွန်းမအား ပင်တောက်ပေါ်တော်မှ အမှုတော်ဆောင် ဟု အမည်ပေး ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် ကျွန်းမ၏ အတွေ့ပတ္တိများကို ရုပ်မြင်သံကြား အစီစဉ်ပြုသော်လည်း သတင်းစာများ၌ ထုတ်ဝေဖြစ်ဖြူးခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်အခါ သည် ၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ မေလ လာမ်ဒေါ်ဒေါသ ၆၂းလင်းအဖွဲ့စည်းမှ ဖြစ်ခဲ့သော အရာပေါ်တည်း။

ဒုးလင်းရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်ဖြင့်မှ ကျွန်းမအား ပိမိအတွေ့ပတ္တိရေးရန် တောင်းဆိုခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် ကျွန်းမအား အြေားသော ဘာသာစကားဖြင့် ပြောခြင်း ဆုတောင်းခြင်းသည် ရိုးဆန်းသောအရာဖြစ်ကြောင်းကို ရေးသား စေခဲ့သည်။ အများပြည်သူများအား ခရစ်တော်ကို လက်ခံခြင်း မရှိစေရန် သွယ်ပိုက်သောနည်းဖြင့် ပြုလုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

သတင်း (၃) ပတ်အကြားတွင် ရဲသားတံ့ချို့သည် ကျွန်းမအား ဂုစ်စတင်ဖြင့် ရွာသို့ခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်းမအား နောက်ထပ် ဘယ်တော့မှ သတင်းကောင်း ပဝေါးတော့ပါ ဟု အတင်းရော်ဦးခဲ့၏။ အများပြည်သူ ရှေ့များကိုတွင် ထိုစာကို ဖတ်နေစဉ် ကျွန်းမအား ပိမိသို့များဖြင့် ရိုက်ကူးခဲ့ကြသည်။ တစ်ဖန်ရဲများက မင်းတြေားနေရာ၊ အိမ်များမှ သတင်းကောင်း ဝေါးလျင် ဥပဒေကို ကျူးလွန်သော သူဖြစ်မယ်။ ပြီးတော့ မင်းကို တစ်ခြားသူများက ပိတ်ခေါ်ပြီး ဝေါးလျင် ဥပဒေကျူးလွန်၊ ချိုးဖောက်သူဖြစ်မယ် ဟု ကျွန်းမအား ပြီးခြောက်ခဲ့ကြ၏။

တစ်လအကြားတွင် ရဲစခန်းနှင့် ကပ်လျက်ရှိသော ပိမိနေအိမ်မှ တစ်ခြား ယုံကြည်သူများနှင့် တွေ့ဆုံရန် ညာအချိန်ခါ၌ တိတ်တဆိတ်သွားခဲ့၏။ ရဲများသည် ကျွန်းမကို ဖမ်းစဉ်က ပိမိနှင့်အတူ သက်သေခံပစ္စည်းဖြစ်သော ကျမ်းစာအုပ်အသစ်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကျွန်းမသည် အဖွဲ့သားအားလုံး၏ ခေါင်ဆောင်တစ်ဦးအဖြစ် ထင်ပုတ်ခြင်းခံခဲ့ရ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် “မင်းဟာ ဒီအဖွဲ့ရဲ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်တယ်” မင်း ဒီကျမ်းစာအုပ်တွေ ဘယ်က နေရသလဲ” ဟု မေးခဲ့ကြသည်။

ကျွန်းမသည် သူတို့အား ကျွန်းမ မသိခဲ့ပါဘူး၊ ဒီကျမ်းစာအုပ် ရောက်နေစဉ် ကျွန်းမအား အချိပ်ခန်းမှာ ချုပ်နောင်ခြင်းခံနေရတယ် ဟု ရိုးရိုးသားသား ဝန်ခံခဲ့ပါ သည်။ တကယ်ပါ၊ ဒီကျမ်းစာအုပ် ဘယ်ကနေရောက်လာသလဲ မသိပါဘူး။ ယခု ကျွန်းမတို့ ကျမ်းစာအုပ်တွေရှုပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လူတိုင်း စောင့်ငွေ့ မရှိကြပါဘူး။

သင်တန်းအတွက် ကြီးမားသောလိုအပ်ချက်

ယဉ်စူး၏ အသေးတော်

ဘုရားသခင်ကို ဂုဏ်တော် သီချင်းများဖြင့် ကိုးကွယ်ဝတ်ပြခြင်း အစီစဉ်ကို ကျွန်ုတ်တော်၏ တစ်သက်တာ၌ ပထားဆုံး ဦးဆောင်ပြီး၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် နှုတ်ကပတ်တော် ဝင်ခြင်းကို ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုတ်သည် ယုံကြည်သူ အသစ်ဖြစ်ခဲ့သောလည်း ပရိသတ် ၅၀ ဖြင့် ပိမိုက် နေအိမ်ပြု အစီစဉ်ကို စတင်နိုင် ခဲ့သည်။ ထိုသတ်းကို ကြားသိသော ရဲများသည် ကျွန်ုတ်အား ဖိုးသီးကာ ပိမိုက် အိမ်မှ ရဲစခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ပါသည်။ ရဲစခန်းသို့ရောက် သောအခါ ကျွန်ုတ်အား တစ်ချို့သော ပေးခွဲန်းများကို ပေးပြီး (၃) ရက်လုံးလုံး အချုပ်ခန်းထဲသို့ ချုပ်လိုက်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်ုတ်အား ရဲများသည် အလွန်လူလောင်းပြီး သံတည်များဖြင့် ကာရုံထားသော အခန်းကျိုးလေးသို့ ချုပ်နောင်ခဲ့ကြ၏။ အပေါ်ပိုင်းတွင် ကာရုံခြင်းမရှိဘ သံချောင်များဖြင့် ကာရုံကာ တိရစ္ဆာန် ဥယျာဉ်ထဲမှ လောင်အိမ် ကဲ့သို့သောနေရာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုတ်သည် အခန်းကျိုးလေး၌သာ နေထိုင်ခဲ့ရပြီး သူတို့ကျွေးသော ဟင်းမပါသော ထမင်းဖြင့်သာ နေခိုင်းခဲ့ရ၏။

ထိုအချိန်တွင် သုံးလ သို့မဟုတ် နှစ်လ သာ ခရစ်ယာန်သက်တမ်းရှိသော ကျွန်ုပ် သည် ခရစ်တော်၏ အကြောင်းစုံကို သိရှိ နားလည်ခြင်း ဖြစ်ခဲ့ပေ။ ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်အား သီချင်းဆိုရင် ဆုတောင်း နေခဲ့ပိသည်။ ကျွန်ုပ်သည် အသင်းတော်၌ ကျွန်ုပ်ခဲ့သော ယုံကြည်သူ တစ်ချို့အတွက် စိုးရိုးရိုးနေပိပြန်၏။ အကြောင်းမှာ သူတို့

Quang Xuan

တတ္ထသည် ယုံကြည်ခါစနှင့် ပိမိမှာပင် အချုပ်ခံနေခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တွင် ရဲများသည် ကျွန်ုပ်အား လောင်ထားသော အခန်းငယ်မှ ခေါကာတရားခံသွယ် စစ်ဆေးပေးမြန်းခြင်းကို ခံခဲ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်အား “ ဒီဘာသာတရားကို ဆက်လက် ကိုးကွယ်အုံမှာလား တစ်ခြားသော ယုံကြည်သူ ခရစ်ယာန်များ၏ အမည်ကို ပေးပါ။ ”ဟု ပြောခဲ့သည်။ ထို့သော် ဤအရာများအတွက် ကျွန်ုပ်ငြင်းဆို ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် “ ယခု မင်းယောက်ဆက်လက် ယုံကြည်အုံမှာလား မင်းကို ဒီက လွှတ်လိုက်ရင် သူတို့တစ်တွေနှင့် မိတ်သဟာရ ဖွဲ့အုံမလာ၊ ဆက်လက်ပြီး မိတ်သဟာရ ဖွဲ့အုံမယ်ဆိုရင် မင်းကို ဒီမှာဘဲဆက်ပြီး ချုပ်ထားအုံမယ် ”ဟု ကျွန်ုပ်အား ရဲများသည် ပေးခွန်းပေးရင် ပြီမ်းခြောက် ခဲ့ကြ၏။

“ ခင်များတို့ ကျွန်ုပ်ကို ဆက်ဖမ်းထားရင် ကျွန်ုပ်ဆက်လုပ်မှာဘဲ မိတ်သဟာရ ဖွဲ့ခြင်းကိုတော့ လုံးဝ ရှင်ဆဲနိုင်မှာမ ဟုတ်ဘူး ”

စစ်ဆေးပေးမြန်မှာအပြီးတွင် သူတို့သည် ကျွန်ုပ်အား ဖော်တော် ဆိုင်ကယ်များဖြင့် ပိမိ၏အိမ်သို့ ပို့ပေးခဲ့ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်သို့ရောက်သောအခါပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အိမ်နီးနာချင်း သူငယ်ချင်းများ ကျွန်ုပ်ကို ကြိုဆိုကာ ပွဲဖက်ခဲ့ကြပါသည်။ ရွာသားသားတိုင်း ပျော်ရွှေ့ခဲ့ကြသည်။ ရွာသားသားများသည် ကျွန်ုပ်အား “ အချုပ်ခန်းထဲမှာ ဘယ်လိုနေခဲ့သလ ” ဟု ပေးခဲ့ကြ၏။ ကျွန်ုပ်သည် သူတို့ အားလုံးအား ပိမိ၏အိမ်သို့ အလည်လာရန် ဖိတ်ခေါ်ခဲ့သည်။ အယောက် ၃၀ လာရောက်ခဲ့ကြသည်။

ယခုချိန်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ခရစ်ယာန်သက်တမ်း (၇) နှစ်ပြည့်ခဲ့လေပြီ။ ကျွန်ုပ်ဘဝတွင် ဒုက္ခခံခဲ့သောအရာများ ဆက်လက်၍ခံရစေကော်မူ ကျွန်ုပ်၏ ခရစ်ယာန်ဖြစ်ခြင်းကို စွန့်လွှတ်မည်မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်ဘဝအတွက် ဤအရာများ ထက် ပို၍၍ ခက်ခဲသောဒုက္ခကို ရင်ဆိုင်စေကော်မူ ကျွန်ုပ်၏ ယုံကြည်ခြင်းသည် လျော့သွားမည် မဟုတ်ပေ။

ကျွန်ုပ်တော်၏ရွာတွင် အိမ်ခြေ (၁၅၀) ကျော် နေထိုင်ကြသလို ရွာသည် အလွန်နှုန်းသော တော်ကြီးတွင် တည်ရှိနေခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်တော်တို့၏ အိမ်များမှာ တိုင်တွင် ပါးဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားလို အပိုးနှင့်အကာများကို ဝန်များဖြင့် ကာရုထားကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တော်သည် ရွာသူရွာသားများထဲမှ ခရစ်တော်ကို ပထမဆုံးလက်ခံခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တော်၏ အိမ်နှင့် သားသမီး (၅) ယောက်သည် ခရစ်တော်ကို လက်ခံထားခြင်းမရှိကြပေ။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တော်တို့ မိသားစု အပေါ်၍ အံသွယ်သော နမိတ်လဏ္ဍာ ထင်ရှားခဲ့သည်။ ထိုအရာကား ကျွန်ုပ်တော်တို့ ထမင်းစားပွဲပိုင်းတွင် ထမင်းစားနေစဉ် ထမင်းအိုးထဲမှ သွေးများ

တွေ့ခဲ့ရကြသည်။ ကျွန်တော်၏ အနီးသည်သည် ထိအရာအတွက် အံသွေ့မြှုပြုသည်။ ထိအနိက်တွင် ကျွန်တော်သည် အနီးသည်အား ခရစ်တော်၏ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်၍ အသေသက်ခံရခြင်း၊ ထိသွေးတော်အားဖြင့် လောကီသား၊ များ ကယ်တင်ခြင်း ရရှိခြင်းကို အဖြန်ဟောပြောခဲ့သည်။ ထိမှတဆင့် အနီးသည် ခရစ်တော်ကို လက်ခံခဲ့ရာမှ ယခုတွင် ကျွန်း၏ ပိဿားစားလုံးသည် ခရစ်ယာန်များ ဖြစ်နေကြသည်။ ကျွန်း၏ပိဿားစားမှာ တဆင့် ဆွဲမျိုးများ၊ ကျွန်တော်တို့၏ ပိတ်သဟာယ နေရာသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြ၏။ ဆွဲမျိုးများ၏ ထမင်းပန်ကန်များပေါ်၍ လည်း သွေးစက်များပေါ်လာခဲ့၏။

ကျွန်တော်၏ အနီးသည် အိမ်နီးနားချင်းများအား ထိဖြစ်ရပ်ကို လိုက်လဲပြောဆိုခဲ့ရာမှ အိမ်နီးနားချင်းများသည် ကျွန်တော်တို့နှင့်အတူ ဘုရားသင်အား ဖွံ့ဖြိုးခြင်း၊ ဝတ်ပြုခြင်းများ ပြုလုပ်လာခဲ့ပြီ ခရစ်တော်၏ အသေးတော် အကြောင်းကို သင်ယူကြသလို သူတို့၏ အနာများလည်း ပျောက်ကင်းခဲ့ကြ၏။

ဗုံးကျင်း၌ နှစ်ခြင်းခံခြင်း

သင်းအုပ်ဆရာ ဟွန်းရှင့် တခြားသောခေါင်းဆောင်သည် ဗုံးပေါက်ကွဲခဲ့သော နေရာဟောင်းကို တူးခွဲကာ ကန်အဖြစ်လုပ်ခဲ့ရာမှ ခရစ်ယာန်များသည် နက်နက် ကလေးတူးကာ ကန်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထိကန်တွင် ရော်အနက်မှာ ၃ ပေခန့်ရှုံးသည်။

အသင်းသူ၊ သားအားလုံးသည် နှစ်ခြင်းခံရန် အသင့်ရှုံးနေခဲ့ကြသည်။ သင်းအုပ်ဆရာ တရားဝေါပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့အားလုံးသည် မိတ္ဂ ၉၀ ကွာဝေးသော အက်စ်တင်းလူမျိုးစုများနေထိုင်ရာ ဘင်းလောင်သို့သွားခဲ့ကြ၏။ ထိနေရာသို့ ရောက်သာအပါ “ယောက်လိုက်ရန် ကျွန်းများဖြတ်ပြီး နောက်မလှည့်” သိချင်းကို သိခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်တော်အပါဝင် (၁၁)ဦး ထိအချိန်တွင် နှစ်ခြင်းခဲ့ကြပါသည်။ လူငယ်အများစုဖြစ်ပြီး အယောက် ၃၀ မှ ၄၀ လောက် ထိအစီစဉ်တွင် ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ တစ်ချို့သောသူများမှ တစ်ခြားရွာမှ ရောက်ကာ ပါဝင်သူများဖြစ်သည်။

ဆန့်ကျင်ဘက်မှ ရင်ဆိုင်ခြင်း

ပိဿားစု အသင်းတော် ကိုယ်စိကိုယ်ရှိသော ရွာသာများ (၃) ဦးရှိခဲ့သည်။ အသင်းသူသား (၁၈) ယောက်၍သာ ကျိုးစာအုပ်ရှိခဲ့ကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရုံ ကျွန်တော်သည် ကျိုးစာအုပ် ရရှိရန် ဟိုချင်းပင်းဖြို့တော်သို့ ရွာပုံတော်ဖွင့်ခဲ့ကြ၏။ ထိကဲ့သို့ ခက်ခဲသောကြောင့် ယုံကြည်ခါစဖြစ်သော အသင်းသူသားများအနေဖြင့်

ကျေးတာအပ် ပိုင်ဆိုင်မှုမရှိခဲ့ပေါ့၊ ထိုအတွက် အမူတော်ဆောင်များ၌သာ ကျမ်းစာအပ် များရှိခဲ့ပါသည်။ အမူတော်ဆောင်များသည် အသစ်သော ယုံကြည်သူများကို သင်တန်းပေးပြီး၊ ကျေးတာအပ်ရရှိသည့်အခါး၌သာ ကျမ်းတာအပ် ပိုင်ခွင့်ရရှိခဲ့ကြ၏။

ကျွန်ုပ်အား ရဲများသည် အချုပ်ခန်းသို့ ၁၁ ရက်ကြာအောင် ဒုတိယ အကြိမ် ချုပ်နှောင်ခဲ့ကြပါန်၏။ “မင်းကို ဘယ်သူက ခွင့်ပြုချက်ပေးသလဲ” ဟု ရဲများက ကျွန်ုပ်ကို မေးခဲ့လေ၏။

ကျွန်ုပ်ကို ဘယ်သူကမှ အခွင့်ပေးခဲ့သော်လည်း ဘုရားသခင်က ခွင့်ပြုထား ပါတယ်” ဟု သူတို့အား ကျွန်ုပ်ဖြေကြားခဲ့၏။

သူတို့က “သင်းအုပ်ဆရာတွေတောင် သတင်းကောင်ဝင်ဖို့ ကြောက်ရှုံး နေချိန်မှာ မင်းဘယ်လိုလုပ် သတင်း ကောင်ဝင်မှာလဲ၊ မင်းက သန်မန်ခရစ်ယာန် တစ်ဦးသာဖြစ်တယ်” ဟု ကျွန်ုပ်အား ပြန်၍ပြောခဲ့ကြလေ၏။

ကျွန်ုတော်သည် “သမ္မာကျမ်းစာက သင်းအုပ်ဆရာများသာ သတင်းကောင်းကို ဝင်္ဂါဒခွင့်ရှိတယ်လို့ ပြောထားသလား ဒါခံရင် ကျွန်ုတော် မဟောပြောတော့ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သမ္မာကျမ်းစာအပ် ဒီလိုမ်ပြောခဲ့တာ ကောင်အမှန်ဖြစ်တယ်၊ ခရစ်ယာန်အားလုံး သတင်းကောင်းကို ဝင်္ဂါဒခွင့်သွားရမယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်ုတော် ဟောပြောနေရတာ” ဟု သူတို့အားပြန်၍ပြောခဲ့၏။

တစ်ဖန်သူတို့သည် မင်းဆက်ပြီးတော့ ဟောပြောနေမယ်ဆိုရင် မင်းကို

ထောင်တဲ့မှာ အနှစ် နှစ်ဆယ် ကြာအောင် ချုပ်ထားရလိမ့်မယ် ဟု ကျွန်တော်အား ဖြစ်ပေါ်ခြောက်ခဲ့ကြ၏။

“ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းပါတယ်။ ငင်များတို့ရဲ့ ထောင်တဲ့မှာ အနှစ် နှစ်ဆယ် နေထိုင်ဖို့ခွင့်ပြုရင် ဝင်းမြောက်စွာနဲ့ ကျွန်ပံ့ယူပါမယ်” ဟု ပြန်ပြေခဲ့၏

ရဲသားများသည် ကျွန်တော်အား ရဲစခန်းသို့ တစ်ဖန် ခေါ်ဆောင်ပြီး သူတို့လိုသောအချက်လက်များအတွက် မေးခွန်ပြန်မေးခဲ့၏။ ထိုအချိန်တွင် ရဲများသည် အရက်အလွန်အကျွုံ သောက်ထားခြင်းကြောင့် အားလုံးများနေခဲ့ကြ၏။ ကျွန်ပံ့အား ဆေးလိပ်သောက်ရန် အတင်းအဓမ္မစောင့်းကြ၏။ မင်းဆေးလိပ် မသောက်ရင် မင်းကို ငါ့တို့ရှုက်ရလိမ့်မယ် ဟု ပြောခဲ့ကြ၏။ သို့သော် ထိုအရာအတွက် ကျွန်ပြင်းဆန်ခဲ့၏။

“ဥပဒေက ငင်များတို့ကို ကျွန်ပံ့အား ဆေးလိပ်သောက်ခေါ် ပသောက်ပါက ရိုက်ပုတ် နှိပ်စက်ပါလို့ သွေန်သင်ထားသလား၊ သွေန်သင်ခဲ့လျှင် ကျွန်ပံ့ကို ရိုက်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဥပဒေက လုံးဝသွေန်သင်ခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော် အသေခံမယ် ဒါပေမဲ့ ဆေးလိပ်ကိုတော့ မသောက်ခဲ့ပါဘူး ဟု သူတို့အား ရဲပဲစွာ ကျွန်ပံ့ပြောဆိုခဲ့ပါသည်။

ပြီးတော့ ကျွန်ပံ့အား အကျဉ်းသား (၁၀) ယောက်ရို့သောအခန်းသို့ ပို့ခဲ့ကြသည်။ ကျွန်ပံ့သည်လည်း ရရှိသောအခွင့်အရေးအတွက် ထိုအကျဉ်းသား (၁၀) ဦးအား ဘုရားသခင်၏ လောက်သားအပေါ်၌ ထားသော မေတ္တာတရားကို ပော့ပြောနိုင်ခဲ့၏။

အကျဉ်းသား (၁၀) ဦး မသိခဲ့သောဘုရားသခင်အာနေဖြင့် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လောက်သားအပေါ် မေတ္တာတရားထားခဲ့ရသလဲ ဆိတ္တာအချက်ကို ကျွန်ပံ့အား သူတို့ မေးခဲ့ကြ၏။

သူတို့အား ကျွန်ပံ့သည် “ဘုရားသခင်သည် ယော်ရှစ်အားဖြင့် ဤလောကသို့ ကြွဆင်းလာခဲ့သည်။ သူသည် ကျွန်တော်တို့အတွက် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်၌ အသေခံခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တို့အား ထာဝရသေခြင်းနှင့် အပြစ်များမှ ခွေးနှုတ်တော် မူ၏ ဟု ပြောခဲ့၏။

သူတို့သည် ထိုအကြောင်းအရာကို စိတ်ဝင်တစား နားထောင်ခဲ့သော်လည်း ခရစ်တော်ကို လက်ခံခြင်း မပြုခဲ့ပေ။

နောက်တန္နား မနောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော်အား ရဲများမလွယ်မှု “မင်းကို ငါတို့ ဒီလိုလွှတ်လိုက်ရင် မင်းရွာမှာ ဝတ်ပြုမှုအစိစဉ်ကို ဆက်လုပ်အုံများလား မင်းဆက်လုပ် နေရင် မင်းကို ဆက်ဖမ်းထားရလိမ့်မယ်” ဟု ကျွန်ပံ့အား ပြောခဲ့ကြလေ၏။

ကျွန်ပံ့ပြောခဲ့ပြီးပြီး ငင်များတို့ ကျွန်တော်ကို ဆက်ဖမ်းထားရင်လဲ ဖမ်းပါ။ ကျွန်တော်ကတော့ ဝတ်ပြုခြင်းအစိစဉ်ကိုတော့ ဖျက်လို့မရဘူး” ဟု သူတို့အား

ကျွန်ုပ်ရဲ့စွာ ဖြေဆိုခဲ့၏။

ထိုကြောင့် ရဲများသည် ကျွန်တော်၏ရွာသို့ သွားရောက်ခဲ့ကာ ရွာသူရွာသား များကို စုစုပေါင်းပြီး သူတို့ရှုံး၍ ကျွန်တော်အား အပြစ်တင်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော် ရွှေ့ဆက်လက်၍ ထုတ်ပြခြင်းကို ဆောင်ရွက်ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ခရမ်ယာန် အဖွဲ့သည် ရဲသားများတွေ့သည့်အခါတိုင်း ဆုတောင်းကာ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းခဲ့ကြ၏။

တစ်နေ့၊ ရွာလူကြီးများထံမှ ကျွန်ုပ်အား ဖုန်းဆီးပြီး ရဲစာန်းသို့ပို့ရန် သတင်း ရောက်လာခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်အား မည်သည့်အမှုဖြစ် အချုပ်ခန်းရောက်သည်ကို မဖော်ပြ ခဲ့ချေ။ ရဲအရာရှိများသည် တစ်ခါတစ်ရုံ သူတို့ဆုံးမလိုသူများကို အချုပ်ခန်းသို့ ရောက်သောအခါ အကျဉ်းသားများ ရိုက်ပုတ်ခြင်းကို စေခိုင်းတတ်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း အကျဉ်းသားများ၏ ရိုက်ပုတ်ခြင်းကို ကောင်းစွာခံစားခဲ့၏။

ဤအကျဉ်းသားများသည် ရဲများအတွက် အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြသည်။ ကျွန်တော်အား အကျဉ်းသားများ ရိုက်ပုတ်ခြင်းဖြင့် ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံး ကိုက်ခဲလျက် နာကြုံခဲ့သည်။ ကျွန်တော် မျက်နှာကို နံရံဖက်သိထားကာ နောက်ကြုံဖက်မှ ကောင်းကောင်း ညျှင်းဆဲခဲ့ကြပါသည်။ အခင်းမှာ သမန်သလင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်၏ ပါးစင်ထဲမှ သွေးများထွက်လာသလို နားနှင့် မျက်စိများမှုလည်း သွေးထွက်လာခဲ့သည်။ မျက်နှာ တစ်ခုလုံး ရောင်ကိုင်းနေခဲ့သည်။ အကျဉ်းသားများက ကျွန်ုပ်အား “ဒီမှာလာခဲ့” ရေး ဒါကိုစားပါ ဟု အောင်ခဲ့လေ၏။ “ဒီအချိန်မှာတော့ ကျွန်တော်မစားစေနဲ့” ဟု တောင်းပန်ခဲ့ပါသည်။

“မင်း ငါတို့ ရိုက်ပုတ် ဆုံးမတာကို ထပ်လိုချင်တယ်ဟုတ်လား” ဟု ထပ်ပြောခဲ့ကြလေ၏။

ကျွန်တော် အစားမစားခင် ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းပြီးမှ စားပါစွဲ” ဟု ကျွန်တော် တောင်းပန်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော် ဆုတောင်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် မျက်နှာတုရုံလုံး ယောင်းကိုင်နေသောကြောင့် အစာတော့မစားနိုင်ခဲ့ပေ။

ရဲများသည် ကျွန်တော်အား အကျဉ်းစာန်းတွင် ၉ ရက်တိုင်အောင် ချုပ်နောင် ခဲ့ကြပြီးမှ လွတ်ခဲ့ကြသည်။ ကျွန်တော် ရွာသို့ရောက်သောအခါ ရွာသူသားများသည် အုံသြောက်ရှိနေသလို သူတို့အား ကျွန်ုပ်ခွန်းအားပေးခဲ့ကြသည်။ သူတို့ကို ကောင်းကောင်း ခွန်အားပေးလိုသလောက် ထောင်ထဲတွင် ရိုက်ပုတ်ခြင်းခံခဲ့မှုကြောင့် မပေးစွမ်းနိုင်ခဲ့ပေ။

ကျွန်တော်သည် ထောင်မှ ထွက်လာပြီးနောက် ခန္ဓာကိုယ် ဒါက်ရာအတွက် အိပ်ရှုံး ရက်ပေါင်း ၂၀ လျှော့ရေ၏။ ခန္ဓာတစ်ခုလုံး ကိုက်ခဲလျက် မျက်စိမှာ ဖွင့်လို မရနိုင်အောင်ရှိနေခဲ့သည်။ နေးသည်လည်း ကလေးကို တစ်ဖက် ကျွန်ုပ်ကို

တစ်ဖက်နှင့် မရပ်မနား ပြုစောင့်ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ခရစ်ယာန် တစ်ချို့သည် ကျွန်ုပ် ဆုတောင်းခံယူစေရန် ဘီးလောင်းဒေသသို့ ၏။ ဆုတောင်းခဲ့ကြ၏။ ထိုအေသာကို ယုံကြည်သူများသည် ဖျားနာသောသူများအတွက် ဆုတောင်းပေးခဲ့လေ၏။ သင်းထောက် လူကြီးများသည် ကျွန်ုတော်အပေါ် ကြိမ်ဖန်ပေါင်းများစွာ ဆုတောင်းပေးခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်ုတော်သည် ဆေးရုံသို့ ပိမိကိုယ်တိုင် သွားရောက် ဆေးကုသခံယူနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုပြင် ကျွန်ုတော်သည် ဘုရားကျောင်းသို့ သွားရောက်ကာ ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သလို ပိမိ၏ အနာများကိုပင် ဘုရားသခင်သည် ပျောက်ကင်းစေခဲ့လေ၏။

ခက်မှာသို့ သတင်းကောင်းဝင်းခြင်း

ရက်လအနည်းငယ် ကျော်လွန်ပြီးနောက် ကျွန်ုတော်သည် ကမ္မာဒီးယားနိုင်ငံ ကန်ဘူချာဒေသသို့ သွားခဲ့ပါသည်။ ထိုအေသာတွင် ခက်မှာ အမျိုးနွယ်များဖြစ်ပြီး ထိုပြည်သူများသည် ယုံကြည်သူများနှင့် မယုံကြည်သူများ ရောယူက်ကာ နေထိုင် ခဲ့ကြ၏။ လအနည်းငယ်အတွင်း လူဦးရေ ၂၀၀ ခန့် ခရစ်တော်ကို လက်ခံ ယုံကြည်လာခဲ့သည်။ ထိုအေသာတွက် အဓိကလိုအပ်ချက်မှာ သင်တန်းပြုလုပ် ပေးရန်ဖြစ်သည်။ ညီအစ်ကိုများသည် ခရစ်တော်နှင့် သမှာတရားကို လက်ခံ ယုံကြည်ပါက ညွင်းပန်နိုင်စက်ခြင်းခံရမည်ကို သိရှိနေခဲ့ပါသည်။ သို့သော် သူတို့ တတွေသည် စည်းလုံးစွာဖြင့် ခရစ်တော်ကို ပိမိတို့၏ သခင်၊ ကယ်တင်ပိုင်ရှင် အဖြစ် လက်ခံခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်ုတော်သည် သတင်းကောင်းကို ဝင်းနေသော နေရာသစ်မှ ပြည်သူများ သည် ခရစ်တော်ကို လက်ခံလိုက် တစ်ချို့ပြည်သူပြည်သားများသည် သေနတ်ကိုင် လျှက် ကျွန်ုတော်တို့ ဝတ်ပြုနေရာသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ထိုမယုံကြည်သူသည် အကယ်၍ ခရစ်ယာန်များသည် ခရစ်တော်ကို ဆက်လက် ယုံကြည်ကိုးကွယ် နေဖို့ဆိုရင် သူတို့ကို သေနတ်ဖြင့် ပစ်ရုံပဲရှိတော့သည် ဟု ပြောဆို ကျိုးမောင်း ခဲ့ကြ၏။

ကမ္မာဒီးယား စစ်တပ်မှ ဗိုလ်ကြီး တစ်ယောက်ခရစ်တော်ကို ပိမိ၏ ကယ်တင်ပိုင်ရှင်အဖြစ် လက်ခံခဲ့လေ၏။ ထိုသူအား ကျွန်ုတော်တို့ ဝတ်ပြုအစဉ်းအဝေးသို့ သက်သေခံရန် ခေါ်မြတ်ခဲ့သော်လည်း အကြောင်းမျိုးစုံကြောင့် လာရောက် ခဲ့ခြင်းမရှိပေါ်။

တစ်ခြားအေသာမှ တစ်ချို့သောသူများသည် ကျွန်ုတော်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ကြားသိခြင်းဖြင့် ခရစ်တော်ကို လက်ခံခဲ့ကြသည်။ လူဦးရေ (၇၀)ခန့်သည်

ခရစ်တော်ကို လက်ခံကြပြီး ကမ္မာဒီးယား နယ်စပ် တောထဲ၌ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။

အသားရေနှင့် ပုံသဏ္ဌာန်သည် ခက်မှ
လူမျိုးစုကဲ့သို့ဖြစ်သလို လက်သုံး စကားကို
တတ်မြောက်ထားသော ကျွန်တော်အား တိုင်း
တစ်ပါးသားဖြစ်ကြောင်း အလွယ်တကူ မသိခဲ့
ကြပါ၊ ထိုကြောင့် ကျွန်တော်သည် သူတို့ကဲ့သို့
ဝတ်ဆင်ကာ ထိုဒေသ တစ်လျောက် ငံကေလိ
တရားကို ဟောပြောသွန်သိခဲ့လေ၏။ တစ်ခါ
တစ်ရုံ တစ်ရွာနှင့် တစ်ရွာအကြား နေသိနှင့်
သာမက ညာအချိန်အထိ ခရီးနှင့်ခဲ့ကြ၏။

ထိုသို့ခရီးသွားတိုင်း ဝောများနှင့် ကျမ်း
စာအုပ်များကို အစားအစာထက် ဦးစားပေး
သယ်ယူခဲ့ကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရုံ တောထဲ၌
ခရီးသွားစဉ် တောတောင် များ၏ ရန်ပုံ
လွှတ်အောင် ရှေ့ပွင့်ပုန်း၊ ပြေးလွှားခဲ့
ရသလို အန္တရာယ်ပေးသော ကျားများ၏ ခြေရာနှင့် အသားများလည်း ကြားခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် မြောက်များစွာသော ရန်သူများနှင့် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ရလေ၏။
ပြည်သူပြည်သားများသည် တော့စောင့်နတ်များ၏ ဥပဒေသကို လိုက်နာ
ခဲ့ကြရသည်။ အကြောင်းမှာ ထိုဒေသရှိ လူမျိုးစုသည် နတ်စားများ ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုနတ်စားများသည် တော့တောင်တွင်ရှိ သစ်ပင်ကြီးများနှင့်
ကျောက်တုံးကြီးများ၊ ကိုးကွယ်နေကြသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ထိုအရပ်ကို
ဖြတ်သွားစဉ် ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းရင်းဖြင့် ခရီးသွားနှင့်ခဲ့ကြသည်။ အမှန်စစ်စစ်
ထိုတော့စောင့်နတ်နှင့် တိရစ္ဆာန်များကို ကြောက်ချုံနေခြင်း မရှိသော်လည်း မိယက်နမ်
နယ်စပ်မှ တပ်မတော်နှင့် တွေ့မိပါက ကျွန်တော်တို့အား ခက်မှာအမျိုးနှင့်ယုံကြည်ရှိ
တော်လှန်ရေးတပ် ဟု ယူဆကာ ပစ်ခတ်မိမှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

တခါတရုံ ကျွန်တော်တို့သည် စစ်တပ်များနှင့်တွေ့ဆုံသည်အပါ ခရစ်တော်၏
နာမည်ဖြင့် ချည်နောင်ကာ ထိုရန်များမှ ဘုရားရှင်သည် လွှတ်မြောက်ခွင့်ကို
ပေးခဲ့လေ၏။

ခက်မှာ အမျိုးနှင့်စုများသည် ယောဂူရစ်တော်ကို လက်ခံသော်လည်း မည်သူမျှ
ခရစ်တော်အတွက် သက်သေခံခြင်း၊ သွန်သင်ခြင်း အမှုများ ဆက်ကပ်ပူ မရှိခဲ့ပေ။

ကျွန်တော်သည် ခရစ်တော်အတွက် နှစ်ခြင်းဆရာ ယောဟန်ကဲ့သို့ တစ်သက်တာ ဆက်ကပ်ရန် သူတို့အား တိုက်တွန်းနှီးလော့ခြေး နှစ်ခြင်းခံခြင်း အပါပြုယို သွေ့နှင့်ချွဲပါသည်။ တိုမှတ်ဆင့် သူတို့အား မှန်ဖြစ်သို့ ခေါ်ဆောင်ပြီး နှစ်ခြင်းပေးခဲ့၏။

ကျွန်တော်သည် သူတို့ကို နှစ်ခြင်းပေးနေစဉ် ဘုရားသခင်အား ချီးမွမ်းခဲ့ကြပါသည်။ နယ်ခံအစိုးရများသည် ကျွန်တော်တို့အား ဖမ်းဆီးပို့ရန် အလိုဂျိခဲ့ကြသော လည်း ဘုရားသခင်၏ အောင့်မမှုကြောင့် လွတ်မြောက်ခဲ့ကြပါသည်။

ရှင်မသဲ့ခရစ်ဝင်ကျမ်း ၂၈၁၈-၂၀ သည် ကျွန်တော် အနှစ်သက်ဆုံးသော ကျမ်းပို့စိုးဖြစ်ခဲ့သည်။

မပြောင်းလဲသော ဒုက္ခအောက်၌

ခရစ်တော်နှင့်အတူလျောင်လွမ်းခြင်း

ဒေါင်ကြာဒေသတွင် ကွန်မြှုန်းများ မဝင်ရောက်မှု စေ ရာခိုင်နှုန်း ပြည်သူလူထု သည် ခရစ်တော်အတွက် တစ်သက်တာကို ဆက်ကပ်ခဲ့ကြပါသည်။ ၁၉၇၅ ခုနှစ် ကွန်မြှုန်းနှင့် ဝင်ရောက်လသော ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ရှိ ခရစ်ယာန်များသည် ကြပ်ဆောင်းနှင့် ပျက်ရယ်ပြုခြင်းများခံရခဲ့ကြသည်။ ကွန်မြှုန်းတို့ ပြည်ရှိ ခရစ်ယာန်များအား “မင်းတို့ ရဲ့ ယုံကြည်ခြင်း စွန့်လွတ်မယ်ဆိုသော သဘောတူ လက်မှတ်ကို ယခုထိုးရပည် ” ပြီးတော့ ခရစ်ယာန်များအပေါ် ဖိအားပေးခြင်း ပြောလာခဲ့ကြသည်။

၁၄ နှစ်ကြာအောင် ကွန်မြှုန်းတို့ ပို့ဆောင်ရွက် ပြည်သူမှုနှင့် အိမ်ထောင်စုသာ ခရစ်တော် နောက်လိုက်သူဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ကျေးလက် ဒေသတွင်မှု ပြည်သူပြည်သားများ၏ ညအချိန်ခါ ယုံကြည်သူ အချင်းချင်း ပိတ်သာဟရဖွဲ့ခြင်းနှင့် ဆုတောင်းခြင်းအားကို ပိတ်ပင်ထားကြသည်။ ကွန်မြှုန်းတို့ ပြည်ရှိ ခရစ်ယာန်း အစောင့်ကြပ်ထားရှိခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်နှင့် အေးသည် အခန်း

၂ ခန်းရှိသော အိမ်တွင်နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့တွင် ကလေး

၂ ယောက်၊ ဝက်တစ်ကောင်နှင့် ကျွန်တော်တို့တွင် ကလေး

Dinh Tan Vinh

ကြေားခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်တော်သည် နှိမ်သည်အား အိပ်ယာမှ နိုးကာ ပိမိတ် ခေါင်အုံး အောက်၌ ရှုက်ထားသောကျမ်းစာအုပ်ကို ယဉ်စတ်လိုက်ပါသည်။ ထိကျမ်းချက်သည် ကျွန်တော်နှင့် နှိမ်သည်အား တို့ထိမှုခံစားလွှာက် - အိမ်နီးနားချင်း များအတွက် ဆုတောင်းမှု စတင်လာနိုင်ခဲ့၏။

ကျွန်တော်ခရစ်ယာန်ဖြစ်ပြီနောက် တရား ဟောဆရာ ဟောအေး (Hao Anh) သည် ကျွန်တော်တို့ မိသားစုထံ အလည် ရောက် လာခဲ့၏။ ဒီအရပ်မှာ တစ်ခြားသော ယုံကြည်သူများရှိသေးသလား ဟု ကျွန်ုပ် အား တရားဟောဆရာသည် မေးခဲ့လေ၏။ တရားဟောဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုထံ ရောက်ရှိနေရခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ဖြစ်ကြောင်း မိမိခံစားခဲ့ပါသည်။ မိသားစုအားလုံး ခွန်အားရှိကာ သာသနာ လုပ်ငန်း၌ ပါဝင်ရန် ဆန္ဒရှိခဲ့ကြ၏။

ကျွန်တော် နေထိုင်သောကျေးရွာသည် ခရစ်တော်အတွက်ဖြစ်ရန် သူတစ်ပါးအား သတင်းကောင်းဝင့်သလို အကူအညီပေး ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်၏ နှစ်စုံတွင်

လူဦးရေ ၁၀၀ ခန့် ခရစ်တော်ကို လက်ခံလာခဲ့ကြသည်။ အိမ်ထောင်စု ၃ စု သာ ဆုံးဖြတ်ချက် ပချိန်သူများဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်၏ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ပြုပြင်ရန် လိုအပ်သည့်အချိန်တိုင်း စက်ဘီး တစ်စီးဖြင့် ဒေါ်ကြာအေးသမှ တစ်ခြားသောရွာများသို့ သတင်းကောင်းဝင့်ခဲ့ပါသည်။ တခါတရု ၃၀ ကီလိုပီတာကို စက်ဘီးဖြင့် အချိန်ယူခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ သာသနာ လုပ်ငန်းသည် လူဦးရေ ၂၀၀၀၀၀ ခန့်ရှိသော နီ (K'ho) လူမျိုးစု အတွက် ဖြစ်သည်။ တချို့သောကျမ်းစာအုပ်ကို သယ်ယူမှုလုပ်ခဲ့သော်လည်း တစ်ခြားသော ဝေစာနှင့် ခရစ်ယာန်စာပေများကိုမှ မလုပ်နိုင်ခဲ့ပါ။

ကျွန်တော်၏ အသက်တာကို အုံသွား ပြုပြင်ပြောင်းလဲစေသောဘုရားသခင် အတွက် ကျွန်တော်သည် တစ်ခြားသူများထံ သတင်းကောင်းကို ကောင်းစွာ ဝင့်နိုင် ခဲ့သည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ကျွန်တော်အား လူတယောက်သည် အငြင်းခုံလုပ်လွှာက် အမှုတော်မြတ်ကို နောက်ယူက်ခဲ့လေ၏။ ကျွန်တော်တို့၏ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုအရ

မိမိသည် တစ်ခြားတစ်ယောက်ကို မှန်းတီးနေပါက မိသားစိတ်များသည် တောင်တောင် နတ်များထံသို့ ယစ်ပူလောက်မှုလုပ်ရ၏။ ထိုအခါကျွန်တော်အား မှန်းတီးနေသောသူ တစ်ယောက်သည် ကလေးတစ်ယောက်ထံ အခေါင်းကို လုပ်ကာ ကျွန်တော်၏ ဂီလာဌာဌကို ခေါ်ပြီး ထိုအခေါင်းသို့ထည့်ကာ ခြောင်းထဲသို့ မျှော်ချွဲ ပစ်လိုက်၏။ အချိန်အတော်ကြောသောအခါ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မြေကြီးကို တူးဆွလျက် ရွှေကို ရှာဖွေ နေခဲ့၏။ သို့သော ရွှေကို မတွေ့ဘဲ တစ်ချိန်က မျှော်ခဲ့သော ကျွန်တော်၏ ပုံစံပို့နှင့် အခေါင်းကိုသာ တွေ့ခဲ့လေ၏။

တစ်ချိန်သောသူများသည် ကျွန်တော်ထံသို့ ရောက်လာကာ ခင်ဗျားရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ယဉ်ယူလော်မှုလုပ်ခဲ့လျှင် ခင်ဗျား ကောန်မှုချေသောမယ် ဟု ပြောခဲ့ကြသည်။ ကျွန်တော်သည် သူတို့ထင်သည့်အတိုင်း မသေသေအခါ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော်အား ကွယ်ကာတောင့်မာနေကြောင်း သိရ၍ ထိုသူများသည် ခရစ်တော်အား ယုံကြည်လက်ခံလာခဲ့ကြ၏။

ဒီနှစ်တွင် ကျွန်တော်အစ်ကိုကွယ်လွန်သွားရာ ရွာသူဇာသားများက ဆုတောင်း ပေးခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော်အစ်ကိုသည် သေခြင်းမှ ရှင်သနထဲမြောက်ခဲ့သဖို့ ဤအဖြစ်ပျက်အားဖြင့် မြောက်မြားစွာသောသူများသည် ခရစ်တော်ကို ယုံကြည် လက်ခံလာခဲ့ကြ၏။

ကျွန်တော်တို့သည် ဘုရားကျောင်းမရှိခဲ့ခြင်းကြောင့် ရွာတွင် သုံးနေရာ၌သာ ဘုရားဝတ်ပြောကိုးကွယ်မှုလုပ်ခဲ့ရသည်။ အထူးသဖို့ ညျ်းပန်နှစ်ပို့စက်မှု စီးရွားသော အချိန်နှင့် တန်ခိုးစွဲ ဝတ်ပြောခြင်း အစိစစ်များတွင် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု လုပ်ခဲ့ရပေသည်။ တခါတရံ မနက် ၆ နာရီပြို တွေ့ဆုံးခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့သောအချိန်များတွင် မနက် ၆ နာရီပတ္တိင်ပါ (၃) နာရီ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု လုပ်ရသလို ရပ်ဝေးမှ လာသော ယုံကြည်သူများအတွက် ပို၍ပေးဆပ်မှုလုပ်ခဲ့ကြရသည်။ ဤသို့ ဝတ်ပြောခြင်းအစိစဉ် တစ်ခုဖြစ်မြောက်ရန် စွဲနဲ့မှုနှင့် ပေးဆပ်မှုလုပ်ခဲ့ကြရသည်။ သို့သော ကျွန်တော်၏ အိမ်၌ အနည်းဆုံး လူဦးရေ ၁၀၀ ကျော် ဝတ်ပြောခြင်းကို လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်၏ အိမ်တွင် အခန်းများ၌ မဆန့်သောအခါယာယီတဲ့ကို အဝတ်များ ဖြင့် ချုပ်လုပ်ကာ ဝိုးမြောက်စွာဖြင့် ထိုအခန်းကျိုးထဲပြုလည်းကောင်း၊ အဝတ်ဖြင့် ယာယီဆောက်လုပ်ထားသောအိုးအောက်တွင်လည်းကောင်း ဘုရားသခင်ကို ဝတ်ပြောကိုးကွယ်နိုင်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်တို့သည် အမောင်ကျစဉ် လွယ်ကူစွာ ဖတ်နိုင်ရေးအတွက် ရေနံခါ ပီးဒီး အိမ်ကို ထွန်းခဲ့ကြသည်။ အဝေးပြုနေသော ပရီသတ်များအတွက် ပီးအားနည်းခြင်းကြောင့် ကျမ်းစာများမဖတ်နိုင်ခဲ့ကြပေး၊ သိချင်းများမှ အလွတ်နှင့်

ရသော ဂဏ်တော်သီချင်းကိုသာ သီဆိုခဲ့ကြရသည်။ သီချင်းများဆိုသောအပါ တိတ်ဆိတ်စွာ ဆိုချင်းမဟုတ်ဘဲ ကျယ်လောင်စွာဖြင့် သီဆိုချိုးမှုမိုးခဲ့ကြ၏။ ချိုးမှုမ်းခြင်းနှင့် ဝတ်ပြခြင်း ပြီးဆုံးသည့်အပါ အိမ်သို့ပြန်ကြ၏။ တစ်ခါတစ်ရုံ ညာအချိန် ညျှောက်သောအချိန်၌ ပိုမိုတို့၏ အိမ်ကို ပြန်ခဲ့ကြ၏။

မြောက်များစွာသော ပိုသားစုများ ခရစ်တော်ကို လက်ခံကြသလို ရဲများသည် လည်း တစ်ဘက်၌ အကြောင်းဖက်မှုနှင့် တားဆီးမှုရှုလာခဲ့ကြ၏။ ရဲများသည် ထိမိသားစုများကို စစ်ဆေးမေးမြန်မှုလုပ်ခဲ့ကြ၏။ ရဲများသည် ယုံကြည်သူများအား “ဘယ်သူဟာ တရားဟောဆရာ မင်းကို ရာထရာက ဘယ်သူလဲ မင်းတို့ရဲ ငံ့ဂေါလီဆရာက ဘယ်သူလဲ” စသည့်မေးခွန်များ မေးခဲ့ကြ၏။

ခရစ်ယာန်များက “ ကျွန်တော်တို့ ခရစ်တော်ကို လက်ခံတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ချည်နောင်ခြင်းမှ လွတ်မြောက်လို့သောကြောင့်ဖြစ်တယ် ” ဟု ဖြေခဲ့ကြ၏။ ပထမ၊ ဒုတိယအကြိမ် သူတို့အား ရဲများသည် ဒေါယူစစ်ဆေးသည့်အပါ သူတို့ ကြောက်ခဲ့သော်လည်း ဒေါယူစစ်ဆေးမေးမြန်မှု များလာသောအပါ ကြောက်စိတ် ပရိသည်အပြင် ကရိုက်ခြင်းနည်းလာခဲ့လေ၏။

ကြိုင်ဖန်များစွာ ရဲများသည်ကျွန်းများအား ဒေါလျက် ကျွန်းများ ယုံကြည်မှုအတွက် လက်မှတ်ရေးထိုးစေခဲ့သည်။ သို့သော် ကျွန်းများကြောင်းဆိုခဲ့လေ၏။ ရဲများသည် ကျွန်တော်၏ အိမ်သို့ ရောက်လာကြ၏။ နောက်ဆုံး လွန်ခဲ့သော လထိရောက်လာက လက်မှတ်ရေးထိုးစေခဲ့၏။

ကျွန်တော်နှင့် အိုးသည်သည် ပိုမိုတို့အား ရွေးနှုတ်တော်မှုခြင်း ခွဲခန့်တော်မှုခြင်းကို ကောင်းစွာသောပေါက်ကာ အမှုတော်ကို စိတ်နှလုံး အကြောင်းမှ ဆက်ကပ်ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။ တပါတရု ကျွန်တော်သည် ရက်ရှည်လများစွာ ငံ့ဂေါလီ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်သလို တပါတရု ၂ ရက် သို့မဟုတ် ၃ ရက်ကြာ ငံ့ဂေါလီလုပ်ငန်းကို ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။ တိုင်းရင်းသားများသည် တော့တောင် ဒေသအရပ်ရပ်၌ နေထိုင်ခဲ့သလို ပိယက်နှစ် လူမျိုးများနှင့် ကွဲကွဲပြားပြား နေထိုင် ခဲ့ကြသည်။ ကျွန်တော်၏ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုံ၌ ၁၂ အုပ်စုရှိခဲ့သည်။ ထို ၁၂ အုပ်စုထဲမှ (၉) အုပ်စုသည် ခရစ်တော်ကို လက်ခံပြီး၊ တစ်ခြားသော (၃) အုပ်စုသည် ခရစ်တော်ကို လက်ခံခြင်း မရှိခဲ့ကြပေါ်။

ကျွန်တော်သည် ချမ်းသာသော တောင်သူဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်၏ သေးငယ်သော လယ်ကွက်ထဲမှ နှစ်စဉ် ၁၈၄ အိတ်ရှိသော စပါးကို ရရှိခဲ့သည်။ ကျွန်တော်၏ လယ်ကို ကျွဲများနှင့် ထွန်းရက်ရန်လို့သောအပါ အချိန်ရှိသလို ထွန်းယက်ပြီး တစ်ခြားသော အပတ်တွင် ငံ့ဂေါလီ လုပ်ငန်းကို ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။

မိမိအမှုတော်မြတ်၌ ပါဝင်သောအခါ ကျွန်ရှစ်သော မိသားစာ အနီးသားသမီးနှင့် ညီတော်များသည် အိမ်အလုပ်ကို ကိုယ်စိုက်ယွှေ့လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။

တစ်နေ့တွင်ရဲများက ကျွန်တော်အား “ဘယ်သူက တရားဟော လိုင်ဆင် ထုတ်ပေးသလဲ ဒါ အောင်လုပ်နှင့်ကို ဆောင်ရွက်ဖို့ ဘယ်သူက ခွင့်ပြချက် ပေးသလဲ” ဟုပေးခဲ့ကြ၏။

“ဘုရားသခင်၏ ခွဲခန့်တော်မှုခြင်း” ဖြစ်တယ် ဟု ကျွန်ပြောခဲ့၏”

“ဘယ်လိုအားဖြင့် မင်းရရှိသလဲ။” ဟု ပြန်ပေးကြ၏။

“ကျွန်တော်သည် မရောတွက်လောက် ကောင်းချိုးခံစားရတယ်၊ ခင်များတို့ မသိဘူးလာ။ ကျွန်တော်ရဲ လူမျိုးစုမှ လုံလောက်ပြည့်စုနေတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ခရစ်တော်ကို လက်ခံပြီးနောက် ရပ်တုဆင်းတွေတွေ ရွှေမှာ ယဉ်ယူဖော်မှု လုပ်စရာ မလိုတော့ဘူး” ဟု ကျွန်တော် ပြန်ပြောလိုက်၏။

ကလေးများကို သူတို့၏ဆောင်လိမ့်မည်

ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်မြတ် ကျယ်ပြန့်နိုင်ခြင်းသည် ကျွန်ပ်၏ အပြင်းပြ ဆုံးသောဆန္ဒဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် သမ္မာကျမ်းစာအုပ်နှင့် ဓမ္မသိချင်း စာအုပ်ကို လိုအပ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော် အနည်းငယ်သော သမ္မာကျမ်းစာအုပ်ကို လက်ခံ ခဲ့သောလည်း မြောက်များစွာ လိုအပ်လျှက်ရှိရသည်။ ကျွန်တော်၏ နေထိုင်ရာအရပ်၏ အနီးဆုံးပတ်ဝန်းကျင်၌ ယုံကြည်သူ ၉၀၀ ကျော်နေထိုင်ကြပေမဲ့ ပီယက်နာစ်ကားဖြင့် ထုတ်ဝေသော သမ္မာကျမ်းစာအုပ် (၆) အုပ်သာ ရှိခဲ့သည်။ သူတို့၏ တစ်ခြားသော ခရစ်ယာန်စာပေနှင့် ဝေစာများ မရရှိသလို မိမိ ထိနေရာသို့ သွားရောက် လည်ပတ်သည်အခါ သမ္မာကျမ်းစာကို ဝင်းခဲ့လေ၏။

မိသားစုတိုင်း ကျမ်းစာအုပ်ကို မိမိတို့လက်ထဲ၌ နှစ်ရက်သာထား၍ ဖတ်ရှုကာ တြော်ခြားသောမိသားစုများသို့ လက်ဆင့်ကမ်းရ၏။ မိသားစုတိုင်းရုပြီး လက်ဆင့်ကမ်း ရာမှ မိမိတို့ မိသားစုတို့ရောက်သောအခါ အလွန်ဝိုးမြောက်ခဲ့ကြ၏။ ကျမ်းစာကို မိသားစုအတွက် လေ့လာဖတ်ရှုသည်အခါ မိသားစုတွင် အငယ်ဆုံးက ကျမ်းစာကို ဖတ်လျှက်ရှိပြီး လူကြီးမိသာများက ဂိုင်းလျှက်နားထောင်ကြ၏။

တစ်ချိန်တွင် ကျွန်တော်သည် အသက် ၂၀ အရွယ်ရှိသော လူငယ်တစ်ဦး ကျမ်းစာဖတ်နေသည်ကို တွေ့ခဲ့၏။ မိသာများက ဒီစာအုပ်ဟာ သမ္မာကျမ်းစာအုပ် ဟုတ်သလား ဟု မေးလိုက်တဲ့အခါ ဟုတ်ကဲ့ဟု ဖြေခဲ့၏။ လူငယ်များသည် မိမိတို့ အတွက်သာ မဟုတ် မိသား ညီအစ်ကိုများအတွက် သမ္မာကျမ်းစာကို ဖတ်ကြ၏။ သူတို့သည် ကျမ်းစာကို ဖတ်လိုက်တိုင်း လူကြီးများ နားလည်သလို ဝမ်းမြောက်

ပိတ္တခဲ့ကြ၏။

ခရစ်စွဲမတ်ပွဲတော်သို့ ရဲများအလည်ပတ်ရောက်လာခြင်း

တစ်ချို့သော ရွှေသူသားများနှင့် အာဏာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဖြစ်းခြောက်ကို ကျွန်တော်ခဲ့ရ၏။ ကျွန်တော်သည် ယုံကြည်သူများအား စည်းရုံးကာ ဝတ်ပြု ကိုကွယ်မှု ပြုလုပ်ပါက ပိမိ၏ပိုင်ဆိုင်အားလုံးကို ဖီးရှုံးပည်မည့်ဟောအရာကို ခဲ့ရ၏။ ထိုကြောင့် ကလေးများသည် သမွာကျင်းစာကို ဂရာတစိုက် ရှုက်ထားခဲ့ကြ၏။

လွန်ခဲ့သော ခရစ်စွဲမတ်ပွဲ ကျွန်တော်သည် အယောက်တိုင်းကို ပိမိနေအိမ်သို့ ဝတ်ပြုမှု အစီစဉ်လုပ်ရန် ခေါ်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ ဒေသတွင် တရားဝင် ခွင့်ပြထားသောဘုရားကျောင်းမရှိခဲ့ပေါ့၊ သို့သော် လူဦးရေ ၃၀၀ ကျော်သော ရွှေသားများသည် ယေရှုမွေးနေ့ ခရစ်စွဲမတ်ကို ကျင်းပရန် ပြင်ဆင်ကြ၏။

ဒီဇင်ဘာလ ၂၃ ရက်နှင့် ၂၄ ရက်တွင် ဆန်းလာခရိုင်မှ ရဲသားများသည် ကျွန်တော်၏ နေအိမ်၌ အစားအစာ သို့မဟုတ် ကိုတ်မှန်းများကို ရှာဖွေခဲ့ကြ၏။ သို့သော် စားသောက်ဖွယ်ရာ တစ်စုံတစ်ခု မတွေ့ရှိခဲ့ပေါ့၊ ရဲများသည် စားသောက် ဖွယ်ရာ တစ်စုံတစ်ခုတွေ့ပါက ဤကျင်းပွဲကို ဖျက်သိမ်းမည်ဟု ကြိမ်းဝါးခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်သည် အသက် ၂၀ အထက် ရောက်လာသောယုံကြည်သူတိုးအပေါ် ပိမိတို့လုပ်ဆောင်သည့်အရာကို သူတစ်ပါးများအား မပြောရန် ကြိုတင်ပြောဆိုခဲ့သည်။ ရဲများသည် ကျင်းပတိက တရားဝင်ခွင့်ပြထားသော ဘုရားကျောင်း၌သာ သွားရန် ပြောကြခဲ့သော်လည်း ထိုအရပ်၌ အမှန်အကန်ခွင့်ပြသော ဘုရားကျောင်းပရှိခဲ့ပေါ့။

“ကျွန်တော် ဘယ်ကိုဖုံးသွားသူး မိမိ၏အိမ်မှာဘဲ ကျင်းပမည့်”ဟု ကျွန်တော် သူတို့အား ဆိုခဲ့ကြ၏။

ကျွန်တော် ခရစ်စွဲမတ်ပွဲတော်ကို ပိမိအိမ်၌ ကျင်းပစည် ရောက်လာကြသော တိုင်ရင်းသားခေါင်ဆောင်နှင့် ပိယက်မှုပါးများသည် ယူနိဖော်း ဝတ်ဆင်ခြင်းပရှိဘဲ အရပ်ဝတ်ဖြင့်လာခဲ့ကြ၏။ ထိုနောက် ရဲများသည် ဂျစ်ကားများဖြင့် ထပ်မံရောက် ရှိလာခဲ့ကြ၏။ ထိုရဲများတွင် သေနတ်ကိုယ်စီ ကိုင်ထားကြ၏။

ရဲများသည် ကျွန်တော်တို့ အစားသောက်များကို အတူတကွ စားသောက်မှုကို တွေ့ခဲ့ကြသည်။ ထိုပရိသတ်များသည် လူဦးရေအားဖြင့် ၁၀၀ ကျော်ရှိပြီး တစ်ချို့မှာ အလွန်ဝေးကွာသောနေရာမှ လာရောက်ခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော်သည် ကိုတ်မှန်း၊ ချိုချိုး အသားခေါက်ဆွဲ နှင့် ငါးများကို စားသောက်နောက်ခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့သည် သား၊ ငါး၊ ဝယ်နိုင်ရေးအတွက် အလှူကျောက်ခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော်၏ အိမ်သည် အလွန် ကျုံးသောကြောင့် တစ်ဖွဲ့ဖြေးတစ်ဖွဲ့၊ တစ်သုတေသနွဲ့တစ်သုတေသနွဲ့ စားသောက်နောက်ခဲ့ကြ၏။

ရဲများက ကျွန်တော်အား “မင်း အပြင်ကို ထွက်ခဲ့၊ မင်းဘာဖြစ်လို့ ဒီနေ့မှာ ဘာပွဲကို ကျွန်ပရသလ ဟု မေးခဲ့၏။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ခရစ်ယာန်ဖြစ်တယ်၊ ဒါကြောင့်အတူတကွ စုစည်းပြီး ကျင်းပတယ် ဟု ကျွန်တော်ဖြေလိုက်၏။

“မင်းအဖွဲ့စည်းကို ဘယ်လိုဖွဲ့စည်းတယ် ဆိုတာ သိဖို့လိုတယ်။ ဘာသာတရား၏ ရည်ရွယ်ချက်ကာ ဘာလဲဆိုတာရော သိ သလား” ဟု ကျွန်ပ်အား သူတို့မေးခဲ့ကြ၏။

“ဒီအရာအား ကျွန်တော်တို့သည် စိညားပြုကယ်တင်နေတယ်” ဟု ကျွန်တော် ဖြေလိုက်၏။

“စိညားပြုကယ်တင်တယ် ဟုတဲ့လား

ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျားတို့အနေနှင့် သားကောင်းကို ရပ်တုဆင်းတုရှေ့မှ ယဉ်ဗူးဖော်မှု မလုပ်ဘဲ လုပ်လို့ရနိုင်တဲ့အရာပါ”။

ကျွန်တော်သည် ရဲအရာရှိကို အတွင်းသို့ကြလာရန် ခေါ်မြတ်လိုက်၏။ “မလိုဘူး၊ ဝါတို့ မင်းတို့ရဲ့အားအသောက်ကိုတော့ မတားချင်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အရက်ရှိသလား ဟု သူတို့ပြောလိုက်၏။

ကျွန်တော်တို့၌ သူတို့သောက်ချင်သောအရာများမရနိုင်လို့ ရနိုင်သောနေရာ သို့ သွားကာသောက်ခဲ့ကြ၏။ သူတို့သည် အရက်သောက်တားပြီးမှ မှတ်တမ်းတင်ဖို့ အတွင်းရေးမှုးတစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီး ကျွန်တော်၏နေအိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော်အား သူတို့သည် ဆူပူကြိမ်းဟောခဲ့ကြ၏။

သူတို့က “မင်းဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်ရသလဲ၊ မင်းတို့ဘာဖြစ်လို့ အတူတကွ နေကြတာလ ဟု ကျွန်ပ်အားမေးခဲ့ကြ၏။ ယုံကြည်သူများသည် ဒီနေ့ဟာ ခရစ္စမတ် ဖြစ်ကြောင့် သိကြတယ်၊ ဒါကြောင့် သူတို့ ဒီကိုလာပြီး အတူတကွ ကျွန်ပနေရတာပါ ဟု ကျွန်တော်ဖြေခဲ့၏။

မင်းကို ဒီလိုမလုပ်ရဘူး။ ဘုရားကို မကိုးကွယ်ရဘူးလို့ ဝါတို့ပြောခဲ့ပြီးပြီး ဒါကြောင့် အခုသူတို့ကို ပြန်လွှတ်လိုက်ပါ ဟု ရဲအရာရှိက ကျွန်တော်အား ပြောခဲ့၏။

“ကျွန်တော်သူတို့ကို ဟောင်းထဲတို့ရှုံး မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့ဘာမှ အာမှုး မလုပ်ကြဘူး၊ ဟု ပြန်ဖြေလိုက်ပြီး၊ ကျွန်တော် အထဲသို့ဝင်ကာ ခရစ်စွဲမတ်ပွဲတော်ကို

ဆက်လက်ကျင်းပခဲ့ကြသည်။ ဂျွန်တော်တို့သည် ဘုရားသခင်အား ချီးမွမ်းကာ ဆုတောင်းခဲ့ကြ၏။

တစ်ချို့သော ယုံကြည်သူများက “ခင်များတို့ ဂျွန်တော်တို့ကို ဘာဖြစ်လို့ ခရွေမတ်ပွဲတော်ကို ကျင်းပခွင့်မပြုတာလ ဟု ရဲများအားမေးခဲ့ကြ၏။

ရဲများသည် အတွင်းအပြင်သို့ ခေါက်တွန့် ခေါက်ပြန်လျောက်ကာ ဂျွန်တော် တို့အား ထိန်းသိမ်းလို့မှုကိုပြကာ ယုံကြည်သူများအား ဒီနေရာမှ ထွက်သွားရန် ဆုံးခဲ့ကြ၏။

ယုံကြည်သူများသည် “မသွားနိုင်ဘူး၊ ဂျွန်တော်တို့ ဒီကနေမထွက်နိုင်ဘူး” ဟု ပြောခဲ့ကြ၏။ ခင်များတို့ ဂျွန်တော်တို့ကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ထိ အနောက်ယုက်ပေးရသလဲ။ ဒီလောက်ထိပိတ်ပင်ရတာလ “ဘုရားသခင်ကြုလာ ခြင်းဆိတာ လူကြုလာခြင်းမဟုတ်ဘူး၊ ဘုရားသခင်သည် စိည်းဖြစ်ပြီး ကိုးကွယ်သူ ဂျွန်တော်တို့သည် ထိုဘုရာသခင်ကို နာမိဝိည်းနှင့်သော်ငြင်း၊ သစ္စာနှင့်သော်ငြင်း ကိုးကွယ်ရမည်” ဟု ဂျွန်တော်ပြောခဲ့ကြ၏။

နောက်ဆုံးတွင် သူတို့အား ဂျွန်တော်တို့အဲ့ဘာလုပ်ကြတယ်၊ ဆိုတာကို လေ့လာပါ၊ ဝေဖန်ပါ။ ခင်များတို့ ဂျွန်တော်တို့ကို ခွင့်ပြုရင် ခင်များတို့ကို ပိုလေးစားမယ်။ ဒါပေမဲ့ ဂျွန်တော်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို လက်တွေ့ဆောင်ချက် နိုင်ခွင့်ပြုရင်တော့ ခင်များတို့ကို မလေးစားဘူး ဟု ဖားယောင်းခဲ့ကြ၏။ သူတို့သည် ဂျွန်ပို့၏ ပြောဆိုမှုကို လျောင်ပြောင်ရယ်မောရင်း သူတို့ခေါင်းကို တည်တိညိတ်ဖြင့် ယုံကြည်သူများ ပိမိနေထိုင်ရာသို့ မပြန်မချင်း စောင့်နေ့ခဲ့ကြ၏။

သူတို့သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ကျော်က ခရစ်တော်ကို လက်ခံခဲ့သော်လည်း မည်သူမျှ နှစ်ခြင်းခံယူမှုမရှိခဲ့ကြပေး။ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ရှုပါက သူတို့အား နှစ်ခြင်းပေးလိုပါ၏။

၁ တိုးင့် (ဘုရာသခင်) ဆန္ဒသည် အယောက်တိုင်း သမ္မာတရားကိုသိလျက် ကယ်တင်ခြင်းရနိုင်း၍ ဤကျမ်းပိုဒ်သည် ဂျွန်ပို့နှစ်သက်ဆုံးသော ကျိုးပိုဒ်ပေးတည်း။

အကျဉ်းချုံး၍ ကျမ်းစာကို ဝေမျှခြင်း

ကွန်မြူးနှစ်ပါဒ သို့မဟုတ် ခရစ်တော်

ကွန်တော်သည် ခရစ်ယာန် ပါသားစုမှ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရာ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို တတ်အားသျှော် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ထိုပြုအစီစဉ် ပါဝင်ရုံသာမက ဂုဏ်တော်ချီးမွမ်းခြင်း အဖွဲ့၌လည်း ပါဝင်ခဲ့သည်။ ပိမိနိရိသောင့်၊ ပစ္စည်းများဖြင့်လည်း သာသာနာ လုပ်ငန်း၌ ပါဝင်ခဲ့သည်။ခနီးသွားစဉ် ယေရှုအကြောင်းကို အချိန်နှင့် အခွင့်ရေးရာသလို လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါ။ ကွန်တော်သည် ကွန်မြူးနှစ်ပါဒများ အာဏာသိမ်းပိုက်သော ဘဇ္ဇာ ခုနှစ်ထိ အမှုတော်မြတ်ကို တတ်အားသျှော် ပါဝင်ခဲ့သည်။ သို့သော ကွန်တော်သည် ကွန်မြူးနှစ်အဖွဲ့ရအောက်၌ ကျောင်းဆရာအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ခဲ့လေပါ။

၁၉၇၅ မှ ၁၉၈၈ ခုနှစ်လုံးလုံး ကွန်တော် ဘုရားသင်ကို ပိမိနှစ်လုံးထဲမှ ချစ်ခဲ့သည်။ ကျောင်းမှ တာဝန်းကြီး ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ခေါ်ဆိုအားဖြင့် ကွန်မြူးနှစ်လုပ်ယောက်အစီစဉ် များ၌ပါဝင်ခဲ့ကာ ကွန်မြူးနှစ်ပါတီဝင်လည်းဖြစ်လာခဲ့သည်။ ကွန်တော်သည် ကွန်မြူးနှစ်ပါတီတွင် လူပုဂ္ဂိုလ်များလေလေ ခရစ်ယာန်အသက်တာ ပျောက်ကွယ်လေလေ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဆုတောင်မြင်း၊ ကျမ်းစာဖတ်ခြင်းများ ပျောက်ကွယ်ခဲ့သည်။ ကွန်တော်၏ တစ်သက်တာသည် သာသာနာများ ကဲ့သို့ ဖြစ်လာသည်။ ကွန်တော်သည် အရာရာတို့၏လုပ်ဆောင်ရွက်သည်သာမက လုပ်ဆောင်ဖို့ရန်လည်း ကြောက်ချွဲမှ မရှိခဲ့ပေ။

၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် ကွန်တော်သည် ရောက်အပျိုးမျိုးခံစားခဲ့သည်။ ချောင်းဆိုးသည် အခါး သွေးပါလာသည်။ ကျောက်ကပ် မကောင်းမှုခံစားရသည်။

Nguyen Van Dong နှင့်သား Huang Sa

နှလုံးလည်း ပုံမှန်အလုပ်မလုပ်တော့ပေါ့။ အဆုတ်ပွဲကာ လည်ချောင်းနာလာခဲ့၏။

ကျွန်တော်သည် မိမိတွင် စွဲကပ်နေသောရောဂါများအတွက် ဆေးရှုံး (၆)လ တိတိ ကုသခံယူခဲ့၏။ သို့သော် ဆရာဝန်များသည် ကျွန်တော်၏ ရောဂါကို ပျောက်ကင်းအောင် မကုသနိုင်ခဲ့ပေါ့။ နောက်ဆုံးတွင် ဆရာဝန်များသည် ခင်များအား “ကျောက်ကပ်က အဓိက ခင်များကို ဒုက္ခာပေးနေတာပါ” ဟု ပြောခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်ရောဂါအတွက် မျှော်လင့်ခြင်းကင်းမဲ့ မိမိတ်ပျော်ခဲ့ရာမှ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သေကြားကြလိုပါတယ်တောင် ပေါ်လာခဲ့၏။

တစ်နေ့သော တန်ဗျွေနေ့တွင် သင်းအုပ်ဆရာတယောက် ကျွန်တော်ထဲသို့ ရောက်လာခဲ့ရာ ကျွန်တော်၏ ရောဂါများကို ဖော်မြန်းခဲ့၏။ နောက်ဆုံးတွင် “ခင်များရဲ့ ရောဂါကုသမျိုး ကုန်ကျမ်းငွေတွေ လုံလောက်မှုရှိသလား” ဟု ဖော်ခဲ့ရာ၊

ကျွန်တော်သည် ခေါင်းကို ခါရင်း၊ “မရှိဘူး၊ ကျွန်တော် မကြာခင် သေမှာပါ” ဟု ပြောလိုက်၏။

သင်းအုပ်ဆရာက ဒီဆေးရှုံးနှင့် ဆရာဝန်များက ခင်များကို ရောဂါ ပျောက်ကင်းအောင် မကူညီကြပေးမည့် ခင်များရဲ့ ရောဂါအားလုံး ပျောက်ကင်းအောင် ကူညီနိုင်တဲ့သူ တစ်ယောက်ရှိတယ်။ ထိုသူကတွေ့ ယောက်ပါပဲ။ မင်း ယောက် လက်ခံပုံကြည်ပါက မင်းရဲ့အပြစ်တွေကို သူကခွင့်လွှတ်ပြီး ခင်များရဲ့ အနာရောဂါ အားလုံး ပျောက်ကင်းစေမယ် ဟု ပြောခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်အနေဖြင့် ယုံကြည်မှု မရှိခဲ့ပါ။ ဘုရားသခင်၏ အံသွေဖွေလုပ်ဆောင်မှုကို မသိခဲ့ပါ။ ထိုကြောင့် ကျွန်တော်သည် သင်းအုပ်ဆရာ အား “အကယ်၍ ကျွန်တော်၏ ရောဂါအားလုံးကို ဘုရားသခင် ပျောက်ကင်း ပေါ်က ထိုဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ပြီး အသက်တာတစ်လျောက်လုံး၌ သူအတွက် ပေးဆပ်မည်” ဟု ပြောခဲ့၏။

မကြာခင်မှာပင် ကျွန်တော်၏ ခွဲ့ကိုယ်သည် ခွန်အားရှိလာပြီး၊ ကျွန်းမားရေး ကောင်းမွန်လာခဲ့၏။ ကျွန်တော်လည်း ထိုသို့ပျောက်ကင်းစေသောဘုရားသခင်ကို ကိုးစားလို့ ပို၍များပြားလာခဲ့၏။ ကျွန်တော်သည် ဘုရားကျောင်းသို့ သွားရောက်ကာ မိမိ၏ညီအစ်ကို ဟောင်နှမများထံ မိမိအပေါ်၌ ဘုရားသခင်ပြုတော်မှုသောအမှုကို သက်သေခံခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစပြီး ကျွန်တော်၏ အသက်တာကို ဘုရားအတွက် လုံးလုံးလျားလျား ဆက်ကပ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်သည် Christian Missionary Alliance (CMA) အသင်းတော်၌ ပါဝင်ဆက်ခဲ့သည်။ သို့သော် ကျွန်တော် သည် ဘုရားသခင်အတွက် ပို၍ ကျယ်ပြန့်သောအသတွင် ယုံကြည်သူနှင့် မယုံကြည်သူများထံ သင်တန်းပေးခြင်း၊ ကျမ်းစာသင်ကြားပေးခြင်းတို့ဖြင့်

ကျွန်တော်၏ရှိသမ္မတသောအချိန်များဖြင့် အလုပ်များနေခဲ့၏။

ကျွန်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ကျယ်ပြန့်ရေးအတွက် ကလေးသာသနာအားဖြင့် စတင်ခဲ့သည်။ ကျေးလက်တောင်ပေါ်ဒေသတွင် ဘုရားကျောင်းများ မရှိသည့်အတွက် အစိုးရများ၏ ပိတ်ပင်နောင့်ယျက်ခြင်းကို ခံရပေ။ ထိုကြောင့် ကျွန်တော်တို့သည် သင်းအုပ်ဆရာတင်းလန်၏နေအိမ်တွင်သာ စုရပ်လုပ်လျက် ဝတ်ပြုကိုကျပ်ခြင်းလုပ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်သည် ကလေးလျှော့အား သွန်သတ်ခြင်း၊ အထူးသဖြင့် တန်းနောက်နေ့၊ ဥပုဒ်စာဖြေကဏ္ဍ၌ ပါဝင်ခဲ့သည်။

မြို့တော်များတွင် ခရစ်ယာန်ဝင်များသည် ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာမအလုပ်များ လုပ်ကိုင်နိုင်သောလည်း ကျေးလက်တော်တောင်ဒေသများတွင်မူ အစိုးရများသည် အလွန်တင်းကြပ်မှုကြောင့် အခွင့်အရေးများဆုံးရှုံးခဲ့ရ၏။ တခါတရုံ ခရစ်ယာန် တစ်ဦးသည် ကျောင်းဆရာမ၊ သို့မဟုတ် အခြားအလုပ်များကိုပါ လက်ထွက်ဆုံးရှုံးရှုံးမှုခဲ့ရတတ်၏။ အထူးသဖြင့်ပါ လက်ကူးဒေသသည် အတင်းကြပ်ဆုံးသော ဒေသဖြစ်သည်။

လက်အိတ်စုပ်ထားသော တရားစီရင်ခြင်း

တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်အား ပညာရေးဌာန၊ ဥက္ကဋ္ဌ ရုံးခန်းသို့၊ အစိုးရများက ပေါ့ခဲ့၏၊ ထိုနေရာတွင် ပညာရေးဌာနမှ အရာရှိများသည် ဝတ်ရုံများကို ဝတ်ဆင်ပြီး ထိုင်နေကြ၏။ ကျွန်တော်အား မေးသောမေးခွန်နှင့် အဖြေအားလုံးကို စာအုပ်၌ ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့တတေသာသည် ကျွန်းများအား နှစ်နာရီခန့်၊ ကျွန်တော်ကို လက်ခံခဲ့သလား၊ ဘာဖြစ်လို့၊ ဘုရားကျောင်း တွေကို တက်ရောက်ခဲ့သလဲ မေးမြန်းခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော်သည် သူတို့အား ခရစ်တော်ကို ဘာဖြစ်လို့၊ ယုံကြည်ခဲ့သလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့၊ ခရစ်တော်၏ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်နေခြင်းတို့ကို ပြောခဲ့ပါသည်။

ထိုနောက် သူတို့သည် ကျွန်းများအား ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်လက်ခံပြီးနောက် ကျွန်းများအား တော်ကြော်နေရသောအရာများကို ရေးသားရန် တောင်းဆုံးခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် ထိုအချက်အလက်များကို ပြည့်စုံရေးသားနိုင်ရေးအတွက် ကျွန်းများ ရက်ချိန်းကို ပေးကာ ထွက်သွားခဲ့ကြသည်။

အတန်ကြေပြီးမှ သူတို့သည် အခန်းထဲသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်လာသောအခါ “တာဝန်အရှိဆုံး အာဏာအရှိဆုံးသောပုဂ္ဂလ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ ငါတို့မင်းကို ဒီကျောင်းမှာ ဆက်လက်သင်ကြားပို့ချသူအဖြစ် ထားခွင့်မရှိတော့ဘူး” ဟု ပြောခဲ့ကြ၏။

ပညာရေးဦးနှင့်အရာရှိတစ်ဦးကလည်း ဘာနာလူများစုထဲမှ ကျောင်းဆရာနှစ်ဦးတို့ကို အလုပ်မှ ထုတ်ပစ်ခဲ့၏။ ထိုကျောင်းဆရာနှစ်ဦးသည် ခရစ်တော်ကို ငြင်းပယ်မည့်အစား မိမိအလုပ်မှ ထုတ်ပယ်ခြင်းကို ရွှေးချယ်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်၏ ညီလေးသည် ခရစ်ယာန်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည် ကျွန်းအား သူတို့က ခင်ဗျားကို ကျောင်းဆရာကနေ ထုတ်ပစ်ခဲ့သွင် ကျွန်တော်ထံသို့ လာရောက်နေထိုင်တားသောက်၏ ပြောဆိုခဲ့ဘူးသည်။ ထိုကြောင့် ကျွန်းအား အလုပ်မှ ထုတ်ပစ်သောအခါ ၁၀ ကိုလိုမိတာကျော် ဝေးသော ညီလေးဆီကို ပြန်လာခဲ့ပြီး သူနှင့်အတူ နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဟင်းသီးဟင်းရွက်တဒ္ဒါနှင့် အာလူးကို စိုက်ပျိုးခဲ့သည်။ သို့သော်ကျွန်တော်၏စားဝတ်နေရေးအလုပ်ထက် အမှုတော်ပြတ်ဆောင်ရွက်ခြင်း အမှုကို သာ၍ ဦးစားပေးခဲ့ရသည်။ မြောက်မြားစွာသောအချိန်များတွင် ပင်ပန်း ခဲ့ရသော်လည်း ဘုရားသခင်၏ ကွယ်ကာမစခြင်းကို မြင်တွေ့ခြင်းအားဖြင့် ခွါးအား အသစ်များရကာ အမှုပြတ်တော်၌ မရပ်ပနားပါဝင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၇၅ ခုနှစ်ကတည်းကပင် ကျွန်းနေထိုင်သောရွာ ပါလိုကူးဒေသတွင် ခရစ်ယာနှင့်များအား ညွှန်းပန်းနှင့်စက်ခြင်း၊ အဆက်ပြတ်ခဲ့သလို အသင်းတော် တိုင်း ပိတ်ပြုခြင်းနှင့် သင်းအုပ်ဆရာများအား နယ်နှင့်ဒါက်ပေးခဲ့ကြ၏။ သို့သော် ထိုသို့ဖြစ်ရပ်ထဲတွင် ပိယက်နိမ်သားလေးတစ်ဦး လွှာတော်မြောက်နေခဲ့၏။

ပိယက်နိမ်သားလေး၏ ပြောဆိုချက်အရ ရဲသားများသည် သမ္မာကျမ်းအတွက် ဘာမှ ပြောဆိုကြသော်လည်း ထိုဒေသခံလူများစုံများသည် သမ္မာကျမ်းစာအုပ်ကို တွေ့လိုက်တိုင်း ကောက်ယူသိမ်းထားကြ၏။

ယုံကြည်သူတစ်ဦးများသည် သမ္မာကျမ်းစာအုပ်ကို ကျွန်းနေထိုင်ရာဒေသမှ ရရှိသလို ထိုကျမ်းစာအုပ်များကို မိမိတို့ အိမ်များ၌ ဂျက်ထားကြ၏။ အိမ်တွင်း အသင်းတော်များသို့ ပိတ်သဟာရလုပ်သည့်အခါ ပိတ်ကျမ်းစာအုပ်များနှင့်အတူ သွားလာခြင်းမပြုဘဲ နေခဲ့ကြသည်။ ကျမ်းစာအုပ်သည် တစ်သက်တာကို ရော်ကျက် စေသောကြောင့် ကျမ်းစာအုပ်များကို လိုသလောက်ရရှိနိုင်ရေးကြီးပိုးခဲ့သလို ယုံကြည်သူများထံ လက်ကမ်းနိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၈၅ ခုနှစ်ကတည်းက ကျွန်တော်တို့သည် ဟိုချင်းမေးပြီးတော်သို့ စုဖိန်ရုံး တန်ငံခွဲ ထိုပြုခြင်းသို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါ ရဲများသည် ကျွန်းတို့နှင့် အတူပါသော ကျမ်းစာအုပ်များကို သက်သေခံအထောက်အထားအဖြစ်ယူကာ ကျွန်းအစည်းဝေးကို ရပ်တံ့ခေါာ ကျမ်းစာအုပ် အားလုံးကို သိမ်းယူသွား ကြသည်။

တစ်ခြားသောအချိန်၊ ကျွန်တော်အပါအဝင် ယုံကြည်သူ အယောက် ၂၀ အတူတက္က မိတ်သဟာရဖွဲ့နေစဉ် ရဲသားများသည် ဝင်ရောက်ကာ သမ္မာကျမ်း စာအုပ်သည် ဘဇ္ဇာ ခုနှစ်တွင် ကျွန်မြှေနှစ်အပ်ချုပ်ရေးမှာအရ ပုံနှစ်ခွင့်မရ ဟု ဆိုကာ သမ္မာကျမ်းစာအုပ်နှင့် ဓမ္မသီချင်းစာအုပ်များကို သိမ်းယူခဲ့ကြသည်။ ထိုသိမ်းဆည်း သော စာအုပ်များကို ပြန်လည်ပေးခြင်း လုံးဝ မလုပ်ခဲ့ကြပေ။

အဖော်ကန် အင်ပါယာ

တင်းလမ်းအသင်းတော်တွင် တရားဝင်စွာဖြင့် ခရစ်ယာန်ဘာသာသည် အနောက်တိုင်းနိုင်ပဲ၊ အဖော်ကန်နိုင်ငံနှင့် ဥရောပနိုင်ငံများမှ ရောက်လာသည့် ဘာသာတရားဖြစ်သည်၊ သာသနပြုဆရာ၊ ဆရာမများမှတဆင့် သမ္မာကျမ်း စာအုပ်များရောက်လာသည် ဟု ပြောဆိုခဲ့သည်။

တချို့သော ဓမ္မ ဖိတ်ဆွဲများသည် ကျွန်တော်ထို့အတွက် ပြောပြန်အထိ သမ္မာ ကျမ်းစာအုပ်များကို သယ်ယူခဲ့ကြသလို့၊ ကျွန်တော်ထို့ကလည်း ပြောပြန်ရောက် သမ္မာ ကျမ်းစာများအား တောင် ပေါ်ဒေသသို့၊ သယ်ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ သို့ သော ယနေ့တိုင်း သမ္မာကျမ်း စာအုပ်ကို ပိုင်ဆိုနိုင်ခြင်း မရှိသလို လွှတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်နိုင်ခွင့် မရရှိ ခဲ့ကြပေ။

အငယ်က အကြီးကို ယော်အကြောင်းပုံဖော်သော စာအုပ်မှ ပုံပြင်များကို ရှင်းပြန်စဉ်

ကျွန်တော်ထို့သည် ဘာနာနှင့် ဂျိုရိုက် လူမျိုးစုတိသို့ ငံ့ကေလိတရားကို ဟောပြောခဲ့သည်။ ကျွန်တော်သည် အစိုးရများ၏ ညျင်းပန်နိုင်စက်ခြင်းကို အမြတ်း ခံခဲ့ရသည်။ တခါတရုံ သူရှိများ၏ နောက်ဟောင်ခံမှုများလည်း ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပါသည်။ တချို့သောရွာများတွင် ခရစ်ယာနှစ်းရေး ရာစိုင်နှင့် ထို့ခြား ရောက်ရှိသည့်အပါ ရဲများအား တိုင်ကြားခြင်းမရှိသော်လည်း ခရစ်ယာနှစ်းရေ နည်းသောအော်များသို့ ရောက်သောအပါ ရွာသူ့ သားများ၏ တိုင်းကြားခြင်းကို

ခံခဲ့ရတတ်ပါသည်။ အတူသဖြင့် နောက်တိုင်းသားများနှင့် ပါယက်နှစ်သားများကို တွေ့သည့်အခါ ရဲများအား အပြေးတိုင်ကြားကြလေ၏။

ကျွန်တော်တို့သည် ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်းမှ အပြန်လမ်းခဲလတ်များတွင် ရဲများ၏ စစ်ဆေးမေးမြန်ခြင်းနှင့် ဖော်ဆီခြင်းကို မကြာခဏတွေ့ကြခဲ့ကြသည်။ ဒေသခံသင်းအုပ်ဆေရာများနှင့် အတူပြန်လာသည့်အခါ ရဲများ၏ ကြိမ်းမောင်း မူများကိုလည်း ခံခဲ့ရပါသည်။ တခါတရုံ ကျွန်တော်တို့အား ရဲများက မင်းတို့ဟာ ကိုယ်ပြည်ကို ရောင်းစားသူတွေ၊ တိုင်းတပါးများ၏ သူလျှို့များ ဖြစ်သည်ဟူ၍လည်း ဆဲဆိုခြင်း ခံခဲ့ရပါသည်။ ရဲများသည် ကျွန်တော်၏ နောက်ကို တကောက်ကောက်လိုက်ကာ ဖော်မြန်ခြင်းနှင့်အတူ ရွာသူ့သားများကိုလည်း ကျွန်းတို့ရွာကို ဝင်ရောက်သည့်အခါ သူတို့တိုင်းကြားရန် အသိပေးခဲ့ကြသည်။

နေရာတိုင်းလိုလို ကျွန်ပိုသည် ညာအချိန်အခါ မော်တော်ဆိုင်ကယ်နှင့်ငြင်းခြေလျဉ်ဖြင့်ငြင်း ထံကေလိုတရားကို ဟောပြောခဲ့ပါသည်။ တချို့ဝေးကွာသော နေရာသို့၏ နာရီကြာ ခရီးသွားခဲ့ရသလို ၂ နာရီများကို ခြေလျဉ်ဖြင့် လျှောက်သွား ခဲ့ရပါသည်။ ထိုသို့ခရီးသွားသည့်အခါ လက်နှစ်ပါးကို လက်တပ်ကုမှ ထိုးရင်း တြော့ဗော်တော်ဖြင့် ဆိုင်ကယ်ကို ထိန်းရင်း ခရီးဆက်ခဲ့ရပါသည်။ လမ်းခရီးသည် အလွန်ကြမ်းတမ်းသဖြင့် တခါတရုံ ဆိုင်ကယ်မောက်ပြီး ဒါက်ရာ ရရှိခဲ့ပါသည်။ အထူးသဖြင့် မိုးရာသီအချိန်တွင် အလွန်ခွာကွာရောက်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်ခရီးသွားလာသည့်အခါ ကျမ်းစာအုပ်ကို ဆိုင်ကယ်အတွင်း ရှက်ရင်း သွားလာခဲ့သလို မိုးရာသီအချိန်တွင် ကျမ်းစာအုပ်ကို ပလာစတစ်ဖြင့် လုံခြုံအောင် ပတ်လျက်သွားလာသော်လည်း မိုးများလွန်သောကြာင့် တခါတရုံ မိမိတစ်ကိုယ်လုံး စိန္တာကာ ကျမ်းစာအုပ်လည်း စိုးခဲ့ရသည့် အကြိမ်မနဲ့ခဲ့ပေ။

ကျွန်တော်သည် ခရီးသွားတိုင်း အစားစာကို သယ်ယူမှုမလုပ်ခဲ့သော်လည်း ရွာသူ့၊ သားများ၏ စေတနာစိတ်နှင့် ကျွေးသောဒေသခံအစားစာများကိုသာ စားသောက်ခဲ့ရသည်။ ထိုအစားစာများသည် တခါတရုံတော့ ဝက်သား၊ ယုန်သားနှင့် ရှုံးသားများဖြစ်သလို တခါတရုံ ထမင်းနှင့်သားကိုသာ သုံးဆောင်ခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်သည် အိမ်တွင်း အသင်းတော်အားဖြင့် ထံကေလိုတရားကို ဟောပြော သလို ရွာသူရွာသားများကိုလည်း မိမိထက်အားသချွဲ ကူညီပေးခဲ့ပါသည်။ ထံကေလို ဟောပြောရာမှ ပြောင်းလဲလာသော တချို့ယုံကြည်သွားအာဖြင့် တြော့ဗော ဆွေမျိုး၊ သူ့ယောက်ချင်းများအား မိတ်သဟာရွှေ့နိုင်သလို ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ပြီးမှ ခရစ်တော် အကြာ်းကို သက်သေခံခဲ့ရပါသည်။ အချိန်များတွင် ယူ၍ ထံကေလိုတရားကို ဟောပြောနိုင်ခဲ့လေ၏။

ရွာစဉ် ငံ့ကေလိတရားကို ဟောပြောရမှ တစ်နေ့ကျွန်တော် ဖော်တော် ဆိုင်ကယ် ခရီးတဝက်၌ ပျက်ခဲ့လေ၏။ ထိုပျက်နေသော ဖော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို ပြင်ဆင်နေခြင်းကြောင့် ရွာအဝင်နောက်ကျခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုရွာတွင် ရဲများဝင်ရောက်ခဲ့ရမှ ပြန်လည်ထွက်ခွားချိန်နှင့် ကျွန်တော် ရွာအဝင်သည် ၁၀ မီနဲ့နှင့်သာ ကွာခဲ့လေ၏။ ထိုအရာများသည် ဘုရားသခင်၏ ကွယ်ကာစောင့်မှုမှုနှင့် လမ်းပြို့ဆောင်မှုဖြစ်ပေသည်။

၁၉၉၃ ခုနှစ် မေလ ၂၈ရက်တွင် မန်ကိုင်းဒေသအတွင်းရှိ ခရစ်ယာန်များ အားလုံး အတူတကွ စုရိုးလျက် ကိုးကွယ်ဝတ်ပြခြင်း အမှုများပြခဲ့ကြသည်။ မေလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် လူဦးရေ ၆၁ ဦး ခရစ်တော်ကို ပိမိကယ်တင်ရှင်၊ သခင်အဖြစ် လက်ခံခဲ့ကြသည်။ ထိုသတ်းသည် ရဲများထံရောက်သည်တြင်နက် ရဲများသည် ထိုရွာသို့ရောက်လာခဲ့၏။ ရဲများရွာသို့ရောက်ပို ကျွန်း ဘုရားထံ ဆုတောင်းခဲ့ပါသည်။ ထိုဆုတောင်းနေစဉ် ဘုရားထံမှ တိကျသောအသံနှင့် ရဲများကို ရဲ့စွာရင်ဆိုင်ခွင့် ပေးခဲ့သည်။

ကျွန်တော်သည် ရဲသားနှစ်ဦး မလာမချင်း အစည်းဝေးလုပ်ရမှ စောင့်မျော် နေခဲ့သလို ရဲများသည် ကျွန်းအား မနက်မိုးလင်းသောအခါ ဖမ်းဆီးခဲ့လေ၏။ ကျွန်းကို လက်ပြန်ကြီးထုတ်လျက် ခိုင်ရဲစခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ကျွန်းအား အကျယ် ၃ မီတာ၊ အနဲ့ ၂ မီတာ၊ အနဲ့ ၂ မီတာနှင့် အမြင့်မီတာဝက်အခန်း အိပ်စရာ ကျောတောင်း နှင့် အိမ်သာ အပေါက်တစ်ပေါက်နှင့် အလင်းရရှိရန် ပြတ်ပေါက်ကလေး တခုရှိရာ အကျဉ်းခန်းသို့ အကျဉ်းချုပ်ခဲ့ကြလေ၏။

တိရွှောန်ကဲသို့ ဖမ်းဆီးချုပ်နောင်ခြင်း

ထိုညာနေတွင် လူဦးရေ ၄၀ခန့်ရှိသော ဘာနာခရစ်ယာန်များအတူတကွ မိတ်သဟာရဖွဲ့လျက် ဘုရားသခင်ကို ဝတ်ပြနေစဉ်အယောက် ၃၀ ကျော်ရှိ ရဲများသည် ကားနှင့်တဖွဲ့ ခြေလျင်ဖြင့်တဖွဲ့ ရောက်လာကာ ထိုယ့်ကြည့်များအား ဖမ်းဆီးခဲ့ကြ၏။

၅၅ ၄၀ ခန့်ရှိ ယုံကြည်သူများသည် ရာခန်းသို့ရောက်ရှိကာ ကျွန်းကြောင်း နေထိုင်ရ ဘေးသို့အကျဉ်းလိုက်ကြ၏

ထိုအချိန်တွင် နေးသည်နှင့်သမီး ၂ ဦး ကျွန်တော်ထံသို့ အလည်ရောက် လာကြ၏။ ကိုယ်ဝန်ရင့်သော နေးသည်သည် မမွေးဖွဲ့ဖို့ ကျွန်တော်ထံသို့ လာရောက် ခွန်အားပေးလာခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် အကျဉ်းထောင်၌ ၆ ရက်ကြ နေထိုင်ခဲ့လေ၏။

သူ့မသည် အကျဉ်းစခန်းသို့ ရောက်ရှိရန် ပြင်ဆင်မှုနှင့် ပေးဆပ်မှုကို လုပ်ခဲ့ရလေ၏။ ကျွန်တော်ထံသို့ ရောက်လာသောအခါ အပြီးမျက်နှာဖြင့် ခွန်အားများ ပေးရင်း နှီးမောင်နှင့် အတူတက္ခ ဆုတောင်းခြင်းပြုနိုင်ခဲ့၏။ ထိနောက် ကျွန်တော်ထံ ခြင်ထောင်ပေးရင်း အကျဉ်းစခန်းအတွင်း မည်သည်အစားစာများ ကျွေးနောက်းကို ပေးခဲ့၏။ ကျွန်တော်အား ညွှန်ပေးနိုင်စက်မှု လုပ်မိမှာကို စိုးရိုမိတကြီးပေးခဲ့ပြန်၏။

ဤအရာများသည် ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ကျွန်တော် အနေဖြင့် ဤအရာများအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုရှိကြောင်းကို သူမထဲပြောခဲ့ပြီး၊ အိုးသည်နှင့် သမီးနှစ်ဦးအား နှုတ်ဆက်ကာ ကျွန်တော် အကျဉ်းစခန်းလေး၌ ပေါ်လျှောက်ရစ် ခဲ့လေ၏။

ကျွန်တော်သည် ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းခဲ့စဉ် ယေရမိ ၃၃။၃ “ငါကို ခေါ်လေ့ ဝါထူးမည်။ သင်မသိနိုင်သော နက်နဲ့သောအရာများကို ဝါထုတ်၍ ပြီးမည်” ကို ကျွန်တော်အား ပေးခဲ့လေ၏။ ကျွန်တော်သည် ငံဂေလိတရားကို ဟောပြာ နေစဉ် ဘုရားသခင်သည် နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် ကျွန်တော်အား စကားပြာ ခဲ့လေ၏။ “ကြည့်ရှုလေ့ ငါသည်သင့်၏ လမ်းခရီးဖြောင့်ဖြေရန် ကောင်းကင် တမ်းများကို စေလွှာတော်ထား၏။ ငါပြင်ဆင်သောအရပ်သို့လည်း သင့်အား ပို့ဆောင် တော်မှုမည်။” (ထွက် ၂၃။၂၀)။

၁၉၉၂ ခန့်စွာ ဟိုမင်းချင်း မြို့တော်မှ ခရစ်တော်၌ ညီအစိုက် တယောက် ရောက်လာကာ သင်တန်းတစ်ခုလုပ်ဆောင်ခဲ့၏။ ထိနေရာဒေသသည် ကျွန်းပိုင် ငံဂေလိဟောကြားနေသောအရပ်ဖြစ်သလို လူဦးရေအားဖြင့် ၃၀၀၀၀ ကျော်သော ယုံကြည့်သူများ နေထိုင်ရာအရပ်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း နှုတ်ကပတ်တော် ကို သင်ပေးရင်း တခါတရုံ သမ္မတကျမ်းစာအုပ်များကို ပေးဝေ့နိုင်ခဲ့၏။ ကျွန်တော် တို့သည် ထို ၃၀၀၀၀ ကျော် ယုံကြည့်သူများအတွက် ဘာနာနှင့် ဂျို့ရိုက် ဘာသာ စကားဖြင့်ရေးသားသော သမ္မတကျမ်းစာအုပ် ၁၀၀ နှင့် ပီယက်နှစ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသောကျမ်းစာအုပ် ၂၀၀ သာ ပေးဝေ့နိုင်ခဲ့လေ၏။

အသက်စွန်းရန် ဆန္ဒရှိခြင်း

ဆန်ဟင်ဒရင်းများ၏ မျက်မှားက်တော်၌

ဘုရားသခင်၏ တရားတော်နှင့်နာခံမှုနှင့် သတင်းကောင်းဝေါးသောကြောင့် ကျွန်ုပ်အား ရဲများကဖမ်းသီးချုပ်နောင်ခဲ့ကြ၏။ ၁၂ ရက်ကြပြီးနောက် ရဲများသည် ကျွန်ုပ်အား ဗျာသို့ပြန်ပို့ကာ ဗျာသူ၊ သားများရွှေမှားက်၌ တရားရုံးတော်ရှိကဲ့သို့ ရုပ်စေခဲ့ကြ၏။ ထိဖြစ်လိုအားလုံးကို ပို့ယိုများပြင့် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြ၏။ ထိအသီးနှင့် တွင် မြို့တော်အာဏာပိုင်များလည်း ရောက်ရှိလာကြသည်။ ကျွန်ုတော် ရွှေမှားက် တွင် သူတို့သည် “တိုင်းတစ်ပါးဘာသာတရားမဟုတ်၊ မိမိတို့၏ ဘိုးဘွားကိုးကွယ် လာခဲ့သော ဟို ဘာသာတရား တစ်ခုတည်းသာဖြစ်ရမည်” ဟု အော်ဟစ်ခဲ့ကြ၏။ အာဏာပိုင်များသည် ဗျာသူ၊ သားများအား ကျွန်ုပ်ကို သေကြာင်းစီရင်စေရန် ဆန္ဒတောင်းဆိုခဲ့ကြ၏။

ဗျာသူ၊ သားများသည် လက်သီး လက် မောင်းတန်းကာ ကျွန်ုပ်၏လည်ပင်းကိုဖြတ်ရန် တောင်းဆိုခဲ့ကြ၏။ ဤအရာဖြစ်စဉ်ကို ကျွန်ုပ် သင့်အား ဝင်ပါရခဲ့။

၁၉၈၇ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၃ ရက်၊ ညသန်းခေါင်ယံတွင် ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ် အား ခေါ်ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ထိအမှုအတွက် ငါကြွေးခဲ့ရ၏။ အမှုန်စင်စစ် ကျွန်ုပ်သည် ခရစ်ယာန်မိသားစုံမှ ကြီးပြင်းလာခဲ့သော်လည်း ဘုရားသခင်ကို မိမိ၏ သခင်နှင့် ကပ်တင်ပိုင်ရှင် အဖြစ် လက်ခံခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ ကျွန်ုပ်သည် ၅ နှစ်ကျော် စစ်မှုထမ်းခဲ့ပြီး ဌာက်ဖျားရောက်နှင့် ၁

To Dinh Trung

နှစ်ခွဲကျော် ဝေဒနာခဲ့ရသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဆေးကုသခံယူခဲ့သော်လည်း အလုပ် မလုပ်ခဲ့ခြေ။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်အား တို့သိလာသောအခါ ကျွန်ုပ် အသင်းတော်သို့ တက်ရောက်ကာ သင်းအပ်ဆရာတ် အနာရောဂါဌိမ်းခြင်းတရား ဟောချက်များကို ကြားနာခဲ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်သည် မိမိအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ သင်းအပ်ဆရာဟောကြားခဲ့သော သမ္မတကျမ်းစာကို ပြန်ဖတ်ခဲ့၏။ ကျွန်ုပ် စိတ်အကြောင်းမဲ့ ဖြင့် ဘုရားသခင်ထဲ အော်ဟန်ခဲ့၏။ “ကိုယ်တော်သာ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်ုပ်ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်၍ အံသဖွယ်များလုပ်နိုင်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်၏ တစ်သက်တာကို ပြောင်းလဲပေးတော်မူပါ” တစ်ညာလုံး ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်ထဲမှ အဖြော်မဟမ်း သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်၏ ဝန်ထပ်ယူခြင်း ခံစာမူမရှိမခြင်း ဆုတောင်းရန် ဆန္ဒရှိခဲ့၏။ ထိုဆန္ဒဖြင့် ကျွန်ုပ်၏အနာကို ဘုရားသခင် ပေးပောက်စေခဲ့၏။

ဘုရားသခင်သည် နှစ်ကုပတ်တော်ကို ဖတ်လိုက်တိန့် သင်ကြားလိုစိတ် ကျွန်ုပ် အပေါ် ရောက်ရှိစေခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်သည် ရုပ်တုသင်းတဲ့ ကိုးကွယ်ခြင်းကို ဖျက်ဆီးလိုပြီး မိမိအိမ်၍ နှစ်ကုပတ်တော်ကို လေ့လာသင်ကြားမှုခံယူပြီး အသစ်သောယုံကြည်ခြင်း နှင့်အတူ ဘာဝသစ်ကို စတင်လို၏။ ကျွန်ုပ်တော်တို့သည် နေပါ်စာသောက်နေခြင်း၊ လုပ်ရှားနေခြင်းများဖြင့် တစ်နှစ်ခန္ဓာကိုယ် ချပ်ပြုများမည်၊ ဤကုပ္ပါဒ် အဖြော်နှင့် အသက်ရှုင်မည် မဟုတ်ပေါ့။

ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်အကြောင်းကို စုစုပေါင်လင်မသိခဲ့သော်လည်း ကျွန်ုပ် သည် ဘုရားသခင်ကို စိတ်နှလုံးအကြောင်းမဲ့ ချစ်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဒေါ်နှင့်အတူ သတင်းကောင်းများကို ဒေသအသီးသီးသို့ သွားရောက်ဟောပြောခဲ့ကြ၏။

ကေဟို အမျိုးနှယ်စု

၁၉၉၁ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် ဒရာဘောင်အရပ်မှ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နှင့် ကျွန်ုပ်အဆက်သွယ် လုပ်ခဲ့ကြသည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အသားရောင်သည် နက်ပြီး ကေဟိုအမျိုးနှယ်စုများကိုဖြစ်သည်။

ကေဟိုအမျိုးနှယ်စု နေထိုင်ရာရွာ၏ တဖက်တွင် အလွန်လျေပသောရေတံခွန်ရှိ၏။ အိမ်များကို ပုံပုလေးဖြင့် သေသပ်စွာ ဆောက်လုပ်ပြီး အမိုးနှင့်အကာကို ထူထူဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားကြသည်။ အိမ်တွင်းတွင် အလွန်ကျယ်သောအခန်းရှိသလို အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်၍ ဝက်များကို မွေးမြှေထားကြသည်။

ကျွန်ုပ်တော်သည် ထိုဒေသသို့ ပထမဆုံးကြိမ်ရောက်ခဲ့စဉ်တွင် အလွန်အံသ ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တော်သည် ဟိုဟောင်ဒူးအမည်ရှိသောလူတ္ထီးနှင့် စတင်သိခဲ့သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မယုံကြည်သူတ္ထီးဖြစ်ခဲ့သည်။ ဟိုဟောင်ဒူးသည်တန် ကာသိုတိုင်

ပါသားစုအဖိမ်သို့၊ အလည်ပတ်လုပ်ခဲ့စဉ် ကျမ်းတာအုပ်ကို တောင်းခဲ့သည်။ အိမ်ရှင်၏ ပေးမူကြောင့် ထိုသူသည် နေစဉ် သမ္မာကျမ်းတာအုပ်ကို တာခန်းပြီးတာခန်း လေ့လာ ခဲ့လေ၏။

ကျွန်တော်သည် ခရစ်ယာနှင့်များရှိမှုရှိ စုစုမ်းဖို့ရန် ဘိစစ်းသို့ရောက်ခဲ့၏။ သို့သော် ထိုအပ်ပေးသွေ့တွင် သတင်းကောင်းရောက်ရှိလာခြင်းမရှိခဲ့ချေ။ ထိုအချိန်တွင် ဒေါက်င့် မိတ်ဆွေဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ ဒေါသည် အလွန်ဆင်းခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူကို ကျွန်တော် အတတ်နိုင်ခဲ့း အကူညီပေးခဲ့သည်။ ကျွန်တော်သည် တာခြားသော်လည်း သားများ ကို အကူညီတောင်းပြီး သူအတွက် အိမ်တစ်လုံးဆောက်လုပ်ပေးခဲ့၏။

ကျွန်တော်တို့၊ အတူတူကွဲ လုပ်နေစဉ် သတင်းကောင်းကို အချိန်ရလျှင်ရသလို ဟောပြောသွားသင်ခဲ့၏။ ထိုအခါတွင် ရွာသူသားတရှိနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ကျေးဇာမှ လူအချို့ချို့တော်ကို လက်ခံခဲ့ကြသည်။ ထိုသတင်းသည် အာဏာပိုင်ရှင် အစိုးရများကို အလွန်အုံသွေ့သဖြင့် ထိုအပ်ပြု ခရစ်ယာနှင့်များရှိလာခြင်းအတွက် မေးမြန်းစုစုမ်းကာ သတင်းကောင်းဝင်သူ၊ အဖွဲ့အစည်းကို ထူထောင်သူအား အပူတပြင်း စုစုမ်းခဲ့ကြ၏။

စပါးကျိုး နီးယူပျက်စီးခြင်း

ရွာသူ၊ သားများက ဒေါအားဖြင့် ခရစ်ယာနှင့်များဖြစ်လာသည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြသည်။ အစိုးရများသည် ဒေါအား ဖမ်းဆီးချုပ်နောင်ခဲ့ကြသည်။ ရေးဦးစွာ ဒုးကို

ရုံများက အစိုးကို Loc ၅၏ နွားကို ပစ်သတ်ပြီး ချက်စားနေပုံ

ခရစ်ယာန်တညီးအဖြစ် ချုပ်နောင်ခဲ့ပြီး သူအား ရက်စက်စွာ ညွှန်းပန်းနိုင်စက်ခဲ့ကြသည်။ သူ၏ ပိုင်ဆိုင်သော လယ်ယာများကို သိမ်းပိုက်ခဲ့သလို မွေးမြှုံးထားသော ဝက်များ၊ စက်ဘီးနှင့် ပါးကြော်စက်ကိုပါ အစိုးရဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းယူခဲ့ကြ၏။

မကြာခင် စစ်သားများ ရွာသို့ရောက်လာကာ ရဲစစ်နောက် ပို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ သူတို့သည် သူ၏ ယုံကြည်ချက်ကို ဖမ်းဆီးလိုသော်လည်း ဒုး၏ ယုံကြည်ခြင်းကို လုံးဝ မပျက်ဆီးနိုင်ခဲ့ခြင်း၊ သူ၏ ပိုင်ဆိုင်မှုဗျာကို ပျက်နိုင်ခဲ့သော်လည်း သူ၏ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် မိသားစုယုံကြည်ချက်ကို ပျက်ဆီး၍ ပျက်ခဲ့ခြင်းနှင့်ခဲ့ခြင်း။

သူနှင့် မိသားစုပိုင်ဆိုင်မှုဗျားလုံးကို ရဲများသည် သိမ်းယူခဲ့ကြသည်။

Ho Van Loc

ဤကား ညီအကိုကြီး ဒုး၏ ၂၃ ကြိမ်မြောက် ဖမ်းဆီးချုပ်နောင်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ရဲသားများသည် သူတို့၏ ယုံကြည်နေသော ဘိုးဘွားများ၏ အမွှန်စ် ဘာသာတရားကို ပြန်လည်ကိုးကွယ်ရန် တိုက်တွန်း ခဲ့ကြသည်။ ထိုပြင် ရဲများသည် ဒုး၏ ပိုင်ဆိုင်သောနွားကို သေနတ်ဖြင့် ပစ်ကာ အသားကို ဘိုးဘွားများ ကိုးကွယ်သောနတ်များကို ပူဇော်ပြီးစားသောက်ကြသလို ခရစ်ယာန်များကိုလည်း စားသောက်စေခဲ့၏။ သို့သော်

အကျဉ်းကျခံနေစဉ် ခရစ်ယာန်များသည် လုံးဝ မစားသောက်ခဲ့ကြခြင်း၊ ရဲများသည် အမဲသားကို စားသောက်ရှုမက သေပည့်သေရက်များနှင့် ပျော်မြှုံးနေကြရာမှ မစားသောက်သော ယုံကြည်သူများကို မကောင်းသောသူ ဟု သတ်မှတ်ခဲ့ကြ၏။

ညီအစ်ကိုကြီး လေ့၏ အနီးနှင့်ကလေးများသည် အလွန်ပင် ဝမ်းနည်းခဲ့ကြရသည်။ သူတို့ပိုင်ဆိုင်သည့်တောင်တည်းသောနွား၊ သူတို့ကို လုပ်ကျွေးထွန်ယက်ပေးသောနွားကိုမှ ရဲများကပစ်သတ်ကြသည်။ သို့ဖြစ်ရာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဒုက္ခန်းခဲ့ရသည်။ ကျွန်းတော်သည် သူတို့အား မကြာခဏ ကုသိုလ်လုပ်ခဲ့သော်လည်း လိုအပ်မှုအလုံးစုံကို မကူညီနိုင်ခဲ့ပါ။ သူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းသည် နိုင်မာသည့်အပြင် ဆက်လက်၍ ဆုတေသန်းဝတ်ပြုရန် ဆုတွေ့ဆုတွေ့ရပါသည်။ လေ့သည် တောင်ပေါ်၍ ငြှက်ဖျော်များကို စပါးများကိုစိုက်ပျိုးသော်လည်း နွားတစ်ကောင်ကို တော့ လိုအပ်နေလျှက်ပါ။

သုံးဆယ်လေးကြိမ်မြောက် ဖမ်းဆီးချုပ်နောင်ခြင်း

ကျွန်းတော် တာရာဘောင်ဒေသသို့ရောက်စဉ် ရွာသူ၊ သားတချို့ ထိုင်ကြခြင်း

ကြောင့် ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ တချို့သောယုံကြည်သူများလည်း သုံးလေးကြို့ပါ အဖမ်းအဆီး ခံခဲ့ကြရသည်။

ခဲ့များသည် သေနတ်ကိုယ်စီဖြင့် ကျွန်ုတ်တို့အဖွဲ့ကို ဖြိမ်းခြောက်ရင်း ခရိုင် ရဲစခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ကျွန်ုတ်အား ၁၂ ရက်ကြာ အကျဉ်းထောင်ဗြို့ အစာပက္ခားဘဲ အကျဉ်းကျေစေခဲ့သည်။

ကျွန်ုတ်အားထားသောအခန်းသည် အလွန်ကျဉ်းသလို အိမ်သာနှင့် အလွန်နှင့်သောကြောင့် အနဲ့ဆုံးများနှင့် ပြန်နှုန်းနေ၏။ အခန်းတွင်းသို့ မည်သည့် ပစ္စည်းမှ သယ်ယူခွင့် မရှိသောကြောင့် ခြင်များ၏ ကိုက်ယူမှုခံနေရသည်။ ထိုအခန်းကျဉ်း၏ လျောင်ပိတ်မှုကြောင့် ငြက်ဖျားတော်နှင့်သို့ အပူများက အဖျား ရဲခဲ့လေ၏။ သို့သော် ကျွန်ုတ်သည် ဘုရားသခင်အား ဂိုးစားမှုအပြည့်ရှိသလို ထိုဘုရားသခင်ထံသို့ ဆုတောင်းရင်း ချီးမွမ်းသီချင်းဆိုနိုင်ခဲ့၏။ ကျွန်ုတ်သည် ထိုအခန်းကျဉ်းလေး၌ ဘုရားသခင်ကို အချိန် ရှိသူ၍ ချုပ်ပါ။” ဟူသောသီချင်းသီဆိုနေစဉ် ရွှေသူသားများပေးပို့သော ထမင်းပို့လာသူ ရဲသားကြားသောအခါ အလွန်ဒေါသတွက်၍ ကျွန်ုတ်အား ကြုံအကျဉ်းခွန်း၌ ဘုရားသခင် ကို မချီးမွမ်းရ ဟု အော်ဟောက်ခဲ့သည်။

နေ့စဉ် ကျွန်ုတ်အား တွော်သော ရဲအရာရှိများ၏ ပေးခွန်းကို ဖြေခဲ့သလို၊ ဤနည်းဖြင့်လည်း ဘုရားသခင်၏ သတင်းကောင်းကို ရဲအရာရှိများထံသို့ ဝင်းနိုင်ခဲ့လေ၏။

“တရားမဝင်” ဟောပြောခြင်း

ကျွန်ုတ်အား ရိုက်ပုတ်ရင်း “ပင်းဘာကြောင့် ဒီအရပ်ကိုလာခဲ့ရသလဲ၊ မင်းကို တာရာဘောင်ဒေသမှာ လာဖို့ဘယ်သူက ပို့ခဲ့သလဲ” ဟုပေးခဲ့၏။

“ပိုမိုဆန္ဒအတိုင်းလာခဲ့သလို၊ ဘုရားသခင်က ဤရွှေသူ၊ သားများက သတင်းကောင်းဝင်းရန် စေ့လွှာတိပါတယ်” ဟု ဖြေခဲ့သည်။ “မင်းက ဒီလိုဝင့်ဖို့ ဘယ်သူရဲ့ အထောက်အထားပါသလဲ မင်းမှာရော သင်းအုပ်ဆရာလက်မှတ်ရှိ သလား” ဟု ကျွန်ုတ်အား ပြန်ပေးခဲ့ကြ၏။

“ကျွန်ုတ်သည် သင်းအုပ်ဆရာများဝါ။ ကျွန်ုတ်သမန် ခရစ်ယာန်တော်းဝါ။ ပြီးတော့ ဘုရားသခင်က သူ့ရဲ့သတင်းကောင်းနှင့် နှုတ်ကပတ်တော်ကို သွေ့နှင့်ပို့စွဲတိခဲ့သူပါ” ဟု ဖြေခဲ့၏။ “မင်းဘာယ် အသင်းတော်ကို တက်ရောက်ပါဝင်သလဲ” ဟု ကျွန်ုတ်အား ပေးခဲ့ပြန်၏။

ကျွန်ုတ်သည် အသိအမှတ်ပြုထားသော ဘီဆန်အသင်းတော်မှာ ပါဝင်

ပါတယ်”ဟု ဖြေခဲ့၏။ ၁၂ ရက်ကြာပြီးနောက် ရဲများသည် ကျွန်ုပ်အားစွာသို့ ပြန်ပိုပြီး စွာသူ့သားများရွှေများကို ကျွန်ုပ်၏ လည်ပင်းကို ဖြတ်ရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ကြ၏။

ကျွန်ုတ်သည် စွာသူ့သားများရွှေများကို ရဲ့စွာ “ဘုရားသခင်အတွက် ကျွန်ုပ်သေဖို့ရန် ဆန္ဒရှိပါတယ်” ဟု ပြောလိုက်၏။ ရဲများသည် ကျွန်ုတ်အား “မင်းသတင်းကောင်းကို ဝင်းရန် ဆန္ဒရှိသလား” ဟု ပြန်မေးကြ၏။

ပြီးနောက် သူတို့သည် ကျွန်ုပ်အား ဘီဆန်ခရိုင် ပြည်သူတရားရုံးသို့ ပို့လိုက် ကြသည်။ သူတို့သည် ကျွန်ုပ်အား ၁၀ ရက်ကျော် အကျဉ်းထောင်တွင် ထားခဲ့ကြသည်။ ကွန်မြှော်နစ်အစွဲ၊ ဖြို့တော်ရဲ့ခရိုင်ရဲ့ ဖြို့နှင့် ကျေးစွာရဲများ ကျွန်ုပ်လည်းပင်း ကို မဖြတ်ခဲ့ချေ။ သို့သော် ကွဲတစ်ကောင်နှင့် ငွေသား ၁၀၀၀၀၀၀ ပီယာက်နှစ်ဒေါင်း ကို ဒါက်ရိုက်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် ပြည်သူပြည်သားများက ဂွဲတစ်ကောင်ကို တောင်းခဲ့သည် ဟု ဆိုသည်။ အကြောင်းကား ကွဲအား ပီးရှုံးပူဇော်လျက် ခွန်အား ယူရန်ဖြစ်သည်။ ငွေသား ၁၀၀၀၀၀၀ ပီယာက်နှစ်ဒေါင်သည် ပြစ်ဒါက်ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုတ်တွင် သူတို့ ဒါက်ရိုက်သော ငွေသားလုံးလောက်မရှိသောကြောင့် ပိုပိုင်နေထိုင်ရာအသေခိုင်ရဲ့ခန်းသို့ ပို့လိုက်ကြသည်။ ထိနောက် ကျွန်ုပ်အား ဘီဟိုင်း ကျေးစွာရှုံးပြည်သူတရားရုံးတော်သို့ ပြန်ပို့ကြ၏။ ကျွန်ုတ် တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်တော့ဘဲ အနီးသည်ပါ ထိုပြည်သူတရားရုံးတော်တွင် တွေ့ခဲ့ရသည်။ အနီးသည် သည် ငိုကြီးနေမည့်အတား ပျော်ရွင်နေခဲ့သည်။ သူမသည် ပြည်သူများဘက်၌ ပဲပဲလျက်နေခဲ့၏။

ရဲများသည် ကျွန်ုတ်အား ဆဲဆိုကြပ်းမောင်း၊ ရိုက်ပုတ်ခဲ့ကြသည်။ ကျွန်ုတ် အား မင်းတရားဟောနေတာက တရားမဝင်ဘူး ဟု ရဲသားများ ပြောလိုက်၏။

ရဲများသည် ကျွန်ုတ်အား မြောက်များ စွာသောအမှုများဖြင့် စွဲချက်တင်ခဲ့ကြ သည်။ သို့သော် စွာသူ့ သားများသည် ရဲများအပေါ် ယုံကြည်မှုမရှိခဲ့ပေ။ သူတို့သည် ကျွန်ုတ်အား လူကောင်းတယောက်၊ သတင်းကောင်း ကို ဝင်းနေသူအဖြစ်သာ မြင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုကြောင့် ရဲများသည် ကျွန်ုတ်အား လွှတ်ခဲ့ကြသည်။

များစွာသော တရားဝင်အသင်းတော်

ဒီသားစွာ Dinh Trung
လွှတ်မြောက်လာမည်ကိုမျှော်ကြနေစဉ်

များသည် ရဲများနှင့် ဆက်သွယ်ရန် ကြောက်ချွဲခြက်သည်။ ဘီဆန်အသင်းတော်သည် လူဦးရေ ၃၀ ကျော်ဖြင့် ဒွဲစည်းထားသော အစိုးရအသိပြုအသင်းတော်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်အား ရဲများဖော်သီးပြန်လွှတ်ကြောင်း အသင်းတော်သိလိုက်သောအပါ ကျွန်တော်ကို အသင်းတော်၌ ဝတ်ပြုခြင်းနှင့် မပေးတော့ဘဲ မင်းဟာ ဒုက္ခကို သယ်ဆောင်လာသူ ဟု စွမ်းခွဲခြက်သည်။ ကျွန်တော်အား သီးသန့်နေစွေ့သည်။ ထိုကြောင့် ကျွန်တော်သည် ဘုရားသခင်အား တစ်ယောက်တည်း ကိုးကွယ် ဝတ်ပြုခြင်း၊ မိတ်သဟာရ ဒွဲခြင်းလုပ်ခဲ့သည်။

ဆုတောင်းလို့ အြိုးတွင် ကျွန်ပိဿံ ညီအစ်ကိုကြီးလောက်နှင့် တခြား တစ်ယောက်ကို ဘုရားရှင်ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ ညီအကိုလောက်က သာသနာခရီး တရာ်ကို သွားရန် ကျွန်တော်အား တိုက်တွန်းခဲ့သည်။ ပထမဆုံး ကျွန်တော်သည် သူအပေါ် ယုံကြည်ကိုးစားမှ မရှိခဲ့ပေ။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ နှုတ်ကပတ်တော်ကို လေ့လာဆွေးနွေးလို့ အြိုးတွင် ကျွန်တော် ထိုသာသနာကို သွားလိုစိတ်နှင့် သတင်းကောင်းဝင်လိုစိတ်ရှိကား တစ်ဖန်သာသနာခရီး စတင်ခဲ့ရပြန်သည်။

ကျွန်တော်သည် တခြားညီအစ်ကိုနှင့်အတူ ကွန်နှင့်ဒေသတွင် သာသနာနယ်မြေ ထိုးဖောက်မှုတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ရဲများ ကျွန်တော်အား ဖမ်းဆီးခဲ့ပြန်၏။ ကျွန်တော်အား ဘယ်သူနှင့် ဘုရားကျောင်းသွားသလဲ။ ဘယ်သူနှင့် မိတ်သဟာရဖွဲ့သလဲ မင်းမှာ အသင်းတော်ရှိသလား။ အစိုးရ၏ အသိမှတ်ပြုခွင့်ပြုခြင်းရှိသလား” ဟု သူတို့ မေ့ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်တို့မှာ ဘုရားသခင် ခွင့်ပြုချက်ရှိပါသည် ဟု ကျွန်တော်အား ဖြေလိုက်၏။ သူတို့သည် ကျွန်တော်တို့ အသွားအလာအနေအထိုင်ကို သေသေချာချာ လေ့လာခုံစိုးခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်၏ အနှစ်သက်ဆုံးသောကျိုးပိုဒ်မှာ “ဘုရားသခင်သည် ကျွန်တော်၏ သိုးထိန်းရှင် (ဆာလံ J ၃၃:၁)။ ဤ ကျိုးပိုဒ်သည် ကျွန်တော် အချုပ်ကျစဉ် ခွန်အား အပေးဆုံးသောအရာဖြစ်၏။

ကျွန်တော်အပေါ် ကျရောက်လာသောအခက်ခဲများသည် ဘုရားသခင် ခွင့်ပြုသောအရာဖြစ်သည်ကို ယူဆသောဖိုးသည် ပျော်စွဲစွာဖြင့် တစ်သက်တာကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော်တို့တွင် ၆ နှစ်သမီး ၃ နှစ်ချွဲယ်သမီးနှင့် ဓမ္မးဖွဲ့ဗွဲးလာအုံးမည့်ကလေးရတနာရှိသေးသည်။ ကျွန်တော်၏ ဖိုးသည် ကျွန်တော် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေသောအမှုတော်ဖြတ်ကို အဖက်ဖက်မှ ကူးညီပုံးခဲ့သည်။ တချို့သောအသင်းတော်မှ ဓမ္မည်အကိုများလည်း နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် ကျွန်တော်အား ခွန်အားပေးခြင်း၊ တိုက်တွန်းနှီးဆော်ခြင်းများပြုခဲ့ကြသည်။

(အယ်ဒီတာ၏မှတ်စွဲ ။ ။ ဤစာအုပ်ကို ထုတ်ဝေနေစဉ် ဒင်းတောင်နှင့်
ဟိုပန်လောင်သည် အကျဉ်းထောင်၌ ပေါ်ဂေါလိလုပ်ငန်းကို (၃)နှစ်ကြာ ပါဝင်ခဲ့ကြ
သည်။ ကျေးဇူးပြောပြီး သူတို့အား သင့်အနေဖြင့် အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း တိုက်တွန်း
နှီးဆော် အားပေးစေလိပါသည်။ Trai Gian Tinh, Qyang Ngai, Vienam)

အနာရောဂါ ဌိမ်းခြင်းနေရာ

ဘုရားလက်တော်ဖြင့် အနာရောဂါဌိမ်းခြင်း:

၁၉၈၆ ခုနှစ်တွင် ကျွန်ုပ်မသည် မျက်နှာပေါ်၌ အနာတရ ရရှိခဲ့သည်။ သို့သော ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်အာဖြင့် ကျွန်ုတော် သေခြမ်းဖြင့် လွတ်ပြောက် ခဲ့ပါသည်။ ဤအရာကား ဆာလံ သာဂေးသရ “ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို ကျပ်တည်းစွာ ဆုံးမ သော်လည်း သေခြမ်း၌အပိုင်တော်မယူသေး” ကဲ့သို့ဖြစ်ခဲ့၏။

ဤရောဂါကို (၆) လ ခံစားခဲ့ရသည်။ ပထာမ (၇) လတွင် လယ်ယာ လုပ်ကိုင် နိုင်သော်လည်း ခေါင်းကိုက်ခြင်းနှင့် နားရည်ဗျိုခြင်းကို ခံစားခဲ့ရသည်။ (၈) လပြောက် တွင် ကျွန်ုပ်မသည် ဆရာဝန်၏ ကုသဗ္ဗာကို ခံယူခဲ့ရာ နောက်ဆုံး၌ ခွဲစိတ်ကုသရန် ဆရာဝန်ပြောခဲ့လေ၏။ (၉) လပြောက်တွင် ကျွန်ုပ်လူပ်ရှား၍ မရနိုင်လောက်အောင် ရောဂါပြင်းလာခဲ့၏။

ရောဂါသည် တဖြည့်းဖြည့်းဆိုးဝါးလာခဲ့ရာမှ ကျွန်ုပ်၏ မျက်လုံးများ၊ နားများ ထိကူးစက်ကာ မျက်နှာတပြင်လုံး နာကျင်းမှုကို မသိနိုင်လောက် အောင် တုံကျင်လာခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်မသည် အသီးအနှံ ၏ အရည်များကိုပါ သောက်သုံးစွဲလို့မရအောင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်မသည် နာခေါင်းမှု အသက်ရှု လို့မရအောင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်၏ သွားများ လည်း ဆွေးမြွေးကာ တဖြည့်းဖြည့်း တချောင်းပြီး တချောင်း နှုတ်ပစ်ခဲ့ရသည်။ အဆက်မပြတ် ရောဂါဆိုးကြီး ခံစားလာလို ဆရာဝန်ကလည်း ခွဲစိတ်မှုကို တရာ့ပြီးတစု လုပ်ရန်ပြောဆိုနေခဲ့သည်။ ခွဲစိတ်မှုမလုပ်ပါက ခန္ဓာကိုယ်၌ ရှိသော

Chung Truong

အရှိုးအာလုံး ထိနိုက်မည်ဖြစ်သည်။ ဆရာဝန်ကလည်း ကျွန်မ၏မျက်နှာ တာပြင်လုံး ခွဲစိတ်မှုနှင့် မျက်လုံးကိုပါ ထုတ်ဖို့တောင်းဆိုလာခဲ့သည်။

သို့သော် ဖန်ရှိတဲ့တွင် သင်းအုပ်ဆရာ (ခ)ပါးရှိခဲ့သည်။ သင်းအုပ်ဆရာ တပါးက ကျွန်မ၏ မျက်လုံး ထုတ်၍ ခွဲစိတ်ရန် သဘောတူသော်လည်း ကျွန် ဂ ပါးကမူ မလိုအပ်ကြောင်း ပြောဆိုအကြောပေးခဲ့၏။ ကျွန်မ မိသာစုများသည် ကျွန်မ၏ ခွဲစိတ်မှုအတွက် ငွေကြေးမလုံးလောက်ခဲ့သလို ဆေးရှုကိုသားဖို့ ပြင်ဆင်တော့သဲ ကျွန်မ၏နောက်ဆုံး အသက်ထွက်ဖို့ကိုသာ စောင့်မျှော်နေခဲ့ကြသည်။

နောက်ဆုံးဆရာဝန်များသည် ကျွန်မမာတွက် မျော်လင့်ချက်မရှိကြောင်းနှင့် ဆေးရုံးရှုလည်း သွားစရာမလိုအပ်ကြောင်း ပြောဆိုခဲ့သည်။ ထိုပြင် ကျွန်မမျက်နှာ သည် ဖော်သီးခွဲရင် အစိတ်တိတ်အာမွှာမွှာ ဖြစ်သကဲ့သို့ဖြစ်မည့်ကြောင်း ပြောဆိုခဲ့သည်။ ကျွန်မသည် အလွန်ဆုံး မတ်လအထိသာ အသက်ရှင်နိုင်ကြောင်း ပြန်ဆိုခဲ့ပြန်၏။ ကျွန်မဆေးရုံးသို့ မသွားနိုင်ခြင်း၊ ငွေကြေးမလုံးလောက်ခြင်းအတွက် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းရမည်ဖြစ်ပေါ်တည်း။

ဤဖြစ်ရပ်အတွက် ဘုရားသခင်သည် ကျွန်မရောဂါတူ အမျိုးသမီးထံမှ သက်သေခံချက်ကို ကျွန်မထံပို့ဆောင်ပေးခဲ့လေသည်။ ကျွန်မတို့သည် သူမ၏ သက်သေခံချက်ကို ကြားနားဖို့အလိုကြာ အသင်းတော်သို့ သူမအား ခေါ်စိတ်ခဲ့ကြ ပါသည်။ ကျွန်မသည်လည်း သူငယ်ချင်းနှင့် မိသားစုအကူအညီဖြင့် သူမ၏ သက်သေခံချက်ကို ကြားနာခဲ့သလို မိမိ၏အနားတွင် သင်းအုပ်ဆရာကတော်နှင့် သူမသည် အနီးကပ်လာရောက်အားပေးခဲ့လေ၏။ ဘုရားသခင်သည် ဟေရှာယ ၅၃ နှင့် ဆာလံ ၁၀၃ အားဖြင့် သက်သေပြုခဲ့လေ၏။

သူမသည် “ခရစ်တော်၏ ဒါက်ရာဒါက်ချက်အားဖြင့် ကျွန်မတို့ အနာရောဂါ ပြိုး၏” ဟု ပြောလိုက်စဉ် ကျွန်မအပေါ် ဘုရားသခင်၏ တန်ဆုံးတော်ရောက်လာခဲ့၏။ တချိန်တည်းမှာ ကျွန်မထိုင်ရာမှ ထလိုက်၏။

သင်းအုပ်ဆရာကတော်နှင့် တဗြားသောခရစ်ယန်များသည် ကျွန်မ ရှူးသွ်ပ် နေကြောင်း ထင်ပြင်လာပြီး ကျွန်မကို အိမ်သို့ပို့ခဲ့ကြ၏။ နောက်တပတ်တိုင်အောင် ကျွန်မသည် သတိမရဘဲ အိပ်ပျော်နေခဲ့လေ၏။ ကျွန်မသည် ရက်ပေါင်းများစွာ သတိမရဘဲ နေခဲ့ရာမှ သတိရလာခဲ့၏။ ကျွန်မသတိရလာသောအခါ မိမိအပြစ် အားလုံးကို ဘုရားသခင်ရှေ့မျှောက်၍ ဝန်ချုပ်ခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်မ၏ အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်ပေးလိုက်သလို အနာရောဂါကိုလည်း ပြိုးပေးခဲ့လေ၏။

တနေ့တွင် ကျွန်မ မိသားစုနှင့်အတူ ဖန်ရှိတဲ့ အသင်းတော်မှ အသင်းသူ့ အသင်းသားများသည် ကျွန်မမာတွက် နံနက် ၆ နာရီမှ ညနေ ၅ နာရီထိ

အစာရှောင်ဆုတောင်းခြင်းပြေခဲ့ကြသည်။ ဉြုံအရာများဖြင့် ကျွန်မရောဂါကို ဘုရားသခင်သည် အနာရောဂါဌီမီးခဲ့သည်။ ကျွန်မ၏ ခင်ပွန်းကလလည်း “ဘုရားသခင်ကသာ နောက် ဖော်လုပ်ချက် ဖုန့်တော့ပေ” ဟု ပြေခဲ့သည်။

ကျွန်မအတွက် အသင်းသူသားများ အဆက်မပြတ် ဆုတောင်းပေနေရာမှ တစ်နေ့တွင် ကျွန်မ လက်ဝါးက်ပိုင်ကို မြင်ခဲ့သည်။ ထိုမှုတောင့် ကျွန်မ ခန္ဓာကိုယ် ပျော်တွင် အလင်းတန်းဖြတ်ဝင်လာပြီး ခန္ဓာကိုယ် တစ္ဆုံး အပူးတန်း ဝင်ရောက်လာ သလို ခံစားခဲ့လေသည်။ တန်းတွင် တန်းတွင် တန်းတွင် ကျွန်းမာလာခဲ့သည်။ ဟာလေလုယာ ဆာလုံး ဝဝါး၁-၄ သည် ကျွန်မအတွက် အကောင်းဆုံးသော နှုတ်ကပတ်တော်ဖြစ်လာသည်။

ဒု ဗုံးခို့သည်၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးလော့၊ ပုံးကြီးအထဲမှ နှိုသမျှတို့၊ သန်ရှင်းသောနာမတော်ကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။ ဒု ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးလော့၊ ကျေးဇူးတော် အပေါင်ကို မမေ့လျော့နှင့်။ သင်၏အပြစ် အားလုံးခုစုတို့ကို ဖြေဆွဲတျော် သင်၏အနာရောဂါရိသမျှတို့ကိုလည်း ပျောက်စေ တော်မှု၏။ သင်၏အသက်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းထဲကရွေ့ချုပ် ကျေးဇူးတော် ကရုဏ်တော်များ နှင့် သင်၏ ခေါင်းကို ပတ်ရစ်တော်မှု၏။

ကျွန်းပုံးကြီးအားလုံး သန်ရှင်းခဲ့သည်။ နှာခေါင်းဖြင့်လည်း အသက်ရှာ လို့ရေးပြီး၊ တစ်ခုတာယောက်၏ အကူအညီမပါးဘဲ ဒူးကွေလို့ရေးပြီး၊ ရုံလို့ရေးပြီး၊ ဘုရားကျောင်းသို့ အပြေးနှုတ်ပြီး၊ ကျွန်းပုံးကြီးတွင် အပြေးများနှင့်အတူ အလင်းရောင် ထွန်းလင်းခဲ့၏။

သင်းအုပ်ဆရာဝန်သည် ဘုရားသခင်၏ တန်းတော် အကြောင်းကို ဝေါ့ခဲ့ သည်။ သို့သော သူ၏တစ်သက်တာ၌ ဘုရားသခင်၏ တန်းတော်ကို မတွေ့ဘူး၊ မခံစားခဲ့ဘူး၊ သင်းအုပ်ဆရာသည် ကျွန်မ၏ အနာရောဂါ ဌီမီးမှုကို မြင်တွေ့ပြီနောက် ဖျားနာသူများအတွက် ဆုတောင်းပေးမှု၌ ပို၍အားသန်လာခဲ့သလို ပြောက်များ စွာသော ရောဂါရှင်များသည်လည်း ဘုရားသခင်၏ အံသွေ့ဖွယ် လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြင့် မိမိတို့၏ ရောဂါဌီမီးခဲ့သည်။

ဉြုံးဖြူတော်၌ အသင်းတော် (ခု)ပါးနှုနဲ့သော်လည်း ယခု (၂) ပါးသည် အနိုင်ရက ပိတ်ပင်ထားသည်။ ၂ သိန်းကျောင်းသာ အသင်းသူ၊ အသင်းသားသည် တရားဝင် ဘုရားကျောင်း၌သာ ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ သင်းအုပ်ဆရာ တန်၏ အသင်းတော်သည် သေးငယ်သောအသင်းတော်ဖြစ်သလို နေ့ကောင်းနေ့မြတ်မျိုးသောဝတ်ပြခြင်း၌ လူဦးရေ ၁၀၀၀၁န့် ဝတ်ပြခြင်းလုပ်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်မ၏ ရောဂါဌိမြင်းမခံဖိုက အသင်းတော်၌ သက်သေခဲ့သူ မဟုတ်ခဲ့ပါ သည်။ ကျွန်မသည် ပိမိခင်ပွန်းနောက်ကိုသာ သာမန်လိုက်နေသူ ခရစ်ယာန်ဖြစ် ခဲ့သည်။ သို့သော် တနေ့တွင် သင်းအုပ်ဆရာ တန်၏ ဘုရားကျောင်း၌ ကျွန်မအပေါ် ဘုရားသေင်၏ တန်စီးသက်ဆင်းမှုကို ပရိသတ်များရှုံးမြောက်၌ သက်သေခဲ့ကြသည်။

ဤအေသာတွင် ချမ်လူမျိုးစုသာနေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ဖန်ရို့မြို့တော်တွင် အသင်း တော် (၃)ပါးရှိသော်လည်း ၂ ပါးကိုတော့ အစိုးရက ပိတ်ပိုင်ထားသည်။ ကျွန်ရှိသော အသင်းတော်၏ သင်းအုပ်ဆရာသည် ဟိန္ဒဖြစ်သည်။ တစ်ညွှန်ခေါင်းတွင် ဟိန္ဒ၏ အသင်းတော်၌ ကျွန်မသက်သေခဲ့သည်။ မြောက်များစွာသော အနာရောက် ပြိုင်းမှ ခံစားခဲ့သလို လေ့လာသော သူတဲ့ချို့များလည်း ခရစ်တော်ကို လက်ခံလာခဲ့သည်။

ညှင်းပန်းနှုန်စက် ချုပ်နှောင်ခဲ့သူများထံသို့ အနာဌြိမ်းခြင်း ဝင်းမှု

ကျွန်မသည် ဆက်လက်၍ အသင်းတော် (၅)ပါးထံသို့ သက်သေခံဝင်းကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သင်းအုပ်ဆရာ တူ၏ တောင်းဆိုမှုစကြောင့် ရောဂါဝေသနာခံစား နေသော အမျိုးသမီးကို ဆုတောင်းပေါ့ရာ ဘုရားသေင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် အနာရောက် ပြိုင်းကာ ယခုအမှုတော်ဖြတ်၍ ပါဝင်နေ၏။

ကျွန်မ ပြန်ရောက်လာသည်အပါ သင်းအုပ်ဆရာ သန်သည် ရက်ပေါင်း ၂၀ ကြာ ချုပ်နှောင်းခဲ့ရသည်။ အာဏာရှင်အစိုးရများသည် အသင်းတော်ကို ချိတ်ပိတ်ခဲ့သည်။ တက်ချာမြှို့ရှိ ကျွန်မ အသင်းတော်ကိုလည်း ချိတ်ပိတ်ခဲ့ကြပြန်၏ ထိနောက် ကျွန်မကို ဖော်ဆိုချုပ်နှောင်ခဲ့ကြ၏။ ရေားများသည် ကျွန်မ နေရာတကာ သက်သေခံခြင်းကို အမေရိကန်များ၏ သူလျှို့အဖြစ် ထင်မှတ်နေကြသည်။ ကျွန်မကို ဘာကြောင့် သူတို့ ချုပ်နှောင်နေသည်ကို အမှုန်မသိခဲ့ကြပါ။

ဆရာဝန်က ကျွန်မကို သီးသန့်အခန်းမှာထားပြီး အာဟာရမရှိတဲ့ အစားကို စားနေမယ်ဆိုရင် ကျွန်မ၏ ရောဂါပြန်ထလာမည်ဟု ပြောဆိုခဲ့သည်။ ကျွန်မ၏ ပိဿားစုများ သယ်ဆောင်လာသောအစားအသောက်ကို စားခွင့်မပေးခဲ့ပါ။ အကြောင်းမှာ ထိအစားသောက်ထဲ၌ ဆေးဝါများထည့်ကာ ကျွန်မ ရောဂါပြိုင်းမှုကို စိုးရို့မြင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အမှုန်စစ်စစ် ကျွန်မ၏ ရောဂါကို ဘုရားသေင် ကသာ ပြိုင်းစေခဲ့ပါသည်။

ပြည့်တန်စာမများထံသို့

ရေားများသည် ကျွန်မအား ရက်ပေါင်း ၃၅ ရက်ကြာအောင် အကျယ် ၁

မိတ္တနှင့် အရှည် သမီတာခွဲ၌ သီးသန့် ချပ်နောင်ခဲ့ကြ၏။ ထိုအခန်းသည် အလင်းမရှိ အမှောင်ခန်းခြစ်ပြီး ခန္ဓကိုယ်လွှဲ၍မရဘဲ ထိုင်လိုက် ထလိုက်သာလုပ်ခဲ့ရ၏။ အစားသောက်ကို ဝလင်စွာ ကျေးခြင်းမရှိ။ ကျွန်မသည် အစားသောက်ထက် ဘုရားသခင်ထံ ကျေးဇူးတော် ချိုးမွမ်းပြီ ဆုတောင်းခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်း အမှုများ ကိုသာ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ကျွန်မကို သူတို့ချုပ်နောင်ထားသောအခန်းသည် ကျိုးပြောင်ရုံသာမက

ပဒေဝိပါ ထိုင်နေရင်း သတင်းကောင်းကို သူမအားဝေါးနေစဉ်

အစားကျွေးတိုင်း အပေါက်ကလေးမှသာချေပေးလျှင် စားသောက်ခဲ့ရသည်။ သူတို့ ပေးသောအခါ မယူမိပါက ထိနေ့အတွက် နောက်တာခါ ထပ်ပေးခြင်း ဖုန်းတော့ပေး။

(၁၀)ရက်ကျော်နောက်ပိုင်း ရဲတွေက ကျွန်းမာရီအကျဉ်းခန်းထဲ ပြည့်တံ့ခဲ့သော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်လာထည့် ထားကြတယ်။ ထိုအမျိုးသမီးအား တစ်ယောက်လာထည့်ထားကြခြင်းသည် ကျွန်းမာရီ ဖြိုင်းခြောက်ဖို့ဖြစ်၏။ ထို အမျိုးသမီးသည် ထောင်ကြီးမှ ပြောင်းရွှေ့လာသော အသက်(၂၈)နှစ်အချွဲ ရှိသူဖြစ်၏။ အမျိုးသမီး၏ ခြေထောက် နှစ်က်စလုံး ထိုင်တုံးဖြင့် ခတ်ထားကြ၏။ ငါးထိုင်တုံးတွင် အပေါက်ကြီး (၆)ပေါက်ရှိပြီး အစွမ်းနှစ်ဖက်ရှိ အပေါက်ထဲမှာ ထိုအမျိုးသမီး၏ ခြေထောက် ထည့်ခတ်ထားကြသည်။ ကြားမှာ အပေါက်(၄)ပေါက်ကျွန်းရှိနေ၏။ ထိုအမျိုးသမီး အနေဖြင့် ကြမ်းပြင်ပေါ်ထိုင်တဲ့အခါ သူမာရီ ခြေနှစ်ဖက်က ထိုင်တုံး၏ အစွမ်းနှစ်ဖက်၌ ထည့်ကာထားသဖြင့် တစ်မီတာခန့်သောအကျဉ်းခန်းတွင် ပြည့်သွားလေ၏။ ထိုအမျိုးသမီးသည် အခြားထောင်ရှိစဉ် စည်းကမ်းဥပဒေချိုးဖောက်ခဲ့သောကြောင့် သူမာအား သွန်သင့်ဖို့ ဤကဲ့သို့ ထိုင်တုံးခတ်ကြခြင်းဖြစ်၏။

သူမနေရာရဖို့ရန် ကျွန်းမာက အကျဉ်းခန်း၏နောက်မှာ မတ်တပ်ရပ်ရတယ်။ သူမလဲနေတဲ့အခါမှာ ကျွန်းမာက ထံတိုင်ပါတယ် အကျဉ်းခန်းလေးထဲမှာ ထိုင်တုံးက နေရာအပြည့်ယူထားသောကြောင့် ကျွန်းမာတွက် ဘယ်လိုမှ လဲလောင်းဖို့ မဖြစ်နိုင် ချေ။ ဒါကြောင့် ပင်ပန်းလာဟဲ့အခါ ထိုင်တုံးပေါ်ထိုင်လိုက်၊ ပြီးတော့ မတ်တပ်ရပ် လိုက်နှင့် လုပ်ရတယ်။ များသောအားဖြင့်တစ်နေကုန်း တစ်ညာလုံး မတ်တပ်ရပ် နေရတာက များပါတယ်။

ကျွန်းမာက ဤအမျိုးသမီးအား ငံ့ကေလီသတင်းကောင်းဝေါးပေါ့သူမှား ရဲတွေ သိသွားမှာကို ကြောက်နေခဲ့၏။ ‘ရှင်ဟောပြောနေတဲ့ငံ့ကေလီတရားကို အပြင်မှာရှိတဲ့ ရဲအဆောင်တွေကြားသွားခဲ့ရင်၊ သူတွဲတွေက ကျွန်းမာတဲ့ နှစ်ယောက်ကို တော်းအခန်းထဲ ခွဲပိုကြလိုပ်မယ်နော်’ ဆိုပြီး သူမဆိုလာပါတယ်။

သူမအနေဖြင့် ဘာပဲဖြစ် ဖော်ပါသော ကျွန်းမာက ယော် အကြောင်းဆက်ဝေါးတယ်။ သူမာအား ကျွန်းမာပြောတယ်။ ‘ရလုပ်တဲ့ ရှင်ရဲ့တစ်သက်တာကို ကြည့်လိုက်ပါအဲ့၊ ရှင့်ရဲ့ဘဝအခြေအနေက အရေးကို ဆိုးနေတယ်နော်။ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ယော်ရာရားက နှင့် ရဲ့ဘဝတစ်သက်တာကို ကယ်တင်မစနိုင်ပါတယ်’ အမျိုးသမီးက ကျွန်းမာကို ဟောကြည့်ကာ ပြောပါတယ်။ ‘ရှင်ဟာ ကျွန်းမာထက် ပိုအသက်ကြီးသလို တရားဟောပြောဖို့ အရေးရဲ့ရှင့်နေတယ်။ ဒီလိုဟောပြောလို့ ရာဇ်တိမှတစ်ခုအဖြစ် ပြစ်ဒဏ်ခံလည်းခဲ့ရမှာပါ၊ ဒါပေမဲ့ ဒါဟာတကယ်တော့ ရာဇ်တိမှ မဟုတ်ပါဘူး’။ ထို အမျိုးသမီးက ယော်ခရစ်တော်ကို သူမာရီ ကယ်တင်ပိုင်ရှင်အဖြစ် ယုံကြည်

လက်ခံခဲ့၏။ ဒါနဲ့ သူမအတွက် ဆုတောင်းပေးတော့ သူမပို့နေခဲ့တယ်။ သူမအနေဖြင့် ဤအကျဉ်းခန်းထဲက ထွက်သွားချိန်မှစပြီး၊ ပြည့်တန်ဆာ အလုပ် ဆက်မလုပ်ဖို့ဘုရားသခ်င်ထံမှ ခွန်အားအသစ်အတွက် ဆုတောင်းလေတော့၏။

ရဲတွေက ကျွန်မအားမေးမြန်းစစ်ဆေးဖို့ မနက်အတော်ကြီး (၂-၃)နာရီရှိနှင့် နှီးတတ်ကြတယ်။ ရဲ(၃)ယောက်က ကျွန်မအား မေးမြန်းဖို့တာဝန်ယူ လုပ်ဆောင်ကြ၏။ သူတို့က မေးကြတယ်။ ‘ခင်ဗျားကို အပြင်တွက်ဖို့လွှတ်တာ ဘယ်သူလဲ၊ နေရာအနှစ်သွားပြီး ဟောပြောဖို့ ဘယ်သူက ခင်ဗျားကို သင်ပေးခဲ့တာလဲ၊ အဲဒီလို သွားလာဟောပြောဖို့ ဘယ်သူက ထောက်ပံ့တာလဲ’။ ကျွန်မကို ထည့်ချုပ်ထားကြတဲ့ အကျဉ်းခန်းသည် အင်မတန်ညွစ်ပတ်ပြီး၊ မူးပိုင်ပိတ်နေပေမယ့်၊ ကျွန်မဆန္ဒပေါ်ရှိတဲ့ ဖျားနာခြင်းအားလုံးကို ယောက်နာမျှ ဆုထောင်းအပိန်ပေးခဲ့သဖြင့် ဘယ်ဖျားနာမှာ ပြန်လှည့်လာတော့ချေး၊ ကိုယ်ကိုယ်ကို အလွန်ကျန်းမာပြီး၊ အားအင်ပြည့်နေတယ်လို့ သံစားရပါတယ်။ တစ်မနက်မှာ တစ်နာရီပဲထိုးသေးတယ်၊ ရဲတွေက ကျွန်မကို အကျဉ်းခန်းထံမှ ခေါ်ထုတ်ကာ ထောင်သားများကို ညျဉ်းပန်းနိုပ်စက်၊ မေးမြန်းခြင်းလုပ်တဲ့ အခန်းတစ်ခုသို့ပေါ်သွားပြီး၊ ငှုံးအခန်းတွင် လက်ထိုင်သံကွင်းများ၊ ပစ္စတို့သေနတ်များ၊ ရိုက်ဖယ် သေနတ်များနှင့် ထူထောင်တဲ့ ခေါ်းစွမ်တစ်ခုရှိ၏။ ထိုမျှဟက အပေါက်(၈)ပေါက်ပါ ထိုးတုံးနှင့် အဗြားသောကိုရိုယာတန်ဆာအမျိုးမျိုးထားရှိကြ၏။ ရဲ (၇) ယောက်က စားပွဲတစ်ခုတွင်ထိုင်နေကြရာ ကျွန်မက မတ်တပ်ရပ်နေခဲ့ရပါတယ်။ ရဲတွေအများပိုင်းက မြောက်ပိုင်း၊ ပီယာက်နိုင်လူမျိုးများ ဖြစ်ကြ၏။ ကျွန်မအား နှေ့တိုင်း မေးမြန်းစစ်ဆေးတဲ့ ရဲက ထိုထောင်ထဲမှာ ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ကိုင်တွယ် ဖြေရှင်းဖို့ရာ တာဝန်ပေး ခံရသူဖြစ်ပြီး နယ်ပိုင်းမှ စေလွှတ် ထားသူ ဖြစ်လေသည်။ ထို့ရဲတွေကြားထဲမှာရဲ (၂) ယောက်ရှုနာမည်က KY နှင့် Thanh Hai နယ်ကလာသော ကျွန်မ မှတ်ပိုပါတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် Thuan Hai နယ်ကလာသော ရဲများဖြစ် ကြ၏။ ငှုံးတို့ထဲက ထောင်ရဲများကသာ ရဲဝတ်စုဝတ်ဆင်ကြတယ်။ ကျွန်မအူမှုကိစ္စအတွက် မေးမြန်းစစ်ဆေးသော မြှုပြန်များက ရိုးရိုးအပ်သားဝတ်နှင့်မို့ သူတို့တွေက ဘယ်ရာထူး/ရာခံရှိကြသည်ကို မသိပါ။ သူတို့တွေကိုလည်း ငံ့ကေလိတာရားကောင်းကောင်းဟောပြောမေးလိုက်တယ်။ သူတို့တွေ စာရွက်စာတ်များ ဖြောက်များစွာအပေါ် တံဆိပ်ရိုက်ထဲနေစဉ် ကျွန်မအား မေးခွန်းမေးကြခြင်းဖြစ်တယ်။

ရဲတွေက ကျွန်မအား အချက်အလက်များရေးထားသောစာရွက်စာတ်း အများကြီးမေးလာကြရ ငှုံးတို့က စာတ်းပေါ်ရှိ ကွက်လပ်များတွင် ကျွန်မ အနေဖြင့်ရေးဖြည့်ဖို့ဖြစ်ပါ၏။ သူတို့တွေပြောပါတယ်။ တကယ်လို့ ကျွန်မက နေပကောင်းဖြစ်နေသေးကြောင်း ပြောပါက သူတို့တွေ ချက်ချင်းလွှတ်ပေး

ကြောင်းဖြစ်ပြီး နေကောင်းကျိန်းမာကြောင်း ပြောပါက (၃)နှစ်ခန့် ထောင်ဒဏ် သတ်မှတ်မည်ဖြစ်ကြောင်းပင် ကျွန်ုမကပြန်ဖြေလိုက်တယ် ‘ဘုရားသခင် ကျွန်ုမကို လုံးဝ ကျိန်းမာစေပြီဆိတာ အကြောင်းမဲ့ ယုံကြည်ပါတယ်’။ ဒါနဲ့ သူတို့က ကျွန်ုမအား ထိပ်တုံးရှိရာကို လက်ညွှေးထိုးပြကာ “တကယ်လို့ ခင်ဗျားက လုံးဝမဖျားတော့ ဘူးလို့ ပြောတယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့ခြေထောက်ကို ထိတ်တုံး၏ အစွမ်းဆုံး အပေါက်(၂)ဖက်စလုံး ထည့်ခတ်မယ်။ ဆိတော့ကြေားမှာ (၆)ပေါက်တောင် မြားနေ လိမ့်မယ်။ အဲဒီထိတ်တုံးနဲ့ တစ်လတိတိ နေရရိမ့်မယ်။

ရဲတွေအား ကျွန်ုမ ပြန်တုံးပြန်လိုက်တယ်။ ‘ကျွန်ုမ မဖျားတော့တဲ့အတွက် အဲဒီစာသွေးပေါ် လက်မှတ်မထိုးနိုင်ဘူး၊ ဘုရားသခင် ကျွန်ုမကို ကျိန်းမာခြင်းပေးပြီးပြီး တကယ်လို့ ကျွန်ုမမှာ ဖျားနာသေးတယ်ဆိုရင်တော့ ထိတ်တုံး(၆) ပေါက်မှာ မဟုတ်ဘဲ(၇)ပေါက်မှာထည့်ခတ်ထားဖို့သောတူပါတယ်။

ဆရာဝန်၏ ဉာဏ်မှတ်

ရဲတွေက အခြားနည်းတစ်ခုပြန်ယုံးကြတယ်။ တစ်လနှင့်(၅)ရက်နောက်ပိုင်း ရဲဗျားက ကျွန်ုမအား ဆေးစစ်ဖို့ ဆေးရုံတစ်ခုသို့ ခေါ်သွားကြတယ်။ ဆရာဝန်ဆီခေါ် မသွားမိ တစ်ညာအလို့မှာ ရဲတွေက ကျွန်ုမအား လက်မှတ်ရေးထို့ဖို့ ဓရရှုက်တစ်ရွက် လာပေးကြတယ်။ ‘တကယ်လို့ ဆရာဝန်က ခင်ဗျားကျိန်းမာ ကြောင်းတွေ့ဖျော်ပါက ခင်ဗျားကို ငါတို့ လွှတ်ပေးမယ်။ ဒါမှာမဟုတ် ခင်ဗျားက ဖျားနာနေသေးတယ် ဆိုရင် တော့ဖြင့် ခင်ဗျားအနေနဲ့ ထောင်ကြီး Song Mao Cai နှင့် Song Luy တို့အတဲ့ တစ်ခုခုကို သွားရလိမ့်မယ်။’ ရဲတွေအထင်မှာ ကျွန်ုမဆက် ဖျားနေခဲ့ တယ်ဆိုတာ လိမ့်ညာပြောတယ်လို့ဘဲ ထင်ကြော်။ ရဲတွေအနေဖြင့် ဘုရားသခင်က ကျွန်ုမအား လုံးဝကျိန်းမာစေပြီဆိတာကို မဟုတ်မှုန့်ကြောင်း၊ ပြင်းဆို စေလိုကြ တယ်။ ကျွန်ုမအားရဲတွေဆက်ပြီး ညှင်းပန်းနှင့်စက်နေကြသလို ဆေးရုံမှာ ဆေးစစ်ဖို့ ခေါ် မလာမိ ကျွန်ုမက ဖျားနာနေခဲ့ကြောင်း ဝန်ခံဖို့ ဖြေအားပေးကြတယ်။

တကယ်လို့ ဆရာဝန်အနေဖြင့် ကျွန်ုမအား ‘နင်ဗျားနေတယ်’ ဆိုခဲ့ပါက ရဲတွေ အတင်းထိုးစေကြတဲ့ လက်မှတ် ကို ရေးထိုးပြီး သူတို့ပြောတဲ့ ထောင်တစ်ခုခုသို့သွားဖို့ ဆန္ဒအပြည့်ရှိနေပါတယ်။ ကျွန်ုမ လုံးဝ သိထားတာက ဘုရားသခင် ကျွန်ုမအား ကျိန်းမာစေခဲ့ဖြစ်လို့ ဖျားနာခြင်းဆိုတာ ကျွန်ုမမှာ မရှုတော့တဲ့အရာပင်။

နောက်တစ်မနက် ရဲတွေက ကျွန်ုမအား အလုံးပို့တော်ထားသော ကုန်တင်ကားတစ်ဦးနဲ့ ဆရာဝန်ဆီ ခေါ်သွားကြတယ်။ ရဲတွေက ကား၏ရွှေခန်းမှာ ထို့ကြရာ ကျွန်ုမကို ကား၏နောက်ခန်း အလုံးပို့တော်ထားသော လောင်ဒီမီးမှာ အခန်း၌ ထည့်ကြ

ပါတယ်။ ငုံးအခန်းသည် တံခါးပိတ်လိုက်ပါက ရဲတွေအနေဖြင့် ကျွန်မကို ဖမြစ်နိုင်တော့ချေ။

ဆေးရုံတစ်ခုသို့ ရောက်သည်နှင့် ချက်ချင်း ယူနိုင်းဝတ်ဆင်ထားတဲ့ ရဲနှစ်ယောက်က ကျွန်မကို ဆရာဝန်၏ ဆေးစစ်ခန်းထဲ အတင်းဆွဲခေါ်သွားကြတယ်။ အခု ရဲတွေခေါ်ပြစ်ဆေးစေတဲ့ဆရာဝန်သည် အရင်တုံးက တစ်ခါပြွားတဲ့ ဆရာဝန် ပင်ဖြစ်နေပါတယ်။ ဤဆရာဝန်သည် ထောင်လူနာများအား စစ်ဆေးစို့ရန် ခန့်အပ်သောသူ ဖြစ်၏။ ထိုဆရာဝန်သည် ကာသိလိပ်ခရစ်ယာန်တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသော်လည်း ရဲတွေရဲ့ ဖိအားပေးမှုအောက်မှာ ပြားပြားဝပ်နေရသူလည်း ဖြစ်နေတယ်။

ဆရာဝန်အနေဖြင့် ကျွန်မဘယ်သူလဲဆိုတာ သိလိုက်ရတဲ့အခါမှာ အံ့ဩသွားလေ၏။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဆရာဝန်က ကျွန်မဟာ လျှန်ခဲ့တဲ့(၃)လ လောက်မှာ သေသွားပြီလို့ ထင်နေသောကြောင့်ပင်။ ကျွန်မက ဆရာဝန်အား ကျွန်မတို့ ပိယက်နှစ်မှာ ပြောတတ်ကြတဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ဝင့်ပြောဆို တယ်။ ‘ဆရာဝန်ကောင်းဆိုတာ ပိုင်ကောင်းတစ်ယောက်လိပါ။ ဒါကြောင့် ဆရာအနေဖြင့် ကျွန်မရဲကျွန်မဟေးအတွက် စစ်ဆေးတဲ့အခါ အဖြော်နှင့် ကျွန်မအားပြောပြုလေး၊ ဘုရားသောင်က ဆရာ့ကို အထူးကောင်းချိုးပေးပါလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ ဆရာ အနေဖြင့် ကျွန်မကို အဖြော်နှင့်ပြောမပြခဲ့ပါက ဆရာနဲ့ထိုက်တန်တဲ့ အကျိုး ဘုရားသောင်ပေးဆပ်ပါလိမ့်မယ်နော်’။

ရဲတစ်ယောက်က သူ့လက်နဲ့စားပွဲကို နိုက်ပြီး အော်ပြောလိုက်တယ် ‘တိတ်စမ်းလုံးဝစကားမပြောနဲ့’ ပြီးတော့ ထိုရဲက ကျွန်မကို ကုလားထိုင်အောက်သို့ ထွန်းထည့်လိုက်တော့တယ်။

ကျွန်မနှစ်ရက်နှင့် နှစ်ညွှန်တိုင် ထမင်းမစားမအိပ်ဘဲနေခဲ့ပါတယ်။ အိမ်က မိသားစုအကြောင်းမတွေးဘဲ ဘုရားသောင်နဲ့သာ မိတ်သဟာယဖွဲ့နေခဲ့တယ်။ ဘုရားသောင်အား ကျွန်မပြောတယ်။ ‘ကိုယ်တော်ဘုရား၊ ခွန်အားရှိဖို့ ကျွန်မကို အားဖြည့်ပေးတော်မှုပါ။ ကိုယ်တော်ဘုရား၊ ကျွန်မ အမြဲးဆာနေတယ်။ အသက် ပြင်းပြင်းရှုံးနိုင်ပို့ရန် ခွန်အားပေးပါဘုရား’ ဤကုသိုလ် ဆွဲတောင်းတော့ ဘုရားသောင်သည် ကျွန်မအား ထူးခြားသောခွန်အားသုတေသနပေးလာပါတယ်။ ရင်ဆိုင်ကြေးတွေခဲ့သော အဖြစ်အပျက်အားလုံးဟာ မနေ့ကလိုပဲ ကျွန်မ ခံစားနေမိပါတယ်။

ဆရာဝန်က ကျွန်မရဲ့ နာခေါင်း၊ မျက်လုံး၊ နားနှင့် ပါးစပ်တို့ကို စစ်ဆေးဝန်ချိန် ရဲတစ်ယောက်က အနီးက်ပို့က်ကြည့်နေခဲ့တယ်။ ဆရာဝန်က ကျွန်မကို အသက် ပြင်းပြင်းရှုံးနိုင်းတယ်။ ဆရာဝန်အနေဖြင့် ကျွန်မရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းအားလုံးကို

ခါတိမီးနဲ့ စစ်ဆေးကြည့်ရှုပေမယ့် ဘာရောဂါရိုးမျှ ရှာမတွေချေ။ ကျွန်ုပကို ဘုရားသခင်က လုံးဝ ပကတိ ကျွန်ုးမာစေခြိုးသားပါ။

ဒါကြောင့် ဆရာဝန်ကလည်း ပြောလိုက်တယ်။ ‘ဘုရားသခင်က နှင့်ကို အမှန်တကယ်ပဲ ကယ်တင်မစဲခဲ့ပါပြီ’ ဆရာဝန်ပြောလိုက်တဲ့စကားကို ရဲတွေလဲ ကြားကြော်။

ကျွန်ုပကဲ့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ ‘ဟုတ်တယ် ကျွန်ုပရဲ့ ဘုရားသခင် ကယ်တင်မစဲခဲ့ပါပြီ။’ သူ ကျွန်ုပကို လုံးဝ ကျွန်ုးမာစေခဲ့ပြီးပါပြီ’

ဆရာဝန်သည် ရဲတွေဆီလျှည်းကာ သူတို့နားလည်နိုင်အောင်ဆိုပြီး ဘုရားသခင် ဆိုတဲ့စကားလုံး၏ အသုံးအန္တန်းကို နဲ့လေးပြောင်းကာ လောကဗာလ ဘုရား ကိုးကွယ်တဲ့လူတွေ လက်ခံနိုင်သော စကားသုံးလျက် ရှင်းပြလေ၏။ ဆရာဝန် အနေဖြင့် ဘုရားသခင်ကို Troi (အိပ်ဗိုလ်မှာ ဘုရားငယ်) ဆိုတဲ့ အခေါ်လောက်မျှ သုံးလိုက်၏။ Troi ဆိုတာက ကြီးမားသောတန်ဖိုးရှင်ဟု အိပ်ဗိုလ်ရှိ၏။ ဆရာဝန်က ရဲတွေအား ပြောလိုက်သည်မှာ ‘သူမကို အမြင့်ဆုံးသော တန်ဖိုးရှင်က ကယ်တင်မစဲခဲ့ပြီး’

ဒါနဲ့ ရဲနှစ်ယောက်က ကျွန်ုပကို အပြင်သို့ အတင်းတွန်းထဲတိပြီး ဆရာဝန်ရဲ့ စားပွဲမှာ ဆရာဝန်နဲ့ စကားပြောကြတော့ တယ်။ စစ်ဆေးခန်းမှာ သူတို့တွေစကားပြောနေကြသည်ကို မှန်ပြုတင်းပေါက်ကနေ ကျွန်ုပ် မြင်နေရပါတယ်။ ရဲတွေက ဆရာဝန်ထံ ကျွန်ုပက ဖူးနာနေသေးကြောင်း၊ ဆေးလက်မှတ်ရေးကာ သူတို့အားပေးဖို့ တောင်းဆိုနေကြ၏။ ထိုတောင်းဆိုမှုအတွက် ဆရာဝန်က ခေါင်းခါလျက် မြင်းဆိုနေလေ၏။ နောက်ဆုံးမှာ ဆရာဝန် မတ်တပ်ရပ်လာတော့ ရဲတွေက စိတ်ဆိုး ဒေါသဖြစ်လာကြ၏။ ရဲတွေက စာချက်ကိုသာ ကောက်ယူပြီး အပြင်ကိုတွက်သွားကြတော့တယ်။ ဆရာဝန်လည်း အပြင်ကို တွက်လာ၏။ ကျွန်ုပနား ဖြတ်လျောက်သွားစဉ် ဆရာဝန်က ‘ဆရာရဲ့ ဉာဏ်ပွဲစိတ်က လိမ်ညာပြောဖို့ လုံးဝစွဲ့မပြုခဲ့ဘူး’ ဆိုပြီး ပြောသွားပါတယ်။

ရဲတွေက ကျွန်ုပအား ထောင်ထဲသိပ်ပြန်ခေါ်သွားတဲ့အခါ တကယ်လို့ ဆရာဝန်ရဲ့ စစ်ချက်အရ ကျွန်ုပ နေကောင်းကျွန်ုပ်မာတယ်ဆိုရင် ထောင်ကနေ လွှတ်ပေးမယ်ဆိုပြီး

ကတိပြခဲ့ကြတဲ့အတိုင်း သူတို့မလုပ်ကြပေ။ ဘုရားသင်က ကျွန်မအား လုံးဝ ကျွန်မာစေခဲ့ကြောင်း၊ အမှန်တရားကို သူတို့အနေနဲ့ လက်မဆိုင်ကြချေ။ သူတို့တွေက ကျွန်မပဲအခန်း ကျဉ်းထဲမှ ခေါ်ထဲတို့ပြီး အခန်းတစ်ခုသို့ ခေါ်သွားကြရာ ငါးအခန်းရှိ စားပွဲပေါ်တွင် ဆရာဝန်တွေ့ရှိတဲ့ ဆေးမှတ်တမ်းကို ကျွန်မနဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ထားကြတယ်။ ပြီးတော့ ‘ဒီမှာကြည့် ဆရာဝန်ရဲ့ စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်အရ ငင်ဗျားက ဖျားနာနေတုန်းဘဲ။ ငင်ဗျားက အမေရိကန်တွေရှေ့ မျက်နှာသာရရှိ လုပ်နေတာပါ။ တကယ်တော့ ငင်ဗျား မကျွန်းမာသေးပါဘူး။’

ဒါနဲ့ ကျွန်မ ပြန်တုန်ပြန်လိုက်တယ်။ ‘အဲဒီတရာ်က ကျွန်မအနားကပ်ပြီး ထောင်ပြ ပါပြီး’လို့ ပြောဖော်ယူ သူတို့တွေ့ မပြကြပါ။ နောက်ပိုင်း ကျွန်မကို ထောင်ကြီးတစ်ခုသို့ ပို့လိုက်ကြပြန်တယ်။

ငါးထောင်ကြီးသို့ရောက်တဲ့အပါ ကျွန်မအား ထောင်သားအယောက်(၄၀)ရှိတဲ့ အကျဉ်းတွင် ထည့်ကြပါ တယ်။ အဲဒီအခန်းက ကျယ်ကျယ်ပြန်ပြန်ရှိနေသဖြင့် ကျွန်မအတွက် သက်တောင်သက်သာရှိလုပ်တယ်။ ကျွန်မတို့ ထောင်သား အမျိုးသမီးများသည် နှော်ခိုင်းခွင့်သို့ အလုပ်ဆင်းပြီး ညာတွင် အကျဉ်းခန်းထဲ ပြန်လာအိပ်ကြပါ တယ်။ အိပ်ဖို့အတွက်နေရာဝင်ဆန်းနိုင်အောင် ကျွန်မတို့အားလုံး ကြပ်ပြင်ပေါ်မှာ ဘေးတိုက် အိပ်ကြုံရတယ်။ အကျဉ်းခန်းဖော် အချိုးသမီးများက ကျွန်မအား ဘယ်လောက်ကြီးမားတဲ့ နိုင်ငံရေး၊ ရာဇ်တွဲမှု ကျူးလွှန်စိလို့ ဤနေရာသို့ ရောက်လာရကြောင်း မေးကြတယ်။ ငံ့ကေလိတရားဟောပြောခြင်းကြောင့်သာလျှင် ဤနေရာသို့ ရောက်လာရကြောင်း သူတို့အား ပြောပြတယ်။

ကျွန်မတို့ ပို့ယောက်နမ်များသည် ဖျားနာတဲ့အပါ ကိုယ်ပေါ်ရှိ အပြေားတွင် ဆီလူးကာ အာပြေားရှိ ချွေးထွက်သည့် မွေးညွှဲးပေါက်ငယ်များ၊ ရှင်းအောင် စွန်းနဲ့ ခြစ် (မက္ကလောင်ခြစ်ခြင်း)ကြပါတယ်။ အကျဉ်းသားဖော် မြောက်များစွာကို စိတ်ချမ်းသာဖို့သက်သက်အတွက် ကျွန်မ မက္ကလောင်ခြစ်ပေးခဲ့တယ်။ ထိမျှမက ရဲများနေမကောင်းဖြစ်သည့်အပါ သူတို့ကိုလည်း ခြစ်ပေးပါတယ်။

သီးသန်အကျဉ်းခန်းများမှ လူတွေ့လည်း ဖျားနာကြလေ၏။ ဤကဲ့သို့ ဖျားနာလို့ လူနာများကို ဆေးရုံကို ခေါ်သွားတဲ့အပါ ရဲတွေ့က လူနာထောင်သားတွေ ထွက်ပြီး ပုံစံရောင်ခြင်းနဲ့ သူတို့ကို ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ရန်ပြုလာမည်ကို စိုးဝိုးကြ၏။ ဒါကြောင့် အကျဉ်းသားလူနာများစွာကို ကျွန်မရဲ့ ရုံးခန်းတဲ့သို့ မက္ကလောင်ခြစ်ပေးဖို့ ခေါ်လာတတ်ကြသဖြင့် ကျွန်မတို့အကျဉ်းခန်းက ဆေးခန်းတစ်ခုလိုပင်ဖြစ်လာတော့၏။ ထိုလူနာများအတွက် ကျွန်မအနေဖြင့် ဆဲတော်းပေး၊ ငံ့ကေလိ ငွေ့ပေးခဲ့တယ်။ မြောက်များစွာက ယောက် ယုံကြည်လက်ခဲ့ကြ၏။

ရဲအာဏာရှိများက ကျွန်မအား ‘ဂိတ်ဆုံးပြဿနာလုပ်သူ’ဟုပင် ခေါ်ကြ၏။ ဆိုလိုသည်မှာ ‘အဆိုးဆုံး’ရာအထူးမှုပြုသူဟူ၍ဖြစ်၏။ ပဲများက ကျွန်မအား ဆက်ပြီး ပေးပြန်းကြတယ်။ ‘ခင်များကို ဘယ်သူပို့တာလဲ၊ ဘယ်အဖွဲ့အစည်းက ခင်များကို လွှတ်တာလဲ’

မေးခွန်းတိုင်းကို ပြန်ဖြေပေးတယ်။ ‘ယော် ပို့တာပါ။ တကယ်လို ရှင်တို့ သတ္တိ ရှုရင်တော့ သခင်ပေါ်ရှုကို ဖော်ကြပါလား။’

ရဲတွေအနေဖြင့် ကျွန်မအား အရင်က သူတို့ပြောခဲ့ဖူးတဲ့ အခြားထောင်များသို့ ပြောင်းရွှေ့စေလိုကြ၏။ ကျွန်မနဲ့အတူရှိ ခဲ့ကြတဲ့ ထောင်သားအခန်းဒေါ် ခင်များများမှာ လူမှုရေး၊ လူသတ်မှု စီးပွားရေး၊ ပြည်တန်ဆာလုပ်ခြင်းစသည် အမျိုးမျိုးသော ရာဇ်ဝါးကျိုးလွန်သူများဖြစ်ကြရာ ထိုသူတို့သည် အခြားထောင်များသို့ ပြောင်းရွှေ့ဖို့အတွက် စောင့် နှေ့နေသူများဖြစ်ကြ၏။ ရဲတွေအနေနဲ့ ပြည်တန်ဆာမှူးကျိုးလွန်သူများအား Song Mao ထောင်သို့သော်ငါး၊ စီးပွားရေးရာဇ်ဝါးသော်ငါး၊ အသီးသီး ပို့လွှတ်ကြ၏။ ရဲတွေအနေဖြင့် နောက်ဆုံး ကျွန်မအား Song Mao ထောင်သို့သော်ငါး၊ အသီးသီး ပို့လွှတ်ကြလေ၏။ သို့သော ပထမဗျားဆုံး ကျွန်မရဲ့ လက်ခွွာရှင် ပါတ်ပုံကို ယူကြတယ်။ ကျွန်မရဲ့ ထောင်သားနံပါတ်စဉ်မှာ (၁၀၁၃) ဖြစ်ပါတယ်။

ပြောင်းရွှေ့မယ့်နေ့ကိုအတွက် ကျွန်မ စောင့်နေ့တယ်။ ကျွန်မရဲ့ အကျဉ်းခန်း ဖော် ခရစ်ယာန်များစွာကလည်း ကျွန်မလိုဘဲ စောင့်နေကြ၏။ အကျဉ်းခန်း၏ နံရုံမှာ ကျွန်မရဲ့ ဆံညျဉ်ကိုယ်ပြီး လက်ဝါးက်ပိုင်ပုံကို ရေးဆွဲခဲ့တယ်။ အဲဒါပုံ ရေးဆွဲခဲ့တဲ့ ရောက်သည် ငင်းလ၏ ပထမဆုံးအပတ်ရဲ့ တန်ခိုက်နေ့ကြဖြစ်ပါတယ်။ အသင်းတော်မှာ ကျွန်မတို့က ပုံမှန်ပွဲတော်လုပ်လေ့ရှိကြတယ်။ ကျွန်မတို့အနေဖြင့် ပေါင်မှန်မရှိကြ။ ရောက်သည်များသာရှိကြတယ်။ ကျွန်မက ကြမ်းပြင်ပေါ် ဒုးထောက်လျက် ထောင်သား အခန်းဒေါ်များအား ခွန်အားပေးတယ်။ အခ ချိစဲ့တဲ့ညီအမတို့ ဒီဟာက ပွဲတော် မဂ်လာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရောက် အတူတကွသောက်သုံးကြဖို့။

သုံးရက်မြောက်သောနဲ့ – လွှတ်မြောက်ခဲ့ရ

ငါးညာ တစ်ညွှန်လုံးမအိပ်ဘဲ ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်လွန် စော့တယ်။ ‘ကိုယ်တော်ဘုရား၏ အလိုတော်အတိုင်းသာဖြစ်ပါစော့။ မနက်ဖြန် ဒီထောင်ထဲကနေ လွှတ်မြောက်ဖို့ ကိုယ်တော်အလိုရှိပါက နိမိတ်လက္ခဏာနဲ့ ကျွန်မကို လွှတ်မြောက်စေပါဘုရား။ ဒီထောင်ထဲမှာ တကယ်လို (၃)နှစ်တိုင်တိုင် ဆက်နေ မယ်ဆိုပါက ကိုယ်တော်ဘုရား၊ ကျွန်မမှာ ခံနိုင်ဖို့ နှစ်ကပတ်တော် လုံလောက်မှု

မရှိတော့သဖြင့် အားနည်းနေလိမ့်မယ်။ ဒီညာမှာဘဲ ကိုယ်တော်က ကျွန်မကို
လွတ်မြောက်ပေါ်က ကျွန်မရဲ့တစ်သက်တာလုံး ငံ့ဂေါလိတရားဟောဖို့ လုံးဝ
ဆက်ကပ် အသက်ရှင်ပါမယ်။ ဤကဲ့သို့ ကျွန်မ ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားသခင်ထံ
ကျွန်မအား သက်သေနိမ့်ပါတစ်ခုပြန့် ဆုတောင်းတယ် အဲဒါက (၃)ရက်မြောက်
တဲ့နေ့ ကျွန်မကိစ္စအတွက်ဆောင်ရွက်ပေးမယ့် ရဲအရာရှိတစ်ယောက် ကျွန်မထံ
ရောက်လာပြီး ငှုံးနောက်(၂)ရက်ဆိုရင် ကျွန်မကို လွတ်မြောက်စေဖို့ပင်။
ကျွန်မတောင်းတဲ့ နိမ့်ပါတ်လက္ခဏာအတိုင်း ဘုရားသခင်က တိကျွဲ့ဖော်ပြပါတယ်။

၁၅၈တစာတစ်ဦးများအပေါ်လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း

(၃)ရက်မြောက်သောနေ့မှာ Veoin Kiem Xoat (ဥပဒေတဗ္ဗသိုလ်)မှ
လူတွေဖြို့ထဲကနေလာပြီး ကျွန်မတို့ရဲ့ အမူအတွက် စစ်ဆေးကြပါတယ်။
ဤအရာရှိသည် အလွန်ထူးဆန်းနေပါတယ်။ တကယ်တော့တခါစစ်ဆေးပြီး
အမူကိစ္စများကို ပြန်လည်စစ်ဆေးဖို့ထုံးစိုက် မရှိကြခဲ့။ ကျွန်မက အခြားထောင်
စိုက်ခဲ့သူ့ဖို့ကို ဖြစ်နေပါပြီ။ အရာရှိတစ်ယောက်သည် သူလက်ထဲမှာ
ဖိုင်တွဲတွေအားကြီးကို ပွဲပိုက်ထားကာ ရဲလုံခြုံရေးများထံ တည့်တည့် သွားလိုက်
သည်။ ထိုလုံခြုံရေးများသည် သူနေမကောင်းဖြစ်ဖို့နှင့်တွင် ကျွန်မရဲ့ကျွန်မရဲ့
ကျွန်မတို့ ငံ့ဂေါလိတရားကဲ့ကို ဖြစ်နေပါတယ်။

ထိုလူနှစ်ယောက်သည် ကျွန်မတို့ပြောင်းရွှေ့မယ့် အကျဉ်းချိန်ထဲ လာကြတယ်။
သူတို့နှစ်ယောက် တံ့ခါးဖွင့် လိုက်တော့ အထဲမှ ကျွန်မတို့အကျဉ်းသားများအားလုံး
ကြောက်လန့်လျက် မတ်တပ်ရပ်ကြတယ်။ အရာရှိတစ်ယောက်က ကျွန်မရဲ့နှာမည်
ခေါ်လိုက်တယ်။ 'Lady Truong ထွက်ခဲ့ပါ။' ခင်များက အယူသီးတဲ့အလုပ်တွေ
လုပ်ပြီး ပြသသာတွေ ဖန်တီးသူဟုတ်တယ်မဟုတ်ဘူးလား'

အဲဒီအချိန် လုံခြုံရေးအရာရှိက ကျွန်မရဲ့ကိုယ်စား ဖြေကြားလိုက်တယ်။
'ဟင်အင်း၊ အဲဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး။ သူမက လူတွေရဲ့ အယူသီးမှုဆိုင်ရာ နတ်တို့
စုန်းတို့နဲ့ဆိုင်သောအရာတွေကို ဖယ်ရှားပေးတဲ့သူပါ။ သူမဟာ ခရစ်ယာန်
တစ်ယောက်ပါ။' ဒါနဲ့ အရာရှိကြီးက ထပ်ပေးပြန်တယ်။ 'ခင်များရဲ့ ပြစ်မှုက ဘာလဲ'
'ကျွန်မမှာ ဘာပြစ်မှုမှ မရှိပါဘူး'လို့ ကျွန်မ ပြန်ဖော်တယ်။

ထိုအရာရှိက ဆက်ပေးတယ်။ 'ခင်များ ဘာလုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ပြောပြပါပြီး'
'ကျွန်မက အပြစ်သားတစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်မ များနာခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ဘုရားသခင်
ကျွန်မကို လုံးဝ ကျွန်းဟစေခဲ့တယ်။ ယောရှာခဲ့တော်က ကျွန်မရဲ့ အပြစ်များနှင့်
အနာရောဂါများ ဆေးကြာသန့်စင်ပေးဖို့ သူအသွေးကို အသုံးပြုခဲ့ပါတယ်။'

အဲဒီလိုဖြစ်ခဲ့လို ကျွန်မ အနေနဲ့ အနာရောဂါဌိုံးခြင်းအကြောင်း၊ ယေရှုဘုရားက ကျွန်မကို ဘယ်လိုကယ်တင်ပြီး ဘယ်လိုကျွန်းဟာစေခဲ့ကြောင်း ဟောပြောနေတာပေါ့။ အဲဒီတွေကြောင့်ပဲ ကျွန်မက ယေရှုဘုရားကို ယုံကြည်ကိုးစားနေတာလော့။

ထိုအရာရှိက ကျွန်မအား အကျဉ်းခန်းထဲ ပြန်သွားဖို့ အမိန့်ပေးတယ်။ အနေးထဲဝင်တာနဲ့ အကျဉ်းခန်းတဲ့ ခါးကို ပြန်ခတ်လိုက်ကြ၏။ နောက်(၂)ရက် ရောက်တော့ (ဘုရားသောင်ထဲ ကျွန်မတောင်းခဲ့တဲ့ နိမိတ်သက်သောအာ) ရဲ့ခန်းများ၏ ရုံးကနေ ကျွန်မကို ပြန်လာခေါ်ကြတယ်။ ဒီတခါမှာတော့ ရဲများကြီးက ကျွန်မနဲ့ ယဉ်ကျေးဇာပဲ ဆက်ဆံပါတယ်။ ကျွန်မအား ရို့သေသေစကားသုံးကာ ‘အန်တိ-ထိုင်ပါး’ ဆိုပြီး ပြောပါတယ်။ တကယ်လဲ ကျွန်မက ထိုအရာရှိထက် အများကြီး အသက်ကြီးတာပါ။ အရာရှိကပြောတယ်။ ‘မှန်တယ်၊ အန်တိရဲ့ ဘုရားသောင်က အန်တိကို ကျွန်းမာစေခဲ့ပါပြီ။ ဒါပေမယ့် အခု အန်တိအနေနဲ့ အန်တိကို ဘုရားသောင်က ကျွန်းမာခြင်းပေးခဲ့ကြောင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောတော့ဘူးလို့ ကျွန်တော့အား ကတိဝန်းမယ်ဆိုရင် အန်တိကို ကျွန်တော် လွှတ်ပေးမယ်’

ကျွန်မ ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။ ‘ဟင့်အင်း၊ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ တကယ်လို့ ဘုရားသောင်က သွားပါဆိုရင် ကျွန်မသွားရမှာ ဖြစ်သလို၊ ထိုင်ပါဆိုရင် ထိုင်ရမှာပဲ’ အခန်းထဲရှိ ရဲတွေက နောက်ဆုံး ကျွန်မကို ငံ့ဂေလိမဟောဖို့ သဘောတူကြောင်း ဝန်ခံစာတိ လေးရေးဖို့ တောင်းဆိုလာကြပြန်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်မက သဘောမတူကြောင်း၊ လက်မှတ်လဲ မထိုနိုင်ကြောင်း ရဲရှင့်စွာပြန်ပြောလိုက်တယ်။ သူ့တို့အနေဖြင့် ဘယ်လို့ လုပ်လို့မရဖြစ်လာတဲ့အခါ ကျွန်မအတွက် ထောင်ထဲကနေ ‘ထွက်စာ’ တစ်စောင် ရေးကြရာ ငှါးစာထည့် ဖော်ပြန်သည်မှာ ကျွန်မက အယူသီးမှုနှင့် ဝါဒပြန်ချိမ် ပြုသွားဖြစ်ကြောင်းပင်။ ငှါးစာရွှေကို စားပွဲခံပေါ်တင်ထားကြရာ ရဲအောင့်(၃) ယောက်အား ဖယ်ပြီး ဘောလ်ပ်တစ်ချောင်းယူကာ ထိုစွာရွှေကိုပေါ်မှာ ဘုရားသောင်၏ တန်ဖိုးတော်အားဖြင့် ကျွန်းမာခြင်းဟူသော စာကြောင်း ရေးချုပ်လိုက်တယ်။

ရဲအရာရှိက ရယ်မောဟားတို့ကို ပြောလိုက်တယ်။ ‘အခု ခင်ဗျား အီမံပြန် တော့မယ်၊ ဒါပေမယ့် တိုကိုနိုက်နေတုန်းပါလား’။

သို့သော်လည်း ကျွန်မ ထွက်မသွားသေးဘဲ ထောင်အခန်းတစ်ခုပြီးတစ်ခု သွားကာ ဘုရားသောင်ရဲ့ တန်ဖိုးတော် ကျွန်းမာခြင်းအကြောင်း လိုက်လဲဝေါ်တယ်။ ရဲတွေကိုလည်း ဝေါ်နိုင်ပို့ ရဲတို့ရဲ့နှင့်အနေးထဲကိုလည်း သွားတယ်။ ရဲတစ်ယောက်ချုင်းဆီ သွားတွေပြီး ‘ရဲတာဝန်ရှိများအနေနဲ့ ကျွန်မကို ဘာဒဏ်တပ်ခြင်းမှုမရှိဘဲ ထောင်ထွက်စာ ရေးပေးတာက ကျွန်မအနေဖြင့် ဘာရာစာတ်မှုများ မကျေးလွှန်ခဲ့သလို ဘုရားသောင်ထဲ ကျွန်မဆက်ကပ်အပ်နဲ့ခဲ့အတိုင်း ကျွန်မကို ကျွန်းမာစေခဲ့တာပါ။

ရှင်တိုက အခု ရာထူးအရ အာဏာတွေရှိနေကြပေမယ့် တစ်နှဲ ပင်စင်ယူကာ နားတဲ့အခါမှာတော့ အဲဒီရာထူးတို့ အာဏာတို့ဆိတာ ပျောက်သွားမှပါ။ ရှင်တို့လဲ ကောင်းက်နိုင်သွားနိုင်ဖို့အတွက် ယောက်နှဲတွေခုံ့ရပါလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ ရှင်တို့အနေနဲ့ ကောင်းက်သွားလိုပါက ယောက် ပိမိရဲ့ ကယ်တင်ပိုင်ရှင်အဖြစ် လက်ခံဖို့ လိုမယ်။ ယောက် တစ်လောကလုံးကို ကျန်းမာစေတဲ့ ကယ်တင်ရှင်ဖြစ် ပါတယ်။ အားလုံး သူ့အစောင့်ဖြစ်ရမယ်’ ကျွန်းမသည် ရဲတွေရှေ့ ထူးခြားတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်နေသောကြောင့် ကျွန်းမပြောဟောနေတဲ့အရာကို သူတို့တွေ နားထောင်နေကြတယ်။

ကျွန်းမအိမ်ပြန်ရောက်လာတဲ့အခါ ကာသိုလ်လိပ်များနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအား ဆက်ပြီး ငံ့ကေလိုဝင်းတယ်။ ဤကဲ့သို့ ဟောပြောခြင်းကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များက ရဲတွေထံ သတင်းပေးပိုကြသဖြင့် ရွာခဲ့အရာရှိများသည် ကျွန်းမအားခေါ်ပြီး ဝန်ခံသတင်းပို့စာရေးနိုင်းကြတယ်။ နောက်တစ်မနက် ရဲစခန်းထဲမှာ ဘုရားသခင် ကျွန်းမအား ဘယ်လို ကျန်းမာစေခဲ့ကြောင်းနှင့် ကျွန်းမရဲ့ အသက်တာအကြောင်း ရောပြီး တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

‘ခင်များကို ပြန်လည်ပညာပေးရေးစခန်းကို ပါတို့ ပို့ရလိမ့်မယ်’ ဆိုပြီး ကျွန်းမအား ဖြိမ်းခြောက်ကြတယ်။

ကျွန်းမက အဲဒီရုံးခန်းမှာ မိုးကာအကျိုးတစ်ထည်နှင့် ကျမ်းစာအုပ်ကိုပြီး ထိုင်နေ ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်းမာနေဖြင့် ထောင်ကို ပြန်သွားဖို့ပြင်ဆင်နေခဲ့တယ်။ ပြီးနောက် ဒေသခံရဲတွေက ကျွန်းမအား ရဲ(၍)ယောက်ထံ ခေါ်သွားကြတယ်။ ကျွန်းမရဲ့ သက်သေခံချက်ကို ရဲတစ်ယောက်ပြီးနောက်တစ်ယောက်ဖတ်ကြရာ အားလုံး စွေအောင်ဖတ်ကြ၏။ တစ်ယောက်ကပြောတယ်။ ‘ဒိုး၊ ဒါဟာ ခင်များလုပ်တာပေါ့၊ သိပ်ကောင်းတဲ့အရာပဲ လူတွေကောင်းတာလုပ်ဖို့ ခင်များပြောတာတော့ ကောင်းပါ တယ်။ ဒါပေါ်ယဲ့ လူတွေအနေနဲ့ ပါတို့ရဲတွေဆီ သတင်းမပို့အောင် ခင်များ လိမ်းမာပါးနှင်းစွာလုပ်ရမှာပေါ့။ ခင်များအနေနဲ့ လူတွေရဲ့ နိုးရာနတ်ကိုးကျယ်တာတွေ ဘာသာကိုးကျယ်တာတွေ ထည့်မပြောနဲ့လေ။ အဲဒီတွေထည့်ပြောတော့ လူတွေက ပါတို့ဆီ တိုင်ကြတာပေါ့ကျွား’ စကားအဆုံးမှာ ကျွန်းမကို ပြန်လွှတ်လိုက်ကြပါတယ်။

ကျွန်းမရဲ့ သက်သေခံချက်ရေးထားတဲ့စာရွက်၊ ကျွန်းမကပဲ ဆက်သိမ်းထား လိုက်တယ်။ သားသမီး(၈)ယောက်နဲ့ ပြေး(၂)ယောက်တို့သည်လည်း ကျွန်းမရဲ့ သက်သေခံချက်ကို ကောင်းကောင်းသိထားကြလေ၏။ တခါက ရဲတစ်ယောက် သည် ကျွန်းမရဲ့အဖျိုးသားနဲ့အတူ အိမ်မှာကျွန်းမရှိနေချိန် သကြားတွေ၊ လွှဲက်ခြောက် တွေ ယူဆောင်ကာ အလည်လာခဲ့တယ်။ အဖျိုးသားအား ရဲက ပြောသည်မှာ

ကျွန်မကို အပြင်ထွက်ပြီး ငံရေးလိပ်စာရား မဟောစေဖို့ဖြစ်၏။

ကျွန်မအမျိုးသား ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ ‘သူမအား ဘုရားသခင်က လုံးဝကျွန်မာ စေခဲ့တယ်ဆိုတော့ သူခဲ့မှာ ထိန်းမရသိမ်းမရလောက်အောင်ကို ပျော်နေတာပေါ့။ တကယ်လို့ ခင်ဗျား(ခု)အနေနဲ့ သူမကို ပြီမ်းခြောက်ပြီး မဟောပြောခိုင်းသည့်တိုင် သူမအား ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရပ်စေနိုင်ရမှာလဲ။

Cham လူမျိုးစု

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုများအတွက် ဘုရားသခင်ထံမှ ရှုပါရုံရရှိထားပါသဖြင့် ကျွန်မက Cham လူမျိုးစုများရှိရာ သို့ စတင်လုပ်ဆောင်တယ်။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်မ၏ မွေးရပ်မြေနားမှာရှိကြတဲ့ Cham လူမျိုးစုများအတွက်ကိုပါ ဝန်တင်ပေးလာ ပါတယ်။ ဂင်းလူမျိုးစုများ မှဆလင်နှင့် ဟိန္ဒာ-မှဆလင်ဘာသာများကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ ဤလူမျိုးစုများသည် ပီယက်နှစ်လူမျိုးများကို မှန်းကြ၏။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုသော် ပီယက်နှစ်နိုင်ငံမြေ၏ မူလအစိတ်ရှင်သည် Cham လူမျိုးစုများ ဖြစ်ခဲ့က သောကြောင့်ပင်။ ပီယက်နှစ်များက လာပြီး Cham တို့ရှုနှယ်မြေကို တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ကာ သူတို့တို့နိုင်ငံကို ဖျက်ဆီးခဲ့ကြ၏။ ယခု Cham လူဦးရေသည် (၂၀၀၀၀) ခန့်သာ ရှိလေတော့၏။

Cham လူမျိုးစုထဲမှ တစ်ဖွဲ့ သည် လူသေတဲ့အခါ ပီးရှုကြရာ လူသေ အလောင်းကို ပစ္စည်း များနဲ့ ပစ်ပေါ်က်ကြတယ်။ တကယ်လို့ သူငြော့ ပြောတယ်။ တကယ်လို့ သူငြော့ တစ်ယောက်သေပါက အလောင်းကို ဆွေးမြှေ့ခြင်းမှ ကြောရည်အထား ခံနိုင်ဖို့ အတွက် ဆီ(သို့) အရည်တစ်မျိုးမျိုးကို လိမ်းကြောင်းပင်။ လူ သေလောင်းကို တစ်လကြား အစအောင် ထားကြတယ်။ ကျွဲ့ တစ်ကောင်သတ္တရား တစ်လ လုံးလုံး မိသားစုဝင်များ သည် ငှုံးကျွဲ့သားကို စားကြ၏။ မိသားစုအနေဖြင့် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဘုန်းကိုး များကို ခေါ်ပင်ကာ အမွှေးတိုင်ပီးများ ထွန်းသိုကြရ၏။ တကယ်လို့ ဆွေးမျိုးရင်းများ အနေဖြင့် လူသေတဲ့အိမ်အား ကျွဲ့နှစ်ကောင်သတ္တရား တို့ တောင်းဆို လာပါက

အစအောင် ထားကြတယ်။ ကျွဲ့ တစ်ကောင်သတ္တရား တစ်လ လုံးလုံး မိသားစုဝင်များ သည် ငှုံးကျွဲ့သားကို စားကြ၏။ မိသားစုအနေဖြင့် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဘုန်းကိုး များကို ခေါ်ပင်ကာ အမွှေးတိုင်ပီးများ ထွန်းသိုကြရ၏။ တကယ်လို့ ဆွေးမျိုးရင်းများ အနေဖြင့် လူသေတဲ့အိမ်အား ကျွဲ့နှစ်ကောင်သတ္တရား တို့ တောင်းဆို လာပါက

တောင်းဆိုတဲ့အတိုင်း ကျွန်ုပ်ကောင်ကို သတ်ကာဆွဲမျိုး တစ်ခုလုံး စိုင်းစားကြတယ်။ ဒါကြောင့် လူသေသဖို့ များစွာသောမိသားစုများမှာ ပဟာအကြွေး တင်ကျွန်ု ခဲ့ကြလေ၏။

လူသေကောင်ကို ပီးရှိနှစ် အလွန်ချဉ်သောအသီးပင်၊ ထင်းများကို အသုံးပြုက တယ်။ ငါးထင်းအတွက် တစ်လလုံးလုံး ခုတ်ဖြတ်ပြင်ဆင်ထားကြရ၏။ တကယ်လို့ သေသွားတဲ့လူမှာ ပစ္စည်းညွာများရှိပါက တစ်ခုခွင့် ပိုက်ဆံပေးဝယ်ယူရကြတယ်။ လူတိုင်း တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခု မဝယ်မနေရဖြစ်၏။ ငါးဝယ်ယူသော ပစ္စည်းများကို လူသေအား ပီးရှိတဲ့အပါ ပီးလျှော့ထဲသို့ ဖိုစာသည်ကြရပို့နေတယ်။ သားအကြီးဆုံးဖြစ်သူက လူသေလောင်းကို ပီးတုတ် ရှည်ကြုံနဲ့ ရှိရ၏။

ပီးလျှော့ကြီးလာ၍ ပူလာသည့်အား ပီးရှိရာ လူသေလောင်း၏ တစ်ဖက် တွင် တန်းစီရပ်နေကြသော မိသားစုအသီးသီးက မှန်ခြောက်ကို လောင်ကျပ်းနေတဲ့ လူသေအလောင်းပေါ် ပစ္စချကြရ၏။ ပြီးတော့ အယောက်တိုင်း က ငါးမှန်ခြောက်ကို စားကြတယ်။ ဤကဲ့သို့ စားရခြင်းသည် နတ်၊ ဝိယာဉ်ဆိုးများ သူတို့ကိုဒဏ္ဍာဂုဏ်ပေးဖို့ရန် ဖြစ်လေ ၏။ လူသေအလောင်းတစ်ဖက်မှ အခြားတစ်ဖက်သို့ အလောင်းပေါ်ကနေ ပိုက်ဆံပစ်ပေးကြရာ ငါးပိုက်ဆံအကြွေး ပြားကို အဆောင်အတွက် လည်ပင်းမှာ ဆွဲထားတတ်ကြတယ်။ ထိုနည်းတဲ့ ကိတ်မှန်နှင့် ပေါင်မှန်တို့ကိုလည်း တစ်ဖက် ကနေ အခြားတစ်ဖက်သို့ အချင်းချင်း ပစ်ပေးကာ စားကြ၏။ စားပြီးတဲ့အပါ သူတို့တွေ ကခိုန်ကြတယ်။ လူသေအလောင်းကို ရှိတဲ့ပါးအားလုံး ဤပြီးကျသွားတဲ့ အပါများတော့ သားအကြီးဆုံးကပဲ ပါးပကြီးနဲ့ အလောင်း၏၌ ခေါင်းအခြား(ရ)ခြေားရတဲ့အထိ ခုတ်ပိုင်းရလေ၏။ ခုတ်ပိုင်းထားတဲ့ အပိုင်း(ရ)ပိုင်းသော အရိုးစုများကို စွဲဖိုး(ရ)လုံးတွင် ထည့်ကာ ရွာ(ရ)ရွာသို့ ခွဲပေးကြတယ်။ ရွာတစ်ရွာအတွက် စွဲဖိုးတစ်ထဲ့ကို ဘုန်ကြီးတစ်ပါးက လာယူပြီး အဖွေး တိုင်းပါးရှိခြင်းနှင့် ဂါတာရွာတ်ဆိုခြင်းများ ပြုကြ၏။

လူသေလောင်း၏အရိုးနှင့် ပြာများကို အသီးသီးခွဲဝယူပြီး ကွင်းပြင်၏ တစ်နေရာတွင် မြှုပ်နှံကြတယ်။ မြှုပ်နှံတဲ့မောက် 'ငော' ဟု ခေါ်ကြတယ်။ အပို့ယ်မှာ 'မြေရှင်'ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ဤ 'မြေရှင်'ထဲ ကောက်ပဲသီးနှံဖိုက်စားသူတိုင်း ပိုပိုရဲ့ကလေးတစ်ယောက် ယောက်အဖြစ် ပူဇော်ကာ ဆုတောင်း ခြင်းပြုကြ၏။ ငါးမြေပေါ်မှာ စွားလှည်းတစ်စားခု သောဆန်ကို ယူလာပြီး ဖြေးထားကြတယ်။ ပြီးတော့ သူတို့ရဲ့ကလေးအား ခေါ်လာကာ ငါးမြေတွင် ချထားခဲ့ကြရ၏။ အဲဒါလိထားခဲ့တဲ့အပါ ခုတ်ဖြတ်သံကို သူတို့ကြားရှုံးဖြစ်၏။ သူတို့၏ပြောပြုချက်အရ ငါးကလေးနှင့်ဆန်ကို 'မြေရှင်ဝိယာ်'

က ဘားလိုက်မည်ဟု ယုံကြည့်ကြတယ်။ ကျွန်ုပါနအနေဖြင့် သူတို့ထား ခဲ့တဲ့ဆန် ဘယ်လိုဖြစ်မယ်ဆိတ္တာတွေကို စဉ်းစားလို့မရပါ။ တကကယ်လို့ ဘူတို့မှာ ပူဇော်ရန် မိမိကလေးမရှိ ဖြစ်ပါက သူတောင်းစားများရဲ့ကလေးများကို ယုံကြလိမ့်မယ်။ ရွာထဲက ကလေးများကို ယူကြမှာ သေချာတယ်။ တခါတလေ ပူဇော်ဖို့ကလေးမရတဲ့အခါမှာ ကလေးအစား ဆိတ်များကို ပူဇော်ကြလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်ုပါ သိထားပါတယ်။

ပထမဆုံးအကြိမ် ငှါးနေရာဒေသသို့ ကျွန်ုပါတစ်ယောက်ထဲ ကျမ်းစာ တစ်အုပ်နှင့် သွားခဲ့ပါတယ်။ ရွာစွန်ထိ လျှောက်သွားတဲ့အခါကျွန်ုပါ လူတစ်ယောက်နှင့် ဆုံးဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ငှါးရွာထဲသို့ သတိ ဝိရိယာနှင့် ဝင်ရောက်ကာ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ဝေါ့ရတယ်။ ကျွန်ုပါနအနေဖြင့် နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကောင်းမွန်စွာ သင်ယူခြင်း မရှိသေးပေမယ့် ထိုရွာသို့သွားပြီး ဟောပြောခဲ့ပါတယ်။

Cham လူမျိုးစုကြားထဲမှာ သင်းအုပ်ဆရာဟူ၍ တစ်ယောက်သာရှိ၏။ ထို သင်းအုပ်ဆရာအနေဖြင့် သင်းအုပ် ဖြစ်တဲ့အခါန်မှ စပြီး သူသေသည့်တိုင်အောင်ပင် ငှါးလူမျိုးစုတွင် ခရစ်ယာန်ဟူ၍ သူတစ်ယောက်ထဲ ရှိခဲ့လေ၏။

တစ်နေ့မှာ လမ်း(၃)ဆုံးနေတဲ့ လမ်းဆုံးနေရာတွင် ဘုန်းကြီး(သို့) ရှုရအချို့က စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များဖြင့် သူတို့ရဲ့ ဘုရားထဲ ပူဇော်တင်လျှောက် ရှိခဲ့ပါးနေကြတယ်။ သိုးမွှေးချည်နဲ့လုပ်ထားတဲ့ အရှပ်များလည်း တွေ့ရတယ်။ သူတို့တွေက အခြားရွာ တစ်ခုမှ ပိုန်းကလေးတစ်ယောက်အား ပြေားစွဲအတွက် အရှပ်ရဲ့ ခန္ဓာပေါ်အနှစ် အပ်(ငါး)ချောင်း စိုက်ထားကြ၏။ ဘာကြောင့် ဒီလိုလုပ်ကြရသလဲဆိုတော့ ထိုပိုန်းကလေးကို လူတစ်ယောက်က လက်ထပ်ချင်ပေမယ့် ပိုန်းကလေးမှာ အခြား လူတစ်ယောက်နဲ့ ချိတ်ကြိုက်နေသောကြောင့် လက်ထပ်ချင်တဲ့လူက အလွန်စိတ်ဆိုး သဖြင့် ပြေားစွဲသောကြောင့် ဖြစ်လေ၏။

ကျွန်ုပါသားတွေးလေးက လမ်းပေါ်မှာရှိနေတဲ့ ထိုအရှပ်ဆီသို့ ပြေားသွားလိုက် တယ်။ သားလေးရဲ့အထင်မှာ အရှပ်ကလေးမှာ အပ်တွေ့စိုက်ထားတာ လုတယ် ဆိုတာပဲဖြစ်၏။ ဒါကြောင့် အိမ်ကိုယူသွားပြီး ဆောကစားဖို့ စိတ်ကူးရှိလေ၏။ အရှပ်ကလေးကို သေချာထုပ်ပြီး ကျွန်ုပါသီယူလာပါတော့တယ်။ သားလေးခေါ် ဝမ်းသာအားရွှေ့ဖြင့် ကျွန်ုပါကိုပြောပါတယ်။ ‘မေမေ ဒီမှာ အရှပ်လေးမှာ အပ်တွေ အများကြီးပဲ’။

ဤအဖြစ်အပျက်ကို မြင်သူ အခြားလူတွေက ‘ဒီအရှပ်ယူတဲ့အတွက်ကြောင့် ခင်များတို့ သေတော့မှာပဲ’ ဟု ပြောကြ၏။

ကျွန်ုပါ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ မြို့မွေးပြီး ငှါးသားလေးယူလာတဲ့ အရှပ်အား မီးရှိဖျက်ဆီးလိုက်တယ်။ နောက် ပိုင်း လူတွေပြောတာက ပြေားခံရတဲ့မြို့မှာလေးမှာ

အသည်းအသန်နေမကောင်းဖြစ်နေခဲ့ရာ ကျွန်မ ငင်းအရပ်အား ပါးရှိဖျက်ဆီးလိုက်တဲ့နောက် ထိပိန်းကလေးသည်လည်း လုံးဝကျွန်းမာရဲ့ကြောင်းဖြစ်၏။ ဒါနဲ့ ကျွန်မ ဆင်ခြင်းသည်မှာ ဤအေသာခံလူတွေကို လွတ်မြောက်ကယ်တင့်စွဲနဲ့ ကျွန်မ ဤနည်းလမ်းဖြင့် ဘုရားသခင်အသုံးပြုလိမ့်မယ်ဆိုတာကိုပင်။ အဲဒါကြောင့် အပြင်ထွက်ပြီးဝေးထွေနဲ့ ကျွန်မ လုံးဝရဲင့်မူရိလာခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ လူတွေက သူတို့ရဲ့ ဘုရားလျော့နည်းစေ နဲ့ ကျွန်မကလုပ်တယ်ဆိုပြီး စွဲစွဲပြောဆိုကြဖော် တစ်ဖက်မှာ ဘုရားနိမ့်တိတက္ခကာ မြင်တွေခံစားကာ ချီးမှုံးနေ ကြတဲ့ ယူက လူမျိုးစကိုလည်း ကြောက်ချွဲနေကြလေ၏။ Cham တို့ရဲ့ အောင်ပွဲချီးမှုံးနေခြင်းကို အစိုးရများပင် လျင် ကြောက်လန့်နေကြတော့၏။ ဒါကြောင့် သူတို့တွေအနေနဲ့ Cham များကို ဘယ်တော့မှ တားဆီးပို့နားစေဖို့ မလုပ်နိုင်ကြရပေ။

ယုံကြည်သူအဖျိုးသမီးတစ်ယောက်နဲ့ ကျွန်မတို့ တောင်ပေါ်ရွာလေးတစ်ရွာသို့ ရောက်တုန်းက ပြန်သည်များအတွက် နှီးညားသိုးသားချည်အခင်းနဲ့ အိပ်စေ ကြတယ်။ သူတို့က ပါးကို မျက်နှာကျကျကို ချည်ထားသောကြံးတွင် သိထားကြတယ်။ ကျွန်မတို့ရဲ့ ထမင်းစားဖက်ရွေကိုပါးကို ဖွင့်ရာ အဆိုလောက်ကောင်ဖြူများက ပါးကောင်ထဲမှ ထွက်လာ ကြတော့တယ်။ အဲဒါတွေကို တွေလိုက်ရတဲ့ ယုံကြည်သူ အဖျိုးသမီးမှ ငယ်သံပါအောင်ပင် အောင်တော့တယ်။ ကျွန်မအတွက်တော့ အတွေ့အကြံရင့်ကျက်နေပြီး ဘာမှုမဟုတ်တော့ပေ။ ဒါကြောင့် သူမအား လက်တို့ကာ ‘ကျွန်မတို့က ဒီလူမျိုးကို ချစ်တယ်ဆိုတာ သူတို့အား ပြသရမယ်နော်’။ ရွာသားတွေ ကျွန်မတို့ကို ပမြဲ့တဲ့အပါ ပါးထဲမှနှုန်းနေတဲ့ လောက်ကောင်တွေကို ယူပြီး ပါးကြေားမှ အိမ်အောက်သို့ ပစ်ချလိုက်ကြတယ်။ ဤကဲ့သို့ အနည်းငယ်မျှသော ကျွန်မတို့ရဲ့ ပေးဆပ်မှုဟာ အချည်းနှီးမဖြစ်ချေ။ ဒါကြောင့် ဤအေသာရှိ ရွာပေါင်း(၁၇) ရွာမှ လူတွေ ယောက်ရဲ့ ယုံကြည်လက်ခံလာကြပါတယ်။

ကမ္မာဒီးယားနယ်စ်

ကျွန်မအနေနဲ့ ကြိုပ်ဖန်များစွာ အဖမ်းခံရ၍ ညျဉ်းပန်းနိုင်စက်ခြင်းအမျိုးပျိုးခံခဲ့ရာ လွန်ခဲ့တဲ့(၂)ပတ်က Kampucher (ကမ္မာဒီးယား)နယ်စ်တွင် နောက်ဆုံးအဖမ်းခံခဲ့ရသောအခေါက်သည် အဆိုးဝါးဆုံးပင်ဖြစ်ပါတော့တယ်။ နယ်စ်မှ (၁၀) ကိုလို ပိတာခန့်အကွာတွင် မနက်(၁၀)နာရီ၌ ကျွန်မ အဖမ်းခံရတယ်။ ရဲမေတ်ယောက်က ကျွန်မကိုယ်ပေါ် ‘တရားမာတ်ပစ္စည်း’ တွေ့လိုတွေ့ြား ရှာဖွေစစ်ဆေးရန် အဝတ်အစား အားလုံး ချုပ်စိုင်းတယ်။ ကျွန်မအား ပြားပြားဝင်စေပြီး ပြိုင်းခြောက်ကြတယ်။ သူတို့အနေဖြင့် နယ်စ်မှ အလုပ်သမားမြောက်များစွာ ဖြတ်ကူးဝင်ရောက်ကာ

သူတို့မြော့ မကြားသိမှုတဲ့ ဘာသာရောဂါဒြန်ချိန်တွေသည်ကို သိထားကြလေ၏။ သူတို့တွေက ပီယက်နမ်ရဲများထံ ဖုန်းထဲကနေ ပြစ်တင်ဝေန်ပြောဆိုကြ၏။ ‘ဘယ်လိုလဲ ခင်ဗျားတို့နိုင်ငံက ဒီ တရားဟောဆရာ/မတွေကို ငါတို့နိုင်ငံထဲဝင်လာဖို့ ဆိုပြုကြတာလဲ’။

ရဲအတောင်က ကျွန်မအား မေးမြန်းစစ်ဆေးပြီး Binh Long ခရိုင်သို့ လွှဲပြောင်းပေးလိုက်ကြတယ်။ သူတို့ တွေက ‘ယေရှုသည့် ဘုရားသခင်၏ သားတော်လား’ ဟူသော ဝေစာ(၂၃)အောင်နှင့် ကျမ်းစာအုပ်တွေကို သိမ်းယူ လိုက်ကြတယ်။ ပြီးတော့ သူတို့အနေနဲ့ ခရိုင်ရဲစခန်းသို့ ကျွန်မကိုယ်ပေါ်၍ ကျမ်းစာ အုပ်(၃၀)အုပ် တွေနှင့်ကုပ်ကြောင်း ဖုန်းထဲထည့်ပြောကြောင်း ကြားကြ၏။ ဉာဏ်းမင်းကြီး ရဲတွေက ကျွန်မအား ‘ခင်ဗျားက ဘာကြောင့် ဒီနယ်စပ်မြောကို လာရတာလဲ’ဟု မေးမြန်းကြတယ်။

ကျွန်မက ဒီလိုပြန်ဖြောတယ်။ အဲဒါ ကျွန်မအာနဖြင့် နယ်စပ်မြေဖြစ်ဗုံးကို မသိသောကြောင့်ပါ။ နယ်စပ်ဆိုပေမယ့် ဘာသက်တမှ မတွေ့ရသောကြောင့် မသိကြောင်းပြောပြတယ်။

ကျွန်မ ဘာကြောင့်လာရပါကြောင်း ဆက်ဖေးကြ၏။ ဤနယ်တစိုက် ကျွန်မမှ ခရိုင်ယာနှင့်အကို ဟောင်နှုပတွေရှိလို သူတို့ထံ အလည်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြတယ်။

တစ်ညလုံး ရဲ(၁၀)ယောက်ခန့်က ဆက်ပြီး ကျွန်မအား မေးမြန်းစစ်ဆေးခဲ့ကြတယ်။ မနက်ပိုင်း တစ်နာရီထိုးချိန်တွင် ရဲတွေက စားပွဲပေါ်ယေရှု၏ ပုံတော်များနှင့် ဝော်များကို ဖြန်ကျွဲလိုက်ကြတယ်။ ထိုဝော်များကို သူတို့ အော်ကြော်၏။ စစ်ဆေးမေးမြန်းနေတဲ့အချိန်တစ်ခုလုံးတွင် ကျွန်မအား အော်ပေါက်ကြော်၏။ အဲဒါအချိန်တွင်း ဘုရားသခင်က ကျွန်မအား ကျမ်းပိုဒ် တစ်ခုဖြင့် သတိပေးတယ်။ ‘မြေ့နှင့် ကင်းမြို့ကောက် သင့်ခြေအောက်ပြုထားကာ အောင်ပွဲခံရသောအခွင့်အာဏာကို သင့်အား ငါပေးထားပြီ’ ဒါနဲ့ ကျွန်မက အော်ပေါက်ပြို့မြောက်နေတဲ့ ရဲတစ်ယောက်ချင်းရဲ့ ပျက်နာများကို စိုက်ကြည့်လိုက် ပါတော့တယ်။ ထိုနောက် သူတို့တွေ တစ်ယောက်ပြီတစ်ယောက် အခန်းပြု သို့ အလျှို့လျှို့ ထွက်သွားကြလေတော့၏။

Thang လိုပေါ်တဲ့ ရဲတစ်ယောက်သာ ကျွန်ခဲ့ပြီး သူက ကျွန်မအား ထောင် အကျဉ်းခန်းတစ်ခုထဲသို့ လိုက်ခဲ့ဖို့ အမိန့်ပေးလာပါတယ်။

ကျွန်မ တန်ပိန်လိုက်တယ်။ ‘ဟင့်အင်း၊ ကျွန်မ ဒီမှာပဲထိုင်နေမယ်။ ထောင် အကျဉ်းခန်းထဲ ကျွန်မ တစ်ညတောင် မနေဘူး၊ ကျွန်မမှာ ဘာပြစ်မှုမှ ကျူးလွန်ခြင်း

မရှိတာ။ ဘာလိုနေရမှာလဲ။ တကယ်လို ရှင်က ထောင်ထဲ အတင်းချုပ်ထည့်တယ်ဆိုရင် ကျွန်မက ငါ့မြေကိုပြန်သွားပြီး ရှင်တို့ ကျွန်မကို ဘယ်လိုကြောင့်ဖော်ချုပ်ကြတဲ့အကြောင်း သတင်းစာထဲ ထည့်ရောမယ်။ ရှင် အမှန်တရားကို ပြောရလိမ့်မယ်။ ရှင်အနေနဲ့ တစ်နှေ့ကျရင် ယောက် ယုံကြည်လက်ခံလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျွန်မ ယုံကြည်တယ်'

နောက်တစ်မနက်၊ ကျွန်မ ပိုက်ဆံ လုံးဝရှာမတွေဖြစ်နေတယ်။ နယ်စပ်မှာ အဖမ်းခံရတယ်ဆိုတော့ ကျွန်မရဲ့မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကိုပါ သိမ်းယူထားကြ၏။ ဒီမော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို သာသနာအတွက် ခရီးဝေးသွားတဲ့အခါမျိုးမှာ အသုံးပြုပါတယ်။ ဒီလို မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကြီးကို အရင်က ကျွန်မ တစ်ခါမျှ မဟောင်းခဲ့ဖူးပါ။ ကျွန်မကို မောင်းပို့တဲ့ လူငယ်လေးမှာလည်း အဖမ်းခံခဲ့ရပေမယ့် ရဲများလက်ထဲမှ ပြန်လည်ထွက်ပြေးလှတ်ပြောက်သွား၏။

အဲဒီမနက်၊ နယ်စပ်ရုံးဌာနမှ အပြင်ကိုထွက်လာဖို့က လမ်းမပေါ်ရောက်သည် အထိ ငါ့နှင့်ဆိုင်ကယ်ကို တောင်ဘက် ဆင်းတွန်းရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မက အသက်(ခြေ)နှစ်ရှိပါပြီ။ ကျွန်မဘဝတစ်ခုလုံးမှာ ဆိုင်ကယ်မပြောနဲ့ စက်သီးတောင်မှ နှင့်ဖူးတာမဟုတ်ပါ။ တွေးဗျာတွေကာသဲ ကျွန်မအတွက် မောင်းပေးကြတာလေ။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုများထဲ သွားလာတဲ့အခါ များသောအားဖြင့် ဘတ်စိကားစီးပြီးတော့ လမ်းလျော့ကောက်၊ ဒီလိုပဲ သွားလာနေကြဆိုတော့ ကျွန်မက ဆိုင်ကယ်မောင်းတတ်သူ တစ်ယောက်လို ဟန်ဆောင်ဖို့ ဆုတောင်းပါတော့တယ်။

အဲဒီမနက်မှပဲ ဉာဏ်တောင့်ကျသော ခဲ့အယောက်(ဂွဲ)က သူတို့ရဲ့တာဝန်ပြီးလို စခန်းသို့ပြန်လာကြတယ်။ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးနဲ့ ရပ်နေတဲ့ ကျွန်မအား သူတို့တွေကြည့်နေကြတယ်။ ဆိုင်ကယ်ပေါ် ကျွန်မရဲ့ ခရီးဆောင်အိတ်ကို ဆီကာ ဆုတောင်းတော့တယ်။ ‘ကိုယ်တော်ဘုရား၊ တောင်တက်/ဆင်း ဒီဆိုင်ကယ်တွန်းဖို့ ကူဗျာတော်မှုပါဘုရား’ ဘရိတ်တွေကို ကလို ဟိုစမ်းဒီပြုနဲ့ ဆိုင်ကယ်ကျွမ်းကျင်သူ တစ်ယောက်လို လုပ်နေခဲ့ပါတယ်။ ပြီတော့ ကျွန်မနောက်ကနေ တစ်စုံတယောက်က တွန်းလိုက်သလို ဘုရားသခင်က နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ခု ပြုလိုက်ပါတော့တယ်။

ကျွန်မက ဆိုင်ကယ်နဲ့ တောင်တက်/တောင်ဆင်း အရှိန်နဲ့ တွန်းနေလေပြီ။ အခု ဆိုင်ကယ်တွန်းနေတာ ကျွန်မ တစ်ယောက်ထဲပါ။ ဒီဆိုင်ကယ် ကျွန်မ ဘယ်လို စီးနိုင်မှာလဲ။ ကျွန်မ ဆုပြန်တောင်းတယ်။ ‘ကိုယ်တော်ဘုရား၊ ဆိုင်ကယ်ဘယ်လိုစီးမှာလဲ။’

တစ်ခုခုသောက်ဖို့ လမ်းဘေးဆိုင်ငယ်လေးတစ်ခုတွင် နားပါတယ်။ အနဲ့မှုရှိတဲ့ အမျိုးသမီးပေါ်တစ်ယောက်က ပြောတယ်။ ‘ဟိုဆိုင်ကယ်ပေါ်မှာရှိနေတဲ့ လူတွေကို

သတိထားပါ။ အန်တိကို သတ်ပြီး အန်တိဆိုင်ကယ် ယူသွားကြလိမ့်မယ်နော်။

ဘုရားသခင်က ဆိုင်ကယ်တစ်စီးပေါ်က လူတစ်ယောက်အား ပို့ဆောင်ပေးလာတယ်။ ငါးဆိုင်ကယ်မောင်သမားရဲ့မျက်နှာမှာ သဘောကောင်းသူ တစ်ယောက်ရဲ့ မျက်နှာထားပါ။ ဒါနဲ့ ကျွန်ုမက ဆုတောင်းပြီး ထိုလူအား သူ့အိမ်ကို ပြန်သွားကာ သူ့ဆိုင်ကယ်ထားခဲ့ကာ ပြန်လာ၍ ကျွန်ုမရဲ့ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ကျွန်ုမအား အိမ်ကိုမောင်ပို့ပေးဖို့ ကူညီခပေးဖို့ သွားသွှေ့ကြည်တော့ သဘောတူတယ်။ ထိုလူက သူ့ဆိုင်ကယ်ကို မိန့်မအား အိမ်မောင်ပို့စေပြီး မိန့်မကိုပါ သူ့အနေနဲ့ ကျွန်ုမအား ကူညီမယ့်အကြောင်းပြောခဲ့လေ၏။ သူမက သူတို့ရဲ့ ဆိုင်ကယ်ကို အိမ်သို့ မောင်သွားရာ အပျိုးသားက ကျွန်ုမရဲ့ဆိုင်ကယ်နဲ့ ကျွန်ုမအိမ်သို့ မောင်နှင့်ပါတွေ့တယ်။

ဆိုင်ကယ်မောင်းသူရဲ့ နောက်မှာထိုင်ပြီး (၂)ရက်ထိုင်တိုင် ထိုလူအား ငံ့ကေလိတရားဟောပြောဝင့်ခဲ့တယ်။ ကျွန်ုမတို့ရွာလဲရောက်ရော ထိုညီအစ်ကိုအနေနဲ့ ယော်ကို လက်ခံယုံကြည်ဖို့ ယုံကြည်သွှေ့အစ်ကိုများအား ဆုတောင်းစေခဲ့ပါတယ်။ ထိုလူသည် ခရစ်ယာန်တစ်ယောက်ဖြစ်လာခဲ့၏။

ကျွန်ုမရဲ့ အနှစ်သက်ဆုံးကျမ်းပိုဒ်(၂)ခုရှိပါတယ်။ တစ်ခုက မသဲ ၉။၁၁ 'င့်ကြောင့် သင်တို့ကို ကဲခဲ့သည်းဆော်၍...' ပြီးတော့ နောက်တစ်ခုက ၂။၁၂ 'သည်းခံလွှင် ထိုသခင်နှင့်အတူ စိုစ်လိမ့်မည်။'

အဖွားတစ်ယောက်၏ ရဲရင့်သောယုံကြည်ခြင်း

ကျား၏ အမွေးကို ရိတ်ပေးခဲ့မည်ဆိုလျှင်

အကယ်၍ကျားတစ်ယောက်၏ အမွေးကို ရိတ်ပေးခဲ့သော်၊ များမကြာမိနိုင်အမွေးတိုင်းပင်လျှင် ပြန်ပေါက်ကာ ရဲညထွက်လာမည်ဖြစ်၍ ငံ့ကောင်းဟောပြောခြင်းကြောင့် ရဲများက ကျွန်မကို ဖော်ချင်ကြရာ သူတို့အနေဖြင့် ကျွန်မရဲ့ ယုံကြည်ခြင်း ပျက်သွားပါလိမ့်မည်ဟု ထင်ခဲ့ကြ၏။ နောက်ဆုံး ကျွန်မ ပြန်လှတ်လာသည့်အခါ ကျွန်မ၏ ယုံကြည်ခြင်းသည် ကျား၏ အမွေးကဲသို့ပင် ပျက်ဆီးမသွားသည့်အပြင် ပို၍တိုးမွားလာခဲ့တယ်။

၁၉၈၉ ခုနှစ် Thu Due နယ် Thanh Myloï ကျေးမှုရှိ အိမ်အသင်းတော်တာတွင် ကျွန်မပါဝင်ခဲ့ပါတယ်။ ငံ့ကောင်းတရားနာဖို့ရန် ရက်ပေါင်းများစွာသောလူတွေက ကျွန်မအိမ်မှာ စုရုံးကြပါတယ်။ ဒီလိုလူအပ်ကြီး စုရုံးပြီး တရားဟောပြောခြင်းမလုပ်ဖို့ ရဲများက ကြိုင်ပေါင်းများစွာတားကြပေမဲ့ ကျွန်မတို့ နာမထောင်ခဲ့ကြပါ။ နောက်ပိုင် ၁၉၉၂ ခုနှစ်၌ သံလွှုင်ခက်နေ့အတွက် ကျွန်မအိမ်မှာ အစားအသောက်တွေ ပြင်ဆင်ပြီး ပွဲကြုံးပနေကြစဉ် ရဲတွေက အိမ်ကို စိုင်းရဲကာ ချောင်းဖြောင်းနားထောင်ခဲ့ကြ၏။ ပြီးနောက် မီးဖို့ချောင်တံ့ခါးကို အတင်းအဓိမ တွန်းဖွင့်ကာ အိမ်ထဲသို့ဝင်ရောက်လာတော့တယ်။ ရဲတွေက ကျွန်မကို မီးဖို့ချောင်ဘက် ခေါ်သွားကြတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အစည်းအဝေးက အိမ်မှာ

Vo Thi Manh ၏ ဇီးနှင့်သမီး
Nguyen Thi Ngoc My

ပြုလုပ်ကြသောကြောင့်ပင်။ ဝတ်ပြုကိုကွယ်နေသော အစည်းအဝေးကို ဂရာမွန်ကိုဘဲ ဆက်လက်ပြီး ဆုတောင်းနေခဲ့ပါတယ်။

တစ်ရက်မျာတော့ ရဲအယောက် ၃၀-၄၀ က ကျွန်းမာရီမြို့၊ လာရောက် စိုင်း၊ ကြော်၏၊ အိမ်ထဲမှာ ယုံကြည်သူ အယောက် ၃၀ ကျော်က ဝတ်ပြုစည်းဝေးနေကြသည်။ ရဲများက အယောက်တိုင်းရဲ မျက်နှာကို ကြည့်ကြရာ ကျွန်းမာရီ ညီအကို Ba Tai တို့ကို ပစ်မှတ်ထားကာ ကြည့်ကြတယ်။

“ရှင်ဝို့က ကျွန်းမာရီတို့တွေကို အရမ်းချုပ်ချယ်တာဘဲ” လို့ ကျွန်းမာရီပြောလိုက်တယ်။ ရဲတစ်ယောက်က ဒေါသပြေားစွာနဲ့ ကျွန်းမာရီ သူခြေထောက်နှင့် ကန်လိုက်ပေမဲ့ ကျွန်းမာရီ မထိသဖြင့် လေထဲကန်မိလေ၏။ “နှင့်ကို ပါသတ်မယ်၊ ပစ်သတ်မယ်” ဟု အောင်ဟန်ကျိုန်းဝါးလိုက်၏။

ဝတ်ပြုအစည်းအဝေးပြီခါနီးမှာ ညီအကို Ba Tai နှင့် သူ့နှီးသည်တို့ ပြန်စိုးလုပ်ကြသော်လည်း ရဲများက ခွင့်မပြုခဲ့။ သူတို့နှစ်ယောက်အား ရဲများက “ခင်များတို့ ဘာလုပ်ကြတယဲလဲ တရာ့နှစ်းဖို့လုပ်နေကြတာလား” ဆိုပြီး မခံချင်အောင် ခန့်ပြောခြင်းကြောင့် အနေခက်နေကြ၏။

နောက်တမန်ကို အိမ်ကိုရဲများက ကျွန်းမာရီ ဖော်ဆီးစို့ရန် ရောက်လာကြတယ်။ ကျွန်းမာသက် ၆၂ နှစ် အိမ်မှာ သမီးနှစ်ယောက်နှင့် နေပါတယ်။ သမီးနှစ်ယောက်က “ဘာဖြစ်လို့ အမောက်ဖမ်းရတောလဲလို့မေးကြတယ်။

ရဲများက “နှင့်အောင်တော့ ပါတို့! နှင့်ကိုပါ ဖမ်းချုပ်ရလိမ့်မယ်။” ဆိုပြီး ပြို့ပြောက်ကြ၏။ ရဲများက သမီးမာသောသူတွေပါ သို့သော်လည်း သူတို့၏ အားနှင့် ကျွန်းမာရီ ဆွဲခေါ်ရာနောက်သို့ လိုက်ဖို့ ငြင်းဆိုခဲ့ပေမဲ့ ကားပေါ်သို့ အတင်းဆွဲတင်ကာ အဝေးသို့ မောင်းခေါ်သွားကြတော့တယ်။ ကျွန်းမာရီ ကားရဲ့နောက်ခန်းတွင် ရဲနှစ်ယောက်၏ကြားမှာထိုင်စေပြီး အိမ်မှ ထောင်သို့ရောက်ဖို့ ပိုနစ် ၅၀ ခန့်မောင်း ရ၏။ တကယ်လို့ ကျွန်းမာရီအနေဖြင့် ယော်ရှုကို မယုံကြည့်ခဲ့သော် ကျွန်းမာရီ၊ ကျွန်းမာရီနှင့် အပြစ်များကြောင့် ကြောက်ချုံးဖို့ရိမ့်ပူး နှိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်းမာသည် ယော်ရှုကို ရရှိပြီးသာမို့ ဤပြုးသက်ခြင်းလုံးဝိုင်းနေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ယခုယော် အတွက်သာလျှင် အသက်ရှင်ချင်သလို့ ဒုက္ခဆင်းရဲများလည်း ခံယူချင်ပါတယ်။

ရဲများက ကျွန်းမာရီ အကျော် ၃ မီတာ၊ အရှည် ၆ မီတာရှည်တဲ့ အကျော်ခန်းထဲ ထည့်ကြတယ်။ ငြင်းအခန်းကျိုးမျိုး ထောင်သားအမျိုးသမီး ၁၉ ယောက် ကြပ်သိပ်စွာ ထည့်ကြ၏။ အိမ်သာကလဲ ထိအခန်းကျိုးထဲမှာပင်။ အထဲမှာမျက်နှာကျက်မှ တွဲလွှဲချထားတဲ့ ကြိုးကွင်းများရှိရာ၊ အမျိုးသမီး (၃)ယောက်က သူတို့ကို သူတို့ ကြိုးဆွဲချသေနေတာကို တွေ့မြင်ရပါတယ်။ အယောက်တိုင်းက အိမ်ဖို့ရန် ကြမ်းပင်

ပေါ်လဲနေတယ်။ စောင်မပါဘဲ နှစ်ပတ်တိတိ ကျွန်မအိပ်ခဲ့ရပါတယ်။ အမျိုးသမီး အများစုံမှာ ပဲ ယားနာစွဲကပ်နေကြ၏။

ဂညာဉ်တိုက်ခဲ့

အကျဉ်းချိန်းထဲက အမျိုးသမီးများမှာ အလွန်ကြောက်လုန်းနေကြ၏။ သူတို့တွေ အနားယူဖို့! ကြိုင်ပေါင်းများစွာ ကြိုးစားကြသော်လည်း သူတို့ဘာသာသုတိကြီးဆွဲချ သေသွားတဲ့တွေရဲ့ စိုးတွေများကိုသာမြင်ရကြ၏။ ကျွန်မအနေနဲ့ကတော့ ဘာမှာကို မမြင်ပါ။ အကျဉ်းချိန်းခေါ်များက ထိုစိုးတွေများကို ကြောက်နေကြသလို သူတို့တွေ အိပ်ပေါ်နေချို့ နတ်ဆိုး စိုးတွေများက လာလာချောက်သည်ကို ခံရကြလေ၏။ နတ်ဆိုး၊ သလ္္လာသရဲချောက်ခြင်းကြောင့် အချို့ဖျားနာကြတော့တယ်။

တည်မှာ ကျွန်မဆုတောင်းနေစဉ် အသက် (၂၀) အချွဲယ်၊ အမျိုးသမီး တယောက်က ကျွန်မနားကြောက်ရုံးရုံလုပ်ရင်း ထိုင်နေကြတယ်။ ကျွန်မက လေကောင်းကောင်းရနိုင်ပဲ့အပေါက်ရှိတဲ့နေရာတွေင် ထိုင်ဆုတောင်းနေပါတယ်။ စိုးတွေတော်ဘုရားက ကျွန်မအား နတ်ဆိုးရဲ့ချောက်ခြင်းကို ခံနေရသော ဤအနားမှုရှိ အမျိုးသမီးအပေါ် ဆုတောင်းပေးဖို့ပြောပါတယ်။ သူမအပေါ် ကျွန်မလက်တင်လိုက်သည်နှင့်၊ သူမထုပ်ပြီးပြောတယ်။ “အို၊ နတ်ဆိုးပြေးပြီ။ အဝေးကို ထွက်ပြေးသွားပြီ” အခြားဖျားနာနေသော အမျိုးသမီးအချို့အတွက်ပါ ကျွန်မ စတင်ဆုတောင်းပေးတယ်။ အတော်များများမှာ သက်သာကျိုးမာခြင်း ရရှိကြတယ်။ အဲဒီထဲမှာ အသက် (၄၈) အချွဲယ်ရှိ အမျိုးသမီး ထောင်ဒါက် (၇) နှစ်ကျခံသောသူ တစ်ယောက်လည်းရှိနှိုး၊ သူမသည် အလွန်ပိုနဲ့လိုးနေသဖြင့် အနိုင်ပေါ် အရောင်သာ ကျွန်တော့၏။ သူမအပေါ်မှာလဲ ကျွန်မဆုတောင်းပေခဲ့ရာ ဘုရားသခင် က ဖျားနာခြင်းမှာ ကျိုးမာခြင်းကိုပေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနေ့ကစုံ၍ တနေ့တွေား ပေါင်ချိန်တွေ တိုးလာပြီး ပကတိကျိုးမာခြင်းရရှိလေ၏။

၁၉ နှစ်အချွဲယ် မိန်းကလေးတယောက်ကျတော့၊ ခွဲ့တာခုလုံးအနှင့် ပဲ ယားနာ ကဲ့သို့သော ယားနာခံစားနေရ၏။ တစ်မနက်မှာ သူမအပေါ် ကျွန်မဆုတောင်းပေးရာ လုံးဝသက်သာခြင်းရွား၏။

တရက်မှာ အခန်းဖော် အမျိုးသမီး (၆)ယောက်အား ကျွန်မ ဝံ့ကောလိတေား ဝင့်ရာ အားလုံးက ယောက် ယုံကြည်လက်ခံကြတယ်။ သူတို့တွေက မိုက်နာခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်းနှင့်၊ ယားနာဝေဒနာခံစားသောသုတွေဖြစ်ကြ၏။ သူတို့တွေအတွက် ကျွန်မဆုတောင်းပေးခဲ့သဖြင့်၊ သူတို့အတွက် အိမ်သားများထံမှ ဆေးမျိုးစုံပို့စရာ ပလိုကြတော့ချေ။

ကျွန်ုများမျိုးသို့သော်လည်းကောင်း၊ တန်ခိုးနှင့် အစားစာတွေ လာပို့တတိကြတယ်။ အဖမ်းခံရပြီးနောက် မြောက်များစွာသော ယုံကြည်သူ ညီအကိုးမောင်းနှုန်များနှင့် သင်းအုပ်ဆရာ၊ ဆရာမများအနေဖြင့် ကျွန်ုမှုအတွက် ဆုတောင်းပေးနေကြတယ် ဆိုတာကျွန်ုမှု သိတာပါတယ်။ ဒါကြောင့်ဘဲ ကျွန်ုမှု အခုလိုခံနိုင်ရည် ခွန်အား ရရှိခြင်းပင်။ အခြားပြည်ပူ ခရစ်ယာနှုန်များကလည်း ဆက်ပြီး ကျွန်ုမှုအတွက် ဆုတောင်းပေးကြတယ်ဆိုတာ ကျွန်ုမှုသိပါတယ်။ ကျွန်ုမတို့တွေက အသာဇာန်ခြင်း ကွဲပြားနေကြသော်လည်း ခရစ်တော်၌ အားလုံးသည် တလုံးတဝထည်းဖြစ်ပါတယ်။

ထောင်ထဲတွင် ကျွန်ုမတို့ကို ထမင်းကျွေးမှုပါတယ်။ အပြင်က မိတ်ဆွေများ လာပေးတဲ့ ထမင်းဟင်းရှုပါက ထောင်မှုအန်းဖော်များကို ဝေပေးတတိကြတယ်။ မနက်အိပ်ရာထသည့်အခါ ကိုယ့်ဖျားကို ခေါက်သိမ်းကြရတယ်။ မနက်နေမြင် တိုင်အောင် အိပ်နေခွင့်မပေးကြခဲ့။

အကျဉ်းခန်းဖော်တွေထဲမှာ ကျွန်ုမက အဖို့ဆုံးပါ။ အဖော်တွေက ကျွန်ုမအား အပေါ်အို့မဟုတ် အဖျား၊ အမကြီး စသဖြင့် ရို့သေးစွာ ခေါက်ပါတယ်။ အခန်းဖော်များ အတွက် ကျွန်ုမသီချင်းတွေ ဆိုပြပေါ့ ချုပ်ချယ်ထားမှုကြောင့်၊ သင်ပေးစို့အခွင့် မရော့ပါ။ နိုင်ငံရပ်ခြားမှ စ၍ (၂) ထောင်ကို ကျွန်ုမလက်ခံရရှိခဲ့တယ်။ တောင်း ပိယက်နှာမ် ဘာသာစကားသုံးကာ ရေးထားသော စာဖြစ်၏။ ရဲတွေက မေးခွန်မေး ခဲ့ကြတယ်။ “ငင်များသို့ဟေးပါတဲ့ လူတွေက ဘယ်သူတွေလဲ။ နိုင်ငံခြားသားမှ ကျွန်ုမသီရိခြင်း မရှိကြောင်းနှင့် သူတို့ဘာသာ သူတို့ရေးစာဖြစ်ကြောင်း ပြန်ဖော်ပါတယ်။

Thu Duc ထောင်ထဲမှာ အပြင်ကို ထွက်ပြီး လေကျင့်ခန်းလုပ်ခြင်းမရှိဘဲ (၁၁) လကော် နေခဲ့ပါတယ်။ ရဲတွေအနေဖြင့် ကျွန်ုမအား Chi Hoa အလုပ်စန်းသို့ မပြောင်းရွှေ့မိ တစ်လ အလိုမှာ အကျဉ်းသား တစ်ယောက်က အစားစာတွေ ပြင်ဆင်ကာ၊ နတ်စင်ငယ်လေး တုခု ဆောက်တည်ပြီး ကြိုးခွဲချွဲသွားသော အမျိုးသမီး (၃) ယောက်၏ ဂိဉာဏ်များကို ပူဇော်ခြင်းပြုခဲ့၏။

ကျွန်ုမအတွက် Chi Hoa အလုပ်စန်းသို့ ပြောင်ရွှေ့တဲ့နေ့တွင် အခန်းဖော်များအား နှုတ်ဆက်စကားပြောဖို့ အခွင့်တရုရာ့တယ်။ ကျွန်ုမထက် ထိုချယ်တဲ့ အမျိုးသမီး (၂) ယောက်အားပြောပါတယ်။ “အန်တိ Hai (ကျွန်ုမရဲ့ ချစ်စန်း

နာမည်) က Chi Hoa မသွားခင် နင်တို့ကိုအဖြစ်ဆုံး လွတ်ပြောက်စေခို့ အန်တိ ဆက် ဆူတောင်းပေးနေမယ်နော်။ မင်းတို့ လွတ်ပြောက်သွားလို့ အပြင်ရောက်ရင် ဘုရားသခင်ကို မမေ့ကြနဲ့ ပြီးတော့ အန်တို့ အိမ်ကိုလည်း လာလည်ကြပါနော်” သူတို့တွေအနေဖြင့် အိမ်အလည်လာလို့ရအောင်၊ ကျွန်ုမလိပ်စာရေးပောကာ၊ သွားဖို့ နှုတ်ဆက်တော့ ကျွန်ုမကို ဖက်ထားပြီး မသွားဖို့တားရင်း အကြီးအကျယ် စိုက်တွေ့တယ်။ ဤအဖြစ်အပျက်ကို ရတွေ့ပြင်လာစဉ် ကျွန်ုမကို ဆူပူကြတယ်။

ရ ၁ ထ ၂
ထောင်သို့ ပြောင်း
တင် သွားကြပါတယ်။
မပါရှိခဲ့ ချေး။ (၅)
များသာ စရုံး
ညီအကို Ngujen Ba
Minh နှင့် ကျွန်ုမ
အားလုံးက အီမီ

ကျွန်ုမကို အခြား
ရွှေဖို့ U.S စစ်ကားကြီးထဲ
ကားကြီးထဲမှာ ဘာမျှ
ယောက်သော ခရစ်ယာန်
ဖြစ်ကြတယ်။ ငှုံးထဲ မှာ၊
Tai, Dung, Long,
ဝါဝင်ပါတယ်။ ကျွန်ုမတို့
အသင်းတော် တရာတည်း
လူတွေပါ။ အမျိုးသားအားလုံးများသည် တြေားအကျဉ်းချိန်းထဲမှာ နေကြတယ်။
ကျွန်ုမတို့သည် တယောက်နှင့်တယောက် ထပ်ပြန်ဆုံးရလို့ အရေးပျော်နေပါတယ်။
ကျွန်ုမတို့ တယောက်နှင့် တစ်ယာက် “ဟေး Dung, ဟေး Minh, ဟေး Long”
ဆိုပြီး အချင်းချင်း နှုတ်ဆက်စကားတွေ ဆိုကြပါတယ်။

ထို စစ်ကားကြီးအထဲရှိ ကြမ်းပြင်မှာ
အလွန်ညစ်ပတ်နေပေမဲ့ သံကြီးကွင်းနှင့်
ကျွန်ုမတို့ အားလုံးရဲ့ ခေတ္တာက်မှာ ချည်ထား
လျှက် ကျမ်းပင်ပေါ် ထိုင်ကြရတယ်။ ခရီးက
(၆၄) ပိုနစ်ကြာပါတယ်။ ငှုံးအချိန် အတွင်း
ကျွန်ုမတို့ အချင်းချင်း အားပေး စကားဆိုကြ
တယ်။ ထိုညီအကိုများက ကျွန်ုမကို ပြောကြ
ပါတယ်။ “အို့ အန်ကြီးနှင့် ပြန်တွေ့ရတာ
ဘုရားကျေးဇူးတော်ချို့မွှမ်းပါတယ်။ အားယူကာ စိုင်ခုံပေါ်နော်”။ ရဲအတောင့်က
ကျွန်ုမတို့ဘေးမှာဘဲ ရပ်တောင့်နေတာမို့ ကျွန်ုမတို့အနေနဲ့ အသေးစိတ် ဆွေးနွေး
ပြောဆိုလို့ မရပေမဲ့ ဝင်းမြောက်ဝင်းသာခြင်း များစွာနဲ့ “အို့ ဆရာရေ (ရဲအတောင့်)
ကျွန်ုမတို့ကို အခုလိုပြန်လည် ဆုံးတွေ့ခွင့်ပေးတဲ့အတွက် အများကြီး ကျေးဇူးတင်
ပါတယ်ကျယ်”။

Chi Hoa ၌ ရှိ “အိမ်”

ကျွန်ုပ်မတိ၏ Chi Hoe ရောက်သည့်အခါး၊ ဂိတ်ကြီးတရာကနေဖြတ်ကြပါတယ်။ ဤနေရာသည် (၇)လ အတွက် ကျွန်ုပ်မရဲ့ “အိမ်”ပင်ဖြစ်ပါတော့မယ်။ အစောင့်က ကျွန်ုပ်မအား လူအယောက်ပေါင်း (၃၀) ကျော်ထည့်ထားတဲ့ အကျဉ်းခန်းလေးတရာတွင် င ရက်နှင့် င ညာ ထည့်ထားပါတယ်။ နောက်တမန်ကိုမှာ ရဲ့ င ယောက်က ကျွန်ုပ်မကို တတိယထပ်တွင်ရှိ အကျဉ်းခန်းတရာသို့ ခေါ်သွားတယ်။ ငြင်းအခန်းမှာ ကျွန်ုပ်မ လွှတ်ပြောက်တဲ့နေ့တိုင်အောင် နေခဲ့ရပါတယ်။

ဤအခန်းကျဉ်းလေးသည် (၃) မိတ္တာ ပတ်လည်ရှိပြီး အိမ်သာလည်း တွဲထားကြတယ်။ အခန်းအတွက် မျက်နှာကျက်တွင် အပေါက်တရာသာရှိသည်။ အမောင်ထူ ကြောင့် ကျွန်ုပ်မရဲ့ မျက်စီအားနည်းလာခဲ့ရာ၊ (၅)မိတ္တာ အကွာအဝေးပေါက်ကိုတောင် မဖြင့်နိုင်ဖြစ်ပါတော့တယ်။

အဲဒီအချိန်အတွင်းမှာ၊ ကျွန်ုပ်တော် စိတ်ပူးခဲ့မိတယ်။ ဒါနဲ့ ကျမ်းစာပြန်ဖတ်နိုင်ဖို့ ဘုရားသခင်ထဲ ကျွန်ုပ်မဆုတောင်းတယ်။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ကျွန်ုပ်မ၏အသက်နှင့် ဝို့သူ့အတွက်ဖြစ်၏။ အမောင်ခန်းထဲမှာ အဲဒီအချိန်ဖြစ် ကျွန်ုပ်မရဲ့ မျက်စီအတွက် အတော်ကို အခက်အခဲရှိပါတယ်။ ကနေ့ ကျွန်ုပ်မ ပြန်ဖတ်နိုင်ခဲ့ပါပြီ ဒါပေမဲ့ နေ့ခံးနေပူထဲ သွားလာတဲ့အခါး နေရဲ့အလင်းကြောင့်၊ ကျွန်ုပ်မမျက်စီ နာကျင်းခြင်း ဝေဒနာခံစားရပါတယ်။

ကာသိုလိပ်နာမည်နဲ့! နာ ဟု ခေါ်သောအမျိုးသမီးတယောက်လည်း ကျွန်ုပ်မနဲ့ အတူရှိနေပါတယ်။ သူမသည် Dong Nai နယ်ကဖြစ်ပြီး မျက်နှာဝိုင်းစိုင်း၊ အပ်ယူ ၀၀၄၇၂။ အသက် (၅၂) ရှိသူဖြစ်တယ်။ သူမက Chi Hoa သို့ ကျွန်ုပ်မ မရောက်မိ (၁၀) လ ကတည်းမှ ရောက်ရှိနေပြီး၊ ကျွန်ုပ်မလွှတ်ပြောက်သွားပြီးနောက် (၅)လ ခန်းသာ လွှတ်ပြောက်လာသူဖြစ်၏။ သူမသည် အမိုးများအနေဖြင့် ပြည်သူများ၏ ပစ္စည်းများကို စိုးခြင်း၊ လာတ်ပေးလာတ်ယူမှုစာသည့် မကောင်းမှုတွေကို ကာကွယ် ဝေဖန် စွင့်စွဲပြောဆိုရန် ဦးဆောင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် အဖမ်းခံခြင်းဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ ကာကွယ်ပြောဆိုမှု၌ ပြောက်များစွာသောလူတွေသွားမှုနှင့်အတူ ပါဝင်လာကြ၏။ ကျွန်ုပ်မအန်းထဲ လုန်ဝင်သွားတဲ့အခါး သူမက ရဲတွေအပေါ် ပြစ်တင်စကားဆိုလိုက်၏ “ရှင်တို့ က ကျွန်ုပ်မအန်းထဲကို ငယ်ရွယ်တဲ့ အမျိုးသမီးတွေ ခေါ်ခဲ့မယ်ထင်ကာ၊ အခုံဟာက အဖွားအိုကြီးဆိုတော့၊ အဖော်မဖြစ်တော့ဘူးပဲ့။” “စိတ်ညစ်လိုက်တာ”

သို့သော် (၂) ရက်ကျော်ရှိလာတဲ့အခါး၊ ကျွန်ုပ်မတို့စတင်စကားပြောကြရာ၊ မိတ်ဆွေတွေဖြစ်လာကြတယ်။ အစမှာ သူမက တစ်ယောက်ထဲ ကာသိုလိပ် ဆုတောင်းပုစ်နဲ့! ဆုတောင်းသော်လည်း နောက်ပိုင်း ကျွန်ုပ်မတို့နှင့်အတူတကွ

အချိန်များယူပြီး ဆုတောင်းကြတယ်။

အခန်းကျဉ်းလေးထဲမှာ အလွန်ပူဇ္ဈိပ်သဖြင့်၊ ကျွန်မတို့သည် ဘောင်းဘီတို့နှင့် အမျိုးသမီး အတွင်းခံ အကျိုးများကိုသာ ဝတ်ကြတယ်။ ဘယ်လောက်ပင် မောင်နေ ပါစေ ပူဇ္ဈိက်နေပါစေ ကျွန်မက ဂုဏ်တော်သီချင်းချီးမွမ်း၊ ဆုတောင်းကာ ဘုရားသခင်၌ ပျော်မွေ့လျက်ပါ။

ကျွန်မတို့ အခန်းကျဉ်း၏ ကပ်ရပ်အခန်းမှာ အကျဉ်းသားလူငယ် (၄၈) ယောက်ရှိတယ်။ နံရံရှိအပေါက်သေး သေးလေးမှ ထိလူငယ်များကို ပြင်တွေ့နိုင်သလို တပါတလေ ကျွန်မလက်ကို လျှို့ထည့်တဲ့အခါ ကျွန်မ၏လက်ကို သူတို့ထိနိုင်ပေါ်။ ထိကောင်လေးအတွက် အစားလာပို့မယ့် အိမ်သားများပရှိသည်ဖြစ်၍ ကျွန်မရဲ့ အစားအစာများကို ပေးကျေးခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ သူ့အား ဝံးရေးလောက်မြတ်ရေးဝင်ရာ သူ့အနေဖြင့် ယေရှုကို ယုံကြည်လက်ခဲ့တယ်။

အသက် (၃၆)နှစ်ရှိ လူတစ်ယောက်က၊ ကမ္မာဒီယားမှာ နိုးယူတားပြတိကိုခြင်း ပြခဲ့သောကြောင့် ထောင်ကျသူဖြစ်ရာ ကျွန်မအခန်း၏ အပေါ် င ထပ်တွင် ထည့်ထားကြ၏။ ထိလူကို ကျွန်မက ပျက်နှာကျက်ရှိ အပေါက်မှ စကားပြော ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မပြောတာ သူကြားနိုင်ဖို့ ကြမ်းပေါ်လျှော့ပြီး သူ့အနာကို အပေါက်နား ကပ်ထားရလေ၏။

ကျွန်မမှာ သားသမီး ၁၀ ယောက်အပြင် မြေးတွေအယောက် ၂၀ ရှုပါတယ်။ သူတို့တွေ ထောင်ကိုလာပြီး ကျွန်မအား တွေ့ဆုံးနှစ်သိမ်းကြတယ်။ တစ်ပတ်မှာ နှစ်ကြိမ်ကာထားတဲ့ သံကောကနေ သားသမီး မြေးများနှင့် မျက်နှာခြင်းဆိုင် တွေ့ခွင့်ပြုကြပါတယ်။ သံကောတွင် အပေါက်တရရှိရာ ငါးအပေါက်မှ အိမ်သားများ အစားယူပါတဲ့အခါ လျှို့ပေးဖို့ဖြစ်၏။ မြေးတွေကပြောတယ် “ဖွားဖွား ဘယ်လိုဖြစ် ရတာလဲ။ ဖွားဖွား ထောင်ထဲရောက်နေပါလား” မြေးတွေအနေဖြင့် သူတို့တွေ ဘာကြောင့် သံကောနောက်မှာရပ်ပြီး သူတို့အဖွားနဲ့ အခုလိုစကားပြောနေခြင်းကို နားမလည်နိုင်ကြခဲ့။ သူတို့အနေဖြင့် ထောင်ဆိုတာ ဘာမှန်းကို မသိဘဲဖြစ် နိုင်ပါတယ်။

ကျွန်မရဲ့ သားသမီးများက တပတ်တပါ အစာလာပို့ပေးကြတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ကြတော့ ရဲတွေက ကျွန်မ ပိုသားစာအား အစာလာပို့ဖို့ ခွင့်မပြုကြတော့ခဲ့။ ရဲတွေက ကျွန်မအား ဖြတ်ပိုင်းဝယ်ဖို့ ငွော့ရန် မှာစေကြတယ်။

တနေ့တော့ ရဲတွေက ကျွန်မအား အပြင်မှာ ပစ္စည်းလိုက်ဝယ်ပြီး ထောင်ထဲ၌ ရောင်းဖို့ရန် နှစ်ကြိမ်အပြင် ထွက်ခွင့်ပြုကြတယ်။ ထောင်ထဲက ဖြတ်ပိုင်း (ခွေ့မျိုးတွေ ဝယ်ပေးခြင်းဖြစ်တယ်) ကို ယူပြီး အသီးအနှစ်တွေ ငါးဟင်းတွေ ဝယ်ခြစ်းဖို့ထွက်တဲ့

နေ့အထိ ကျွန်ုမှာ ပိုးကောင်းကင်အပြောရောင်ကို မဖြင့်ဘူးပါ။

၁၉၉၃ ခု၊ အောက်တိုဘာလ (၃၀) ရက်နေ့တွင် Thu Duc နယ်အတွင်းပြရှိ Vien Kiem သို့ ဂျွန်ကားဖြင့်၊ ပို့ဆောင်ကာ လွတ်စေကြပါတယ်။ ကျွန်ုမရဲ့ ကျေးဇားဖြစ်တဲ့ Thu Ducအောထိ ရဲဗျားက လုံခြုံရေးယူပြီးလာပို့ကြသဖြင့်၊ အီမိုးသားများ၊ ဇာသားများနှင့် ပြန်လည်ဆုံးတွေ့ရပါတယ်။

ကျွန်ုမတို့၏ ဇာသား ရာပေါင်းများစွာ၏
ရွှေ့မှောက်တွင် ရုံးများက ကျွန်ုမကို
ပို့က်ခရီးဖုန်းပေးကာ စကားပြောခွင့်
ပေးကြတယ်။ “ကျွန်ုမတရား
ဟောပြောခဲ့တယ်။ အဲဒီလိုပြောခြင်းကြောင့်ပင်
အစိုးရက ကျွန်ုမကို ဖော်ခြင်းဖြစ်၏” ကျွန်ုမ
ရဲရင့်စွာဖြင့် ပြောလိုက်တယ်။ “ကျွန်ုမ
အနေဖြင့် အစိုးရများထံ တင်ပြလိုတဲ့
အချက်ကာ၊ ခရစ်ယာန်များကို အနောက်
အယုက် မပေးကြပါနဲ့။ အီမိုးတွေမှာ
လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ပေးကြပါ။ သို့မှာသာ
ကျွန်ုမတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို တိုးများကိုးထွား
စေနိုင်လိမ့်မယ်။”

လွတ်လပ်စွာ အမှုတော်ဆောင်ခြင်း

ကျွမ်းစာတဲ့မှာ ကျွန်ုမတို့ လူသားများကို ကယ်တင်ဖို့ရန် ယေရှေခရစိတော်က
ဘယ်လို အသွေးသွန်ခဲ့ကြောင်း၊ အဖြစ်အပျက်ကို ခွန်အားယူပါတယ်။ ကျွန်ုမရဲ့
အနှစ်သက်ဆုံး ကျွမ်းပိုဒ်ကတော့ “တောင်းကြလော့၊ တောင်းလျှင်ရမည်။ ရှာကြ
လော့၊ ရှာလျှင်တွေ့မည်။ တံခါကို ခေါက်ကြလော့၊ ခေါက်လျှင်ဖွင့်မည်” မသဲ
ရေးရာ။

ကျေး၏ အမွှေးကို ရိုပ်ပေးသော်လည်း သူ့အမွှေးသည် တုံးသွားခြင်း၊
ပျက်ဆီးသွားခြင်း မရှိသည်နည်းတူ၊ ကျွန်ုမလည်း ခရစ်ယာန်တစ်ယောက်အဖြစ်
ဆက်ပြီးတည်မြှေရှင်သနနေပါ့မည်။ ကျွန်ုမတို့ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်း ပုံမှန် ဆက်လုပ်
နေကြပါတယ်။ ပထမတွင် ကျွန်ုမအိမ်မှာ ယုံကြည်သူ (၅) ခွဲ့၊ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်
ခဲ့ကပေမဲ့ ယခုမှာ တစ်ဒါဇိုင်ကျိုးသောအဲ့များ ဝတ်ပြုစည်းဝေးနေကြပါတယ်။

ရန်သူများခံတပ်များကို ဖြေချခြင်း

ကြီးမားသာ ဝစ်းမြောက်မှု

ကျွန်တော်ရဲ ဘဝအသက်တာမှာ စိတ်အလူပ်ရှားရဆုံး၊ အပျော်ဆုံးတုဂ္ဂိုလ်တော်ရောက်ရှိနေတဲ့အချိန်တွင် ခံစားခဲ့ရပါတယ်။ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ထဲပါဝင်ပြီးနောက် ယခုလိုထောင်တဲ့ရောက်နေခြင်းသည် ဘုရားသခင်နှင့် အချိန်ယူဖို့ ပိုပြီး အခွင့်ကောင်းရရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပါတယ်။

ပထမပိုင်း (၃)လမှာ ကျွန်တော်ကို သီးသန့်အချုပ်ခန်းကျဉ်းတာချုပ် ထည့်ထားကြတယ်။ ထိုကာလအတွင်း ကျွန်တော်ထောင်မှ လွှတ်မြောက်ပြီးနောက် ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာအကြောင်း ဘုရားထဲမှ ရူပါရုတ္တရရှိပါတယ်။ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ထဲမှာ ရှိုးရာ၊ ထုံးစံအရသာ ပါဝင်လုပ်ထောင်ခြင်း (ဘီးတုဂ္ဂလည်းရင်းလည်း အပတ်ပေါင်းသယ်လောက်ဘဲလည်လည် ဒီအတိုင်းဆို ဒီအတိုင်းပါဘူး) ကို ကျွန်တော် အလိုလားပါ။

ရရှိထားတဲ့ ရူပါရုအကြောင်း၊
ကျွန်တော်အနေဖြင့် ဘုရားထဲ
မေးခွန်းမေးလေလေ၊ ဘုရား
သခင်က ကျွန်တော်ရဲ。
အသက်တာအကြောင်း
ဖော်ပြေလေလေဖြစ်ခဲ့တယ်။
ဘုရားရှေ့မောက်တွင် အပြည့်မှု
နောင်တရကာ ဝန်ချ
တော်းပန်ပြီးနောက်ပိုင်း၊
အချိန်အတော်ကြာတဲ့အခါမှ
ဘုရားသခင်က ကျွန်တော်

Pastor Nguyen က အိပ်အသင်းတော်တွင်
သင်ကြားထို့ချပေးနေစဉ်

အား စတင်ခွန်အားပေးပါတော့တယ်။

သီးသန့်အခန်းကျဉ်းထဲမှာ ကြောက်တွေ၊ ခြင်တွေနှင့် ပိုးဟပ်တွေက ကျွန်တော်ရဲ့ အလွန်ညံ့ပါတဲ့ အကျဉ်းခန်းထဲသို့ အပေါက်ကြီးတရာ့ကနေလာပြီး ငြင်းအပေါက်ကို ပိတ်ဆိုဖို့ အသုံးပြုခဲ့တဲ့ ထမင်းပန်းကန်ကြားကို လာလာဆွဲကြပါတယ်။ ညာဒိုင်ရာ ဝင်တဲ့အခါ ကြောက်တွေ ကျွန်တော်ကို လာပြီး ကိုက်ခြင်း၊ အနောက်အယူက်ပေးခြင်းမှ ကွယ်ကာဖို့ရန် စောင်နှင့် ကျွန်တော် တကိုယ်လုံးကို ပတ်ရပါတယ်။ အမျိုးမျိုးသော ဆူညံ့သံများ - ရပ်ဖော်သံ၊ အော်ဟစ်သံ၊ သီချင်းဆိုသံ စသည်တို့ကို ဒီငရဲခန်းလေးမှ ကြားရပါတယ်။

ပြင်ဆင်မှုများနှင့် ထောင်ထဲကို ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သော်ကြားလည်း အိမ်နှင့် အသင်းတော်ကို အရပ်းလွမ်းခွွတ်သတ်ရမိပါတယ်။ ကျွန်တော်မှာ ဘုရားသခင်မှ လွှဲ၍ အဗြားစကားပြောဖော်ဟန်၍ ဖို့ပါ။ ဒါနဲ့ ဘုရားကို မျှော်ကြည့်တယ်။ စကားပြောတယ်ဆိုတော့ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော်အနေဖြင့် ထောင်ထဲ ခဏမျှသာနေရမည် အကြောင်းနှင့် နောက်လိုင်းမှာတော့ ကျွန်တော်သည် ကျွန်မြှော်အနေတွေ ဖို့သောအသေမှာ ဘုရားအမှုတော်၌ ပါဝင်လှပ်ဆောင်ရမည့်အကြောင်းဖြောပါတယ်။

ထောင်ထဲမှာ ကျွန်တော်အတွက် ကြောခိုင်စေဖို့အကောင်းဆုံး၊ အစားအစာသည် ဆုတောင်းခြင်းပင်။ ကျွန်တော် ထောင်ထဲရှိနေစဉ် အသင်းသူ့သားများက ကျမ်းစာသင်ကြားခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် မကောင်းဆုံးရွှေခံတပ်များကို ဖြောခြင်းများလုပ်ကြပါ။ ဤတိုက်ပွဲများအတွက် ဘုရားသခင်တန်ဖိုးတော် ရောက်စေဖို့ရန် ကျွန်တော် ဆုတောင်းခဲ့တယ်။ အမောင်ထဲရဲ့ တန်ဖိုးနှင့် မူဆလင်လောကတို့ကို အသင်းတော်အနေဖြင့် အောင်ပွဲခံနိုင်ဖို့ ကျွန်တော် ဆုတောင်းခဲ့တယ်။ ဒါအပြင် ဖီယက်နာမ်သို့ ကျမ်းစာအုပ် မြောက်များစွာ သယ်ပို့နိုင်ဖို့အတွက်လည်း ဆုတောင်းပါတယ်။

အကျဉ်းခန်းထဲ နေ့အလင်းရောင်မဖြင့်ရသဖြင့် ကျွန်တော်အတွက် နေ့လား၊ ညာလားဆိုတာကို သီနိုင်သည်အရာမှာ ထောင်ထဲမှာ အစားစာလိုက်ရောင်တဲ့ ရွေးသည်များရဲ့အသံ၊ ထောင်ပြင်လမ်းမှ ကားများ၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ်သံများကို ကြားခြင်းဖြင့်သာ ခွဲခြားနိုင်သည်။ မေးမြန်းစစ်ဆေးဖို့ အခန်းကျဉ်းကနေအပြင်ကို ခေါ်ထုတ်ကာ ခန်းမသို့ပို့ခြင်းကို အင်မတန်မြော်လင့်ခဲ့မိတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ငြင်းအချိန်မျိုးများပြုသာလျှင် လေကောင်းလေသန့်ကို ရှုံးကိုနိုင်သော ကြောင့်ပါတယ်။

Phun Dang Luu

သီးသန့်အခန်းကျဉ်းထဲ (၃)လ နေခဲ့ပြီးနောက် Binh Thanh ခရိုင်ရှိ Phan Dang Luu ထောင်သို့ ဂျွန်တော်အား ပြောင်းရွှေ့ပေးကြတယ်။ အဲဒီမှာ စိယက်နာမ် တောင်ပိုင်းမှ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနဝန်ထမ်း ရုတပ်ကြပ်တယောက်ရှိ၏။ စစ်ကာလ အတွက် ပြောက်ပိုင်း ပိုယောက်နာမ်ကို သွားခဲ့၏။ စစ်ပြီဆုံးသွားတဲ့နောက် ထိသူသည် ပြန်လာကာ၊ ပြည်ထဲရေးဌာနမှာ ရုတပ်ယောက်အဖြစ် ဆက်လက်ပါဝင်ထမ်းဆောင် လေ၏။ သူက (၃) လခန်း ဂျွန်တော်နှင့်အတူ အလုပ်လုပ်ခဲ့ပါတယ်။

တပ်ကြပ် Thang က ပြည်ထဲရေး ရုတပ်စုအပြည့် တံဆိပ်အများကြိုးနဲ့ ထံနှင့် ဝတ်ဆင်ထား၏။ ဂျွန်တော်က စာပွဲမှာ ထိုင်နေတဲ့ တပ်ကြပ်၏ ရှေ့တည့်တည့်မှာ ထိုင်ပါတယ်။ စာပွဲပေါ်မှာ ခရားအိုးတလုံးနှင့် ရေနေ့ကြပ်းခွက် (၂) လုံးတင်ထား လေ့ရှိ၏။ ဂျွန်တော် ဖြေဆိုသမျှကို တပ်ကြပ်က စာရွက်လေးတရာပေါ် ရေးမှတ် နေသလို၊ ဂျွန်တော်လည်း လိုအပ်တဲ့အချက်အလက်တရာ့၍ ကို နှစ်(note)ထဲ ရေးပါတယ်။ မကြာခဏဆဆုံးသလို ဂျွန်တော်အပေါ် စိတ်ဆုံးလာသဖြင့် အပြင် ထွက်ကာ တအောင့်နေပြီး အခန်းထဲပြန်ဝင်လာကာ၊ မေးမြန်စစ်ဆေးမှုကို ဆက်ပြတ်တိပါတယ်။ တပ်ကြပ် Thang အနေဖြင့် တခါတလေ ဂျွန်တော်အပေါ် ဆက်ပြီးစကားကောင်းကောင်း ပြောဆိုဆက်ဆံ့နိုင်ဖို့ ဟေးပန်းလာသောကြောင့် စိတ်တိုဘိနဲ့ စကားပြောလာတတ်တယ်။ “မင်းကို လွှတ်ပေးဖို့ ပါ့မှာ အာဏာရှိတယ်” သို့ သော် သူ့အကြော်ပေးခြင်းများကို ဂျွန်တော်အနေဖြင့် သဘောမတူ၊ လက်မခံတဲ့ အပါမျိုး၊ သူက ဂျွန်တော်အပေါ် စိတ်ပိုင်းဆုံ့နရာ သုံးကာ ပြီးပြောကိုတဲ့ ဖိအားပျိုး ပေးတတ်တယ်။ သူက ဂျွန်တော်အား အိမ်အသင်းတော်များအကြောင်းနှင့် တရားဝင် အသင်းတော်များ၏အကြောင်း မေးခွန်းတွေ ထုတ်နေတယ်။

တနေ့ကျတော့ ဟန္တိုင်းမှာရှိတဲ့ Bui Hoanh Thu ၏ “ရဲသင်းအုပ်ဆရာ၏ အကြောင်း ဂျွန်တော် ဘယ်လိုပြင်ပါကြောင်း မေးပါတယ်။

ဂျွန်တော်က “သူသင်းအုပ်ဆရာ မဟုတ်ပါဘူး” လို့ ဖြေလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ တပ်ကြပ် Thang က ဘာကြောင့် ဒီလိုမေးရတာလဲ လို့မေးပြန်တယ်။ “ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ သူက ကျမ်းစာထဲက နှစ်ကပတ်တော်တရားကို မဟောပြောဘဲ ကွန်မြှုံးနှစ်တရားဘဲ ဟောပြောတယ်လေ” Thang က ဆက်ပြီး မေးတယ်။ “ဘာဖြစ်လို့ခင်များက တရားဝင်အသင်းတော်များ မနေဘဲ ထွက်ပြီး အိမ်အသင်းတော် ဆိုပြီး ဖွဲ့စည်းတာမဟုတ်ဘူး၊ ဘုရားသခင် တည်ထောင်ဖွဲ့စည်းတာပါ” လို့ ရေနေ့ကြပ်းသောက်ဖို့ပြင်ရင်း ပြန်ဖြေလိုက်ပါတယ်” ခင်များရဲ့ အိမ်အသင်းတော်

အတွက် ငွေတွေကော ဘယ်ကရတာလဲ” “အို၊ ဘုရား အလုပ်အတွက် ဘုရားသခင်ရဲ့ သားသမီးများက ယုက်ရောစွာ ပါဝင်ကြတာပဲ့” Thang က လက်ထဲက စီးကရှုက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းရှုရှိက်ပြီး၊ ယုက်လုံးတွေကို နဲ့နဲ့လေး မွေးထားလိုက်တယ်။ “ဒါပေါ့ ခင်များ လူတွေဆီက ပိုက်ဆံလိုက်လဲ တောင်းဆိုဖို့ ငါတို့ခွင့်မပြုဘူး သိလား”။

ကျွန်ုတ်က ပခုံးကို တွန့်လိုက်ကာ၊ ရေနေ့ကြပ်းခွက်ကို စာပွဲပေါ်သို့ ချလိုက်ပြီး၊ “အဲဒါမှုန်ပါတယ်။ ပါကလူတွေဆီမတောင်းခဲ့ပါဘူး။ သူတို့တွေက ဘုရားသခင်ကို ပေးတာလေး။ ငါကို ပေးတာမဟုတ်တာ” “ခင်များရဲ့ လုပ်ဖော် ဆောင်ဖက်တွေက ဘယ်သူတွေလဲ။ နာမည်က ဘယ်လိုခေါ်ပြီး ဘယ်လောက် အချေထိနိုက်ပြီး ဆိုပြီးအသံခေါ်မာမာနဲ့ မေးပါတယ်။ “ငါလုပ်ခေါ်ဆောင်ဖက်တွေကို ငါသင်တန်းပေးခဲ့ပေါ့ တအားများနေတော့ အားလုံးကို အခုပုံမှတ်မိတော့ဘူး”။

ခင်များက သင်းအုပ်ဆရာအဖြစ် ဘီသိတ်ခန့်အပ်ခြင်းမရှိသေးဘဲနဲ့၊ သင်းအုပ်လုပ်နေရတာလဲ” ဆိုပြီး အော်ဟန်ပြောလိုက်သည်။ ကျွန်ုတ်က ခေါ်ပြီးကာ “ဟုတ်ကဲ့ ဘီသိတ်ခြင်းတော့ မရသေးဘူး လူတွေက ကျွန်ုတ်ကို သင်းအုပ်ဆရာ လို့ ခေါ်ကြတယ်။ သင်းအုပ်ရဲ့ အပိုဒ်ယက် သိုးတွေကို စောင့်ရောက် ထိန်းကျော်းကို ဆိုလိုပါတယ်။ တပ်ကြပ်က အထောက်ပြီး၊ ကျွန်ုတ်ရဲ့ ဖြေကြားချက်ကို ရောဖုတ်ဖို့ ပြင်လိုက်တဲ့။ “ခင်များအနေနဲ့ တဗြားအိမ်အသင်းတော်များနှင့် အဆက်အသွယ် ရှိသလား” ဆိုပြီးဆက်မေးတယ်။ ကျွန်ုတ်က သူအား အေးဆေးပြီးသက်စွာ ကြည့်လိုက်တယ်။ “ဟုတ်ကဲ့ တဗြားအိမ်အသင်းတော်က ကောင်းပါတယ်။” တပ်ကြပ် Thang တယောက် မက်တပ်ရပ်၊ ထိုင်ခုံကို တွန်းကာ အခန်းပြင်သို့ ဒေါသအပြည့်နဲ့ ထွက်သွားကြပြန်၏။

ပိုယက်နှစ်များ ခရစ်ယာန်များက ဘယ်လိုညွှဲးပန်နိုင်စက်ခြင်းကို ကြုတွေကရဲ့ ဆိုင်နေခဲ့ကြကြောင်း၊ ကျွန်ုတ်ရေးသားပြုစတုံးတဲ့စာရွက်၊ တမ်းများကို ရဲတွေတွေ ခဲ့ကြတယ်။ ငြင်းစာရွက်စာတမ်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အချိန်အတော်အကြား ဖေးမြန်ခဲ့ကြ သည်။ အဲဒါအချိန်အတွင်းမှာ ကမ္ဘာတစ်ဝါးမှ ထောင်ပေါင်းများစွာသော ခရစ်ယာန် များက ကျွန်ုတ်အကြောင်း၊ ပိုယက်နှစ်အစိုးရ တာဝန်ရှိသူများထဲ စာရေးကြားကြုံတော် လုံးဝမသိခဲ့ပါ။

ကျွန်ုတ် ရေးသားထားတဲ့ စာတမ်းထဲမှာ အသင်းတော်၌ ညွှဲးပန်းနိုင်စက်မှူး သမိုင်းကြော်းနှင့် ဘာသာရေး လွတ်လပ်နှုနိကြောင်း၊ ဝေဖော်ထားတဲ့အကြောင်းများ ပါရှိတယ်။ ပေးခွန်စစ်ဆေးခန်းတစ်ခုမှာ တပ်ကြပ် Thang က ကျွန်ုတ်အပေါ် ဤကဲ့သို့သော စိန်ခေါ်မှုပြုလာတယ်။ “ခင်များအနေနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အစိုးရက

ဘာသာရေးလွတ်လပ်မှုမပေးဘူး၊ ဆိုတဲ့အကြောင်း၊ ဝေဖန်ရေးသားရတာလဲ။”

ကျွန်တော်က ကျွန်တော်ထိုင်ခုံကို ရှေ့နှေ့တိုးထိုင်ကာ၊ အသံယုံးအနေအထားနှင့် “ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့? ကျွန်မြှုန်းနိုင်ငံတိုင်းမှာ ဘာသာရေးလွတ်လပ်ခြင်းမရှိဘူးလဲ”။

တပ်ကြောင်က သူ့အီပိုတောင်ထဲက စီးကရက်ကို ထုတ်ဖို့ ပြင်နေ၏။ ပြီးတော့ ‘ခင်ဗျား ငါတို့ကို အဲဒီလိုစွဲပေမယ့် ခင်ဗျား အထောက်အထားသက်သေ ပြနိုင်ပါဘူး။ ပြနိုင်ရင် ပြပါ။’

‘ပြမယ်ဆိုရင် အရမ်းလွယ်တာပေါ့။ သက်သေတစ်ခုက အခု ဒါ ဒီထောင်ထဲ ရောက်နေရတာဟာ ဘာသာရေးလွတ်လပ်မရှိတာကို သက်သေပြနေတာပဲ မဟုတ်လား’ လို့ ပြန်ချေပြန်ဆိုလိုက်တယ်။ တပ်ကြောင်က ထုန်ရပ်ပြီး အပြင်ဖက်သို့ ဆောင့်အောင့်လျက် ထွက်သွားလိုက်တယ်။ သူ့ရဲ့ အမျက်ဒေါသြိမ်းပြီး စိတ်အေး လက်အေး ဖြစ်တဲ့အခါကျမှ အခန်းထဲသို့ပြန်လည့်ဝင်လာကာ၊

‘အရင်က အစိုးရသမ္မတ Thieu Ky ရဲ့ လက်အောက်တုန်းက ဘာသာရေး လွတ်လပ်မှု မရှိခဲ့ဘူး’

‘ခင်ဗျား အဲဒီ Thieu Ky ရဲ့ အစိုးရခေတ်က မနေခဲ့တော့ အဲဒီအကြောင်း ခင်ဗျားမသိခဲ့ဘူး’

ကျွန်တော် ပြန်ချေပြန်က်တယ်။

‘Ky ရဲ့ လက်အောက်မှာ ခရစ်ယာန်များ၊ ဘုရားကျောင်းဆောင်ဆောက် လိုတဲ့အား ဆောက်ခွင့်ပေးခဲ့တယ်။ တကယ်လို့ တရားဟောလိုသော် ဟောပြောခွင့် ရခဲ့တယ်။ တကယ်လို့ ဝေစာတွေ ဝင်လိုသော် ဝင်လိုရတယ်။ ဘယ်သူမှ လာမတားဘူး။ အနောက်အယုံက်မပေးခဲ့ကြဘူး’

တပ်ကြောင်အနေဖြင့် သူ့အစိုးရကောင်းကြောင်း ဆက်ပြီး စောင့်ထိုးထားလိုပေ၏။

‘ဟင့်အင်း၊ ကျွန်မြှုန်းနိုင်ငံတိုင်းမှာ ဘာသာတရားတိုင်း ရှိနေတာပဲ့’

ကျွန်တော် ပြုးပြုလျက်။

‘ဟုတ်ကဲ့ အဲဒီ မှန်တယ်။ ရှိနေတာမှန်ပေမယ့် အဲဒီ ဘာသာရေးတွေက ခင်ဗျားတဲ့ ကျွန်မြှုန်းရဲ့ လက်ကိုင် တန်ဆာပလာတစ်ခုလို ဖြစ်လာတယ်။ အခုလောလောဆယ်မှာပင် တပ်ကြောင် Thang အနေနဲ့ ကျွန်မြှုန်းအမှုသမ်း လုပ်နေ ပေးယ့် ခင်ဗျား စိတ်နှုလုံးထဲမှာ ဇြိုင်သက်မှုဆိုတာ မတွေ့ရဘူးမဟုဘ်လား။’

တပ်ကြောင် Thang က တစ်ဘက်သို့မှုက်နှုလှည့်လိုက်ကာ အသက်ကို ဖြည့်ညွှေးစွာရှုရှုရှိကိုပြီး ကျွန်တော်ပြောလိုက်တဲ့ အမှန်တရား စကားတွေကြောင့် သူ့နှုလုံးထဲ ထိုးပေါက်မွေ့နောက်ခြင်း ခံရလေတော့၏။

‘မှန်တယ်။ ငါမှာ တကယ့်ကို ပြီးစီသက်မှုရှာမတွေဘူးဘူး’

ပြီးတော့ မျက်တောင်တစ်ချက် ဆတ်လိုက်တယ်။

‘ဒါပေမယ့် ပါတွေရှိထားတဲ့ အရာတစ်ခုက ကွန်မြားနှစ်ဝကို ဆန့်ကျင်ယယ့် အခြားကြီးမားတဲ့ အတွေးအခေါ် ဆိုလို ကမ္ဘာပေါ် မရှိတော့ဘူးဆိုတာကိုပဲ’

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က ကွန်မြားနှစ်ဝသည် ရရှားမှာပင်လျင် ပြုကွဲဖြေဖြေကြောင်း တပ်ကြောင်း၊ သတိပေးလိုက်တော့ တဖန် အခန်းပြင်သို့ ဆောင့်အောင့်ထွက်သွားပြန်ပါတော့၏။

ဒေါမြိုင်းစစ်ဆေးခြင်းခံရတဲ့ တစ်လအတောအတွင်း ရေးသားနောသည် အကြောင်းအရာပြောက်များစွာကို ဘုရားသခင်အား ဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။ ဒါနဲ့ အမျိုးသမီးအား ငုက်ပျောသီးထဲမှာ ဘောလ်ပင်၊ ခဲတံ့ထည့်ပြီး ယူလာခဲ့သလို စီးကရက်မူးနှင့် ယိုးဒယားခေါ်ကိုဆွဲထုတ်တွေထဲ စက္ကာ။ အလွတ်ထည့်ယူလာဖို့ မှာလိုက်တယ်။ ထိုအရာများ ပို့လာခဲ့သည်သာမက ဆာလံကျမ်းထဲက ကျမ်းစာရွက် (၅)ရွက်နှင့် ခရစ်ဝင်ကျမ်းထဲက စာရွက်အချို့ကိုပါ ထည့်ပေးလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အမျိုးသမီးက အသင်းတော်ရဲ့ အခြေအနေနှင့် အသင်းသူအသင်းသားအားလုံး ကျွန်တော့အတွက် ဆုတောင်းပေးနေကြောင်းတို့ကို စာတို့လေးဖြင့် ရေးလိုက်တယ်။ နောက်ထဲ့ ဒီလိုအဆက်အသွယ်လုပ်သည်ကို ရဲများ ဖော်ပိုကြသဖြင့် (၃)လ တိုင်တိုင် သူမအား ကျွန်တော့ထဲ ထမင်း၊ အစားအသောက် ပို့ခွင့်မပြုကြတော့ချေ။

ကျွန်တော် ရောက်ရှိနေတဲ့ ထောင်သည် နိုင်ငံရေးသမားများကိုထားတဲ့ ထောင်ဆိုတော့ ပြောက်များစွာသော ထောင်သားများမှာ ပဟ္မသတွေ့ယူတွေ့မှု၊ သူတို့ တွေ့က မရှုစ်းတွေ့၊ သတင်းစာတွေ့ ဖတ်လိုစိတ်ပြင်းပြနေကြ၏။ သူတို့အာနေဖြင့် ကျမ်းစာဖြစ်သည့်တိုင် ဖတ်လိုကြတယ်။ သို့နှင့် ကျွန်တော်က အခန်းထောင့်မှာရှိတဲ့ အမိုက်ထည့်တဲ့ အမိုက်ပုံးကို ရှင်းထုတ်ကာ ကျမ်းစာရွက်များကို ထည့်လိုက်တယ်။ အခန်းဖော်တွေက Nguyen ရေး ငါမှာ အမိုက်ပစ်စရာရှိတယ်။ အဲဒီအမိုက်ပုံး ယူခဲ့ကွာ’ လို ခေါ်တဲ့အခါ အမိုက်ပုံးကို သူတို့ထဲ ယူသွားပေးကာ အထဲမှာရှိတဲ့ ကျမ်းစာရွက်ကို ယူဖတ်ခိုင်းလိုက်တယ်။ ထိုနည်းအားဖြင့် အခန်းဖော်တွေအား ကျမ်းစာရွက်များ ဝင့်ပေးကာ ဖတ်စေခဲ့ပါတယ်။

ညပိုင်းမှာ ကျွန်တော်တို့အတွက် တေးဂိုတ်ဖြင့် ဖော်ဖြေရေးရှိပါတယ်။ အစောင့်တွေက ကျွန်တော်တို့အား သီချင်းသီဆိုခွင့်ပြုကြတယ်။ ထောင်သားအယောက်တိုင်း အလွည့်ကျခဲ့ကြတယ်။ အခန်းဖော်တွေက လောကသီချင်း သီဆိုကြပေမယ့် ကျွန်တော်အလွည့်ရောက်လာတဲ့အခါ ဓမ္မသီချင်းတွေကိုဘဲ ဆိုပါတယ်။

Chi Hoa ၏ ငံကလိတာရားဟောပြောခြင်း

Phan Dang Luu အလုပ်စခန်းမှ ကျွန်တော်ကို Chi Hoa သို့ ပြောင်းရွှေ့ကြရာ ပိယက်နှစ်ထဲမှာ ထောင်သားများ၊ အလုပ်စခန်းမှ အလုပ်သွားလုပ်ဖို့ ထောင်သားအများဆုံး ပြောင်းရွှေ့ခြင်းအခေါက်ပုံဖြစ်၏။ Chi Hoa သို့ ရောက်တော့ ရဲတစ်ယောက်က ကျွန်တော်အနေဖြင့် နိုင်ငံခြားသားတစ်ယောက်ယောက်ကို သိရှိခြင်း ရှိ မရှိ တစ်ခေါက်ဘဲ အမေးခံခဲ့ရတယ်။

‘နိုင်ငံခြားသားတွေက ခင်ဗျားကို ချောကလက် (chocolate) ပို့နေကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ထောင်သားတစ်ယောက်ဆိုတော့ အဲဒီလက်ဆောင်တွေကို လက်ခံယူဖို့ ပါတီး။ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး။’

ဘယ်သူ့ပို့တာလဲ ကျွန်တော် စဉ်းစားနေခဲ့မိတယ်။ ဒါပေမယ့် နောက်ပိုင်း အမျိုးသမီးလာတဲ့အခါကျွန်မှ အဲဒီ ချောကလက်က အမော်ကဗျာ ခရစ်ယာန်များ ပေးပို့လိုက်ခြင်းဖြစ်ကြော်း ရှင်းပြတယ်။

Chi Hoa ၏ ကျွန်တော်သည် ထောင်သား(၆၀)ကျော် ဖြုတ်သိပ်ထားတဲ့ အခန်းကျဉ်းတစ်ခုထဲ ထားကြရာ ထိုထောင်သားအားလုံးထဲ ငံကေလိတာရား ဝင်ရွင်းရဲ့တယ်။ အစိုင်းတွင် ကျွန်တော် ငံကေလိဝင့်ထားတဲ့ ပြောင်းလဲကာစ လူသစ်အခန်းဖော်များကို ဆက်ပြီး ခွန်အားပေး (follow up)ဖို့ အချိန်ပင် လုံလောက်စွာ မရရှိခဲ့ပါ။

အခန်းဖော်များအချို့ကို ခွန်အားပေးပြီး မပြောင်းလဲသေးသူအချို့ကိုကျတော့ ငံကေလိတာရား ဝင်ပါတယ်။ ဤကဲ့သို့ ဝင့်သည့်အခါ ကျွန်တော်နဲ့ အနိုင်ကော်ဆုံး ရှိနေသူအား လျှို့ဝှက်စွာဖြင့် ဝင်ရောတယ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော် ဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို စောင့်ကြည့်နေသော ရဲများနှင့် ထောင်သားထဲက သတ်းပေးပို့သူများ အကဲခပ်နေသောကြောင့်ပင်။

ထောင်ထဲမှာ တရားဟောပြောခြင်းသည် ဥပဒေကို ဆန္ဒကျင်နေသော်လည်း ကျွန်တော်အနေဖြင့် ငံကေလိဟောပြောဝင်းနှင့် ပြောင်းလဲလာသူများအား ကျမ်းစာသင်ကြားခြင်းပြုပါတယ်။ များမကြာဖို့ အမျိုးသမီးက အလွန်နက်မောင်တဲ့ ခြင်ထောင်တစ်ခု ပို့ပေးလာသဖြင့် တရားဟောပြောသင်ကြားခြင်းလုပ်တဲ့အခါ ရဲတွေမပြင်နိုင်အောင်၊ ငါးခြင်ထောင်နဲ့ ကွယ်ထားကြတယ်။ ဒါကြောင့် ရဲတွေက ကျွန်တော်ထို့ကို မပြင်နိုင်တော့ခဲ့။ ငါးခြင်ထောင်ကို အကိုးစုံနောက်တွင် သစ်သားပြားတွင် ပြန်ကပ်ကာ နံရံတွင် ကြိုးတစ်ခြောက်တန်းပြီး ထိုအကိုးစုံ ကပ်ထားတဲ့ သစ်သားကြားကို ချိတ်ဆွဲထားကြတယ်။ တခါတလေ ငါးအကိုးစုံ မျိုးသည် ပေါင်ချိန်(၈၀)အလေးကိုပင် ဆွဲကပ်ထားနိုင်လေ၏။ (၆-၇)ယောက်သော

အဖွဲ့သားများက ထိခြင်ထောင်ထဲ ပုန်းကွယ်လို့ ရနိုင်ပါတယ်။ ညုပိုင်းရောက်သည့် အခါ ကျွန်ုတ်တို့အားလုံးက ငင်းခြင်ထောင်ထဲ ဝင်ကြတယ်။ ခြင်ထောင်ထဲ အလွန်အိုက်စပ်သဖြင့် အားလုံးမှာ ချွေးတသီးသီးကျေလာပါသော်လည်း ဘုရားသခင်၏ အကြောင်း ဆက်ခွေးခွေးကြပါတယ်။ ဘုရားအကြောင်း ပြောဆို ကြားနာကြတာ အားလုံး ပျော်ရွင်ကြပါတယ်။

ညုပိုင်း၌ အချို့သော အခန်းဖော်များက ချက်(သို့)မျှားကို ကာစားတတ်ကြပါတယ်။ အချို့ကတော့ စိုင်းထိုင်ကာ အတွေးအကြံလေးတွေပြောပြ လုပ်ကြခိုန်မှာ ကျွန်ုတ်အချို့ ကတော့ဖြင့် သိချင်းတွေဆို လုပ်တတ်ကြပါတယ်။ ခြင်ထောင်ထဲမှာ အမျိုးမျိုး အစားစားသော လူအုပ်စုတွေ လာရောက်ကြပါတယ်။ ကျွန်ုတ်တို့တွေ ‘အခု အချို့န်ဟာ ရုပ်ရှင်ပြသချိန်ရောက်ပြီ’ ဆိုတာ အမှုအရာကို လက်တွေ့လုပ်ကြပါတယ်။ အချို့ထောင်သားများက ကွန်ဗုံးသိုင်းများ ပြ အမျိုးမျိုးပါပဲ၊ ကျွန်ုတ်က သူတို့အား ကျွန်ဗုံးစာတဲ့က သူရဲကောင်းများဖြစ်ကြတဲ့ ဒယေလ၊ ယောသပ်၊ ရှင်ဆုံးတို့၏ အကြောင်းကို အခန်းဖော် (၆၀)ယောက်၏ ရှေ့မှာ ပြောပြရာတ်မဟုတ်ဘဲ အမှုအရာနဲ့ လုပ်ပြခဲ့တယ်။ Chi Hoa ရောက်ပြီး ပထမုပ်း (၂)လအတွင်းမှာ အမာခံပြောင်းလသူ ခရစ်ယာန် (၁၂)ယောက် ရရှိခဲ့ပါတယ်။

စောင့်ကြပ်ကြည့်ရွှေနေသော မျက်လုံးများအောက်၌

နောက်ပိုင်းမှာတော့ ကျွန်ုတ်ကို Tong Le Chan အလုပ်စန်းသို့ ပြောင်းချွေ လိုက်ကြပါတယ်။ ထိုအလုပ် စခန်းရောက်တဲ့ ပထမ(၃)လကော် ကြမ်းစိပေါ်မှာပဲ ကျွန်ုတ် အိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမှာပင်လျှင် ကျွန်ုတ် ဒူလာရောက် စတင်ရရှိနဲ့တော့ပါ။ ဤအလုပ်စန်းတွင် Chi Hoa အလုပ်စန်းကဲ့သို့ အားလပ်ချိန်ဆိုပြီး လုံးဝ မရှိတော့ခဲ့။ ဤ အလုပ်စန်းသည် ထောင်သားတိုင်းကို မတရားဟောင်းနှင့် ခိုင်းစေသောနေရာဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုတ်တို့ကို တာယာပြားစဖြင့် နိုက်ကာ အိပ်ရာ နှီးတတ်ကြပါတယ်။ အိပ်ရာထသည်နှင့် အလုပ်ခွင်ရှိရာသို့ လမ်းလျောက်သွားကြပါတယ်။ ကျွန်ုတ်တို့က စစ်သားကဲ့သို့င် (၂)ယောက်တစ်တွဲ တွဲကာ လျောက်ကြရာ ရှေ့နှင့်နောက်မှာ ရဲအစောင့်များ လိုက်ပါလာကြ၏။ တစ်နှောက်တစ်နှောက် သူတို့နှင့်စောင့်မြောက်ကို ပြီးအောင်လုပ်ရပါတယ်။

ပထမုပ်းဆုံး ကျွန်ုတ်ရဲ့ ဒူလာရောက်သည် ဒူးခေါင်းမှာ အလွန်နာကျင် ပေါ်တော့တယ်။ လမ်းလျောက်များ လွန်းတဲ့အခါ ဒူးခေါင်းမှာ ရောင်လာတယ်။ ရောင်ပေါ်ယုံ သွားလည်း မရခဲ့။ နေ့စဉ်နှင့်အမှု အလုပ်လုပ်မည့်နေရာ အပြောင်းအလဲလုပ်ကြ၏။ သွားရတဲ့နေရာကလည်း (၁၀)ကီလိုမီတာ၊

(၂၀) ကိုလိမိတာ၊ (၃၇) မိတာ(၁၀၀)ကော် ဝေးလံသောနေရာဖြစ်၏။ ဘယ်မှာ သွားလုပ်ရမယ်ဆိုတာကို နောက်တစ်မနက်မရောက်မဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိမ့်သိမ့်မရခဲ့။ အလုပ်လုပ်တဲ့အခါလည်း ပုံမှန်နှင့်ထား(၃၇) အရိုင်နဲ့ လုပ်ကြရတယ်။ တကယ်လို့ တစ်တယောက် အလုပ်လုပ်တာ နေးကျွေးလာပြီဟေးဆိုရင် ရဲများက ငှင့်လူအားခေါ်ပြီး သက်သာစွာ လုပ်လိုပါသလား ဟူ၍ မေးကြမည်ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်က လမ်းလျှောက်စို့ပင် တုတ်ချောင်းကိုင်ရတော့တယ်။ ရဲတွေက ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ သူတို့အား လက်ဆောင်များများပေးမှ သနားခြင်း ကရာဏာ ပြက်၏။ ကျွန်မြှုပ်နှံတို့သမားများအတွက် ပိုက်ဆံ့ ရွှေ ငွေသည် အရေးကြီးဆုံးသော အရာဖြစ်၏။

ကျွန်တော်ကို ကူညီခဲ့တဲ့ Thang ဆိုတဲ့ ရဲတပ်ကြပ်အနေနှင့် နာမည်တူတဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လည်း အဖွဲ့သားထဲမှာ ပါပါတယ်။ Thang ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ အောင်မြင်ခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်တော်အနေဖြင့် Thang ၏ ထောင်သို့ သွားရောက် လည်ပတ်ကာ မေတ္တာမျှစကားပြောစို့ အခွင့်ကောင်းတစ်ခုရှုရှိခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာ သူနှင့် ကျွန်တော်တို့နှင့်ယောက်က အခြားထောင်သားများအား ငံ့ကောလိတရား ဟောပြောခွင့်ရဲ့ကြပါတယ်။ အလုပ်ခွင့်သို့မသွားမဲ့ နာမည်ခေါ်စို့ ကွင်းပြင်မှာ တန်းစီရပ်ရပါတယ်။ ညနေခေါင်း အလုပ်မှုပြန်လာတော့လည်း ထိုနေရာမှာ ပြန်လည် တန်းစီရောက ဘယ်သူဘယ်တဲ့ ပျောက်ရှုမှ ရှိ မရှိ စစ်ဆေးကြတယ်။ ငါးနောက် လူတိုင်းအတွက် ရေခါးချိန် တစ်နာရီ အချိန်ရဲ့ကြပါတယ်။ ထိုတစ်နာရီ အတော့ အတွင်း ကျွန်တော်က လူတွေအား ယော်အကြောင်း ငွေ့ဟောပြောပါတယ်။

ထိုကဲ့သို့ ဟောပြောရာ နေရာအမြဲပြောင်းရွှေ့ရပါတယ်။ တခါတလေ ကျွန်တော်က ကွင်းပြင်(သို့) သစ်ပင်အောက်(သို့) အဆောက်အအိုးဘေးနား သသည် တို့တွင်တိုင်ကာ ဟောပြောငွေ့တယ်။ တခါက သတင်းပေးစို့သူတစ် ယောက်က ကျွန်တော်အား မြိုင်းခြားကိုတဲ့စကား ဆိုပါတယ်။

‘ဒီမှာက တရားဟောပြောစို့ ပိတ်ပင်တားဆီးထားတဲ့နေရာပါ။ ခင်များက ဟောပြောနေတယ်ဆိုတော့ အကျဉ်းခန်းငယ် သီးသန့်ခန်းကို ပိုခံရလိမ့်မယ်နော်’ ကျွန်တော်က ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။

‘ငံ့ကောလိတရားဟောပြောလို့ အခု ဒီထောင်ထဲကိုတောင် ရောက်နေပြီးဘဲ ဆိုတော့ သီးသန့်အကျဉ်းခန်းထဲသို့ ပိုမယ်ဆိုတာက ဘာမှာကြောက်စရာကို မလိုတော့ ပါဘူး။ အဲဒီက ကြောက်စရာမှ မဟုတ်တာ။’

ရက်သတ္တတစ်ပတ်နောက်ပိုင်း ရဲတွေက ကျွန်တော်အား သီးသန့်အကျဉ်းခန်းလေးတစ်ခုထဲ ပိုကြတော့တယ်။ အဲဒီအကျဉ်းခန်းက ကျွန်တော်အတွက်

ဒုက္ခတွေစေတဲ့နေရာလိုကို မထင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အီမိမသာကဲ့သို့သော အကျဉ်းခန်း ဖြစ်သောကြောင် Sainago ထောင်မှာနေခဲ့တဲ့ အကျဉ်းခန်းထက်တော့ ဆိုးနေပါတယ်။ ယခု ကျွန်တော့ကို ပိုထားကြတဲ့ အကျဉ်းခန်းမှာ အပေါက်က မိုးမျက်နှာကျက်မှာ တစ်ပေါက်ရှိနေဖော်။ ဒါကြောင့် နေအခါန်မှာ ကျွန်တော် နေရောင်ရရှိခဲ့သလို ညာအခါန်တွင် ကြယ် လတိုကို ပြင်တွေ့နေရပါတယ်။ နောက်ပိုင်း ရဲများက ကျွန်တော် ခြေထောက် တစ်ဖက်ကို ကြိုးတုပ်ကာ နံရုံး ချိတ်ထားကြသဖြင့် နေကော ညာပါ ငါးအနေအထားဖြင့် ထိုင်နေရပါတော့တယ်။ အဲဒေါက်ပိုင်း ရဲတွေက ကျွန်တော် အား လက်တစ်ဆိပ်စာသော ထမ်းနှုံးဆားကို လာပေးကြ၏။ အဲဒီ အကျဉ်းခန်းထဲ (၂)ပတ်ကျော် နေခဲ့ခိုန် ကျွန်တော် ဒီတစ်ခါ အပြင်ရောက်တဲ့အခါ နှုတ်ကပတ်တော် အကြောင်း ဟောပြောခြင်း၊ သင်ကြားခြင်း မပြုတော့ဘူးလို့ စဉ်းစားခဲ့ပါတယ်။ ဤအကျဉ်းခန်းမှ လွတ်ပြောက်ထွက်လာတဲ့အခါ ကျွန်တော်က သကြားရည် တစ်လုံးနဲ့ ဖော်ရည်ဗုံးတွေသောက်ခြင်းဖြင့် အားအင်ပြန်လည်ဖြည့်ယူခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အပြင်ရောက်လာတော့ နှုတ်ကပတ်တော်သင်ကြားခြင်းကို ဆက်လုပ် တယ်။ တစ်ညာတော့ ရဲတွေက ကျွန်တော်အား ပြီးခြောက်သောအားဖြင့် နေခဲ့တဲ့ အကျဉ်းခန်းလေးသို့ ပြန်ထိခဲ့ကြတယ်။ ထောင်ကထွက်စီးပွဲဆင်တဲ့အခါ ကျွန်တော်၏ ပစ္စည်းတွေအားလုံးကို ကျွန်ခဲ့တဲ့ ညီအကိုများကို ဝေမျှပေးခဲ့ပါတယ်။ နောက် တစ်မနက် ရဲတွေက ကျွန်တော်အား ရုံးခန်းသို့ ဒေါ်ယူကြခိုန် သူတို့တွေအနေဖြင့် ကျွန်တော်အတွက် ထောင်ထွက်စာတစ်စောင်ရွေးပြီး အီမိမပြန် လွှတ်လိုက်ကြပါတယ်။

ဒုက္ခဆင်းခဲခြင်း ကုန်ဆုံးသွားချို့နှုန်းမှာ

တကယ်လို့ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် ခရစ်တော်ရဲ့ မေတ္တာနှင့် ကျွန်တော်တို့ အတွက် သူခံခဲ့တဲ့ ဝေဒနာများအကြောင်း စဉ်းစားပါပော ကျွန်တော်တို့ခဲ့စားခဲ့ရတဲ့ ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခတွေသည် ဘာမျှ မပြောပလောက်သောအရာပင်။ ဒါကြောင့် ထောင်ကျခံနေရတဲ့ ညီအကို ဟောနှစ်များထံ ကျွန်တော်အနေဖြင့် အားပေးလိုတာက ထောင်ထဲမှာရှိနေစဉ် ဘုရားသေင်ရဲ့ မေတ္တာအကြောင်းနှင့် ကျွန်တော် လူသား အားလုံးအတွက် ခရစ်တော် ဘယ်လိုအနာခံ အသေခံခဲ့ကြောင်း ဆင်ခြင်စေလို ပါတယ်။ ကျွန်တော် ထောင်ထဲရှိနေစဉ် ကျွန်တော်ဟာ တစ်ယောက်ထဲမဟုတ်ဘူး ဆိုတာသိရတော့ ငါးက အကြိုးမားဆုံး နှစ်သိမ့်မှုပေးခဲ့တာပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကဗ္ဗာနှင့်အာရုံးမှာရှိ အသင်းတော်များက ကျွန်တော်အတွက် ဆုတောင်းပေးခဲ့ကြခြင်း ကြောင့်ပင်။ မာတုရများ၏ အော်သံ သာသနအဖွဲ့ကိုလည်း အထူးကျေးဇူးတင် ရှိပါကြောင်း ကျွန်တော် ဒေါ်ပြလိုပါတယ်။ ဤသာသနကြောင့် ကျွန်တော်

ထောင်ကျခံရမှုကို မြောက်များစွာသော ကမ္ဘာအနဲ့မှ ယုံကြည်သူများနှင့် အခြားသော ခရစ်ယာန်များသိရှိခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တကယ်ပဲ ဘုရားသခင်ထံမှ နှစ်သိမ်းနှင့် ခွန်အားပေးမှု ခံစားရရှိကြပါတယ်။ ကျွန်တော်အနေဖြင့် ညည်းပန်းနိုင်စက်မှု ခံနေရသောညီအစ်ကိုမောင်နှမများ၏ ကြွေးကြော်သံတစ်ခုအဖြစ် သူတို့၏ အကြောင်း တွေကို နောင်လာနောက်သားများအတွက် ပြောပြလိုပါတယ်။

ရန်သူနှင့်ရင်ဆိုင်မှာ

ဝက်ခြီးထဲတွင်

ဘုရားသခင်သည် ဝက်ခြီးထဲမှာ ကျွန်တော်အတွက် ပြောက်များစွာသောအုံဖွယ် အမှုများပြုခဲ့ပါတယ်။ တခါက အဖော်းခံရမည့်သေးအန္တရာယ်မှ အလွန် ထူးခြားသော နည်းလမ်းဖြင့် ဘုရားသခင်က ကျွန်တော်တို့ကို ကယ်လွတ်ခဲ့တယ်။ တစ်ညာသို့ ရွာတစ်ရွာမှာ ကျွန်တော်တရားဟောပြောနေစဉ် ဘုရားသခင်က ညီအစ်ကို တစ်ယောက်အားဖြင့် ရဲတွေ့ရောက်လာပြီဖြစ်ကြောင်း သတိပေးလာသောကြောင့် ကဗျာကယာ ကျွန်တော်ပစ္စည်းပစ္စယများကို သိမ်းဆည်းဖွက်ခဲ့ရတယ်။ လူ တစ်ယောက်က ကျွန်တော်လက်ကိုခွဲကာ ဝက်တွေ့ရှုတဲ့နေရာ ဝက်ခြီးတစ်စုထဲ တွန်းထည့်လိုက်တယ်။ ငါးဝက်ခြီး၏ အပြင်ဖက်မှာ ရောန်ဆီမီးခွက်တွန်းပြီး ချိတ်ခွဲ ထားသော်လည်း အထဲမှာတော့ မျှောင်နေပါ တယ်။

ရဲတွေ့ရောက်လာသောကြောင့် ရွာထဲရှိ အိပ်တိုင်းပူဇွဲးများ ဟောင်နေကြ တော့တယ်။ လရောင်ကလည်း တိမ်မဲ့ကြီးကွယ်ထားသဖြင့် အလင်းပပေးနိုင်ဆိုတော့ မျှောင်အတိဖြစ် နေပါတယ်။ ရဲတွေ့ ဝက်ခြီးထဲကို ကြည်ကြ ဖော်ယုံ ဘာမှုမတွေ့ရသဖြင့် ပြန်သွားကြတယ်။

ဘုရားသခင်သည် တန်နီးကြီးကြောင်းနှင့် အုံသွယ်ဖြစ်ကြောင်း အတွေ့အကြုံ ပြောက် များစွာဖြင့် ကျွန်တော် အသက်တော် ထင်ရှား ပြသခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်က ခရစ်ယာန် မိသားစုတဲ့မှာ ကြီးပြင်းလာခဲ့ပါသော်လည်း ခရစ်ယာန်ဆိုတာ ကျွန်တော် အမြင်မှာ

အစ်ကိုကြီး Vo

ဘာသာတရားတရာ သက်သက်အဖြင့်သာ ခံယူခဲ့ပါတယ်။ မကြာခကု ဆိုသလို ခရစ်ယာန်ဘာသာကြောင်းရှိ ခေါင်းဆောင်များကို ယေရှုအကြောင်း ဖော်မြန်းခဲ့ရာ အများစုသောသူတွေက ဘာမှုကို မသိသောကြောင့် အဖြော်ပေးနိုင်ကြသဖြင့် ကျွန်တော်က ဘုရားဟူ၍ မရှိဟု နိုင်းချုပ်ခဲ့တယ်။

သို့သော တစ်နွောတော့ ကျွန်တော်တစ်သက်တာထဲ ဘုရားသခင်က စတင် အလုပ်လုပ်လာတော့တယ်။ ကျွန်တော်အဖော်မှာ အသည်းအသန်ဖျားနေရာ သေလုန်းပါးအခြေအနေထိ ဖြစ်လာတယ်။ အဖော် ကျွန်တော် ညီအစ်ကိုဟောင်နှုပ တွေအားလုံးကို သူ့အိပ်ရာဘေးမှာ စိုင်းထိုင်စေကာ သေတမ်းကေားပြောပါတယ်။ အဲဒီအခါ ကျွန်တော်မှာ စိုးရိပ်ယူပန်စိတ်တွေ ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ကျွန်တော်မိသားစုထဲ ယောက်ဗျားသားဟူ၍ အဖော်နှင့် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်သာရှိသောကြောင့်ပင်။ ကျွန်တော်မှာ အမ(၆)ယောက်နှင့် ညီမ(၂)ယောက်ရှိပါတယ်။ အိမ်မှာ ယောက်ဗျားလေးဆိုလို့ ကျွန်တော်တစ်ယောက်ထဲ ရှိနေသည်သာမက အသက်ကလဲငယ် သေးတော့ အာဇာပေါ်များ အဖော်သော်များခဲ့သော ပိဿားစုအတွက် ဤဗျားသာ ပြဿာတရာပဲ့ ဖြစ်တော့မည်။ အဖော်အနေဖြင့် သင်းအုပ်ဆရာတွေခေါ်ပြီး ဆူတောင်းနိုင်းဖို့ကိုပင် ဤဗျားမျိုးဖြစ်တော်လည်း ကျွန်တော်တို့ မိသားစုက သင်းအုပ်ခေါ်ဖို့ ပြင်ဆင်ကြတယ်။ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော်အားလုံးကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း ဖုတ်ဖို့နေပါသေးတယ်။ အိမ်နားနီးချင်း ခရိတ်ယာန် တယောက်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ဖြင့် သင်းအုပ်ဆရာခေါ်ဖို့သွားစဉ် အဖော် ဖျားနာခြင်းဝေးနာကြောင့် စို့ယိုလျက် ကုတင်ပေါ် လူးလိမ့်နေတော်၏။ သင်းအုပ်ဆရာ ရောက်လာသည်နှင့် အဖော်အပေါ် လက်တင်ကာ ဆူတောင်းပေး ပါတယ်။ ကျွန်တော်က ဘေးနားမှာ ယုံကြည်းဖိတ်မရှိဘဲ ရပ်နေခဲ့တယ်။

သင်းအုပ်ဆရာ၏ ဆူတောင်းအား အဖော်ပြုခြင်းသက်စွာလုံးနေတော့တယ်။ သိချင်စိတ် ပြုးပြုစွာနဲ့ အဖော်သော်လေး ဆိုတာကြည့်ဖို့ အနားကပ်သွားလိုက်တယ်။ အဖော် ရှင်လျက်ရှိနေသေးသည်သာမက အဲဒီနွောကစပြီး တန္တေတခြား ပို့မို့ ကျွန်းမာလာသဖြင့် နိုင်သာမန်အခြေအနေမှန် ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ ငါးအဖြစ်အပျက်က ကျွန်တော် ပထမဗျိုးဆုံး မြင်တွေ့ခဲ့ရသော နမိတ်လက္ခဏာတစ်ခုပင်။

ဒါနဲ့ ဘုရားသခင်အကြောင်းနှင့် သူ့တန်ဖိုး စွမ်းပကားအကြောင်းတွေကို ကျွန်တော် စတင်စဉ်းစားလာခဲ့တယ်။ ဘုရားဆိုတာ ရှိမှာပါဆိုပြီး တွေးထင်လာပေါ့ ကျို့သေမှု မရှိခဲ့ပါ။

နောက်ပိုင်း(၁၄)နှစ်သားဖြစ်လာသည်အခါ ကျွန်တော်အသည်းအသန် အဖျားဝင်ပြီး သွေးအန်တဲ့အဆင့်ထိ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ဆေးရုံဆရာဝန်/မများသည်

လူနာများအပ်၏ ဂရိုက်ကုသဖွေထက် ငွေနောက်လိုက်သူတွေ ဖြစ်သည်သာမက သူတို့၏ အထင်မှု၊ ကျွန်တော်က သေဖို့ရာနှင့်များနေပြုဟူ၍ မကုသလိုကြခဲ့။

ဆေးရုံမှ ကျွန်တော်ဝါမိုးကဲဖို့သို့ ကျွန်တော်ကို ပိုကြတယ်။ သွေးအန်သည်က လည်း မရပ်သည်မို့ ကျွန်တော် သတိပင် လစ်သွားပါတော့တယ်။ သို့သော် ကျွန်တော်ဝါမိုးများအနေဖြင့် ဘုရားသခင်ထဲ ဆုတောင်းကူညီခြင်း ကြောင့် ဘုရားက ကျွန်တော်ကို ကျွန်းမာခြင်းပေးခဲ့ပါတယ်။

“အဲဒီဝါမိုးကဲဖို့ပို့၍ ကျွန်တော်တစ်သက်တဲ့ တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်ပွားခဲ့ကြောင့်” ဝါမိုးကဲဖို့အကိုက ကျွန်တော်အားပြောပြတယ်။ “မင်း ငါအိမ်ကို ရောက်လာတဲ့နေ့ မနက် ငါက ဖော်တော်ဆိုင်ကယ်နဲ့ မင်းလာဆောင်ပွဲတစ်ခုကို သွားဖို့လိုပါတယ်။ တစုံတဲ့ခုက ကျွန်တော်ကို တားနေသလိုဖြစ်နေတော့ ဆိုင်ကယ်က ရွှေ့တိုးလိုပါ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဆိုင်ကယ်စက်တွေကို စစ်ဆေးကြည့်တော့လည်း ချိုယ်ငါးချက်ဘာတဲ့ မတွေ့ရဘူး။ ဒါနဲ့ ဆိုင်ကယ်စက်နှင့်ပြီး ပြန်ကြုံးစား ဖောင်းကြည့်လဲ မဖြင့်နိုင်တဲ့ တန်ခိုးစွဲးအားကြီးတာနဲ့ တားဆီးနေပြန်တယ်။ ဒါကြောင့် ဖော်တော်ဆိုင် ကယ်ကို ကျွေယူကာ အိမ်ကိုဘဲ တွန်းယူလာခဲ့ပါတယ်။”

သူဆက်ပြောသည်မှာ ဖော်တော်ဆိုင်ကယ်က အိမ်ထဲလဲရောက်ရော စက်က အကောင်းဖြစ်သွားပြန်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒါနဲ့ ဖော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို သူနေရာမှာ ထားပြီးသည်နှင့် ကျွန်တော်ကို တင်လာတဲ့ကားက သူ့အိမ်ရွှေ့ကို တန်းရောက်လာ တယ်လို့ ပြောပါတယ်။

တကယ်လို့ ငါက မင်းလာဆောင်ပွဲကို သွားဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုယင် မင်းနဲ့ လွှဲမှာ သေချာတယ်ဆိုတော့ မင်းသေမှာနော်’ ဝါမိုးကဲအကိုပြောပြတဲ့အရာတွေက ကျွန်တော်အတွက် စဉ်းစားစရာဖြစ်နေစေတော့တယ်။ နောက်ဆုံး ကျွန်တော် ဆင်ခြင် ပါသည်မှာ ကျွန်တော်ရဲ့အသက်ကို မပြင်နိုင်တဲ့အရာတဲ့ခုက ကြည့်ရှု စောင့်ရောက် လာတယ်ဆိုတာကိုပါပဲ။ ဒါနဲ့ ယောရှုခံစားတော်ကို ကျွန်တော်ရဲ့ကယ်တင်ရှင်အဖြစ် ကြွေမှသောနှင့်သားနှင့် လက်ခံယုံကြည့်လိုက်ပါတယ်။ အဘယ်ကြောင့် ဤအရ တွေ ကျွန်တော်အသက်တာထဲ ရင်ဆိုင်ကြေးတွေ ခဲ့ရတယ်ဆိုတာက ထို ယောရှုဘုရားကို မသိရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင့်းတွေးပြီး ငိုပြီးရင်းရင်းဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော်ရဲ့နှင့်သားထဲ စကားပြောနေခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော်က အသင်းတော်ထဲမှာ လူငယ်ခေါင်းဆောင် (ခု)ယောက်ထဲမှာ တစ်ယောက်ဖြစ်လာခဲ့သလို လူငယ်ကွာရာ(Choir)အဖွဲ့ကို ပိုးဆောင်သူဖြစ်လာပါတယ်။

ဇနီးလောင်းရွှေ့ဖွံ့ဖြိုင်း

ကျွန်တော်ဇနီးလောင်း၏နာမည်မှာ Minh ဟူ၍ဖြစ်ကြောင်း ဘုရားသခင်က ကျွန်တော်အားပြောပါတယ်။ ငါးမှာ: Minh ဆိတဲ့နာမည်နဲ့ မိန်းကလေး(၂)ယောက် ကျွန်တော်တို့အသင်းတော်ထဲမှာရှိကြရာ တစ်ယောက်က ကျွန်တော်ထက် အသက်ကြီးသူဖြစ်ပြီး ကျွန်တယောက်က လက်ထပ်စွဲ ပြင်ဆင်နေသူဆိတော့ နှစ်ယောက်စလုံးက ကျွန်တော်အတွက် မဖြစ်စိုင်ချေ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နောက်ဆုံးမှာတော့ အိမ်အသင်းတော်တခုမှ မိန်းသမီးနဲ့ ဆုံးတွေ့ခဲ့ပါတယ်။ ပထမဆုံး ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်တွေ့ဆုံးချိန် သူမနာမည်ကို ကျွန်တော်မသိခဲ့ပေမယ့် သူမသည်သာလျှင် ကျွန်တော်ရဲ့ ဇနီးလောင်းဖြစ်ရမယ်ဆိတာ ခံစားခဲ့ရပါတယ်။ အကယ်၍ သူမအနေဖြင့် အမှုတော်ဆောင်နှင့် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ပါက ဒုက္ခဆင်းရဲ့ အမျိုးမျိုး ရင်ဆိုင်ရလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း သူမထံ ကျွန်တော် စာရေးလိုက်တယ်။ ခင်ပွန်းလုပ်သူအနေနှင့် မိသားစုရဲ့ လုံလောက်သောထောက်ပံ့ကြေး ခြေး ငွေနှင့် မိသားစုအသက်တာအတွက် ပေးနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ အိမ်ကနေ ဝေးကွာသော နေရာများသို့ ငံ့ကောင်အတွက် ဆိုး မကြားခာဏပြုရမည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် နောက်ဆုံး ခရစ်တော်အတွက် အဖမ်းခံရမည်အခြေအနေ ရင်ဆိုင်ရလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း စသည် အကြောင်းအရာများ ရေးထည့်လိုက်တယ်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်အကြားဆက်ဆံမှုအတွက် ပြုးပြုးထန်ထန် ဆုတောင်း ဖို့ သူမအားပြောခဲ့တယ်။ အကယ်၍ သူမအနေဖြင့် အထက်ဖော်ပြပါ အခြေအနေ အားလုံးကို ရင်ဆိုင်သွားဖို့သော့မတူခဲ့ပါက နှစ်ယောက်သား လမ်းခွဲရလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြုတယ်။ ဆုတောင်းပြီးတော့သူမအနေဖြင့် သဘောတူခဲ့သဖြင့် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ ဆက်ဆံမှုအတွက် လက်မထပ်မီ (၂)နှစ်ကြား ခရီးဆက် ခဲ့ကြပါတယ်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုထံသာသနာခရီးပြု

ကျွန်တော်တို့လက်ထပ်ပြီးနောက် K'ho လူမျိုးစုထံသို့ သွားရောက်ကာ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင် စတင်ဦးဆောင်တယ်။ အဲဒေါရာတွေမှာရှိတဲ့ အသင်းတော်များ အပေါ် ဘုရားသခင်၏ တန်ဖိုးတော်အားဖြင့်ပြုသော အံ့သွေ့ဖွံ့ဖြိုးအမှု ပြောက်များစွာကို ကျွန်တော် စတင်တွေကြံ့ခံစားလာရပါတယ်။

တစ်ခါက ရွာတစ်ရွာထဲ ငံ့ကောင်ဝင်ဖို့ ကျွန်တော်သွားခဲ့တယ်။ သက်ကယ်မီးနဲ့ အိမ်ရည်ကြီးထဲ အခန်းများ အလင်းရရှိဖို့ ရော်ဆိုးခွက်ထွန်းကြသည်ကို မြင်ခဲ့ရ ပါတယ်။ ကျွန်တော် ဝင်တဲ့ ငံ့ကောင်တရားကို လူတွေက စိတ်ဝင်တစားနဲ့

ညသန်းခေါင်အထူး တိုင်နားထောင်ကြတယ်။ ကျွန်တော် တရားဟောချက် ဆုံးသည့် တိုင်အောင် သူတို့တွေ အိပ်မပြန်လိုဘဲဖြစ်နေကြ၏။

‘ကျွန်တော် အမော်မောနဲ့ အနားယူချင်တယ်’ လို သူတို့ကို ရှင်းပြရ သေးတယ်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်မှစ၍ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံတွင် မငြိမ်မသက်ဖြစ်ပြီးခဲ့ရာ ဤတိုင်းရင်းသားလူပျီးစုံများသည် ဘယ်ပို့ယက်နှစ်လူပျီးမှ သူတို့ဆို ဤကဲ့သို့ လည်ပတ်ခြင်းမရှိခဲ့သဖြင့် ပို့ယက်နှစ်များကို မတွေ့ဖြင့်ခဲ့မှုကြခဲ့။ ကျွန်တော်က အဝေးကြီးကနေလာခဲ့သည့်ကို သူတို့တွေ သိထားကြသောကြောင့် ကျွန်တော်ကို အနားယူခွင့်ပေးကြတော့တယ်။

အိပ်ထောင့်တစ်နေရာမှာ ကျွန် တော် အိပ်ဟောကျေနေချိန် သူတို့တွေက တိုင်စောင့် နေခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော် နိုးလာလို ချက်ချင်းနာရီရိုး ကြည့်လိုက်ရ မနက် (၃၇:၃၀) နာရီ ထိုးနေပြီး လူပေါင်း အယောက် (၁၀၀) ကျော် သည် ကျွန်တော်ကို စောင့်မျော်နေကြ သည်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

သူတို့ကို တောင်းပန်စကားဆိုပြီး ဝါးကြမ်းပြင်မှ ထကာ ခေါင်းပီးလိုက်တယ်။ ပြီးတဲ့ အခါ သူ တို့ အား ဆက်လက် ဟောပြောခဲ့ရာ၊ နောက် မနက် ဖိုးလင်းတဲ့ အထိပါဘဲ။ ဖိုးလင်းတော့ သူတို့တွေက ကိုယ့်အိမ်ကို ပြန်က သလို ကျွန်တော်လည်း လုပ်စရာ ရှိတော့တွေကို ဆက်လုပ်ခဲ့ပါတယ်။

တောင်ပေါ်သားများစွာတို့သည် အစ်ကို ၇၀ ထံမှ သတင်းကောင်းကို ကြားသိခဲ့ရသည်

ဆန့်ကျင်ဘက်အရာများဖြစ်လာ

ကျွန်တော်အခြားရွာသို့ သွားတဲ့အခါ တရားဝင်အသင်းတော်မှ တရားဝင်အသင်းတော်မှ တရားဟောဆရာ Chan ဆိုတဲ့ဆရာတုပါးနှင့် တွေ့ဆုံးပါတယ်။ ခရစ်ယာန်အားလုံးက ငှုံးဆရာအား ကြောက်လန့်နေကြ၏။ ထိုဆရာသည် ရွာထဲရောက်လာတိုင်း ငံးဂေါ်တရားဟောပြောခြင်းမပြုဘဲ ကော်ဖီစိုက်ဖို့ ခြားတွေက ဖြေကွက်ကို ခရစ်ယာန်များထံမှ တောင်းလေ့ရှိလေ၏။

ငှုံးဆရာက ကျွန်တော်ကို ပြောပါတယ် ‘ဒီရွာတွေမှာ ငံးဂေါ်ဟောပြောဖို့

ခင်ဗျားအစိုးရများထံမှ ခွင့်ပြုချက် ရခဲ့ရဲ့လား'

'ဟင့်အင်း မရဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီရွာမှာ ခရစ်တော်အကြောင်း ဟောပြောဖို့ ဘုရားသခင် နိုင်းစေတဲ့ ခွင့်ပြုချက်တော့ ရှိထားပါတယ်။' လိုပြန်ဖြေလိုက်တယ်။

'နေအုံး ခင်ဗျား ဒီကို ပလာခင် အစိုးရထံ အခွင့်တောင်းခဲ့သလား' လို ထိုသရာက ဆက်ပြီးမေးနေတယ်။

'ယေရှုနှင့် တာပည့်တော်များ၊ ငပံ့ဂေလိဟောပြောဖို့ လူည့်လည်တဲ့အခါ ဘယ်အစိုးရကိုမှ ကြော်အသိပေးခွင့်တောင်းခြင်းမျိုး မပြုခဲ့ကြပါဘူး။ ဘာခွင့်ပြုချက်မှ သူတို့အတွက် မလိုခဲ့ကြဘူး' ဆိုပြီး ကျွန်တော်ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။

'ဒါခိုယ် ခင်ဗျားအကြောင်းကို အစိုးရထံ ဝါတိုင်မယ်' လိုပြောပြန်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က ကျမ်းစာအုပ်ကို ဖွင့်ပြီး ဟောရှာယ ငါးသမ-ဘူးကို တရားဟော ဆရာထံ ပြလိုက်တယ်။ ဤကျမ်းချက်၌ ယုံကြည်သူများအနေဖြင့် ဗာလ ကိုးကွယ်သော အစိုးရများ၏ အာဏာတန်းအပေါ် ဖို့ဆိုခြင်းမပြုဘဲ၊ အသစ်သော အမှုကို ပြုရမည့်အကြောင်း ပြောထားပါတယ်။ 'အစိုးရအပေါ် အားကိုးပြီး ကျွန်တော်ကို လာပြီး မဖြစ်ပေးပြောကိုနဲ့' လို ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။

ထိုသရာအကြောင်း နောက်ပိုင်း ဘာသတင်းမှ မကြားရတော့ပေါ့ ကျွန်တော်တို့ အခြားတစ်ရွာသို့ ပြန်သွားကာ အမှုတော်ဆောင် အယောက် (၂၀) ကို စည်းရုံး ခဲ့ကြတယ်။

K'hi လူမျိုးစုထဲက ညီအစ်ကိုတစ်ယောက် သူဆုတောင်းနေစဉ် ကျွန်တော် အဖမ်းခံရမည့်အကြောင်းကို သူအား ဘုရားသခင်ပြောခဲ့ကြောင်း ကျွန်တော်အား ပြောပြတယ်။ Saigon ခေါ် ဟူချိမင်းမြို့တော်မှုလာသော အခြားညီအစ်ကို တစ်ယောက်ကလည်း ဤရွာမှာ လာရောက် အမှုတော်ဆောင်ရာ ကျွန်တော် အဖမ်းခံရမည့်အကြောင်း ဘုရားသခင် သူအားဖော်ပြုသဖြင့် ငါးကို ကျွန်တော်အား ပြောပြဖို့ ကိုလိုမိတာ (၂၀) ကျော် ဝေးတဲ့နေရာကနေ ပြေးလာခဲ့၏။

ဤသတင်းဆိုးကြောင့် ကျွန်တော် စတင်ဆုတောင်းရာ ဘုရားသခင်က အုံဖွယ်သော်လိမ့်သက်ခြင်းကို ပေးပါတယ်။ 'ဒီကနေ တော်တန်းကြီးထဲသို့ (၁၉) ကိုလိုမိတာ ဝေးတယ် မဟုတ်လား၊ ဒါခိုယ် ဝါဒီကနေ ထွက်ပြေးသည့်တိုင်အောင် အဖမ်းခံရမှာပေါ့နော်။ လူတိုင်း သွားကြပါ။ ဝါကတော့ ဒီမှာဘဲ ဆက်နေ နေတော့မယ်' ဟု အခြားညီအစ်ကိုများကို ပြောလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့တွေ ဆုတောင်းနေစဉ်မှာဘဲ၊ ညီအကိုတစ်ယောက်က 'ဒီည (၇)နာရီမှာ ရဲတွေ ရောက်လာကြလိမ့်မယ်' လိုပြောပါတယ်။ ကျွန်တော်လက်မှာ ပတ်ထားတဲ့နာရီကို ကြည့်လိုက်တော့ (၅) နာရီထိုးနေပြီး သူတို့တွေကို ဆက်ပြီး

ဆုတေဘာင်းဖို့နိုင်းတယ်။ များမကြာဖို့ ထိုညီအစ်ကိုက ပြောလာပြန်တယ်။ ‘(၁၉) ပိုန်းအတွင်းမှာ ရဲတွေရောက် လာတော့မယ်နော်’။

ဒီတစ်ခါလဲ ကျွန်တော်နာရိကို ပြန်ကြည့်တော့ (၇) နာရီထိုးဖို့ (၁၉) ပိုန်းသာ လိုတော့၏။ ကျွန်တော်တို့ တစ်ခန်းလုံးမှာ နာရီပတ်တာက ကျွန်တော် တစ်ယောက် ထဲ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်ပြောလိုက်တယ်’၊ အခု ဒီညီအစ်ကို ပြောနေတာက တကယ့် စစ်မှန်တဲ့ ဝိယာဉ်တော်ဆိုကနေရတဲ့ များဒိုက်ပါဘဲ’။ ညီအစ်ကိုတွေအားလုံး၊ အမြန်ထွက်သွားကြဖို့ ကျွန်တော်တို့ကိုတွေ့ခဲ့တယ်။

သူတို့တွေအားလုံး ဟွောည်းတွေသိမ်းယူကာ၊ အမြန်ဆုံးထွက်ပြောသွားကြတယ်။ ဒါနဲ့ အခန်းထဲမှာ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း ကျွန်ရှစ်နောက်ခဲ့တယ်။ ချက်ချင်း ဆိုသလို ညီအစ်ကိုတစ်ယောက် အခန်းထဲကြည့်ပြီး “ပြေား” လိုအော်လိုက်တယ်။

ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော်အဲထိတို့ကို ကောက်ယူလိုက်တယ်။ ပြီးနောက် လူတစ်ယောက်က ကျွန်တော်ကို ဝက်တွေထည့်ထားတဲ့ ဝက်ခြီးတစ်ခုထဲသို့ တွန်းထည့်လိုက်တယ်။ ဤတစ်ကြိမ်မှာလည်း ဘုရားသာင်က ကျွန်တော်ကို ကာကွယ်ပေးပါတယ်။ ရဲများသည် ဘာမှမတွေ့ရာဖြင့် လျည့်ပြန်သွားကြ၏။

ငှုံးည် ကျွန်တော်တို့တွေ ရွှေထဲမှာဘဲ အိပ်ခဲ့ကြတယ်။ မနက်အောကြီး ရောက်တော့ လူတွေကို အိမ်တစ်လုံးမှာ စာဝေးပေါ်ပြီး ကျွန်တော်က ငံးဂေါ်တရား ဟောပြောခဲ့ပါတယ်။ တရားဟောအားဖြီး အသင်းသူအသင်းသားများအား ဆုတေဘာင်း စေခဲ့တယ်။ သူတို့တွေ အသံလွင့်ပြီး အကြားကြီး ဆုတေဘာင်းကြတော့၏။ ဤကဲ့သို့ အသံအကျယ်ပြီးနှင့် အကြားကြီးဆုတေဘာင်းနေခြင်းက မလွယ်ဘူး ဆိုတာကို ကျွန်တော်ခဲ့စားရတယ်။ အခုခိုးလင်းနေပြီဖို့ အကယ်၍ ရဲတွေပြန်လှည့်လာခဲ့ပါက ဆုတေဘာင်းစည်းဝေးတဲ့အိမ်အတွက် အန္တရာယ်ရောက်တော့မယ်ဆိုတာကို ခံစားရသဖြင့် သူတို့၏ ဆုတေဘာင်းခြင်းကို ပုဂ္ဂန်တွေဖြင့် လက်ချုပ်တိုးအား ပေါ့ သူတို့တွေ လုံးဝ မရပ်ဘဲ ဆက်လက်ဆုတေဘာင်းခဲ့ကြတယ်။

တခါပြန်ပြီး ညီအကိုတယောက်က “ရဲတွေ လာနေပြီ” ဆိုပြီး သတိပေးလိုက်ပြန်၏။ အသင်းသူ/သားများ လူစွဲထွက်သွားကြသလို ကျွန်တော်လည်း ပစ္စည်းများသိမ်းဆည်းကာ ထွက်ချိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအခေါက်တွင် ရဲများကလာပြီး ညီအကိုတယောက်ကို ဖမ်းသွားခဲ့ကြတယ်။ ရဲများအနေဖြင့် ကျွန်တော်က အဲဒီရွာနားတို့ကိုမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာကို သိနေကြသောကြောင့် ကျွန်တော်ကို ဖမ်းဖို့ အကြားကြီး ဆက်စေခြင့်ခဲ့ကြ၏။ နောက်ဆုံးမှာတော့ ဖမ်းမိတဲ့ ညီအကိုအား ခရိုင်ခဲ့စခန်းသို့ ခေါ်သွားကြလေ၏။

မနက်ဖန်(၁၀)နာရီခန့်တွင် ငှုံးညီအကိုရှိရာ ရဲစခန်းသို့သွားရောက်လည်ပတ်

ခဲ့ပါတယ်။ ဘာသက်သေ အထောက်အထား နိုင်လုံမှုမရှိဘဲ ရဲတွေ ကျွန်တော်ကို ဖိုးချုပ်ကြလိမ်းမယ်လို့ ကျွန်တော်မထင်ခဲ့ပါ။

Bac ခေါ်လူတစ်ယောက်

ရဲစခန်း၌ ရဲများက ကျွန်တော်ကို စစ်ဆေးမေးမြန်းကြတယ်။ “ခင်ဗျား ဘယ်သူကို လာတွေ့တာလဲ”။

“ကျွန်တော် Linh ဆိတ္တဲ့ညီအကိုကိုလာတွေတာပါ”ရဲအရာရှိက မေးမြန်းတယ်။ “ခင်ဗျားနာမည် ဘယ်လို့ခေါ်သလဲ” ကျွန်တော်နာမည် Vo လို့ ခေါ်ပါတယ်။ “ခင်ဗျား Saigon (ဟူဒီမင်းမြို့တော်)က လာခဲ့တာ မဟုတ်လား” ဆိုပြီး ဆက်မေးတော့ ကျွန်တော်ကလည်း “ဟုတ်ကဲ့” လိုပြန်ဖြတယ်။ဘာအကြောင်းကြောင့် ရယ်လို့ ကျွန်တော်မသိဘဲ သူတို့တွေ ကျွန်တော်ကို ချက်ချင်း ဖော်ချုပ်ကြတော့တယ်။ ‘ညီအကို Linh ရဲ ပြောပြချက်အရ သူနဲ့အတူ သွားလာတဲ့သူက ခင်ဗျားပဲဆို’ ဆိုပြီး ရဲအရာရှိ တယောက်က လှည့်ဖျားကာ မေးမြန်းတယ်။

“ညီအကို Linh နဲ့ ကျွန်တော်သွားလာခြင်းမရှိခဲ့ဘူး” ကျွန်တော်ငြင်းပယ လိုက်တယ်။ ဒါနဲ့တာခြားရဲအရာရှိက “ခင်ဗျားက လူလိမ့်လူညာတယောက်ဘဲ၊ ဒီရွာဖက်ကို ခင်ဗျားက တခြားအဖော်(၄)ယောက်နဲ့ လာခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းစုံကို ခင်ဗျားအဖော်ပြောပြီးသားပါ။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားအနေဖြင့် တိတိုကို အမှုနဲ့အတိုင်း မပြောဘူးဆိုရင် ခင်ဗျားအဖော်ခံရသည် သာမက နှစ်ရှည်လများစွာ ထောင်ဒဏ်ချမှတ် ခံရမယ်နော်”။

ရဲအရာရှိများက ငြင်းနောက်ညာပိုင်း(၇)နာရီထိုးသည့်တိုင် ကျွန်တော်အားမေးမြန်းမှ ပြုခဲ့ကြတယ်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ သူတို့တွေ ကျွန်တော်ကို ဖော်ဆီးဖို့အမိန့်ဘာ တစ်စောင်ကို ထုတ်ကာ အချုပ်ခန်းကျဉ်းတာခုတည်းသို့ ကျွန်တော်ကိုတွန်းထည့်လိုက်ကြတော့၏။ ငြင်းအကျဉ်းခန်းသေးနားမှာ ဒါမိသာများတန်းလိုရှိနေသဖြင့် အလွန်ဆိုပါးတဲ့အနဲ့အသက်ရှုရသည်သာမက၊ မောင်တာမှ ဘယ်လောက်ထိလဲဆိုတော့ ကျွန်တော်လက်ကို ကျွန်တော်တောင် မပြင်နိုင်ခဲ့။ အခန်းထဲမှာ လူတယောက်ရှိနေပေါ့ သူမျက်နှာကို ကျွန်တော်မဖြင့်ရပါ။

“ခင်ဗျားနာမည် Bac မဟုတ်လား”လို့ ကျွန်တော်မေးကြည့်တော့ အမျှင်ထဲက ဖြေကြားလာသောအသံမှာ “ခင်ဗျားကျွန်တော်နာမည် ဘယ်လို့ သိတာလဲ”။

“ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ရဲတွေကပြောတယ်လေ Bac မင်းအခန်းထဲ လူတယောက်ထိုးလာမယ်နော်”ဆိုတာ ကျွန်တော်ကြားခဲ့တယ်”။ “တဲ့မှာပေါင်မှန် နှစ်ရှိတယ်။ ထိုင်ပြီးစားပါ”။ ကျွန်တော်ပြန်ဖြတ်လိုက်ပါတယ် “ခင်ဗျားဘဲစားလိုက်ပါ”

လို့ ချက်ချင်းပြန်တဲ့ပြန်လာတယ်။ “ဟန်ဘောင်မနေနဲ့နော်၊ နှီးမဟုတ်ရင် ငါက အကုန်လုံးစားပစ်လိုက်မှာများ”။

နောက်ပိုင်း သူပေးလာတဲ့ပေါင်မှန်ကို မစားသေးခင် ခရစ်တော်၏ နောက်ဆုံး ညာစားခြင်းကို ဆင်ခြင်ခဲ့တယ်။ ရဲတွေကေးအခန်းပေါ်ကို အသုံးပြုကာ ကျွန်တော်ကို ထိုးကြိုက်စေကြမဲ့လားဆိုပြီး တွေးကြောက်နေ့ခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ပေါင်မှန်ဝေမျှစားနေကြချိန် သူ့ကို ယော်အကြောင်း ဝင့် ခဲ့ပါတယ်။ အခန်းဖော် ငိုင်နေသည်ကို ကျွန်တော် သဲ့သဲ့ကြားခဲ့ရတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ သူ့ကို ကျွန်တော်က ‘ငင်များ ယော်ကို လက်ခံယုံကြည်လိုပါသလား’ ဖော်လိုက်တယ်။

ကျွန်တော်မေးခွန်းကို ဖြေဖို့နေနေသောသာ။ သူက ပိုပြီးကျယ်သောအသုံးနှင့် အော်ငိုလာပါတယ်။ ဒီလူက ဘာကြောင့် ဤမျှမြန်ဆန်အောင် ချုံးကြီးချုံး ငိုဖို့ဖြစ်ရတာ လဲဆိုတာကို မသိရသဖြင့် သူ့အား ဘာမျှဆက်မပေးစွဲ ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ် လိုက်တယ်။ ငင်းညားသဲ့သဲ့အနေ့ကို ယော်ကြည်လက်ခံဖို့အတွက် ကျွန်တော် ဆုသာတောင်းပေးတော့တယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်စလုံး တစ်ညာတာ ကောင်းမွန်စွာ အိပ်ပျော်ဖို့အတွက်လည်း ဆုတောင်းကာ အိပ်ယာဝင်ခဲ့ကြတယ်။

ကျွန်တော်ခေါင်းကဗျာရုံကို တိုက်မိလို့ အခန်းကျိုးလေးက ဘယ်လောက် ကျယ်တယ်ဆိုတာ လိုက်စမ်းကြည့်တော့ ငင်းအခန်းသည် ကျွန်တော်အတွက် အဖြောင့်လဲအိပ်မရအောင်ပင် ကျိုးနေမှန်းသိရတယ်။ အခန်းသည် တစ်မိတာခွဲ ပတ်လည်မျှသာရှိ၏။ ကျွန်တော်ထက် အပေါင်ပုတဲ့ Bac က ကျွန်တော်ဘေးနားမှာ တိုင်တယ်။ အခန်းတစ်ခုလုံး၌ ခြင်တွေအပြည့်ဖြစ်နေသဖြင့် ကျွန်တော်ခဲ့ မိုးကာအကိုး ဖြင့် Bac အားခြုံပေးလိုက်တယ်။ နောက် နာရီများမကြာမိ ကျွန်တော်လည်း အိပ်ပျော်သွားခဲ့တယ်။

မနက်မိုးလင်းလာတော့ Bac ရဲ့မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး လန့်သွားတယ်။ သူ့ပုံစံက ဆံပင်ရည်ရည်၊ မျက်နှာကြမ်းကြီးနဲ့မို့ ကြောက်စရာကောင်းနေတယ်။ သူသည် ပြောက်ပိုင်းကနေ ဒီအချုပ်ထောင်ကို ပြောင်းရွေ့လာတာ သိပ်မကြာသေးပော့ သူ့ကို ဖော်မြန်းစစ်ဆေးတဲ့ အရာရှိတစ်ယောက်ကို တားပြောင်နဲ့ထိုးခဲ့ဖူးရာ အထိုးခံရတဲ့ ရဲ့များ သေလု နှီးပါးပင်ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

ကျွန်တော်ထင်တယ်။ တကယ်လို့ ဒီအခန်းကျိုးထဲကို နွေ့ခင်းအချိန်မှာသာ ဝင်ရောက်လာဖြစ်ခဲ့ရင် သူ့ကို ဝေးဂေါ်လေ့လာမလား ဟောပြောရဲ့လေမလား ကျွန်တော် မသိဘူး။ ကျွန်တော်က ညာအမှာင်ထဲ ဤအခန်းသို့ရောက်လာသောကြောင့် သူရဲ့ကြမ်းတစ်ဦးတဲ့မျက်နှာ မပြင်ရဘဲ ဝေးဂေါ်လေ့လာပါ ဟောနိုင်ခဲ့တဲ့အခွင့် ဘုရားရှင် ပေးခဲ့တယ်။ ဘုရားရှင် ကောင်းမြတ်ခြင်းကျေးဇူးတော်ပါဘဲ။

ဘာကြောင့် ညတုန်းက စိုးရကြောင်းကို သူ့အားမေးမြန်ကြည့်တော့ သူရှင်းပြပါတယ်။ ‘မနေ့က နေ့လည်စာ စားချိန်မှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက်ထဲ စဉ်းစား မိတဲ့အရာတစ်ခုက ကျွန်တော် မြောက်ပိုင်းဒေသမှာ ကြားခဲ့ဖူးတဲ့ ယေရှုဆိတာ တကယ်လို့ နှိမ့်မယ်ဆိုရင် ထိုယေရှုအကြောင်း ပြောပြုယူလဲ တစ်စုံတစ်ယောက်အား ကျွန်တော်သို့ စော့လျှော့ပေးရင်ကောင်းမယ်။ မထင်မှတ်ပဲ ဒီစကားတွေကို ကျွန်တော် ပြောထွက်ခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားလိုလူ ကျွန်တော် အကျဉ်းချိန်ထဲကို ရောက်လာလိမ့်ဆမ်းလို့ ကျွန်တော် မစဉ်းစားခဲ့မိဘူး။ ခင်ဗျား ဒီအခန်းထဲဝင်ရောက်လာဘာနဲ့ ပထမဗျားဆုံး ဝင်လိုက်တဲ့အရာက ယေရှုအကြောင်းဖြစ်နေတယ်။ အခကျွန်တော် ယေရှု တကယ် ရှိတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါပြီ’။

ကျွန်တော်အဲဒီအကျဉ်းချိန်ထဲ (၄)ရက်နဲ့(၃)ညနေခဲ့တယ်။ ငါးရက် အတော့ အတွင်း Bac အားကျဉ်းစာတွေကို ကြိုးစားသင်ပေးပေါ့ သူ့အနေဖြင့် အကျဉ်းချိန်ထဲ နေရတာ နှစ်ပေါင်းမာနည်းတော့ဖြစ် ကျွန်တော်သင်ပေးတဲ့ နှစ်ကပပတ်တွေအပေါ် အာရုံစုံစိုက်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ဘူး။

နောက်ဆုံးမှာတော့ ခဲ့များက ကျွန်တော်ကို အချုပ်ခန်းမှ ထွက်ပေြီး ထိုကျေးမားတစိုက်မှ (၄)နာရီအတွင်း အမြန်စွဲဆိုသွားဖို့ရန် ညွှန်ကြားချက်ပေးကြတယ်။ Saigon ဟူသူ့မင်းမြို့တော်သို့ အပြန်ခဲ့ရတယောက်တွင်ရှိ အသင်းတော်များထံ အခွင့်ရေးကောင်းတစ်ခုအဖြစ် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဘာနဲ့ လုညွှန်လည်ခွန်အားပေး ခဲ့ပါတယ်။

နယ်စပ်ကို ဖြတ်ကူးခြင်း

ကျော်စာအုပ်များကို ပို့ယောက်နမ်သို့ သယ်ဆောင်လာဖို့ရန် တစ်ခါက အသံ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုထဲမှ ညီအစ်ကို Nu Hau ဆိတဲ့လူနှင့် ကျွန်တော်တို့ ကမ္မားသို့ သယ်ဆောင်နေရာကန် ဖြတ်ကူးခဲ့ကြည်း နှစ်ယောက်သားမှာ ခဲ့တွေရဲ့ ဖမ်းချင်းခြင်းခဲ့ကြရပါတယ်။ သူတို့တွေက ကျွန်တော်တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အဝတ်အစား များနှင့် ပိုက်ဆုံးအိတ်ထဲ ရှာဖွေကြတယ်။ အိတ်ဆောင်ထဲမှာတော့ Phnom Penh ကို ဘယ်လိုဆက်သွယ်သွားလာရမည့် လိပ်စာအပြည့်အစုံပါရှိတယ်။ ကျွန်တော် ဆုပဲ တော်းနေပါတော့ဘူးတယ်။

ရဲတစ်ယောက်က ပြောပါတယ်။ ‘အိုး ဒီလိပ်စာက ဘန်ကောက်ရှိ နေရာတစ်ခုခဲ့ လိပ်စာပဲ’ ဘုရားသခင် ပြုသောနိမိတ်လက္ခဏာအတွက် ကျေးဇူးတော်သူ့မွေးမိတ်ယူ။ ဘာကြောင့်လဲဆိတော့ အမှန်မှာ လိပ်စာသည် Phnom Penh ဆိုပြီး ရှင်းရင်းလင်းလင်း ရေးထားတာပါ။ ခဲ့တွေအနေနှင့်လည်း ဤမျှကွားတဲ့ စာလုံးပေါင်းသည်

ရှင်းနေပေါယုံ သူတို့သည် ငှါးကို 'မှားအောင်' ကို ဖတ်ကြ၏။

သူတို့သည် ကျွန်တော့ကို ညီအစ်ကို Nu Hau နှင့်အတူ အခန်းတစ်ခုထဲသို့ တွန်းထည့်လိုက်ကြတယ်။ Nu Hau တစ်ယောက်ကို ခုံတန်းရည်တစ်ခုပေါ်မှာ ဖက်လျက်လျှော်ကြတယ်။ သူလက်နှစ်ဖက်အား ငှါးခုံတန်းရည်၏ အောက်တွင် လက်ထိပ်ခတ်လျက်ထားကြ၏။ ရဲတွေက ကျွန်တော့ခြေထောက်ကိုလည်း သံခြေကျော်နှင့် ခတ်ဖို့ ကြိုးစားကြရာ ငှါးသံခြေကျော်က သေးငယ်နေသဖြင့် အလွန် နာကျိုးခြင်းခဲ့ရတယ်။ ခြေထောက်မှာ မတော်လို့ ကျပ်နေသော်လည်း အတင်းအဓိုက တွန်းထည့်ကြတယ်။ အခြားတစ်ယောက်ကလည်း လာပြီး သံကွင်းတစ်ခုယူကာ ကျွန်တော့ ခြေနှစ်ဖက်စလုံးအား ငှါးသံကွင်းထဲ ထည့်လိုက်တယ်။ ကျွန်တော့ အတွက် လူပ်မရအောင်ဖြစ်နေတော့ အဲဒီမှာ တစ်ရက် တစ်ညွှန် လွှဲနေခဲ့တယ်။ ထိသံကွင်းအကျယ်အတိုင်းမျှသာ ကျွန်တော့ခြေထောက်သည် လူပ်ရှားနိုင်တော့ တယ်။

ရဲတွေက နာရီပေါင်းများစွာ မေးခွန်းတွေမေးခဲ့ကြပေါယုံ ဘုရားသခင်က သူ့နည်းနဲ့ ကျွန်တော်ကို အုံညွှန်ဖူးမှုဖြင့် ကယ်လွယ်ခဲ့ပါတယ်။ သူတို့အနေဖြင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်က ကျမ်းစာသယ်ဆောင်ဖို့ အကြော်ကို မရိုပ်ပါကြသည်ဖြစ်၍ နောက်ဆုံးမှာ ကျွန်တော်တို့သည် မော်တော်ဆိုင်ကယ်ရောင်းဝယ်ဖို့ ဤနယ်စပ်ကို ဖြတ်ကူးကြကြော်း မှတ်ချက်ချ ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ ကွယ်ကာမှုကြောင့် ဤနေရာမှ လွတ်မြောက်လာခဲ့ကြရပါတော့တယ်။

မှော်ဆရာများ လွတ်ခြင်းရ

Dong ကျေးရွာကို နှုတ်ကပတ်တော်သင်ကြားပေးဖို့အတွက် ကျွန်တော်သွား ခဲ့ပါတယ်။ (၁၀)ကိုလိုပိတာလောက် ဝေးသောနေရာမှ Binh Ninh ဆိုတဲ့လူက ကျွန်တော် ကျမ်းစာသင်တန်းလုပ်နေတယ်ဆိုတာ သိရလို့ နားထောင်လာခဲ့၏။ ထိလူသည် ကွန်မြှော်နှစ်ပါတီ၏ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး သူ့အမျိုးသမီးက နှစ်ကတော်ဖြစ်၏။ ငှါးလူသည် သူ့အမျိုးသမီးရဲ့ ဝေစုတဲ့က အရက်များကို သောက်မိသဖြင့် နှစ်မှုခြင်းရလေတော့တယ်။

ကျွန်တော်က သင်တန်းပေးနေစဉ် ထိလူသည် ရွာထဲသို့ လျှောက်သွားရာ မူလဲပြီး တစ်ကိုယ်လုံး တိုန်ခါလျက် ပါးစပ်ထဲမှာလဲ အမြှုပ်တွေအပြည့်ဖြစ်နေ၏။ သူအနီးအနား ရှိနာနသူတွေအားလုံးမှာ ကြောက်လန်နေကြ၏။ သူတို့ တွေက ထိလူကို ချိုပ်ကာ ဆေးရုံးဖို့ ပြင်ဆင်ကြရာ နှစ်ဆုံးထွက်သွားသဖြင့် ပုံမှန်ပြန်လာခဲ့လေ၏။ ဒါနဲ့ ထိလူက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သင်တန်းကို လာဖို့ ကြိုးစားပြန်သော်လည်း

ပြန်လဲကျပြီး တုန်ရိလာပြန်သဖြင့် လူတွေက သူ့ကိုမထူလိုက်တော့ အကောင်းပြန် ဖြစ်သွားရော့။ ဒီလိုနဲ့ (၃)ကြိမ်တိုင်တိုင် သင်တန်းကိုလာဖို့ ကြိုးစားပေါ်ယူ ပြန်ပြန်လဲကျခဲ့ရ၏။

ထိုလူအပေါ်လက်တင်ပြီး ကျွန်တော်ဆုတောင်းပေးသဖြင့် ငှါးလူသည် ဘုရားသခင်ထံမှ လွတ်မြောက်ခြင်း ကျေးဇူးကို လက်ခံရရှိခဲ့၏။ နောက်ပိုင်း သူ့ရွာ့ကို ကျွန်တော်သွားလည်ပတ်ခဲ့တယ်၊ ရွာသူ့ကြိုးက ကျွန်တော် ဝေါ်ဂေါ်လီ ဝေါ်ဟောပြော တဲ့အခါ အလွန်ပင် အားပေးအားမြောက်ပြောကာ ကူညီခဲ့ပါတယ်။ ငှါးရွာသူ့ကိုးမှာ ယုံကြည်သူတစ်ယောက် မဖြစ်သေးပေါ်ယူ ရှင်တုကိုးကွယ်ခြင်းကို သူ့အနေဖြင့် ချို့မှန်းလေ၏။

ကျွန်တော်နှင့်အတူ လိုက်ပါဖို့ Dong ကျေးဇူးမှ ညီအစ်ကို Phuc ကို အကူးအညီတောင်းခဲ့တယ်။ Binh Nirh တို့၏ ကျေးဇူးမှာ ရှင်တု၊ ဆင်းတုများနှင့် မျော်၊ အထက်လမ်းများဆိုင်ရာအပြည့်ရှိနေ၏။ အိမ်တိုင်း၌ တစ်မီတာ ပတ်လည်ရှိ နတ်စင်ရှိပြီး ငှါးနတ်စင်တွင် တော်ဝက်ရိုင်း၏ သွားတွေ ထားရှုံးကာ ရိုးရာအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းပေါင်းများနှင့် ဖုံးအုပ်လျက် ကိုးကွယ်ပူဇော် ကြ၏။

ရွာသားတွေက ကျွန်တော်တို့ကို ကြိုးဆိုလက်ခံကြတယ်။ ကျွန်တော်က နတ်ကတော်တယောက်ရှုံးအိမ်ကို ဝင်ပြီး သူမ၏ ခေါင်းပေါ် လက်တင်ကာ ဆုတောင်းရာ သူမအနေဖြင့် စတင် ငိုရင်း တုန်ခါလီတော့၏။ များမကြာမိမှာ ပင် သူမသည် လွတ်မြောက်ခြင်းရရှိပြီး၊ ယော်ရှုံးကို လက်ခံယုံကြည်ခဲ့တယ်။

ထိုနည်းသူအခြားသော မော်ဆရာ နတ်ကတော်(၉)အိမ်ကို လျည်လည်ခဲ့ရာ သူတို့တွေလည်း လွတ်မြောက်ခြင်းရသည်သာမက ယော်ရှုံးရှင်တော်ကိုပါ လက်ခံ ယုံကြည်ကြ၏။ နောက်ပိုင်းမှာတော့ သူတို့ရဲ့ရှင်တု၊ ဆင်းတု၊ နတ်စင်များအားလုံးကို ကွင်းပြင်သို့ ယူထုတ်ကာ ပီးရှုံးဖျက်ဆီးလိုက်ကြတယ်။ ရွာသူ့ကိုးကိုယ်တိုင်လဲ ယော်ရှုံးကို လက်ခံရရှိသဖြင့် ရွာသားများအား ကျွန်တော် ဟောပြောသော ဝေါ်ဂေါ်တရားအေသနာကို နားထောင်ကြဖို့ အားပေးလုံးဆော်ခဲ့၏။

ရွာသားများကို ကျွန်တော်ပေးလိုက်တယ်။ ‘ဒီ မော်ဆရာ နတ်ကတော်များအား ဘုရားသခင်က ဘယ်လို လွတ်မြောက်ခြင်းပေးခဲ့တယ်ဆိုတာ မြင်တွေ့ကြရတယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ငါတို့ မြင်တွေ့ကြရပါတယ်’ လို့ ပြန်ဖော်ကြတယ်။

‘ဆိုတော့ ဘုရားသခင်ရဲ့ တန်ခိုးက ရှင်တု၊ ဆင်းတုရဲ့ တန်ခိုးတော်ထက် ပိုကြိုးတယ်မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်’လို့ ဖြေဆိုကြပြန်တယ်။

ဒါနဲ့ သူတို့ ထပ်မေးတယ်။ ‘ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ဘာကြောင့် ယောက်
မယုံကြည့်ကြရတာလဲ’

သူတို့တွေ ပြန်ဖော်ကြသည့်ဗျာ ‘ခင်ဗျားက မော်ဆရာ နတ်ကတော်တွေအတွက်ပဲ
ဆုတောင်းတာကို။ ဒီနယ် တစိုက်မှာကြီးစီးနေတဲ့ စုန်းမတစ်ယောက်အတွက်လဲ
ခင်ဗျားဆုတောင်းပေးသင့်တယ်။ အဲဒီ စုန်းမအနေဖြင့် ယောက်ခံမှုသာ
ငါတို့တွေ ဆုံးဖြတ်ကြမယ်။ အဲဒီစုန်းမရဲ့ စုန်းပြေားခြင်း အန္တရာယ်ဆိုးကြီးထဲကနေ
ငါတို့ကို ဘယ်သူက ကယ်တင်နိုင်မှုလဲ’

ရွာသားတွေရဲ့ ပြောပြချက်အရ စုန်းမက မှော် အထက်လမ်းအောက်လမ်းပညာ
များနှင့် ယဉ်လိုက်ရင် ပုံးပြီး အန္တရာယ်ရှိခြင်းပင်။ သူတို့တွေအနေဖြင့် ငင်းစုန်းမကို
ထိတောင် မထိခဲ့ကြကြောင်း။ ဘာကြောင့်ဆိုတော့ ရဲများပင်လျှင် ထိစုန်းမကို
ကိုင်တွယ်ဖယ်ရှင်းဖို့ ကြီးစီးကြရာ ငင်းရဲများ၏ မိသားရဲများ ဖျားနာခြင်းရင်ဆိုင်ရကာ
အခါး၊ ကလေးများပင် သေသည့်တိုင်ဖြစ်ကြလေ၏။

ကျွန်တော်က ယုံကြည့်သူများကို စုဝေးစေပြီး ခွန်အားပေး ရဲရင့်ခြင်းနှင့်
ယုံကြည့်ခြင်းအတွက် ဆုတောင်းကြတယ်။ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော်ကို ပြောလာ
တယ်။ ‘ငါသား သင်တောင်းနေစရာပင် မလိုတော့ပြီး အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော်
ရဲရင့်ခြင်းနှင့် ယုံကြည့်ခြင်း သင့်ကို ငါ ပေးနှင့်ပြီးသားပါ။ ဒါကြောင့် သင့်အနေဖြင့်
သွားပြီး နိုဝင်ကိုလက္ခဏာပြုပါ။’

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က အဲဒီ စုန်းမအိမ်ကိုသွားရောက်ပြီး အိမ်ထဲဝင်လိုက်တယ်။
ငင်းစုန်းမကိုအိမ်သည် ကြီးကျယ်ခန့်ကြားသောအိမ်ပစ်လုံးဖြစ်၏။ အိမ်သည်
အုတ်ကျေတိမ့်း၊ အုတ်ကျေတိကြမ်းခင်း၊ ပြီးတော့ ပျော်နှင့် နံရံကာထားသော လုပ်တဲ့
အိမ်ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော် အိမ်ထဲဝင်သွားတော့ သူမသည် အိမ်ထောင့် တစ်နေရာမှာ
တစ်ယောက်ထဲထိုင်နေတယ်။

‘ယောက်နာမည့် ငါကိုကြည့်ပါ’ဟု ကျွန်တော်အမိန့်ပေးလိုက်တယ်။ သူမ
ကျွန်တော်ကို ဟောကြည့်လိုက်တယ်။

အခါးနှင့်အတော်ကြာ ကျွန်တော်နှင့်သူမတို့ တစ်ယောက်အပေါ်တစ်ယောက်
စိုက်ကြည့်နေခဲ့ကြပါတယ်။ ပြီးနောက် ကျွန်တော်က သူမအနားသို့ ချဉ်းကပ်သွားပြီး
ထိုင်လိုက်တယ်။ ‘ခင်ဗျား ပျော်ရဲလား’လို့ သူမကို မေးလိုက်ရာ သူမက ခေါင်းလှုပ်
ခါလျက် ‘မပျော်ဘူး’လို့ ပြန်ဖြစ်တယ်။

‘ခင်ဗျား ပျော်ရွှင်ချင်ပါသလား’ သူမ ဘာမှ ပြန်မဖြေဘူး။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က သူမရဲ့လက်ကို ကိုင်ဆွဲကာ ညျှော်ခဲ့ခဲ့အလယ်လောက်မှာ
ဆွဲခေါ်ယူကာ စတင်ဆုတောင်းတယ်။ ‘ယောက်ရား ကိုယ်တော်၏အသွေးတော်ဖြင့်

ကျွန်တော်မျိုးကို ကာကွယ်ပေးပါဘူရာ့'

သူမသည် အော်ဟစ်ကာ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ဖစ်လဲပြီး သူမလက်ဖြင့် ကျွန်တော်ရဲ့ ဆုတောင်းခြင်းကို သူမ အပေါ် မသက်ရောက်ဖို့ ကာကွယ်နေသလို ပြုနေတော့၏။ ပြီးသည့်နောက် သူမသည် ထမတ်တပ်ရပ်ကာ အသံကျယ်ကြီးဖြင့် အကြာကြီး အော်ဟစ်ပြန်တယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်ပေါ် ကြက်သီးမွှေးထလာပါတော့တယ်။ ဤကဲ့သို့ သော အော်ဟစ်သံ ကျွန်တော်၏ဘဝတွင် တစ်ခါမှ မကြားခဲ့ရပါ။ သူမ၏ အော်ဟစ် ကြီးဝါးသံမှာ ကြောက်လန့်စရာ ကောင်းလွန်းရာ ကျွန်တော်အနေဖြင့် ဘယ်လိုပေါ်ပြ ရမှန်းတောင် မသိတော့ပါ။

သူမ အော်ဟစ်နေခြင်းသည် အမျိုးမျိုးသော ဝိညာဉ်ဆိုးများကို ခေါ်စိတ် နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ဘေးပတ်လည် ရိုင်းအုံနေသောလူတွေက ပြောပြက တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က တစ်ခါပြန်ပြီး ‘ယေရှု၏ မြတ်သော နာများ ကိုယ်တော်ရဲ့ အသွေးတန်ဖိုးတော်ဖြင့် ကျွန်တော်ကို ကာကွယ်ပေးပါ’ဟု ပြောလိုက် ပါတယ်။

ချုပ်ခြင်းဆိုသလို ကျွန်တော်ရဲ့ ကြက်သီးမွှေးညွှေးမထသည်သာမက အထဲမှာ ရှိနေတဲ့ ကြောက်စိတ်လည်း လွင့်စစ်သွားတော့တယ်။

ကျွန်တော်က ဒီစွန်းမအတွက် တစ်နာရီခန့် ဆုတောင်းခဲ့တယ်။ သူမ၏ အော်ဟစ်သံကြောင့် ရွာသားများ ရောက်ရှိရှိင်းအုံလာကြတော့တယ်။ ရှင်းနတ်ဆိုး နှင့်ထုတ်ခြင်းသည် ကာမဲ့လေတောင်မှာ ပရောဖက် လော့ယန့် ဗာလ ပရောဖတ်များ စိန်ခေါ်မှုပြုခဲ့ကြသည့်အလားပင်။ ယေရှုခရစ်တော်သည် စာတန်ကို အောင်ဖြင့်ပြီး ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ကြွေးကြော်လိုက်ရာ ချုပ်ချင်းဘဲ ထိစုန်းမသည် ကျွန်တော်ရဲ့မှာ ဒူးထောက်လျက် လက်အုပ်ချိကာ လက်လျှော့အရှုံးပေးကြောင်း ချေးပြုလာတယ်။

အမျိုးသမီး၌ ပူးနေသော နတ်ဆိုးအား ကျွန်တော်ပြောလိုက်တယ်။ ‘နတ်ဆိုး နင် ဦးချေစရာမလိုဘူး။ ဒီအမျိုး သမီးထဲကနေ ထွက်သွားပါ’

အမျိုးသမီးသည် နောက်သို့လဲကျသွားကာ ပြီမှုသက်နေတော့၏။ သူမ ကျွန်းမာ သန်မှာလာဖို့ ဘုရားသခင်ထံမှ ခွန်အားသက်ရောက်ဖို့ ဆုတောင်းပေးခဲ့တယ်။ သူမအိမ်မှာရှိတဲ့ ဗာလဘုရားနှင့်ဆိုင်ရာ နတ်စင်များအားလုံးကို ဖြုတ်ချကာ အပြင်ကိုယ့်သွားပြီး မိမိဖျက်ဆီးခဲ့ကြပါတယ်။ ပြီးနောက် သူမသည် ဆုတောင်းက ယေရှုခရစ်တော်အား သူမ၏ကယ်တင်ပိုင်ရှင်အဖြစ် နှလုံးသားထဲတို့ ခေါ်စိတ်လက်ခဲ့၏။

ဤဖြစ်ရပ်သည် ယေရှုခေါ်ဖြို့တံတိုင်းပြီလဲခဲ့သည့်အဖြစ်အပျက်ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်နေတော့၏။ ရိုင်းအုံကြည့်နေကြသော ရွာသားအယောက်တိုင်းမှာ အဖြစ်အပျက်

အစအဆုံးကို ကိုယ်တိုင် မျက်စီနှင့်မြင်တွေခဲ့ရကြသဖြင့် ယေရှုခရစ်တော်ကို လက်ခံယုံကြည်လိုပါတယ်ရှိလာကြတော်၏။ ဒါနဲ့ လူတိုင်းက သူတို့၏အိမ်ကိုလဲ လာရောက်ဆုတောင်း ပေးနိုင် ကျွန်တော်ကို ဘယ်သူရှုံးနောက် အဖက်ဖက်ကနေ စိုင်းဆွဲကာ ခေါ်ဖိတ်ကြတယ်။ နာရီကြောက်ည်လိုက်တော့ ညနေ(၆)နာရီပုံ ထိုးနေပြီး ကျွန်တော် ဆုလာတောင်းပေးနိုင်ရန် အိမ်တောင်သည်တိုင်း မိမိအိမ်မှာ မိသားစု အားလုံး၊ စုရုံးကာ စောင့်နေကြဖို့ ပြောလိုက်တယ်။

ကျွန်တော်ဘဝတစ်လျောက်မှာ ဤကဲ့သို့ အတွေအကြံမျိုးသည် မေ့မရနိုင်သော အပေါ်ချုပ်ဆုံးအချိန်ဟုပ် ခေါ်ဆိုချင်ပါပြီ။ အိမ်တောင်တိုင်းမှာ မိသားစုတစ်ခုလုံး၊ အချို့အိမ်ဆိုရင် မိသားစုအယောက်(၂၀)ကျော် အားလုံးက ယေရှုကို သူတို့၏ နှုန်းသားထဲ ခေါ်ဖိတ်လက်ခံဖို့နှင့် ဆုတောင်းဖို့ကို ဒူးထောက်ရင်း စောင့်နေကြသည်ကို ကျွန်တော် မြင်တွေခဲ့ရပါတယ်။ သူတို့တွေ ယေရှုကို ယုံကြည်လက်ခံရရှိပြီးနောက် သူတို့၏ နတ်စင်များနှင့် အဆောင်လက်ဖွဲ့များ အားလုံးကို မိုးရှိဖျက်ဆီးဖို့လာပေးကြပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ တစ်အိမ်တော်တစ်အိမ်ဆင်း ဆုလိုက်တောင်းပေးရာ ညာ (၁၀) နာရီထိုးသည်တိုင်အောင်ပင်။ တစ်အိမ်တော်ဆင်းသွားရသဖြင့် ကျွန်တော် အတော် ပင်ပန်းသွားတယ်။ ရွာတစ်လျောက် ရုပ်တု၊ ဆင်းတု၊ နတ်စင်၊ အဆောင် လက်ဖွဲ့များ လောင်ကျွမ်းနေသည်ကို မိသားစုများက ကြည့်ရှုနေကြသည်မြင်ကွင်းကို ကျွန်တော်တို့ မြင်ခဲ့ရပါတယ်။ ခရစ်ယာန်အမှုဆောင်များက အောင်ပွဲခံသော ချီးမွမ်းသီချင်းများ သီဆိုချီးမွမ်းနေကြ၏။ ယနေ့ဆိုလိုရှိရင် လူကြီး အယောက် (၃၀၀) ကျော်နှင့် ကလေးများ ရွာလုံးကျွန်တော် ယေရှုကို ယုံကြည်ကြနေပြီ။

အောင်ပွဲနောက်မှာ ညည်းပန်းနိုင်စက်ခြင်းလိုက်လာ

ကျမ်းစာသင်တန်းပို့ချိန် အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏အိမ်ပို့ အမှုတော်ဆောင်များကို စုရုံးပေါ်တယ်။ ထိုအမျိုး သမီး၏အိမ်သည် ကုန်းတန်းမှာရှိပြီး ကျယ်ဝန်းသော အိမ်ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ ကျမ်းစာသင်တန်းပေး နေချိန် Binh Long ခရိုင်မှ ရဲနှစ်ယောက် ရောက်ရှိလာကြတယ်။

ခါတိုင်းမှာ ရဲများအနေဖြင့် ဝတ်စုံအပြည့်နှင့် လာတဲ့အခါ ကွင်းပြင်တွင် ကျွေကျောင်းသောကလေးယောက်များက ကွဲပြားကာ ရဲများရောက်လာပြီဖြစ်ကြောင်း အပြေးအလွှားနဲ့ ကျွန်တော်တို့အား သတ်းပေးပို့တုတ်ကြပါတယ်။ ဒါ တစ်ခေါက်မှ တော့ဖြင့် ရဲများသည် အရပ်ဝတ်နဲ့ဝတ်ထားရုံးတင်မက မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို အရှိန်ဖြင့် မောင်းနှင့်ကာ ရောက်ရှိလာကြသည်ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့တွေ ဘယ်လို့မှ

ရှေ့ငွေ့ရှားဖို့ ပြင်ဆင်ချိန် မရရှိခဲ့ကြချေ။

ရွာသူကြီးက သင်တန်းလုပ်နေတဲ့အိမ်ကနေ အမြန်ဆင်းသွားပြီး ရဲများကို ကြိုဆိုတွေ့ဆုံးကာ သူ့အိမ်သို့ ဖျော်ရည်တွေသောက်ဖို့ ခေါ်ပိတ်လိုက်တယ်။ သို့မှ သာလျှင် သင်တန်းတက်နေသွားများ ပြေးရှေ့ငွေ့ အချိန်နှင့်ကြုံမှုဖြစ်၏။ ဒါပေမယ့် ရဲများက ရွာသူကြီးကို တွန်းဖယ်ပြီး အိမ်လျေားမှ အိမ်ပေါ်သို့တက်သွားကြ၏။

ရဲတွေရောက်လာသည်ကို မသိဘဲ ကျွန်တော်က ကျိုးစာကို သင့်ကြားပေးနေ ခဲ့ပါတယ်။ သူတို့တွေက လျေားမှာရပ်နေပြီး အိမ်ပေါ်သို့ ဘယ်သူ့ကိုမျှ တက်ဖို့ ခွင့်မပြုကြချေ။ အဲဒီလို တားမြစ်ခြင်းက ရဲတွေ သူတို့တွေ အောက်မှာရောက် နေကြောင်း အိမ်ပေါ်မှာရှိနေသောသွားများ မသိရလေအောင်ဖြစ်၏။ ရဲတစ်ယောက်က ရွာသူကြီးကို ခေါ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ လျေားရင်းမှာ ချွတ်ထားတဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဘွတ်ဖိန်တွေကို လက်ညှီးထိုးပြုကြ၏။ (ကျွန်တော်တို့ ဒီမှာက အိမ်ပေါ်သို့တက်လာ မယ်ဆိုရင် လျေားခေါ်ရင်းတွင် ကိုယ်စီးထားတဲ့ဖိန်များ ချွတ်ထားခဲ့ရပါတယ်) လျေားရင်း၌ ဘွတ်ဖိန်ပုံအစု (၅၀)ကျော်ရှိနေလေ၏။

ကျွန်တော်က အိမ်ပေါ်မှာ အသံအကျယ်ကြီးနဲ့ သင်တန်းပေးနေသော်လည်း အိမ်အောက်ရှိ ရဲများမှာ မကြားရှုပေါ် ဒါကြောင့် သူတို့ဆိုထားသည်မှာ အိမ်ပေါ်မှာ လူတွေအာများကြီးစုဝေးနေတယ်ဟူသည်ကိုပင်။ အိမ်ပေါ်မှာရှိနေကြတဲ့ ကျွန်တော်တို့တွေကို ဖော်ဆိုနိုင်ရင် ရဲများက ရွာသူကြီးကို သူတို့နဲ့အတူ အိမ်ပေါ် ခေါ်တက်ကြ၏။

ရွာသူကြီးက ကျွန်တော်နှင့် သင်တန်းသူ/သားများကို ချစ်သောကြောင့် အိမ်ပေါ်သို့ ရဲများ၏ခြင်းကို ငြင်းဆိုလိုက်၏။ ‘ငါမင်းတို့နဲ့အတူ အိမ်ပေါ်ကို မတက်နိုင်ဘူး၊ ငါအနေနဲ့ ပြည်သူ့ရဲများနဲ့ မဟုတ်ဘဲ ခင်များတို့ ခရိုင်ရဲများနဲ့တော့ ငါဘယ်ကိစ္စမျိုးမှာအတူမလုပ်နိုင်ဘူး’။

ရဲအရန်က သူ့ရဲဘော်အား ရိုင်ဖယ်သေနတ်တလက်နှင့် လျေားရင်းနားမှာ အစောင့်ချထားခဲ့ပြီး သူကမော်တော်ဆိုင်ကယ်ပေါ် ခုန်တက် ဟောင်းနှင့်ကာ ပြည်သူ့ရဲစာန်းရုံးသို့ တွက်သွားလေ၏။ အစောင့်အဖြစ်ကျွန်နဲ့သော ရဲဘော်က နောက်ပိုင်း စိုးရိုင်စိတ်ဝင်လာသဖြင့် ကျွန်တော်တို့တွေကို သတိပေးပြီးမြောက်ကာ လှည့်တွက်သွားလိုက်တယ်။

သင်တန်းသူ/သားများအားလုံး ဆုတောင်းကြတယ်။ သူတို့တွေကို (၂)ပတ် အကြာမှာ ကျွန်တော်တို့ပြန်လာပြီး သင်တန်းဆက်ပေးမည့်အကြောင်း ပြောခဲ့တယ်။

(၁)ပတ်ကျော်လာတော့ ငင်းကျေးရွာသို့ ကျွန်တော်နှင့် ငံ့ဂေါ်သား အမျိုးသမီးတစ်ယောက် သွားကာ သင်တန်းပေးကြတယ်။ ကျွန်တော် ပင်းပန်း လာသဖြင့် အခြားဖြို့မှ အမှုတော်ဆောင်တစ်ယောက်ကာ ဆက်ပြီး သင်တန်း

သင်ခန်းစာကို ဆက်စေခဲ့ပါတယ်။ ဂျွန်တော်ဆုတောင်းနေရာကို ဘုရားသခင်က ဂျွန်တော် ‘မီးဖိုချောင်ကို ပြန်သွားပါ’ ဆိုပြီး ပြောလာတယ်။

ဂျွန်တော်ထင်ခဲ့သည်မှာ ဘုရားသခင်က မီးဖိုချောင်တွင် အစာ သွားပြင်ဆင်ဖို့ (၃၇) တစ်ခုခုသွားကြည်ရှိ အလိုရှိရှိဖြစ်ပါတယ်။ အိမ်အောက်မှာရှိတဲ့ မီးဖိုချောင်သို့ ဂျွန်တော်ဆင်သွားနေစဉ် ချက်ချင်းဆိုသလို ရဲများက ဂျွန်တော်တို့ သင်တန်းပေး နေသည် အခန်းကို ပိုင်းရှုကာ ‘တံခါးဖွင့်’ ဆိုပြီး အမိန့်ပေးကြတော့တယ်။ အထဲမှာရှိတဲ့ သင်တန်းသွား / သင်တန်းသားများအနေဖြင့် တံခါးဖွင့်ပေးဖို့အမိန့်ပေးခြင်းကို ငြင်းဆင် ကြသဖြင့် ရဲများက တံခါးကို ခြေထောက်နှင့် ဆောင့်ကိုပြီးဖွင့်ကြ၏။ အဲဒီလိုခဲ့များ တံခါးဖွင့်ဖို့ပြုကြစဉ် အထဲမှ ခရစ်ယာန်များမှာ ကျမ်းစာအုပ် များကို ကြိုးစားရှုက် ခဲ့ကြ၏။ တံခါးဖွင့်သွားသည်နှင့် ရဲများ အထဲဝင်ကာ ဒေသပြင်းစွာနဲ့ ယောက်ကျားသား အားလုံးကို ရိုက်နိုက်ကြတော့တယ်။ ခရစ်ယာန်တဲ့ချို့က ဂျွန်တော်ကို ပါးခင်း လယ်ကွက်သို့ အပြန်ခေါ်ဆောင်သွားကာ ထိုင်စေကြတယ်။ ပါးခင်း လယ်ကွက်မှာ ကျယ်ပြန်နေသဖြင့် ဘယ်သူမျှ မတွေ့ပြင်နိုင်ချေ။

ဂျွန်တော် ပါးခင်းလယ်ကွက်မှ ပြန်ရောက်လာသည့်အခါမှာတော့ အရာ အားလုံးသည် ကမောက်ကမ ဖြစ်နေလေတော့တယ်။ ရဲများက ရွာစစ်သားများနှင့် ပူးပေါင်းကာ သင်တန်းသား(၁၈)ယောက်အား ဖမ်းဆီးပြီး သူတို့ရဲ့ အတွင်းခံ ဘောင်းသိတိကို အတင်းအဝမ္မ ဆွဲခွဲတဲ့ပေးကြ၏။ အဝတ်လှန်း ပါယာကြိုးဖြင့် သူတို့တွေရဲ့ ခါးမှာ ချိတ်တဲ့လျက် (၂၂)ကိုလိုပိတာခန့်ဝေးသောရဲစခန်းသို့ တစ်စီ တစ်တန်း ချိတ်ကိုစေကြတယ်။ လက်နက်ကိုင် စစ်သား အယောက်(၂၂)က ရွာသားများ၏ အိမ်မှ ရွှေ၊ ငွေ ပစ္စည်းများ သိမ်းယူကြသည်သာမက ဂျွန်တော် ဟောတော်ဆိုင်ကယ် ကျမ်းစာအုပ်နှင့် ခရီးဆောင်အိတ်များကိုပါ သိမ်းသွားကြတယ်။

ဘာတွေ ဖြစ်ပျက်သွားခဲ့တယ်ဆိုတာကို ဂျွန်တော်သိလိုက်ရတဲ့ အခါ ဘုရားသခင်ထံ ပေးခွန်းထုတ်ခဲ့တယ်။ ‘ကိုယ်တော်ဘုရား၊ ဂျွန်တော်မျိုး လိုက်သွားဖို့ လုံးဝ ဆန္ဒရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဂျွန်တော်သမီးလေးက (၁) လသားသာ ရှိသေးတယ်။ တကယ်လို့ ဂျွန်တော် အခုလိုအဖော်းခံရမယ်ဆိုခဲ့ရင် အပျိုးသမီးနှင့် သမီးလေးတို့အတွက် ရင်ဆိုင်ရမယ့် အက်အခဲများမှာ မတွေ့ခံစာပင်း’

ဘယ်လိုပင်ဖြစ်စေကော်မူ ဘုရားသခင်ကတော့ ဂျွန်တော်ကို ရဲစခန်းသို့သွားဖို့

‘ကိုယ်တော်ဘုရား၊ ဂျွန်တော်မျိုး လိုက်သွားဖို့ လုံးဝ ဆန္ဒရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဂျွန်တော်သမီးလေးက (၁) လသားသာ ရှိသေးတယ်။ တကယ်လို့ ဂျွန်တော် အခုလိုအဖော်းခံရမယ်ဆိုခဲ့ရင် အပျိုးသမီးနှင့် သမီးလေးတို့အတွက် ရင်ဆိုင်ရမယ့် အက်အခဲများမှာ မတွေ့ခံစာပင်း’

ဘယ်လိုပင်ဖြစ်စေကော်မူ ဘုရားသခင်ကတော့ ဂျွန်တော်ကို ရဲစခန်းသို့သွားဖို့

ပြောနေပါတယ်။ တံခါးတွေ ဖွင့်ခြင်း၊ ဂိတ်ခြင်းဆိုတာ လောကအစိုးရများ လက်ထဲမဟုတ်ဘဲ ဘုရားသခင်၏ လက်ထဲမှာသာရှိကြောင်း၊ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော့ကို ခွန်အားပေးလာပါတယ်။ ဤနိယာမကို သိနားလည်လိုက်ရတဲ့ ကျွန်တော်အတွက် ယုံကြည်ခြင်း တွေရှိလာပြီး ရဲစခန်းကို ရဲရှင့်စွာလျောက်သွားဖို့ ခွန်အားများ ဖြစ်စေခဲ့ပါတော့တယ်။ ရွာသားများက ကျွန်တော် ဘေးပတ်လည်မှာ စိုင်းအုံကာ ငိုနေကြတယ်။ ‘ရဲတွေက S’ tieing ညီအစ်ကိုများကို ပြင်းပြင်းထင်နေနိုင် မြိုက်နှင်းနေကြပြီ၊ တကယ်လို့ ဆရာ(ကျွန်တော်)အနေဖြင့် ရဲစခန်းကို သွားပယ်ဆိုရင် ပိုလိုတောင် မြိုက်ပုတ်ကြလိမ့်ယူနော်’။ ရွာသားများ တားတဲ့ကြားထဲကနေ ကျွန်တော် ရဲစခန်းကို သွားလိုက်တယ်။

သောက်စရာရေဆိုလို့ ဘာမှမရှိခဲ့သလို အလွန်မောပန်းခဲ့ရတယ်။ ရဲစခန်းရောက်တဲ့အခါ စကားကောင်း ကောင်းနှင့် ရှင်းလင်းစွာပြောနိုင်ဖို့ အချို့ဖျော်ရည်များ သောက်ခြင်းကို ရပ်လိုက်တယ်။ သို့တည်းမဟုတ် ရဲများက ကျွန်တော်ကိုကြောက်လို့ အသံမထွက်နိုင်ဘူး ထင်ကြပေလိမ့်ယူ။ ရဲစခန်း၏ ထမင်းစားဆောင်သို့ ကျွန်တော် ဝင်သွားတော့ လူ(ငါ)ယောက်သည် ထိုင်ပြီး တစ်ခုခုသောက်နေကြားသည်ကို တွေ့ရတယ်။ သူတို့တွေက ကျွန်တော်ကို V0 မဟုတ်လားလို့ မေးကြပါတယ်။

‘ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် V0 ပါ’ လို့ ပြန်ဖြောပါတယ်။

‘ရဲတွေက ခင်များကို ရှာနေကြတာ’

‘အဲဒါကို ခင်များထို့ ဘယ်လို့ သိကြရတာလဲ’

‘ခင်များရဲ့ အလုပ်အကြောင်း လူတိုင်း မသိတဲ့သူ မရှိပါဘူး’ဆိုပြီး ခနဲတဲ့ပုံးစုံနှင့် ပြောလိုက်ကြခြင်းဖြစ်၏။ ထိုလူတွေက ရွာထဲကအကြောင်းတွေကို သတင်းပေးပို့သူများဆိုတာ ကျွန်တော်သိထားပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က ပြောလိုက်တယ်။ ‘အာကားပိုင်များသီး ကျွန်တော်လာရခြင်းအကြောင်းရင်းက ဖော်ပျော်ခံရတဲ့လူ (ငါ)ယောက် လွတ်မြောက်ပြီး အိမ်ပြန်နိုင်ဖို့ ကူညီပေးရန်သာဖြစ်ပါတယ်။’

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်က ရဲစခန်းရဲးသို့ ဝင်ရောက်သွားရာ ငှါးနေရာမှာပင် အဖမ်းခံရတော့တယ်။

ငြင်းခံခြင်းထဲမှ အောင်မြင်ခြင်း

နောက်တစ်ခေါက်မှာလဲ ကျွန်တော်သည် Binh Lanh ကျေးရွာနားမှာရှိ ရွာတစ်ရွာသို့ ငံဗောလီခေါ်ထွက်ခဲ့ရာ အပြန်တွင် အဖမ်းခံရပါတယ်။ ရဲစခန်းထဲမှာ ကျွန်တော်က ခြေတင်ကလင်ချိတ်ပြီး ထိုင်နေစဉ် ရဲတော်ယောက်က လာပြီး ကျွန်တော် ခြေထောက်ကို ကျုပ်းပေါ်သို့စွဲဆောင့်ချကာ၊ ‘ရဲစခန်းထဲမှာ ခင်များ ဒီလိုပုံးစုံ ထိုင်လို့

မရား၊ လို ဆူဟောက်ပါတယ်။ ထိုရဲကပဲ အဗြားအခန်းမှ သူ့သေနတ်ကို သွားယူပြီး ကျွန်တော်ကို ဖြိမ်းခြောက်ပါတော့တယ်။

သူ့ကို ကျွန်တော် ပြောလိုက်တယ်။ ‘ကျွန်တော်ကို မဖြိမ်းခြောက်ပါနဲ့ တကယ်လို ငင်ဗျား ကျွန်တော်ကို ပစ်သတ်ချင်ရင် ပစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလိုတော့ ဖြိမ်းခြောက်ပါနဲ့’

သူတို့တွေ ကျွန်တော်ကျေမ်းစာအုပ်ကိုဆွဲယူကာ ဖွံ့ဖြိုး အထဲမှာ ညွှန်ထားတဲ့ ကျွန်တော်အာမျိုးသမီးနဲ့ သမီးလေးတို့ဝါတ်ပုံကို ယူကြတယ်။

‘ဒီဂါတ်ပုံထဲမှာ ငင်ဗျားရဲ့မိသားစာက ပျောစရာကောင်းတဲ့မိသားစာလိုပါဘဲနော်’ ဟူ၍ ရဲတစ်ယောက်က လောင်ပြောင်ကာပြောလိုက်တယ်။ ‘ဒီလောက်ပျောစရာ ကောင်းတဲ့ မိသားစာကို တောင်ပိုင်းမှာထားရစ်ခဲ့ပြီး ဘာဖြစ်လို ဒီလောက်ဝေးတဲ့ ပြောက်ပိုင်းကိုလာကာ အသီးနှံဖြုန်းနေရတာလဲ။ တကယ်လို ငါတိုက ငင်ဗျားကို တောင်ချမယ် ဆိုခဲ့ရင် ဓါက္ခာသွားလိမ့်မယ်နော်’။ စကားပြောနေရင်း သူ့သေနတ်ကို လေလဲ နွောမ်းပြနော်။ ‘ငင်ဗျား ဒီမှာ အကြာကြီးနေရလိမ့်မယ်။ ငင်ဗျားမိသားစာကို အပေးကြီးမှာ ချုန်ထားခဲ့တော့ ငင်ဗျားရဲ့ ပိုက်မဲတဲ့လုပ်ရပ်ပါဘဲ’။

ကျွန်တော်က ထိုရဲကို စိန်ခေါ်မှုတစ်ရပ်ပြုလိုက်တယ်။ ‘ငင်ဗျားက မြောက်ပိုင်းက ရဲဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ဖြစ်ပါလျက်နဲ့ တောင်ပိုင်းမှာရှိရတဲ့ မိယက်နှစ်များကို တိုက်နိုက်ဖို့ ဆင်းလာတဲ့ အခါ ငင်ဗျားရဲ့အမျိုးသမီးကို ခေါ်မဆင်းခဲ့ဘူးလေ။ ဟုတ်တယ် ပဟုတ်လား။ ငင်ဗျားရဲ့ အမျိုးသမီးကို အိမ်မှာထားခဲ့လို ငင်ဗျား ဒီမှာ တိုက်ပွဲဝင် နိုင်တာလေ။ ငင်ဗျားနှင့် ငါတို့နှစ်ယောက်စလုံးဟာ မျှော်မှန်းချက်ကိုယ်ဖို့ ရှိနေကြသူ တွောရယ်ပါ’။

‘တဲ့ရဲ့ မျှော်မှန်းချက်သည် လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း (၂၀၀)ကတည်းက မြည်းစင်း လာခဲ့ကြရာ ယခုဆို ကဗ္ဗ္ဗ္ဗ္နေရာအန္တာပြုပင် ရှိနေလေပြီ။ ကဗ္ဗ္ဗ္ဗ္ပေါ်ရှိ သန်းပေါင်း ပြောက်များစွာသော ယုံကြည်သူတွေက ငှုံးမျှော်မှန်းချက်အတွက် တိုက်ပွဲဝင် နေကြဆဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ငင်ဗျားရဲ့မျှော်မှန်းချက် (ကျွန်မြှေနှစ်ဝါဒ)က ရှေားနိုင်ငံမှာပင်လျှင် ပြုကွဲပွေက်စီးသွားခဲ့ပြီးသားပါ’

ထိုရဲ၏မျှော်လုံးသည် ဟူ၍ ကျယ်လာတယ်။ ဒီအကြာင်းအရာကို လူတိုင်းက သိရှိထားကြပါတယ်။ ပြီးနောက် သူက ဇြိမ်နေခဲ့တယ်။ ခဏကြာတော့ ခရိုင်ရုံးကို ဖုန်းဆက်ဖို့ အခန်းကနေ ထွက်သွားတယ်။

များမကြာမိ ဂျစ်ကားတစ်စီးနှင့် ရဲ(ရဲ)ယောက်ခန့် ရောက်ရှိလာကြတယ်။ ရဲအရာရှိတစ်ယောက်က ကျမ်းစာအုပ်ကို စားပွဲပေါ်ပစ်ချကာ ကျွန်တော်အာရှိ စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်တဲ့အပြုအမူ ပြုသလိုက်၏။ ‘ဒီကျေမ်းစာအုပ်က တရားမဝင်

ပုံနှစ်ထဲတိဝင်ထားတဲ့ စာအုပ်ဘဲ။ ဒီစာအုပ်ထဲတိဝင်တာ မကြာသေးဘူး။ ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ စာရွက်များနင့် မင်တွေက စာအုပ်အသစ်ပို့ရှိတဲ့ အနဲ့တစ်မျိုး ရှိနေဆဲပဲ။

တဗြားသော ရဲတစ်ယောက်က ဝင်လာပြီး ‘ခင်များက ပညာတတ် တစ်ယောက်ဘဲ’ ဟု ကြိုးဝါးပြောလိုက်တယ်။ ‘တရားမဝင် ပုံနှစ်ထဲတိဝင်ခြင်းရဲ့ ပြစ်ဒဏ်က ဘယ်လောက်ကြီးလေးတယ်ဆိုတာ ခင်များ သိတယ်နော်။ ဒီကျမ်း စာအုပ်ကို ခင်များ ဘယ်မှာပုံနှစ်ထဲတိဝင်တယ်နင့် ဘယ်က လက်ခံရရှိတယ်ဆိုတာ ငါတို့ကို ပြောပြပါ။’

ကျွန်တော်က အေးအေးပြုမိသက်စွာဖြင့် ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။ ‘ဒီလို ကျမ်းစာအုပ်မျိုး ပြောက်များစွာကို Saigon (ဟိုချီမင်းမြို့တော်)မြို့ရှိ စာအုပ်ဆိုင် ဟောင်းတွေမှာ ရောင်းချေနေတာဘဲ’

ရဲအရာရှိက သူ့ရဲ့လက်သီးနှင့် စားပွဲပေါ်ကို တာဇ်နှစ်ထိုးကာ ဆဲဆိုနေတော့၏။ ‘မလိမ့်နဲ့ ဘယ်လိုနဲ့ အနိုင်ရတာအုပ်အရောင်းဆိုင်းက ဒီလိုကျမ်းစာအုပ်မျိုးရောင်းမှာလဲ’

ကျွန်တော်က ဆက်ပြီး ပြုမိသက်စွာဖြေပါတယ်။ ‘မြို့အနဲ့စာအုပ် အရောင်းဆိုင် ဟောင်းများစွာက ဒီလိုမျိုး ကျမ်းစာအုပ်များနင့် စာပေပေါင်းစုံကို ရောင်းပါတယ်။ တကယ်လို့ ခင်များတို့ မယုံဘူးဆိုရင် ငါကို အဲဒီမြို့ကိုသာ သံသွားကြပါ။ ခင်များတို့ အတွက် လိုချင်သလောက် ပိုဝင်ယောက်ပေါ်မယ်’

ဤကိစ္စအတွက် ကျွန်တော်နင့် အငြင်းအခုန်ပြောဆိုခြင်းမှ လမ်းကြောင်း လွှဲလိုက်ကာ ‘ခင်များ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးမှာများကျွန်မှာ လာရောက်တည်း ရှိနေထိုး တာဖြင့် (၃)ရက်တောင်ရှိနေပြီ ဒါပေါ်ယုံး ခင်များ ပြည့်စာရင်းတိုင် မထားဘူး။ ခင်များအနေနဲ့ တရားမဝင်တဲ့ အလုပ်မလုပ်ဘူးဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ ပြည့်စာရင်း မတိုင် တာလဲ။ ခင်များ တရားဥပဒေနဲ့ညိုစွန်းတဲ့အလုပ်တစ်ခုခဲ့ လုပ်နေတယ်ဆိုတာ သေချာတယ်’

ကျွန်တော် ပြန်ခံပြောလိုက်တယ်။ ‘ဟူချီမင်း (Saigon) မှ သူငယ်ချင်းများရဲ့ အိမ်ကိုသွားပြီး (၃-၄)ရက် ကျွန်တော် လည်ပတ်တည်းဆုံးတတ်ပါတယ်။ ပြည့်စာရင်းတိုင်စရာ မလိုပါဘူး။ အမျိုးသမီးရဲ့ မိဘအိမ်မှာလည်း နှစ်ပေါင်းများစွာ နေထိုင်ခဲ့ပေါ်ယုံး တစ်ခါမှ ပြည့်စာရင်းမတိုင်ခဲ့မှာပါ’

ရဲအရာရှိကြီးက တဖန် စားပွဲကို လက်သီးနှင့် ဂုဏ်ကနဲ့ပြည်အောင် ထိုးလိုက် တယ်။ ‘ဟိုချီမင်းမြို့တော်နင့် ဒီနယ်ပိုင်းက မတူဘူးဆိုတာ မသိဘူးလား’

ကျွန်တော်က ငှုံးစကားအပ်း အမြန်ဆုံးချေပေပြောလိုက်၏။ ‘ဒါဆိုရင် အရာရှိကြီးပြောလိုတာက ဟူချီမင်းမြို့တော်အနီးရှုနင့် နယ်ပိုင်းမှ အနီးရက် မတူဘူး ပေါ့နော်။ ဒါပေါ်ယုံး တကယ်လို့ အနီးရက် အတူတူပဲဆိုခဲ့ရင်တော့ ဥပဒေကလည်း

အကူကူဖြစ်ရမယ်လေ’

ရဲအရာရှိက စိတ်မရှည်တော့တဲ့ပုံစံနှင့် ပြီးပြီး၊ ‘ခင်ဗျား တရားမဝင်အလုပ်တွေ လုပ်နေတယ်ဆိုတာ ငါဆီမှာ ဝန်ခံရလိုပယ်’

‘တကယ်လို့ ငါအနေဖြင့် တရားမဝင်တဲ့အလုပ်တွေ လုပ်နေတယ်ဆိုခဲ့ရင် အဲဒါက မတော်တဆေကြာ့င့်ဖြစ်လို့မယ်’ လို့ ပြန်ဖြပ်တယ်။

‘တကယ်လို့ ကျွန်တော်တို့က ဥပဒေအကြောင်း ပြောနေကြတယ်ဆိုရင်’ ရဲအရာရှိက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်တယ်။ ‘မတော်တဆေဆိုတဲ့ စကားလုံးမရှိဘူး’

တြေား ခရိုင်ရဲအရာရှိ ဝင်လာပြန်တယ်။ ‘ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား ဥပဒေချို့ဖောက်ခဲ့တယ်’။ ထိုခရိုင်ရဲအရာရှိထဲ ကျွန်တော် မျက်နှာချင်းဆိုင် လူညွှန်ကြည့်လိုက်တယ်။ ‘ဒါဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ အရာရှိကြီးဟာ ဒီမှာလာပြီး ဤကိစ္စတွေ ဇွေးနေ့နေရတာလဲ။ အရာရှိကြီးအနေဖြင့် ကျွန်တော်ကို ဖမ်းချုပ်မယ့် အပိန့်စာရေးပြီးသားဖြစ်ပေမယ့် ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်တော်မော်တော်ဆိုင်ကယ် ရဲတွေ့ယူသွားတဲ့အကြောင်း မရေးထည့်တာလဲ။ မရေးထည့်ခြင်းရဲ့ အပို့ယိုယ်က အဲဒီဆိုင်ကယ်ကို အရာရှိကြီး နှီးယူတယ်လို့ ဆိုလိုတာပေါ့ ဟုတ်လား။ အရာရှိကြီးက မြို့ပြကြီးများရဲ့ ဥပဒေကို ချို့ဖောက်ခဲ့ပြီ မဟုတ်လား’။

ရဲအရာရှိကြီး၏ မျက်နှာအရောင် ပို့န်ကျွေသွားတော့၏။ ဒါနဲ့ သူက ပြည်သူ့ရဲများ ကို ခေါ်ပြီး ဆူလေတော့တယ်။ ‘ဒီလူကို ဘာဖြစ်လို့ ထိန်းသိမ်းထားကြရတာလဲ’ သူက ပြည်သူ့ရဲတွေကို ပြောတယ်။ ‘မင်းတို့ရဲ့ သတင်းပေးပို့တဲ့ စာထဲမှာ ဖော်တော်ဆိုင်ကယ်အကြောင်းလဲ ရေးမထည့်ထားကြဘူး’

ငှုံးအကြောင်းအရာသည် အမှန်ဖြစ်ကြောင်း ပြည်သူ့ရဲများ ဝန်ခံကြ၏။ ခရိုင်ရဲအရာရှိကြီးက ဒေါသနှင့် ရှုက်ယမ်းယမ်းကာ ကားပေါ်သို့ ဆောင့်အောင့်တက်သွားတော့၏။ ခရိုင်မှလာသော အခြားရဲအရာရှိနှင့် ရဲသော်များအားလုံး ပြန်လည်လူညွှန်ပြန်သွားကြ၏။ ပြည်သူ့ရဲအရာရှိကြီးမှာ အရှက်ကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်ရ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရဲဌာနပေါင်းစုံမှ မြောက်များစွာသောရာထူးရာခံ အရာရှိကြီးများရှေ့မှာ အဆူခံရသောကြောင့်ပင်။ ထို ပြည်သူ့ရဲအရာရှိကြီးက ကျွန်တော်ကို တောင်းပန်စကားဆိုပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်ပါတော့၏။

သံသယ၏ အောက်မှာ

(၆)လ လွန်ပြီးနောက် ကျွန်တော် Binh Lanh ကို ပြန်လှည့်ပတ်သွားခဲ့တယ်။ ငံ့ကေလိဆရာမတစ်ယောက်လဲ လိုက်ပါရာ ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှာ ကျွန်တော်နှင့် သူမကြားမှာ ကျမ်းစာအုပ်ထည့်ယူလာတဲ့ အိတ်ကြီး(၂)လုံး အပြည့်ကို တင်ကာ

မောင်းနှင့်လာခဲ့ကြပါတယ်။

တော့ဘွာရဲ့ စားသောက်ဆိုင်ငယ်လေးတစ်ခုရှေ့၌ ဆိုင်ကယ်ထိုးရပ်လိုက်ချိန် ဖိယ်က်နမ်လူတစ်ယောက်က လာပြီး လက်ခွဲနှုတ်ဆက်တယ်။ ဒီလိုနယ်ပိုင်း တိုင်းရင်းစုများအော့သူမှာ ဖိယ်က်နမ်လူမကို တွေ့ရလို့ အလွန်အံ့သွေဝေသွား ပါခဲ့တယ်။ ထိုသွားက သူမိမိးဆန်ဆန်နဲ့ ဆက်ဆံပါတယ်။

‘ဘယ်လိုနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဒီလိုလက်ခွဲနှုတ်ဆက်ကြပါလို့’လို့ ကျွန်တော် သေချာစဉ်းစားပြီး မေးလိုက်တယ်။

‘ဟင့်အင်း၊ ကျွန်တော် လုံးဝ မမှတ်မိတော့ဘူး’

သူက ဖြေတယ်။ ‘ငါက ခင်ဗျားကို မေးမြန်းစစ်ဆေးခဲ့ဖူးတဲ့ ရဲတစ်ယောက်ပါ။ ငါက ဒီ Binh Lanh ခရိုင်ထဲကို ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့တာ ကြော်ပြုလေ

ထိုလူနှင့် လက်ခွဲနှုတ်ဆက်နေချိန် ကျွန်တော်က စိတ်ထဲကနေ ‘ယေရှုနာမည် ငါ မင်းကို ချည်နောင်ပါတယ်’ ဆိုပြီး ဆုတောင်းခဲ့တယ်။

သူက ဆက်မေးတယ်။ ‘ခင်ဗျား ဟူချိမ်းမြှုံးတော်ကနေ လာခဲ့တာလား။ ဒီနယ်ကို ဘာတွေသယ်လာတာလဲ’

စိတ်ထဲကနေ ဆက်ပြီး ယေရှုနာမည် ဆုတောင်းခြင်းပြုခဲ့ရာ ထိုရဲအရာရှိက တဖြည့်းဖြည့်းနဲ့ စကားပြောဆိုတာ လေသံပျော့သွားပြီး ကျွန်တော်မိသားစုများ အကြောင်း စသည် ရိုးရိုးမေးခွန်းများကိုသာ မေးလာတော့တဲ့။ ပြီးတော့ ဆက်ပြောတယ်။ ‘တကယ်လို့ ဟူချိမ်းမြှုံးကို ပြန်တဲ့အခါ မိုးချုပ်သွား၊ ဘာညာဖြစ်ခဲ့သော ငါအိမ်ကို ဝင်ရောက်တည်းထိုးနိုင်ပါတယ်။ ငါ လိပ်စာမေးလိုက်မယ်’

လက်ခွဲနှုတ်ဆက်တဲ့လက်က မဖြတ်သေး။ ကျွန်တော် ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။ ‘ကောင်းပါပြီး တကယ်လို့ အခွင့်အရေးကြံးလာလို့ (သို့) လိုအပ်လာရင် ဝင်တည်းဖို့ အတော်ပဲပေါ့’။

ကျွန်တော်တို့လက်တွေ လက်တွေဖြတ်ကာ သူလည်း ထွက်သွားလိုက်တယ်။ ကျွန်တော်ဘူး လာရာလမ်းကို ချက်ခြင်း ပြန်ခေါ်က်သင့်သလား၊ ရွှေခံရီးဆက်ရမှာလား၊ တစ်ခုခုစားဖို့ စားသောက်ဆိုင်ကိုဘဲ ဝင်ရမှာလားဆိုတာ တွေးမပြစ်နေခဲ့ပါတယ်။ တကယ်လို့ ကျွန်တော်အနေဖြင့် ချက်ခြင်းပြန်ခေါ်က်သွားမယ်ဆိုရင် လူတွေက သံသယရှိကြမယ်။ တကယ်လို့ စားသောက်ဆိုင်ကဲဝင်ကာ တစ်ရှာစားနေချိန် ရဲအရာရှိ ပြန်လာခဲ့ရင် ဘာတွေဖြစ်လိမ့်မလဲဆိုတာတွေကိုတွေးကာ စိုးရိမ်နေဖို့တယ်။ ဖြစ်ချင်တော့ စားသောက်ဆိုင်က ခရိုင်ရဲစာခန်းနှင့် ကိုလိမ့်တာ(ခြေဝ)ခဲ့နဲ့ အကွာတွင်သာ ရှိနေတဲ့။ ငံ့ဂေလီဆရာမန်ရဲ့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်အနေဖြင့် ကျမ်းစာအုပ် ထည့်ထားတဲ့ အိတ်တွေကို စားသောက်ဆိုင်ထဲ ယူသွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြတယ်။

ဆိုင်ထဲမှာ ငှါးအိတ်ကို ဘုရားဖုံးအုပ်ပေးဖို့အတွက် ဆူတောင်းခဲ့ကြတယ်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ထမင်းစားနေခါန် အခြားရဲ့(၂)ယောက် ရောက်ရှိလာ ကြတယ်။ ထို့ရဲ့တို့က ကျွန် တော်တို့ကိုကြည့်ပြီး ဆိုင်ရှင်ရှိရာသို့ ဖြတ်လျောက် သွားကာ ‘မင်းတို့ဆိုင်မှာ တောသားကောင်ရဲ့အသား မရှိဘူးလား’ လို့ ပေးကြတယ်။

ဒီနားတစ်ဦးက ဘယ်စားသောက်ဆိုင်မှာမှ တောသားကောင်၏ အသားရောင်း တာ မရှိပါဘူး။ ရဲတွေက အစားအသောက်မှာ စားဖို့ထက် တစ်စုံတစ်ခု ရှာဖွေတွေ့ရှိ လိုကြကြောင်း သိသာလွန်းနေပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့က ထမင်းစားရင်းနှုန်းလည်း ကျမ်းစာအုပ်ကို ကာကွယ်ပေးဖို့ ယောက်နာမည့် ဆူတောင်းကြတယ်။

ရဲတွေအနေဖြင့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့အိတ်က အတော်ကြီးကြောင်း မှတ်ချက်ယူကြ တော့၏။ ဒါနဲ့ သူတို့အချင်းချင်း တိုးတိုးပြောဆိုကာ ထွက်သွားကြတယ်။ သူတို့တွေ ထွက်သွားလိုက်တာနဲ့ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်လည်း ထမင်းစားတူများချဖြီး ထွက်ကြတော့တယ်။ အိတ်နှစ်စုံလုံးကို ဆိုင်ကယ်ပေါ် အပြန်ဆုံးတင်ကာ နိုင်အောင် ချည့်တုတ်ပြီး သွားလိုတဲ့ခရီးမဟုတ်ဘဲ အခြားသာက် ဦးတည်ဟောင်းနှင့် သွားခဲ့ကြ တယ်။ ဟောင်းရင်းဟောင်းရင်း ပိုဆိုးတာတွေဖြစ်လာတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့က အဲဒီ Binh Lainh ကိုဘဲ ပြန်ရောက်လာပြန်တယ်။ ဒါနဲ့ ရဲတွေလိုက် မလောရလေအောင် ကျွန်တော်တို့က ဟိုလမ်းဝင်၊ ဒီလမ်းထွက်နဲ့ လမ်းပေါင်းများစွာမှ ဟောင်းပြေးခဲ့ကြတယ်။ နောက်ဆုံး ရွာထဲသို့ နီးကြောင် နီးစုက်ဝင်ကာ သာသနာ အလုပ်ကို ဆက်လုပ်ကြပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ကျမ်းစာသင်တန်းပေးနေခါန် ရဲများက အပြင်ကနေ ပုန်းအောင်းပြီး စောင့်ကြည့်နေတတ်ကြ၏။ တခါတလေ ရဲများက ကျွန်တော်တို့ကို ဖမ်းဆီးဖို့ရန် လိုက်လဲထောက်လုံးတတ်ကြ၏။ ကြိုင်ဗန်ပေါင်းများစွာပင် ပေးပြန်းစစ်ဆေးခြင်းခံယူဖို့ ရဲစာန်းကို ခေါ်ခြင်းခံကြရပါတယ်။ သို့သော် ယောဘယျအားဖြင့် ရဲတွေနဲ့ တွေ့ဆုံးတဲ့ အခါတိုင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်ချင်းအတွက် သင်ယူခဲ့ရတဲ့ အရာတွေ ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ထောင်ချင်းကို ကြောက်ရှုံး၍ ထွက်ပြေးတို့ရောင်မည့်အစား ကျွန်တော်တို့က ထောင်ကိုသွားခဲ့ကြပါတယ်။ ရဲများနှင့်တွေ့ဆုံ့ အမိန့်စာ ရောက်လာ တိုင်း ကျွန်တော်တို့က သွားတွေ့ရတယ်။ တခါ အဖေားခံခဲ့ဖူးတော့ ရဲများနှင့် တွေ့တဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်အတွက် ကြောက်စရာဟူ၍ပင် မခံစားရတော့ပေါ်။

ဘုရားသခင်က ကျွန်တော်နှင့် ကျွန်တော်မိသားစာအပ်း အပြု ကောင်းဆီးချေပေး မစာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်အနေဖြင့် ဆင်ခြင်မိတဲ့အရာတစ်ခုက ကျွန်တော်တို့က ဘုရား၏ ခေါ်ခြင်းကို လုံးဝနာခံလိုက်လျောပါက ရင်ဆိုင်ရတဲ့ အခက်အခဲ ပြသုနာ

အမျိုးမျိုးအတွက် ပြုပိသက်ခြင်းနှင့် ကျေးဇူးတော်ကို ဘုရားသခင် လုံလောက်စွာ ချပေးတယ် ဆိုတာပဲဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့အား အသုံးပြုခြင်းဖြင့် လူရာပေါင်း များစွာကို ဘုရားသခင်ထဲ ပို့ဆောင်ဖို့ ဘုရားအသုံးပြုခဲ့တဲ့အတွက် ဘုရားကျေးဇူးတော်ကို အထူးချိုးမွမ်းပိပါတယ်။ ဘုရားသခင်က အမှန်တကယ်ပင် ဤလူတွေရဲ့ နှလုံးသားထဲမှာ ‘ကန္တာရတော့မှ လမ်းတစို့’ ဖြစ်နေပါ၏ (ဟေရှာယ ငိုးဘေး)။ ထို့အတူ ကျွန်တော်ထို့ အနေဖြင့်လည်း ဆက်လက်ကာ လမ်းသဖွယ် ရပ်တည် သွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျားနှစ်ကောင်၏ အကြားမှာ ရပ်နေခြင်း

ယခုမှစ၍ မိတ်ဆွေအနေဖြင့် မီယက်နမ်ခရစ်ယာနှစ်များ ဘယ်လိုည်းပန်းမှု များတွေကြော်ရင်ဆိုင်နေကြရကြောင်းကို မြည်းစိုးသိပြင် ခံစားနိုင်ပါပြီ။ သူတို့တွေက အမှန်စစ်စစ် ကျားနှစ်ကောင်တည်းဟူသော ဂန်မြားနှစ်ပါဒနှင့် ဗုဒ္ဓဝါဒတို့နှစ်ခုကြားမှာ သက်ရှင်နေကြရ၏။ ဘယ်ဖက်ကိုပဲ မျက်နှာမှုမှ ညျဉ်းပန်းနှစ်စက်ခြင်း၊ ရန်ပြုမှုခြင်းနှင့် အနှစ်ပံ့၊ အပယ်ခံရခြင်းများတို့နှင့်သာ ရင်ဆိုင်ရကြ၏။ ရှင်ပေတာရာအနေဖြင့် အဘယ်ကြောင့် သတိပေးစကားဆိုခဲ့ သည်ကို သူတို့တွေ နားလည်ထားကြလေ၏။ ‘သမ္မာသတိရှိလျက် မအိပ်ဘဲ စောင့်နေကြလော့၊ သင်တို့၏ ရန်သူတည်း ဟူသော မာရ်နတ်သည် ဟောက်သောခြေသေ့ကဲ့သို့ အဘယ်သူကို မျိုးရမည်နည်းဟူ၍ လူည်လည်ရှာဖွေလျက်ရှိ၏’ ဘပေ ၉၁။၊ စာတန်မာရ်နတ်သည် နှစ်သေးသော မီယက်နမ်ရှိ ခရစ်ယာနှစ်များကို တိုက်ဆိုက်ဖျက်ဆီးဖို့ စာတန်က သူ့ပိုင်နက်မြတ်စွာ မားမားမတ် ရပ်တည်လိုကြသော ခရစ်ယာနှစ်များ၏ယုံကြည်ခြင်းကို ပျက်စီးဖို့ လုံးဝအလိုရှိ၏။

ဤစာအပ်ကို ဖတ်ရှုခြင်းအားဖြင့် မီယက်နမ် ခရစ်ယာနှစ်များ ခရစ်တော်အပေါ် ဘယ်လိုသစ္စရှိရှိစွာ သက်ရှင်နေကြပြောင်း သက်သေခံချက်များကို မိတ်ဆွေ ဖတ်ရှုကာ ခွန်အားယူနိုင်ပါတယ်။ စာတန်၏ တိုက်ဆိုက်မှုကျော်ကွင်းထဲ သူတို့တွေ ဘယ်လိုရင်ဆိုပြောကြပြောင်း မိတ်ဆွေအနေဖြင့် ဖတ်ချွေပြီးပါပြီ။ သူတို့၏ အကြီးမားဆုံး သောခက်ခဲမှုများကို တစ်ဦးချင်းသော်လည်းကောင်း၊ အသင်းတော်အနေဖြင့် သော်လည်းကောင်း သစ္စရှိရှိ သည်းညည်းနေခဲ့ကြ၏။ Nha Trang မြို့မှာဆိုရင် ကျမ်းစာကျော်း၊ အပိတ်ခံရသည်သာမက ငါးကျမ်းစာကျော်း၌ ယခုအစိုးရက နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာပညာသင်ကျော်းအနေဖြင့် အခန်းပြုနေကြတယ်။ ကျမ်းစာကျော်း၌ အဆောက်အအီးများ၊ စာပုံနှင့်စက်များနှင့် အခြားစက်ကာရိယာများ အားလုံးပင်

သိမ်းပိုက်ယူခဲ့ကြ၏။ မီယက်နမ်တောင်ပိုင်းတွင် အစိုးရသည် ခရစ်ယာန် အမှုတော်ဆောင်၊ သင်းအုပ်ဆရာ/မများအားလုံးကို CIA အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်စေကြ၏။ အစိုးရတာဝန်ပိုက်လုပ်များသည် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာအားလုံးကို ဖိုးချုပ်ကာ ပြန်လည် မွေးဖံဃာသေးများစေနေသို့ ပို့ဆွဲတော်ကြတယ်။ ထိုမျှမက အစိုးရများက နယ်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ သင်းအုပ် ဆရာများအားလုံးကိုလည်း ဖမ်းချုပ်ကြရာ သင်းအုပ်ဆရာ Dieu, Huynk, Eng Ai နှင့် Vit စသည်တို့ ပါဝင်ကြ၏။ အချို့သော သင်းအုပ်ဆရာများက အစိုးရအကြိုက်များကို လိုက်လုပ်ပေးစိုး ဆန္ဒရှိနေကြသဖြင့် စာတန်ကို အရှုံးပေးပြီး အသင်းတော်ထဲမှာ ခရစ်ယာန်တွေ ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာကို အကဲခတ် ထောက်လျှော့ ဖို့ရန်၊ ပါဝင်လုပ်ဆောင်နေကြတယ်။ ဤကဲ့သို့သော သင်းအုပ်ဆရာများသည် အသင်းသူ/သားများအပေါ် ပို့မို့ ရှုပ်ထွေးစေစွဲ ဖန်တီးနေကြသဖြင့် စစ်မှန်တဲ့ ငံ့ကောလိတာရားကို ဝေါ့ဟောပြောသူတွေအတွက် ကြောက်စရာအန္တရာယ်များကို ဖြစ်ပေါ်စေကြ၏။

သို့သော်လည်း သစ္စရှိသောယုံကြည်သူများက ဝါးမျိုးစွဲ ကျားကြီးလှည့်လည် နေသည့်ကြား၊ ရင်းကျားက ခရစ်တော်ကို တိုက်ခိုက်၍ နိုင်မှုပုဟုတ်ဘူးဆိုတာကို သိထားကြသောကြောင့် ဆက်လက်ပြီး ရွှေသို့သို့တက်နေကြသလို အန္တရာယ် ရန်ဆွဲယ် အသွေးပွဲယ် ဝန်းရုံနေမှန်း သိသိလျက်နဲ့ အရာခေါ်သိမ်းကို တတ်စွမ်း နိုင်သောဘုရားသခင်၏ တန်ဖိုးတော်၌ ကိုးစားယုံကြည် အသက်ရှင်ကြသဖြင့် မောက်များစွာသော နိမိတ်အုံဖွဲ့ယ်အမှုကို မြင်တွေ့ရကြလေ၏။ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ရုပ်ဖျက်၍သော်လည်းကောင်း၊ ညအသိုင်းရွှေတွေထဲသို့ လျှို့ဝှက်စွာဝင်၍ သော်လည်းကောင်း၊ အထိုက်ခံစားခြင်းနှင့် ရက်စက်သည်းပန်းခြင်း အမျိုးမျိုးခံ၍ သော်လည်းကောင်း၊ စသည့် အခက်အခဲများ ရင်ဆိုင်ရကြသော်လည်း ဘုရားသခင်၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ သတင်းစကားကို တစ်ဖြို့ဝင်တစ်ဖြို့ထွက် အလွန်ခေါင်သော တောတောင်ဒေသရှိ ရွှေများသို့ တစ်ရွာဝင် တစ်ရွာထွက် သယ်ဆောင်ပေးပို့နေကြ ပါတယ်။ သူတို့တွေသည် ရှင်ပေါ်လျရေးသားထားသည်နည်းတူ ဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ လူပြည်အပ်ပ်တို့၌ရှိသော သင်တို့ညီအစ်ကိုများတို့သည် ထိုသို့သောဆင်းရဲကို ခံကြရသည်ဟု သိမှတ်လျက် ယုံကြည်ခြင်း၌သည်၍ မာရ်တ်ကို ဆီးတားကြလော့။

ခရစ်တော်ယောရှုအားဖြူး ဝါတို့ကို ထာဝရာနှင်းအသရေတော်သို့သော ခပ်သိမ်းသောကျေးဇူးကို ပြုတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ခဏဆင်းရခံပြီးသော သင်တို့ကို ခုံလင်တည်ကြည်နိုင်ခဲ့မြှုပ်စေတော်မူလိမ့်မည်”။ ၁ပေဃး၉-၁၀။ ဤခရစ်တော်၌ ညီအကိုမောင်ရှုများသည် ဘုရားသခင်၏ နှစ်ကပတ်တော်နှင့် ဂတ်စကားတော်တွင် အသက်ရှင်နေကြခြင်းပင်ဖြစ်ပါ၏။

တစ်ခုတည်းသော တိတ္ထီ၏မျှော်လင့်ရာ

ယခု ဘုရားသခင်သည် ပြုပျက်သွားခဲ့သော တံတိုင်းမြို့ရှိုးကို တည်ဆောက်ဖို့၏ အခြေခံအတ်မြစ်မှ နေသဖြင့် ငင်းကို ဘယ်သူမှ ဖျက်ဆီးနိုင်ဟည် မဟုတ်သောကြောင့် ဘုရားကျေးဇူးတော်ကို နှီးမွမ်းပါတယ်။ ဘုရားသခင်က လူတွေ ဝိုးပြောက်စွာနေထိုင်နိုင်လမ်းကို ပြင်ဆင်နေ၏။

ဟေရှာယရေးထားသက္ကားသို့လိုင်း၊ 'သင်၏ အချို့အနှစ်သည် ရှေ့ပြုပျက်ရာတို့ကို ပြပြင်ကြလိမ့်မည်။ ရှေ့ ကာလျှော့တည်ဗျားသော တိုက်မြစ်များအပေါ်မှာ ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်ကြလိမ့်မည်။ သင်သည်လည်း မြို့ပျက်သော မြို့ရှိုးကို ပြပြင်သောသူ လူနေရာလမ်းများကို ပြင်ဆင်သောသူဟူ၍ သမတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်' ဟေ ၅၈၁၂။

သူတို့တွေရဲ့ မြို့ရှိုး တံတိုင်းတည်ဆောက်ရာတွင် ဆုတောင်းခြင်းအားဖြင့် အားလုံးပါဝင်ကြဖို့လာ။ အားလုံးက စိတ်တလုံးတေတ္တည်းဖြင့် အတူရပ်ကာ အမျှင် ကဗ္ဗာထဲသို့ အလင်းကို သယ်ဆောင်ကြဖို့ သူတို့တွေအနေဖြင့် ကျားနှစ်ကောင်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရခြင်းနှင့် စာတန်၏ တိုက်ခိုက်ခြင်းအကြံအစီများကို ခံနေကြရာ သူတို့တွေအား ခွန်အားပေးကာ သူတို့၏ကောင်းသော ပုံသက်ကြောင့် ဘုရားဘုန်း ထင်ရှားခြင်းကို စောင့်ကြည့်ကြရအောင်။ ထိမျှမက ပီယက်နမ်အစိုးရ တာဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ခရစ်တော်၏ အလင်းတရား မြင်တွေ့မြည်းစ်း ခံစားနိုင်ကြဖို့ ကိုလည်း ဆုတောင်းခြင်းအားဖြင့် အယောက်တိုင်း ပါဝင်နိုင်ကြပါတယ်။

သို့တည်းမဟုတ် ဤစာအပ်ကို ဖတ်ခြင်းဖြင့် သူတို့တွေရဲ့ သက်သေခံချက်များကို ခွန်အားယူကာ မိတ်ဆွေရဲ့ တစ်သက်တာမှ 'ကျား' များကို တိုက်ဖျက်ပြီး အိမ်နှင့် နားခွင့်များထဲ သက်သေခံခြင်းနှင့် ညျဉ်းပန်းနှစ်စက်မှုခံနေရသောကဗ္ဗာတလွှားရှိ အသင်းတော်များအား လိုက်လုံတည်ဆောက်ခြင်း၊ အားပေးခြင်းများ ပြုလုပ်နိုင် ပါတယ်။ ကျွန်ုတော်ဗြို့အနေဖြင့် မိတ်ဆွေရဲ့သောအား အားပေးစကားပြောကြား လိုသည်မှာ မိတ်ဆွေရဲ့တစ်သက်တာမှာ ဘုရားသခင် ဘာလုပ်စေလို သလဲဆိုတာကို လုပ်နိုင်ဖို့ ဆုတောင်းဆက်ကပ်သော တစ်သက်တာ နှုန်းစေလိုပါတယ်။ ပီယက်နမ် ခရစ်ယာန်များ ရင်ဆိုင်နေရသောအခက်အခဲပြဿနာက မိတ်ဆွေရဲ့ပြဿနာအဖြစ် ဝန်တင်ကာ ဆုတောင်းကူညီစေလိုပါတယ်။ နိုင်ခဲ့စွာ ရပ်တည်လျက် စာတန်နှင့် သူ့များကောင်းသော အကြံဆိုးများကို တိုက်ဖျက်စေလိုပါတယ်။ ဤကဲ့သို့ပြုပါက မိတ်ဆွေရဲ့ ယုံကြည့်ခြင်းနှင့် ရရင်ခြင်းအကျိုးရလဒ်အဖြစ် ပြောင်းလဲမှုများမြင် ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးဆရာတ်အကြောင်း

Tom White သည် နှစ်ပေါင်း(၂၀)ကျော် ဖိန္ဒီပြင်းရှိတိုင်းနိုင်ငံများမှ ညျဉ်းပန်းနိုင်စက်မှုခံနေရသော ခရစ်ယာန်များကို ကူညီခြင်းတွင် ပါဝင်လုပ်ဆောင်ခဲ့သူဖြစ်၏။ သူသည် USA ရှိ မာတုရများ၏ အော်သံသာသနာ၏ ညွှန်ကြားရေးမှူး တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ မာတုရများ၏ အော်သံသာသနာကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့သူ မှာ ရိုမေးနီးယားနိုင်ငံသားဖြစ်သော သင်းအုပ်ဆရာ Richard Wurmbrand ဖြစ်ပါတယ်။ Tom သည် မာတုရများ၏ အော်သံသာသနာအဖွဲ့အစည်းရဲ့ စီမံကိန်း တစ်ခုအဖြစ်

နိုင်ငံပေါင်းရာကျော်သို့ ခရစ်တော်ပြုယုံကြည်ခြင်းကြောင့် ဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲ ညျဉ်းပန်းနိုင်စက်မှုများ ခံနေရသူများအား လိုက်လုပ်အားပေး၊ မစ ကူညီခြင်း ပြုလုပ်ဖြစ်၏။

၁၉၇၀ ခုနှစ် ပတ်ဝန်းကျင်၌ Tom သည် ကျူးဘားနိုင်ငံသို့ အခါောက်ခါောက အခါောက သွားခဲ့သည်သာမက ထောင်ပေါင်းများစွာသော ကျမ်းစာအုပ်များကို ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာထဲပဲပြီး Castro ကျွန်းမှတ်ဆင့် ကျမ်းစာများကို တရားမဝင် စိုးသွင်း ခဲ့ဖူးလေ၏။ ငါး၏အကျိုးရလဒ်သည် ကျမ်းစာအုပ်ပေါင်း (၁၀၀၀၀၀) အုပ်ကို သကြားစက်တွင် ထည့်ကာ အမှုနှိုက်တိ ဖုက်ဆိုလိုက်ခြင်း ခံရခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ၁၉၇၉ ခု၊ မေလတွင် အလွန်ဆိုးဝါးသောရာသီဥတုကြောင့် သူ့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင် လေယာဉ်သည် Cuban၊ လေယာဉ်ပြေးလမ်းကြောင်းပေါ်မှာ တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်၍ ခဲ့လေ၏။ (၂၄)နှစ် တိုင်အောင် ထောင်ထဲမှာ အထိုက်နှုန်းခဲ့ရခြင်း၊ အအေးခေါ်ထဲပိတ်လောင်ထားခြင်း၊ ရဲများ၏ ရက်စက်မှုကြောင့် ခံခဲ့ရသောဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကို အသည်းအသန် ကုသမခံယူခဲ့ရ၏။

ကမ္ဘာဒီးယား၏ de Este ထောင်ထဲရောက်ရှိနေချိန်၊ Tom သည် စီမံ စကားသာ တတ်ကျမ်းသူဖြစ်ရာ အသင်းတော်၏ ဘေးဒုက္ခ၊ ညျဉ်းပန်းခြင်းများကို လက်ပြီးအဖြစ် ခံခဲ့ရလေ၏။ မြောက်များစွာသော ဆုတောင်းခြင်း၊ မီခင် Teresai US ဝန်ကြီး၊ ကမ္ဘာအနဲ့မှ ခရစ်ယာန်များ၏ အသနားခံစာတင်ပြခြင်းကြောင့် ၁၉၈၀ခု၊ အောက်တိဘာလ (၂၇) ရက်နေ့တွင် ထောင်ထဲကနေ လွတ်မြောက်လာခဲ့၏။

Tom သည် လောကရန်သုကို ဆန္ဒကျင်တဲ့ ယုံကြည်ခြင်း၏ စွမ်းစားမှ အကြောင်း စာအုပ်(၃)အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့၏။ သူသည် Oklahoma တွင်

နေထိုင်ပြီး သူမှာ အနီးသည် Ofelia နှင့် သားသမီး (၂)ယောက်ရှုပါလေ၏။

ဂွန်တော်တို့၏ နိုင်ငံရှိ VOM အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ညွှန်ကြားရေးများများနှင့် Tom တစ်ယောက် လက်တွဲလုပ်ဆောင်ကာ ဂွန်မြှုပ်နည်နှင့် မူဆလင်နိုင်ငံ၊ အခြား ဖိန္ဒြပ်ခံနိုင်ငံအတော်များများသို့ ဆက်လက် သာ်သေခံဝေါဒကြပါတယ။ VOM သာသနာအနေဖြင့် ကမ္ဘာတရာ်မှ လက်ရှိ ခရစ်တော်၏ ခွဲ့ကြောက်ပါယ။ ညွှန်းပန်းနိုင်က် ဖိန္ဒြပ်မှုများကို လစဉ်ထုတ်သတင်းစဉ် ရေးသားဖော်ပြုကြ၏။

ကျေးနှစ်ကောင်၏ အကြော

ပိယက်နမ်ရှိအချို့ကျားများတွင် ခြေလေးရွောင်းရှိကြ၏။

ကျွန်းသခါ့များ ခြေနှစ်ရွောင်းသာရှိ၏။

ပိယက်နမ်ခရမ်ယန်များသည် ဝံဘေးပို့တော်ရာများကို ရရန်စွာဖြင့်
အစိုးရကျားနှင့် ဘာသာနေကျားတို့၏ အကြေားဝေးပြောနေပြီတယ်။

ပိယက်နမ် တောင်သူ တစ်ယောက်က ဤကုသိသုတေသနများတွင် -
ကျွန်းတော် ဝေးတော်ရွောင်းနှင့် ကျမ်းစာအုပ်တစ်အုပ်ကို အမြဲ ဖြေားစား
သယ်ဆောင်သွားလေ့ပြုပြီတယ်။ ကျွန်းတော်အနေဖြင့် အစာတွေထက်

စာပေတွေကို ပို့ပြီး ယူဆောင်လိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဘယ်တော့မှ
အစာသယ် ဆောင်ခြင်းမပြုပါ၊ တရားတလေ ကျွန်းတော်တို့

တော်ရွှေ့နှင့်များရှိရာသို့ ပြောရတဲ့ အချိန်ရှိတယ်။

ရှင်း တော်ရွှေ့နှင့်များ၏ ဟန်းဟောက်သုံးများကို ကြားချုပ်လို့
ကျားမြှုပ်ရွှေ့များလည်း တွေ့ဖြောရတဲ့ကြေားတယ်။ တော်ရွား ပြုကြလည်း
အင်ပတန်ပေါ်တယ်။ အထက်လည်း အောက်လည်းနှင့် နတ်ကို ကျွုယ်သွားသည်
သစ်ပင်များနှင့် ကျောက်တုံးများကို ကိုးကွယ်ပုံဖော်ပသတတ်ကြပါတယ်။

ဘေးအန္တရာယ်တွေကြားများ ကျွန်းတော်တို့ လျော်ကျော်သွားနေတဲ့အသိပြုး၊
ကျွန်းတော်တို့ မနားအတမ်း ဆုတောင်းကြတယ်။ ကျွန်းတော်တို့တာတွေက
တော်သားအန္တရာယ်ကို မကြောက်ရပေမယ့် ပိယက်နမ်နယ်စပ်ရဲတွေရဲ့

အန္တရာယ်ကိုတော့ ကြောက်ကြရတယ်။ တကေယာလို့ လပ်းတွင် သွားလာနေစဉ်
ရဲတွေအနေဖြင့် ကျွန်းတော်တို့ကို ပြင်တွေ့ပါက ပစ်သတ်ကြမှုပြစ်ပါသော်လည်း...

ကျွန်းတော်ကို ခွင့်အားပေးသည့်ကျွေးချက်များ

‘သင်တို့ သွား၍ လျှပ်းတကာကို ပါ၏ တယ်ဗြိုင်ရေလော့’ ပြုတယ်။

ကျားနမ်ကောင်၏အကြေား အမှုတော်လည်းဆောင်နေတဲ့

ခရစ်ယာနှင့်အကို့ လောင်နှုပုံများနှင့် ပိတ်ဆွေ

လက်တွဲလုပ်ဆောင်မည့်အတိုင်းပါက ပို့ပေါ်အတွက် အသစ်ပြုပြင်ခြင်းနှင့်

အသစ်သောကွန်အားရရှိပါက ထိုကုသိသုတေသနများသည်

ယနေ့ခေါ်သစ်အတွက် ခရစ်ယာန့်ဟု ခေါ်သွင့်ခြင်းခံရမှာဖြင့်ပေါ်။

I S B N 0-88264-322-3

9 780882 643229